

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

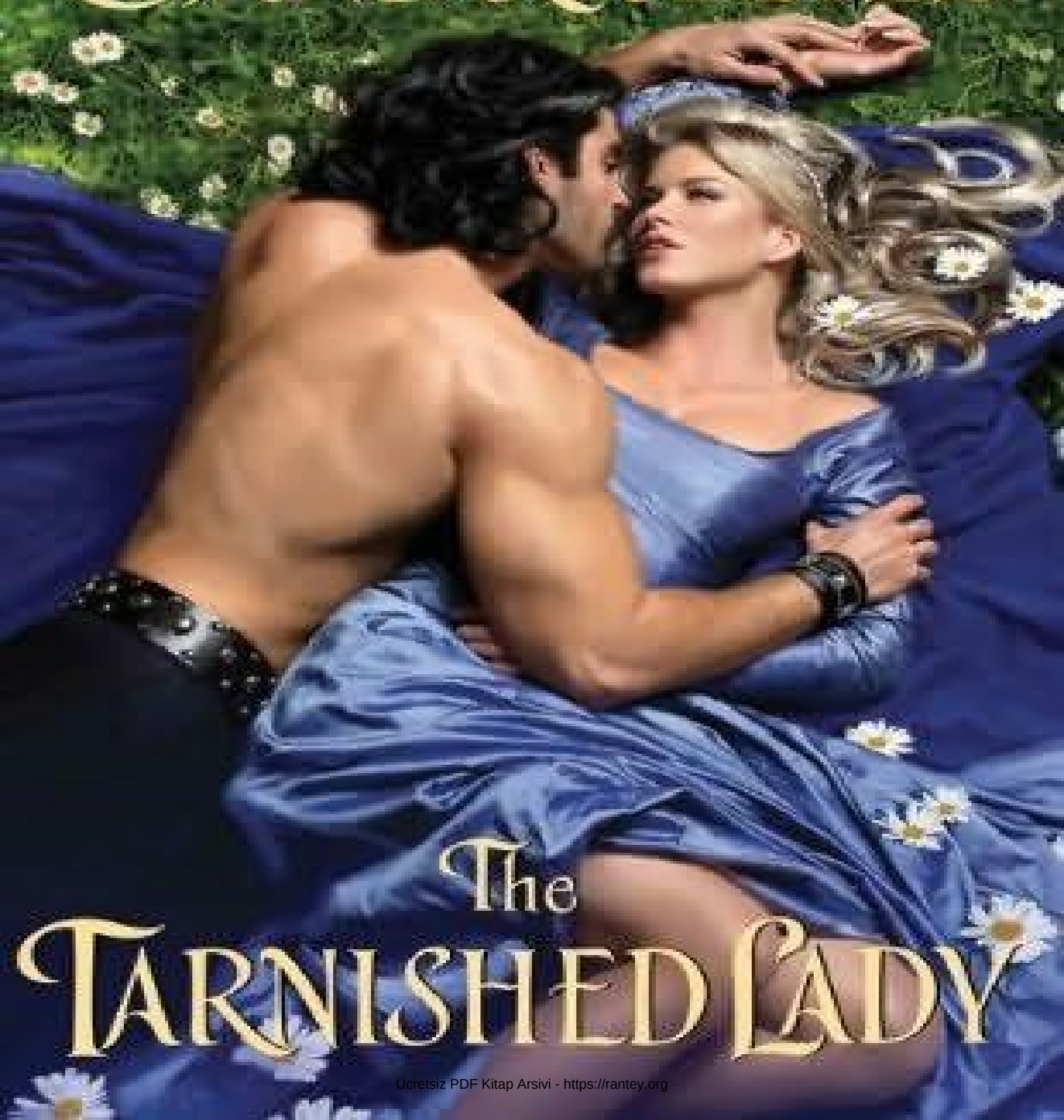
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLER

SANDRA HILL

The TARNISHED LADY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Lekeli Kadın

Sandra Hill

 HarperCollins e-books

OceanofPDF.com

Koşulsuz sevgisiyle kendisiyle temas kurma ayrıcalığına sahip olan herkese ilham veren Nellie Housel'a. Doksan iki yaşında olan Nellie Teyze hala aşk romanları okuyor, yaşamın ve sevmenin tadını çıkarıyor. Ve hala mırıldanabiliyor.

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Birinci Bölüm](#)

"Lanet olsun! Onun burada ne işi var?" [İkinci](#)

[Bölüm](#)

Eadyth ertesi sabah şafak vakti uyandı. Doğruyu söylemek gerekirse... [Üçüncü Bölüm](#)

Eirik'in nişan anlaşmasıyla ilgili sözleri sonunda kafasına dank etti ve...

[Dördüncü Bölüm](#)

Eadyth isteksizce evinin inzivasından ayrıldığında... [Beşinci](#)

[Bölüm](#)

Eirik şüpheyile Tykir ve karısını izledi. Kadın rahatlamıştı... [Altıncı Bölüm](#)

Eirik ve misafirleri küçük bir masanın etrafında

otuyorlardı... [Yedinci Bölüm](#)

Tykir pişmanlık içinde ertesi gün ayrılmaya hazırlandı.

[Sekizinci Bölüm](#)

"Öp beni, sevgilim, Awk."

[Dokuzuncu Bölüm](#)

"Eadyth, konuşmamız gerek."

[Onuncu Bölüm](#)

"Lanet olsun! Nasıl yürüdüğüne bakar mısın?"... [On Birinci Bölüm](#)

Günün geri kalanında Eadyth bütün hizmetkârları... [On İkinci](#)

[Bölüm](#)

Eirik onu delirtiyordu. [On](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

Kaleye doğru geri yürürlerken, Eirik bir... [On Dördüncü Bölüm](#)

Karım.

[On Beşinci](#)

[Bölüm](#)

Eadyth büyük bir dikkatle uyuyan Eirik'e yaklaştı... [On Altıncı](#)

[Bölüm](#)

O öğleden sonra, Eirik tatbikat alanından döndü.

[On Yedinci Bölüm](#)

Daha sonra kapıya vurulan gürültülü bir sesle uyandılar.

[On Sekizinci Bölüm](#)

Eirik onu kaleye geri götürmekte ısrar etti ve... [On](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

"İkisi de bir şeyler saklıyor," dedi Wilfrid Eirik'e... [Yirminci Bölüm](#)

Eadyth elindeki parşömene baktı ve okudu...

[Yazar Hakkında Övgü](#)

[Sandra Hill'in Diğer Kitapları](#)

[Yazar Hakkında Telif Hakkı](#)

[Yayıncı Hakkında](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Birinci Bölüm

Ravenshire Kalesi, Northumbria, M.S. 946.

"Lanet olsun! *Onun* burada ne işi var?"

Eirik tahta kadehinde kalan birayı hızla içti ve ardından kadehi yüksek masanın üzerine bıraktı. Tüm bu süre boyunca uzun boylu, kamış gibi figür, elbisesinin eteklerini nazikçe kaldırırken hacimli elbisesini giydi ve pis çalılarının arasından ona doğru ağır adımlarla yürüdü.

"Şahin İni'nden Leydi Eadyth olmalı," dedi seneschal'ı ve uzun zamandır arkadaşı olan Wilfrid.

"Bekçiye, beklenmedik bir anda gelirse onu kapıdan geri çevirmesini söylediyimi sanıyordum."

Wilfrid kıkırdarak, "Görünüşe göre hizmetçi sonunda seni yakalamış," dedi. "Şüphesiz, ısrarcılığı takdire şayan."

"Hah! Ben yeterince inatçı bayan gördüm ve Ravenshire'dan ayrıldığım bu iki yıl boyunca aşırı gayretli anneler. Tek istediğim birazcık kutsanmış huzur-"

Konuşmaları bir köpeğin vahşi havlamasıyla aniden sona erdi. Eirik, Eadyth'in yumuşak burunlu deri ayakkabısıyla hayvanı bir kez daha hızlıca dürttüğünü ve hayvanın arka ayaklarını açıp ayaklarının yanında yere çömeldiğini görünce şaşkınlıktan gözleri büyüdü. Büyük salonun dumanlı loşluğunda bile Eirik, Eadyth'in hayvana bakarken dudaklarının hoşnutsuzca kıvrıldığını görebiliyordu. Büyük tazının bıraktığı iğrenç "hediye". Ellerini kalçalarına koyan küstah kadın, inleyen tazıyı, tazı koyun gibi kaçarak gözünün önünden uzaklaşana kadar dik dik süzdü.

Eirik ve Wilfrid, salonda altlarında uzanan pasaklı şövalyelerle birlikte kahkahalara boğuldular. Hizmetçi kadınlar dışında hiç kadın yoktu. Tanrı'ya şükürler olsun! Böyle kalmasını umuyordu.

"Kadının cesareti!" Eirik sonunda mırıldandı, gözlerinden akan neşe yaşlarını yırtık pırtık tuniğinin koluyla sildi. "Önce davetsizce kulübeme daldı. Sonra da köpeğimi tekmeliyor. Çizmemi kemikli kışına geçirip onu neşeli yoluna göndereyim mi?"

"Bırakın konuşsun. Belki de tartışmak istediği bu 'acil konu' can sıkıntımızı azaltmak için iyi bir eğlence sağlayacaktır."

Eirik omuz silkti. "Olabilir. Her neyse, Northumbria'nın Gümüş Mücevheri'ne her zaman daha yakından bakmak istemişimdir."

"Hayır, Eirik. Duymadın mı? Mücevher uzun zaman önce ışıltısını kaybetti. Saray dedikodularının artık ona 'Lekelenmiş Mücevher' dediğini bilmiyor musun?" Aceleyle birkaç açıklama kelimesi fısıldadı.

Eirik'in kaşları şüpheci bir ilgiyle kalktı. Kral Edmund'un sarayındaki soyluların acımasızlığını kişisel deneyimlerinden çok iyi biliyordu ama yine de Wilfrid'in sözlerinin doğru olup olmadığını merak ediyordu.

Bu arada kadın inatla oturdukları kürsüye doğru ilerlemeye devam etti. Tombul bir başhemşire ve birkaç hizmetkâr, cılız bir kazın peşinden paytak paytak yürüyen ördek yavruları gibi onu takip ediyordu.

Bir noktada durdu ve kibirli burnunu kaldırarak etrafındaki havayı koklar gibi yaptı. Sonra Ignold'a kınayan bir bakış fırlattı. Eirik'in güvenilir hizmetkârları ve ona doğru birkaç sert kelime hırladı. Bir savaşta asla geri adım atmayacağı bilinen savaşçının vahşi devi, ağzı açık bir şekilde ona baktı.

Eirik onun ne söylediği hakkında oldukça iyi bir fikre sahipti.

O yılın başlarında Jorvik'teki İskandinav başkentini geri aldıktan sonra tüm Strathclyde'ı fetheden Kral Edmund, Eirik'i Altın Ejder sancağı altında elçi olarak Normandiya Dükü'ne müzakere için göndermişti. Edmund'un yeğeni Louis d' Outremer'in serbest bırakılması. Louis bir önceki yaz Rouen'deki Kuzeyliler tarafından esir alınmış ve daha sonra onu aylarca rehin tutmakta ısrar eden Frank Dükü tarafından kurtarılmıştı. Sonunda, Eirik'in aylarca süren pazarlıkları ve pek çok aksilikten sonra, Louis Frank krallığına geri döndü.

Eirik'in daimi birliklerinden oluşan *hird*'ünün çoğu, Frankland'dan uzun bir dönüş yolculuğunun ardından o akşam gelmişti. İki gece önce ona eşlik eden daha küçük hizmetkâr grubunu takip etmişlerdi. Haftalarca gemide ve sonra da at sırtında banyo yapmadan kaldıkları için leş gibi kokuyorlardı. Daha önce garderoobe'a giderken yanlarından geçerken yıkanmamış erkek etinin keskin ve buruk kokusunu kendisi bile fark etmişti.

Şahin İni'ndeki cadalozun hoşnutsuzluğunu dile getirdiğine şüphe yoktu.

Genç kız, alaycı sözleri duymazdan gelerek ona doğru ilerlemeye devam etti.

Küçük gruplar halinde oturup bal likörü içen ya da zar oynayan adamlarının yorumları. Görünüşe göre hepsi kibar toplumdan çok uzun süre uzak kalmışlardı.

Bir suçluluk duygusu Eirik'in vicdanını sızlattı. Belki de "acil bir konuda" yardım isteyen mektuplarını görmezden gelme kabalığını göstermiştir. Ama

iki yıl boyunca savaşmaktan ve mesaj taşımaktan kemik yorgunu olmuştu. Kralının, siyasi entrikaların oklarından sürekli kaçmasından bahsetmiyorum bile. Kadın *ya da* erkek soyluların lağım çukuru hayatlarıyla hiçbir ilgisi olsun istemiyordu. Sadece biraz huzurlu bir soluklanma, tek istediği buydu.

Eirik sandalyesinde arkasına yaslandı, kollarını göğsünün üzerinde rahatça kavuşturdu ve uzun bacaklarını bileklerinden çaprazladı. Gözlerini kısarak Leydi Eadyth'i daha yakından inceledi.

Bol bir elbise ve dar bir cüppe giymişti. Dumandan gözleri yaşardı ve gözlerini daha da kısarak baktı.

Kırışmış saçları çamur rengi bir başlığın altında sıkıca geriye taranmış gibi görünüyordu. Asık suratını yumuşatacak gevşek dallar yoktu.

Derin düşüncelere dalmış olan Eirik, işaret parmağıyla bıyıklarını ileri geri oynattı; bu, kafası karıştığında ya da derin düşüncelere daldığında yaptığı bir alışkanlıktı. "Onun dişlerinin bu kadar uzun olduğunu düşünmemiştim."

"Ben de."

İkisi de söz konusu kadına dönüp baktı. Çamurdan kaçınmak için giysisinin eteklerini kaldırırken ayak bileğinin düzgünlüğü herhangi bir gösterge ise, uzun boylu ve inceydi. Kız kurusu göğüsleri, onun savaş kalkanı kadar düz göğsünde yok gibiydi. Ama en çirkin olan yüzündeki çatık kaşlardı. *Tanrı'nın Kemikleri!* İyilik istemeye gelmişti ama asık suratını kontrol edemiyordu.

Eirik gülümsedi. Kendini beğenmiş tavırlarıyla bu kibirli fareye karşı kediyi oynamak hoşuna gidecekti.

Boğazını temizleyerek kürsü basamaklarının altından küstahça seslendi: "İzninizle Lord Ravenshire, acil bir konuda sizinle görüşmek istiyorum."

Acil durum! Acil mesele! Hepsi de böyle söylüyordu.

iyilik istemeye gelmişti. Eirik isteksizce başını salladı ve sağ elini yakındaki bir kahyaya sallayarak Eadyth'in arkadaşlarının yiyecek ve içecek için dışarı çıkarılması gerektiğini belirtti.

"Anlaşılan gönderdiğim mektubu almamışsınız," diye başladı yapmacık bir sesle, dudakları gerginlikten bembeyaz kesilmişti. Kaşlarının arasındaki iki küçük çizgi, kalıcı bir kızgınlığın göstergesi olsa gerekti. Eirik neredeyse kahkahayı patlatacağı ki, kadının onun önünde alçakgönüllülük göstermekte zorlandığını, yaptığı saygısızlık için sert bir dil darbesi indirmeyi tercih ettiğini fark etti.

"Mektubunuzu aldım."

Daha fazla açıklama yapmayı reddettiğinde, Eadyth'in ağzı açık kaldı ve bu kadar yaşlı biri için şaşırtıcı derecede beyaz ve sağlıklı dişleri ortaya çıktı. Düşünceli bir şekilde bıyığını sıvazladı ve daha iyi görebilmek için gözlerini kıstı. Buna rağmen

Gözlerini ve ağzını çevreleyen yaşlılık çizgileri, onun ilk başta düşündüğü kadar yaşlı olmayabileceğini gösteriyordu. Gerçekte, narin yüz kemiklerinin üzerindeki deri, kaş çatmanın hoş olmayan bir şekilde kırıştırmadığı yerlerde yeni krem kadar pürüzsüzdü. Onu daha iyi görebilmeyi diledi; zayıf görüşünün yakındayken her şeyi daha az net görmesine neden olması canını sıkıyordu.

"Aaah! Dürüst bir adam. Ne kadar ferahlatıcı!"

"Farklı bir şey mi bekliyordun? Bu benim diğerlerinden daha çok değer verdiğim bir erdemdir - dürüstlük yani," diye tersledi Eirik, onun çağrısını aldığını ve kabaca cevap vermediğini kabul etmesinden garip bir şekilde rahatsız olmuştu.

Verdiği cevap onu çok memnun etmiş benziyordu. "Evet, çoğu zaman sahtekârlık beklerim. Tecrübelerime göre gerçekten güvenilir pek fazla erkek yok."

"Ya da kadınlar?"

"Ya da kadınlar," diye hafifçe başını sallayarak onayladı, onu cesurca değerlendirdi.

Eadyth'in ince hatlı dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi; dudakların ortasındaki mükemmel çıkıntılı çukur ve küçük, rahatsız edici bir siyah

sağ köşenin hemen üstündeki ben. Doğrusu, kadın ilk başta düşündüğü kadar çirkin değildi. Düz burnu onun zevkine göre fazla güçlü ve kibirliydi, inatla çıkık duran çenesinden bahsetmeye bile gerek yoktu ama kır saçları ve süpürge inceliğindeki vücudu olmasaydı görünüşü fena sayılmazdı. Daha yakından bakınca, onun gençliğinde bir güzel, Northumbria'nın Gümüş Mücevheri olduğunu şimdi görebiliyordu.

Eirik'in eli içgüdüsel olarak bıyığına uzandı. Kadının görünüşüyle ilgili bir şey ona tuhaf gelmişti. Ama sonra Wilfrid'in onu çevreleyen skandalla ilgili sözlerini hatırladı. Kadın henüz çözemediği bir bilmeceydi. Onun gizemini çözme ihtimali karşısında kendi kendine gülümsedi.

"Size katılabilir miyim?"

"Elbette," dedi, misafirperverlik göstermedeki başarısızlığına dair yumuşakça söylediği sözlerden bir çocuk gibi azarlanmış hissederek. Ayağa kalktı ve yüksek masaya çıkmasına yardım etti, kalın kumaşın altındaki kolunun inceliğine dikkat etti. Tanrım, böyle iğrenç bir kızıl rengi nereden bulmuştu? Kızın boyu Onu Wilfrid'le tanıştıırken, kızın ortalama boyda olduğunu ama yine de omzuna zar zor ulaştığını fark etti.

Oturmadan önce sandalyesinin koltuğunu kontrol etti, şüphesiz toz arıyordu. *Lanet olsun!* Eve geleli sadece birkaç hafta olmuştu ve gecikmiş hizmetçilerden daha önemli meseleleri vardı. Wilfrid'in Ravenshire'ı restore etmek için servetinin kesenin ağzını açması konusunda başının etini yemesi bir şeydi, bu davetsiz misafirin ona ve malikânesine uzun burnuyla bakması başka bir şeydi.

Boş bir kadehe uzanarak, kadehi silerken ona dikkatle baktı. Kadının titizliğini tatmin etmek için iç çamaşırının koluyla kadehin kenarını sildi. Sonra ona bir içki doldurdu ve daha önceki görgüsüzlüğünü telafi etmeyi umarak nezaketle ikram etti. Eirik onun parmaklarının birbirine değmemesi için özel bir özen gösterdiğini gördü. Ve kadın birayı yudumlarken, burnundaki hafif onaylamama kırışıklığını fark etmekten kendini alamadı.

"Gördüğüm kadarıyla köpekleri ve birayı da sevmiyorsun," dedi sınırarcasına.

"Hayır, bu doğru değil. Köpekleri, salon ve mutfak *dışındaki* yerlerinde yeterince severim. Biranıza gelince, fena değil." Gururlu çenesi bir çentik daha yukarı kalktı. "Yine de şımartıldım. En iyi bal likörünü ben yaparım. Northumbria'dan kendi balımdan."

"Gerçekten mi? Bu dikkate değer. Kendi bal likörünü yapman değil, kendi övgülerini söylemen."

Eadyth'in gözleri yukarı fırlayıp onunkilere kilitlendi ve kızarıklığının sıcaklığı yanaklarını pembeye çevirdi.

Güzel! diye düşündü.

"Hatalarım hakkındaki akıllıca değerlendirmenize boyun eğmeliyim, lordum. Utanmaz olduğum doğru. Toplumdan uzak yaşadığım bu uzun yıllar boyunca kadınsı sanatları kaybettim," diye özür diledi Eadyth hiç utanmadan. "Çoğu zaman nazik doğmuş hanımların her zaman uysal ve zayıf olması gerektiğini unutuyorum. Babam beni bağımsızlığım konusunda şımarttı."

İnatla yukarı doğru çıkma eğilimi olan gururlu çenesini daha önce fark etmemiş olsa bile, Eirik içgüdüsel olarak onun sık sık bu kadar alçakgönüllü olmadığını hissetti. Sesinde neredeyse fark edilmeyen bir kırılmalı notası belirdi ve Eirik yumuşadı.

"O iyi bir adamdı, baban. Arnulf'la yıllar önce büyükbabam Dar'ı ziyarete geldiğinde tanışmıştım. Ölümünü duyduğumda çok üzüldüm."

Eadyth onun başsağlığı dileklerini kabul ederek başını salladı.

"Hatırladığım kadarıyla kardeşin yok," diye devam etti. "Hawks' Lair'i kim yönetiyor?"

"İstiyorum."

İrkilerek yudumlamakta olduğu birayı boğazına kaçırdı ve Wilfrid onun sırtına içten bir tokat attı.

Eadyth'in dudakları küçümseyici bir gülümsemeyle yukarı kalktı ve Eirik'in dikkati bir kez daha ağzının yanındaki küçük bene odaklandı. Bazı kadınların yüzlerini böyle boyadıklarını duymuştu. Onun durumu da böyle olabilir miydi? Hayır! Saçlarını bir rahibe gibi arkaya yatıran ve böylesine sıkıcı giysiler giyen bir kadın, gösterişli süslenmeyi küçümserdi.

"Neden hep bir erkeğin tepkisi bu oluyor? Gerçekten, erkeklerin neden kadınların dedikodu ve dikiş dikmekten daha fazlasını yapamayacağına inanmakta ısrar ettiklerini anlamıyorum."

Eirik öne doğru oturdu ve Eadyth'e yeni bir ilgiyle bakmaya başladı. "'Tecrübelerime göre çoğu kadın boş kafalı, sinsi yaratıklar ve bundan biraz daha fazlasını yapmaktan oldukça memnunar. Benimki de kesinlikle öyleydi. karım ölmeden önce. Eğer mirasçılara ihtiyaç olmasaydı, emin olun, çoğu erkek evlilik yatağını küçümser ve yatak sporunu başka yerde yapardı."

Eirik'in sözlerindeki açık sözlülük Eadyth'in kadınsı hassasiyetlerini rahatsız etmiş gibi görünmüyordu. Aslında, onun dürüstlüğünü takdir ediyor gibi görünüyordu.

Onu yakından incelerken parmakları masanın üzerinde görünmez bir desen çiziyordu. Neden? diye merak etti. Eadyth gergin bir şekilde dudaklarını yaladı ve

gözlerini bir kez daha o büyüleyici bene dikti. Eirik büyülenmiş bir halde, dilinin pembe ucunun bilinçsizce bir köşeden çukura, oradan diğer köşeye, sonra da alt dudağının tamamında izlediği yolu izledi. Aynı şeyi kendi diliyle yapmak nasıl olurdu? Eirik hayallere daldı, bir şey hissetti Uyluklarının birleştiği yerde ani bir şişme oldu.

Tüm azizler adına! diye kendini azarladı. Denenmemiş bir çocuk gibi davranıyordu. Doğrusu, eğer yaşlanan bir pislik onu sertleştirebiliyorsa, çok uzun zamandır kadınsız kalmıştı.

Ve küstah fahişe onu tuhaf bir şekilde inceliyordu. Gerçekten de çok sıra dışı bir kadındı.

"Gözlerin mavi mi... bana söylendiği gibi yaz göğü gibi soluk mavi mi?" Eadyth beklenmedik bir şekilde sordu ve onu şehvetli düşüncelerinden uzaklaştırdı.

Onun tuhaf sorusu karşısında şaşırان Eirik hafifçe geri çekildi. "Evet, öyle. Viking atalarımın bana kalan bir miras."

Eadyth başıyla onayladı.

Tanrı'nın Dişleri! Gözlerinin gök mavisi ya da kir kahverengisi olması yaşlı kocakarının neden umurunda olsun ki?

"Norseman'a benzemiyorsun. Saçların siyah, değil mi?" Kadın sorusunu sıradan bir şekilde sormuştu ama Eirik, salonun loşluğunda bile belli olan parmak eklemlerinin beyazlığından cevabının onun için önemli olduğunu anlayabiliyordu.

Gözlerinin ve saçlarının rengi hakkında ona aptalca sorular soran bu kızın derdi neydi? Arkasına yaslandı ve kısık gözlerle ona şüpheyle baktı. "Ben sadece yarı Viking'im. Annem Sakson'du." Kadının oyununu anlayamayınca alt dudağını ısırды, sonra muzipçe ekledi: "Viking yarımı görmek ister misin?"

Wilfrid diğer tarafında neşeyle kıkırdadı, ama Eadyth sadece parlak bir şekilde renklendi ve onun sözlerini duymamış gibi davrandı.

"Savaştaki cesur gücümü kastetmiştim," diye ekledi alaycı bir tavırla, onun hayran kalması için kaslı bir kolunu kaldırarak, "ve Sakson politik yılan çukurları arasında zarar görmeden manevra yapmadaki kurnazlığımı." Tamamen boş olmadığını göstermek istercesine başını hafifçe vurdu.

Güzelliğinin yanı sıra mizahtan da yoksun olduğu anlaşılan Eadyth, onun şakasına gülümsemeyi başaramadı. Bunun yerine, onu cesurca incelerken dudaklarını düşünceli bir şekilde ince bir çizgiye sıkıştırdı. Sonunda, "Özel olarak konuşabilir miyiz, efendim?" diye sordu. Lordum?"

Eirik, Wilfrid'e bir süreliğine yanlarından ayrılmasını işaret etmeden önce, şaşkınlığını belli etmemek için yüzünü donuklaştırdı.

Sanki ciddi bir sorun üzerinde düşünüyormuş gibi, bir karara varmış gibi görünmeden önce ince parmaklarını belirsiz bir şekilde masaya vurdu. Wilfrid kürsüden inene kadar bekledi, sonra doğrudan Eirik'in gözlerinin içine baktı.

"Bir an önce evlenmem gerekiyor," diye ağzından kaçırdı Eadyth. "İlgilenir misin?"

Eadyth kara şövalyenin çenesinin gevşememesi için verdiği mücadeleyi izledi. Beklenmedik teklifi karşısında yaşadığı ilk şokun ardından, onun tuhaf hareketlerini anlamaya çalışırken yüzü ifadesiz bir maskeye dönüştü.

Hah! Erkekler çok şeffaftı. Kadınların mantıklı düşünmekten aciz olduğunu düşünüyorlardı ve zayıflıkları da burada yatıyordu. Eadyth geçtiğimiz sekiz yıl boyunca erkeklerin kadınlar üzerindeki gücünü ders üstüne ders alarak öğrenmişti. Ancak bu mutlak bir güç değildi ve onları alt etme konusunda uzmanlaşmıştı. Hawks'ı yönetme konusundaki yeteneğini defalarca kanıtlamamış mıydı?

İni ve Jorvik pazarında kendi ürünlerinin ticareti - tüm Northumbria'daki en iyi bal, bal likörü ve balmumu mumları?

Yakışıklı, tatlı dilli Ravenshire Lordu'nun önünde diz çökmek zorunda kalmak Eadyth'i rahatsız etmişti. Sanki onun ince yontulmuş yüz hatlarının Yorkshire'dan Strathclyde'a kadar kızların kalbini eritip eritemeyeceği umurundaymış gibi! Ya da kurnaz sözlerinin aziz bir rahibenin çekingenliğini kaybetmesine neden olup olamayacağı. Kocasını olacak bir erkek istemiyordu, hele de yıkık dökük şatosunda kibirli burnunu aşağıya indirerek ona zar zor bastırılmış bir küçümsemeyle bakan bu kötü giyimli kaba adamı hiç istemiyordu.

Aziz Bridget'in Nefesi! Evlilik bağına girme düşüncesi onu tiksintiyle ürpertti. *Bağlar!* Buradaki en önemli kelime buydu. Bunca yıl boyunca herhangi bir erkeğin malı olmayı reddetmişti.

Ama artık başka seçeneği yoktu. Zaman tükenmek üzereydi. Yapabileceği en iyi şey, müstakbel kocasının yararına olacak ama özgürlüğünü de korumasına izin verecek en iyi nişan anlaşmasını yapmaktı. Ravenshire Lordu bunu kabul edecek miydi?

"Belki de kulaklarım beni yanıltıyordur leydim. Benimle evlenmek istediğinizi mi söylediniz?" Kadın başını sallayıp meydan okurcasına çenesini kaldırdığında, adam tiksintiyle homurdandı. "Kendi adınıza hareket etmeniz hiç yakışık almıyor."

"Benim için kim pazarlık yapar ki? Babam öldü. Ailem yok." Omuz silkti. "Bir kadınla doğrudan anlaşma yapamayacak kadar dar görüşlü ve erkekliğinden korkan biri misin?"

Eirik daha dik oturdu, kadının meydan okuması karşısında kare çenesindeki bir kas öfkeyle seğirdi. "Tehlikeli bir zemine basıyorsun, aptal hanımefendi. Beni iyi dinle, senden korkmuyorum, ne bir erkekten *ne de bir kadından*. Doğrudan anlaşma istiyorsun. O zaman alacaksın. Size doğrudan söylüyorum, cevabım 'Hayır'. Evlilik teklifinizle ilgilenmiyorum."

Eadyth sinir bozucu bir kızarıklığın boynuna doğru ilerlediğini ve yanaklarını ısıttığını hissetti. Neden asi dilini dizginleyemiyordu? Kurnaz tüccarlar ve tembel ahmaklarla uğraşmaya alışkın olduğundan, çoğu zaman nasıl diplomatik davranacağını unutuyordu. Bilinçli bir dikkatle öfkesini dizginledi ve tekrar konuşmadan önce kendini dikkatli davranmaya zorladı.

"Aceleci sözlerim için özür dilerim lordum. Durumumun aciliyeti dilimin sürçmesine neden oldu ama lütfen... lütfen teklifimi reddetmeyin detayları duymadan önce."

Eirik kadehine biraz daha bira doldurdu ve düşünceli bir şekilde yudumladı, kesik gözlerle onu inceledi ve açıkça onu eksik buldu

bir eşte aradığı özellikler. Bu onu şaşırtmamıştı. Aslında, sekiz yıl önce yaptığı feci hatadan beri erkeklerin şehvetli ilgisini çekmemek için elinden geleni yapmıştı.

"Tüm saygımla leydim, başka bir evlilikle ilgilenmiyorum - herhangi bir kadınla. Bir kere yeter."

"Hiç mi?" Eadyth şaşırarak sordu. "Bütün erkeklerin varis yetiştirme ihtiyacı hissettiğini sanırdım. Karın sana hiç oğul doğurmadı, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Kardeşim Tykir benim varisim ve kendi imajımı yaymak gibi özel bir arzum yok." Sanki aklına önemli bir şey gelmiş gibi başını soru sorarcasına eğdi. "En azından seni doğurganlık çağında saymam pek mümkün değil."

"Ha?" Onun bu yorumu Eadyth'i etkisiz hale getirdi. Pek çok kızın on dört yaşında evlendiği doğrudu ama o sadece yirmi beş kış görmüştü ve bir bebeğe gebe kalabilecek yaşıydı. İstedikinden değil tabii.

Ve kesinlikle onun gibi kaba bir hödükle değil. Ama onun kaç yaşında olduğunu düşünüyordu?

Aaah! aniden fark etti, başındaki tırabzana dokunarak, onun yaşı hakkında yanlış bir fikre kapılmasına neden olan şeyin gümüşü saçları ve kadınsı kıvrımlarını gizleyen kasten bol giysisi olduğunu anladı. Bu sabah onu görmemiş olması büyük bir şanstı, zira beline kadar uzanan kıvrıcık saçlarını peruğunun altında tutmaya çalışmış, sonunda da domuz yağına başvurmuştu. Görünüşe göre domuz yağı altın sarısı saçlarını da gizlemeyi başarmıştı. gümüşü tellerdeki vurgular.

Ama sonra aklına ani bir düşünce geldi. Belki de onun yaşı hakkındaki yanlış düşüncesi işine yarayabilirdi. Bir erkeğin şehvetli eğilimleriyle yaşadığı tatsız - hatta felaket- bir karşılaşmadan sonra, başka bir şey istemiyordu. Rolüne ısınan Eadyth, kamburunu çıkarırken neredeyse gülümsüyordu.

Omuzlarını hafifçe silkti ve sorusunu geçiştirmek için sesine zoraki bir kıkırdama kattı. "Heh! Heh! Heh! Eğer varis bırakmak istemiyorsanız yaşımın bir önemi yok gibi görünüyor. Aslında bu ikimizin de işine yarayabilir."

İlgisini çeken Eirik parmaklarını omuzlarına kadar uzanan kömür karası saçlarında gezdirdi. Dalgın dalgın bıyıklarını taradı; Eirik onu dikkatli bir kuş, yani kuzgun gibi izlerken bu özelliğini birkaç kez fark etmişti. Ve gözlerini sık sık kısıyordu. Sonunda kaşlarını yarı saydam mavi gözlerinin üzerinde sorgulayıcı bir şekilde kaldırdı.

Kutsal Bakire! Bir kadın onların büyüleyici derinliklerinde boğulabilir, diye itiraf etti Eadyth kendi kendine, sonra da bu düşüncesi için zihinsel olarak kendini azarladı. İçinde

Gerçek şu ki, Eirik sorunlarının nedeni olan Steven kadar yakışıklı değildi. Steven'in cilalı cilası ve hassas orantılı yüz hatları mükemmele yaklaşıırken, Eirik'in sert güzelliği çok bariz bir şekilde erkeksiydi, keskin hatları Eadyth'in zevkleri için çok güçlü bir şekilde erkeksiydi. Garip bir şekilde onu korkutuyordu.

Kendini elindeki konuya geri dönmeye zorlayarak, "Açık konuşayım-" diye devam etti.

"Neden şimdi duralım?"

Eadyth, Eirik'e alaycı bir bakış fırlattı. Şimdilik onun alayını görmezden geldi. Ama konuşurken yumruklarının sarsılarak sıkılıp açılmasına engel olamıyordu. Yüce Tanrım, alçakgönüllülük onun için yutulması zor bir şeydi.

"Mümkün olan en kısa sürede evlenmem gerekiyor. Kocam savaşmak söz konusu olduğunda erkekleri yönetebilmeli ama daha önemlisi siyasi kurnazlık, yani mümkünse çatışmadan kaçınarak siyaset yapabilme yeteneği. Ne demek istediğimi anladınız mı?"

"Neden ben?" Eirik sertçe sordu. "Benim sayısız cazibemden etkilenmediğin çok açık."

Onun gergin ellerinin açığa çıkan hareketlerini ilgiyle izliyordu. Eadyth kendini sakinleştirmeye çalıştı. Çok fazla şey görüyordu. Aynı zamanda, onun gerçek görünüşünü de göremiyordu. Ne kadar tuhaf!

Ve "cazibe" hakkındaki küstahça sözleri onu rahatsız etti. Onunla oyun mu oynuyordu, isteksiz teklifini onunla eğlenmek için bir bahane olarak mı görüyordu? Elbette oynuyordu. Ona göre, kız bir erkeğin yetenekleriyle ilgilenecek yaşı çoktan geçmişti.

Yeter artık! Eldeki tehlikeli meselenin etrafında dolanarak değerli vaktini boşa harcadı. Dürüstlüğe değer verdiğini söylemişti. Eh, ona adil bir doz verecek ve "cazibesi" hakkında ne düşündüğünü de gösterecekti.

Eadyth alaycı bir tavırla, "Doğru, senin tanrısal yakışıklılığın karşısında şehvetle dolup taşmıyorum," dedi. "Erkekçe varlığınız karşısında kemiklerim de erimiyor. Bahse girerim, hayranlıktan bayılmadan kısa bir süre sizinle birlikte olmaya bile dayanabilirim. Doğrusu, eğer sorunlarımı çözecekse, senin gibi iğrenç köpeğinle evlenmeyi tercih ederim." Eadyth, o anda Sıkı çenesindeki kaslar gerildi. *Güzel!* Artık tüm dikkatini ona vermişti; artık sırtlamak ya da üstü kapalı imalarda bulunmak yoktu. "Ama senin tazi hiç uymaz, görüyorsun, çünkü senin mavi gözlerine sahip değil... ya da siyah saçlarına. Daha önce bahsetmemiş miydim, bunlar benim damadım için önemli gereklilikler."

"Mavi gözler! Siyah saçlar!" Eirik kekeledi. "Dikkatli ol, kızım, haddini aşırıyorsun. Fiziksel özellikler hakkında aptalca konuşarak zamanımı boşa harcıyorsun. Evlenmek istemiyorum, özellikle de kaba dilli, huysuz bir cadalozla. Bu konudaki son sözüm budur." Sanki görüşmeleri sona ermiş gibi ayağa kalktı.

Eadyth'in umutları onun küçümseyici sözleri karşısında söndü ve içini bir telaş kapladı. Bir kez daha, zoraki bir ilişkiye duyduğu tiksintinin evlilik onun mantığını gölgede bırakır.

"İşte," dedi hızla, eline bir belge tutuşturarak. "Belki de bu kadar pervasızca bir kenara attığınız şeyi düşünmelisiniz."

Eirik taş gibi bir sessizlikle ona baktı, ama sonunda belgeye baktı ve onu bir kol mesafesinde tuttu. Kelimeleri ve şekilleri kısaca taradı, sonra sandalyesine geri çöktü ve sabırsızlıkla yüksek sesle nefes verdi.

"Aziz Cuthbert adına bu da ne?"

Eadyth belgenin kendi kendini açıkladığını düşündü çünkü "Nişanlılık Anlaşması" kelimeleri kendi düzgün yazısıyla en üstte açıkça yazılmıştı. Belki de okuyamıyordu. "Bu, evlenmeyi kabul edersen teklif ettiğim çeyizdir," diye gururla açıkladı çenesini dik tutarak.

Eirik uzun bir süre ona inanamayarak baktıktan sonra tekrar belgeye döndü ve yüksek sesle okudu: "Beş yüz mancus altın; kuzeyde Ravenshire'a bitişik iki yüz post arazi; Bağdat'tan yirmi kile ince baudekin ipeği; üç inek; on iki öküz; bir taş işçisi ve bir demirci de dahil olmak üzere on beş köle; ve tahminen yüz bin işçi ve on bin erkek arıyla birlikte elli kraliçe arı." Adam soru sorarcasına ona baktı, dudaklarında alaycı bir sırıtiş seğiriyordu. "Arılar mı? Arılardan ne isteyebilirim ki?"

"Servetimi böyle kazandım lordum. Anlamadığınız şeylerle bu kadar çabuk alay etmeyin."

Belgeyi masanın üzerine koydu, sonra parmaklarını önünde birleştirdi Sandalyesinde arkasına yaslanıp onu dikkatle incelerken ağzını kapattı. Sonunda kelimelerini dikkatle seçerek konuştu. "Teklif ettiğiniz çeyiz gerçekten de etkileyici. Ve şaşırtıcı. Hawks İni'nin böyle bir yer olduğunu düşünmemiştim. müreffeh tutun."

Sonra gülümsedi. Çok hoş bir gülümsemeydi, diye kabul etti kendi kendine. Ve Eadyth onun çok anlamlı gözlerinin neşeyle nasıl parıldadığını fark etti.

Gerçekten de, bu ölümcül cazibeyi onlara doğru çevirdiğinde kadınların neden onun ayaklarının dibinde eridiğini anlayabiliyordu.

"Kralın servetinizden haberi var mı? Elbette konseyi zenginliğiniz için daha yüksek bir vergi almakla ilgilenecektir."

Eadyth bu ters iltifat karşısında sinirlendi. "Şahinlerin İni küçük bir kale ama her bölümünü verimli bir şekilde kullanıyorum. Bununla birlikte, elde ettiğim tüm zenginlik arıcılık girişimimden geliyor. Kaliteli bal likörü, bal ve balmumu mumları konusundaki ünüm arttıkça son birkaç yıl özellikle kârlı oldu. Zaman yönetimi mumlarım özellikle yakışıklı bir kar."

"Siz de ticaretle uğraşıyor musunuz?"

"Evet, öyle. Jorvik'te bir temsilcim var ama işlerinizi yürüten kişileri kontrol etmek her zaman akıllıca olacaktır."

Eirik kıkırdadı ve inanamayarak başını iki yana salladı. Eadyth sinirlendi. "Akıllıca bir işte mizah buluyorsun."

"Hayır, *sizde* ve çelişkilerinizde mizah buluyorum leydim." "Nasıl yani?"

"Davetsiz bir şekilde, kirpi gibi kükreyerek kulübeme geliyorsun. Köpeğime, birama, kişiliğime ve dürüstlüğüme hakaret ediyorsun ve yine de evlenmek için elimi istiyorsun. Sen soylu birisin ama yine de ellerini ticarete bulaştırıyorsun. Ve..." Tereddüt etti, belki de çok ileri gittiğini düşünüyor gibiydi.

"Ve ne? Şimdi durmayın. Birbirimize karşı tamamen dürüst olalım."

"Meşhur güzelliğiniz nedeniyle sizden 'Northumbria'nın Gümüş Mücevheri' diye bahsedildiğini çok duydum ama ben öyle görmüyorum."

Eadyth onun sert ama dürüst değerlendirmeleri karşısında irkildi. Doğrusu, hâlâ sahip olduğu güzelliği saklamak için elinden geleni yapıyordu. Onu güzel bulmamasının bir önemi olmamalıydı ama bir şekilde vardı. Bunun sadece eski kadınsı kibrinin bir kalıntısı olduğunu düşündü. Omuzlarını dikleştirdi ve "Daha fazlası var mı?" diye sordu.

"Evet, var." Eirik devam etmeden önce durakladı, "Bir erkeğin asası için asla bacaklarını açmayan katı boyunlu bir rahibenin tavrına sahipsiniz ve yine de bana gençliğinizde ahlaksız olduğunuz söylendi. Bırakın piç bir çocuğu, senin gibi bir kadının bir erkeğin yükünü taşımasını bile anlayamıyorum."

Eadyth bir an için gözlerini kapattı, oğlu John'dan bahsedilmesine hazır değildi. Eirik'in evliliği kabul etmesi halinde çocuk konusunun tartışılması gerekeceğini biliyordu. Ne de olsa Eirik'in evliliğe zorlanması nedeniyle oydu.

böyle iğrenç bir ittifaka. Ama konuyu kendi uygun zamanında açmayı umuyordu.

"Evet, bir oğlum var," diye itiraf etti sonunda, doğrudan onun gözlerinin içine bakarak. "John bu evliliğin önünde bir engel mi?"

Eirik kadehinin kenarını uzun ve biçimli işaret parmağıyla yoklarken, bir yandan da onu inceliyordu. Eadyth en küçük parmağının eksik olduğunu fark etti, uzun zaman önce dibinden kesilmişti ve onu savaşta mı yoksa bir kazada mı kaybettiğini merak etti. Adam dikkatle seçilmiş gibi görünen kelimelerle yavaşça konuşmaya devam edince bu düşüncesi yarıda kesildi.

"Evlenmek istediğim bir kadınla tanışsaydım, bir çocuk beni yeminimden caydırmazdı. Eş olarak bir bakireyi tercih etmeyeceğimi söylemem yanlış olur, ama o zaman ben kimim ki yargılayayım? Ben de piçlik damgası taşıyorum ve benim de iki gayrimeşru kızım var." Ona mahcup bir şekilde sırtıttı. "Görünüşe göre ortak bir bağımız var."

Eadyth dişlerini sıktı ve ellerini öyle sıktı ki tırnakları avuçlarının yumuşak etine acı verecek şekilde battı. İki gayrimeşru çocuk babası olması hakkında ne düşündüğünü ona söylemek istiyordu. Oğlunun evlilik dışı doğmuş olması onun suçu değildi. Ama o, evlenmemiş bir adam, kızlarına meşruiyet kazandırabilirdi. Ah, ona paylaştığı tek bağın, erkeklik organlarının Tanrı'dan gelen bir armağan olduğunu düşünen tüm vicdansız, ahlaksız erkeklerle olduğunu ve yollarına çıkmaya cesaret eden her kıza gelişigüzel sokulduğunu söylemeyi ne kadar da çok isterdi. Ondan iğreniyordu. Kadınların, bolca söz verilmiş olsa bile, evlilik dışı çiftleşmelerden nasıl acı çektiğini herkesten çok o biliyordu.

Ama düşüncelerini dile getiremiyordu. Şimdi olmazdı. Evlilik için onun rızasını almak zorundaydı. Evlendiklerinde, eğer evlenirlerse, o zaman iki piç doğurması hakkındaki düşüncelerini duyacaktı.

"Öyle mi? Peki çocuklar nerede?" diye sorarken sesinde zoraki bir kibarlık vardı.

"Larise yakınlarda Earl Orm ve ailesiyle birlikte yaşıyor. Sekiz yaşında." "Northumbria'ya döndüğünüze göre sizinle birlikte mi yaşayacak?"

Eirik belirsiz bir şekilde omuz silkti. "Henüz bilmiyorum. Bu Ravenshire'da kalmaya karar verip vermediğime bağlı."

Ne kadar kalpsiz! diye düşündü Eadyth. Küçük kızını başkalarının bakımına nasıl terk edebilirdi? Zavallı çocuk! Ravenshire'da kalmamak da neyin nesiydi? Belki de onun yokluğu kızının yararına olabilirdi.

eğer evlenirlerse. Etrafında özgürlüğüne müdahale edecek rahatsız edici bir koca istemiyordu.

"Peki ya diğer çocuk?"

Gözlerinde kısa süreli bir keder parıltısı belirdi. "Emma sadece altı yaşında. Üç yaşından beri Jorvik'te bir yetimhanede kalıyor. Üvey amcam Selik ve üvey kız kardeşim olan karısı Rain ona orada bakıyorlar." Sesi duygusallıktan çatallaştı.

Onun sözleri Eadyth'i şaşırttı. "Ama bu kadar küçük bir çocuk için neden bir yetimhane, hem de gerçek bir yetim olmayan bir yetimhane?"

Eirik'in ifadesi kasvetli bir hal alırken, "Uzun zamandır Ravenshire'dan uzaktaydım ve ona bakacak bir evim yoktu. Ayrıca Emma konuşamıyor ve başarılı bir şifacı olan Rain'den özel bakım alıyor." Sonra sertleşti ve kararlı bir şekilde, "Emma'yı tartışmak istemiyorum," dedi.

"Peki ya anneleri? Onlara bakamaz mıydı?" "Her iki anne de öldü."

İkisini de mi? Eirik bir değil, iki kadını çok iyi bildiği utanca terk etmişti. Şehvetli sefil!

Yine de, yersiz fikirlerin dökülmesini engellemek için dilini ısırды. Dikkatli hareket etmeliydi.

"Belki de dualarınıza cevap olabilirim."

Eirik onun kötü kelime seçimine genişçe gülümsedi ve Eadyth, kendine rağmen, onun yakışıklılığının karizmatik çekiciliği karşısında gözleri kamaştı.

"Dualarım mı? Sanmıyorum leydim."

"Demek istediğim," diye ısrar etti Eadyth, "eğer evlenmeyi kabul edersen iki çocuğuna da bakabilirim."

"Kusura bakmayın ama bence iki çocuğun bakımı için bir düğün çok yüksek bir bedel olur."

Sadece özen! Eadyth tiksintisini bir kenara itti ve bir zamanlar parlak safir mavisi olan ama artık yaşlılık ve yıpranmayla solmuş samit tuniğine ve anlamsız bir desene dönüşmüş altın sırma işlemeli paltosuna baktı. Kehribar gözlü, dövülmüş altından güzel bir ejderha broşu mantosunun omzunu süslüyordu ama genel olarak kıyafeti fakirlikten, şatosunun yıkık dökük duvarlarından ve pis kaleye bakacak hizmetkârların yokluğundan bahsediyordu.

Dahası, malikâneye yaklaşırken birçok boş çömlekçi kulübesi ve ekilmemiş uzun tarlalar fark etmişti.

Farklı bir yaklaşım denemeye karar verdi.

"Lord Ravenshire, size teklif ettiğim çeyizin malikânenizi yeniden düzene sokmak için kullanılabileceğini saygıyla önerebilir miyim?" diye önerdi, yüzünü kaplayan şaşkınlık ifadesini görmezden gelerek. "Bu konular hakkında çok şey biliyorum, görüyorsunuz. Eğer malikânenin idaresiyle ilgilenmiyorsan ve saraya dönmek istiyorsan... ya da... ya da her neresi olursa... ben işlerinizi halletmeye fazlasıyla istekli. Senin de yeterince paran olur. Güzel giysiler için yeni kumaşlar satın alın ve kilerinizi yeniden doldurun ve..." Eirik'in kendisine şaşkınlıkla baktığını fark edince sözleri kesildi.

"Peki sen tüm bunları yaparken ben ne yapıyor olacağım? Oturup tırnaklarımın uzamasını mı izleyeceğim?"

Eadyth ona öylece baktı, nazik teklifine böylesine küçümseyici bir karşılık vermeye hazır değildi.

"Hanımefendi, haddinizi fazlasıyla aşıyorsunuz. Kendi işlerimi halledemeyeceğimi düşünecek kadar az mı saygı duyuyorsunuz bana? Kendi işimi nasıl

Boş zaman mı? Bira mı içiyorsun? Gördüğün her hizmetçiyle yatmak mı?"

Kadının yüz ifadesi, gerçekten de tam da bunu beklediğine dair düşüncelerini ele vermiş olmalıydı ki, Eirik salonda kendisinden aşağıda bulunan birkaç şövalyenin dikkatini çekecek kadar yüksek bir sesle bağırdı. Dişlerini gıcırdatarak aşağılayıcı bir şekilde hırladı: "Düğün gecesi kendi kılıfını da doldurmanın bir yolunu bulacak mısın? Çünkü senin bir erkeğe ihtiyacın yok."

Yıkılan Eadyth teslimiyetle iç çekti. Belli ki artık onunla evlenmeyecekti.

"Saygısızlık etmek istemedim lordum. Ancak, yanlış söylüyorsunuz. bir erkeğe ihtiyacım yok. Umutsuzca bir kocaya ihtiyacım var. Yatağымda bir erkek istemediğim kesin. Doğrusu, eğer evlenecek olsaydık. metresleri umurumda bile değil."

"Kaç tane metresim olduğunu sanıyorsun?" Eirik artık kızgın değil, eğlenerek sordu.

Eadyth sanki sayının bir önemi yokmuş gibi elini havada salladı. "Çok kadınla birlikte olmakla ünlüsünüz ve-"

"Çok kadınla birlikte *olmak* mı?" diye sustu. "Hep birlikte mi?"

"Saçmalama," dedi Eadyth ama sonra bu görüntü karşısında yüzünün ısındığını hissetti. Düşünmeden yorum yaptı: "*Böyle* bir şey olabileceğini fark etmemiştim.

Bir seferde birden fazla kadınla birlikte olmak."

Eirik kahkahalarla güldü.

Eadyth onun alayları altında ezildi ve devam etmeye çalıştı. "Jorvik'te bir metresin olduğunu biliyorum ve eğer başkaları da varsa, bu benim için önemli değil."

Şaşkınlıkla kara kaşlarını kaldırdı. "Asa'yı biliyor musun? Casuslarınız işinizi iyi yapmış leydim."

Eadyth umursamazca omuz silkti. "Bunun bir önemi yok. Şimdi anlıyorum ki benimle evlenmeyeceksin. Görünüşe göre siyah saçlı ve mavi gözlü başka bir soylu adam bulmak için arayışıma yeniden başlamam gerekecek."

"Gerçekten ilgimi çektiniz leydim. İsterseniz kendinizi açıklayın. Neden bu gereklilikler?"

Eadyth oğlu John'u bu adamla konuşmakta tereddüt ediyordu ama Eirik'le evlenme şansı artık kalmadığından, bu adamın ona yardımcı olabileceğini düşünüyordu.

Ona tavsiyede bulun.

"Çocuğun babası, babalığı reddettiği onca yıldan sonra bir kez daha düşünür. Kendi kötü amaçları doğrultusunda John'un velayetini almak için Witan'a dilekçe veriyor. Mücadelede beni koruyacak bir kocaya ihtiyacım var. Ve"-duraksadı, ona ne kadar bilgi verebileceğini sorguladı-"ve eğer adam John'un babası olduğuna yemin ederse, özellikle de oğlum gibi siyah saçlı ve soluk mavi gözleri varsa, davama yardım etmekten başka bir şey yapamazdı. Tıpkı gerçek babası gibi."

Eirik başını geriye attı ve kahkahalarla güldü. Sonunda kendine geldiğinde, onun sinsi zekâsına hayret ederek başını salladı. "Görünüşe göre her şeyi düşünmüşsün. Ama kralın konseyinin babadan gelen böyle gecikmiş bir velayet talebine kulak vereceğini nereden çıkardın?"

Eadyth açıklamak için daha yakına eğildi. "Kral Edmund Witan'da beni destekledi... bu korkunç adama karşı yıllarca, özellikle de Kendisinden önce kardeşi Kral Athelstan'a yaptığı gibi ona sadakatle hizmet eden babama hürmet. Babamın Leicester Savaşı'nda Edmund'un hizmetindeyken aldığı yara ölümüne neden oldu. Babamın ölümüyle konumum zayıfladı."

"Edmund iyi bir adamdır. Verdiği koruma sözünden dönmez."

Eadyth daha fazlası olduğunu belirtmek için bir elini kaldırdı. "Sizin de bildiğiniz gibi, kralın hayatına yönelik birçok girişimde bulunuldu ve Steven Edmund'un çocukları çok küçük olduğu için varisi olması kaçınılmaz olan genç Edred'e yağ çekiyor. Edred tahta geçerse Steven'in başarılı olacağına şüphe yok."

İçini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslanıp gözlerini yorgunca kapattı. Tüm bu kargaşadan ölesiye yorulmuştu ve şimdi işine başlamak zorundaydı.

tekrar aramaya başladı. Birkaç dakika sonra Eirik'in tuhaf sessizliğini fark etti. Gözlerini açtığında, adamın karanlık ve öfkeli ifadesi onu şaşkına çevirdi, tüm duygular ona yönelmiş gibiydi.

"Ne-ne?" diye soluk soluğa kaldı, çünkü adam aniden, hiçbir uyarıda bulunmadan ayağa kalktı ve onu kollarından tutarak sandalyeden kaldırıp yerden kaldırdı, böylece onunla yüz yüze geldi, burun buruna, kolları yanlarında sabitlenmişti. "Çocuğunun babası, bir ihtimal o *zenciden* mi bahsediyorsun?"

Gravely'li Steven mı?" diye sordu sert bir sesle.

Eadyth başını salladı ve yanlışlıkla Steven'ın adını söylediğini fark etti. Ve Steven'ın hakaretlerin en saldırganı *olan nithing'i* hak ettiğini inkâr edemezdi - tüm erkeklerin en düşüğü.

"O sümüklü yılan için bacaklarını açtın ve *beni* sorgulamaya cüret ediyorsun. karakter?"

Onu öyle sert sarstı ki dişleri birbirine çarptı. Yarın morluklar taşıyacağını biliyordu. Başını geriye yaslayarak adamın buz gibi gözlerine baktı. Adamın fırtınalı yüzü onu korkutuyordu ama bu iğrenç herife karşı kendini savunmayı reddetti. Gerçekte, Steven'a ne yaptığını ve ihanetinin neden bu kadar derin olduğunu ancak bir kadın anlayabilirdi.

Sonunda onu ayağa kaldırdı. Parmağını yüzüne doğru sallayarak, tartışmaya yer bırakmayan bir sesle emretti: "Bu gece benim evimde kalacaksın. Bana anlattığın her şeyi düşünecek zamanım olduğunda sabah daha çok konuşacağız. Tanrı'nın kanı! Gravely'li Steven! Bu tesadüfe inanmakta güçlük çekiyorum."

"Anlamıyorum." Eadyth'in zihni kafa karışıklığıyla doldu.

"Anlamana gerek yok, kızım," dedi ona küçümseyerek, "ama Şunu bilin ki, belki de bir evlilik anlaşması yapacaksınız. Ve o zaman Yüce Tanrı ve tüm azizler size merhamet etsin. Çünkü ben yapmayacağım."

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

Eadyth ertesi sabah şafak vakti uyandı. Doğrusunu söylemek gerekirse, pire istilasına uğramış yatağı sayesinde gün ağarmadan çok önce gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Hizmetçisi kapının yanındaki kirli çalılardan üzerine serilmiş bir paletin üzerinde uyuyordu. Zavallı Girta! Haşarat muhtemelen onun tombul etiyle kanlı bir ziyafet çekmişti. Ancak Eadyth daha yakından incelediğinde, güvendiği hizmetçisinin haşereler tarafından rahatsız edilmeden muntazam bir şekilde horladığını fark etti.

Belki de Girta'nın derisi daha kalındı ya da Eadyth'in açık teninin tadı daha tatlıydı, diye düşündü usulca kıkırdarak. *Hah!* Bahse girerdi ki bu yıkık dökük kalenin çekilmez efendisi bu konuda farklı düşünmek için yalvarırdı.

Eadyth yüzükoyun yatan hizmetçisinin üzerine yürüdü. Gerçek bir ses korosu - birkaç memnun homurtu ve hırıltının arasına serpiştirilmiş yumuşak horlamalar. Yıllardır kendisine sadakatle hizmet eden, önce annesi doğum sırasında öldüğünde hemşire, şimdi de yoldaşı olan şişman kadına sevgiyle baktı.

Bir kase su ararken, Eirik'in fırtınalı direnişiyle bir kez daha yüzleşmeden önce kendini yenilemeyi umuyordu. Hiçbir şey bulamadı. Aslında, odasında sadece ateş sönmekle kalmamış, aynı zamanda etrafı tam bir sessizlik havası kaplamıştı dışarıdaki koridorlarda. Ravenshire hizmetkârlarının şimdiye kadar yeni güne hazırlanıyor olmaları gerekirdi.

Eadyth düşünceli bir şekilde, eski püskü giysilerini giydi ve saçlarını perçeminin ve baş tırabzanının altından geriye doğru düzeltti. Ek bir önlem olarak ocaktan bir avuç kül aldı ve cildine grimsi bir renk vermek için dikkatlice yüzüne sürdü.

Gülümsedi, Girta'nın geçen sabah kasıtlı olarak bulabildiği en sıkıcı ve gizleyici kıyafeti ararkenki öfkelerini hatırladı.

Girta, "Evlilik yatağı için yaptığın şey çok kötü," diye yakınmıştı.

"Aynen öyle, Girta canım. Benim amacım da tam olarak bu. Bir kocayı çeyizimle ve bir mülkü yönetmedeki yeteneklerimle ikna ederdim, bedenimle değil." Bu son ihtimal karşısında tiksintiyle ürperdi ve ekledi: "*Bu* konuda dersimi fazlasıyla aldım."

"Ah, çocuğum, bu kötü bir deneyimdi. Bütün erkekler aynı kumaştan kesilmemiştir."

Eadyth'in tavrı o anda sertleşmişti. "Hayır, sen iyi bir kadınsın Girta, ama acı gerçekler bana kadınlar söz konusu olduğunda Steven'ın şeytani tasarımlarını paylaşmayan daha fazla erkek olduğunu kanıtladı. Bizi kullanılacak ve zevkleri geçince bir kenara atılacak bir meta olarak görüyorlar. Ben bundan daha fazlasını isterdim."

Girta endişeyle başını salladı. "Eş olmanın zorluklarını nasıl kabullenebileceğini anlayamıyorum."

"Yapmayacağım. Müstakbel damadım benim şartlarımı önceden kabul etmeli," dedi hissettiğinden daha büyük bir güvenle.

"Oh, Eadyth, sevgili çocuğum, korkarım çok incineceksin."

Acıdı mı? Eadyth yatak odasının kapısını cereyanlı salona doğru açarken düşüncelere daldı. Hayır, savunmasız kalbini çoktan katılaştırmıştı. Ama John... o farklı bir konuydu. Oğlunu acıdan korumak için elinden gelen her şeyi yapacaktı - Ravenshire'in iğrenç hödüğüyle ya da aynı derecede iğrenç başka bir adamla evlenmek anlamına gelse bile.

Eadyth koridordan geçip iki katlı, ahşap ve taştan yapılmış kalenin merdivenlerinden indi. Şahinlerin İni'nden çok daha büyük olan Bir zamanlar etkileyici bir şatoıdu, ya da babası sık sık öyle derdi, ama ufalanan taşlar ve çürümüş ahşaplar yılların ihmalinin göstergesiydi. Doğrusu, ister insan ister bina olsun, herhangi bir güzel şeyin bu kadar kötü muamele görmesinden nefret ederdi. Bu adam hakkında bir şeyler söylüyordu. Eirik'in mirasını kötüye kullanmasının hesabını vermesi gereken çok şey var, diye düşündü Eadyth başını üzüntüyle sallarken.

Kendisini bahçeye, oradan da içmek ve yıkanmak için tatlı suya yönlendirebilecek bir hizmetçi aradı. Etrafta kimse yoktu. Bazı sarhoşlar Yestereve'in gördüğü şövalyeler, bazı hizmetkârlarla birlikte büyük salonun kenarındaki geniş banklarda ve yatak dolaplarında uyuyordu.

Kadınlardan birkaçı uyku kürklerinin altında çıplak yatıyor, bacakları soylu erkeklerle sarmaş dolaş oluyordu. Eadyth, bir oyuğun kısmen açık kapısından, yestereve'de tanıştığı senyör Wilfrid'in yatağını paylaşan kızıl saçlı bir cadaloz gördü. Wilfrid'in kollarının arasında, kadının göğsü Wilfrid'in koyu renk saçlı göğsüne kışkırtıcı bir şekilde bastırıyor ve uzun bacağı Wilfrid'in iki devasa kalçasının üzerine atılıyordu. Daha da çirkini, kadının nasırlı parmakları onun gevşek erkeklik organına yakın bir şekilde uzanıyordu.

Eadyth'in gözleri erotik sahne karşısında irileşti. Sonra üst dudağı tiksintiyle kıvrıldı. Erkeklerin doğası hakkında bildiklerini bilen Wilfrid

Pekâlâ evliydi ve zavallı karısı merdivenlerin üstünde uyurken o hizmetçi kızla azgın bir tavşan gibi zina yapıyordu.

Pek şaşırmamıştı, Eadyth yatak paylaşımının yaygın olduğunu biliyordu. Birçok malikanede, özellikle de Ravenshire gibi erkek egemen bir malikanede. Ama Atmaca İni'nde böyle ahlaksızlıklara izin vermezdi. Kızları arasında evliliği teşvik ederdi ve hiçbir isteksiz kız, ziyarete gelen soylular tarafından yatağa atılmazdı.

Onaylamadığını göstermek için ikisini de sarsarak uyandırmayı düşündü ama yestereve'in aksine bugün daha mantıklı bir yol izleyeceğine yemin etti. Ne de olsa burası ona ait değildi ve hiçbir zaman da olmayacaktı. Bunun yerine, o doğru yöneldi

kapalı bir geçitle kaleye bağlanan ayrı bir mutfak alanı. Şatoda çuhadar olmasa da, ev halkından sorumlu bir hizmetçi olmalıydı... belki de aşçı.

Ağır kapıyı iterek açan Eadyth, gördüğü manzara karşısında dehşetle nefesini tuttu.

Yağlı tencereler, sıçrayan fareler, bozulmuş yiyecekler, yıkanmamış siperler ve kadehler ve hatta kirle kaplı taş zemindeki yiyecek pisliklerini memnuniyetle gagalayan iki tavuk kâbusu. Eadyth bir süpürge kaptı ve masanın üstündeki bir parça koyun etiyle ziyafet çeken şişman bir fareyi kovaladı, ardından soğuk ateşin yanındaki, muhtemelen aşçı olan bir hizmetkârın açık ağzının çürük dişleri arasından yüksek sesle horladığı bir palete doğru yürüdü. Homurdanarak karnının üzerine yuvarlandı ve yüksek sesle nefes nefese kaldı. Eadyth süpürgeyi kullanarak geniş kalçasına bir darbe indirdi ve kadın poposunu ovuşturarak ayağa fırladı.

"WHA...AT?" diye bağırdı kadın paletin üzerinden sıçrayarak, Eadyth'in omzuna ancak gelebilmişti ama eni iki kat daha fazlaydı. "Benim gibi dürüst bir hizmetkârı rahatsız ederek aklını mı kaçırdın sen?" Aşçı gözlerini kısarak -şişkin yüzünde küçük siyah noktalar- alaycı bir ifadeyle sordu: "Sen kim olduğunu sanıyorsun, lanet olası bir kraliçe mi?"

"Şahin İni'nden Leydi Eadyth, seni tembel sürtük. Bu mutfağın pis durumundan sen mi sorumlusun?"

Hakaretinin asıl bir hanımefendiye yapıldığını anlayınca korktuğu her halinden belli olan kadın tereddütle başını salladı ve boncuk gözlerindeki uykuyu sildi. Kadın genişçe esnediğinde Eadyth, muhtemelen Paskalya'dan beri yıkanmamış bir vücut ve kıyafetten bahsetmeksizin, kötü dişler ve bayat bal likörünün birleşiminden oluşan kötü nefes dalgasından neredeyse bayılacaktı. Tanrı'ya şükür, bu yaşlı cadının pis elleriyle hazırlanmış hiçbir yemek yememişti.

"Senin adın ne?" Eadyth sert bir sesle sordu. "Bertha."

"Peki Bertha, bu domuz ahır? gibi mutfak için ne diyorsun?" "Ha?"

Eadyth tiksintiyle homurdandı. "Bu kalede kaç tane hizmetçi var?"

Bertha keyifsizce koltuk altlarını kaşıdı, sonra parmaklarıyla zihninden saymaya başladı. "İçeride yaklaşık on iki, belki dışarıda da on iki. Efendinin gittiği bu iki yıl boyunca pek çok hizmetçi ve uşak ayrıldı."

"Onun yokluğunda kim sorumluydu?"

Aşçı iri omuzlarını silkti. "Efendi Wilfrid, ama karısı geçen yıl öldüğünden beri o da çoğu zaman yok. Tanrı onu korusun.

ruh!" Bertha, Wilfrid'in karısının kaybından dolayı büyük bir üzüntüyle bakıyordu. *Hah!* Wilfrid onu son gördüğünde yas tutuyor gibi görünmüyordu, diye alaycı bir şekilde hatırladı Eadyth, onu çıplak hizmetçiyle hayal ederek.

"Bu mutfaktaki her bir hizmetliyi -küçük ya da büyük- derhal toplamamı istiyorum. Beni anlıyor musun?"

Aşçı aptalca başını salladı.

Kısa bir süre sonra bir grup hödük mutfaka doluştuğunda Eadyth ocakta su ısıtmaya, tencereleri, siperleri ve kadehleri ısıtmaya başlamıştı bile.

Hizmetkârlara kısa sürede unutamayacakları bir fırça attı, ardından da bir saat içinde tamamlanmasını istediği işlerle ilgili özel talimatlar verdi.

"Bertha, bu mutfağın yerlerinin ve duvarlarının süpürülmesini ve temizlenmesini istiyorum.

Tüm kesme tahtaları temizlenecek ve pişirme için taze un getirilecek. Kilerdeki yiyecek malzemelerini bozulma ve kurtlanmaya karşı kontrol edeceğim.

"Lambert, yemek pişirmek için beş günlük yakacak odun kesip istiflemene yardım edecek başka bir adam bul. Agnes ve Sybil yumurtaları toplayacak ve inekleri sağacak." Sonra duraksadı ve Bertha'ya baktı. "İnekler var, değil mi?"

Bertha başını hafifçe salladı. "Sadece bir inek ve belki de iki düzine tavuk kaldı."

"Güzel, süt getirildiğinde biraz tereyağı yayıklayacağız."

Hizmetçilerden birkaçı yaşlı gözlerini devirene kadar talimatlarına devam etti.

Sonra Eadyth büyük salona döndü ve adamlarından bazılarını tüm kirli çalıları süpürmelerini ve yerlerine taze, bitki kokulu olanları koymalarını emretti.

Diğerleri sehpa masalarını fırçalamaya ve duvarlardaki örümcek ağlarını süpürmeye koyuldu. Diğerleri ise tozlu duvar halılarını taş duvarlardan kaldırıp iyice silkelemek için bailey'e götürdü.

Ona göre en önemlisi, şimdilik tüm köpeklerin büyük salona girmesini yasaklamıştı. Yine de, önceki geceden kalma aptal tazı, aşka tutulmuş bir hovarda gibi onu takip etmeye devam etti. Bir an için pes etti, kimsenin izlemediğinden emin olmak için hızlıca etrafına bakındı, sonra eğilip kulaklarının arkasını hafifçe kaşdı ve hayvanın dilinin coşkuyla dışarı çıkmasına neden oldu. Eadyth alaycı bir tiksintiyle başını salladı.

"Yaptığın çok adice bir şeydi yestereve, tazı, hem de kibar bir hanımefendinin önünde, ama seni incitmek istememiştin, ayakkabımla hafifçe dürtmüş olsam bile." Kadın kalçalarının üzerine oturdu ve onu yakından inceledi. "Ah, sen iyi bir cinssin. Bunu şimdi görebiliyorum. Şüphesiz, soyun kusursuz. Bir adın var mı? Yok mu? O zaman sana ne diyeceğim? Prens mi?"

Köpek coşkuyla kuyruğunu salladı ve Eadyth usulca güldü. "Bu ismi seviyorsun, değil mi? Şimdi başka bir konuda anlaşmaya varmalıyız." Kötü kokan hayvanı kucağına alarak dışarı çıktı ve onu bailey'e bıraktı. "Yıkanana kadar geri gelme, Prens," diye öğüt verdi gözleri onu çok iyi anlıyormuş gibi içtenlikle izleyen dilsiz canavara.

Kıkırdayarak salona döndüğünde, soylu beylerden bazılarının sarhoşluktan sersemlemiş bir halde uyandıklarını gördü ve onları, zorbalığına itiraz edemeyecek kadar sersemlemiş görünen Wilfrid de dahil olmak üzere, sofraya için taze et avlamaya başlattı. Hatta esrarengiz bir şekilde gülümseyerek masumca sordu: "Lord Eirik sizden yardım istedi mi leydim?"

Eadyth yüzünün kızardığını hissetti; bu huyunu kontrol etmek istiyordu ama yapamıyordu. "Hayır, yapmadı. Sanırım bütün gece seninle bira içtikten sonra hâlâ yatıyor," diye sertçe karşılık verdi, sonra da savunmaya geçti. "Tembel hizmetkârlarını işlerinin başına oturtarak ona hizmet ediyorum." Wilfrid'in önceki geceki yatak arkadaşına hızlı ve anlamlı bir bakış atarak, Eirik'in muhtemelen odasında uyumaktan başka bir şey de yaptığını ima etti.

Wilfrid ona doğru bilmiş bir gülümseme fırlattı ve yanında duran, çıplaklığını bir kürk postla örtmeyi başarmış hizmetçiye hızlı bir öpücük verdi. "Sonra görüşürüz Britta," dedi ve şehvetli bir göz kırpışla hizmetçinin kıcını okşadı.

Britta güzelce kızardı ve Eadyth'e boş bir masumiyetle baktı.

Eadyth aptal hizmetçiye öfkeyle bakmaya çalıştı ama Britta Bir çocuktan daha fazlası, muhtemelen on beşten fazla değil. Gerçekten de daha iyisini bilmiyordu. "Britta, lütfen kendine daha uygun bir kıyafet giy, sonra da üzerindeki her şeyi çıkar.

Boş kalan paletlerden ya da odalardan yatak takımlarını alın. Yıkanmaları için mutfak avlusuna getirin."

Britta itaatkâr bir şekilde başını salladı. "Yeni hanımefendi sen misin?" diye sordu utangaçça. "Efendiyle evlenecek misin?"

Eadyth yanaklarının istenmeyen bir şekilde kızardığını hissetti. "Evleneceğimizden şüpheliyim ve hayır, ben senin metresin değilim. Ben sadece... Lord Ravenshire'ın evini düzene sokmasında bir arkadaş olarak görev yapıyorum."

Eadyth kibarca oturup Lord Ravenshire'ı beklemeye çalıştı ama vücudu her zamanki huzursuz canlılığıyla fokurduyordu. Boş boş oturmaya dayanamıyordu. Ustanın rahatını beklerken, özellikle de elleri etrafını saran çok sayıda işle uğraşmak için kaşındığında. Çok geçmeden içgüdülerine teslim oldu.

Gün ortasına gelindiğinde, gözlerini açtığında bir memnuniyet parlıltısı hissetti. kayda değer bir ilerleme kaydedilmişti. Mutfak pırıl pırıl parlıyordu. Salon mis gibi taze çalı çırpı ve yeni ezilmiş ot kokuyordu. Temiz giysiler ve yatak takımları büyük kazanlarda açık ateşte kaynatılıyor ve bakımsız mutfak bahçelerindeki çalılarının üzerinde kurumaya bırakılıyordu.

Hizmetkârların bir kısmı çoktan kalenin arkasındaki kaynakla beslenen gölete yıkanmaya gönderilmişti ve geri kalanlar da yakında onları takip edecekti. Eadyth yasaklamıştı

Ev işlerini yapana ve yıkanana kadar kimsenin iftar etmesine izin vermiyordu. Acele etmelerini diledi. Geniş ocağın yan tarafındaki taş fırınlarda pişen taze ekmeğin kışkırtıcı aroması, diğerleriyle birlikte midesini de gürültüyle guruldattı. Yeni yayılmış tereyağı, altın sarısı bir tepside dinleniyordu.

Mutfağın ortasına hâkim olan devasa ahşap masanın üzerindeki büyük çömlek. Meşe ağacının damarları, Bertha'nın acımış parmakları için sızlanmasına rağmen, masanın kum ve güçlü sabunla sert bir şekilde ovulmasından sonra nihayet ortaya çıkmıştı.

Yeni toplanmış tavuk ve etlerle dolup taşan sepeti hayranlıkla seyrederken Eadyth, Bertha'nın nasıl iyi puding yapılacağını bilip bilmediğini merak etti. Eğer bilmiyorsa, ona kendi reçetelerinden biriyle tavsiyede bulunabilirdi.

Eadyth'in midesi, tuzlanmış domuz etinin açık ateşte patlayan suyunun cızırtısını duyduğunda açlıktan yeniden kazındı. Küçük bir çocuk, Uzun zaman önce ölmüş bir kale kölesinin yetimi olan Godric, tükürüğü yavaşça çevirirken ona baktı, bakışları hayranlık doluydu, kendisine küçük bir iş verildiği için minnettardı.

Ateşin arkasındaki kazanda geyik eti kemikleri ve kıştan kalan sebzelerle bir tencere kaynatılmıştı.

Ortasında yulaf lapası asılı.

Hâlâ yapılacak çok şey vardı ama iyi bir başlangıçtı. Eadyth memnuniyetle övündü. Eirik onun çabalarını takdir edecek miydi? Eadyth ilk kez, iyi niyetli davranışlarında aceleci davranmış olup olmadığını merak etti.

Eirik yatak odasının kapısının yüksek sesle vurulmasıyla uyandı. Ya da kafasındaki çarpıntı mıydı? Aniden doğruldu, sonra şakağındaki keskin ağrıyla tekrar yatağına düştü.

Tanrı'nın Kemikleri! Wilfrid Yestereve ile bu kadar çok bira içtiğine göre aklını kaçırmış olmalıydı. Yasak meyveleri denediği çocukluğundan beri fincanını bu kadar eğmemişti. Yaygın birayı taradı.

İki elinin parmaklarını dağınık saçlarında gezdirdi ve tekrar doğruldu, içki içmesinin nedenini hatırladı: Yaşlı hizmetçi Eadyth ve onun Gravely'li Steven'dan bahsetmesi. *Yüce Tanrım!* O şeytani yaratıktan hiç kaçabilecek miydi?

İngiliz topraklarından iki yıl uzak kalmıştı ve Gravely'nin nefret edilen hayaleti daha şimdiden eve dönüşünü mahvetmişti.

Yüzünü buruşturarak bir gece önce giydiği tunik ve sütyenleri giydi. Hizmetkârları bir an önce giysilerini yıkamalıydı, yoksa kendi pis kokusuna dayanamayacaktı. Daha da iyisi, giysilerini Jorvik'e bir dahaki gidişinde bütün servetini çöplüğe gömüp yeni giysiler diktirecekti. Yeraltındaki gizli odasında eriyip gitmesine izin vermek yerine servetinin tadını çıkarmanın zamanı çoktan gelmişti. Köhne bir şatonun dilenci lordu gibi davranmanın yorucu oyunu bugünlerde çok yıpratıcıydı.

Belki de büyükbabasının şatosunu eski ihtişamına kavuşturmalı, çobanları yeniden tarlalarda çalışmaya başlatmalıydı. Döndüğünden beri iki gecedir düşündüğü bu ihtimal karşısında dudaklarını düşünceli bir şekilde içeri çekti.

Leydi Eadyth'i ve onun çirkin evlilik teklifini hatırlayınca gülümsedi. Aslında bu, bir hizmetçinin evlilik düşüncesiyle onun peşine düştüğü ilk sefer değildi. Ve onu bir nişan anlaşmasıyla tuzağa düşürmek için baştan çıkarmadan şantaja kadar pek çok sinsi plan yapılmıştı. Neyse ki hepsinden kurtulmuştu. Ona göre kötü bir evlilik fazlasıyla yeterliydi. Elizabeth on yıl önce öldüğünde, bir daha asla evlenmemeye yemin etmişti - iyi bir nedeni vardı.

Ama şimdi, Şahin İni'nin hanımı ona reddedemeyeceği bir cazibe sunuyordu. Sinirden alnını buruşturdu. Ah, onu baştan çıkaran yakışıklı çeyizi değildi, *hele hele* fiziksel özellikleri hiç değildi, *Tanrı korusun* ama *Gravelly*'li Steven'dan intikam alma ihtimali, karşı koyamayacağı bir şeydi. Sonunda Steven'ı ölümüne bir dövüş için açık alana çekebilmenin yolları kesinlikle düşünmeye değirdi.

Kapısına vurulmaya devam edildi ve Eirik Bertha'nın sızlanan sesini tanıdı. "Efendim! Lütfen efendim, o bizi ters çevirmeden ve kafamızdaki bitleri silkelemeden önce gelin."

Eirik yerinden fırladı ve kapıya doğru yürüdü, kapıyı tekrar çalmak üzere olan şaşkın aşçıya açtı ama onun yerine göğsünü yumrukladı. Midesi çalkalandı ve bayat bal likörünün tadı mide bulandırıcı bir şekilde boğazını. *Lanet olsun!* Başındaki ağrının üstüne bir de bu ağrıyı duymak istiyordu.

Sonra şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. "Bertha? Sen misin?"

Eski aşçısını temiz perse tuniğinin içinde zar zor tanıdı. Cildi kıpkırmızı keselenmişti ve temiz saçları yılan gibi ıslak bir şekilde omuzlarına dökülüyor, öfkeyle beneklenmiş bir yüzü çerçeveliyordu.

"Ne oldu Bertha?" diye sordu sonunda, şaşkın kahkahalarını bastırarak. "Bu hanımefendi, Bayan Eadyth. Kanlı harpy... yalvarıyor sana Affedersiniz efendim, saygısızlığım için... Hanımefendi sabahın ilk ışıklarından önce ciyaklayarak herkesi uyandırdı ve hepimizi çalıştırdı." Ne kadar çok çalıştığını göstermek için kırmızı, pürüzlü avuçlarını uzattı.

Eirik şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Her sabah şafak vakti kalkıp ev işlerine başlamıyor musun?"

Bertha'nın yüzü kıpkırmızı oldu. "Şey, evet, yani, bazen, ama... ama... bize emir vermek *onun haddi* değil ve bize sümüklü böcek ve daha kötü şeyler dedi. Çok tembel olduğumuzu, geçirmek için duvara yaslanmamız gerektiğini söyledi. Bitlendiğimizi iddia ediyor ve onlardan kurtulmak için bu öğlene kadar vaktimiz olduğunu yoksa bizi ters çevirip onları silkeleyeceğini söylüyor."

Eirik kendisine rağmen güldü ve Bertha ona tiksinti dolu bir bakış fırlattı. *Kutsanmış Aziz Bonifçe!* Aşçının tiz sesi zırhın pasını bile söker, diye düşündü Eirik ama Bertha nefes nefese kalıp geniş omuzlarını hışımla dikleştirdikten sonra şikâyetlerine devam ederken onun irkildiğini fark etmedi.

"Sana söylüyorum, çok kötü bir ruh hali içinde. Bahse girerim, aylık akıntısının zamanı gelmiştir. Hiç bu kadar iyi bir hanımefendinin böyle sözler söylediğini duymamıştım. Domuz gibi koktuğumuzu söyledi, herkesi yıkattı, güneşten temizlenene kadar kimsenin yemek yiyemeyeceğini söyledi ve-"

"Dur!" Eirik dudakları eğlenerek seğirirken emretti.

"Sadece biz... yani sizin sadık hizmetkârlarınız... onun ne hakkında olduğunu bilmeniz gerektiğini düşündük," diye ekledi Bertha, belki de haddini aştığını fark ederek yavaşladı.

"Verdiğin bilgiler için minnettarım Bertha. Şimdi mutfağa geri dön. Ben birazdan aşağıda olacağım."

Eirik yüzüne soğuk su sıçrattı, ardından ayılmak için başının tamamını derin çanağa daldırdı. Titreyerek saçındaki damlacıkları silkeledi ve buz gibi şoka küfretti. Muhtemelen tıraş olması gerektiğini düşünerek duvardaki cilalı metal kareye döndü ve yüzünü tiksintiyle buruşturdu. Kanlı bir barbar gibi görünüyordu. Sırıttı. Şahin İni'nden gelen huysuz kadının evlilik yatağında nelerle karşılaşacağını görmesi iyi olacaktı - *eğer* onu onurlandırmayı seçerse.

Merdivenlerden büyük salona doğru yürürken, bir önceki geceki sözlerini hatırlayarak kendi kendine gülümsedi. "Arılar!" diye mırıldandı kendi kendine. "Bu cadı gerçekten de iyiliklerimi arılarla mı satın almaya çalıştı?" İnançsızlıkla başını salladı. Bu onun için kesinlikle bir ilkti.

Eirik merdivenlerin dibinde olduğu yerde durdu. Görüşünü netleştirmek için birkaç kez gözlerini kırptırdı. Baktığı her yerde hizmetkârlar canla başla çalışıyordu; sehpaları ve masa üstlerini ovuyor, salonun en yüksek köşelerindeki örümcek ağlarına ulaşmak için uzun saplı süpürgeler kullanıyor, ocaktaki eski külleri temizliyorlardı.

İleri doğru adım attı ve bitkilerin tatlı kokusu duyularını sarstı. Derin bir nefes aldı, sonra yumuşak deri ayakkabılarının altında çıtırdayan temiz çalılara baktı.

Bu reformu gerçekleştirmek için tembel hizmetkârlarını ısıran böceğe hayret etti.

Serin bir hava dalgası hissederek gözlerini salonun, bailey ve ek binalara açılan açık kapısına çevirdi. Wilfrid tembel tembel bir omzunda bir çift ölü tavşan ve sırttan yüzünde geniş bir sırıtışla kapı pervazında duruyordu.

"Nerelerdeydin sen?" Eirik yaklaşırken homurdandı. "Avlanıyordum."

Eirik kaşlarını çatdı. "Beni neden uyandırmadın? Sana katılabılırdım."

"Vakit yoktu."

"Neden?" Wilfrid'in dudaklarındaki sinir bozucu sırıtma Eirik'in şaşkın dikkatini çekti.

"Hanımefendi şafakta sıcak kürklerimizden çıkmamızı emretti ve masaya taze et getirmedikse bugün yemek yemeyeceğimizi söyledi." Wilfrid durakladı, belli ki bu hikâyeyi anlatmaktan zevk alıyordu. Zorlukla bastırılmış bir kahkahayla devam etti: "Sanırım bütün gece benimle bira içip sabah da etkisinden kurtulmanla ilgili bir şeyler söyledi." Derin derin düşünüyormuş gibi başının yan tarafına abartılı bir şekilde vurdu, sonra sırtıttı. "Yoksa yatağında uyumaktan başka bir şey yaptığını mı ima etti? Şimdi hatırlamıyorum."

Eirik hırladı, "İşe karışan cadı nerede?"

Wilfrid omuz silkti. "Belki de dışarıda kale duvarlarını yeniden inşa ediyordur."

Eirik bir elini zonklayan başına götürerek, "Senin... eğlenende eğlence bulamıyorum," diye homurdandı. Tanrım, bir içkiye ihtiyacı vardı.

"Başınız ağrıyor mu lordum?" Wilfrid sahte bir endişeyle sordu. "Belki de tatlı sözler ve nazik bir el ile yatıştırarak bir eşe ihtiyacınız vardır."

Eirik çok kötü bir şey söyledi ve mutfığa doğru döndü. Wilfrid, kaçınılmaz sahneye tanık olmak istediğinden hiç şüphesiz, onu yakından takip etti.

Mutfığa hızla girdi, temizliğini ve ocaktan gelen iştah açıcı kokuları fark etti. Küçük kestaneci Godric, domuz büyüklüğünde bir etin şişini özenle çeviriyordu.

Muhtemelen öyleydi.

"Hanımefendi beni bu iş için görevlendirdi, lordum. Gitmemi ister misiniz?" Godric, Eirik'in kaşlarını çatması üzerine özür diledi. Eirik çocuğun iri gözlerindeki yaşları gördü ve onun Eirik'in kızgınlığının kendisine yönelik olduğunu düşündüğünü anladı.

"Hayır, iyi bir iş yapıyorsun Godric. İstersen devam et. Leydi Eadyth nerede?"

Godric mutfak avlusunun açık kapısını işaret etti.

Eirik, büyükannesi Aud'un yıllar önce burada güzel bir bitki ve sebze bahçesi kurmasından beri kalenin bu bölümüne gelmemişti. Babası Thork ya da büyükbabası Dar ne zaman bir ticaret seferinden dönseler ona her zaman uzak diyarlardan egzotik bitkiler getirirdi. Bu

Uzun zaman önce amansız bir hastalıktan ölmüş olan büyükannesinin acı dolu anısı ve onun yanında, değerli kekik, biberiye ve frenk soğanlarını ayıklayarak geçirdiği tatlı saatler Eirik'i bir an hareketsiz bıraktı.

Omuz silkti ve uzun zamandır ihmal edilmiş bahçede görmeyi beklediği dağınıklığa karşı kendini hazırladı. Suçluluk duygusu ağrıyan bir diş gibi onu rahatsız ediyordu. Kuşkusuz buranın da, kalenin geri kalanı gibi, baştan aşağı yenilenmesi gerekecekti.

İlk başta, parlak güneş ışığı onu etrafını saran hareketlilik kasırgasına karşı körleştirdi ve başının bir kez daha zonklamasına neden oldu. Gevezelik eden seslerin gürültüsü nihayet kafasındaki çarpıntıya nüfuz ettiğinde, adımlarının ortasında durdu ve nutku tutuldu.

Döndüğü her yerde, tembel hizmetkârları dinç ve meşgul bedenlere dönüşmüştü. Ve döndüğünden beri onları hiç görmediği kadar temizdiler. Eski püskü tunikleri bile yeni yıkanmış gibi görünüyordu. Eirik dalgın dalgın bıyıklarını okşadı. Ravenshire'da bu kadar çok hizmetçi kaldığını fark etmemişti.

Bazıları kaynayan sabunlu su kazanlarını karıştırdı. Diğerleri bu kaplardan giysilerini çıkardı ve temiz suya attı. Bazıları da onları sıkıp yakındaki ağaçlara ve çalılara asıyordu, ki bunlar da Eirik'in beklediği gibi aşırı büyümüş ve ekilmemişti. Eirik'in gözleri neredeyse yerinden fırlayacaktı ki, kendi küçük giysilerinin utanç verici bir şekilde bir dut çalısına asılı olduğunu fark etti.

"Ahh!" diye boğuldu, sonra sıkıntısının nedenini gördü. Leydi Eadyth, ıslak saçlarından havuzdan yeni döndüğü anlaşılan genç bir kahyayı azarlıyordu. Kulak memesini çekştirerek, cadalozca havuza geri dönmesini emretti ve boynunda ve kulaklarında kalan kir için haykırdı.

"Sence kulaklarımızı da kontrol edecek mi?" Wilfrid onun yanında kuru bir sesle sordu.

Eirik ona tiksinti dolu bir bakış fırlattı, sonra da kararlı adımlarla çirkin kadına doğru yürüdü. Hizmetkârlarının gözü önünde kadına bedensel bir zarar verebileceğinden korkarak dişlerini sıkkan Eirik sonunda zoraki bir sakinlikle, "Leydi Eadyth, sizinle biraz konuşabilir miyim?" dedi.

Sıksa kadın irkilerek dikkat kesildi ve döndü. Göz göze geldiler. Aniden sessizleşen avluda Eirik'in kalbi, kızın her zamanki kibarlığıyla çabucak maskeleyiği yüzündeki sorgulayıcı kırılğanlık karşısında garip bir şekilde göğüs duvarlarına çarptı.

Hizmetkârlar korku dolu bir merak tablosu içinde donup kaldılar ama aptal hizmetçi kızın ondan korkacak hali yoktu. Hayır, sadece ısıltılı menekşe gözleriyle küstahça ona baktı. Cadı gözleri! Onların tuhaf rengini fark etmemişti yestereve. Belki de büyükannesinin ölmeden önce olduğu gibi yaşlılıktan romatizmalıydılar. Elbette, öyle olmalı.

Kadının soğukkanlı ve soğukkanlı tavrı onu fena halde rahatsız ediyordu. Bu ve yaşlı kadına karşı duyduğu açıklanamaz ama inkâr edilemez çekim. İğrenerek kendine lanet okuyan adam, kadını kolundan kıskaç gibi yakaladı ve çırpınan itirazlarını görmezden gelerek onu kaleye geri götürdü.

Büyük salonun dışında, merdivenlerin altındaki küçük, özel bir odaya girdiklerinde Eirik, "Otur," diye emretti. Penceresi olmayan oda karanlıktı ve bakımsızlıktan küf kokuyordu. Bir mum yaktı ama odadaki her nesneyi kaplayan kalın kir ve pislik tabakası dışında pek bir şey göremedi. Anlaşılan Eadyth bu odaya henüz saldırmamıştı. *Lanet olsun!* O iki yıldır yokken hizmetkârları ne yapıyordu?

Eadyth içinden homurdandı ve adamın kendisini kavradığı kolunu ovuşturdu. Sonra kuşağından küçük bir eşarp çıkardı ve itaatkâr bir şekilde oturmadan önce sandalyenin tozunu geniş hareketlerle almak için kullandı.

Kadının, sanki yüzüne çok yakından bakmasını istemiyormuş gibi, yüzünü özenle gizlediğini ve baş demiriyle oynadığını fark etti. Hiç şüphe yok ki Çünkü çok çirkindi. Adamın sabit bakışları altında gözlerini indirdi ama alçakgönüllülükle değil, bunu fark etti.

Eirik, Eadyth'in kaldırdığı toza defalarca hapşırdı. Muhtemelen bunu sırf onu kızdırmak için yapmıştı. Ona ters ters baktı, ondan hoşlanmamak için bir nedeni daha vardı.

Eadyth, Eirik'in çatık kaşlı yüz ifadesi altında koltuğunda kıpırdanırken umursamazmış gibi davrandı. Sonra Eirik'in onu yaşından büyük gördüğünü hatırladı ve başını hafifçe öne doğru çekti, omuzlarını biraz kamburlaştırdı ve yüzünü onun görüş alanına girmeyecek şekilde çevirdi. Ona "gri" rengini hatırlatmak için peçenin altından küçük bir tutam yağlı saç çekti. Sinsice yukarı baktığında, onun

Görünüşü onu çok rahatsız etti ve şimdilik başarılı olduğunu biliyordu.

"Ne cüretle hizmetkârlarıma emir verirsin?" Eirik sonunda öfkeyle sordu. "Böyle yaparak beni ve evimi aşağılıyorsun."

"Saygısızlık etmek istemedim lordum. Gerçekten, yapmadım. Sadece tembellik beni rahatsız ediyor. Hizmetçilerinizin sizden nasıl faydalandığını gördüğümde düşündüm ki... çoğu zaman kadınlar bu tür şeyleri erkeklerden daha fazla fark eder. Ve siz gideli uzun zaman oldu..."

"Yine de senin haddine değildi."

Hareketlerinin ona ne kadar uygunsuz görüldüğünü fark ettiğinde Eadyth'i aniden utanç kapladı. Sürekli bağımsızlık mücadelesinde tüm edep duygusunu kaybetmiş miydi?

Eadyth gururunu güçlkle bastırdı. "Yersiz davrandığının şimdi farkındayım. Ama o iğrenç yerden gelen yemeği yemeye nasıl dayanabiliyorsun?

mutfak? Ya da hayvan dışkıları, kemikler ve bozulmuş yiyeceklerle ezilen acelelerde yürümek mi? Ya da..." ve burada doğrudan onun gözlerinin içine bakarak meydan okurcasına konuştu, "...ya da böceklerle dolu yataklarda uyumak gerçek bir kuzgun cenneti olurdu."

Sert eleştirisi karşısında Eirik'in irkildiğini gören Eadyth'in içinde bir zafer parıltısı belirdi. Hızlı bir karşılık vermek için kendini zor tutuyor gibiydi. Çenesini meydan okurcasına kaldırarak, onun gibi birine açıklama yapmayı reddetti.

"Nasıl uyuduğum seni ilgilendirmez."

Eadyth aniden, geceyi burada geçirmesine istemesine rağmen buradaki görevinin umutsuzluğunu hissetti. Ayağa kalkarak ona sertçe, "Haklısın. Müdahale etmemeliydim. Şimdi Şahin İni'ne gidiyorum. Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim."

Eirik elini onun omzuna koydu ve sandalyeye geri dönmesini işaret etti. "Bekle. Konuyu tartışalım," dedi yatıştırıcı bir tonda ve ona bir fincan şarap ikram etti.

"Günün bu erken saatinde mi? Hayır. Henüz orucumu açmadım."

"Anladığım kadarıyla buradaki başka biri de değil," diye yorumladı kayıtsızca. "Yemeğinizi pis bir mutfaktan mı almayı tercih edersiniz? Cehennem

Alevler! Bitler aşçınızın saçlarında dans ediyor."

Eirik'in mavi gözleri neşeyle parlıyordu ama yüz ifadesi sinirli olmaya devam ediyordu. "Konuşmana dikkat et, hizmetçi. Sizin konumunuzdaki bir leydiye yakışmıyor."

Eadyth onun eleştirileri karşısında irkildi. Doğrusu, tüccarlar ve onların kaba konuşmaları arasında çok uzun süre kalmıştı ama bunu bu mütevazı şövalyeye itiraf edemezdi.

"Sözlerimin tarzını tartışmak için mi beni bu odaya sürüklediniz? Eğer öyleyse, yanınızdan ayrılmak istiyorum, çünkü zamanımı ayıracak daha iyi işlerim var."

"Çabuk konuşuyorsunuz leydim," dedi sırtarak. "Çoğu erkek sıradan bir kadından böyle bir şey beklemez. Bahse girerim bu yüzden daha önce evlenmediniz."

Eadyth dişlerini sıktı ve onun bakışlarına doğrudan karşılık verdi. "Evlenmedim," dedi çenesini sıkarak, "çünkü evlenmemeyi seçtim. Çoğu erkeğin kendileriyle ilgili abartılı düşüncelerinin aksine, pek çok kadın yalnız yaşamaktan memnundur."

"Steven'la evlenmek istedin mi?"

Eadyth onun açık sorusu karşısında kaskatı kesildi. Eirik bıyığının ucunu iki parmağının arasında düşünceli bir şekilde büktü ve onu bir şahin gibi izledi. Vereceği cevabın onun için önemli olduğunu anlayabiliyordu.

"Sorunuzu kaba ve kişisel buluyorum ve-"

Eirik onun sözlerini durdurmak için bir elini kaldırdı. "Hayır, bu soru müstakbel bir damat için makul bir soru."

Eadyth'in gözleri şaşkınlıkla yukarı fırladı. Evliliklerinin sona erme ihtimalini düşünmüştü. Hararetle renklendirerek, kendini bir yüz ifadesini ortaya çıkarmaya zorladı.

Geçmiş hayatının en mahrem detaylarını bir an önce unutmak istiyordu. "Evet, Gravely'li Steven'la evlenmek istedim, ne kadar aptalmışım."

"Sana evlilik sözü verdi mi?"

"Evet, yaptı... benden istediğini almadan önce." "Ve bu neydi?"

Eadyth, onun bile bu kadar beyinsiz olmadığını söyleyen keskin bir bakış attı. Kollarını göğsünde kavuşturarak sandalyesinde arkasına yaslandı, sonra adamın gözleri dümdüz görünen göğüslerine takılınca bunu yapmamış olmayı diledi. Küçük bir tiksinti sesiyle kollarını indirdi ve doğrudan onun gözlerinin içine bakarak cesurca, "Vücudumu arzuladı," dedi. Adamın yüzündeki şüpheci ifade karşısında omuz silkerek ekledi: "O günlerde şehvet uyandıran bir vücudum vardı."

Kıs kıs güldü.

Ters ters baktı.

"Peki sen de onu arzuladın mı?"

Eadyth'in nefesi kesildi. Gerçekten de bu konuşma çok ileri gitmişti. Ona savurmak istediği kaba küfürleri durdurmak için dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. Sonra derin bir utanç duygusuyla yumuşak ve acı bir sesle itiraf etti: "İkimiz de şehveti aşk zannettik. Ama kısa süre sonra bu yarım akıllıca düşünceden sıyrıldım."

"Nasıl yani?" Eirik yüzündeki ciddiyetle ısrar etti.

"Hamileliğimi öğrendiğimde ve söz verdiği gibi hızlı bir nişan ve düğün beklentisiyle ona gittiğimde, yüzüme güldü. Babalık iddiasını reddetti." Eadyth ona sert sert baktı, bu aşağılayıcı itirafı ondan zorla aldığı için öfkeliydi. Bu onun asla konuşmadığı bir konuydu. "Seninle o şeytanın dölü hakkında daha fazla konuşmayı reddediyorum."

"En azından üzerinde anlaşabileceğimiz bir konu var: Gravely'li Steven'in kötü karakteri."

"Evet, öyle."

"Onun ihanetini fark ettiğinizde, size yardım etmesi için bir ebe aramayı düşünmediniz mi..."

"Ne?" diye sordu, onun ne demek istediğini anlayamamıştı.

Onun için önemli bir soru gibi görünen şeyi dile getirmeden önce tereddüt ederken dudaklarının beyaz bir şekilde gerildiğini fark etti. "Bazı kadınlar istenmeyen bir çocuktan kurtulmak için bir yol bulurdu. Siz böyle bir girişimde bulundunuz ve başarısız mı oldunuz?"

"Hayır!" diye haykırdı. "Bunu nasıl sorarsın? John o nefret dolu... ilişkiden doğan tek iyi ve saf şey." Eadyth, Eirik'in aşağılayıcı sorusu karşısında öfkesini bastırmaya çalıştı. Sonunda bağırmadan konuşabildiğinde ekledi: "Kadınlar hakkında çok düşük bir fikre sahipsiniz lordum. Nedenini merak ediyorum."

Uzun süre düşünceli bir şekilde ona baktı ve o şeytani bıyığını ovuşturdu. Sonunda bir karara varmış gibi görünürken şaşkın ifadesi soldu. Ayağa kalkıp kapıya yaklaşırken, "Burada bekle," diye emretti. "Bir şey almalıyım."

Kısa bir süre sonra geri döndüğünde, masanın üzerine koyduğu keten sarılı küçük bir bohça taşıyordu. Sonra kadının yanındaki sandalyeye oturdu ve tuniğinden çeyiz belgesini çıkardı. Kadına sandalyesini masaya yaklaştırmasını işaret etti.

"İmzalarımıza tanıklık etmesi için Wilfrid'i çağırmadan önce, nişan anlaşmamıza kendi koşullarımı koyacağım leydim."

İrkilen Eadyth ona soru dolu gözlerle baktı. "Benimle evlenmek niyetinde misin?"

Eirik'in dudakları sanki kendisi de bu kadar aptalca davranmak üzere olduğuna inanamıyormuş gibi alaycı bir sırıtişla aralandı.

"Evet, Tanrı yardımcım olsun, biliyorum."

Eadyth'in zihni ilk başta Eirik'in sözlerinin anlamını kavrayamadı. İçinde karışık duygular savaşıyordu; John'un evlilik yeminleri tarafından korunacak olmasından duyduğu rahatlama, Eirik'in sözlerinden duyduğu çaresizlikle çelişiyordu.

nefret dolu bağlar. Erkeklerden nefret etmiyordu, sadece şehvet dolu tavırlarından tiksiniyordu ama yine de Eirik'in yakışıklı erkekliğinin kendisini çektiğini hissediyordu.

"Neden?"

Eirik başını geriye attı ve güldü. "Bir gelinin sorması için tuhaf bir soru."

"Ben sıradan bir gelin değilim, bunu sen de çok iyi biliyorsun. Belli ki bulmuşsun

benimle evlenme ihtimalinin tatsız olduğunu söyledi. Çeyizim seni baştan mı çıkardı? Ravenshire'ı restore etmek için kullanabileceğine mi karar verdin?"

Eirik şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, sonra tekrar kahkahayı patlattı. "Belki de ben daha çok Steven'a benziyorumdur. Belki de senin yemyeşil vücudunu arzuluyorumdur." Kaşlarını şehvetle oynattı.

Eadyth nefret dolu bir kızarıklığın boynundan yanaklarına doğru süzüldüğünü hissetti ve onun kendisiyle dalga geçmesinden tiksintiyle homurdandı. Açık ara farkla çok anlamsızdı.

"Nişan anlaşmamızın bir parçası olacak olan, güre ya da değil, benim bedenim değil."

Eirik alaycı bir soruyla tek kaşını kaldırdı, kalın siyah kirpikleri tuhaf bir şekilde solgun gözlerinin üzerinde örümcekli gölgeler oluşturunuyordu.

"Öyle mi? Olmaz mı? Hmmm. Göreceğiz."

Kalbi alarmla çarpan Eadyth, Eirik'in şifreli sözleriyle ne demek istediğini anlamak için baktı ama Eirik başını belgenin üzerine eğmiş, altına kendi koşullarını karalıyordu.

Eadyth yorgun bir şekilde gözlerini kapattı.

Ravenshire Lordu'yla kaderimi paylaşarak daha da büyük bir hata mı yapıyorum?

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Eirik'in nişan anlaşmasıyla ilgili sözleri sonunda aklına yattı ve Eadyth öfkelenildi. Şimdi onun kendisinden gerçekten ne istediğini öğrenecekti.

"Koşullar mı? Ne demek istiyorsun?" diye sordu Eirik özenle belgenin altına bir şeyler karalarken.

Adamın, sorusunu duymazdan gelip yazmaya devam etmesine rağmen, kıkırdayan sesinin yıpratıcılığı karşısında irkildiğini görmekten memnun oldu. Yazarken kâğıdı kendisinden biraz uzakta tutuyor, arada bir gözlerini kısıyordu.

Eadyth'in kaşları bu tuhaf hareket karşısında şaşkınlıkla çatıldı. Sonra aniden aydınlanan dudaklarına yumuşak bir gülümseme değdi, tıpkı kendi babası gibi onun da bir şeyleri yakından görmekte zorluk çektiğini fark etti.

Demek bu yüzden kaşlarını kırışık sanıyor ve kül rengi ile gri ten rengini ayırt edemiyordu. Şimdi saçlarının renginin ve omuzlarının kasıtlı eğiminin onu neden bu kadar kolay kandırdığını anlıyordu.

Neredeyse neşeyle yüksek sesle gülecekti. Bu küçük aldatmaca başlangıçta planladığı bir şey değildi ama şehvetli bir adamın tatsız dokunuşunu önleyen herhangi bir cihaz memnuniyetle karşılanırdı.

Eirik onun hızla bastırdığı gülümsemesini fark etmedi, yazdıklarına o kadar konsantre olmuştu ki. Sonunda uzun bir memnuniyet nefesi verdi ve sandalyesinde arkasına yaslanarak nişan sözleşmesini ona doğru itti. Gözlerindeki beklenti dolu parıltı, koyduğu koşulların hoşuna gitmeyeceği konusunda onu uyardı.

Eadyth, Eirik'in okurken onu dikkatle izlediğini bildiğinden yüzünü dikkatle başka yöne çevirdi. Görme yeteneği çok zayıf olamazdı. Ne de olsa, eğer şöhreti doğruysa, bu onun tecrübeli bir şövalye olarak yeteneklerini azaltmıyordu. Omuzlarını hafifçe bükmesi gerektiğini kendine hatırlatmak zorunda kaldı ve ara sıra, sanki ezici erkekliği onu utandırıyormuş gibi, yüzünün alt kısmında nazlı nazlı gezinen bir elin açık parmaklarının arasından ona baktı. *Hah!* O yapardı Peder Benedict'i bir sonraki görüşünde bu aldatmacayı itiraf etmek zorunda

kalacaktı. "Sözleri anlıyor musunuz leydim?"

"Evet, yeterince iyi okuyabiliyorum." Sözcükleri taramaya devam etti, sonra itiraz etti: "Bana bir *bakıcı* bulmana gerek yok. Babam öldü."

"Bir kocanın, gelinin babasına geçmişteki terbiyesi için ödeme yapması beklenir. Onun yokluğunda, sana hakkını veriyorum."

Eadyth gururla ve meydan okurcasına çenesini kaldırdı ve bu hükmü belgeden kazıdı. "Oğlumun babalığını iddia etmek benim için yeterince *koruyucu aileliktir*."

Eirik omuz silkti.

"Ve *morgen-gifu* olarak mülkünüzden herhangi bir pay talep etmiyorum. Sabah hediyem koruma sözünüz olacak. Bana mülklerinizin kardeşinize gideceğini zaten söylemişsiniz."

Eirik onun doğrudan gözlerinin içine baktı. "Peki ya bir oğlumuz ya da oğullarımız olursa?"

Sonra ne olacak?"

Eadyth yüzünün kızardığını hissetti. Ona bu işin doğasını hatırlatmak istedi. ama kelimeleri bulamadım. *Oğullarım!* "Evlilik teklifimi bir iş anlaşmasından başka bir şeyle mi karıştırdınız?"

"Bir iş anlaşması! Daha önce hiç senin gibi bir kadınla tanışmamıştım. Asla!" diye haykırdı, başını inançsızlıkla iki yana sallayarak. Kadının itirazlarını bir eliyle kenara itti ve "Şimdilik böyle kalsın. Kardeşim Tykir'in her gün karşı karşıya kaldığı tehlikeler göz önüne alındığında, ondan daha uzun yaşayacağıma şüphe yok."

Sonra adamın son şartlarını okudu ve telaş bir anda onu sardı. "Benden istediğin şeyi kabul edemem."

"Ah, neyi sakıncalı buluyorsun?" diyerek uzun bacaklarını halsizce uzattı ve ayak bileklerinden çaprazladı. Dar sütyeninin yıpranmış kumaşı uyluklarını geriyordu ve Eadyth bir süre ağzı açık baktı. Uzun bir süre boyunca düzgün hatlarına baktı. Paltosu geriye düşmüş, yestereve giydiği aynı mavi tuniğin geniş göğsünü ortaya çıkarmıştı. A Birkaç ipeksi siyah saç, ayrılmış boyun açıklığından kaçtı ama onun dikkatini çekmedi.

Eirik'in sert dudaklarının kenarları bilmiş bir gülümsemeyle hafifçe eğildi ve Eadyth'in ağzı kapandı. Onun ihanet dolu bakışları karşısında kendini tekmeleyebilirdi. Hızlı nabzının normale dönmesini isteyerek homurdandı: "Vücudunu böyle sergilemek zorunda mısın? Bir domuzun burnunu bile büyüleyebileceğini düşünüyor olabilirsin ama ben senin ayaklarına kapanacak dalkavuk metreslerinden biri değilim."

Eirik sinir bozucu bir şekilde sırıttı. "Sanırım biz koşullar burada. *Nişanlanma* koşulları." Önce kalçalarına, sonra tekrar kıza baktı ve alayına tepki vermesi için onu sessizce kışkırttı.

Eadyth sinirli bir şekilde boğazını temizledi ve elindeki belgenin altına karaladığı kelimeleri işaret etti. "Evet, şartlarınızdan bahsetmek istiyorum. Öncelikle, Şahin İni'nde yaşamayı tercih ediyorum. Kendimi ve John'u Ravenshire'a taşımak için bir neden göremiyorum."

Eirik kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı. "Yokluğunuzda size hizmet edecek bir seneschal yok mu?"

"Evet, biliyorum. Gerald of Brimley, ama-" "Güvenilir biri mi?"

"Evet, ama o sadece benim yerime hizmet ediyor. Arıcılığımı denetlemekten başka bir sebep olmasa bile bana ihtiyaç var."

"Lanet arıları buraya getirin."

Eadyth onun cehaletine küçümseyerek gülümsedi. "Arılar insanlar gibi değildir. Eşyalarını öylece toplayıp bir yerden bir yere gitmezler."

Eirik dikkatle ona baktı ve Eadyth onun bakışları altında kıvrandı. Adamın bıyıklarının ipeksi tüylerini okşamayı bırakmasını diledi. Bu rahatsız ediciydi.

"O zaman arıları orada bırak. Ama siz leydim," diyerek parmağıyla yüzünü işaret etti, "burada oğlunuzla yaşayacaksınız, yoksa evlilik olmaz."

"Nerede yaşadığım neden umurunda olsun ki? Aramızda bir aşk maçı yok."

"Kesinlikle," dedi adam alaycı bir ifadeyle, kıza küçümseyen bir bakış fırlatarak.

Tanrım, onun iğrenç sırırtışını tokatlamak isterdi. yakışıklı bir yüz. "Ravenshire'dan ayrılışımın özgürlüğüne değer vereceğinizi düşünmüştüm."

"Sen buradayken daha az özgür olacağımı sana düşündüren nedir?"

Eadyth öfkeyle kaskatı kesildi ve duygularını gizlemek için başındaki tırabzanı öne doğru çekti. Sonra çenesini gururla öne çıkararak, "Senin lemanlarının benimle aynı yerde kalmasına tahammül edemem," dedi.

Eirik'in yarı saydam gözleri şaşkınlıkla açıldı. Sonra rahatsız edici bir alaycılıkla gülümsedi.

"Leydim, beni gücendiriyorsunuz. Size daha önce de söyledim, bir daha tekrarlamayacağım. Ben onurlu bir adamım. Karımı böyle küçük düşürmek istemem."

Ona şüpheli bir bakış atarak, "Asla bir metres almayacağını mı söylüyorsun?" diye sordu.

Adamın yüzünün kızarmasından ve oturduğu yerde kıpırdanmasından zevk alıyordu. Cevap vermeyi reddetti, sadece onu dikkatle izledi.

Kollarını devasa göğsünde kavuşturmuş, sürekli şeytani bıyığını okşuyordu.

"Seni rahatsız etmek istemedim, Eirik. Senden kadınlarından vazgeçmeni istemedim."

"Kadınlar! Oh, Eadyth, bana gerçekten sahip olduğumdan daha fazla yetenek ve dayanıklılık atfediyorsun," dedi Eirik, başını inanmaz bir şekilde sallayarak. "Sahip olduğum birçok kadınla ilgili bu fikirleri nereden ediniyorsun?"

"Kızıışan bir geyik gibi zina yaptığın söyleniyor." *Oh, tatlı anne, gerçekten böyle mi söyledim?*

Eirik, kızın düşünmeden ağzından kaçırdığı sözler karşısında keskin bir nefes aldı ve çenesi öfkeyle gerildi.

"Benim hakkımda böyle şeyler söylendiğini duydun mu?"

"Şey, tam olarak bu kelimelerle değil."

"O zaman daha açık konuş," diye talep etti. "Kim beni böyle aşağılayabilir? Gravely'li Steven'dı, eminim, lanet olası dedikoducu."

"Hayır, Steven değildi," dedi ona, bir kez daha aptal dilini dizginlemeyi öğrenebilmeyi dileyerek. Aceleyle ekledi, "Aslında, sanırım pazar yerinde duyduğum sözler daha çok 'Kuzgun

Güzel bir kızın yanından balını tatmadan geçer ve kadınlar onun iğnelemelerinden memnuniyetle vızıldarlar."

Omuzlarını umursamaz bir şekilde silkti.

Eirik'in gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı ve kızın samimi sözleri karşısında ağzı açık kaldı. Sonra kahkahalarla patladı.

"Ah, Eadyth! Söylediğin şeylere bak!" sonunda boğuk bir sesle konuştu.

"Ne'er

senin gibi açık sözlü bir kadınla hiç karşılaşmadım. Ne yazık ki sen... ah, şey, bir erkek her şeye sahip olamaz."

Eadyth bir şekilde onun yaşından ve çirkinliğinden yakınmak üzere olduğunu biliyordu. Eadyth'in küçük bir parçası, onun dile getirilmemiş sözleri karşısında için için buruştu. Bu şeytani derecede yakışıklı hödüğün düşük tahmini onun için önemli olmamalıydı ama yine de kesiyordu.

Zayıflayan direnci karşısında Eadyth'in içini bir telaş kapladı. Her zamanki sağduyusuna ne oluyordu? Daha dik oturarak, garip bir şekilde çalkalanan duygularını daha iyi kontrol etmeye yemin etti.

Yüzüne yumuşak bir ifade vermeye zorlayarak, ima edilen hakaretin ne kadar incittiğini göstermeyi reddeden Eadyth, "Yine de burada kalmam için neden ısrar ettiğinizi bilmek isterdim," diye devam etti.

"Kızlarımı eve getirmek istiyorum. Hatırladın mı? Onlara bakacağına söz vermiştin."

Eadyth rahatlayarak başını salladı ve neden Ravenshire'da yaşamasını istediğini şimdi anlıyordu.

"Belki arıların bir kısmını buraya getirebilirim. En azından, çeyiz anlaşmasında söz verdiğim şey bu. Yine de uzlaşalım. Zamanımın yarısını burada, yarısını da Hawks' Lair'de geçireceğim, kızları da yanıma alacağım, böylece sen de... seyahat etmekte ya da... ya da... her ne yapıyorsan yapmakta özgür olacaksın." Diğer kadınlardan tekrar bahsetmeyi ve kendini daha fazla alay konusu haline getirmeyi reddetti.

Eirik onun metresleri konusuna parmak ucuyla değinmesine sırtıttı. "Ravenshire'da kalacaksın," dedi amansızca, "ve *benim müsamahamla* ara sıra Şahin İni'ne geri döneceksin."

Eadyth masanın üzerinden onu değerlendirdi ve seçeneklerini tarttı. "Arıcılıktan elde ettiğim tüm geliri kendi adıma ayrı bir ev hesabında tutabilmem şartıyla kabul ediyorum."

Eirik sertçe başını salladı.

"Ve John reşit olana kadar Hawks's Lair'in sadece senin vesayetin altında olacağını anlıyorsun."

Bir kez daha başını salladı ve ona sert bir bakış fırlattı. "Ne senin üç kuruşluk paranı ne de oğlunun mirasını almak gibi bir niyetim var. Ama talep ettiğim bir şart daha var ki, bu konuda asla taviz vermeyeceğim."

Gözleri mavi buz parçaları gibiydi ve konuşurken şiddetli bir duyguyla parlıyordu. Yumruklarını o kadar sıkı sıkıydı ki parmak eklemleri beyazlamıştı ve nabızı açıkta kalan boynunun dibinde hızla, silahsız bir şekilde atıyordu.

Bir an için adamın bastırılmış öfkesi Eadyth'i korkuttu ve Ravenshire Lordu'yla evlenmenin o kadar da iyi bir fikir olup olmadığını bir kez daha düşündü. Gerçekten de bu adamı tanımıyordu. John'un babası kadar kötü ya da daha kötü olabilirdi. Ağlamak için çok mu geçti?

Eirik yıldırım hızıyla kızın çenesini sıkıca kavradı ve onu gözlerinin dipsiz havuzlarına bakmaya zorladı.

"Beni iyi anlayın hanımefendi. Gravely'li Steven ile aranızda hiçbir temas olmayacak."

Eadyth'in nefesi kesildi, ama o daha konuşmadan, adam kontrollü bir sesle devam etti: "Eğer ona özlemle baktığını fark edersem, ya da

onun kokuşmuş bedenine dokunursanız, Kutsal Kase üzerine yemin ederim ki ikinizi de ellerimle öldürürüm."

Eirik'in sözlerindeki nefretin yoğunluğu onu bir an için sersemletti. Sonra öfke onu ele geçirdi. Öfkeyle ayağa kalktı ve tükürdü, "Steven'la bir işim olduğunu ima etmeye nasıl cüret edersin? Sana onun bana olan hainliğini ve oğlum John'u kaçırmak için yaptığı sinsi planları zaten anlattım. Onun iğrenç dokunuşuna katlanabileceğimi düşünerek bile bana hakaret ediyorsun."

"Onu bir zamanlar sevmiştin," diye suçlayıcı bir şekilde işaret etti.

Eadyth yaptıklarını bir kez açıklamıştı. Bunu tekrar yapmayı inatla reddetti.

Eirik'in yüzü kaskatı kesilmişti. "Steven'a karşı beni kandıramayacaksınız leydim. Asla! Kutsal bir yemin et. Sadakatin konusunda beni temin et."

Garip bir şekilde, diğer erkeklerden uzak durmasını talep etmedi, sadece Steven'dan. O da

Steven'dan nefret etme nedenlerini biliyordu. Peki Eirik'inki neydi? Sormaya başladı ama Eirik'in amansız ifadesi ona bunun zamanı olmadığını söyledi. Gizemi daha sonra keşfetmeye yemin ederek yerine oturdu.

"Size dürüst bir kadın olarak yemin ediyorum: Evlilik yeminime asla ihanet etmeyeceğim... Gravely'li Steven'la... *ya da başka bir erkekle.*"

Eirik'in yüzündeki sert çizgiler biraz yumuşadı ama sonra bileğini tutup masanın üzerinde kendine doğru çekti. Eirik'in elini avuç içi yukarı bakacak şekilde sert yüzeye koymasını ve işaret parmağını bileğinin soluk derisi üzerinde hafifçe ileri geri gezdirmesini büyülenmiş bir halde izledi.

Parmağının en ufak bir dokunuşu, bir okşama fısıltısı, tatlı Duyarlı bir şekilde kolundan göğüslerine doğru seken hassasiyet karıncalanmaları, uçlarının ağrıyan bir ihtiyacın küçük çakıl taşlarına dönüşmesine neden oldu. Eadyth bu yeni çaresiz özlem duygusu karşısında alarma geçerek keskin bir nefes aldı. Uzaklaşmaya çalıştı ama Eirik elini sıkıca tuttu.

Başını sorgulayıcı bir şekilde eğdi ve onu yakından incelerken gözleri kısıldı.

"Kaşlarını çatmadığın zaman o kadar da yaşlı görünmüyorsun. Kaç yaşındayım demiştiniz?" diye sordu, hiç uyarmadan, şüpheli bir ses tonuyla.

Eadyth onun gözlerindeki erotik ışıltıyı görebiliyordu ve bu dokunuşun onu da en az onun kadar etkilediğini biliyordu. Aynı zamanda, yaşlanmakta olan bir kadına karşı duyduğu alışılmadık çekimin şaşkınlığı içindeydi. Odanın loşluğu için azizlere şükürler olsun. Kadın cevap vermeye ya da yüzünü onun bakışlarından uzaklaştırmaya fırsat bulamadan, Eirik aniden belindeki kemerden sarkan keskin bir bıçağı kınından çıkardı.

Yüce Tanrım! Sırf yaşlı bir kocakarıya duyduğu anlık şehvet dürtüsü yüzünden onu öldürecek miydi? Nefes nefese kaldı ve adamın tutuşuna karşı boş yere çekti. Adam aklını yitirmişti.

Kız onun bir sonraki hamlesini tahmin edemedi, adam jilet gibi keskin bıçağı

sonra aynısını kendi bileğine yaptı. Eadyth şok içinde, her ikisinin de bileklerinde biriken ince kan akışını büyülenmiş gibi izledi. Uzun bir süre ikisi de ikiz yaralara baktı, odadaki tek ses nefes alış verişlerinin eşit, abartılı yankısıydı.

İri elini yavaşça onunkinin üzerine bastırdı, böylece kanları birbirine karıştı ve nabızları birleşti, sonra doğrudan gözlerinin içine baktı ve sert, boğuk bir sesle, "Kanımın kanı, sana söz veriyorum." dedi.

Kalbi sıkışan Eadyth ona baktı. *Yüce Tanrım!* O gerçekten de bir Viking barbarıydı. Aynı zamanda, ona doğru karşı konulmaz bir çekim hissetti, savunmasını eriten ve onu iliklerine kadar korkutan bir çekim.

Onun üzerindeki yıkıcı etkisinin farkında değilmiş gibi görünen Eirik elini, parmakları birbirine dolanacak ve bilekten bileğe katlanacak şekilde ayarladı. Karıncalanan yarası zonkladı ve karakter değiştirdi, neredeyse erotik bir ritme dönüştü, çarpan kalp atışlarına keskin bir kontrpuan oldu.

Aman Tanrım!

"Şimdi kelimeleri tekrarla," diye hışımla talep etti, bileğini onunkiyle vahşi kucaklaşmasından çekmesine izin vermeyi reddederek.

Şaşkın bir sessizlik içinde, gözleri onunkilere kilitlendi.

Konuşamıyordu. "Kelimeleri söyle Eadyth," diye ikna etti Eirik.

"Kanımın kanı, sana söz veriyorum," diye tekrarlardı usulca.

O anda Eadyth'in göğsünde yeni ve güzel -ve korkutucu- bir şey çiçek açıp enfes, kalp durdurucu bir yoğunlukla ortaya çıkınca dünyası altüst oldu. Bu, kilise din adamları tarafından yönetilen, aile ve arkadaşların katıldığı, düğün ritüelinin kendisi kadar ciddi olan olağan bir nişan töreni değildi. Bu daha iyiydi ve yürek burkan samimiyeti Eadyth'in uzun süredir donmuş olan ruhunu sarstı.

"Bunun bağlayıcı olduğunu mu düşünüyorsun?" diye fısıldadı sonunda. "Evet, öyle," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

Kolunu sıkıca tutmaya devam eden Eirik, tünığinden bir yüzük çıkardı ve kızın sağ elinin üçüncü parmağına taktı. "Bu senin için *arrha* hediyelerimin ilki. Düğünden sonra onu sol eline geçireceksin, bu da yeni itaat konumunu kabul ettiğini simgeleyecek." Son kelimesinde kıkırdadı.

Eadyth kuşkuyla bir kaşını kaldırdı, ama yine de Kocaman altın kordonun kaymasını önlemek için parmaklarını kapatırken hediyesinin ihtişamını takdir etti. Daha yakından baktığında, ortasına kazınmış, parıldayan zümrüt gözleriyle bir kuzgun resmi gördü.

"Büyükbabamındı."

Eadyth bu anlam karşısında başını salladı. "*Arrha*'yı hiç duymadım. 'Ciddi hediyeler' anlamına geliyor, değil mi?"

"Evet, gelenekler üç gelin hediyesi gerektiriyor. Yüzük ilkiydi." Sonra masanın üzerindeki pakete uzandı ve ona ipek işlemeli bir ayakkabı uzatarak, "Bu ikincisi. Büyükanneme aitti.

Aud."

"Sadece bir tane mi?" diye sordu gülerek, Eirik'in kendisini onurlandırmak için zaman ayırmış olmasından memnun olmuştu.

Sırıttı. "Evlilik töreni sırasında bununla kafana vuracağım. Normalde baban bunu bana verirdi, böylece senin üzerindeki otoritesini benim ellerime devrettiğini sembolize ederdi."

"Hah! Babam benim üzerimde asla bu tür bir kontrol uygulamadı. O isteseydi bile ben buna izin vermezdim."

Eirik sırtmaya devam etti. "Düğün gecesini, gelinin kocasının otoritesini kabul ettiğini belirtmek için diğer ayakkabı evlilik yatağının başına, kocanın tarafına yerleştirilir."

Eadyth terliği Eirik'in ellerine geri itti. "Lanet terliğin sende kalsın. Yüzüğe gelince," dedi hayranlıkla, ondan vazgeçmek istemeyerek, "onu kocama olan *itaatimin* kendi yorumuyla kabul ediyorum." Huysuz şövalyeye karşı hiçbir sevgi beslememeye kararlı olmasına rağmen ona gülümsedi. "Peki, eğer hepsi buysa-"

"Hayır, unutuyorsun. *Üç tane* 'ciddi hediye' olduğundan bahsetmiştim." Bir kaşını kaldırdı.

"Geleneksel nişan öpücüğü."

Kadın itiraz edemeden adam öne doğru eğildi. Endişelenen Eadyth son anda döndü, böylece sıcak dudakları onun yanağına değdi. Eirik onun manevrası karşısında boğazının altından kıkırdadı, sonra sağ elini ensesine koydu ve hafif bir öpücük darbesiyle dudaklarını onunkilerle buluşturmaya zorladı. Sol eli hâlâ onunkini sıkıca kavramıştı.

Eadyth onun sıcak dudaklarının verdiği tatlı zevkin tadını çıkarmak için bir anlığına gözlerini kapattı.

Oh, Eadyth kızı, başın büyük, büyük belada. Bu adam bir ejderha ve sen de kuru çirasın. Seni canlı canlı yakacak. Kaç kızım, kaçabildiğin kadar hızlı kaç.

"Bu iğrenç koku da ne?" diye sordu.

Eadyth bulanık hislerini temizlemek için birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Ha?" dedi.

Eirik burnunu kırıştırdı ve yüksek sesle koklayarak baş tırabzanına yaklaştı. "Balık yağı gibi kokuyor. Ya da bozulmuş domuz yağı."

Eadyth ondan uzaklaştı ve saçındaki yağın kokusunu aldığını bildiğinden titreyerek ayağa kalktı. Omuzlarını biraz kamburlaştırdı ve kıkırdadı, "Soğuk bir sabahta ağrıyan uzuvlarımı rahatlatmak için hazırladığım özel bir merhem. Denemek ister misiniz? Atlar için de iyidir."

İğrenen Eirik geri çekildi. Eadyth onun açık yüzündeki şaşkınlık ifadesine içten içe gülümsedi. Belli ki bir an için aralarında oluşan tuhaf çekimi anlayamamıştı. Bir daha asla yaşanmayacağına yemin ettiği bir sapkınlıktı bu.

Kapıya doğru ilerlerken zayıf bir sesle, "O zaman nikâhı sen mi kıyacaksın?" diye sordu, duyuları hâlâ onun dokunuşuyla çalkalanıyordu.

"Evet. Şu anda Ravenshire'da papazım yok ama Jorvik'teki Aziz Peter'e gönderebilirim."

"Peki ya düğün? O ne zaman gerçekleşecek? Steven'ın hamlelerini engellemek istiyorsak zaman çok önemli."

"Üç sennight mı?"

Başını salladı. "O halde hava hâlâ aydınlıkken Şahinlerin İni'ne gideceğim ve yirmi bir gün içinde döneceğim."

"Hayır, bugün gitmeyeceksin."

Eadyth olduğu yerde durdu. "Neden?"

"Bu gece nişan ziyafeti vermeliyiz."

"Hayır, yapmayacağız!" diye bağırdı, başlattığı bu aptalca maskeli baloyu yeniden değerlendirmek için aralarına mesafe koymasına gerektiğini biliyordu. Ancak adamın yüzündeki meydan okuyan ifade karşısında sesini yumuşattı ve "Bu evlilikte aramızda ikiyüzlülük olmasın. Neden rol yapalım hissetmediğimiz duygular?"

"En azından bu ittifakı istiyor gibi görünmezsek adamlarım benim ve sizin niyetinizi sorgulayacaktır. Eğer sadık hizmetkarlarımı bir zamanlar senden bir bebek doğuracak kadar önemsemişime ikna edemezsek, kralı çocuğun babası olduğuma nasıl ikna edeceğiz?"

Eadyth onun sözlerindeki mantığı gördü ama yine de direndi. "*Yeterince önemsedim!* Hah! John'un gebe kalmasına neden olan eylemin sebebinin bu olduğunu düşünüyorsan Steven'ı pek iyi tanımıyorsun demektir. Bu daha çok, *yeterince arzulamak* gibiydi."

Omuz silkti ve genişçe sıırttı. "Her iki şekilde de. Eğer iletmek istediğiniz şehvet imgesiye, belki bu gece nişanımıza kadeh kaldırırken elimi kalçanıza ya da dilimi kulağınıza koyabilirim."

"Bir dil benim...!" Eadyth yüzünün alev aldığını hissetti. "Buna cüret edersen, o değerli erkekliğine keskin bir bıçak saplarım."

Kadının tehdidinden hiç hoşlanmayan adam ona sert bir şekilde, "Çok cüretkârım leydim ve bana uyarılarda bulunmadan önce bir kez daha düşünün. Pazarlık ettiğinizden daha fazlasını alacaksınız, söz veriyorum." Kadın kibirli bir şekilde çenesini kaldırıncı, "İster kudretle ister sözle olsun, girdiğiniz her savaşı kazanacağım leydim," diye ekledi.

Eadyth kapıdan çıkarken omzunun üzerinden, "Bundan o kadar emin olma," diye seslendi ve adamın muhtemelen çocukça, kadınsı bir meydan okuma olarak gördüğü şeye kıkırdadığını duydu.

Eadyth, Girta'yı büyük salondaki masada oturmuş, yeni pişmiş ekmek ve bir dilim taze et yerken gördüğünde yavaşladı.

"İftarı bitirdiğinizde, arıcılık örtümün atımın eyerine bağlı çantada olup olmadığına bakar mısınız? Yabani arıları kontrol ederdim. Bu sabah gördüğüm meyve bahçesinin ötesindeki tarlalarda. Belki benimkilerle birlikte yetiştirebileceğim yeni türler vardır."

Girta başını salladı ve Eadyth'in sıkıntılı olduğu zamanlarda arıcılıkla uğraştığını çok iyi bildiğinden sorgularcasına bir kaşını kaldırdı.

"Düğün olacak mı?"

"Evet, olacak," dedi, yüzüğe ve bileğindeki ince yaraya hayretle bakarak. "Üç hafta içinde."

"O zamana kadar burada mı kalacağız?" Girta, Eadyth'i sevgi dolu bir dikkatle incelerken kaşları çatıldı.

"Hayır, yarın sabahın ilk ışıklarıyla dönüyoruz ve düğün günü tekrar geleceğiz." Yaşlı hizmetçisinin yanına oturdu ve "Girta, bilmeniz gereken bir şey var. O benim olduğumdan çok daha yaşlı ve oldukça... çirkin olduğumu düşünüyor."

"Neden böyle düşünsün ki?"

"Babam gibi mükemmel göremiyor. Hatırladın mı?"

Girta başını salladı.

"Ve salon karanlık ve dumanlı. Ve saçımdaki yağ grimsi bir renk veriyor. Ve bol kıyafetlerim... sanırım tüm bunlar birleşince Eirik yaşlı olduğum izlenimine kapıldı. Ve-"

"Kaç yaşında?" Girta şüpheyle sordu.

Eadyth omuz silkti. "Belki kırk ya da daha fazla. Kesinlikle çocuk doğurma yaşını geçmiş."

Girta'nın ağzı şaşkınlıktan bir karışık açık kaldı, sonra başını geriye atıp neşeyle kıkırdadı. "Oh, Eadyth, çocuğum, burada tehlikeyle oynuyorsun." Sonra burnunu çekti ve sevgili sorumluluğuna doğru eğildi. "Yüce Tanrım, Eadyth, saçındaki domuz yağı ekşimiş."

O anda ikisi de kahkahayı patlattı ve Eadyth sevgili yaşlı hemşiresine dostça sarıldı. Ve belki de çaresizlikle.

Eirik o gün öğleden sonra egzersiz alanını terk ederken, kendisine gelip şikayetlerini dile getiren birkaç hizmetlinin Meyve bahçesindeki hayalet Ravenshire'a musallat oldu. Lanet olsun! İhtiyacı olan tek şey buydu; yaşlanan bir eş, yıkılmakta olan bir kale ve şimdi de bir hayalet.

Mutfak bahçesinin ötesindeki karaçalı ve böğürtlenlerle kaplı tarlalardan, çocukken yüzdüğü ve şimdi banyo yapmak için kullandığı kaynakla beslenen göletten ve uzun zamandır ihmal edilmiş elma, armut, şeftali ve erik ağaçlarından oluşan meyve bahçesinden hızlı adımlarla geçti. Büyükannesi bu meyve ağaçlarını yıllar boyunca sevgiyle yetiştirmiş ve bakımlarını yapmıştı. Kurtulamayacak kadar hastalıklı olup olmadıklarını merak etti.

Sonunda, korkmuş hizmetkârlarının bütün öğleden sonra şikâyet edip durduğu "hayaleti" gördü. Doğrusu, Şahinlerin İni'nden gelen cadı, bir hayalet gibi tüm vücudunu tepeden tırnağa örten, özel olarak yapılmış kollarından dirseklerine kadar uzanan tuhaf deri eldivenler çıkan uzun, şeffaf bir peçe içinde biraz hayalet gibi görünüyordu. Bir gece önce tekmelediği av köpeği, tutkulu bir aşık gibi yanında yatıyordu.

"Tanrı aşkına, kadın! Günün bu saatinde bu gülünç kıyafetle burada ne işin var? Neredeyse nişan yemeğimizin vakti geldi."

Eadyth aniden döndü ve onun arkasında durduğunu fark etti. "Daha fazla yaklaşma. Arılar oğul veriyor ve saldırabilirler."

Eirik, kadının ellerini ve eldivenle korunan kollarını kaplayan yüzlerce arıyı fark edince gözleri fal taşı gibi açıldı. Aslında, canlı süs eşyaları gibi çürük giysisinin her yerinde vızıldıyorlardı.

"Siz aptal mısınız leydim? Derhal buradan uzaklaşın."

"Tehlikede değilim. Arı yetiştirmek benim işim. Size daha önce de söyledim. Ben sadece burada hangi yabancı türlerin olduğunu görmek istedim. Ravenshire arılarımı buraya getirmeden önce. Karıştırmada biraz başarı elde ettim. Ancak bunlar daha düşük kalitededir ve başka bir alana taşınmaları gerekebilir."

Eirik evlenmek üzere olduğu bu tuhaf kadına inanamayarak başını salladı. Onu sürekli şaşırtacak mıydı? Ve onu aynı anda hem iten hem de çeken şey neydi? Geçmişte yaşlı kadınları hiç arzulamamıştı ama yine de onunla yatmayı başta düşündüğü kadar tatsız bulacağını sanmıyordu.

"Belki de bu gece nikâhı kıyarız," dedi boğuk bir sesle, kızın vücudunun sertliğini ve çenesinin meydan okurcasına kalkışını fark edene kadar yüksek sesle konuştuğunu fark etmemişti.

"Belki de ineklerin kanatları vardır," diye homurdandı ve kovanlarından uzaklaşırken ellerinin sarsak hareketleriyle arıları giysisinden süpürdü. Sonra ona öfkeyle baktı. "Ben *şimdi* Şahinlerin İni'ne geri dönüyorum. Geceyi Ravenshire'da geçirmeyeceğim, seni şehvetli hödük. Hah! Orada olmalı Bana böyle gülünç bir öneride bulunabilmeniz için kadın sıkıntısı çekiyor olmanız gerekir."

"Gel, Prens," diye seslendiğinde köpek iyi eğitilmiş bir piyade gibi onun arkasına geçti.

"*Prens* mi? Aşağılık bir melez için ne biçim bir isim bu?" Sonra düşüncelerini tekrar kadının önerisinden duyduğu rahatsızlığa yöneltti. "O kadar da gülünç değil. Birçok evlilik sadece nişanla tamamlanır."

Eirik onun buna uyacağını hiç beklemiyordu. Aslında bu konuyu neden açtığını bile bilmiyordu. Onun gibi sıska bir kızla sevişmek istemiyordu. Ama yine de onun hoşnutsuzluğu gururunu incitti ve kaleye geri dönerken onun tepinen figürünü takip etti, nefesinin altında aptallığına lanet okudu - sadece kelimeleri dile getirirken değil, düğünü kabul ederken bile.

"Sadece şaka yapıyordum," diye yalan söyledi. "Hiç mizah anlayışın yok mu senin?" "Humph! Beni takip etmeyi bırak."

"Benden uzaklaşmayı kes. Ve şu lanet köpeğin topuklarıma tırmanmasını engelle."

"Bu senin lanet köpeğin, benim değil. Sen o kaba saba sesini yükselttiğin için beni korumaya çalışıyor."

"Hanımefendi, haddinizi aşıyorsunuz. Henüz evlenmedik. Bunu unutmayın."

Onun uyarısı üzerine yavaşlayacak kadar sağduyuluydu. Ne de olsa bu düşünden ondan daha fazla çıkarı vardı. Ya da öyle düşünüyor olmalıydı.

Ona yettiğinde sırttı ve koluna uzandı, köpek çılgınca havlıyordu. Kız onun dokunuşuyla irkildi ve Eirik kaşlarını çattı. Onun bu alıngan tavrından hiç hoşlanmamıştı. Doğrusu, Eirik ne zaman ona nefes alma mesafesine yaklaşırsa hamile bir kedi kadar geriliyordu.

Kasıtlı olarak elini onun koluna koydu ve tepkisini test etti. Daha iyi görebilmek için arkasına yaslanıp kızın gözlerinin alarmla irileşmesini izledi. Eirik peçesinin filtreleyici perdesinden bile kadının açık ağzından derin derin nefes aldığını görebiliyordu. Kadının lezzetli dolgun dudaklarının beyaz tülün arkasında gergin bir şekilde titremesini hayranlıkla izledi. "İ Bazı doğu hükümdarlarının haremlerinde bu tür kumaşlar görmüştüm, ama çok daha farklı bir amaçla kullanılıyorlardı," diye mırıldandı, sonra hatırlayarak gülümsedi.

Eadyth kaşlarını çattı.

Ağzının kenarındaki küçük ben dikkatini çekti. Cazibesine karşı koyamayarak öne doğru uzandı ve kumaş parçasının arasından hafifçe dokundu. Bir arzu sarsıntısı duyularını sarstı ve onu anında sertleştirdi.

"Bana dokunma," diye inledi, adamın sıkı kavrayışından kurtulmaya çalışıyordu. "Lütfen. Sana yalvarıyorum. Seni nişan yemininden kurtaracağım."

Eirik elini bıraktı ve şaşkınlıkla ona baktı. Onu bu kadar korkutan neydi? Ne de olsa erkek eli değmemiş bakire bir kız değildi. Ve Steven'ın Gravely'nin cinsel aşırılığa olan düşkünlüğünü bildiğinden, şövalyenin ona çiftleşme konusunda birkaç numaradan fazlasını öğrettiğini varsaydı.

"Leydim, yeminlerimi hafife almam. Bana kalırsa, nişan yeminim en az evlilik yeminim kadar bağlayıcıdır."

Bakışlarını indirdi ve soğukkanlılığını yeniden kazanmak için derin bir nefes aldı. Adamın dokunuşunun onu çok üzdüğü belliydi.

Ya da onu ittiğini düşündü ve bu hakaret karşısında kaskatı kesildi. Kadınlar onu çekici buluyordu. Bu her zaman böyle olmuştu. Eadyth'i rahatsız eden neydi? Cidden yanlış giden bir şeyler vardı.

Sonunda, gözyaşlarının buğusuyla daha da moraran gözlerini kaldırdı ve titrek bir sesle, "Ben de yeminlerimi ciddiye alıyorum. Sadece beni çok şaşırttın. Böyle alçakça bir öneride bulunmanı beklemiyordum."

"*Aşâğılık mı?*" Kaşları çatıldı. "Aptal mısın sen? Bir adama evlenme teklif ediyorsun ve seninle yatmasını beklemiyor musun?"

Kadının yanakları pembeleşti ve Eirik onu daha net görebilmek için gözlerini kıstı. Zavallı görüşüne lanet olsun! Gözlerindeki sisi silmek istercesine başını salladı ve tekrar baktı. *Tanrı'nın Kemikleri!* Küllü saçları olmasaydı, onun kendisinden daha genç olduğuna yemin edebilirdi ve o sadece otuz bir kış görmüştü.

"Kes şunu."

"Neyi
durdurayım?"

"Ağzıma bakıyorsun."

Sırıttı. Bir elini kaldırarak, uzattığı başparmağının ucuyla kadının peçeyle örtülü dudaklarına dokundu.

Onun elini tokatlayarak
uzaklaştırdı. Eirik alçak sesle ve
gırtlaktan güldü.

Eadyth, onun yoğun incelemesi altında kıvranarak ondan kaçtı ve sanki canı acıyormuş gibi bir elini sırtının küçük kısmına koydu, sonra da kollarındaki tüyleri diken diken edecek bir şekilde kıkırdadı.

"Sadece sizin gibi bir adamın benim yaşımda ve görünüşümde bir kadınla... *böyle bir şey yapmak isteyeceğini düşünmemiştim.*"

"Hanımefendi, yatma arzusuyla yanıp tutuşan bir erkeğin sırf leziz dudaklarınız ve o baştan çıkarıcı beniniz yüzünden yaşınızı ve... eksiklerinizi görmezden gelebileceğini düşünmeye başlıyorum."

Bu onun vücudunu bir savaş turnası gibi kaskatı kıldı ve Eirik onun yemine bu kadar çabuk karşılık vermesine kendi kendine güldü. Daha da iyisi, kızın yüzünde tuhaf bir zevk ifadesi gördü.
Her zamanki üzüntü maskesini takmaya fırsat bulamadan iltifatı yüzünü sildi süpürdü.

Ah! Sonunda, onun zorlu savunmasına bir giriş.

Ama sonra cadalozca karşılık verdi, "Yüce Tanrım! Eğer bir köstebek seni azdırıyorsa, erkekliğini kaya gibi sertleştirecek ve seni haftalarca meşgul edecek bir araba dolusu yaşlı, dişsiz dokumacı var."

"Leydim, kabalığınızın sınırı yok. Daha önce *hiç... hiç* soylu bir kadının böyle kelimeler kullandığını duymamışım."

"Görünüşe göre her şeyin bir ilki var, çünkü daha önce yaşlanmayı arzulayan normal donanımlı bir adam duymadım.

büyükannelerini yatağına
götürdü." Eirik
yumruklarını sıktı.

Küstah kıza vurma. Küstah kıza vurma. Küstah kıza vurma, diye kendi kendine tekrarladı,
Ama tüm azizler adına, iki elini de kızın ince boynuna koyup kemikli bedenindeki nefesi sıkmak için can atıyordu.

"Sen büyükanne değilsin," diye mırıldandı, sonra durdu. "Öyle misin?"

Eadyth ona tuhaf bir bakış fırlattı ve dudaklarından kırılgan bir kahkaha kaçtı. "Hayır. Henüz değil."

Kaleye doğru yürümeye devam ederlerken, Eirik'in aklına bir düşünce geldi. "Oğlun John kaç yaşında?"

Eadyth tökezledi ama sonra kendini tuttu ve yürümeye devam etti. Eirik sorusuna verdiği tepki karşısında dondu kaldı ama kısa süre sonra ona yetişti. Kadının hareketleri onu giderek daha fazla şaşırtıyordu.

"Eee?"

"Sence kaç yaşında?" diye sordu titrek bir sesle, kasıtlı olarak onun gözlerine bakmayı reddederek.

Eirik'in kafasında küçük uyarı zilleri çalmaya başladı. Gizeme yaklaştığını hissetti ve tereddütle cevap verdi, "Tam olarak bilmiyorum. Belki on beş ya da daha fazla."

Sert bir şekilde nefes alan Eadyth öksürmeye başladı. Eirik onun sırtına güçlü bir tokat attı ve sonunda boğuk bir sesle, "Yeter! Kemiklerimi kırmak mı istiyorsun?"

"Soruma cevap vermedin Eadyth," diye sertçe işaret etti Eirik ve onu bahçe avlusunun mutfak kapısının önünde durdurdu. "Gerçeği öğrenmek istiyorum."

Onun doğrudan gözlerinin içine baktı. "Yedi."

"Yedi!" diye kekeledi. "O sadece bir çocuk. Neden bana daha önce söylemedin?"

Eadyth omuz silkti. "Onun yaşında önemli bir şey görmedim." Sonra onun yüzünü inceledi. "Fark eder mi?"

"Hayır," dedi tereddütle. "Sadece beni gafil avladınız."

Şimdi düşünme fırsatı bulduğunda, onun yaşındaki bir kadının yedi yaşında bir çocuğa sahip olması o kadar da alışılmadık bir durum değildi. Steven'la ilişkiye girdiğinde otuzlu yaşlarının başında ya da ortalarında olmalıydı. Ona durumun böyle olup olmadığını sormak üzere başını kaldırdı ama kadın çoktan kapıdan fırlamıştı.

"Şölenle görüşürüz," diye seslendi omzunun üzerinden. "Lütfen köpeği içeri sokmayın. Banyo yapana ve düzgün davranmayı öğrenene kadar içeri giremeyeceği konusunda onu uyardım."

Eirik sırttı ve onun bu küstah tavrı karşısında başını salladı ama kız muzipçe, "Belki siz de aynı dersi çıkarabilirsiniz lordum," diye ekleyince Eirik'in neşesi kısa sürede dudaklarında söndü. Arkasından kahkaha dalgaları yankılandı.

Eirik, şımarık kadının banyo yapması ve biraz görgü öğrenmesi gerektiği sonucunu çıkardığını fark etmeden önce birkaç dakika boyunca onun ardından baktı. Hah! Küstah sözlerinin ona ne kazandıracağını çok yakında gösterecekti. Kendine göre çok yüksek ve kudretliydi. Onu bir ya da iki basamak aşağı indirme görevinden zevk alacaktı.

O anda aklına kötü bir düşünce geldi. Başını geriye attı ve yüksek sesle güldü. Ah, evet, az önce onun sırf peçesi için düşündüğü şey harikulade güzel bir kullanımdı.

Gösterişli bir adımla döndü ve köpeğin ardından seslendi. "Gel Prens, yıkanmaya gidiyoruz. Hanımefendi koktuğumuzu söylüyor."

Köpek aynı fikirdeymiş gibi havladı.

Dördüncü Bölüm

Eadyth isteksizce misafir odasının inzivasından çıktığında, alacakaranlık kapalı koridorun loşluğunu çoktan bulandırmıştı.

Koridorun en ucundaki ok yarığından gelen dar ışık huzmesinde toz zerrecikleri neşeyle dans ediyordu. Buna karşılık, taş duvarların yarıklarındaki ürkütücü, hareketli gölgeler ona bakıyor ve üç nesildir bu kaleye musallat olan uzun trajedi tarihini hatırlatıyordu.

Ravenshire'ın hanımı olarak kaderi de bu kadar hüznü mü olacaktı?

Aslında Eadyth kendi kendine Ravenshire'ın geçmişinin, Hawks' Lair de dahil olmak üzere kuzeydeki pek çok malikaneden daha talihsiz olmadığını hatırlattı.

Northumbria, güneydeki Sakson krallığı ile kuzey ve kuzeybatıdaki İskoçlar, Kumbrialılar ve Strathclyde Galleri'nin toprakları arasında sıkışıp kaldığı için savaşı güçler arasında her zaman bir çekişme konusu olmuştu.

Ve Northumbrians'ın kendisi! İskandinav ve Saksonların karışımından oluşan bu farklı ırklar, bağımsızlıklarını şiddetle koruyorlardı. Çok fazla içerek, kaba aksanlarla konuşarak ve toplumun standartlarına uymayı reddederek kibirli, safkan Saksonları kışkırtmaktan zevk alıyorlardı.

Bazen bu asi Northumbrialılar isyanlarında başarılı oldular. Ama son zamanlarda değil, diye hatırlattı Eadyth kendine. Oh, hayır. Son zamanlarda değil. O zamandan beri Dokuz yıl önce, binlerce Viking, İskoç ve Galli askerin zalim boyunduruğu sarsmaya çalışırken öldüğü Brunanburh Savaşı, Northumbria hiçbir zaman tam anlamıyla toparlanamadı.

Eadyth arkasında bir ses duydu ve neredeyse yerinden sıçrayacaktı. İrkilerek, çılgınca atan kalbini yavaşlatmak için bir elinin geniş parmaklarını göğsüne bastırdı, sonra kıkırdadı, ayak izlerini takip edenin sadece kuyruğunu memnuniyetle sallayan Prens olduğunu fark etti.

Bir kez daha bu kasvetli kalenin lordundan kaçabilmeyi ve sabaha kadar odasının koruyucu kozasında saklanabilmeyi dileyerek büyük salona doğru yoluna devam etti. Ama aptalca düşüncelerini bir kenara bırakması gerektiğini biliyordu.

ve Eirik'in yaklaşan evliliklerini kutlama talebini yerine getirmesi

Onunla nikah kıyacaktı. Müstakbel damadı, yüksek masada kendisine katılma vaktinin geçtiğini ısrarla hatırlatan üç mesaj göndermişti bile.

Godric'in yeniden anlatırken gösterdiği dürüstlüğe güvenilebilirse, son mesaj oldukça açık sözlüydü. "Ona söyle, o mal gibi kıcını buraya getirsin, yoksa onu omzumda aşağı taşıyım. Daha da iyisi, yukarı gelir ve düğün şenliklerini kendi yöntemlerimle başlatırım, bir fincan biradan bahsetmiyorum."

Hödük!

Girta'yı aşağı inip Eirik'e mide krampı geçirdiğini söylemesi için ikna etmeye çalışmıştı ama sadık yoldaşı inatçı davranmış ve Eadyth'in oyununa gelmeyi reddetmişti.

"Bir nişan için böyle giyinerek lordu utandırmanız yakışsınız Ziyafet," diye çıkışmadan önce onaylamaz bir şekilde gıdaklamıştı. "Ve daha da kötüsü, geç kalarak onu küçük düşürüyorsun. Bu aşağılama kokuyor. En azından saçındaki o iğrenç kokuyu yıkayabilirdin. Yüce Tanrım, Eadyth, ben bile senin yanında birkaç dakikadan fazla kalmaya dayanamıyorum."

Tiksinen Girta, muhtemelen yemek hazırlıklarını denetlemek için, ama daha çok huysuz ruh halinden kaçmak için uzun zaman önce onun yanından ayrılmıştı.

Keşke kadınların hayatta daha fazla seçeneği olsaydı!

Ama Eadyth çok iyi biliyordu ki, kocası bir kurbağa kadar çirkin olsa bile, Kutsal Kilise ve Sakson yasaları bir kadının kocasına boyun eğmesi gerektiğini söylüyordu.

Teslim ol! Ne kadar çirkin bir kelime! Bu yüzden kendisi gibi kadınlar, şehvet düşkünü erkeklerin ilgisine direnmek için hileye başvurmak zorunda kalıyordu.

Yine de kuşkular Eadyth'in kırılgan soğukkanlılığına zarar veriyordu. Tamamen anlaşılabilir nedenlerine rağmen, yaşlı ve çirkinmiş gibi davranmak için acı çekiyordu.

Eirik bunları makul bulur muydu?

Pek sayılmaz, diye yanıtladı Eadyth kendi kendine. Erkeklerin gururlarını değerli bir uzantı gibi koruduklarını ve bir kadının onları erkeklikten uzak gösterecek en ufak bir şey yapmasının bile onları incitebileceğini ne kadar iyi biliyordu. Eadyth, Eirik'in onun dürüst davranmadığını anladığında çok ama çok kızacağını sezmişti -hatta hiç şüphesiz biliyordu. O görmeyecekti ve onu ne kadar uzun süre kandırırsa, öfkesi de o kadar büyük olacaktı.

Ama ne yapabilirdi ki? Düğünden önce itiraf edip, nişanlılık anlaşmalarını iptal etme riskini göze mi alacaktı? Hayır, onu taşımak zorundaydı. En az üç gece daha numara yapacaktı. Sonra zekice bir plan yapacaktı.

Gururunu hiçbir şekilde zedelemeyecek bir şekilde gerçek benliğini ortaya çıkarmanın bir yolu.

Bu akşamki olayları atlattıktan sonra düğüne kadar Şahin İni'ne geri dönecekti. O zaman bile, ona gerçek yaşını söylemeye karar verdi, ama onun gözünde görünüşünü güzelleştirmek için hiçbir şey yapmayacaktı, şehvet dürtülerini kışkırtacak hiçbir şey yapmayacaktı. Bu *gerçekten* sahtekârlık değildi, diye düşündü.

Kendini ikna et.

Tek yapması gereken bu geceyi atlatmaktır.

Tanrı'nın sevgili Annesi, bana yardım et ve kibirli davranışlarımı düzeltereğime yemin ediyorum. Artık Peder Benedict'le alay etmeyeceğim. Ya da zayıf iradeli kadınlara tepeden bakmam. Ya da...

Eadyth büyük salona girer girmez hatasını anladı; çatık kaşlı adamlar ziyafete başlamadan önce sabırsızlıkla onun gelişini bekliyordu. Önemli bir hususu unutmuştu. Oyalanırken, Eirik ve şövalyelerine boş mideyle bira içmeleri için gereğinden fazla zaman vermişti.

Gecikmeden rahatsız olan bu kişiler, ıslık çalarak ve kıs kıs gülerek kürsüye doğru ilerleyen kızın yanından yüzleri kızarmış bir şekilde geçerken, onu iğneleyici sözlerle alaya almaktan çekinmediler.

"Kuzgun endişeyle bekliyor leydim," diye seslendi genç bir savaşçı. "Karışık tüylerini okşayıp yumuşatır mısın?"

"Hayır, sadece belinin arasındaki o sertleşmiş tüy kalem," diye kıs kıs güldü huysuz, yaşlı bir savaşçı. Bu, Yestereve'i vücut kokusu yüzünden azarladığı şövalyeydi.

Diğer adamlar bu şaka karşısında kahkahalarla güldüler.

Yakışıklı, sarı saçlı bir şövalye bir an için yolunu kesti, şüphesiz Eirik'in Viking ailesinden gelen bir hizmetkârdı. Ayaklarının üzerinde sallanan bu yakışıklı İskandinav da dâhil olmak üzere tüm erkekler zil zurna sarhoş olma yolundaydı. Eadyth'in yanından geçip gitmesine fırsat kalmadan küstah hödük hiddetle geçirdi, sonra da tüm arkadaşlarının duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Arıcı Hanım, bu gece efendimizin balınızı tatmasına izin verecek misiniz?" diye sordu. Sonra da kendi şakasına kahkahalarla gülerek geri çekildi.

"Hayır," dedi bir başkası, "Lordumuza kendi balını yapmayı öğretecek."

"Bzzz. Bzzz. Bzzz," diye bağırmaya başladılar ve kadehleriyle masalara vurdular.

Eadyth sonunda hepsinin arasından sıyrıldı, çenesi dikti ve gözleri utanç dolu yaşlarla doldu. Buradaki tek müttefiki Girta neredeydi?

Peki Eirik neden bu kaba şakalara bir son vermedi? Nişanlısı olarak onu böyle bir hakareten korumalıydı. Gerçekten de korumalıydı, diye içten içe ağladı.

Geçmişte yaşadığı aşağılanmalar zihninde canlandı, Eadyth'in düşündüğü anılar

Uzun zaman önce dinlenmeye çekilmişti. O günlerde ne kadar da safmış! Akranlarının Steven'la olan patavatsızlığını affetmesini hiç beklememişti ama onların acımasızlığı, korunaklı hayatında tecrübe ettiği her şeyin ötesindeydi. Bunca yıl kendini eve kapatmasına şaşmamalıydı!

Çenesini meydan okurcasına kaldırdı ve yaralarını yalamak için sıvışmayı reddetti. Artık böyle insanların onu incitmesine izin vermeyecekti.

Gözlerini kırptırarak Eirik'i aradı.

Büyük salonun dumanı. Gerçekten de, göreve başladığında duman deliğini büyütmek ya da daha iyi bir yer bulmak için bir şeyler yapılması gerekiyordu. Bir elinin tersiyle gözlerini silerek, havalandırma aracı olduğuna karar verdi. Kış aylarında dayanılmaz olmalı.

Bakışları o anda nişanlısının kilerle çarpıştı ve Eirik'in neden onun adına müdahale etmediğini tam olarak anladı. Kürsüdeki yüksek arkalıklı sandalyesinde kayıtsızca arkasına yaslanıp parmak uçlarını boş boş masaya vurmasına rağmen, gergin çenesi ve parıldayan gözleri kör bir öfkeye işaret ediyordu. Eadyth hafifçe bocaladı ama sonra metanetle basamakları çıkmaya devam etti.

Oh, tatlı anne.

"Lütfen gecikmemi bağışlayın," dedi Eadyth alışlagelmiş bir tavırla. Sonunda onun yanında durduğunda açık sözlüydü. "Hafif bir mide rahatsızlığı geçirdim lordum."

Kesik gözlerle tembelce ona baktı, ayağa kalkma zahmetine bile girmedi, sonra Eadyth'in ticaretle uğraşan tanıdıklarının bile onun yanında söylemeye cesaret edemediği çok iğrenç bir şey söyledi.

Kadın sertleşti. "Nişanlınıza şövalyeleriniz kadar az saygı göstermek sizi daha mı iyi hissettiriyor?" diye huysuzca yakındı. Tiksintiyle, hizmetkârlarının onları açıkça süzdüğü, hâlâ arada bir müstehcen imalarda bulunduğu ya da sadece vızıltı sesleri çıkardığı alt salonu işaret etti. "Bu aralar çok açık konuşabilirim ama böyle kaba muamelelere alışık değilim."

En azından son zamanlarda. Özellikle de kalemi nadiren terk ettiğim için.

"Peki ya bana ve sancağımı takip eden şövalyelere karşı takındığınız terbiyesiz tavra ne demeli? Nişanı küçümsemeniz, kadeh kaldırmamıza katılmayı reddetmenizden de anlaşılıyor." Omuz silkti. "Bizi kadeh kaldırmayı tek başımıza yapmaya zorladınız."

Kadehini kaldırarak içindekileri uzun bir yudumda boşalttı ve Eadyth onun gelişini beklerken kadehini defalarca kaldırdığına şüphe olmadığını fark etti.

Oh, Tanrım! Ayık Eirik'le başa çıkmakta yeterince zorlanmıştı.

Efendisinin yanına oturan Wilfrid'le göz göze geldi, ona acıyarak bakıyordu. Eadyth utanç içinde başını eğdi, başkalarının önünde küçük düşürülmenin nasıl bir his olduğunu çok iyi anlıyordu. Bunu yapmak istememişti.

Eirik'i adamlarının önünde küçük düşürmek. Sadece onun bu maskaralığı fark etmesinden korkuyordu. Ve Kutsal Bakire, şu anki ruh haliyle, onunla evlenmek yerine boynunu bir piliç gibi bükecek gibi görünüyordu.

Eirik giysilerini küçümser bir tavırla tarayarak, "Bu duruma uygun giyinmeye bile tenezzül etmiyorsun," diye onu azarladı.

Eirik banyo yapmış ve bıyıklarını düzeltmişti. Siyah bir tunik ve pardösü giymişti, biraz yıpranmıştı ama altın örgülerle süslenmiş ve ince altın halkalardan oluşan bir kemerle belinden bağlanmıştı. Belki de ilk başta düşündüğü kadar yoksul değildi. Kendine baktı ve Eirik'in yanında dururken ne kadar sıkıcı göründüğünü fark etti.

"Kıyafetim yüzünden beni kınamanız haksızlık," diye bağırdı. "Başka bir şey getirmedim ve teklifimi bu kadar kolay kabul edeceğinizi nereden bilebilirdim?"

"Nasıl, gerçekten."

Eadyth kendini onun reddine karşı hazırladı. Kendine acımak nadiren katlandığı bir lükstü ve şimdi buna boyun eğmeyi reddediyordu. Duygularının kontrol altında olduğunu hissettiğinde sakince sordu: "Benim düşüncesiz davranışlarım yüzünden nişanı bozacak mısın?" Yorgunluktan bir an için gözlerini kapadı. O kadar yolu şimdi başarısız olmak için mi gelmişti? Zorla "Eğer istediğin buysa seni yemininden azat edebilirim" diye teklif etti.

Eirik, o kıpırdanıp parmaklarını gergin bir şekilde yüzünün alt kısmında gezdirirken onu inceledi. Teklifini ciddi ciddi düşünmüş gibi görünüyordu, sonra omuzlarını silkti.

"Arzuladığım şey çoktan önemini yitirdi. Size daha önce de söyledim, yeminimi bozmam."

"Ama ben-"

Eirik bir elini kaldırarak onun sözlerini durdurdu. "En başından birbirimizi anlamamıza izin ver. Bir eş olarak senin inatçı tavırlarına tahammül edemem. Ben bir zorba değilim ama bana her fırsatta karşı çıkan bir eşe de tahammül edemem. Bir irade mücadelesi benim evlilik hayatımdaki vizyonum değil. Yeterince çekişme yaşadım.

benim zamanımda. Eğer evliliğimiz için belirlediğin yol buysa, hiçbir Şey istemiyorum. Şimdi bitirelim."

Eadyth pişmanlıkla başını eğdi. Gururlu bir adamın ince derisini nasıl görmezden gelebilirdi? O bile fark etmeliydi ki NiŐanlılıklarını kmsyormuŐ gibi görünmek onu adamlarının gözünde küçük düŐürecekti.

"Oyalanmakla hata ettim. Aslında korkmuŐtum." Eadyth kısmen de olsa doğruyu söylüyordu. Korkuyordu ama kendi sebepleri *vardı*.

Eirik o zaman yumuŐar gibi oldu ve elini onun koluna koydu. "Benden korkman için hiçbir sebep yok, Eadyth. Bana karşı dürüst olduğun sürece sana zarar vermeyeceğim."

Bu sözler karşısında Eadyth'in kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Ah, Tatlı Mary, adam doğruluk istiyordu - Eadyth'in Şu anda ona veremeyeceği tek Şey. Aldatılmaktan nefret eden Eadyth, kendini ona açmayı düşündü. Ama sonra John'un kötü kalpli babasının elinde olduğunu düşündü ve bunu yapamayacağını anladı.

Şansını dene.

Eirik aniden ayağa kalktı ve kollarını havaya kaldırarak Ővalyelerini sessizliğe davet etti. Tek kelime etmeden heybetle dikkatlerini çekmeyi bekledi. Sonunda derin ve ciddi bir sesle, "Sadık destekçilerim, size niŐanlım Şahin İni'nden Leydi Eadyth'i takdim ediyorum," dedi.

Adamları sarhoş hallerine rağmen tek bir hareketle ayağa kalktı. Birkaçı müstehcen sözler söylemeye devam edince Eirik elini kaldırarak sessizlik istedi. Sonra da Şöyle buyurdu: "Bana gösterdiğiniz sadakatin aynısını leydime de göstermenizi rica ediyorum. Ve Ravenshire Leydisi'ne göstermeniz gereken saygıyı ona da göstermenizi."

Her bir adamı ne çağırdı, Eadyth'le tanıştırdı, sonra da her biri Eadyth'e resmi bağlılık yemini ederken ciddiyetle ayakta durdu. Eadyth minnettar gözlerini Eirik'e dikti ama Eirik ona doğru bakmadı bile. Gerçekte, ona bir lütufta bulunmak için değil de, adamlarından hakkını talep eden bir malikâne lordu gibi *davrandığı* anlaŐılıyordu.

Adamların sırlıslık halleri göz önüne alındığında bazı kelimeler biraz bulanıktı ve Ignold, vücut kokusu olan iri yarı savaşçı İŞi bittiğinde ona göz kırpma kstahlığında bulundu.

O andan itibaren akşam giderek yokuŐ aşağı yuvarlandı. Girta'nın Şaşırtıcı derecede görkemli bir ziyafetin hazırlanmasında oynadığı role rağmen, Eadyth'e her Şeyin tadı kül gibi geldi ve boğazındaki endişe yumrusunu zar zor geçirdi. Sinirleri kötü bir diş ağrısı gibi sürekli titriyordu ve

Eirik ona her baktığında koltuğunda kıpırdanıyor, onun maskeli balosunu keşfedeceğinden korkuyordu. Ertesi sabah günün ilk ışıklarıyla birlikte Şahin İni'ne doğru yola çıkana kadar rahat bir nefes alamadı.

Ama bunun sahte bir mola olduğunu biliyordu. Şimdi düğününe ve Eirik'in sonunda hilesini keşfetmesine hazırlanmak için üç haftası vardı.

"Kardeşimden rahatsız mı oldun?"

"Sinirli mi? Daha çok gözleri kan çanağına dönmüş, nefesi kesilmiş, yumrukları sıkılmış bir öfke gibi," dedi Eadyth, üç gece sonraki düğün şöleninde kürsüde yanında oturan Tykir Thorksson'a kuru bir sesle. Eirik'in erkek kardeşi o sabah beklenmedik bir şekilde Ravenshire şapelinde ortaya çıkmış ve evlilik töreninin ortasında bir heyecan yaratmıştı.

Ama tek beklenmedik ziyaretçi o değildi. Eşleri ve hizmetkârlarıyla birlikte düzinelerce başka soylu da küçük şapeli doldurmuştu ve şimdi de salonu süslüyorlardı. *Aziz Bridget'in Kemikleri!* Tam da ihtiyacı olmayan şeydi bu - hilekârlığına daha fazla tanık. Siyasi açıdan güçlü Başpiskopos Wulfstan ve bir Kutsal ayinleri gerçekleştirmek için Jorvik'ten din adamlarından oluşan bir maiyet gelmişti. Elbette bu sevgisiz ittifak için sıradan bir köy papazı yeterli olurdu.

Eadyth üzüntüyle elini sallayarak kalabalık salonu ve kürsüdeki soylu konukları kuşattı. *Bakire'nin Nefesi adına!* Her nasılsa Eirik yüksek masaları örtmek için beyaz örtüler bile bulmuştu. Yemekler arasında parmakları yıkamak için pırıl pırıl gümüş mazerler ve küçük el bezleri diğer her yeri süslüyordu. Eadyth kendi kendine mırıldanarak, "Ve bu kadar çok çeşit yemek için son parasını harcamış olmalı," dedi.

"Eirik sessiz bir töreni tercih ettiğimi biliyordu, bu saçma sapan kutlamayı değil," diye yüksek sesle yakındı.

Tykir sıırttı.

Tanrım, kemik eriten yakışıklılık Eirik'in ailesinden mi geliyordu? On dört yaşın üzerindeki tüm güzel hizmetçileri saklamak zorunda kalacaktı. Eirik'e hiç benzemiyordu ama kendi tarzında son derece çekiciydi.

Eirik'in siyah saçları ve soluk mavi gözleri varken, küçük kardeşi omuzlarına kadar inen uzun sarı saçları, açık renk gözleriyle gerçek bir Viking'di.

Neredeyse altın gibi görünen kahverenginin tonu, uzun gemisiyle dalgaların üzerinde gezinmekten güneşte bronzlaşmış bir cilt, iri, savaşa hazır bir vücut ve bir ejderhanın dişlerini bile cezbedebilecek bir gülümseme. Daha da kötüsü, alçak herif

Muhteşem saçlarını bir yandan örmüş ve yıldırım küpesiyle süslü kulağını ortaya çıkarmıştı.

Kız eğlenen bir ilgiyle kaşını kaldırdığında Tykir işaret parmağıyla kaşını hafifçe oynattı. "Bu babamdan kalan bir miras. Eirik ejderha broşunu aldı. Küpe de bende."

Eadyth gülümsemekten kendini alamadı ve alaycı bir dehşetle başını salladı. "Sen de en az kardeşin kadar anlamsızsın."

"Kardeşim, anlamsız mı? Hayır, böyle düşünüyorsanız onu iyi tanımıyorsunuz. Sadece on kış geçirmiş ve Kral Athelstan'ın Sakson sarayında yaşamayı seçmişken bile her zaman taş gibi ciddi olmuştur." Adam kadının yanağını okşayarak, "Kocanda aradığın hafif meşreplikse yanlış kardeşle evlenmişsin," dedi.

Eadyth onun şakacı tavrına güldü ama Eirik'in sırtı ona dönük olarak oturduğu sağ tarafına öfkeli bir bakış fırlattığında hiç de eğlenmedi.

İskandinav kökenli zengin bir Northumbrialı toprak sahibi olan Kont Orm ile ciddi bir şekilde konuştu. Eadyth'in eskiden saraya gittiğinde tanıştığı yarı Sakson kızı Aldgyth ile birlikte gelmişti. Aldgyth, ölümünden önce kısa bir süre Northumbria'nın İskandinav kralı olan Anlaf Guthfrithsson'un dul eşi idi. Orm ve kocasıyla sohbete katılan bir diğer kişi de bir zamanlar tüm Dublin'in kralı olan ve şu anda da Dublin'i yönetmeye talip olan Anlaf Sigtryggsson'du. Northumbria'nın İskandinav hükümdarı.

Yüce Tanrım! "Norveç kralını da davet etmemesine şaşırdım. Ya da Kral Edmund'un," diye alaycı bir şekilde homurdandı Eadyth. "Haakon Amca bu hafta yaban domuzu avında ve gelemedi," Tykir dalgın dalgın konuştu, sonra sırttı, belli ki Eadyth'in hızlı nefes alışından memnun olmuştu. "Ve Edmund, o burada olsaydı gelmezdim, lanet olası Sakson piçi."

Eadyth tiksintiyle yüksek sesle nefes verdi.

"Eirik'in arkadaşlarını düğün yemeğinize davet ederek sizi onurlandırmasına üzüldünüz mü?"

"Evet, öyleyim. Düğünümüzde mutluymuş gibi davranarak beni küçük düşürüyor. Herkes sadece bana bakarak bunun bir uyumsuzluk olduğunu, benim gibi biriyle evlenmesinin gizli bir nedeni olması gerektiğini biliyor."

"Nasıl yani?"

"Oh, gerçekten mi! Bir de bize bakın. Tüm süsleri içinde gururlu bir kuzgun gibi kasılarak yürüyor. Ya ben?" Kendini küçümseyerek aşağıya baktı. "Ben, dostum, sadece

bir karga."

Tykir soru sorarcasına başını eğdi ve Girta'nın düğün kıyafetine uygun olarak tasarladığı eşsiz baş tırabzanına uzandı. Girta tunik ve tunik üstünün koyu mor samit kumaştan yapılmasına yardım etmiş, ardından kenarlarını iç içe geçmiş zambaklardan oluşan bir tasarımla gümüş ipliklerle işlemişti. Dar gümüş bir halka, arıcılık örtüleri için kullandığı ve soluk bir lavanta rengine boyadığı şeffaf malzemeden iki kat yapılmış bir baş tırabzanı yerinde tutuyordu.

Eirik'in her zamanki sade kıyafetlerini giyerse hakarete uğrayacağını bildiği için taviz vermişti. Saçlarındaki domuz yağını bile yıkamıştı, ancak saçlarını beyaz bir pelerinle geriye doğru taramıştı.

Girta'nın onun için yaptığı kokusuz merhem.

Eadyth, Tykir'in parmaklarını baş tırabzanından çekmeye çalıştı. Son iki gecedir cilalı bir metalin önünde, yüz hatlarını gizlemek için materyali yüzüne nasıl örteceğini, sabit bir eğimi ve sürekli bir çatık kaşlılığı nasıl koruyacağını çalışmıştı. Çoğu insanın onun ağırbaşlı bir şekilde evcimenliğini gizlemeye çalıştığını düşüneceğini umuyordu. Kıkırdayan sese ayak uydurmak daha zordu.

"Kardeşimin senin gibi güzel bir kadınla evlenmek için neden bir bahaneye ihtiyacı olsun ki?"

Eadyth nefesini tuttu ve sonunda duruşunu eğerek Tykir'in parmaklarından kurtulmayı başardı. Adam açık ara farkla çok dikkatliydi.

"Güzel mi? Heh, heh, heh! Bugünlerde içimde güzelliğe dair hiçbir şey yok."

Tykir kabaca homurdandı.

"Lord Eirik'in dar görüşlülüğünü paylaşıyor olmalısınız. Uzun zaman önce nadir bulunan bir güzelliğim olduğu doğru. Hatta bazıları bana Northumbria'nın Gümüş Mücevheri derdi. Ama şimdi..." omuz silkerek sözlerini tamamladı ve sanki kendi adına konuşuyormuş gibi vücuduna baktı.

Tykir ilk başta şaşkın bir ifadeyle kaşlarını çatarak ona baktı. kaş. "Benim görüşüm mükemmel, Eirik'inki ise sadece hafif bir bozukluk. Benimle dalga mı geçiyorsun?" Sonra, sanki birden aklına bir şey gelmiş gibi, kuşkuyla sordu: "Yoksa bu maskaralığı kardeşim için mi yapıyorsun?"

Dehşetini gizlemeye fırsat bulamadan Tykir bir kahkaha patlattı. Eirik ve Earl Orm onlara doğru döndü, ama Tykir sadece el salladı. Meraklı bakışlarını bir kenara dikmiş, gözlerindeki sevinç yaşlarını siliyor.

Eadyth nefesinin altından tısladı, "Dur, hemen. Düşündüğün gibi değil, seni lanet olası aptal."

"Aynı fikirde değilim leydim," diye neşeyle kükredi. "Tam da düşündüğüm gibi. Kardeşime büyük bir şaka yapıyorsunuz."

"Hayır."

"Evet."

"Saçlarım ağardı."

"Tüm o yağın altında gümüş sarısı olduğunu garanti ederim." "Omuzlarım çökmüş."

"Hah! Göğüslerin muhteşem."

Eadyth onun küstah sözleri karşısında dehşetle irkildi. "Vücudumun her yerinde yaşlılık lekeleri var," dedi güçlkle, morali umutsuzca bozulmuştu.

"Eğer üst dudağınızı süsleyen bir yaşlılık lekesiyse, kardeşimin bu gece bitmeden ona diliyle saygı göstereceğini garanti ederim, yoksa onu tanıdığım adam değildir."

Eadyth yüksek sesle inledi. "Cildim kırış kırış oldu," diye itiraz etti, bütün gün yüzünde tuttuğu çatık kaşlarını korumaya çalışarak. Aslında, zoraki çabalarının yarattığı gerginlik yüzünden yüzü ağrıyordu.

Tykir'in dudakları inanmaz bir gülümsemeye eğildi.

Tykir'e karşı kaybettiği bir savaş verdiğini anladığında omuzları sonunda yenilgiyle çöktü. O gerçeği biliyordu.

"Başka şüphelenen var mı?"

Tykir başını yavaşça iki yana salladı. "Neyi yanlış yaptım?"

"Hiçbir şey yapmadın. Ama yıllar önce, ben daha çocukken, büyükbabam Dar'a eşlik ederken Hawks's Lair'de tanıştığımızı unutmuşa benziyorsun. Bugün buraya gelmeden önce senin benden daha genç olduğunu ve benim sadece yirmi dokuz kış gördüğümü biliyordum."

Eadyth derin bir iç çekerek nefesini verdi.

"Kardeşim senin kaç yaşında olduğunu düşünüyor?"

Eadyth elini havalı bir şekilde salladı. "Sanırım kırk ya da o civarlarda," diye itiraf etti tiksintiyle.

"Kırk!" Tykir boğuk bir sesle konuştu. "Kırk! *O kadar* kalın kafalı değildir herhalde." "O bir ahmak değil. Sadece öyle bir imaj çizmek için çok çalıştım ve sadece birkaç kez birlikte olduk. Koşullar bana yardımcı oldu."

"Ama neden?"

"Ah, bilmiyorum. Onu kandırmayı hiç planlamamıştım, ama ilk karşılaşmamızda beni daha yaşlı sandığını fark ettiğimde... şey, bu onun..."

Tykir kaşlarını sorgulayıcı bir şekilde kaldırdı.

Eadyth rahatsız bir şekilde kıpırdandı, sonra da ağzından kaçırıldı, "...onun şehvetli tacizlerini engellemek için."

Tykir gülerek, "Evet, kardeşimin 'ellemeleri' zaman zaman şehvet uyandırıcı olabiliyor," dedi.

"Bunun Eirik'le bir ilgisi yok. Herhangi bir erkek. Erkekleri etkilememek için elimden geleni yapıyorum. Herhangi bir erkeği."

Tykir konuyla ilgili daha fazla şey söyleyecek gibiydi ama sonra kendini durdurdu. "Bu hileyi daha ne kadar sürdürebileceğini sanıyorsun?"

Eadyth umutsuzca, "Bilmiyorum," diye bağırdı. "Çok ileri gitti."

Tykir endişeyle başını salladı. "Kardeşim yavaş öfkelenir ama kışkırtıldığında bir aslan kesilir. Ve seni uyarıyorum kardeşim, Eirik zayıf görüşü konusunda çok hassastır. Aptalca bir oyun oynuyorsun."

Eadyth sağ kolunda bir ağırlık hissetti ve döndüğünde Eirik'in elinin kolunun üzerinde sahiplenici bir şekilde durduğunu gördü. Başladı ve hoşnutsuzlukla geri çekilmemek için kendini zorladı.

"Leydim, hoşbeşinizi benimle paylaşın," diye sordu Eirik boğuk bir sesle. "Tykir'i kahkahalara boğan hikâyenin ne olduğunu bilmek isterdim."

Eadyth Tykir'e yalvaran bir bakış fırlattı, Tykir tereddüt etti, sonra onun dile getirilmemiş ricası karşısında başını salladı. Kardeşine şöyle dedi: "Bu bizim sırrımız kardeşim - benim ve Eadyth'in - gelecek yıllarda sizinle birlikte gülmeyi umduğum bir sır. Ama şimdi değil. Hayır, henüz değil."

Eadyth derin bir oh çekti. Güvendeydi. Şimdilik.

Ama sonra Tykir muzipçe ekledi, "Dublin'de gerçek olayları kelimelere dökme yeteneği olan bir skald tanıyorum. Sanırım bir sonraki seyahatimde ona götürebileceğim bir destanın kemikleri var."

Eirik, kardeşinin görünürdeki alçaklığı karşısında bir kaşını kaldırdı.

"Destanı ister miyim?"

"Oh, şüphesiz."

Eadyth önseziyle ürperdi.

"Peki ya Eadyth?" diye sordu kuşkuyla. "O da bu hikayeden keyif alacak mı?"

"Kardeşim," dedi Tykir gülerek, Eirik'in sırtını sıvazlarken, "sanırım bundan en çok o zevk alacak."

Besinci Bölüm

Eirik, Tykir ve karısını şüpheyle izledi. Kadın kardeşiyle hiç olmadığı kadar rahattı, sanki büyük bir sırrı paylaşıyorlardı.

Son dokuz yıldır, "Büyük Savaş "ta neredeyse bacağı kaybedecek olan Tykir'in kaderi için çok endişelenmişti. Ve sonra bu yılın başlarında Eirik'e, Kral Edmund'un Frankland'ı işgal ettiği haberi ulaştı.

Kelt krallığı Strathclyde ve Cumberland'ın tamamını istila etti. Sonunda Edmund, Malcolm'un denizde ve karada İskandinav istilacılarla savaşmasına yardım etmesi şartıyla onu tüm İskoçya'nın yeni hükümdarı olarak atadı. Ve İskandinav istilacı olarak adlandırılacak biri varsa o da kardeşi Tykir'di.

Tanrı'ya şükürler olsun ki Eirik kanalı geçmiş ve Brunanburh'ta ve ardından Strathclyde'de Sakson kralının yanında savaşmaktan kurtulabilmişti. Her iki kardeşe, Athelstan ve Edmund'a sadakat yemini etmiş ve birçok savaşta kendini kanıtlamıştı ama kendi akrabalarıyla savaşmayı reddetmişti.

Tykir'in topallaması artık pek fark edilmiyordu. Eirik kardeşini gördüğüne çok sevinmişti, gerçi Tykir düğün törenlerini böldüğünde o da en az karısı kadar şaşırmıştı.

Karısı! Lanet olsun! Kelimeler ölüm çanı gibi korkunç bir tınıya sahipti. Kaşlarını çatarak ona döndü, bu andan çok uzun süre kaçtığını biliyordu.

"Eadyth, zamanı geldi. Çocuğu al ve bana getir. Ve Larise'i de."

Kadının yüzünde bir endişe ifadesi belirdi ama kadın korkusunu cesurca bastırdı ve başıyla onayladı. Gözleri salonu taradı ve altlarındaki ilk masada oturan oğlu John'un başını uyku sersemliğiyle salladığını gördü. Öte yandan, Eirik'in sekiz yaşındaki kızı

Earl Orm'la birlikte gelmiş, ilk gece ziyafetinin her anının tadını çıkarıyordu. Baş kuşa benzeyen boynunun üzerinde ileri geri dönerek etrafındaki tüm harikulade manzaraları içine çekmeye çalışıyor ve yanındaki ilgisiz genç şövalyeyle bir saksağan gibi konuşuyordu.

Tykir, çocukları almak için kürsüden sırtüstü inerken Eadyth'in sandalyesine kaydı ve yolda karşılaştığı soylu insanlar tarafından küçümsendi.

Eirik şövalyeleri ve vasallarıyla karısına göstermelerini beklediği saygı hakkında çoktan konuşmuştu. Ama Eirik misafirlerini kontrol edemiyordu ve onların Eadyth'e küçümseyerek baktıklarını, onaylamadıklarını belli etmediklerini fark etti. Kadınlar o geçerken ellerinin arkasından kıs kıs güldüler; Adamlar ona küçümseyerek baktılar.

Eirik'in gözleri öfkeyle kısıldı. Bu düğün ziyafeti sona erdiğinde ödenecek bazı bedeller olacaktı, diye yemin etti.

"Ee, kardeşim," dedi Tykir, "Eadyth ile konuştuğuma göre, evlilik konusundaki fikir değişikliğini şimdi daha iyi anlıyorum. Bu evlilikten memnun musun?"

Eirik, Tykir'in onayına şüpheyile bir kaşını kaldırdı.

"Bu sabah kilisenin kapısından önümüze geçerken kalçalarının nasıl sallandığını fark ettiniz mi?"

"Sway! Aklın bal likörüyle karışmış olmalı. O kadın hayatında bir gün bile sallanmadı. Ayrıca konuşacak kalçası da yok."

"Ve dudakları! Tanrılar aşkına! Kesinlikle öpülesi görünüyorlar." "Sen küçükken babamız seni kafanın üstüne mi düşürdü? bebeğim?"

"Oh. Belki de yanılmışımdır."

Eirik kardeşinin gözlerinde parıldayan şeytani kıvılcımı görebiliyordu. "Şimdi neyin peşindesin?"

"Ben mi? Güvensizliğinle beni yaralıyorsun kardeşim."

"Hah! Aklını başına getireceğini bilsem kafanı yarardım. Geçen yıllar boyunca hangi cehennemdeydin?"

Tykir omuz silkti. "Burada ve orada."

"Endişelendim, seni dalkavuk, özellikle de geçen ay Jorvik'te Selik'le karşılaştıktan sonra. O ve Rain bana senin Anlaf'la birlikte Midlands'ta yağmacılık yaptığını söyledi. Ait olduğun Norveç'te, evinde kalmaz mısın?"

"Ev mi? Benim evim yok." Tykir'in yüzü kasvetli bir hal aldı.

"Tykir, Norveç'te yaşamak istemiyorsan Ravenshire'ın senin evin olduğunu sana defalarca söyledim ama-"

Tykir sözlerini durdurmak için bir elini kaldırdı, sonra sözlerine hafiflik kattı "Yağmur'un yeniden üremeye başladığını biliyor muydunuz? Cehennem alevleri! Selik her zaman yüzünde bir gülümsemeyle etrafta bir dalkavuk gibi dolaşıyor. Sanırsın ki bebek yapmayı o icat etti."

Eirik gülümseyerek başını salladı. Babalarının arkadaşı Selik, onlar daha çocukken babalarının ölümünden sonra onları korumuştı. Daha sonra,

üvey kız kardeşleriyle evlenmişti.

"Bu ikisi tavşan gibi bebek doğuruyor," diye homurdanmaya devam etti Tykir. "Fırındaki de dahil olmak üzere kendilerinden beş tane ve düzinelerce yetim."

"Evet, yetimhanelerindeki gürültü insanın kulaklarını kanatmaya yetiyor ama onlara hak veriyorum. Selik ve Yağmur birbirlerini neredeyse on yıl önce evlendikleri günkü kadar seviyor gibi görünüyorlar."

"Belki birbirlerini biraz daha az sevselerdi, Jorvik biraz daha az kalabalık." Tykir konuyu değiştirerek sordu: "Brunanburh'tan beri bacağımın ne kadar iyileştiğini fark ettin mi? Artık sadece hafif bir topallamam var. Hizmetçiler de bundan çok hoşlanmış görünüyor."

Eirik çaresizlik içinde başını salladı ve kardeşine şakacı bir bakış attı. Kolundan ittir. Tanrı'nın Kemikleri! Tykir'in daha dikkatli olmasını diledi. Ne de olsa, kızları dışında Tykir geriye kalan tek yakın ailesiydi. Hemen kendini düzeltti. Hayır, artık başka bir ailesi vardı. Bir karısı vardı. Ve bir oğlu.

Bir lütuf mu yoksa bir lanet mi olacaklar? diye merak etti.

"Eadyth ile olan evliliğimden mutlu olup olmadığımı sordunuz. Cevabım hayır, ancak Eadyth'in yokluğunda geçen üç gece içinde kendimi evliliğe teslim ettim," dedi temkinli bir şekilde. "Evlenme kararımın gerçek nedenlerini biliyorsun."

Tykir başını salladı. "Steven'ı ve onun şeytani kötülüklerini geride bırakabileceğini düşünüyor musun kardeşim?"

"Solucanlar onun kokuşmuş etini yiyene kadar değil. Ruhu cehennemde çürüyene kadar olmaz."

"Selik intikam arayışından vazgeçebildi. Sen neden yapamıyorsun?"

"Vazgeçer miydin?"

"Hayır, ama kana susamış kardeş benim. Hatırladın mı?" Alaycı bir sırıtişla parladı, sonra tekrar ciddileşti. "Steven'ı ortaya çıkarmak için çocuğu yem olarak mı kullanacaksın?"

"Evet. Görünüşe göre Steven'ın büyükbabasının Frankland'daki toprakları üzerindeki Odel haklarını güvence altına almak için bir oğula ihtiyacı var. John'un Steven'ın çöküşü için bir araç olacağına gerçekten inanıyorum. Ama Tykir, çocuğu feda edeceğimi düşünme. John babasının kötülüğü için suçlanamaz. Onu iyi koruyacağım."

"Peki ya yeni karın?" Tykir rahat bir tavırla sordu, dudaklarında tuhaf, küçük bir gülümseme belirirken konuyu kasten değiştirdi. "O da yaşı sizi rahatsız etmiyor mu? Ya da onun pek de güzel olmayan özellikleri?"

Eirik temkinliydi. Kardeşini çok iyi tanıyordu ve ısıltılı gözlerindeki gizemli parıltı fesatlığa işaret ediyordu.

"Yaşı ve fiziksel görünümü beni fazla rahatsız etmiyor. Sen Bir keresinde genç ve güzel bir genç kızla evlenmişim ve kısa süre sonra tam bir sefaletle karşılaşmışım. Bu kez mantığa dayalı bir seçim yaptım." Omuz silktili. "Yine de kendimi Eadyth'in doğasının tatsızlığına alıştırmak çok zor. Sürekli kaşlarını çatmak zorunda mı? Ve onun sesi! Onun cırtlaklığı tüylerimi diken diken ediyor."

Tykir içtiği bal likörünü yudumlarken Eirik bir kez daha kuşkuyla başını eğdi. Tykir bir şeyler saklıyordu. Ne saklıyor olabilirdi? Eadyth ve Tykir'in az önce girdiği gülme kriziyle mi ilgili?

Tereddütle devam etti, "Bugün görünüşüne biraz özen göstermiş olması beni duygulandırdı. Cehennem Alevleri! Onu üç gece önce görmeliydin. Bir çamur tavuğu kadar çirkin ve iki kat daha kötü."

"Peki ya şimdi?" Tykir abartılı bir ilgiyle bir kaşını kaldırdı.

"Şimdi, en azından, ipek elbisesi belli ki yeni dikilmiş ve tuhaf baş tırabzanı giysiye kızsı bir çekicilik katıyor, özellikle de onu yüzünün alt kısmına çektiğinde. Kibirli görünüşünün altında aslında utangaç olduğunu mu düşünüyorsunuz? Dışarıdan mı?"

Tykir'in ağzı inanamayarak açık kaldı. "Hah! Daha çok bir zamanlar ziyaret ettiğim doğulu bir haremdeki bir houri gibi."

Eirik bu beklenmedik karşılaştırma karşısında gülümsedi ve üzüntüyle başını salladı. "Eadyth, bir harem kölesi mi? Pek sayılmaz. Hiç şüphesiz bir hafta içinde bir isyana neden olurdu."

Tykir aniden ciddileşen bir ses tonuyla, "Eirik, yeni karını yargılarken çok acımasız olma," diye öğüt verdi. "Güçlü ve kendine yeterli görünmesine rağmen, içinde derin bir acı olduğunu hissediyorum."

"Benim içgörümü hafife alıyorsun, kardeşim. Eadyth'in zaman zaman gizleyemediği kırılganlığı beni de etkiliyor. Daha önce onu Kont Orm ve kızı Aldgyth ile tanıştırdığımda yüzünü gördün mü? Ona çıplak bir nezaketle davrandılar."

"Evet, eğer sen Eadyth'in yanında olmasaydın, Orm ve lanet kızının onu küçümseyeceğini garanti ederim, ama ikiyüzlü oldukları için sahte gülümsemeler takınıyorlar."

Eirik omuz silktili. "Siyasi entrikalarında benim desteğime ihtiyaçları var. I bunu iyi biliyorlar. Onu açıkça aşağılamayacaklar. Ve Başpiskopos Wulfstan,

Şu kurnaz rahip, bakın Northumbria'daki Sakson egemenliğini yıkma planında aşağıdaki kalabalığın arasında nasıl ilerliyor."

"Evet, nikâhı o kıydı ama o bile bu evliliği ve Eadyth'in skandallarla dolu geçmişini onaylamadığını zar zor gizleyebildi. Senin için onun kellesini uçurayım mı?"

Eirik kardeşine sırtıttı. "Hayır, seni kana susamış aptal, yine de ben de onu koruma dürtüsü hissediyorum. Bu düğün şöleni bana son sekiz yılda Eadyth'in hayatının nasıl olması gerektiğine dair küçük bir fikir verdi; kıs kıs gülenler, yargılayan bakışlar, dışlayanlar."

"Sen de Sakson soylularının ne kadar acımasız olabileceğini çok iyi biliyorsun kardeşim. Buna nasıl bu kadar uzun süre dayanabildin, asla bilemeyeceğim."

Eirik, Tykir'in sözlerinin akla getirdiği hoş olmayan anılar karşısında başını salladı. "Eadyth'in onların kötü muamelelerine dayanma gücünden etkilenmemek için aptal olmak gerekir. Karımın hala içinde tuttuğu acının ne olduğunu ancak merak edebilirim."

"Belki de onun tek zırhı yumuşak iç çekirdeğinin etrafına çizdiği kırılgan kabuktur?"

Eirik bunu daha önce düşünmemişti ama Tykir'in muhtemelen haklı olduğuna karar verdi.

"Peki içindeki Eadyth'i keşfetmek istiyor musun?" Tykir kaşlarını oynatarak sordu.

Eirik güldü. "Oh, bu gece Eadyth'in 'iç' sırlarını keşfedeceğim. Bundan emin olabilirsiniz. Ama saklamaya çalıştığı yanından bahsediyorsanız, şunu bilin: Bir erkek kalkanının altındakileri korur ve ben Geçmişteki hataları silemem ama kimsenin ona bir daha zarar vermemesini sağlayacağım. Buna Gravely'li Steven da dahil."

"Peki onun nahoş doğasını nasıl yumuşatacaksınız?"

Eirik bu müthiş görev karşısında başını salladı. "Ben artık yokum Ravenshire'da çok zaman geçirdim. Şimdi bile Edmund'dan haber bekliyorum. Ordularını..." Eirik, bağlılıkları çoğu zaman kendisinden farklı olan kardeşine böyle bir bilgi vermemesi gerektiğini fark ederek sözlerini yarıda bıraktı. "Tykir, Britanya'dan ayrılacağına ve gelecek savaşın dışında kalacağına söz ver."

Tykir söz vermeyi reddetti ve bunun yerine sordu: "Oynadığın bu çifte rolden hiç yorulmadın mı kardeşim? Her zaman aynı yolda yürüyemezsin. Sakson ve Viking nedenleri arasında orta yol. Bir gün

ve eğer buradaki soylu konuklar istediklerini yaparlarsa, bu çok yakında olacak. Northumbria'nın kontrolü için bir savaş yaklaşıyor. Hangi tarafta yer alacaksınız?"

"Gerçekten bilmiyorum. Ama şunu bilin ki Kral Athelstan'a çok şey borçluydum ve ölüm döşeğindeyken kardeşi Edmund'u da destekleyeceğime söz verdim. Ona olan sadakat yeminimi bozmayacağım ama sana karşı da asla savaşmayacağım kardeşim."

"Ah, Eirik, neden hayatı hep bu kadar karmaşık hale getiriyorsun? Bu basit bir seçim, gerçekten. İskandinav mısın yoksa Sakson mu?"

"İşte burada yanılıyorsunuz. Ben her ikisiyim. Ve sen de bilirsin ki bizim zamanımızda insanlar ülkelere değil liderlere sadakat gösterirler." Sonra ayağa kalktı ve kardeşinin elini sıcak bir şekilde sıktı. "Ama bu kadar yeter. Bu benim düğünüm, sevinilecek bir gece," dedi kuru bir sesle. "Gel benimle dur, ben kadeh kaldıralım."

Tykir ciddiyetle kadehini kardeşinin kadehine dokundurarak, "Evet, ama önce ikimiz arasında kişisel bir kadeh kaldıralım," dedi. "Seçtiğin bu eşin, tüm lekelerinin altında gerçekten de Northumbria'nın Gümüş Mücevheri olduğunu bil. İçten içe bildiğim gerçek İskandinav olman dileğiyle, kadınlara yüzeydeki parıltılarıyla değil gerçek değerleriyle değer veren biri."

Eirik kaşlarını inançsızlıkla kaldırdı. "Bir şair için yeterince güzel sözler, kardeşim. Yine o savaşçı kalkan Egil Skallagrimmson ile mi seyahat ediyordun?"

Tykir başını salladı ve güldü.

"Öyleyse neden her diyardaki en güzel kadınları yatağa atmakla tanınan bir adamın birdenbire içsel değerlerin uzmanı olduğuna inanmakta zorlanıyorum?"

"Hayır," dedi Tykir gülerek, "beni yanlış anladınız. Güzelliğin önemsiz olduğunu söylemedim, sadece insanın çoğu zaman yüzünde parlayan güzelliğe karşı *kör* olduğunu söyledim."

"Bilmece gibi konuşuyorsun, Tykir. Belki de çok fazla bal likörü içmişindir. Ben kör değilim."

Tykir boğuldu ve Eirik'i bir bal likörü yağmuruna tuttu.

Göğsündeki ıslaklığı fırçalayan Eirik ona tiksinti dolu bir bakış fırlattı. "Güzel kadınlardan bahsetmişken, Tykir, Britta'dan uzak dur. O Wilfrid'in lemanı."

Birlikte dostça güldüler, sonra Eadyth yaklaşırken ayağa kalktılar, iki yanlarında oğlu John ve Eirik'in kızı Larise'in ellerini tutuyorlardı.

Larise'in mavi gözleri babasına çocuksu bir tapınmayla bakıyordu. En büyük çocuğunu uzun süre ihmal ettiği için kendini suçlu hissediyordu ve Kont Orm onu bu sabah eve getirdiği için mutluydu. Tüm kızgınlığına rağmen, bunca yıldır kızına iyi baktığı için Kont'a çok şey borçluydu.

Gözleri John'a döndü. Yedi yaşındaki çocuk annesi gibi zayıftı ve muhtemelen bir gün kendisi kadar uzun olacaktı. Aslında Eadyth haklıydı. Çocuğun siyah saçları ve soluk mavi gözleri onunkilerle mükemmel bir uyum içindeydi.

En büyük düşmanının bu oğlundan nefret etmesi gerekiyordu ama Eirik bir şekilde babasının günahları için çocuğu suçlayamıyordu. John'a doğru bir el uzattı ve çocuk annesinin dizlerine daha da yaklaştı, korkmuş, sorgulayan gözlerini annesine çevirdi. Kadın ciddiyetle başını salladı ve onu nazikçe öne doğru itti.

Eirik bir kolunu rahatlatıcı bir şekilde John'un omzuna doladı ve Eadyth'i diğer tarafına çekip onu da diğer kolunun altına sıkıştırdı.

Eirik, Tykir ve Larise'e John ve Eadyth'in iki yanında durmalarını işaret etti. Sonra hepsi yüzlerini büyük salona dönerek hizmetkârlarının ve misafirlerinin sessizliğini bekledi.

Mutlak sessizlik hâkim olduğunda, Eirik salonun her yerinde yankılanan net ve otoriter bir sesle, "Dostlarım ve sadık destekçilerim, size karımı, Ravenshire'lı Eadyth'i takdim ediyorum," dedi. Eğildi ve Eadyth şaşkınlıkla geri çekilemeden onun serin dudaklarını saygıyla öptü. Kalabalık onun içgüdüsel tepkisini fark etmemiş gibi görünüyordu. Tezahürat yaparak kadehlerini yeni evli çiftin şerefine kaldırdı.

Sonra Eirik sessizlik için bir kolunu kaldırdı ve kardeşi Tykir'i takdim etti. Ne de olsa Tykir son birkaç yıldır bu adamlardan bazılarına karşı güçlü bir şekilde savaşmıştı.

Sıra kızı Larise'e geldi. Onay tezahüratları karşısında bir tavus kuşu gibi süzülürken Eirik gülümsedi.

Tekrar sessizlik hakim olduğunda, Eirik birkaç uzun dakika bekledi John'u belinden tutup kaldırmadan ve önündeki masanın üzerine koymadan önce. Bir eli John'un başında, diğer eliyle de yeni karısının sert omuzlarını sıkıca tutan Eirik, "Dostlarım, size gerçek oğlu, Hawks' Lair ve Ravenshire'lı John. Bunca yıldır tanıyamadığım babalık hakkımı şimdi en derin memnuniyetle talep edebiliyorum."

Sözlerini hayret dolu bir sessizlik karşıladı, ardından içkiden bulanmış kafalarına anlayış sızmaya başladı. Kalabalığın içinde alçak bir şaşkınlık mırıltısı dalgalandı. Sonunda Tykir şaşkınlığını üzerinden attı ve kadehini kaldırarak şöyle bağırdı: "Yeğenim John'a ve kardeşim Eirik'e. Şimdiye kadar hasat ettiği aile ve bu yeni evliliğin bereketli karılarına ekeceği tohumlarla kutsanmış olsun." Mızrak gibi sert Eadyth'e göz kırptı.

Bunun üzerine topluluk tepki gösterdi ve kadeh kaldırmaya alkışlar ve iyi dilekler haykırılarıyla sesli olarak katıldı.

Eirik, kardeşinin tarlalarına ekilen tohumlarla ilgili sözlerine itiraz ettiğini çok iyi bildiği Eadyth'in yanı başında büzüldüğünü hissedince kıkırdadı.

Eirik nasıl tepki vereceğini görmek için kızın omzunu sıktı. Dirseğiyle yan tarafına vurup tısladığında hiç şaşırmadı: "Belki kardeşinin memelerine birkaç arı koyabilirim. Gerçekten de bereketli oluklar!"

Eirik sırttı.

"Bir zamanlar uysal bir karım vardı, Eadyth. Hoş bir şey değildi. deneyim," diye yumuşak bir sesle sırrını verdi, kulağına yaklaştı, başörtüsünün ince kumaşının dudaklarında bıraktığı hissi sevdi, ağzını tekrar tatmak için ani bir dürtü hissetti. "Senin alıngan doğanı test etmek ilginç olacak. evlilik yatağı."

Bu yeni karısıyla alay etmekten hoşlandığını keşfeden adam, onun öfkeden nefesinin kesilmesinden büyük memnuniyet duydu. Çok fazla sofu bir kadındı.

Aslında yatak o kadar da kötü olmayabilir, dedi Eirik kendi kendine sessizce, özellikle de yatak odalarının karanlığında Eadyth'in asık suratına ve kemikli vücuduna bakmak zorunda kalmayacağı için. Keşke homurdanan sesini kesmek için ağzına bir tıkaç koyabilseydi.

Menekşe rengi gözleri sanki onun düşüncelerini anlamış gibi alev alev parlıyordu ve çenesi öfkeyle dışarı fırlamıştı.

Eirik kıkırdadı. Tanrım, iyi bir savaşı severdi.

Aslında Eadyth, Tykir'in müstehcen kadeh kaldırmasına ya da Eirik'in alaycı tavırlarına pek de üzülmemişti.

Yeni kocası tüm onur konuklarının önünde oğlunu kendi oğlu olarak kabul ettiğinde, Eirik Eadyth'in uzun zamandır donmuş duygularının derinliklerinde saklı bir noktaya dokunmuştu. Sonsuza dek minnettar kalacaktı ve

Şu anki ruh hali onu çok affedebilirdi, hatta biraz eğlenmesini bile.

Masaya tekrar oturduklarında Eirik'in koluna elini koymak için kendini zorladı. Duygu yüklü bir sesle ona şöyle dedi: "Eirik, John'la ilgili sözlerin için teşekkür ederim. Beklediğimden çok daha fazlasıydı."

Eirik dikkatle onun eline baktı, sonra da kaşlarını kaldırarak sordu. "Minnettar mısın? Ne kadar minnettar?"

"O kadar da minnettar değilim, seni şehvetli hödük." Kaşlarını çatmaya çalışsa da, adamın ısrarlı sataşmaları karşısında dudaklarından küçük bir kahkahanın dökülmesine engel olamadı.

"Öyle mi? Ne demek istediğimi nereden biliyorsun? Belki de çeyizinizde bir artıştan bahsediyordum -birkaç sikke daha, fazladan bir el ipek." Yüksek sesle kıkırdadı ve ekledi, "Ya da daha fazla arı."

Eadyth onaylamaz bir tavırla başını salladı. "Sanırım kardeşin seni sandığı kadar iyi tanımıyor."

"Nasıl yani?" Kolayca gülümsedi.

Eadyth, Eirik'e karşı hissettiği çekicilik karşısında içten içe ürperdi. Steven'la yaşadığı deneyimden sonra bir erkeğin cazibesine karşı bağışıklığı olduğunu düşünmüştü. Ve kesinlikle şimdi kocam diyeceği adam kadar kaba bir adama çekileceğini tahmin edemezdi.

Kocası, sessizce inledi. *Oh, Tanrım.*

Konuşmalarının gidişatını hatırlamakta bile güçlük çekiyordu. Oh, evet, şimdi hatırladı. "Kardeşine onun da senin kadar uçarı olduğunu söylediğimde bana yanlış konuştuğumu, senin her zaman Ciddi bir kardeş. Ondan duyduğuma göre, vücudunda neşeli bir kemik bile yokmuş. Ama ben daha iyi biliyorum. İlk tanıştığımızdan beri benimle alay ediyor ve dalga geçiyorsun."

Eirik sırtıttı. "Tykir doğru söylüyor. Çok kasvetli olmakla suçlandım. Belki de sen içimdeki hafif tarafı ortaya çıkarıyorsundur," diye teklif etti ipek gibi.

"Tatlı sözlerle beni pohpohlamayı umuyorsan belki de anlamsız bir oyun oynuyorsundur. Onları dalkavuk bir hizmetçiye sakla."

Eirik çıldırtıcı bir şekilde gülümsedi, sanki kadınları iyi tanıyormuş ve o da diğerleri gibiymiş gibi.

"Peki senin sert kabuğunu ne yumuşatır, karıcığım?" diye sordu alçak ve baştan çıkarıcı bir sesle, öne doğru uzanarak başörtüsünün kıvrımlı kenarlarına üfledi, dalgalanan kumaştan büyülenmiş gibiydi.

Eadyth, Atmacaların İni'nden getirdiği ballı bal likörünün ve onun kendine özgü kokusunun karışımı olan nefesinin tatlı kokusu karşısında korkuyla geri çekilmemek için kendini zor tuttu.

"Değerli bir mücevher mi? Bu sizi baştan çıkarır mı?" Eirik devam etti, hiç şüphesiz onun artan duyuları üzerindeki etkisinin tamamen farkındaydı. "Ya da ince ipekli

Cübbeler? Duvarları aydınlatacak yeni duvar halıları?" Kadın önerilerinden hiçbirine olumlu yanıt vermeyince, Eirik bir an düşündü, sonra neşelendi. "Frenk bir keşişin arıcılık notlarından oluşan bir kitaba ne dersiniz? Athelstan'ın Kral Edmund'a miras bıraktığı koleksiyonunda böyle bir şey olduğunu hatırlıyor gibiyim."

Kadının yüzünde beliren zevk telaşıyla Eirik başını geriye attı ve güldü. "Ah, karıcığım, seni memnun etmek gerçekten bu kadar kolay mı olacak?"

"Aslında beni memnun etmek çok kolay. John'u oğlun olarak kabul ederek bana bu akşam verdiğinden daha fazlasını asla veremezsin. Ve sana minnettarım."

Eirik'in loş ışıktaki gözlerini hafifçe kısarak kendisini dikkatle izlediğini gördü ama bu kez sinmedi ve devam etti, "İyiliğiniz karşılığında mümkün olan en iyi eş olacağıma söz veriyorum. Burayı yeniden bir yuva haline getireceğim. Çalışanlarına düzen getireceğim. Arıcılık mesleğimle zenginleşmenize yardım edeceğim. Çocuklarınıza kendi çocuklarımmış gibi bakacağım. Ben-"

Eirik onun elini daha büyük olan kendi eliyle kapattı ve Eadyth'in gözleri endişeyle büyüdü. Salonun etrafına hızlıca bir göz attı ama kimse onun samimi dokunuşunu fark etmedi.

Muhtemelen bir düğün ziyafetinde beklenen bir kocalık jestiydi. Ama Tatlı Anneciğim, onun savaşta yaralanmış avuçlarını hissetmek Eadyth için itici değildi. Tam tersine. Bunun yerine, garip bir yarış kanını kaydattı ve göğsünde çırpındı.

Başlangıçta Steven'a karşı da böyle mi hissetmişti? Hatırlamak için çok uğraştı. Hayır, bu duygular çok güçlü, çok ilkeldi. Hiçbir şey Gravely Lordu'nun gerçek doğasını keşfetmeden önce onunla yaşadığı kalbin tatlı özlemleri.

Elini çekmeye çalıştı ama Eirik kıkırdadı ve onu sıkıca tuttu, elini onunkiyle avuç avuca gelecek şekilde çevirdi, parmakları birbirine dolandı. Sadece başparmağı geri çekildi ve bileğindeki hassas yara izi üzerinde tatlı, tatlı zevk veren küçük daireler çizdi.

Ona bakarken Eirik'in dudaklarının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi ve göğsündeki kıpırtılar artarak göğüslerinin uçlarına doğru ilerledi.

İstemsizce aşağı baktı, sonra hızla uzaklaştı. Adamın, elbisesinin kalın kumaşı arasından sertleşmiş tepeleri göremediğini biliyordu ama yine de yüzü utanç dolu bir kızarıklıkla ısındı.

Eadyth ona doğru bir bakış fırlattı ve yüzü daha da alev alev yandı. Eirik bir kase dolusu süt dökülmüş kedi gibi sırtıyordu. Onun üzerinde nasıl bir etkisi olduğunu çok iyi biliyordu, şüphesiz uzun yıllar boyunca aptal kadınlar üzerinde pratik yapmıştı. *Onun gibi.*

"Argh!" Eadyth yüksek sesle homurdandı ve onun elinden kurtulmak için daha çok çabaladı ama Eirik sadece güldü ve onu daha da yakınına çekerek kolunu yanına sıkıştırdı.

"Neden tutkulu doğanı inkâr etmeye çalışıyorsun, Eadyth?" Eirik boğuk bir fısıltıyla sordu. "Ve bir daha bana yaşımdan bahsetme, sanki yatak sporunda bir önemi varmış gibi. Soğuk teninin altında doğru çırayı bekleyen sıcak kömürlerin parladığı çok açık."

"Tinder? Tinder mı? En iyisi çıranı sütyeninde sakla, seni şehvetli hödük. Ve kötü sözlerini kes. Sana daha önce de söyledim, senin baştan çıkarıcı sözlerini istemiyorum."

"Neden? Ne hissedebileceğinden mi korkuyorsun?"

"Hayır! Hiçbir şey hissetmiyorum ve benden aksini beklemekle hata ediyorsunuz. Oh, Eirik, lütfen, bu evliliği olduğundan başka bir şeye, bir sözleşmeye dönüştürmeye çalışma."

"Ve sizce de elimizden gelenin en iyisini yapmamız akıllıca olmaz mı? Sözleşme mi? Az önce mümkün olan en iyi eş olmaktan söz ettiniz. Gerçek anlam dışında her şekilde mi demek istediniz?"

Eadyth kıllandı. Adam haklıydı. Az önce mümkün olan en iyi eş olacağına söz vermişti ve şimdi yine onunla tartışıyordu. Kendini sakinleştirerek sabırla açıkladı: "Ben seni sevmiyorum. Sen de beni sevmiyorsun. Birbirimizi asla sevmeyeceğiz."

"Aşktan bahseden kim? Beynimi yoran o duygulardan hiçbir şey istemiyorum. Ama buralarda geceler soğuk olur ve-"

"Oh, benimle böyle alay ettiğin için çok kabasın. Gerekirse adamını buraya getir, ama beni rahat bırak."

Eirik onun metresine bu kadar kolay boyun eğmesinden memnun görünmüyordu. Bir kez daha onu tuttuğu yerden çekmeye çalıştı ama nafile. Bunun yerine Eirik sol eliyle ileri uzandı ve işaret parmağının ucuyla dudağının üstündeki bene dokundu. İzin hâlâ orada olmasından memnun olmuş gibi gülümsedi.

Sonra dudaklarının kenarlarını bir köşesinden diğer köşesindeki çukura kadar izledi.

Bir an durdu ve parmağını diğer köşeye ve alt dudağın kenarına götürmeden önce çok yumuşak bir şekilde zevkle iç çekti.

"Aynı şeyi dilimin ucuyla yapmak bana büyük zevk verir, karıcığım," diye fısıldadı.

Eadyth'in göğüsleri şişti ve sızladı; uyluklarının birleştiği gizli yere tuhaf bir dolgunluk yerleşti. Dudakları istemsizce aralandı.

Daha önce hiç kimse ona böyle bir şey söylememişti.

"Ben yaşlı ve çirkin biriyim," diye zayıf bir sesle itiraz etti.

Eirik umursamazca omuz silkti. "Frankland onct'ta benim iki katım yaşında bir kadın vardı." Bu anıyı takdir ederek güldü. "Daha doğrusu, tam bir gece boyunca bana sahip oldu. Yaşadığım sürece bu deneyimi asla unutmayacağım. O zamanlar kadının yaşının benimle olan ilişkisinde pek bir fark yarattığını düşündüğümü hatırlamıyorum.

Yatakta yapabileceği harika şeyler. Ve yerde. Ve bir atın üzerinde."

Eirik ona baktı ve dudakları eğlenerek seğirdi. "Ağzını kapat, Eadyth."

Çenesi bir tıkırtıyla kapandı. "At üstünde mi?" diye boğuk bir ses çıkardı. "Şaka yapıyorsun."

Eirik silahsız bir şekilde gülümsedi.

Oh, ne güzel bir gülümseme! diye düşündü Eadyth. Çok tehlikeli derecede hoş. "Bir ara denemek ister misin?" diye fısıldayarak önerdi.

"Hayır! Bir hanımefendiye böyle... sapkınlıklardan bahsederek bazılarından nefret ediyorsunuz." "Karıma," diye düzeltti sırtarak, en ufak bir özür dilemeden. "Birinin atın üstünde sevişmekten bahsettiğini mi duydum?"

Tykir

arkalarından kibirli bir gülümsemeyle araya girdi.

Eadyth utançla ürperdi ve sonunda elini Eirik'in elinden çekti.

Eirik sırtmaya devam etti.

Tykir onun utancını görmezden gelerek, "Bana kalırsa bu çok sarsıcı bir aşk yolculuğu," diye devam etti. "Şimdi, fırtınanın ortasında gemimin pruvasında bir kadın vardı ve dalgaların kabarması, bir aşağı bir yukarı, bir aşağı bir yukarı, size söylüyorum, bu olağanüstü bir şeydi-"

Yeter artık! Eadyth aniden ayağa kalktı ve kürsüden inmeden önce ikisine de ters ters bakarak mırıldandı: "Erkekler! Tüm duyuları bacaklarının arasına sıkışmış şehvet düşkünü ahmaklar bunlar."

Eirik ve Tykir'in kahkahaları onu takip etti ve Eirik'in Tykir'e "Belki de sen

sallanma konusunda haklısın." Arkasına baktı ve kalçalarına baktıklarını görünce dehşete kapıldı.

Daha sonra Eadyth mutfakta Girta'yla birlikte yemeğin temizlenmesi ve içeceklerin yenilenmesi için emir verirken salonda büyük bir gürültü duydu. Dışarı çıktığında, kalkanlarında Wessex Hanesi'nin Altın Ejderha armasını taşıyan birkaç adam gördü.

Oh, daha fazla misafir olmasın! Eadyth, Eirik'le büyük bir canlılık ve ciddiyetle konuştukları salonun girişine doğru ilerlerken düşündü. Earl Orm, Başpiskopos Wulfstan ve Anlaf, hatta Tykir bile dikkatle onları izliyordu. kürsüye.

"Lordum?" Eadyth yeni kocasına yaklaşırken soru sorarcasına sordu. "Misafirleriniz için masada yer ayarlayayım mı?"

Eirik elini sallayarak onu yaklaştırdı ve yanında duran iyi giyimli üç adamla tanıştırdı. "Leydim, karım.

Leicester Kontu Robert, Hereford Kontu Oswald ve iyi kalpli kralımızın papazlarından Peder Aelfhead ile tanışın."

"Selamlar, lordlarım ve siz de, Peder Aelfhead," diye mırıldandı Eadyth, başını nazikçe eğerek. Döndü ve Girta ile Britta, arka planda duran, yorgun yüzleri ve tozla kaplı zırhları Ravenshire'a ulaşmak için uzun ve aceleci bir yolculuk yaptıklarını gösteren ağır silahlı bir düzine hizmetkâr için yiyecek ve içecek hazırladı. Neden? Eadyth rahatsız bir şekilde merak etti.

Eirik ve kralın adamlarının birbirlerine attıkları bilmiş bakışlar, onun huzurunda konuşmak istemediklerini gösteriyordu. Merakını bir kenara bıraktı ve Eirik'e soylu misafirler için yatak odalarını hazırlayıp hazırlamayacağını sordu.

"Hayır," diye araya girdi Peder Aelfhead, "mümkün olduğunca çabuk Gloucester'a dönmeliyiz." Kel kafası gergin bir şekilde ileri geri sallanıp meclisi tararken Eirik'e sorgulayan bir bakış attı. Sonra Başpiskopos Wulfstan'ın kürsüde durduğunu ve belli ki onlara doğru ilerlemeye hazırlandığını görünce tiksintiyle homurdandı.

Başpiskoposun niyetini fark eden Eirik, Eadyth'e "Büyük salonun dışındaki özel odada olacağız. Wilfrid'e söyle, orada olmadığımızdan emin olsun. rahatsız." Eadyth niyetini sorgulamadan başını salladığında, Eirik'in yüzünde isteksiz bir onay ifadesinin belirlediğini gördü ve ekledi: "Bize biraz yiyecek ve içecek gönderebilir misin? Özellikle de içki." Üç yeni konuğa döndü ve gururlu bir ifadeyle, "Karım tüm Northumbria'daki en iyi bal likörünü yapar," dedi.

Eadyth onun övgü dolu sözleri karşısında nutku tutulmuştu. Eadyth geri adım atmaya fırsat bulamadan, adam eğildi ve dudaklarını Eadyth'in dudaklarına hafifçe değdirerek mırıldandı: "Seni terk ettiğim için üzgünüm karıcığım. Düğün ziyafetine tek başına. Bu gece hak ettiğin koca ilgisinin bu olmadığını biliyorum."

Eadyth şaşkınlıkla, misafirlerini özel odaya götüren adamın ardından bakakaldı. Oh, öpücüğün sadece bir jest olduğunu biliyordu. Gözlerini dikmiş misafirlerin önünde sevgili damat rolünü oynuyordu. Ama parmaklarının ucuyla huşu içinde dudaklarına dokunmaktan ya da damadını hayal etmekten kendini alamadı. tadı hala devam ediyor.

Dahası, korktuğu düğün gecesinin hayal ettiği kadar kötü olup olmayacağını merak etmekten kendini alamıyordu. Eirik'in üst kattaki yatak odasını ve gelecek geceyi düşündükçe garip bir heyecan kapladı içini, yüzü ısındı ve nabızı hızlandı.

Altıncı Bölüm

Eirik ve misafirleri özel odada küçük bir masanın etrafında oturmuş, boş siperlerini bir kenara koymuş ve kadehlerine daha fazla bal likörü doldurmuşlardı.

"Kral hemen gelmenizi istiyor," dedi Oswald. "Evliliğinizi bilse bile, durumun çaresiz eylemler gerektirecek kadar acil olduğuna inanıyor."

"Yoldan geçen birinden Edmund'un hayatına bir kez daha kastedildiğini duydum," dedi Eirik, bıyıklarını düşünceli bir şekilde sıvazlayarak. "Bu sefer zehir."

Üç adam ciddiyetle başlarını salladı.

"Peki kardeşi Edred -o kötü niyetli hödük- sorumlu mu?"

"Hiç şüphesiz," dedi Robert, "ama elbette kanıtlanamaz." Başını kederle salladı. "Kralımız bir gece de yaşayabilir, yüz gece de.

Yüce Tanrımız dışında kimse kesin olarak bilmiyor, ancak birçok kişi Edmund'un saldırıların arttığı kısa bir hayata mahkum olduğunu söylüyor."

Eirik bunu duymuştu ama yine de böylesine iyi bir adamı kaybetme ihtimaline çok üzülüyordu. Ne kadar genç olursa olsun, Edmund ciddiyetle ilk "Tüm Britanya Kralı" olan savaşçı bilgin kardeşi Athelstan'ın izinden gitti.

"Akbabalar krallığı bölmek için Edmund'un ölümünü beklemeye başladılar bile," diye devam etti Robert, "ve Gravely'li Steven gibilerin başını çektiği sinsi bir grup bunlar."

Eirik'in sırtı nefret ettiği düşmanından bahsedilince dikleşti ama hiçbir şey söylemedi.

"Suikastçılarıyla savaşırken bile Edmund, İrlanda'dan gelen yeni İskandinav akınından endişe duyuyor," diye ekledi Robert, geniş parmaklarını endişeyle saçlarında gezdirerek.

Oswald, "Ve ona bu kadar sıkıntı veren de salonunuzda yaşayan engerekler," diye suçladı.

Eirik öfkeleni. "Lorduma olan sadakatimi mi sorguluyorsun?" diye sordu öfkeyle.

"Hayır," dedi Oswald, aceleyle söylediği sözler yüzünden yüzü kızarmış bir halde geri çekilerek. "Ama kralımızı yiyip bitirecek adamların salonunuzda oturup arkadaşlık ettiğini görmek sarsıcı."

"Oh, buna arkadaşlık demeyin. Daha çok... ne diyeyim?.. balık avı diyelim."

"Ya sen balina?" Oswald kıkırdayarak sordu.

Hepsi güldü ve Oswald'ın gergin duruşu, "Northumbria'nın sorunlu sularında gezinirken başka hangi deniz canlılarını tuzağa düşüreceklerini merak ediyorum," yorumuyla hafifledi.

"Çok sayıda olacağına şüphe yok," diye itiraf etti Eirik. "Anlaf'ın Northumbria'nın İskandinav krallığını yeniden ele geçirmek için yanıp tutuştuğunu hepimiz biliyoruz. Ve Sakson boyunduruğundan kurtulmak için onu takip edecek pek çok kişi var."

"Ve bahse girerim kurnaz Wulfstan da onu destekliyordur," diye ekledi din adamı oturduğu köşeden, sessizce kadehindeki bal likörünü yudumlarken.

"Evet, öyle," diye itiraf etti Eirik. "Uzun zamandır Jorvik'teki kürsüsünden İskandinav davasını destekliyor, ama daha da fazlasını taşradaki gizli toplantılarında yapıyor."

"Peki ya Orm?" Oswald temkinli bir şekilde sordu, Earl Orm ve Eirik'in İskandinav mirasını paylaştıklarını biliyordu. "Onların davasına katılacak mı yoksa her zamanki gibi madalyonun iki yüzünü de oynayıp rüzgârın hangi yönden eseceğini mi bekleyecek?"

Eirik cevap vermeden önce sözlerini dikkatle tarttı. "Orm'un ve Wulfstan'ın da amcam Eric Bloodaxe'ı Anlaf'a tercih ettiklerini biliyorum. Eric, Northumbria'daki İskandinav soylularının gururunu okşuyor ve onları kraliyet soyundan gelen bir kralın yönetiminde bağımsız bir Northumbria umuduyla kışkırtıyor. Yani, evet, Orm ve Wulfstan'ın ister Dublin'den ister Orkneyler'den olsun, bir İskandinav sızmasını desteklediklerini söylemek doğru olur."

"Orkneyler, diğer amcan Haakon onu Norveç'ten kovduğundan beri Eric Bloodaxe'in güç topladığı yer, değil mi?" Oswald sordu.

"Evet, Eric de kana susamış bir piç. Yine de pek çok kişi onda umut görüyor."

"Bu gece bizimle gelecek misin? Kralının çağrısına cevap verecek misin?" Oswald sonunda sordu.

"Hâlâ anlamıyorum. Kral, İskandinav tehdidini önlemek için ne yapabileceğimi düşünüyor? Northumbria'nın dört bir yanından, hatta denizlerin ötesinden birlikler her geçen gün toplanıyor ve harekete geçmeden önce kralın ölümünü bekliyorlar."

"Hem Sakson hem de Viking olduğunuz için kral sizin müdahale edebileceğinizi düşünüyor. Malcolm'un sadakat yeminini almış olsa da ona güvenmiyor. Edmund, Malcolm'a gitmeni ve

Gerçek duygularını öğrenip, bir kez daha ihanet etmeyi planlayıp planlamadığını öğrenin. Gerçekte kral savaşı önlemek istiyor ve Malcolm arkasında olduğu için bu hâlâ bir olasılık. Eğer Malcolm yemininden dönerse, kan gövdeyi götürecektir."

Eirik onların sözlerindeki mantığı gördü ama yine de elçi olmaya direndi.

Oswald, "Bu gece bizimle gel ve Edmund'a davasını savunması için bir şans ver," diye ısrar etti. "Ayrıntıları sana açıklamasına izin ver."

Bunun üzerine rahip ayağa kalktı ve yorgun adımlarla Eirik'in yanına giderek ona deri kaplı bir eşya uzattı. "Edmund sana bu hediyeği gönderdi," dedi rahip usulca. "Bunu gördüğünde yardımına ne kadar ihtiyacı olduğunu anlayacağını söyledi."

Eirik'in omuzları, içindeki haçı fark ettiğinde yorgun bir şekilde çöktü. Her zaman kutsal emanet koleksiyoncusu olan Kral Athelstan, en sevdiği aziz Aziz Cuthbert'in kirpiklerini içerdiği için buna diğerlerinden daha çok değer vermişti. Öldüğünde bunu Edmund'a miras bırakmıştı. Edmund onu Eirik'e verirken, Eirik'e büyük saygı duyduğunu söylüyordu. Ama daha da önemlisi, Eirik Edmund'un kardeşinin bu değerli hatırasından ayrılmayacağını biliyordu. Hayatının ya da krallığının buna bağlı olduğunu hissetmedikçe.

O anda Eirik, efendisinin isteklerine itaat etmesi gerektiğini kabul etti. Bu, yeni karısını düğün ziyafetlerini tek başına kutlamak üzere terk etmek anlamına gelse bile.

Tanrı'nın Kemikleri! diye düşündü pişmanlıkla, kendi kendine gülümseyerek, eğer bu cadaloz daha önce de cadalozluk ettiyse, şimdi çok öfkelenmiştir. Belki de kardeşi Tykir'den ayrılış haberini ona vermesini isteyebilirdi. Hayır, hemen karar verdi, bu başkasına yükleyeceği bir görev değildi.

Aniden ayağa kalktı. "Lütfen dinlenin ve kendinize biraz daha bal likörü alın. İzninizle, yolculuğumuz için kendimi hazırlamaya gidiyorum."

Odanın dışında Wilfrid'e şöyle dedi: "Yaverimi gönder, yola çıkmak için hazırlanmama yardım etsin. Sigurd ve Gunner'a da söyle, kendi seçecekleri altı hesirle birlikte bana eşlik etsinler."

"Peki ya Leydi Eadyth? Ona ne söyleyeyim?"

Eirik gözlerini devirdi. "Ona yatak odama gelmesini söyle."

Eadyth, Eirik gittikten sonra büyük salonda kesinlikle rahatsızdı. Düğünle birlikte artık kendisini Ravenshire'ın Leydisi olarak görmesi gerektiğini biliyordu ama iyi konuklar onu öyle görmediklerini fazlasıyla belli etmişlerdi.

Eirik'in şövalyeleri ve ev hizmetlileri saygısızlık göstermedi. Hatta bazıları, soylu konuklar onu daha fazla rencide ederse savunmaya geçmeye hazır görünüyordu. Görünüşe göre Eirik, felaketle sonuçlanan nişan şöleninden sonra, hizmetkârlarının ona leydi karısına layık olduğu saygıyı göstermeleri için emir vermişti.

Soylu ziyaretçileri böyle bir zorunluluk altında değildi. Aralarında dolaşırken, kadehlerini doldururken, hafif bir sohbete girerirken, Eadyth skandallarla dolu geçmişinden asla kaçamayacağını çok açık bir şekilde gösterdi.

"Leydi Eadyth, artık evlendiğinize göre saraya katılacak mısınız?" Kont Orm'un kızı Aldgyth, diğer nazik adama bakarak küçümseyici bir tavırla sordu

Yanında oturan hanımlar nazlı parmaklarının arkasından kıs kıs gülüyorlardı. Babası bir kenarda Anlaf ve Başpiskopos Wulfstan'ın yanı sıra ziyarete gelen soylu kadınlara eşlik eden şövalyelerle hararetli bir şekilde konuşuyordu.

Eadyth omuz silkti. "Kral Edmund'un sarayına katılmak için özel bir eğilimim yok, ancak uzaklardan oraya topladığı bilginlerin ve zanaatkârların çok ilginç olduğu söyleniyor."

Bir bayan, "Evet, bir kadına göre oldukça kitapsever olduğunuz söyleniyor" yorumunu yaptı. Bu yorum nazik bir üslupla yapılmamıştı ve kadınlardan birkaçı sanki özel bir şakayı paylaşıyorlarmış gibi kıkırdadı.

"Ama Leydi Eadyth," diye devam etti Aldgyth, "saraya gitmenin zihni geliştirmek dışında başka nedenleri de yok mu? Mesela..." Sözleri kesilirken zarif elini havalı bir şekilde salladı.

"Ne gibi?" Eadyth buz gibi bir sesle şüpheyle sordu. "Ah, şöyle diyelim... eski tanıdıkların yenilenmesi."

Eadyth, Aldgyth'in çocuğunun babasından ve isimsiz bir soyluyla yaşadığı skandal ilişkiye dair söylentilerden bahsettiğini anladı. Bu asla unutulmayacak mıydı? Ya da affedilmeyecek miydi? Görünüşe göre, Eirik'in babalık iddiaları herkesi ikna etmemişti.

"Aldgyth, birbirimize karşı tamamen dürüst olalım," dedi Eadyth, donuk kafalı bir çocukla konuşan bir anne gibi zoraki bir sabırla. "Yıllar önce yakışıklı bir kızın cazibesine kapılma talihsizliğini yaşadım.

adam." Bu tamamen bir yalan değildi. Söz konusu adamın Eirik değil Steven olduğu gerçeğinden bahsetmeye gerek yok. "Aptal kalbim, çok sevdiğim oğlum John'un doğmasına neden oldu. Şimdi, belki

Başka bir erkeğe özlem duyduğuma inanmayı seçtim, ancak bugünkü evliliğimin bu hikayeleri sona erdireceğini ummuştum. Görünüşe göre, kalbim hala aptalca

Yine de bazı yönlerden, çünkü bazı insanların kötü ruhluluğunu dikkate almadı."

Gözleri, kınamasında her birine atıfta bulunduğunu bilmelerini sağlamak için kadınları taradı. Aldgyth'in yüzü kıpkırmızı oldu ve çenesi Eadyth'in onu nasıl gördüğünü umursamıyormuş gibi küstahça kalktı ama diğer hanımlar utanç içinde yüzlerini eğme nezaketini gösterdiler. Hatta biri, yanlarından geçip kürsüden inerken usulca, "Özür dilerim Leydi Eadyth," diye mırıldandı.

Wilfrid ona yaklaştı, yakışıklı yüzünü endişe kaplamıştı. "Leydi Eadyth, Lordum derhal odasına gelmenizi istiyor. Sizinle konuşması gerekiyor. Ben misafirlerinizi ağırlamak için kalacağım."

Tedirgin bir şekilde kapalı merdivenden çıktı ve meşalelerle aydınlatılmış koridordan geçerek kocasına ait olduğunu bildiği yatak odasına ulaştı. Eadyth, çağrısının Kral Edmund'un temsilcileriyle ilgili olduğunu ve bunun kendisi için kötü bir işaret olduğunu hissetti.

Kapıyı çalıp Eirik'in geniş odasına girdiğinde, loşlukta gözlerini birkaç kez kırpma zorunda kaldı. Duvar askılarındaki birkaç mum ve tüten meşaleler geniş odayı zar zor aydınlatıyordu ve bu ılık Mayıs gecesinde ocakta ateş yakılmamıştı.

Görüşü netleştğinde, Eadyth bir nefesle geri adım attı.

Eirik yalınayak ve çıplak göğüslüydü, üzerinde sadece beline kadar sarkan dar sütyeni vardı. Geniş omuzları ve biçimli göğsü, İpeksi siyah saçlarla kaplı, dar bir bele ve kalçalara doğru inceliyordu. İnce kalıplı kasların ortasındaki düz kahverengi meme uçları dikkatini çekti ve Eadyth göğüslerinde garip bir çekilme hissetti.

Savaşçı erkeklerin arasında büyüdüğünden, çeşitli görevlerde birçok erkek görmüştü.

Çıplaklığın aşamaları. Ama Eadyth'e göre yeni kocası nadir bulunan iyi bir örnekti.

Oh, Tanrım.

Kendini başka şeylere konsantre olmaya zorladı. Eirik kardeşiyle konuşurken, bir yaver yastıklı bir üstlük, bir hauberk hazırlıyordu. esnek zincir zırhı ve buna uygun zırh şalvarı, çapraz çemberli deri çizmeleri, kabartmalı kuzgunlu miğferi ve kalkanı ve bir savaşçının diğer tüm süsleri.

Savaş teçhizatının ne anlama geldiğini sormaya fırsat bulamadan, birisi "Öp beni sevgilim" dedi.

"Ne?" diye boğuk bir sesle sorgularcasına karanlık oyuğun yanındaki Eirik'e baktı. Eirik onun geldiğini fark ederek henüz dönmüştü.

"Bana bacaklarını göster."

"Ne dedin sen?" Eadyth ona sertçe sordu, özellikle de yaveri ve kardeşinin önünde ondan böyle bir şey istediği için aşağılanmıştı. Görünüşe göre gerçek doğası şimdi ortaya çıkacaktı.

"Öp beni, sevgilim."

"Öp kendini, seni lanet olası aptal," diye bağırdı Eadyth, yüzü utançtan alev alev yanıyordu. Adam sarhoş muydu? diye merak etti. Sesi tuhaf bir şekilde boğuk çıkıyordu.

Eirik ve Tykir kahkahalar atarken, aralarında bir tür farkındalık oluşmuş gibiydi. Sabırsızca ayaklarını kaydırды, onların kahkahalarından hiç hoşlanmamıştı.

Eirik nihayet yatağa uzandığında ve Tykir elinin topuğuyla gözlerini sildiğinde, Eadyth arkalarında, içinde birçok parlak renkte devasa bir kuş bulunan büyük, yaldızlı bir kafes fark etti.

"Oh," dedi zevkle, yaklaşarak. Jorvik'in pazar yerinde Doğu'dan gelen bu tür egzotik kuşları görmüştü ama hiç bu kadar yakından görmemişti.

"Kötü kalpli fahişe!" diye bağırdı kuş. "Kıçımı görmek ister misin?"

Eadyth bu kaba sözler karşısında nefesini tutarak geri sıçradı. İki kardeşe döndü. "Kimin kaba dilli hayvanı bu?"

"Seninki," dedi Tykir gülerek ve omzunu sıvazladı. "Bu benim sana düğün hediyem."

"Benim mi?" Eadyth tereddütle sordu, hediye den memnun olup olmadığından emin değildi ve kabul etmekte isteksizdi. "Böyle ağzı bozuk bir kuşla ne yapabilirim ki? Ona konuşmayı sen mi öğrettin?"

Kuş, neredeyse kuru bir insan sesine benzeyen bir tonda, "Kötü kalpli kız!" dedi. Duyduğu sesleri, özellikle de Eirik'inkileri taklit etme konusunda özel bir yeteneği vardı.

Kuşa şüpheyle baktı. Kuşkusuz, bu tüylü yumrunun zekâsı yoktu.

Tykir güldü. "Gemimdeki adamlar yakın zamandaki bir ticaret yolculuğu sırasında Abdul'e böyle kelimeler öğreterek saatler geçirdiler. Beni suçlamayın. En azından, eminim onu daha kibar bir dile ikna edebilirsiniz. Hediye mi kabul ediyor musun kardeşim?"

Eadyth kuşa ihtiyatla baktı, hayvanın rafine edilebileceğinden pek emin değildi. Abdul gagasını kaldırdı ve küstahça ona baktı. Sonunda yumuşayıp başını salladığında, kuş kurnazca şöyle dedi: "Göster bana Bacaklar."

Eadyth o zaman gülmek zorunda kaldı.

"Hediyem için en azından bir kardeş öpücüğünü hak etmiyor muyum?" Tykir sahte bir utangaçlıkla sordu.

"Evet," diye onayladı Eadyth, yaklaşarak. "Bu çok güzel bir hediye, alışılmadık bir hediye olduğu kesin ama sanırım hoşuma gidecek."

Kız tepki vermeye fırsat bulamadan Tykir onu belinden tutarak göz hizasına kaldırdı ve dudaklarından hafifçe öptü. Sonra da ona öyle bir sarıldı ki kız zar zor nefes alabildi.

"Yeter," dedi Eirik sonunda, karısını Tykir'in kollarından zorla çekerek. "Oyunlarınızı başka yerde oynayın."

Tykir kardeşine muzipçe sırtınca, Eirik ona yaveri de yanına almasını söyledi. "Leydimin karısıyla konuşmak istiyorum. Yalnız olarak."

Kapı kapanır kapanmaz kocasına döndü, onun görüş alanından uzakta, gölgelerde kalmaya dikkat etti. "Ne demek istiyorsun? Bu mu?" Elini sallayarak onun için hazırlanan tüm savaş kıyafetlerini gösterdi.

"Kral Edmund beni yanına çağırıyor."

Eadyth kaşlarını çatı. "Bu gece mi?"

"Evet. Beni önemli bir göreve gönderdi. Görünüşe göre gecikemem."

"Elbette, size ihtiyaç varsa gitmelisiniz."

Eirik kaşlarını çatı, belli ki düğün gecelerinde bir ayrılığı kolayca kabul etmesinden hoşnut değildi.

"Tykir seninle gelecek mi?"

Eirik kaba bir ses çıkardı. "Pek olası değil. Kral Edmund onu sarayına kabul etmektense kafasını uçurmayı tercih eder."

"O zaman Ravenshire'da mı kalacak?"

"Hayır, onun derhal Norveç'e dönmesini istiyorum. Anlaf, Orm ve Wulfstan burada çok sorun çıkarıyor, amcam Eric Bloodaxe'dan bahsetmiyorum bile. Kral Edmund öldüğü an -ki suikastçılar ısrar ederse bu her an olabilir- savaşın patlak vereceğı kesin. Tykir'e bu sefer savaşın dışında kalmasını söyledim."

"Ya sen?" Eadyth, Eirik'in kendisini de tehlikeye atıyor olabileceğinden garip bir şekilde endişe duyarak sordu. "Mücadelenin dışında kalabilecek misin?"

"Bundan şüpheliyim," diye yorgunca itiraf etti.

"Kral sizi bu yüzden mi çağırıyor?"

Eirik'in yüzü kasıtlı olarak boş bir ifadeye büründü, hiçbir şeyi ele vermiyordu. Eadyth o zaman, üzülererek, ona tamamen güvenmediğini fark etti.

"Edmund'un planları hakkında daha fazla konuşmak istemiyorum. Size söyleyecek çok fazla şeyim var."

Yanında sadece birkaç adam götüreceğini açıklamaya devam etti. "Wilfrid tehlike durumunda kaleyi savunmak için kalacak. Ayrıca kale duvarlarını yeniden inşa etmeye başladım. Şahin İni'nden getirdiğin taş işçisi bu işe devam etsin. O nasıl ilerleyeceğini bilir."

Başını salladı ve kalenin günlük işleyişiyle ilgili tüm talimatları dikkatle dinledi.

"Ne kadarlığına gidiyorsun?"

"Emin olamıyorum. Umarım altı gecedен fazla değildir."

Eadyth başını salladı. "Belki fırsat olursa, evliliğimiz için Edmund'un onayını alabilir, oğlum için babalık tohumlarını ekebilirsin."

"Ben de aynı şeyi düşünmüştüm ve eğer Witan oturumdaysa resmi dilekçeyi onlara sunacağım. Ama insanların bu hikâyeye inanmasını istiyorsan John'dan oğlumuz olarak söz etmeye başlamayı öneririm."

Eadyth ona alt kattaki soylu hanımların Babalık iddiasına zerre kadar inanmadı ama şu anda yeterince endişelenmesi gerektiğine karar verdi.

Eirik yatağa doğru ilerledi ve yastıklı *akertonunu* aldı. Onu zırhının metal sarmallarının sürtünmesinden koruyacak bir üstlük. Yaklaştı ve "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu.

Eirik ona düşünceli bir şekilde baktı, sanki bir şeyi yeni fark etmiş gibi giysiyi havada tutuyordu.

"Evlilik henüz tamamlanmadı Eadyth ve aşağıda ziyafet çekenler bunu bilmeli. Bu bir tehlike olabilir."

Eadyth boynunu ısıtan ve yüzüne doğru ilerleyen utanç kızarıklığını durduramadı.

Eirik tuniğini yatağın üzerine geri koydu ve yaklaştı. "Bunu şimdi çabucak yapabiliriz."

"Ne?" Eadyth telaşla tiz bir sesle bağırdı. Kendini *bu* çileye hazırlamak için zamana ihtiyacı vardı.

Eirik bir elini onun koluna koydu ve onu zorla kucağına çekti. Eadyth boş yere dönerek onun demir pençesinden ve yakın gözetiminden kaçmaya çalıştı. Odanın bu bölümü karanlıktı ama işini şansa bırakamazdı.

"Hayır, daha fazla zamanımız olana kadar beklerdim lordum. Bence tehlike o kadar da büyük değil. Uzun zamandır odanızda yalnızdım. Bazıları, hiç şüphesiz, işin çoktan bittiğine inanıyor."

Eirik ona eğlenerek baktı ve bir avucunu çenesine koyarak yüzünü yerinde tuttu. Diğer kolunu kızın beline doladı. Bir sarsıntıyla onu öne, açık kalçalarının beşiğine doğru çekti ve Eadyth, erkekliğinin kadınlığının tepesine ilk dokunuşunda, çıplak göğsünün göğüslerinin üzerindeki ince ipek kumaşı okşamasında keskin bir nefes aldı.

Eirik usulca kıkırdadı ve onun şaşkınlık dolu soluğundan yararlanarak ağzını onunkine yaklaştırdı, dilinin ucunu kullanarak daha önce ima ettiği o mahrem şeyi yaptı. Önce ıslak ucunu kızın benine değdirdi, ardından kızın ayrık dudaklarının kenarlarında tembel tembel gezindi ve görünüşte enfes bir zevkle iç geçirdi.

Eadyth omuzlarını kamburlaştırmayı unuttu. Onun dokunuşu karşısında irkilmeyi unuttu. Kaşlarını çatmayı unuttu. Şirret, huysuz bir sesle protesto etmeyi unuttu.

Gerçekte, Eadyth sıcak, sert dudakların onun dudakları üzerinde gezinmesi ve dudaklarını onun memnuniyeti için şekillendirmesinin verdiği tatlı his dışında her şeyi unutmuştu. Adamın ağzı sonunda zihnini tüketen bir öpücükle onunkinin üzerine kapandığında, Eadyth kendini ona doğru eğilmekten alıkoyamadı. Adam onun nefesini emiyordu ama Eadyth bunu umursamadı. Dudaklarını daha da araladı, daha fazlasını istiyordu.

Eirik onun dudaklarına karşı inledi, ardından diliyle ağzının yeni bölgesini test etti. Eadyth onun girişini memnuniyetle karşıladı, böyle bir şeye aşına değildi Dil öpücüğü, ama çok hoşuma gidiyor.

Eirik'in dili derinlere daldı, sonra yavaşça geri çekildi, sonra bir kez daha girdiğinde, Eadyth'in dizleri büküldü ve Eirik elini çenesinden kurtardı, onu dik tutmak için iki elini kullandı. Dudaklarına karşı gülümsedi, sonra onu hafifçe geriye itti. Alnını kızın alnına dayayarak, gözleri kapalı, hırıltılı bir şekilde nefes alarak birkaç uzun dakika bekledi. Sonunda sakinleşmiş gibi görüldüğünde, yumuşak bir kahkahayla ondan uzaklaştı, ama parmak uçlarını pişmanlık dolu bir okşamayla yanağında gezdirmeden önce değil.

"Ah, karıcığım, sanırım ikimizin de düşündüğünden daha uygun olabiliriz."

Odadaki tek ses, sonunda yağsızlıktan sönen ve odayı daha da fazla gölgeye boğan bir meşalenin püskürmesiydi.

"Haklısın Eadyth," diye devam etti Eirik alçak bir sesle, "Acele bir çiftleşme zamanı. Yine de uyarayım, döndüğümde

öpüşmeye kaldığımız yerden devam edelim."

Eadyth'in çalkalanan tutkuları biraz yatıştığundan, odanın ortasında tek başına durup Eirik'in arkasına bakarken kendini savunmasız hissediyordu. Küçük bir masanın yanında durdu, bir kadeh bira doldurdu ve bir dikişte içti. Ona dönmeden önce uzun bir yudum aldı. Gözleri hâlâ tutkuyla parlıyordu ve kalçalarının arasındaki sert çıkıntı, şiddetli bir uyarılmanın habercisiydi.

"Hayır," diye itiraz etti Eadyth, sesine tiz bir ton katmayı unutmadan, "yanılıyorsun. Bu sadece aramızdaki bir sözleşme. Daha fazlası değil. Bir yatak arkadaşı olarak benden şehvet dolu bir zevk bekleme. Bu benim doğamda yok."

"Az önce olanları nasıl açıklıyorsun?" diye sordu kaşlarını eğlenerek kaldırarak.

"Sadece şaşırdım," dedi zayıf bir sesle.

"Hah! Hatırlat da ileride sana birkaç sürpriz daha yapayım, o zaman iç sıcaklığınla beni cayır cayır yakabilirsin."

"Oh, çok kabasın."

"Evet."

"Ben ahlaksız değilim," diye bağırdı.

"Hiç öyle düşünmemiştim. Neden bir kocanın öpücüğüne karşılık vermenin ahlaksızlık olduğunu düşünüyorsun?"

"Düşündüğünüz gibi değil. Bir daha olmayacak, sana söz veriyorum."

"Öyle mi?" Eirik tembelce, yavaşça, kasıtlı olarak ona doğru ilerledi. "Bir daha

Suları bir kez daha test edelim ve kaynatıp kaynatamayacağınızı görelim mi?"

Eadyth bir alarm çığlığıyla geri sıçradı ve hızla kapıya doğru ilerledi.

"Evet, küçük arıcı, en iyisi şimdi git ve yaverimi giyinmeme yardım etmesi için gönder. Aksi takdirde korkarım balının cazibesine karşı koyamayacağım."

"Argh!" Eadyth sinirli bir öfkeyle haykırdı. Kapıyı arkasından çarparken, neredeyse koridor duvarına yaslanmış, umursamaz bir tavırla tırnaklarını inceleyen Tykir'e çarpıyordu.

"Dudaklarının nesi var güzel kardeşim?" Tykir abartılı bir endişeyle sordu.

"Görünüşe göre bir şekilde morarmışlar. Belki de bir duvara çarpmışsındır."

Eadyth onu hiç de hanımefendiye yakışmayan bir tavırla kenara itti ve mırıldandı,

"İğrenç hödükler. Hepiniz iğrenç hödüklerden başka bir şey değilsiniz.

Muhtemelen bir hödük soyundan geliyorsunuz. Şüphesiz kanınızda var. *Hödük kanı.*"

Merdivenden inerken onu takip eden kahkahaları da, arkasından söylediği sözler de onu eğlendirmemişti: "Senden doğuracağı vahşi oğulları bir düşün, hepsi de güzel, iğrenç hödükler."

Kısa bir süre sonra, Eadyth meşalelerle aydınlatılmış baileyde, yer değiştiren atların arasında durdu ve yeni kocasına Tanrı'nın yolunu açık etsin dedi. Düğün gecesini hayal ettiği gibi geçirmemişti ama belki de en iyisinin bu olduğuna karar verdi. Bir erteleme. Ayrılıkları ona kendini ve kocasını, aldatmacasının kaçınılmaz ifşasına hazırlamak için zaman verecekti.

Doğrusu, Eadyth zararsız bir oyun olarak başlayan şeyin böylesine korkutucu boyutlara ulaşmasına şaşırmış ve telaşlanmıştı.

Ve şimdi karşısındaki adam onu korkutuyordu.

Bu, şimdiye kadar gözlemlediği gülen, şakacı Eirik değildi. Devasa destiyerinin üzerinde oturan kocası müthiş bir şövalyeydi. Uzun kollu, esnek zırhı iri vücudunun büyük bir bölümünü kaplıyor, zincir örgülü kukuletası boynundan gevşekçe sarkıyordu. İnce Yorkshire yününden soluk mavi, kolsuz bir tunik dizlerine kadar iniyor, gölgeli avluda bile belli olan gözlerinin yarı saydam güzelliğini vurguluyordu.

Daha iyi konuşabilmek için miğferinin burunluğunu yukarı iterek Wilfrid'e doğru eğildi, şüphesiz ona son dakika talimatlarını veriyordu. Sözlerini bitirdiğinde Eirik yaverine ağır kılıcını ve kuzgun armalı kalkanını uzatmasını işaret etti. Onları kolaylıkla ayarlayan Eirik sonra döndü ve Eadyth'i fark etti.

Eirik yaverine doğru yaptığı aynı ani el hareketiyle onu öne çağırdı. Eadyth böylesine kesin bir emre karşı koymayı düşündü ama bunun yerine, onu kızdırdığını bildiği bir tavırla çenesini kibirli bir şekilde kaldırdı ve huzursuzca yer değiştiren atın yanına doğru adım attı. Bu aptal hayvan, büyüklüğüne rağmen onu korkutmuyordu. Hayvanları kontrol edebiliyordu. Zaman zaman korkmasına neden olan şey insan yaratıklardı. Tıpkı şu anda önündeki çatık kaşlı hayvan gibi. Onu manipüle etmekte kesinlikle zorlanacaktı.

Eirik onun bu alıngan tavrı karşısında kaşlarını kaldırdı ama küstahlığını görmezden gelmeyi tercih etti. Bunun yerine ona şu talimatı verdi: "Wilfrid'in daha fazlasını işe alma yetkisi var.

kaleyi korumak için hesirler. Ben yokken surların içinde kalmanız akıllıca olacaktır. İhanet boldur ve bana zarar vermek isteyenler sizin aracılığınızla iş yapmaya kalkışabilir."

İsteksizce başını salladı.

"Ayrıca Larise'in dizginlerini sıkı tut. Onu her zaman yanınızda tutun. Ve John'u da. Steven'in kolay kolay pes etmeyeceğini aklınızdan çıkarmayın." *İşte bu* tehlikeyi Eadyth anlayabiliyordu.

Kral Edmund'un adamları, gitmek için sabırsızlanan at arabalarını Eirik'e yaklaştırırken, atların kişnemeleri daha fazla konuşmayı engelledi. Eirik aceleyle, "Gravelly ile daha fazla temastan kaçınmak için kalenin içinde kalmanızı hatırlatmama gerek var mı?" diye bitirdi.

Kadın başını salladı ve Eirik ona birkaç son dakika talimatı daha verdi. Talimatlarını tamamladığında ve veda öpücüğü vermek üzere eğildiğinde, Eadyth alçak sesle tısladı: "Sakın beni herkesin içinde kucaklamayı aklından bile geçirme. Buna tahammül edemem."

Doğrusunu söylemek gerekirse, Eadyth kısa bir süre önce yatak odasında gerçekleşen akıl almaz öpücüğün tekrarlanmasını istemiyordu. Karmakarışık duygularını kontrol altına almak için zamana ihtiyacı vardı.

Ancak kocası belli ki yeni bir eşten gelen emirleri umursamıyordu. Başını eğdi ve meydan okudu, "Bana şimdiden hayır mı diyorsun, karıcığım? Sanmıyorum."

Kızın gözünü kırpmasına fırsat vermeden onu omuzlarından tutup kaldırdı, atın üstünde kucağına oturttu ve hiç şüphesiz pervasızca meydan okumasından önce niyetlendiğinden çok daha derin, çok daha samimi bir şekilde öptü.

Daha önceki gibi hoş bir öpücük değildi. Adamın zincir zırhı kadının göğsüne saplandı. Eldivenli elleri omuzlarının hassas derisini zedeledi. Ve dudakları dişlerine sert ve acımasızca bastırarak kanını çekti.

Eirik belli ki bu öpücükle hizmetkârlarına ve onur konuklarına kendisinin lord ve efendi olduğunu göstermek istemişti. Ve ona bir daha ona meydan okumamasını öğretmek içindi.

Eadyth öfkeleni.

Onu yerden kaldırdığı gibi hızla yere bıraktığında, Eadyth elinin tersini öfkeyle ağzına sürdü.

"Söyleyecek bir şeyin yok mu, *karıcığım*?"

"Bir domuz homurdandığında, gıdıklama ihtiyacı hissediyor musunuz?"

Eirik burunluğunu büyük bir gürültüyle indirerek yüzünün yarısını gizledi ama bu Eirik'in gözlerinde aynı öfkeyi görmeden önce olmadı.

"Bu aceleci sözlerinize pişman olacaksınız leydim. Döndüğümde size evli kocanıza saygı göstermeyi öğretmek benim için bir zevk olacak."

Başka bir şey söylemeden, kralın adamları ve küçük hizmetkâr grubuyla birlikte atını sürdü.

İrade mücadelesi başlamıştı.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Tykir üzümlerek ertesi gün ayrılmaya hazırlandı. Eadyth, Tykir'in yardımı olmasaydı düğün ziyafetinin geri kalanında nasıl hayatta kalacağını bilmiyordu. Eirik gittikten sonra, düşmanca davranan konukların çoğu Eadyth'i açıkça küçümsemişti ama Tykir onun yanında dik dik bakarken öyle olmamıştı. Bazıları daha önce kendileri için hazırlanmış olan yatak odalarına gitmiş, diğerleri ise şüphesiz hileli planlarını hazırlayarak aceleyle ayrılmıştı.

Eirik'in vedalaşırken sergilediği davranış Eadyth'i hâlâ çileden çıkarıyordu ama Tykir atından inip ona keten sarılı bir paket uzattığında öfkesi biraz olsun yatıştı.

"Bu, Eirik'in bana kakalamaya çalıştığı lanet ayakkabı olmasa iyi olur," dedi cadalozca.

Tykir sırıttı. "Hayır, kardeşim bunu başka bir fırsat için saklıyor. Eirik bu *morgen-gifu*'yu bu sabah, düğün gecenizden sonra size vermek niyetindeydi... Bahse girerim yatak sporunda onu fazlasıyla memnun etmeniz takdirini olarak." Kaşlarını komik bir şekilde oynattı. "Ama sanırım şimdi, onun dönüşünden önce yumuşamaya ihtiyacın var, yoksa hiç çiftleşme olmayacak."

Eadyth onun sürekli evlilik yatağından bahsetmesinden tiksintiyle homurdandı ama sonra paketi açıp Eirik'in daha önce bahsettiği paha biçilmez arıcılık kitabını görünce sevinçten nefesi kesildi. Bunun için Kral Edmund'a göndermiş olmalıydı. Kralın, üvey kardeşi Athelstan'ın kendisine miras bıraktığı ünlü koleksiyondan böylesine değerli bir kitabı ayırdığına göre, kocasını gerçekten bir dost olarak görüyor olması gerektiğini de fark etti. İhtiyaç duyduğu anda Eirik'i çağırmasına şaşmamalıydı.

Gözyaşlarıyla dolu gözlerini kardeşine kaldırdı ve boğuk bir sesle, "Daha iyisini seçemezdi. Doğrusu, benim için hediye seçerken bu kadar özen gösteren birini daha önce hiç hatırlamıyorum."

"Bunu unutma kardeşim, dönüşünde kafasını koparmadan önce," diye öğüt verdi göz kırparak.

Tykir o zaman Jorvik'teki gemisine doğru yola çıktı, dünyanın tüm işlek yerlerine açılan kapı ticaret yolları-İrlanda, Shetlands, Rhineland, Baltıklar ve daha uzaklar. Onun tek başına gidişi onu çok üzmüştü çünkü ne zaman gideceğini bilmiyordu. yeni kardeşini tekrar görecekti. Kalabalık pazar kasabasını hayal ederken, acaba

Tykir egzotik bir ülkeye ya da kardeşinin ısrar ettiği gibi İskandinav topraklarındaki amcası Haakon'un yanına gidecekti.

"Tuhaf," dedi Girta onun yanında, "Tykir'i kolayca kardeş olarak kabul ediyorsun ama Eirik'in kocası olma fikrine katlanamıyorsun."

"Humph!" Eadyth homurdanarak arkadaşıyla birlikte kaleye geri döndü. "       hep bir kardeş özlemi çektim ama bir kocaya ihtiyaç duymaktan nefret ediyorum. Özellikle de Eirik gibi iğrenç bir h d ğe."

"Her zaman öyle değildi."

Eadyth ona azarlayıcı bir bakış fırlattı.

Ama Girta onu görmezden geldi ve yoluna devam etti. "Yüzünü hafifletmenin zamanı geldi kızım," diye seslendi Girta omzunun üzerinden. "Gerçekte, rol yaptığınız kocakarı kadar ekşi olmaya başladınız. Bakmaya başla Tanrı'nın sana bir felaket yerine bir hediye olarak

verdiği kader." "Hediye mi? Ravenshire'lı

Eirik'e hediye mi diyorsun?"

"Belki," diye cevap verdi Girta, gri gözleri neşeyle parlayarak.

Eadyth tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Utanç verici, Girta! Sen de diğer tüm beceriksiz kadınlarla aynı tuzağa düştün, bir erkeğin ipeksi diline ve  apkın bakışlarına yenik düştün."

Girta sanki Eadyth de bu kategoriye giriyormuş gibi bilerek gülümsedi.

"Lord Eirik gerçekten benim babam mı?" John o gün daha sonra sordu. Bir tabureye oturmuş, onun Jorvik'teki temsilcisine götürülmek üzere tahta kaplara mum koymasını izliyordu.

"Evet,  yle," diye yalan söyledi Eadyth utanmadan.

John'un küçük yüzü aydınlandı. "Yestereve'den ayrılmadan önce benimle konuştu.

Sana bakmam gerektiğini söyledi ve ona baba diyebileceğimi söyledi."

"Bu seni mutlu ediyor mu, hayatım?"

Oğlu başını kuvvetle sallamadan önce tereddüt etmedi.

Eadyth, Eirik'in yeni "oğluyla"  zel olarak konuşmak için zaman ayırmasına şaşırmış ve bundan son derece memnun olmuştu. Ama bu memnuniyet kısa sürdü.

"Hawks' Lair'deki diğer tüm çocukların babaları onlara kılıç kullanmayı, tavşan yakalamayı, işemeyi ya da-

"John!"

"Evet, bu doğru. Lord Eirik... yani babam... dün gece bana nasıl işeyeceğimi gösterdi, böylece s tyenlerimi ıslatmadım. Atını sürüp gitmeden hemen önceydi.

ahırlar."

Eadyth'in ağzı şaşkınlıktan bir karış açık kaldı.

"Erkekler kadınlardan farklıdır, biliyorsun anne," diye bilgi verdi ona, sanki üstün bir bilgi veriyormuş gibi. "İşedikten sonra fitillerini çalkalamaları gerekir. Lord Eir... Babam bana gösterene kadar doğru yöntemi bilmiyordum. Ve Tykir Amca'nın aynı anda hem ısıklık çalıp hem de işeyebildiğini biliyor muydun? aynı zamanda?"

Eadyth bir sırtımayı güçlkle bastırdı.

"Sence babam döndüğünde bana nasıl küfredeceğimi öğretecek mi?"

"Kesinlikle hayır! Ve umarım böyle kaba kelimeler kullanmazsın tekrar benim yanımda."

"Hangi kelimeler?" John masumca sordu. "Sidik mi, fitil mi?"

"İkisi de," diye boğuldu Eadyth. "Ve eğer bunları bir daha tekrarlarsan, yemin ederim ağzını sabunlarım."

"Sen de aynısını babama yapar mısın? İki kelimeyi de söylüyor. Ve çok sayıda küfür biliyor. Efendi Wilfrid onu düğün için tebrik ettiğinde söylediklerini duymalıydınız. Ve-"

"Yeter!"

Ertesi gün Eadyth işe koyuldu. Hem özgür hem de köle olan tüm hizmetkârları bir araya topladı. Üç gece önce ayrılışından bu yana, şüphesiz efendinin dönüşü ve nişanlandığı haberinin yayılması nedeniyle sayıları önemli ölçüde artmıştı. Wilfrid'in kendisine teslim ettiği kale defterine tüm hizmetkârların isimlerini ve özel yeteneklerini yazdı. onlara daha verimli görevler verebilir.

Çok değişmiş olan Bertha, çok sayıda bulaşıkçı, mutfak çocuğu ve hizmetçinin yardımıyla mutfakları yönetmeye devam edecekti. Britta ve iki genç köle yatak odalarının bakımını üstlendi. Theodric, bir başka Ravenshire'in uzun süreli hizmetkârı, emrindekilerle birlikte büyük salonu yönetirdi. Diğerleri ise çamaşırhane, mandıra, tereyağı, bira imalathanesi, kümes hayvanları kümesleri, ahırlar, çiftlik hayvanları, demirhane ve mutfak bahçelerinde görevlendirilirdi.

Yetim çocuk Godric, yeni evine çoktan alışmış olan oğlu John'a ve yeni "kız kardeşi" Larise'e arkadaşlık etmenin yanı sıra, onun kişisel ayak işlerini de yapacaktı. Aslında, üçü kısa sürede çok iyi arkadaş olmuşlardı, neşe içinde çılgınlıklar atarak Kalede, geniş bailey çevresinde ve meyve bahçesinde Prens peşlerinde mutlu bir şekilde havlıyordu. Steven'dan gelen tehdit yüzünden

her zaman korunur ve asla iç kale duvarlarının veya mutfak bahçelerinin dışına çıkmalarına izin verilmez.

Şato ve çevresindeki kalenin havası çocukların etkisiyle hafiflemiş ve genişlemiş görünüyordu. Bertha homurdandı: "Bu lanet herifler, bitmek bilmeyen oyunlarıyla taze kaymağımı kesecekler.

çığlık çığlığa." Ama üçlü mutfakta koşuştururken, manchet ekmeğini ya da bir dilim peyniri aşırarak için durduklarında patinaj yaparak durduklarında ve sonra ciyaklayarak gezintilerine devam ettiklerinde o bile gülümsemekten kendini alamadı.

Abdul'ün ciyaklamaları ta bailey'den duyulana kadar onunla dalga geçtiklerinde Eadyth onları yatak odasından kovmak zorunda kalmıştı. Yine de aptal kuş, çocuklar ortalıkta yokken morali bozukmuş gibi görünüyordu.

Eirik'in hizmetkârları, gençlere yaklaştıklarında onları lanetlediler. Ancak bir keresinde onlara hareketli bir hedefe doğru ve düz bir şekilde ok atmayı öğretirken görülmüşlerdi. Eadyth bir bakıma bu kaygısız çocukların, pek çok kişinin terk edilmeye mahkûm olduğunu düşündüğü Ravenshire için umudu ve yeniden doğuşu temsil ettiğini düşündü.

Hafta sonunda kale temizdi ve verimli bir şekilde çalışıyordu. Eadyth birçok kale projesi başlatmak isterdi ama Eirik'in mali durumu hakkında daha fazla bilgi sahibi olana kadar bunu yapamazdı. Çalışacak çok az şeyi vardı.

-Parlak halılar ya da güzel mobilyalar yoktu, temiz olanla yetinmek zorundaydı.

Yine de, aile oturma alanı için ikinci kattaki yatak odalarının yanına bir güneşlik inşa edilmesini tasarladı. Ve bailey'in kenarındaki ahşap şapel, bir kulübeden biraz daha fazlası, yeniden inşa edilmeliydi. Tüm yatakların yeni çarşaflara ve örtülere ihtiyacı vardı. Duvarlardan sarkan artık pas tutmuş savaş silahları cilalanarak parlatılmıştı ama duvarları kaplayan birkaç duvar halısı ve sancak yaşlılıktan ve bakımsızlıktan yıpranmıştı. Mutfakta mutfak eşyaları - bıçaklar, kaşıklar, kepçeler, hatta kazanlar- eksikti. Anlaşılan Eirik'in yokluğunda geçen yıllar boyunca pek çok şey çalınmıştı. Eirik ve hizmetkârlarının yanı sıra hizmetkârlara da yeni giysiler dikmek için kumaş satın alınması gerekiyordu.

İçeride yapabileceği her şeyi yaptıktan sonra, Eadyth Wilfrid'le birlikte kalenin dışına çıktı. Olabileceği kadar hoş bir deneyim değildi, Çünkü kılık değiştirmeye devam etmek zorundaydı - omuzlarını kamburlaştırıyor, baş tırabzanına manevra yaptırıyor, sesini cırtlaklaştırıyor, arada bir kıkırdıyordu. Tüm hizmetkârların yanında da bıktırıcı yüz ifadesini korudu.

Wilfrid'in yüzünde ara sıra tuhaf bir ifade görüyordu ama Wilfrid onun fark etmediğini düşünüyordu. Bu aptalca işe bir son verme fırsatı bulamadan kocasının hizmetkârlarının onun ikiyüzlülüğünü keşfetmesi hiç de iyi olmazdı. Eirik'in dönüşünde maskeli balo.

Geniş arazide gezinirken, geri dönmeye başlayan özgür ekicilere tohum dağıtırken, bol miktarda yulaf ve arpa mahsulü için umutlarını konuştular.

Wilfrid, "Tarım arazisi çok zengin," diye yorum yaptı. "Üç bölümden oluşan dar şeritler halinde sürme önerinize uydu; ilki şimdi yapılacak ilkbahar ekimi için, diğeri sonbaharda kışlık buğday ekimi için ve üçüncüsü de bir yıl boyunca nadasa bırakılacak."

"Ve Ravenshire'da kalan birkaç sığırın nadasa bırakılmış tarlalarda ve bahar mahsulleri hasat edildikten sonra anızlarda otlamasına izin verecek misiniz?"

"Evet, leydim. Bana üç kez hatırlattınız."

Eadyth, Wilfrid'in hafifçe azarlamasına gülümsedi. "Bazen dırıldır etmeye meyilliyimdir."

Wilfrid gözlerini göğe doğru devirdi.

Tarlalardan ayrılıp köyün içinden geçerken Eadyth, "Çömlekçilerin kulübeleri içler acısı durumda," diye yakındı.

Wilfrid omuz silkti. "Kale savunması ve ekim önce gelir."

Eadyth itiraz etmeye başladı ama sonra dudaklarını kapattı. Daha önce olduğu gibi, Eirik'in böyle bir tadilat için yeterli parası olup olmadığını bilmiyordu.

Eadyth, bir zamanlar güzel Yorkshire yünleriyle tanınan arazide şimdi hiç koyun olmadığını görünce özellikle üzüldü. "Sence Eirik yeni bir koyun sürüsü kurmamıza karşı çıkar mı?" diye sordu kararsızca. Wilfrid'in tüm planlarına kızgınlıkla bakması üzerine Eadyth, "Tabii ki başlangıçta küçük bir sürü olacak," diye ekledi.

Wilfrid başını salladı ve sırttı. "Leydi Eadyth, sanırım yaptığınız hiçbir şey küçük ölçekli değil. Geçtiğimiz üç gün içinde bana ilave inekler, sabanlar için daha fazla öküz satın alınmasıyla ilgili notlar aldırınız, Çobanların kulübelerinin yenilenmesi, meyve bahçesi ağaçlarının budanması, yeni bir kuyu ve iki yeni fiçı çukuru kazılması, kalenin çatısının onarılması, ahırların genişletilmesi, bal ve mum işi için arıların taşınması ve şimdi de kokan, meleyen bir koyun sürüsü."

"Garderobları temizlemeyi unutma." Wilfrid bu hatırlatma karşısında tiksintiyle homurdandı.

Eadyth özellikle vurgulayarak, "Garderoblar en önemli önceliktir," dedi. Üç garderob, bailey'deki dış perde duvarlarının hemen içinde yer alıyordu ve taş oturakları dışa doğru çıkıntı yapıyordu, böylece dışkı ve sıvılar aşağıdaki hendeklere batıyordu. Pis kokunun cennete ulaştığını söylemek yetersiz kalırdı. "Eirik'in yokluğunda geçen iki yıl boyunca hendeklerin taranmadığını garanti ederim. İki iç garderobun altındaki lağım çukurları da öyle. En son ne zaman kireçlenmişler?"

Wilfrid utangaç bir tavırla başını eğdi. "Bu uzun zamandır ertelediğim tatsız bir görev."

"Humph! Daha da kötüsü, hizmetkârların bahçelerinde silmek için temiz saman ya da üzüm yaprağı olmadığını fark ettim. Ravenshire sakinlerinin temizliği için bu ne anlama geliyor? Ignold ve diğerlerinin böyle kokmasına şaşmamalı. Kötü."

"Leydim!" Wilfrid inledi, yüzü utançtan kıpkırmızı olmuştu. "Tüm detayları konuşmak zorunda mısınız? Lanet çukurların temizlenmesini istediğinizi bilmem yeterli."

Ertesi gün, çeyizinin bir parçası olarak Şahin İni'nden getirdiği taş ustası Jeremy'yi büyük salondaki havalandırma sorununu çözmesi için görevlendirdi. Bir zamanlar, Viking İmparatorluğu'ndan kalma büyük bir merkezi ocak vardı. çatıda bir duman deliği vardı, ancak Eirik'in büyükbabası Dar, büyük odanın her iki ucundaki iki nadir şömine de dahil olmak üzere birçok Sakson iyileştirmesi yapmıştı. Ne yazık ki, bacalar yeterince büyük değildi. salonun büyüklüğüne uyum sağladığından, sürekli olarak dumanın geri tepmesine neden oluyordu.

Jeremy'nin uzmanlık becerilerine dışarıda da çok ihtiyaç duyuluyordu, onu kale duvarlarının yeniden inşası işinden almıştı. Hawks's Lair ve Britanya'daki diğer pek çok kale gibi Ravenshire da büyük bir hendekle çevrili, yüksek, düz tepeli toprak bir motte üzerine inşa edilmişti.

Wilfrid, "Dar, ahşap parmaklıklı çitleri ve nöbetçi kulelerini taştan olanlarla değiştirdi," diye açıklamıştı, "hem bir dış hem de bir iç perde Müştemilatı ve egzersiz avlularıyla birlikte bailey'i çevreliyor. Ancak son birkaç on yıldır Ravenshire'a yapılan Sakson saldırıları savunmalar."

"Düğün için döndüğümde Eirik'in çoktan duvarları onarmaya başladığını fark ettim. Jeremy'nin çalışmaları hızlandırabileceğinden eminim."

Wilfrid şimdi de ona yeni taş uzmanını elinden alma konusundaki önceliklerinden yakınıyordu. "Gözlerindeki küçük bir duman, eğer bizim düşmanlar kale duvarını aşar."

"En azından Ravenshire'da birileri çeyizimin bir kısmını takdir ediyor. Eirik çeyiz arılarım hakkında yeterince şaka yaptı."

Wilfrid onun Eirik hakkındaki şikâyetlerine alışmış bir şekilde gülümsemekle yetindi. "Düşündüm de, arılar çeyizimin henüz almadığım tek parçası.

Henüz kocama teslim etmedim ve onları yeni evime nakletmek için sabırsızlanıyorum."

Wilfrid nefesinin altında kaba bir şeyler mırıldandı.

"Ravenshire'da yapılması gereken onca iş varken Eirik'in bunu ödeyecek imkâna sahip olduğunun kanıtı olarak, arıcılık işimi burada kurmak istiyorum, böylece mülk zenginleşebilir."

"Leydim," diye mırıldandı Wilfrid, "malikânesiyle ne yapıp yapamayacağına karar vermek Lord Ravenshire'a düşer. Ayrıca, bahar ekimlerinin gecikmesindeki amacın da bu olduğunu sanıyordum."

"Tarlaların ekilmesi elbette bir ilk adım ama bu olsa olsa malikânenin kendi kendine yetmesini sağlar. Ve koyunlar ve dokumacılık Operasyonlar zaman içinde kârlı hale gelebilir ama acil para akışı için balıma, mumlarıma ve bal likörüme ihtiyaç var."

"Kendi ürünlerinizin ticaretini mi yapacaksınız?" Wilfrid dehşete düşmüş bir halde sordu.

Eadyth ona küçümseyici bir bakış attı. "Evet, yapacağım. Mallarıma, özellikle de tasarladığım eşsiz zaman ölçme mumlarına büyük bir talep var."

Wilfrid ona şüpheyle baktı.

"Zaman ölçen mumlar yıllar önce Kral Alfred tarafından icat edildi ama benimkiler özellikle yüksek kalitede."

Wilfrid çaresizlik içinde başını salladı, şüphesiz kadının kendisine daha ne kadar iş çıkaracağını hesaplıyordu. Ama Eadyth'in tüm planları arıları Ravenshire'a götürmesine bağlıydı ve bu da kocasının dönüşünü sabırla beklemesini gerektiriyordu. Ve sabır onun erdemlerinden biri değildi.

Altı gecenin sonunda Eadyth kocasından kısa bir mesaj aldı; mesajın kısalığı ve duygusallıktan yoksunluğu onu tuhaf bir şekilde incitmişti.

Leydi Eadyth,

Gecikmemi bağışlayın. Kralımın işleri için hâlâ İskoçya'dayım. İki gece içinde Ravenshire'a dönmeyi umuyorum. Kendinize iyi bakın.

*Kocan,
Eirik*

"Tanrı aşkına, onun dönüşünü beklemekten bıktım," diye homurdandı Eadyth, efendisinden gelen çok daha uzun mesajı okuyan Wilfrid'e. "Neden geciktiğini sana söylüyor mu?"

Wilfrid ona boş boş baktı, sonra omuz silkti ve herhangi bir sırrı ifşa etmeyi reddetti.

Eadyth mektubun üzerindeki tarihe bakarak Eirik'in dönmesine en az altı gün daha olduğunu hesapladı. Bu süre, Şahinlerin İni'ne gidip arılarını ve ilgili ekipmanı alması ve Eirik gelmeden önce Ravenshire'a geri dönmesi için bolca zaman demekti.

Bu öneriyi Wilfrid'e yapmak üzereydi ki kendini durdurdu. Eirik ona Ravenshire'da kalmasını ve çocukları iyi korumasını söylemişti, Steven'in tehditlerini düşününce haklı bir nedeni vardı. Ama gece tek başına gitmemesi ve çocukları Girta ile Eirik'in hizmetkârlarının uzman bakımı altında bırakmaması için hiçbir neden yoktu.

Ancak Wilfrid onun yalnız seyahat etmesini asla kabul etmezdi. Eirik'in emirlerini harfiyen yerine getirirdi.

Bu yüzden ona planlarından bahsetmedi. Bunun yerine Girta'ya bir mesaj bırakarak nereye gittiğini ve mümkün olan en kısa sürede döneceğini söyledi.

Eirik dört gece sonra küçük grubuyla Ravenshire'a yaklaştı. Yanında at süren Sigurd'a döndü.

"Tanrım, evde olmak ne güzel. Çok yorgun ve kirliyim; İskoç, İskandinav ve Galli liderleri bir Sakson kralına sadık kalmaya ikna etmeye çalışmaktan bıktım usandım."

Sigurd güldü.

"Sesim kısılana kadar yalvardım. Gözbebeklerim uçacakmış gibi hissedene kadar zorla yoldaşlık ederek bal likörü ve şarap içtim. Dilimi diplomatik bir kısıtlamayla kanlı bir şekilde ısırdım."

"Ve hepimiz atlarımızın üzerinde o kadar çok yol kat ettik ki kışlarımız deriye döndü," diye ekledi Sigurd gülümseyerek.

"Evet, Kral Edmund'un mesajını Britanya ve ötesine taşıyarak efendimizin işini iyi yaptık. Ama sizce biz Başarılı mı?"

Sigurd omuz silkti. "Yüzünüze karşı sadık görünüyorlardı ama o sınır lordlarından bazıları o kadar bağımsız ki, ayaklanma başladığında kralımızı kolayca kandırabilirler."

"Şüphe götürmeyen tek şey, bir isyanın kapıda olduğudur. Seyahat ettiğimiz her yerde, ülkeye giderek daha fazla savaşçının geldiğine dair kanıtlar gördüm. Hepsi de kralın yaklaşmakta olan "Ravenshire'dan önceki son tepeyi geçtiklerinde Eirik yorgun bir şekilde iç çekerek sözlerini tamamladı.

Hesir'i rüzgâra doğru yaklaşırken Eirik, "Lanet olsun, leş gibi kokuyorsun Sigurd," diye bağırdı.

Sigurd kıkırdadı, "Siz de gül gibi kokmuyorsunuz lordum. Bu sabah yanından geçerken Jorvik'te bir hizmetçinin burnunu tuttuğunu gördüm. Şöyle dedi Kafir İskandinavların kendine özgü kokusu."

Eirik'in dudakları yorgun bir gülümsemeyle eğildi. Aslında gülemeyecek kadar bitkin düşmüştü. "Belki de Sakson yarımı koklamasına izin vermeliydim. Karşılaştırma için. Bahse girerim adil bir yarışma olurdu."

Bütün adamları onun şakasına güldü.

En azından bir gece Jorvik'te kalmalıydılar, diye düşündü Eirik. Aslında pazar kasabasına metresi Asa'yı bulma niyetiyle gitmişti. Sıcak bir banyo, kısa bir dinlenme ve tatlı kuyumcusuyla uzun, sıcak bir sevişme gecesi hayal etmişti. Ancak limanda, uzun gemisindeki bazı onarımları denetleyen kardeşiyle karşılaşmış ve bu da yola çıkışını geciktirmişti. Tykir ona Ravenshire'da kendisini bekleyen yeni karısını hatırlatmıştı.

"Evlilik henüz tamamlanmadı, Eirik."

"Hah! Sanırım bunu senden daha iyi biliyorum, kardeşim. Karışmayı bırak."

Tykir omuz silkti. "Yaşlı kocakarı ile evlenmek için nedenlerin olduğunu sanıyordum." Sanki kardeşini Eadyth'in yaşı konusunda dürtmekten hoşlanıyormuş gibi tuhaf bir şekilde sırtmıştı. "Winchester'da Steven'ın dilekçesiyle ilgili olarak kral ve Witan'ı ikna etme şansın oldu mu?"

"Biraz. Edmund destek sözü verdi ve ben de Witan'a John'un babasının ben olduğumu iddia eden resmi bir itirazda bulundum." Omuz silkti ve ekledi, "Witan'ın sonunda siyasi rüzgârlar nasıl eserse öyle hareket edeceğini biliyorsun. Ama en önemlisi, Ravenshire'daki sevgili eşim ve oğlumdan sık sık ve herkesin önünde bahsettim. Umarım sözlerim Steven'ı dikkatsiz davranması için kızdırır ve sonunda onun hainliğine bir son verebiliriz."

"O halde Ravenshire'a dönmelisin, Eirik. Burada, Jorvik'te oyalanarak Steven'a kurduğun tuzağı tehlikeye mi atacaksın? Yeminler daha yatakta resmileşmeden?"

Eirik gözlerini şüpheyile kısmış, kardeşinin endişeli yüzünü inceliyordu. "Ben daha çok beni şirret karıma doğru itme nedenlerinle ilgileniyorum. Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?"

"Ben mi?" Tykir bir avucunu göğsüne vurarak sordu. "Sadece gelin hediyenle kızı senin için yumuşattım. Tabiri caizse, girişiniz için yolu yağladı. Kardeşçe çabalarımın boşa gitmesini istemem. boşuna."

Eirik, kurnaz ağabeyinin aniden söylediği şu sözleri hatırlayarak başını salladı ciddi bir veda öğüdü: "Doğru zaman geldiğinde sözlerimi hatırla kardeşim. Güzellik kalptedir, gözlerde değil."

Eirik, Wilfrid ve siperlerin tepesindeki diğer hizmetkârlarına el sallarken, bunu söylemesi kolay, diye düşündü. Tykir'in cılız kocakarıyı yatırmasına gerek yoktu.

Eadyth'in domuzların homurdanmasıyla ilgili ayrılık hakaretini ve dönüşünde bunu ona ödetme tehdidini hatırlayınca alnını sıkıntıyla çattı.

Aslında, onun gidişinden beri Eirik'in aklını başka düşünceler kurcalıyordu. Eirik son zamanlarda Eadyth'le yatak odasında paylaştıkları öpücük hakkında çok düşünmüştü ve bu çiftleşmenin o kadar da iğrenç olup olmadığını merak ediyordu.

Aslında Eadyth onun gıdaklamalarını durdurabilseydi ve yatak odasının karanlığı onun kırılmış saçlarını ve kırıksıklıklarını karartabilseydi, yatak çarşaflarının arasında onun alıngan ruhunu evcilleştirmekten keyif alabilirdi. Selik her zaman karanlıktaki kediler hakkında ne derdi? Bir kahkaha atarak siperlere baktı ve neşesinin nesnesini aradı.

Sonra kaşlarını çattı.

Girta, enerjik bir şekilde el sallayan Larise ve John ile birlikte orada duruyordu. Ama Eadyth yoktu. Karısı neredeydi?

Belki de can sıkıcı kadın onu cezalandırmayı umuyordu. Ayrılırken tüm arkadaşlarının önünde onu cezalandırıcı öpücüğüyle çileden çıkarmıştı. ve misafirleri. Hiç şüphesiz misilleme yapmayı umuyordu. Adam onun inatçı gururundan fazlasıyla nasibini almıştı. Dudakları kızgınlıkla inceldi. Bu gece onun meydan okuyan doğasına, kemikli bacaklarını iki yana açıp sırtüstü yattığı zaman bir son verecekti.

"Karım nerede?" diye sordu Wilfrid avluda atından iner inmez, ağrıyan kaslarının sızısını bastıramayarak. "Bana hemen sıcak bir banyo sipariş etsin."

Wilfrid'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Um...ah..."

"Ne?"

"O gitti."

"Gitti mi? Nereye?"

"Şahinlerin İni'ne."

"Ciddi olamazsın," dedi Eirik kuşkuyla, sonra da telaşla kaskatı kesildi. Beceriksiz karısı başına buyruk tavırlarıyla kendini tehlikeye atıyordu. "Ona kaleden ayrılmamasını emrettim. Sana da onun ve çocukların her an korunduğundan emin olmanı söyledim."

"Çocuklar bir düzine gardiyanı yıprattı, siz ise Wilfrid savunmacı bir tavırla, "Gitti," diye cevap verdi; sonra utanarak itiraf etti, "Ama leydiniz dört gece önce herkes uyurken gitti."

"Peki hiç muhafızımız yok mu?"

"Evet, ama gitmek için izni olduğunu düşünüyorlardı."

"Onunla kim gitti?" Eirik sertçe sordu, yumrukları öfkeyle iki yanında sıkılmıştı. Tüm azizler adına! Kendisine itaat etmediği için kadını boğacaktı. En iyisi o cılız halini uzunca bir süre saklasın, ta ki öfkesi yatışana kadar.

Tam o sırada Eirik yüksek sesli havlamaların eşlik ettiği bir gürültü duydu. Üç, hatta dört ceset koridorun açık kapısından içeri daldı ve merdivenlerden aşağı inerek bailey'e ulaştı.

Larise çığlık atarak onun önünde toz kaldırarak durdu, onu John ve Larise'in sırtına çarpmaktan zor kurtulan mutfak çocuğu Godric izledi. Bu sırada, kayıp karısının sahiplendiği iri köpek peşlerinden yüksek sesle havlıyordu.

"Baba!" Larise mutlulukla çığlık attı ve kendini onun kollarına attı, kollarını boynuna doladı ve bacaklarını beline doladı. Destiyeri arkasında sinirli bir şekilde zıplıyor, hoşnutsuzca homurdanıyordu ve yolculuğundan yorgun düşmüş olan Eirik neredeyse Larise'in kucaklamasının gücü.

"Tanrı'nın Kanı! Anlamsız yarım akıllıların olduğu bir eve mi geldim?" Eirik, Larise'i yere bırakırken Wilfrid'e sordu. Saçları ıslaktı ve sabun kokuyordu, parlak yüzü de yeni banyo yapmış olduğunu gösteriyordu. Belli ki diğer iki çocuk da banyo yapmıştı, tıpkı John'un kucağında tuttuğu ve gözlerini dikmiş ona bakan kıvranan köpek gibi.

Girta bir adım öne çıkarak çocukları kaleye geri gönderdi. "Şimdi sizinle yatağa."

"Hanımın nerede?" Eirik ona soğuk bir ses tonuyla sordu.

"Bir iş için Şahin İni'ne gitti. Bu kadar çabuk döneceğinizi düşünmemişti."

"Benim dönüşümü bekleyemeyecek kadar acil olan neydi?"

Girta omuz silkti, yüzünü kapalı bir ifade kapladı. Belli ki Eadyth'in görevini biliyordu ve ona söylememeyi tercih etmişti. "Sabaha döneceği kesin. O zaman kendini açıklayabilir."

"Açıklayacağından emin olabilirsin," dedi Eirik buz gibi bir sesle ve bu gece için kardeşine teşekkür edecek pek bir şeyi olmadığını düşündü. Olmayan karısına koşmak yerine Asa ile sıcak bir yatağı paylaşıyor olabilirdi.

O akşam, nihayet yıkanıp yemek yedikten sonra, Eirik yatak odasının kapısının yumuşak bir şekilde çalındığını duydu.

"Girin."

Wilfrid tereddütle içeri girdi, normalde neşeli olan yüzünü kasvetli bir ifade gölgeliyordu.

"Gel benimle biraz şarap paylaş. Sanırım Frankland'dan geliyor. Bu sabah Jorvik'ten aldım."

Wilfrid başını salladı ve efendisinin karşısındaki sandalyeye oturmayı reddetti. Herhangi bir giriş yapmadan, "Lordum, Britta bu sabah eşinizin yatak odasındaki şiltenin altında bulduğu bir mektubu bana gösterdi."

Tereddüt etti, sonra katlanmış parşömeni Eirik'e uzattı. Ravenshire'lı Leydi Eadyth'e hitaben yazılmıştı.

Eirik'in mührü yakından incelediğini gören Wilfrid, "Britta onu bulduğunda mühür çoktan kırılmıştı," diye açıkladı.

Eirik mektubu dikkatle açtı, Wilfrid'in tavrından mektubun içeriğinden hoşlanmayacağını anlamıştı.

Ve yapmadı.

Sevgili Eadyth,

Planladığımız gibi düğününüzün gerçekleştiğini öğrendim.

Kalbim senin için ve benim için yaptığın fedakârlık için ağlıyor.

Gelecekte. Tanrı'ya dua et de Ravenshire Canavarı hamileliğini

öğrenmesin. İki çocuğumun da meşruiyet damgası taşıyabilmesi için

bu sonuçsuz evliliğimi bitirme planları üzerinde çalışıyorum.

Dayan aşkım, sonsuz aşkımızda nihayet birlikte olabilmemiz için sadece kısa bir süre daha.

Kalbinin kocası,

Steven

Önce öfke onu suskunluğa boğdu. Sonra Eirik mektubu yere fırlattı ve deri kaplı ayağının altındaki çalılara öfkeyle vurdu.

"Yalancı, morina balığı emici kaltak," diye böğürdü Eirik, keşke Wilfrid değil de Eadyth karşısında dursaydı da öfkesini onun yalancı bedeninden çıkarabilseydi. Hayal kırıklığına uğramış bir halde şarap kadehini aldı ve odanın duvarına fırlattı. Diğer kadehle birlikte gümüş bağlı kemeri de, Savaş miğferi, sabuntaşından bir mumluk, hatta şarap dolu çömlek testi bile kısa sürede onu takip etti. Bu yeterli değildi.

"Bilmem gerekirdi," diye homurdandı Eirik. "Kutsal Rood adına, bilmem gerekirdi. Tüm işaretler oradaydı. Piç çocuğu. Dokunuşumdan iğrenmesi. Gizemli yöntemleri."

Wilfrid tereddütle, "Lordum, belki de onu çok sert bir şekilde yargılamadan önce Leydi Eadyth ile konuşmalısınız," dedi.

Eirik arkadaşına sertçe döndü. "Hayır, sen de kardeşim de bana hanımefendiye meydan okuması için biraz ip vermemi tavsiye ettiniz. Hah! Başkaldıran onun için çok nazik bir kelime. Hain olduğunu kanıtladı. Bana hiçbir kadına güvenmememi söyleyen içgüdülerimi takip etmeliydim."

"Ama bu mantıklı değil-"

"Duyu! Bu acınası karmaşadaki tek duyuyu kokudur, kanlı olan, Kokuşmuş, inançsız bir kadının iğrenç kokusu." Geniş yüzünü parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve başını sallayarak çekti. "Kutsal Jude! Bir insanın ateşe güvenmemeyi öğrenmesi için kaç kez yanması gerekir?"

"Ama anlamıyorum. Gravely Lordu'ndan gerçekten korkmuyorsa seninle evlilik yemini etmesine ne gerek var?"

"Steven her zaman beni mahvetmek istedi. Onu kendi çıkarları için kullandığı kesin.

sinsi bir komplo. Ve kim bilir Eadyth ne kazanmayı umuyordu." Omuz silkti.

"Hiç şüphesiz kendini iblis reisine aşık sanıyor."

"Bir şekilde, resme uymuyor," dedi Wilfrid belirsizlikle. "Ne demek istediğinizi anlıyorum. Onun çocuk yetiştirme yıllarını geride bıraktığını düşünmüştüm,

Hem de çok. Ve dahası, Steven uğraşları için genellikle daha güzel hizmetçiler seçer."

"Şimdi, orada yanılıyor olabilirsiniz. Kusura bakmayın ama yokluğunuzda onunla birlikte arazide dolaşıyordum. Tüm talepleriyle sırtımda bir çapak gibiydi. Ama içimde başlangıçta düşündüğümüz gibi biri olmayabileceğine dair bir şüphe var."

Eirik Wilfrid'in açıklama yapmasını bekledi ama senyörünün yüzü kızardı ve kekeleydi: "Ama kanıt olmadan böyle şeyleri açıklamak bana düşmez. Ve eğer onun o olmadığını söylersem beni kalın kafalı sanacaksınız. itici."

"Hah! Daha çok görüşün azalmaya başlamış gibi. Benimki gibi. Ya da Britta senin manrootunu lapaya çevirdi."

Wilfrid utangaç bir tavırla başını eğdi.

Eirik şarap kadehini aldı ve odada şarap aradı, sonra hepsini duvara ve çalılar arasına attığını fark etti. Mantık duygularını yatıştırmaya başladığında, etrafını saran dağınıklık karşısında dudakları tiksintiyle kıvrıldı.

"Bana biraz daha şarap gönder," diye Wilfrid'e talimat verdi. "Ve John ile Larise'i her zaman izleyecek bir muhafız ayarla. Yanlarında bir refakatçi olmadan bahçeyi ziyaret etmelerine bile izin verme."

"Evet," dedi Wilfrid başını sallayarak ve kapıya doğru yöneldi, sonra geri döndü. "Bu gece Leydi Eadyth'i aramaları için adam göndermemi ister misin?"

Eirik'in gözleri Wilfrid'inkilerle çelik gibi bir bakışla buluştu. "Hayır, yola devam edeceğiz."

Yarın. Ve o zaman, Tanrı üzerine yemin ederim ki, hilesinin bedelini çok ağır ödeyecek."

Yorgunluğuna rağmen Eirik bütün gece hiç uyumadı. Güzel Frenk şarabından kadeh kadeh içti ama sarhoşluğun kutsanmış uyuşukluğuna ulaşamadı. Bunun yerine zihni sürekli çalıştı, tüm kanıtları tarttı, cevaplar aradı, sonuçlara vardı. Sürekli iki kanıtlanmış gerçeğe geri dönüyordu: Eadyth en azından onu aptal yerine koymuştu ve belki de en fazla ölümünün planlanmasına yardım etmişti.

Şafak ışığı yatak odasının duvarlarındaki ok yarıklarından içeri sızdığında Eirik öfkeden kaskatı kesilmişti ama öfkesini sakın ve soğukkanlı bir görünüm altında kontrol ediyordu. Büyük salona indi ve hizmetkârlarının zaten harıl harıl çalıştığı mutfaka yöneldi.

Öfkesine rağmen her yerde Eadyth'in dokunuşunun kanıtlarını gördü. Malikâne defalarca fırçalandığı için taze kokuyordu ve her ahşap yüzey cilayla parlıyordu, ya da harap haliyle olabildiğince parlıyordu. Büyük salondaki iki yeni bacayı fark etti, yıllardır planladığı ama hiçbir zaman gerçekleştirecek kadar uzun kalmadığı bir projeydi bu.

Koridordaki yürüyüşü sırasında onları ezerken gevrek aceleler tatlı bitki kokularını dalga dalga yaydı. Mutfakta Bertha, ocağın önünde çalışıyordu.

Temiz bir tunik giymiş, saçlarını beyaz bir peruk ve düzgün bir başörtüsü altında toplamıştı.

"Lordum," diye saygıyla eğildi, "orucunuzu açmak için bir kase yulaf lapası ya da biraz ekmek ve peynir ister misiniz?"

"Hayır," diye cevap verdi, ağzı bir karış açık bir şekilde. tertemiz mutfak. Uzun saplı, hoş kokulu otlar ve kuru çiçekler tavan kirişlerinden baş aşağı sarkıyordu. Mutfağın taş zemini tamamen süpürülmüştü ve bir köle tarafından elleri ve dizleri üzerinde kum ve sabunlu suyla temizleniyordu.

Bir gece önce John ve Larise'le birlikte gördüğü yetim çocuk Godric ateşin önünde fasulye ayıklıyordu. Utanarak ona başını salladı.

Britta elinde bir kucak dolusu nevresimle, neşeyle müstehcen bir şarkı söyleyerek içeri girdi. Onu görünce yavaşladı ve eşyaları çamaşırcıya vermek için dışarı fırlamadan önce onun incelemesi karşısında utançtan kızardı.

Yapılacak işler hakkında homurdanan Eirik, salondan geri dönerek Eadyth'in çeyizinin bir parçası olarak getirdiği taş ustası Jeremy'nin yönetiminde tamamlanmak üzere olan kale duvarına doğru ilerledi. Sadece Eadyth'in ihaneti nereye kadar uzanıyordu? diye merak etti. Jeremy, ilk saldırıda parçalanması için harcın içine kalitesiz kum koyuyor olabilirdi. Bunu yakından incelemesi gerekecekti.

Tam ahırlara girip serseri karısının peşine düşecekken, surların tepesindeki nöbetçi, ufuktaki ziyaretçileri haber veren büyük kule çanını çaldı. Wilfrid surların üzerinde ona katıldı. Leydi Eadyth'in, alabildiğine küstah bir şekilde, kar beyazı bir doru ata binerek kalenin tepesine doğru ilerleyişini giderek artan bir dehşetle izlediler. Arkasında, düzinelerce devasa, konik sepet, ince kafesli kenarları olan büyük ahşap kutular, yüzlerce çömlek kabı ve metal kalıp gibi akıl almaz çeşitlilikte eşyayla dolup taşan midilli arabalarından oluşan bir kervan vardı.

En kötüsü de, kendisi ve arabalarını süren genç adamlar, tercih ettiği şeffaf örtülerle tepeden tırnağa kaplıydı. Eirik'in gözleri dikkatle kısıldı. *Kutsal Aziz Sebastian!* Belki de o şeytani kumaş parçalarından biriyle onu boğar, vücudunu büyük sepetlerden birine düzgünce sığacak şekilde parçalara ayırır ve Gravely'deki sevgilisine gönderirdi.

Bu düşünce karşısında sıırttı.

Eadyth arabalarını avluya çektiğinde yeni kocasının Wilfrid ve birkaç hizmetkârıyla birlikte bailey'de durduğunu görünce şaşırdı ve tuhaf bir şekilde sevindi. Onu ertesi güne kadar beklemiyordu ama bu iyi olmuştu. Arıcılık malzemelerini meyve bahçesinin ötesine boşaltmasına ve yerleştirmesine yardım edebilirdi.

Ama sonra onun geniş bacaklarının meydan okuyan duruşunu fark etti. Üzerinde siyah yün bir *sertle* örtülü, daracık bir sütyen vardı. Yeni uyanmış olmalıydı, çünkü boyun yırtmacındaki deri bağlar bir deri parçasını ortaya çıkarıyordu.

Güneşten bronzlaşmış teninin ve kıvrıkcık siyah göğüs kıllarının baştan çıkarıcı genişliği. Ama Eadyth'in dikkati adamın kalçalarına dayadığı yumruklarını sıkıp sıkıp çözmeye devam ettiği için bu konu üzerinde duracak vakti yoktu.

Oh, Tanrım. Ravenshire'ı onun emrine karşı gelerek terk etmesinin hoşuna gitmeyeceğini biliyordu ama bu kadar kızacağını tahmin etmemişti.

Bir yaver öne çıktı ve atından inmesine yardım etti. Altı araba onun arkasında durdu, sürücüler inmek için onun işaretini bekliyordu.

Eirik salona çıkan basamakların başında durduğu yerden en ufak bir hareket bile etmedi. Görünüşe göre, selamlamak için ona doğru yürümesini bekliyordu. Yüzünü buruşturdu ama emirlerine itaatsizlik ettikten sonra en azından bunu yapabileceğine karar verdi.

Taş merdivenin yarısına kadar tırmandığında, adamın mavi gözlerindeki taş gibi soğuk öfkeyi fark etti ve bir an durakladı. Adamın bakışlarının arıcılık örtülerinin üzerinde küçümseyerek gezindiğini gördü. *Tatlı Mary!* Arıları korumasız bir şekilde taşımalarını mı bekliyordu?

Kadın yaklaştığında, adam onu kollarının üst kısmından yakaladı ve hırıltılı sözlerini duyabileceği kadar yakına çekti. "Bayan Kaltak, hangi cehennemdeydin sen?"

Eadyth onun sert sözleri karşısında irkildi ve elinden kurtulmaya çalıştı ama nafile.

"Şahinler İni'nde bulundum," diye kekeledi, adamın alev alev yanan düşmanlığı karşısında kafası karışmıştı.

"Peki yanında kim vardı? Sevgilin mi?"

"*Neyim?*" diye kekeledi. "Aptal mısın sen? İstediğim son şey bir sevgili. Ne sen, ne de başka bir erkek, seni lanet canavar."

"Evet, hatırladığım kadarıyla sevgiliniz mektubunda benden Ravenshire Canavarı olarak bahsetmişti. Bu ikinizin benim için uydurduğu bir isim mi?"

Alarm Eadyth'in üzerinde fırtına ateşi gibi yayıldı. Neden bahsediyordu? Hangi sevgili? Ne mektubu?

"Eirik, içeri girelim ve bu konuyu konuşalım. Burada bir yanlış anlaşılma var ve ben kesinlikle-"

"Hayır, buradaki tek yanlış anlaşılma senin. Düğünden önce seni bir eşin sahtekarlığına müsamaha göstermeyeceğim konusunda uyarmıştım."

O sırada Wilfrid öne çıktı ve elini Eirik'in koluna koydu. "Lordum, tüm hizmetkârlarınızın önünde bu konuşmayı sürdürmek yakışsınız. hizmetliler."

Eirik etrafına bakındı ve sanki yeni kendine geliyormuş gibi başını salladı. Hâlâ Eadyth'in kolundan tutarak onu kalenin içine doğru çekmeye başladı.

"Bekle," dedi Eadyth, topuklarını sıkarak. "Yükü boşaltmaya yardım etmeliyim."

önce
arabalar."

"Neden?" Eirik şüpheyle sordu. "Steven'dan benden saklamak istediğin hediyeler mi var? Ya da belki de içkime koymayı planladığın özel bir zehir?"

"Steven mı?" Eadyth, kendisini arkadaşlık etmekle suçladığı kişinin Gravely Kontu olduğunu fark edince afallamış bir halde sordu. Kadının şaşkınlıkla tereddüt ettiği o birkaç dakika içinde Eirik hışımla merdivenlerden inmiş ve özel olarak örülmüş, konik arı kovanlarını yere fırlatmaya başlamıştı.

Kutulardan birini açmak üzereydi ki Eadyth "Hayır!" diye bağırды. Ama adamın gözleri küçümseyerek onunkilere kilitlendi ve Eadyth onun itirazının sadece onu tam tersini yapmaya ittiğini fark etti.

O zaman artık çok geçti.

Eadyth inledi ve ilk kutuyu açtığında yüzlerce kızgın arı serbest kalarak yüzüne, boynuna, bol tuniğinin altına ve dar taytının üzerine üşüştü.

"Aman Tanrım! Kıpırdama, Eirik. Tanrı aşkına, böyle zıplarsan sana yardım edemem."

Eirik yüksek sesle ve birkaç dilde akıcı bir şekilde küfrediyor, yüzünü kıpkırmızı yapan kelimeler kullanıyor, bir yandan da vücudunu sokan böcekleri tokatlayarak uzaklaştırmaya çalışıyordu. Ancak onlardan çok fazla vardı ve hareketleri onları sadece daha fazla tedirgin ediyordu.

Arıcılık örtüleri ve deri eldivenlerle korunan arabaların sürücülerinden ikisi olan Edgar ve Oslac'ı kendisine yardım etmeleri için çağırdı. Eadyth, renkleri ve şekilleriyle kolayca tanınabilen değerli ana arılardan birkaçını seçti ve onları arı kovanlarına geri koydu. Ardından iki arıcılık asistanı, kalan arıları kocasının vücudundan uzaklaştırmak ve kutuya geri koymak için tüten meşaleler kullandı.

Sonunda kasaya geri döndüklerinde ya da yerde ölü olarak yattıklarında, Eadyth tekrar Eirik'e baktı. Dumandan dolayı gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanıyordu ve küçük beyaz izler yüzünü, kollarını ve şüphesiz tunik ve hortumun altındaki tüm derisini kaplamıştı.

Eadyth kendisiyle birlikte gelen adamlara kovanları ve arıları nereye yerleştirecekleri konusunda hızlı talimatlar verdi ve kargaşayı incelemek için dışarı çıkan Girta'ya onlara yolu göstermesini söyledi. Bertha'ya Eirik'in yatak odasına bir küvet sıcak su, birkaç çömlek tuz ve bir avuç çiğ soğan göndermesini söyledi.

"Eirik, acele et! Isırıklar şişmeden ve belki de iltihaplanmadan önce iğneleri bir an önce çıkarmalıyım."

Eirik şok içinde ona bakakaldı. Sonra ölümcül bir ciddiyetle, "Eadyth, seni öldüreceğim," dedi.

Sekizinci Bölüm

"Öp beni, sevgilim, Awk."

"Kıçımı öp."

"Kıçımı... görmek ister misin?"

"Tüylerinizin yolunmasını ve kanlı boğazınıza tıklılmasını ister misiniz?"

"Bana bacaklarını göster."

Awk. "Git kendini becer."

"Öp beni, sevgilim. Öp beni, sevgilim. Öp beni, sevgilim."

Eirik tiksintiyle homurdanarak kuşun kafesinin üzerine bir yün pelerin attı ve çok kötü bir şeyler mırıldandı. Ciyaklamalar hemen kesildi.

Eadyth, Eirik'in yatak odasının kapısında sersemlemiş bir halde duruyordu. O yapamadı

Kocasının akılsız bir kuşla kaba bir şekilde tartıştığını duyunca mı, yoksa Eirik'i ayakta görünce mi daha çok şaşırdığına karar veremedi.

odanın ortasında, sırtı kadına dönük, çırılçıplak. İkincisi kazandı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, *kocas*ı olan bu yıkıcı yakışıklı adam onun nefesini kesmişti.

Gözleri, adamın geniş omuzlarından esnek sırt kaslarına, sivrilen beline ve nefis dar kalçalarına kadar güneşte kavrulmuş bronz teninde gezindi. Aniden kuruyan dudaklarını yaladı. Güçlü kalçalarının ve sinirli baldırlarının bile güneşten kararmış olduğunu fark etti. Anlaşılan adamlarıyla egzersiz yaparken ya da gemideyken sadece peştamal giymek zorundaydı. Sıkı kalçalarının derisi vücudunun açık renkte kalan tek kısmıydı.

Pek sayılmaz, diye düzeltti Eadyth Eirik dönerken. Vücudunun başka bir parçasını da saklamıştı. Ve, ah, Tatlı Anne! Gerçekten de çok güzel bir parçaydı.

Eadyth ellerini sıcak yanaklarına götürdü ve Eirik'in bilmiş, kış gülümsemesiyle karşılaşmak için gözlerini yukarı kaldırmaya zorladı. Serin bakışları onu iliklerine kadar soğuttu ve sarsıcı bir şekilde şu anki ikileme, Eirik'in arı sokmalarına geri döndürdü.

"Defol, Eadyth," dedi kasıtlı bir dikkatle. "Seninle ve ihanetinle daha sonra hesaplaşacağım. Şimdi beni sefaletimle baş başa bırak."

"Eirik, bailey'de olanlar için gerçekten üzgünüm. Ama bu benim suçum değil. Arılar tehdit edildiklerinde sokarlar ve-"

"Tehdit mi? En iyisi dikkatli ol, *karıcığım* ve sana gerçek bir tehdit göstermeden önce yanımdan ayrıl."

"Neden bana bu kadar kızgınsın? Arıları kızdıran sendin. Ama erkekler böyle yapar, değil mi? Hataları için hep kadınları suçlarlar."

"En büyük hatanız, leydim, benimle oynayabileceğinizi düşünmenizdi. yanlış yap ve sonuçlarından kaç." Burun delikleri alevlenen Eirik tehditkâr bir şekilde ona doğru ilerledi.

Adamın şiddetli öfkesi karşısında şaşkına dönen kadın birkaç adım geri çekildi ve itiraz etti,

"Beni kasıtlı olarak yanlış anlıyorsunuz. Mantıklı ol. En azından, seninle ilgilenmem gerek... Ah, Tanrı'nın Tatlı Annesi..."

Eadyth'in sözleri, yüzünde, boynunda, göğsünde, sırtında, karnında, bacaklarında -aslında vücudunun her yerinde- çoktan kırmızıya dönüşmüş düzinelerce beyaz ısırığı fark ettiğinde kesildi. Ve en kötüsü, Eirik ulaşabildiği her yerde tırnaklarıyla etini şiddetle tırmalıyordu.

"Hayır, kaşımayı bırakmalısın," diye emrederek ellerini vücudundan uzaklaştırdı. "Seni beyinsiz, bir arıyı ovalamaktan daha iyisini bilmiyor musun? Isırık mı? Önce iğneyi çıkarmalısınız."

Onun sözlerine aldırmayan Eirik, omzunun üzerinden bakarken daha iyi görebilmek için pencere oyuğuna yaklaştı ve sırtındaki ısırıkları pençelemeye çalıştı.

Yine adamın elini kenara itti ve kemerindeki kından fildişi saplı küçük bıçağı çıkardı. "Dur, yardım edeyim."

Eirik onun elindeki keskin bıçağa baktı ve neşeyle güldü. "Merhametiniz çok geç geldi, leydi karım. "Bu kadar geç kalmanıza izin verecek kadar Bedenime silahla yaklaşıyorsun." Yıldırım hızıyla bıçağı kadının elinden kaptı ve arkasındaki masanın üzerine koydu.

"Ne kadar saçma! Ben sadece bıçağın ucuyla iğneleri çıkarmak istiyorum. Bir arı ısırığında iğnesini derinin altında bırakır, sonra da ölmeye gider, ama-"

"Hah! Tam düşündüğüm gibi! Benim yaralarımın çok değerli haşereleriniz için endişeleniyorsunuz."

"Böyle konuşman haksızlık. Arılar zararlı değildir. Ben sadece iğnenin mümkün olan en kısa sürede dikkatle çıkarılması gerektiğini, aksi takdirde zehrinin yaraya pompalanarak şişmeye ve hatta ateşe neden olacağını açıklamak istedim."

"Bu seni mutlu ederdi, değil mi - sen ve entrikacı sevgilin?"

Eadyth onun sesindeki zorlukla dizginlenen öfke karşısında kaskatı kesildi. "Sevgili mi? Ne aşığı?" Kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaştı. Ama şimdi bunun zamanı değildi.

Öfke ya da açıklama beklemiyordu. Adamın suçlayıcı gözlerini hiç kırpmadan karşılayarak soğukkanlılıkla, "Yardı mı istiyor musun, istemiyor musun?" diye sordu.

Birkaç dakika boyunca ona ters ters baktı, sonra ovuşturduğu yerde oluşmaya başlayan kızgın yaralara baktı. "Bıçak yok. Tırnaklarını kullan," dedi sonunda.

Eadyth onun keskin olmayan tırnaklarına şüpheyile baktı ama ona doğru ilerleyerek başını öfkeyle salladı. Gerçekten de onun kendisini öldüreceğini mi düşünüyordu?

Ayrılırken aldığı kaba öpücüğe *o kadar da* kızmamıştı. Ama sonra onun bariz acısına olan duyarlılığı, giderek artan üzüntüsüne galip geldi.

"Otur," diye emretti ve pencerenin yanındaki alçak bir tabureyi işaret etti. Daha iyi görebilmek için tam boy arıcılık peçesini çıkardı. Eirik'in yarına kadar Ravenshire'a dönmeyeceğini düşünerek bu sabah yüzüne her zamanki külleri sürmeyi ihmal etmişti. Gözleri sulanan Eirik'in şu anda görünüşünü fark edemeyecek kadar acı içinde olduğunu umuyordu. Her halükârda, bu göze alması gereken bir şanstı.

"Acıyor mu?"

"At işer mi?"

"Tsk!" Eadyth onun kabalığın dan rahatsız oldu ve mırıldandı, "Bir insanın sempati duymasını çok zorlaştırıyorsun-"

"Sempatini seni önemseyen birine sakla. Belki sevgiline."

Eadyth sinirlendi, artık kendisi de kızgındı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Eirik kaşlarını çattı.

"Yardı mı istiyor musun, istemiyor musun?"

Bunun üzerine Eirik taburenin üzerinde kamburlaştı ve kollarını geniş kalçalarına dayadı. *Nankör herif!* Kendine ona katlanması gerektiğini hatırlattı. Birçok savaşçı gibi o da şüphesiz büyük savaş yaralarını metanetle taşıyabilirdi ama ağrıyan bir diş, küçük bir ateş ya da arı sokması gibi hayatın daha küçük hastalıkları karşısında bir çocuk gibi sızlanırdı.

Eadyth önce metodik bir şekilde sırtında çalıştı. Teker teker, iğneler çıkana kadar işaret tırnağının kenarını ısırtıkların ortasına doğru özenle kazıdı. Bu kolay bir görev değildi. Eadyth'in Kocasının soluk altın tenine ilk dokunuşunda parmakları titrerken, kokusu onu sabun, taze güneş ışığı ve kendine özgü erkek kokusundan oluşan hoş bir aurayla duyusal bir şekilde sardı.

Yumuşak bir zevk iniltisini bastırmak için alt dudağını ısırdı. "Ne dedin sen?"

"Hiçbir şey. Başını aşağıda tut."

Eadyth onun beline ve kalçalarına doğru ilerledi, parmak uçlarını onun sıcak etine test edercesine bastırdı. Tatlı Anne, vücudu bir fırın gibi ısı yayıyordu. Ateş miydi yoksa sadece sıcak kan mı? Ve vücudunun her yeri bu kadar lezzetli bir şekilde sıcak mıydı?

Sapkın düşünceleri yüzünden utanç duyan Eadyth sessizce kendini azarladı. Daha önce hiç böyle ahlaksız fantezileri olmamıştı, Steven'la bile. Aslında Steven'a duyduğu özlem her zaman saf bir ruha sahipti. Ta ki o acı verici, neşesiz birleşmeye kadar.

İlerleyen yaşından olmalı, diye karar verdi. Bazı kadınların yaşlandıkça ve vücutları olgunlaştıkça bu tür garip dürtülere kapıldıklarını duymuştu. Uzunlarındaki bu hoş olmayan ağrının başka nasıl bir açıklaması olabilirdi ki? Uzun bir süre Eirik'in orantılı sırtını inceledi ve bu yeni hislerin sadece ve sadece bu adama olan yakınlığından kaynaklandığına inanmayı reddetti.

"Tanrı'nın Kemikleri! Neden bu kadar uzun sürdü? Acı çekmemi uzatmak için kasten kötü mü oynuyorsun?"

"Oh, sus," dedi Eadyth.

Sırtını ve kollarını kesmeyi bitirdiğinde, ondan ayakta durmasını istedi. Hem ön hem de arka bacakları üzerinde çalışabilirdi. Onun bu kısmından titizlikle kaçındı ve bunun yerine, işine devam ederken istemeden yanağına değen keskin bacak kıllarının duyularıyla alay ettiğini fark etti.

Sonsuza kadar sürecekti gibiydi.

"Eğleniyor musunuz, hanımefendi karım?" Eirik alaycı bir ses tonuyla konuştu.

"Hayır, öyle mi?" diye umursamazca cevap verdi ve hiç düşünmeden başını kaldırıp adamın cilalı mermer gibi sert erkekliğinin vücudundan ayrıldığını gördü. Yüzünü kapladığını hissettiği kızarıklıktan nefret ederek hemen başını çevirdi.

Küçümseyerek güldü. "Bir erkeğin vücudunun o kısmı, bir kadının güzel ya da bir ben kadar çirkin olmasını umursamaz. Bir yara gibi ihanet sızdırıp sızdırmadığına da aldırmaz."

Eadyth onun incitici sözlerini kabul etmeyerek ağzını kapattı. Adamın göğsünde çalışmaya başlamak için doğruldu.

yüzünü çevirdi. Oda loştu ve adam acı içinde yarı kapalı gözlerini kırıştıtırıp duruyordu ama çok dikkatli olamazdı.

Yine de, onun duruşunun tembel baştan çıkarıcılığından rahatsız olan kalbini durdurmak zordu. Erkek dokunuşuna karşı uzun süredir duyduğu küçümsemeye rağmen, kendini onun baştan çıkarıcı yakınlığına tepki verirken buldu,

Onun acımasız suçlamalarına rağmen, çok değer verdiği özdenetimine yönelik tehlikeli olduğunu hissettiği her şeye rağmen.

Sesine tiz bir ton vermeye zorlayarak omuzlarını biraz kamburlaştırdı ve sordu: "Neden beni ihanetle suçlayıp duruyorsun? Güvensizliğinize neden olacak hiçbir şey yapmadım."

Ona alaycı bir bakış fırlattı ama hiçbir şey söylemedi.

Yassı erkek meme uçlarını çevreleyen tel tel tüylerin arasından geçerek oradaki son iğneleri de çıkardı, ardından diz çökerek düz karnındaki iğneleri aradı. Bu onun hoşuna giden bir pozisyon değildi. Tamamen utanmıştı, titizlikle aralarındaki boşluğu korudu ve aşağı bakmaktan kaçındı.

"Küçük kıyafetler giyemez misin?" "Neden?"

"Vücudunuzu bu şekilde sergilemeniz çok utanmazca."

Alaycı bir şekilde güldü. "Sevgilinle daha önce görmediğin bir şey değil. Yoksa Steven'in aleti çok mu farklı?"

Eadyth onun kabalığı karşısında irkildi. Sonra şok hızla yerini öfkeye bıraktı. Yumruk yaptığı elini kaldırdı ve onun karnına yumruk atmaya hazırlandı, ancak Eirik bileğini yakaladı ve acı verici bir şekilde kavradı.

"Bana vurmayı aklından bile geçirme. Şu anki ruh halimle sana karşılık vermekte tereddüt etmem."

"Annen çocukken ağzını sabunlamalıydı. Pis bir dilin var."

"Annem yoktu."

"Bir kayanın altında mı doğdun?"

Bileğini daha sıkı büktü ve sanki kemiği kırıp kırmamayı düşünüyormuş gibi soğuk bir şekilde onu inceledi. Sonunda bir tiksinti homurtusuyla elini bıraktı.

Gözleri yaşardı ve ağrıyan bileğini ovuştururken gözlerini kırıştıtırarak onları tutmaya çalıştı. "Neden bu kadar nefret dolusun? Seni incitecek hiçbir şey yapmadım. sen."

"Sence öyle mi? Tekrar düşün. Nişanlılık anlaşmasını imzalamadan önce senden talep ettiğim tek şey sadakatti. Hah! Mürekkep zar zor

ve sen bir başkası için bacaklarını açtın. Ve evliliğimiz henüz tamamlanmadı!"

Eadyth sertleşti ve soru sorarcasına başını eğdi. "Başka bir adamla yattığımı mı düşünüyorsun?"

"Evet, biliyorum."

"Kim?"

"Lanet olası piç Steven. Başka kim olacak?"

"Aptal mısın sen? Ondan nasıl nefret ettiğimi biliyorsun."

"Hayır, şimdi anlıyorum ki senin gerçek kimliğin hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ama şunu bilin ki, *leydi karım*, ihanetinizin bedelini on kat ödeyeceksiniz ve ben sadece arı sokmalarından bahsetmiyorum."

Eirik'in gülünç suçlaması Eadyth'i derinden yaraladı ve bu acı kısa sürede kan kaynatan bir öfkeye dönüştü. Arkasını döndü ve kapıya doğru yürümeye başladı, kendisine yöneltilen suçlamaları anlamak için yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Belki Girta açıklayabilirdi. Ama Eirik onu kolundan yakaladı ve geri çekti.

"Başladığın işi bitir."

Çenesini meydan okurcasına kaldırdı. "Bir ayna yardımıyla boynunuzu ve yüzünüzü kendiniz yapabilirsiniz." Duvarındaki çerçeveli cilalı metal parçasını işaret etti.

"Hayır. Isırıklarımın sen ilgileneceksin, hepsiyle. Ne de olsa bunlara sebep olan sensin."

Eadyth masum olduğunu söylemek için ağzını açtı ama sonra kendini sessiz kalmaya zorladı. Yokluğunda neler olduğunu, Eirik'in onun bir sevgili edindiğine dair saçma inancını neyin tetiklediğini anlayana kadar protestolar anlamsız olurdu.

Gözleri ona mavi bir ateş gibi parlıyordu, yoğunluğu her şeyi yutuyordu.

"Tekrar otur," diye sertçe emretti. "Ve gözlerini kapat." Onun yüzüne bu kadar yakından bakmasını istemiyordu.

Boynunun hassas derisinde sadece birkaç iğne kalmıştı ve onları da kolayca çıkardı. İğneleri çıkarmak için tırnağını tam doğru noktaya vurma konusunda oldukça ustalaşıyordu. Sonra adamın yüzüne doğru ilerledi, adam da onun bakımları için yüzünü kaldırdı.

Daha önce gözlerini ve dudaklarını örten mizah kırıksıklıkları bir şekilde acımasızlığın izlerine dönüşmüştü. Eirik'in uzun kirpikleri gözlerinin gölgeli alt tarafına ipeksi siyah yelpazeler gibi uzanıyordu. Eirik'in gözleri

Dün gece çok uyumuştı - şüphesiz, dönüşünde ona işkence etmenin yollarını planlıyordu, diye düşündü pişmanlıkla.

Dikkatle, inatla çıkıntı yapan çenesini yerinde tuttu, sondalama parmaklarının altındaki öfkeli seğirmeyi görmezden gelemeydi. Sağ gözüne yakın bir iğneyi çıkardı. Muhtemelen gece olmadan şişip kapanacaktı. Alnındaki dört ısırtığa ulaşmak için adamın uzun, karışık saçlarından birkaç tutamı geriye doğru taradı ve alakasız bir şekilde saçını kestirmesi gerektiğini düşündü. Düz abanoz saçları Sakson tarzında omuzlarına kadar iniyordu ama çok uzundu.

Neredeyse bitmişti. *Tanrı'ya şükür!*

"Bıyıklarınızda birkaç ısırtık var. Belki de iğneleri çıkarmak için tıraş etmelisin."

"Cildin neden bu kadar pürüzsüz?"

Eirik'in sözlerini anlaması birkaç dakika sürdü. O zaman adamın buz gibi parlak mavi gözlerinin ardına kadar açık olduğunu ve onu yakından izlediğini fark etti. *Yakın mesafeden.*

Kaşlarını çattı ve omuzlarını kamburlaştırdı ama artık çok geçti.

Eirik bir eliyle çenesini sıkıca kavradı ve yüzünü ışığa doğru eğdi. "Cildin bugün her zamanki grimsi tonuna sahip değil. Düşündüğüm kadar kırıxık ya da yaşlı da değil."

Eadyth onun dikkatli bakışları altında dudaklarının titremesini güçlkle kontrol edebildi. "Senin yokluğunda güneşe çok çıktım. Güneşin bronzlaştırıcı etkisi tüm cildin sağlıklı görünümünü bir süreliğine iyileştiriyor, öyle değil mi?"

İkna olmuş görünmüyordu.

"Ayrıca, iyi bir cilt ailemden geliyor. Büyükannemin elli iki yıl sonra öldüğünde tek bir kırıxıklığı bile olmadığı söylenir."

Oh, Tanrım! Eadyth umutsuzluğa kapıldı. Bu onun maskeli balosunu itiraf etmesi için mükemmel bir fırsat olmalıydı ama Eirik'in şu anki ruh halini göz önünde bulundurarak onun tepkisinden korkuyordu. Evlilik henüz tamamlanmadığı için onu kolayca bir kenara atabilirdi. Dürüstlük konusunda şansını denemeye cesaret edebilir miydi? Hayır, Steven'la ilgili yanlış anlaşılmayı giderene kadar biraz daha beklemeye karar verdi.

Onun dikkatini başka yöne çekmesi gerekiyordu. "Eğer bıyıklarını kesmeyi reddediyorsan, en azından gözlerini tekrar kapat ki dikenli kılların arasına girebileyim."

Eirik bir şeyler homurdandı ama kadının sol eli ağzını kapattığı için kelimeler anlaşılmıyordu. Aslında, kıllı tüyler Eirik'in sondalama yapan parmaklarının altında duyusal olarak şık bir his uyandırıyor ve Eadyth yardım edemese de şunları hatırladı

Tam da bu odadaki o erotik, zihin sarsıcı öpücük sırasında bıyığının nasıl hissettiğini.

Eirik de hatırlamış gibiydi, çünkü uzaklaştığında sesi boğuk çıkmıştı. "İşin bitti mi?"

"Evet, ama tekrar arkanı dön. Şişmeyi önlemek için yaralara yatıştırıcı bir şey uygulamam gerekiyor."

Hizmetçiler, onun bakımı sırasında odaya bir küvet dolusu buharlı suyun yanı sıra istediği tuz ve soğanı da taşımışlardı.

Tüm çömlek dolusu tuzu banyo suyuna döktü, sonra bıçağının hâlâ durduğu masaya döndü. Büyük bir soğanı ortadan ikiye böldü ve Eirik'in sırtına süpürme hareketiyle sürmeye başladı.

"Aaah! Bu *çok* iyi hissettiriyor."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Şimdi ayağa kalk da bacaklarını yapabileyim."

Eadyth diz çöküp hızla çalışırken, Eirik'in bacaklarındaki güçlü kasların aniden sertleştiğini hissetti.

"Bu iğrenç koku da ne?"

"Soğan."

Bir lanetle uzandı ve onu ayağa kaldırdı. Önce inanamayarak kadının elindeki beyaz yarı küreye, sonra da yüzünden akmaya başlayan soğanlı gözyaşlarına baktı.

"Tanrı'nın Kemikleri! Gerçekten vücudumu kokuşmuş soğan suyuyla kaplamaya cüret mi ediyorsun? Bedenim sefalet içindeyken oynadığın bir şaka mı bu?"

"Hayır, herkes soğan suyunun arı sokmalarındaki şişliği azaltmak için en iyi şey olduğunu bilir."

"*Herkesin* canı cehenneme." Kadının elini tuttu ve onu kendisiyle birlikte küvete doğru çekti. Ona bir bez ve bir kalıp sert sabun uzatarak, "Derimdeki her damlayı yıkayacaksın yoksa kulaklarının suyu çıkana kadar boğazına soğan tıkarım," diye emretti.

Sıcak suyun içine battı, sonra hemen fırladı ve dik durdu. "Ah! Cehennem ateşi gibi yakıyor. Suyun içinde ne var?"

"Tuz."

Küvetten çıkarak onu kollarından yakaladı ve yerden kaldırdı, böylece burun buruna birbirlerine baktılar.

"Yaralarım da mı tuz basacaksın? Gerçekten kadın, küstahlığın sınırlarını aştın ve şimdi aptallığın arenasına girdin."

Onu o kadar sert sarstı ki sağlıklı düşünemedi, sonra aniden yere bıraktı. Kadın aptalca ona baktı, adamın yakışıklı yüzü çirkin bir öfke maskesine dönüşmüştü.

"Vücudunu kumla ovsam, sonra da seni tuzlu su dolu bir küvete soksam hoşuna gider mi?"

"Ciddi olamazsın." "Oh, olamaz mıyım?"

"Anlamıyorsun... bana dokunma... oh, şimdi de elbisemi ıslattın... kes şunu... tuz içnelerin şişmesini ve iltihaplanmasını önleyecek... gerçekten, beni dinle... oh, seni iğrenç herif..." diye kekeleyerek geri çekildi.

Daha fazla bir şey söyleyemedi çünkü Eirik onu kucağına aldı ve kıyafetleriyle birlikte küvetin içine attı, sonra da başını suyun altına soktu. Çırpınarak ayağa kalktığında Eirik'in şöyle dediğini duydu: "Hazır oradayken saçındaki o iğrenç yağı da yıka. İğrenç kokuyor." Kadın cevap veremeden adam başını tekrar suyun altına soktu ve o kadar uzun süre orada tuttu ki burnu yanmaya başladı.

Nihayet küvetten öfkeyle çıktığında, saçları sıırıslam olmuş başlığının altından sarkıyordu ve yün elbisesi aceleyle örtülmüş zeminde kocaman bir su birikintisi oluşturmuştu. "Sen... sen... sen..." diye kekeledi, onun iğrenç benliğini tanımlamak için uygun kelimeleri bulamıyordu.

Ve Eirik çıplak ihtişamıyla orada öylece durdu, elleri kalçalarında, ayaklarını kibirli bir şekilde iki yana açmış, kahkahalarla gülüyordu. Neşe nöbeti nihayet geçtiğinde, kuru bir eğlenceyle, "Kendimi son derece iyi hissediyorum," dedi.

"Seni kurbağa."

Hâlâ gülerek ona kurulanması için keten bir bez attı ve tabureye oturmasını işaret etti. Bir çift sütyen ve uzun kollu bir *gömlek giyerek*, "*Şimdi* senin ihanetini ve içinde bulunduğumuz bu uygunsuz evlilik hakkında ne yapacağımızı tartışacağız" dedi.

Eirik yatağının yanındaki küçük masaya doğru yürüdü ve çekmecedен buruşturulmuş bir parşömen parçası çıkardı. Masanın üzerinde düzeltti, sonra dönüp karısına uzattı ve tek kelime bile etmedi. Bunun yerine, odanın karşı tarafına yürüdü ve duvara yaslanarak onun suçlayıcı kelimeleri okumayı bitirmesini bekledi. Cildi deli gibi kaşınıyordu,

Ama kaşımayı, soğan suyu ya da tuzlu su sürmeyi reddetti. Daha sonraya kadar bekleyecek ve Wilfrid'i merhem alması için yerel bir aktar kadına gönderecekti.

"Eee?" diye sordu sonunda, kadın mektubu uzun süre düşündükten sonra. "Kendin için söyleyecek bir şeyin yok mu?"

"Bunu nereden buldun?"

"Britta onu yatağının altında buldu."

Gözlerini ona doğru kaldırdı, korku yüzünü kaplamıştı. Adam inanamayarak başını salladı. Yağlı, gri saçları ıslak başlığının altında topak topak sarkan, yüzünden soğan kokulu gözyaşları akan, boğulmuş bir fareye benziyordu.

"Bunun ne anlama geldiğinin farkında mısın, Eirik?" dedi endişeyle. "Steven ya da adamlarından biri bu kaleye girmiş."

"Bana bilmediğim bir şey söyle," dedi alaycı bir tavırla, "mesela son dört gündür hangi cehennemdeydin? Ve kiminle."

Eadyth sorusunu önemsizmiş gibi bir kenara bıraktı. "Şahinlerin İni'nde. Bunu zaten biliyorsunuz. Ama demek istediğim şu ki Steven bu kaleye bu kadar kolay girebiliyorsa daha iyi önlemler almalıyız. John'u kaçırabilirdi... Aman Tanrım, John'u kaçırabilirdi."

"Evet, yapabilirdi. Tıpkı planladığınız gibi."

Eadyth'in kaşları şaşkınlıkla çatıldı. Yüce Tanrım, hain sürtük iyi rol yapıyordu. Neredeyse onun masumiyetine inanacaktı. "Bir kızlık beklemiyordum, *karıcığım*, ama yemin ettikten hemen sonra boynuzlanmayı da beklemiyordum."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu sertçe. "Yani diyorsun ki Bu mektuptaki yalanlara inanıyor musunuz? Oğlumu benden almaya çalışan adamlar... ilişkim olduğunu mu ima ediyorsunuz?"

"Tüm gerçekler bu yöne işaret ediyor. Ve sana zarar vermek istediğine dair sadece senin sözüne sahibim," dedi omuz silkerek, ona doğru yürürken ve mektubu elinden alırken. "*Bekle aşkım, kısa bir süre daha.*

Sonunda birlikte olmak..." diye taklitçi bir sesle okudu, ardından "*Kalbinin kocası, Steven.*"

Eadyth tabureyi devirerek aniden ayağa kalktı. "Steven'ın fahişesi olduğumu mu sanıyorsun?" diye hırlarken yanaklarında kızgın pembe lekeler belirmişti. Steven cevap vermeyince, Eadyth nefesinin altında bir şeyler mırıldandı, sonra da tiz ve öfkeli bir sesle haykırdı: "Seni piç! Bu mektuptaki tek doğru ifade Steven'ın senden Ravenshire Canavarı olarak bahsetmesi. Evet, benim hakkımda böyle düşündüğüne göre sen bir canavarsın."

Gözleri yaşlarla doldu ama Eirik'e dokunulmadı. Nefret ettiği düşmanına karşı onu kandırmişti ve buna tahammül edemezdi.

"Steven'ın ne kadar kötü biri olduğunu bildiğin halde, neden bu mektubun bir oyun olduğunu göremiyorsun? Oğlunu ondan alma niyetimizde bizi bölmek için planlanmıştı. Ve senin saflığın sayesinde başardı, seni lanet olası aptal."

Dönüp kapıya doğru körlemesine tökezledi, bacakları onu taşıyabildiği kadar hızlıydı, sıırıslıklam giysisi onu engelliyordu. Eirik bir an için onu haksız yere yargılayıp yargılamadığını merak etti ama sonra mektubun diğer, en önemli kısmını hatırladı.

"Üreme mi yapıyorsun? Steven'ın çocuğuyla... yine mi?"

Nefes nefese kaldı ve sırtı kaskatı kesildi. Sonra yavaşça döndü ve menekşe rengi gözleri buz gibi parladı, yaşlı bir kocakarı için olağanüstü güzel gözler, diye düşündü ilgisiz bir şekilde.

"Hayır, ben bir bebek taşımıyorum. Tabii siz benim tertemiz bir gebe kalabileceğime inanmıyorsanız."

Eadyth'in alaycılığı onu rahatsız etti. Kızması için bir neden yoktu. *O da* yaralı taraftı.

"Steven'ın piçlerinden birini daha barındırmayacağım," diye bilgilendirdi onu. "Bir tane yeter."

Yanakları daha da kızardı ve adam onun yumruklarını iki yanında sıkıldığını fark etti. Sonra belindeki kına uzandı ve küçük bıçağının hâlâ uzaktaki masanın üzerinde durduğunu unuttu. Adam, kadının mesafeyi ölçerken gözlerindeki spekülasyonu göremeyecek kadar miyop değildi, acaba bıçağı alıp ona saplamak için zamanı vardı.

"Aklınızdan bile geçirmeyin, yoksa göz açıp kapayıncaya kadar kendinizi boğazınız kesilmiş halde bulursunuz."

Bu alternatiften vazgeçerek çenesini meydan okurcasına kaldırdı ve sessizce ona baktı. Keşke çatık kaşları ve ıslak giysileriyle ne kadar gülünç görüldüğünü bilseydi, diye düşündü.

"Aylık kurslarınızı alana kadar bu evlilik tamamlanmayacak ve kötü tohum taşımadığınızdan eminim."

"Peki ya yanıldığın kanıtlandığında?" diye alay etti, küçümseme sesine keskin bir ton katıyordu.

"Başka bir sahte eşle yaşamak isteyip istemediğime o zaman karar vereceğim." "Bir başkasıyla mı?"

Eirik hatasını hemen anladı ama kadının sorusuna cevap vermeyi reddetti. Onu kibirle inceledi, sonra daha önceki ifadesini tekrarladı. "Ben üremiyorum."

Sadece kuşkuyla bir kaşını kaldırdı.

Yüzü kıpkırmızı oldu ama adamın gözlerinin içine baktı. "Şu anda kanıyorum."

Bu açıklama Eirik'i şaşırttı. Yanılıyor olabilir miydi? Ama Steven'ın yıllarca süren ihaneti ona her zaman şüpheci olmayı öğretmişti. "Yalan söylemediğini nereden bileceğim?" diye inatla ısrar etmekten kendini alamadı.

Dudakları küçümseyerek kıvrıldı. "Ne yapayım lordum? Cüppemi kaldırıp size kanlı paçavrayı mı göstereyim?"

Küçümsemesi onu silahsızlandırdı. Bu ve yaralı gururlu tavrı. "Evet, bu iyi bir başlangıç olur."

Kapıya doğru geri çekildi, adamın önerisi karşısında gözleri korkudan irileşmişti.

"Sen... benden bunu isteyemezsin," diye mırıldandı inanamamaktan titreyen bir sesle.

"Bunun üzerine bahse girme. Buraya gel Eadyth ve masumiyetini kanıtla."

Nefes nefese kaldı ve hızla döndü, elini kapıya dayadı, ama adam daha da hızlı hareket etti ve vücudunu çıkışa yerleştirerek yolunu kesti. Korku içinde, üstü başı perişan bir kedi gibi adamın yanından sıçradı ve odanın ortasına geri dönüp sağa sola bakarak bir silah aradı ama boşuna.

"Oh, hayır, oh, lütfen, bunu yapma. Beni yanlış değerlendirdin. Patlatabilirim _."

Eirik onu belinden tutup kaldırdığında neredeyse histerik olan sözlerini kesti ve yüksek bir vınlama sesiyle onu yatağına geri fırlattı. Kollarını savurarak zaten tahriş olmuş cildine vurup tırmalarken, adam da hemen arkasından onu takip etti.

Kadının kocaman gözlerini görmezden gelerek dizleriyle vücudunu kavradı ve iki elini tek yumruk halinde başının üzerinde kilitledi. Kontrol altında tutmaya çalıştığı korkusuna rağmen, çenesi bir şehidinki gibi meydan okurcasına kalktı.

Eirik tereddüt etti. Ya masumsa?

"Bana doğruyu söyle karıcığım, nişanlılık anlaşmasını imzaladığımızdan beri beni hiç aldattın mı?"

Eadyth, yüklü sessizlikte bir an konuşmadı ve suçlulukla gözlerini kaçırdı. Belli belirsiz konuşmaya başladığında, "Küçük bir şey var...", onun için artık çok geçti. Tereddütü kendi adına konuşuyordu.

Eirik tiksintiyle homurdandı ve onu bedeniyle yatağa daha sıkı bastırdı.

"Seni canavar, bunun için seni asla affetmeyeceğim. Daha da kötüsü, gerçeği öğrendiğinde kendini asla affetmeyeceksin."

"Hayır, bana ihanet edip etmediğini kesin olarak öğrenmezsem kendimi asla affetmeyeceğim." Eirik tam bir öfke sisi içinde cübbesini beline kadar sıyrarak uzun bacaklarını ortaya çıkardı.

Ve kalçalarının arasındaki kanlı bez parçası.

Eirik başını kaldırdı ve onun kapalı gözlerinden sızan sessiz aşağılanma gözyaşlarını gördü. İçinden bir ses onu serbest bırakmasını, gördüğü kanıtlarla yetinmesini söylüyordu ama bedenini çılgın bir öfke ele geçirmişti. Kırılma noktasını geçerken kulaklarında kan uğulduyordu. Nihai kanıttan daha azıyla tatmin olamayacak kadar uzun süredir Steven'ın hainliğinin yanlısı ucundaydı. Kanlı paçavra bile dikkatle hazırlanmış bir hile olabilirdi.

Kabaca uzandı ve kirli bezi kadının bedeninden koparıp aceleyle çalıların üzerine fırlattı. Sonra, hızlıca, kız ne olduğunu anlayamadan Eirik bacaklarını kullanarak kadının kalçalarını ayırdı ve orta parmağını kadının vücuduna soktu.

O zaman çığlık attı, yüksek sesle ve inleyerek. Bunun aşağılanmadan mı yoksa acıdan mı olduğunu bilmiyordu, çünkü geçidi kuru ve tek parmağı için bile sıkıydı.

Parmağını çekip kanlı kanıtı görmeden önce bile farkına varmıştı. Steven'ın çocuğunu taşııyordu.

Eadyth kaskatı yatıyor, ince bedenini sarsan hıçkırıklarını kontrol etmek için büyük çaba sarf ediyordu. Solgun gözleri cansız bir şekilde tavana bakıyordu.

Eirik dehşet içinde ayağa fırladı ve pencerenin yanındaki duvara doğru yürüdü. Öfkeyle yumruğunu kan akana kadar taş duvara vurdu.

Hayatı boyunca kendinden hiç ama hiç bu kadar utanmamıştı.

Dokuzuncu Bölüm

"Eadyth, konuşmamız gerek."

Eirik bir sandalyeyi yatağa yaklaştırdı. Bir saatten fazla bir süredir yatak odasında volta atıyor, karısının huzursuzca uyumasını izliyor ve uyanmasını bekliyordu.

Eadyth, kendisine yönelik kaba saldırısından sonra ona bakmayı ya da özür sözlerini duymayı reddetmişti. Bir Viking denizcisinin yüzünü kızartacak, şaşırtıcı derecede kaba birkaç küfür savurarak onu şaşırtmış, sonra da kendini acınası bir top haline getirmişti. Uykuya dalmadan önce uzunca bir süre sessizce ağlamıştı.

Yavaşça uyanan ve beceriksizce oturur pozisyona geçen Eadyth'in hafif bedenini saklayan buruşuk giysi yığınınına baktı. geniş yatağının ortasında. En çok hangi Eadyth'ten hoşlanmadığını bilmiyordu. -İlk tanıştıkları andan itibaren onu şikâyetleriyle rahatsız eden cadaloz, kibirli kocakarı mı, yoksa sessiz ve alçakgönüllü bir şekilde Şimdi vicdan.

Cehennem alevleri! Uykusuzluktan yorgun düşmüştü ve arı sokmaları yüzünden derisi dayanılmaz bir şekilde kaşınıyordu. Aralarındaki bu meseleyi halletmesi gerekiyordu. Sonra, Asa'nın ihtiyaçlarını karşılayabileceği Jorvik'e gitmekten daha iyi bir şey istemezdi - hem arı sokmaları hem de uzun zamandır karşılanmamış olan *diğer* ihtiyaçlar.

"Eadyth, beni duydun mu? Konuşmamız gerek," diye tersledi.

"Tartışacak hiçbir şeyimiz yok," diye cevap verdi buz gibi bir sesle, kendini yataktan kaldırıp odanın karşı tarafında dururken. Her zamanki gibi, yüzünü yarı yarıya örtecek şekilde, o iğrenç başlığını düzeltti ama bu, adamın kızarmış burnunu, şiş göz kapaklarını ve pembe lekeli cildini fark etmesinden önce olmadı.

Kadının eskisinden daha kötü görünebileceğini hiç düşünmemişti. Öyle görünüyordu.

İşaret parmağını bıyıklarında düşünceli bir şekilde ovuşturdu, bu evlilik karmaşasına nasıl girdiğini merak ediyordu, sonra durdu endişe verici bir şey fark ettiğinde ortasından vurdu. Şüpheli bir şekilde Her iki elinin parmak uçlarını çene kemiklerine değdirdi, sonra yavaşça yukarıya, gözlerine ve alnına doğru keşif yapar gibi hareket ettirdi.

Keşfettiği şey karşısında yüksek sesle inledi.

Yüzü şişmiş ve bir göz kapağı neredeyse tamamen kapanmıştı. Nefesinin altında kötü bir şeyler mırıldandı ve ayağa kalkıp duvardaki çerçeveli cilalı metalin altındaki lavaboya doğru yürüdü.

Yansıması karşısında dehşet içinde geriye sıçramamak için kendini zor tuttu.

"Kahretsin!" diye patladı. "Bir keresinde benden daha iyi görünen bir cüzzamlı görmüştüm.

Şimdi."

Eadyth arkasından tiz bir kıkırdamayla güldü. "O zaman dünyada biraz adalet var."

Eirik ona uyarıcı bir bakış fırlattı. "Bu kadar ukala olma. Senden daha canlı görünen cesetler gördüm."

Menekşe rengi gözleriyle ona soğuk soğuk baktı. Güzelliği onun gibi biri için kesinlikle boşa harcanmış, diye düşündü, ilk kez değil. Sonra yatağın yanındaki kadehe uzandı, elinde tarttı ve sanki onu bir hedef olarak düşünüyormuş gibi ona baktı.

En azından eski Eadyth geri dönmüştü. "Aklından bile geçirme-"

Kapının gürültüyle çalınması sözlerini yarıda kesti ve Eadyth kadehi masaya geri koydu.

"Lordum, benim, Bertha." Vuruşlar devam etti.

Eirik, Eadyth'e anlamlı bir bakış atarak konuşmalarının sadece ertelendiğini söze gerek duymadan söyledi.

"Yine ne var?" diye homurdanarak kapıyı aniden açtı ve Bertha'nın hafifçe öne doğru savrulmasına neden oldu. Adam onun iri cüssesini yakaladı, sonra da dik durmasını sağlamak için üst kollarını tuttu.

"İsa, Meryem ve Yusuf!" Bertha boynunu büküp ona bakarak haykırdı.

"Şeytanla kavga etmiş gibi görünüyorsun."

"Hayır, sadece karım."

Eadyth arkasından nefes nefese kaldı.

Bertha başarısız bir şekilde onun iri gövdesini geçip yatak odasına bakmaya çalıştı.

"Ne istiyorsun?"

"Hanımefendi bu akşam yemeğinde ne hazırlayacağımı söylemedi ve saat öğleni çoktan geçti."

Bertha'nın şikâyeti Eirik'i yanıltmadı. Ne de olsa, Eadyth'in misafirliği boyunca mutfağını hanımının yönlendirmesi olmadan oldukça verimli bir şekilde işletmişti.

yokluğu. Merak, saf ve basit, yaşlı aşçıyı motive etti - bu ve iyi bilinen bir dedikodu sevgisi.

"Canın ne istiyorsa onu yap."

"Bana karşı kibirlenmene gerek yok. Çünkü sen Kafanı bir sepet arının içine sokacak kadar akılsızsan, hıncını benden çıkarman için bir neden yok."

"Ben yapmadım-"

"Beni kahkahalarla gülerken görmüyorsun, değil mi? Hayır, lordum. Beni mutfakta oturmuş, bulaşıkçı hizmetçilerle birlikte, asanızın o lanet arılar tarafından ısırılıp ısırılmadığını ve iki kat şişip şişmediğini ve burada yeni eşinize iki kat daha fazla yemek verip vermediğinizi merak ederken görüyor musunuz? zevk mi?"

Eirik kahkahalarını bastırdı.

"Hayır, ben burada sadece görevimi yapmaya çalışıyorum," diye devam etti. "Büyük salonda vücudunuzda kaç arı sokması olduğuna dair bahis oynayan adamlarınızı dinleyebilecekken bile. Zamanımı harcayacak daha iyi şeylerim var. Evet, var."

Eirik tiksintiyle homurdandı. *Tanrı'nın Kemikleri!* Şimdi de karısı onu alay konusu haline getirmişti.

"... çünkü güzel vücudunda iki kızıl arı iğnesi olmasının mümkün olmadığını biliyorum," diye umursamazca geveledi Bertha, sırtının sertleştiğini ya da kaşlarının çatıldığını fark etmemişti, "Efendi Wilfrid bailey'de iki kızıl arı ölüsü bulduğunu söylese bile."

"Hayır, öyle olmadığını söyle Bertha," diye haykırdı Eadyth telaşla. "Değerli arılarımdan bu kadar çok mu öldü? Hemen gidip hasarı kontrol etmeli ve kalan arıların yeni kovanlarında güvende olduklarını görmeliyim. Yapılması gereken bu kadar çok şey varken burada yatıp kendime acıdığım inanamıyorum."

Eirik, Eadyth'in sözleri karşısında şaşkınlıkla döndü ve Bertha'ya onu geçip yatak odasına girme fırsatı verdi. Ağzı hayretle açılmış ve yarım düzine eksik dişi ortaya çıkmıştı.

Bertha Eadyth'in sırılsıklam olmuş giysilerine ve gözyaşları içinde kalmış yüzüne baktı, sonra boncuk gözlerini Eirik'e dikti, sonra tekrar Eadyth'e. Karnının derinliklerinden gelen kahkahalar gürledi, şamatayla patladı ve gözyaşları şişmiş yüzünden aşağıya periler halinde akana kadar devam etti.

"Oh, oh, ikinize zar zor güvenebiliyorum. Ne güzel bir çiftsiniz! Yüzleriniz iki kase günlük, pütürlü yulaf lapasına benziyor."

"Kıçımı öp," dedi boğuk bir ses.

Bu Bertha'nın kahkahasını aniden durdurdu. "Ne... ne dediniz lordum?"

"Bana bacaklarını göster."

Eirik, kanlı kuşun kötü zamanlama ve sesleri taklit etme konusunda gerçek bir yetenek sergilediğini düşündü.

"O günü göreceğimi hiç düşünmemiştim lordum. Mübarek büyükannen, benim gibi yaşlı bir kadına sarktığını görse mezarında ters dönerdi herhalde. Henüz bir erkeği yatağıma almakta zorlanmıyorum." Bertha şişkin karnını içine çekti ve dolgun göğüslerini gururla dışarı çıkardı.

Eirik'in gözleri inanamayarak açıldı. Yaşlı cadı gerçekten de onun iğrenç cazibesinden etkilendiğini düşünmüştü.

Bertha, Eadyth'e anlamlı bir bakış fırlatarak, "Aslında, şimdi düşündüm de, belki de daha yaşlı bir etin tadına varmışsındır," diye ekledi sinsice.

"Bu kadarı yeterli," dedi Eadyth en iyi hanımefendi sesiyle sertçe. "Eğer o kötü tenine değer veriyorsan hemen yanımdan ayrıl. Arılarıma bakar bakmaz mutfığa geleceğim."

Bertha biraz yumuşamış olsa da kıkırdamaya devam ederek kapıya doğru yöneldi.

"Ve Şahin İni'ne gitmeden önce olduğu gibi manchet ekmeğinde kurt olmadığından emin olun. Hayır, bana çeneni kaldırma, seni tembel hizmetçi. Unu yakından kontrol etmek niyetindeyim ve bulduğum her solucanı o gevşek dilinin üzerine kendi parmaklarımla koyacağım."

Bertha nankör metresler hakkında bir şeyler mırıldanarak paytak paytak uzaklaştı. "Ve sahip olduklarınız hakkında merdivenlerin altında dedikodu yapmadığınızdan emin olun..."

Burada görülüyor," diye ekledi Eadyth.

Bertha tiksintiyle dilini şaklattı. "Sanki kafasının içinde gözleri olan herkes günlerce sizin ne yaptığınızı göremeyecekmiş gibi."

Eadyth Bertha'yı kapıya kadar takip etmeye hazırlandı ama Eirik kolunu kaldırarak onun ilerlemesini durdurdu ve kapıyı kapattı.

"Şimdi konuşacağız."

Eadyth inatla burnunu yukarı çevirdi. "Seninle konuşmak istemiyorum -Şimdi ya da her zaman."

"Bu harika bir evlilik olur."

"Kimse sana harika bir evlilik sözü vermedi." "Sen dürüstlük sözü verdin."

"Ve ben de verdim."

"Sana yapmadan önce sordum... ne yaptığımı..." dedi Eirik, kaba davranışı için kibar bir kelime ararken. "Beni hiç aldatıp aldatmadığını açıkça sordum ve sen tereddüt ettin-"

"Ve benim sadece tereddüt etmemi böylesine aşağılık bir yanıt için bir gerekçe olarak mı görüyorsunuz?"

"Hayır, bilmiyorum. Ben sadece açıklamaya çalışıyorum."

Eadyth'in gözleri öfkeyle parladı, elleri kalçalarında, çenesi yukarı doğru eğik bir şekilde ona meydan okudu. Eirik birden onun gençliğinde neden güzel bir kadın olarak görülmüş olabileceğini anladı. Bu ateşli doğası ve biraz da doğal güzelliğiyle, ağırlığınca altın değerinde bir kadın olmalıydı. Hayır, altın değil, Gümüş, diye hatırlattı Eirik kendine, Wilfrid'in Northumbria'nın Gümüş Mücevheri'ne yaptığı göndermeyi hatırlayarak.

Eadyth küçük deri ayakkabısını huysuzca çalılara vurarak, "Kesin şunu," dedi.

"Ne?"

"Bana öyle bakarak..." "Nasıl?"

"Sanki senin fahişelerinden

biriymişim gibi." "Pek sayılmaz."

Alaycı gözlemi kadının pek hoşuna gitmemişti. "Beni o kadar *lanetliyorsun* ki tükürebilirim."

"Ne olmuş yani? Kendini beğenmiş özdenetimini biraz gevşet ve yap şunu."

"Neyi yapacağım?"

"Tükür."

"Argh! Seninle konuşmak faydasız. Neden Jorvik'e gidip metreslerinden birinin başına bela olmuyorsun?"

Eirik onun planlarını çok doğru okuması karşısında yüzünün ısındığını hissetti. Ve onun hayatındaki diğer kadınları bu kadar kolay kabul etmesinden hoşlanmıyordu. Bir kadının görevi kocasına itaat etmek, onun cinsel kötülüklerine başını çevirmek değildi. Çok sayıda eş aramak erkeklerin doğasında vardı ve çağlar boyunca da böyle olmuştu. Sadece onu neredeyse başka bir kadının kollarına itmesi canını sıkıyordu.

Ona hiddetle baktı, cevabını bekliyordu. Hiç şüphesiz başka bir iğneleyici sözle dişlerine kadar silahlanmış, diye düşündü. Sonra garip bir şey oldu. Dudakları seğirmeye başladı ve bir şey saklamak istercesine iki eliyle dudaklarını hızla kapattı. Kuşkuyla daha yakına eğildi ve küçük bir cıvıltı duyduğunu düşündü.

O zaman anladı.

Kadın ona gülüyordu. Kocasına gülmeye cüret ediyordu. Zaten aşırı öfkeli olan kocasını bu şekilde kışkırtmak için bir pirenin beynine sahip olmalıydı. "Ah, kendime engel olamıyorum," diye itiraf etti. "Çok komik görünüyorsun, ayakta Orada öfkeli bir boğa gibi, ama kırmızı benekli hamurdan kabarık bir kütleye benziyor."

"Demek beni eğlenceli buluyorsun, öyle mi?" Eirik yaklaşarak şöyle dedi. "İstenmeyen banyonuzun ve hüngür hüngür ağlamanızın görünüşünüze ne yaptığından haberiniz var mı?"

Kız itiraz edemeden Eirik onu cilalı metale doğru çevirdi ve kendine bakmaya zorladı.

"Aman Tanrım."

"Oh, gerçekten."

"Sanırım Bertha haklıydı. Tam bir çift gibi görünüyoruz."

Eadyth aniden, Eirik'e olan öfkesini onunla arkadaşça gülerek çok kolay bir şekilde bıraktığını fark eder gibi oldu. Neşeli yüzünü kaşlarını çatmaya zorlayarak kendinden tiksintiyle homurdandı ve kapıya doğru yürümeye başladı. Eirik, kadın tekrar şirretleşmeden önce özürlerini bir an önce dilemesi gerektiğini düşündü.

"Gel," dedi, onu sandalyeye götürdü ve oturması için nazikçe itti. Başka bir sandalyeyi daha yaklaştırdı, böylece karşılıklı, diz dize oturdular. "Şimdi benim de söyleyeceklerim var."

Eadyth ayağa kalkacakmış gibi yaptı ama adam başını sallayarak onu durdurdu. "Hayır, oturup dinleyeceksin. Çılgınca davranışlarımın nedenlerini sana anlatmak benim için kolay olmayacak ama açıklamayı hak ediyorsun. Her şey o kanlı iblis Gravely'li Steven'in etrafında dönüyor."

Eadyth'in başı ilgiyle havaya kalktı ve arkasına yaslanıp başını dikleştirdi. parmaklarını sıkıca bastırdığı dudaklarının önünde birleştirdi. Onu dikkatle inceledikten sonra sonunda, "Dinliyorum," dedi.

Eadyth, karşısındaki sandalyede rahatsız bir şekilde kıpırdanan kocasını izledi. Gergin vücudunu bileklerine kadar kaplayan yumuşak beyaz bir *şert* ve kalın uyluk ve baldır kaslarını ayak bileklerine kadar saran soluk kahverengi sutyenler vardı ama Eadyth şişmiş yüzünden ve kızarmış ısırtısından anlıyordu. Açık yakasında, kaşıma dürtüsüyle korkunç derecede acı çektiği belli olan yaralar.

İyi, diye düşündü, adamın ona yaptığı kaba şeyi hatırlayarak.

Steven'la tanışana kadar mütevazı bir kişiliğe sahipti, hiçbir erkeğin kendisine dokunmasına izin vermemişti, iffetli bir öpücük için bile. Steven'ın onu aşkına ikna etmek için aylarca baştan çıkarıcı bir şekilde kur yapması gerekmişti ve ancak o zaman tüm eylemlerin en mahremine izin vermişti.

Steven'ın ihanetinden bu yana dersini iyi öğrenmiş ve tüm erkekleri vücuduna dokunma mesafesinin ötesinde tutmuştu. Çocuğunun adı duyulduğunda bu her zaman kolay bir iş olmamıştı, çünkü kendisi lekeli mal olarak görülmüştü. Kendini savunmak için kraliyet sarayından ve erkeklerin yaklaşımlarına karşı savunmasız kalabileceği halka açık yerlerden uzak durmuş ve

çekiciliğini küçümsemek için ortak bir çaba gösterdi.

Belki de Eirik'in kaba davranışının onu bu kadar yıkmasının nedeni buydu.

Her şey gibi

Diğer erkekler gibi, onun onuruna hiç değer vermiyordu. Ve nedense, onu zina yapan bir kadın olarak kınaması derinden yaralamıştı. Yüce Tanrım, en son ne zaman hıçkırıklara boğulduğunu hatırlamıyordu. Muhtemelen Steven'ın ihanetinden beri.

Eirik sandalyesinde gürültüyle kıpırdanarak onun hayalini bozdu. "Steven'la ilk kez Kral Athelstan'ın sarayına evlatlık olarak gittiğimde tanıştım."

Öfkeli duygularına rağmen Eadyth merakını dizginleyemedi. "Bir Viking çocuğunun Sakson sarayında evlatlık olarak kalması tuhaf değil miydi?"

"Hayır, bu alışılmadık bir şey değildi. Kuzenim Haakon, tüm Norveç'in yüksek kralı olmadan çok önce, benimle birlikte orada beslenen saf bir Viking'di. Bir dizi bilgin ve kraliyetten gelen mültecilerden bahsetmiyorum bile. dünyanın dört bir yanındaki mahkemeler.

"Size daha önce de söyledim, ben sadece yarı Viking'im." Eirik sırttı Yüzünün şişkinliği düşünüldüğünde gülünç bir gülümseme parodisi. Dudakları sadece bir tarafa doğru eğilmişti. Ve evet, Eadyth onun Viking yarısını görmek isteyip istemediğini sorarak kendisiyle alay ettiği o önceki konuşmayı çok iyi hatırlıyordu. Dudaklarını tiksintiyle kıvırdı ve tiksinti dolu bir ses çıkardı.

"Baban seni orada bakıcılık yapmaya zorladı mı?" diye sordu, Viking parçaları hakkındaki imasını görmezden gelmeyi seçerek.

"Tam tersine, Sakson bir evlatlık olmam için babamı ikna ettim."

"Ama neden?"

Omuz silkti, dikkati dağılmış bir şekilde önce kollarını, sonra da ensesini kaşıdı. Eadyth ona soğan suyunun rahatsızlığını hafifleteceğini hatırlatmak istedi ama bir şekilde onun yardımını kabul etmeyeceğini biliyordu.

"Açıklaması zor ama o zamanlar bile tüm İskandinavlar için zaman değişiyordu. Britanya'nın her yerinde, biz İskandinavların Sakson geleneklerini benimseyerek, kadınlarıyla evlenerek asimile oldular. Ve bu karışım tek taraflı değildir. Saksonlar birçok İskandinav adetini benimsedi. iyi."

"Earl Orm gibi mi?"

"Evet, ve diğerleri. Çocukken bile, her iki halkın barış içinde bir arada yaşayabilmesi için Sakson usullerini öğrenmenin hem benim hem de İskandinav dostlarımla geleceğine daha iyi hizmet edeceğini düşünmüştüm."

Eadyth düşünceli bir şekilde alt dudağını ısırды ve kocasına baktı -bir yabancı, gerçekten- onu yeni bir ışık altında görüyordu. Onun askeri başarılarını duymuştu ama doğasının bu idealist yanı ilgisini çekmişti.

Ama belki de bu asil sözler onun öfkesini yumuşatmak için bir numaraydı. Dikkatli davranmak zorunda kalacaktı.

"Peki ya Tykir? O da seninle birlikte mi beslendi?"

"Pek sayılmaz," diye alay etti Eirik. "Britanya'ya yerleşmek için doğrudan yaklaşımla daha çok ilgileniyordu. Görünürdeki her Sakson'u öldürmek."

"Tüm bunların Steven ve senin iğrenç davranışlarınla ne ilgisi var?"

Eirik dalgınca bıyığını okşadı. Sonra parmaklarını gergin bir şekilde büktü ve saçlarının arasında taradı. Doğru kelimeleri bulmaya çalışırken boğazı düğümlendi.

Eadyth onu dikkatle inceledi. Eirik'te kendini ifade etmekte zorlanmasına neden olacak kadar sıkıntı yaratan ne olabilirdi?

Eirik boğazını temizledi ve başladı. "Steven da Kral Athelstan'ın sarayında evlatlıktı. Aslında ikinci dereceden kuzenlerdi," dedi. "Geldiğimde ben sadece on kış görmüştüm, Steven ise bundan beş kış daha fazla. Arkadaş olmalıydık."

Eirik zamanda geriye çekilmiş gibiydi ve yüzünü şiddetli bir ıstırap kapladı. Derin, çok derin bir acı mavi gözlerini buğulandırdı.

"Ve?" diye sordu onun sessizliği uzayıp gidince.

İlk başta, düşünceleri içe döndüğü için onu duymuyor gibiydi. "Ve?" diye tekrarladı.

"Ve biz arkadaş değildik." Eirik derin bir iç çekerek kendini şimdiki zamana geri dönmeye zorladı. Sonra doğrudan onun gözlerinin içine baktı, kararlılıkla Gözleri koyu maviydi. "Steven o zamanlar bile kötüydü. Sadece hayvanlara değil, yoluna çıkacak kadar akılsız olan insanlara da işkence etmekten zevk alırdı - kendisinden daha genç veya daha zayıf olanlara."

Eadyth sabırla Steven'ın devam etmesini bekledi.

"Kötü şöhretli bir İskandinav kanun kaçağı olan Ivar the Vicious ile beni kaçırmak için anlaştığında sadece birkaç gece oradaydım. O zamanlar Northumbria'nın Viking kralı olan Sigtrygg'i yakalamak için bir tuzak olarak düşünülmüştü ama bunun yerine babamın ölümüne yol açtı."

Eirik sol elini kaldırarak kayıp parmağını gösterdi. "Ivar parmağı bir fidye notuyla birlikte babama gönderdi ama ben Steven'ı suçluyorum. Bu, Gravely Kontu'nun bana verdiği yaraların ilki ve kesinlikle en önemsiziydi."

Eadyth dehşete düşmüştü.

"Kral Athelstan'ın sarayına geri döndüğümde, o vahşiden uzak durmayı yeterince biliyordum. Ama bir gece dikkatsiz davrandım. O ve iki arkadaşı beni kalenin uzak bir koridorunda kısırdılar ve... ve... beni acımasızca dövdüler."

Eadyth'in kalbi Eirik'e ve genç bir çocukken çekmiş olabileceği tüm acılara gitti. Onun acısını hafifletmek, tüm kötü anıları silmek için bir şeyler yapabilmeyi diledi. Bir erkeğin dokunuşundan duyduğu tiksintiyi bu seferlik unutan Eadyth, Eirik'in koluna sempatik bir el koydu ve sessizce eğik başını kaldırmasını diledi.

"Ah, Eirik, senin için ne kadar üzücü," dedi ve öne uzanarak onun elinin üzerine rahatlatıcı bir el koydu.

Kadının elini silkti. "Merhametiniz beni insanlıktan çıkarıyor."

"Yazık! Eirik, sen sadece on yaşındaydın. Kral Athelstan Steven'ı cezalandırdı mı?"

"Hayır, ama birkaç yıl sonra vücudumun büyümesi Steven'inkine yetiştiğinde meseleyi kendim hallettim. Steven'ı neredeyse ölene kadar dövdüm ve vücudundan nefesini çekip almaktan hiç çekinmeyecektim ama kralın hizmetkârları beni uzaklaştırdı. Sonunda, bir yıl boyunca saraydan sürgün edilmemin yanı sıra, bir wergild ve ağır bir para cezası ile cezalandırılan bendim. Bana verdiği hazza değdi."

"Sanırım ben de aynısını yapardım."

Eirik sorgulayan bir kaş kaldırdı. "Ne kadar kana susamış bir fahişesin sen. Sana bu adam hakkında başka bir şey anlatayım. O ve bir grup adamı birkaç yıl sonra bir Viking çiftliğini bastılar ve babamın en iyi arkadaşı olan Selik'in ilk karısına tecavüz edip öldürmekle kalmadılar, Selik'i saklandığı yerden çıkarmak için bebek oğlunun kafatasını haftalarca bir mızrağın üzerinde taşıdılar."

"Oh, Eirik. Steven'dan bu yüzden mi bu kadar nefret ediyorsun?" "Bu ve çok daha fazlası."

"Bana o kadar duygusuzca ihanet ettikten sonra Steven'ın ahlaksız olduğunu biliyordum ama kötülüğünün boyutlarından hiç şüphelenmemiştim. Daha fazlası nasıl olabilir?"

"Onun iradesine boyun eğmediğim için, sonunda onunla savaşıma cesaret ettiğim için, Steven yıllar boyunca bana eziyet etmekten zevk aldı. Bir daha asla bu kadar açık olmayacak. Kirli oyunlarını saklamakta ustadır. En sevdiğim destrierim ölü bulundu. Hanımım maskeli saldırganlar tarafından tecavüze uğradı. Yalan söylentiler

sözde korkaklığım ve hainlik faaliyetlerim hakkında yayıldı." Omuz silkti. "Ama tek kurban ben değildim. Steven'ın doymak bilmez acı iştahını tatmin etmek için yıllar boyunca pek çok erkek ve çocuk acı çekti. Ve tabii ki kadınlar da. Karım gibi."

"Karın mı?" Eadyth zar zor sesini çıkardı. "Elizabeth mi?"

"Evet." Eirik suçlayıcı bir ifadeyle Eadyth'e baktı. "O da senin gibi Steven'ın *cazibesine* yenik düştü."

Eadyth, Eirik'in patavatsızlığını hatırlatması üzerine yüzünün renklendiğini hissetti. "O sırada seninle evli miydi?"

"Evet, ama bu onu fazla rahatsız etmedi. Aradan on yıldan fazla zaman geçti. Sadece bir yıldır evliydik ve çok gençtik." Omuz silkti. "Görünüşe göre onun ihtiyaçlarını karşılayamadım."

Eadyth şaşkınlıkla Eirik'e baktı. Çarpık yüz hatlarına rağmen onu fevkalade çekici bulmuştu. Steven'ın tanrısal bir yakışıklılığa sahip olduğu doğrudu. Hayır, diye düzeltti kendini, daha çok *şeytanca* yakışıklıydı.

"Beni karınla ilişkilendirmeye cüret etme. Kadınlık bizim tek bağımız. Steven'ın çürümüş özünü göremediğim için belki ben de onun kadar kördüm ama sana asla ihanet etmedim. Ve dahası, seni asla Steven'dan fiziksel görünüş olarak daha aşağı olarak tanımlamam. Bu yarışmayı soru."

"Beni çekici mi buluyorsun?"

Eirik'in gözleri ilgiyle parladı ve dudakları orantısız bir gülümsemeyle eğildi. Eadyth'e gülünç görünüyordu. Ve harika. Kalbinin tuhaf bir şekilde sıkıştığını ve genişlediğini hissetti, vücudunun tüm uzuvlarına kan hücum etmesine neden oldu ve içini harika bir sıcaklıkla doldurdu. "Tanrı'nın Kemikleri! Bir kadını Nefesin kesildi ve bunu sen de biliyorsun, seni iğrenç hödük. Ama bu seni benimle hiçbir yere götürmez. Senin bariz cazibene karşı bağışıklığım var, seni aptal."

Bu, daha geniş gülümsemek için felaket bir girişimde bulunurken yüzünün daha da buruşmasına neden oldu. Nedense Eadyth gülmek için hiçbir eğilim hissetmedi. Bunun yerine gözleri yaşlarla doldu.

"Benim için ağlama, aptal kuş," dedi Eirik usulca. "Elizabeth için ağla. Steven tohumunu onun içine de ekmiş, ama o bunu gerçekleştirmemeyi seçmiş. Ne yazık ki, ebenin tedavisini aramak için çok uzun süre bekledi ve Steven'ın doğmamış oğluyla birlikte öldü."

Eadyth dehşet içinde Eirik'e baktı. Steven'dan bu kadar nefret etmesine şaşmamalı. Ve bütün kadınlara güvenmiyordu. Hiç düşünmeden mırıldandı: "Yüce Tanrım, adamın ülkenin bir ucundan diğerine piçleri olabilir. Neden oğlumu aramakta ısrar etsin ki?"

"Sanırım cevabı biliyorum. Söylentilere göre, bir yıl önce Yedi yıl önce geçirdiği ağır St. Anthony Yangını onu daha fazla çocuk sahibi olamayacak hale getirdi."

"Hak ettiğini buldu. Ne yazık ki şeytanın hastalığı onun erkekliğini yakıp kül etmemiş."

"Ben de aynen öyle düşünüyorum."

İkisi de kendi düşüncelerinde kaybolmuş bir halde uzun süre sessizlik içinde oturdular.

"Bana yaptığın çok kötü bir şeydi Eirik," dedi Eadyth sonunda.

"Evet, öyleydi. Bu açıklamayı kendimi haklı çıkarmak için yapmıyorum. Sadece Steven'dan gelen mektubu gördüğümde neden çılgına döndüğümü anlamamı istedim. Düşündüm ki...şey, her şey yeniden oluyor sandım. Elizabeth gibi."

Eadyth maskeli balosunu itiraf etmek, aralarındaki tüm sırları ortaya dökmek için mükemmel zamanın geldiğini biliyordu. "Eirik, birçok hatam var ama sahtekârlık bunlardan biri değil. Seni kandırmakla ilgili sorunda tereddüt ettiğimde, bunun nedeni zina değildi. Aslında sadece küçük bir sırrım var. Gerçek bir önemi yok."

Eirik güldü. "Eğer zinayla ya da Steven'la bir ilgisi yoksa, bilmek istemiyorum. En azından şimdi değil. Bu itirafı sonraya saklayalım leydim, özellikle de önemli bir şey olmadığını söylediğinize göre. Bir erkeğin bir kadında biraz gizemin tadını çıkardığını duymadınız mı?"

"Ama-"

"Ayrıca, kendimi senin iyi bal liköründen uzun bir fıçıya ihtiyaç duyarken buluyorum - tüm Northumbria'nın en iyisi, ilk buluşmamızda bunu ilan etmemiş miydin?" Eirik alay etti. "Şimdi git ve lanet arılarını oyna."

İtiraz etmeye başladı.

"Son bir şey daha, Eadyth. Özrümü kabul ediyor musun? Bu olayı... geride bırakabilir miyiz?"

İkisi de ayağa kalkarken Eadyth başını salladı. "Ama Eirik, Ravenshire'ı korumak için bir plan yapmalıyız. Steven'ın ya da onun şeytani hizmetkârlarından birinin kaleye bu kadar kolay girip o yalan mektubu yatağımın altına yerleştirebilmiş olması sence de endişe verici değil mi? Kendi adamlarınızdan birinin size karşı çalışıyor olması mümkün mü?"

Eirik ciddiyle başını salladı. "Şimdi Wilfrid ile buluşmaya gidiyorum. Ravenshire Steven'a karşı güvenli hale getirilecek, sizi temin ederim."

"Yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Bu artık senin sorumluluğun değil, karıcığım. Bir erkek kalkanının altındakileri korur."

Eadyth onun sözlerindeki küçümseyici tonu umursamadı; kulağa fazla emir gibi geliyordu. "Sana evlenme teklif ettiğimde, asla parlak zırlı bir şövalye istemedim. Tek istediğim kalkanını paylaşmaktı."

Eirik sanki bir çocukmuş gibi onun elini okşadı. "Endişelenmene gerek yok, karıcığım."

Her şeyi ben halledeceğim."

Eadyth dişlerini sıktı. Daha sonra kocasına uysal bir eş olmak niyetinde olmadığını açıklamak zorunda kalacaktı. Ama onun üstünlüğünü kabul ettiğini düşünmesine izin verdi. Şimdilik.

Ertesi gün Eirik, istediği gibi Jorvik'e ve Asa'ya gidemeyeceğini anladı. Steven'a karşı önlemler almak zorundaydı.

Eadyth önermişti. Kale duvarının tamamlanması gerekiyordu. Diğer kalelerdeki alçakgönüllü şövalyelere Ravenshire Lordu'na hizmet etmek isteyip istemediklerini soran mektuplar gönderiliyordu. Ravenshire'ın yükselişine dair haberler yayıldıkça, büyükbabasının insanların -çömlekçiler, zanaatkârlar, hizmetkârlar- her geçen gün daha fazlası geri dönüyordu. yeni bir hayat.

Eirik, Ravenshire'da kalmak için gerçek bir karar vermeden, toprağa ve insanlara olan bağlılığını daha da derinleştirdiğini dehşetle fark etti.

Ve istediği şeyin bu olduğundan emin değildi.

Eirik, kaleyi korumak için ekstra önlemler almanın yanı sıra, Eadyth'in aşağılık davranışını telafi etmek için de çok uğraştı. Sonraki üç gün boyunca, Eadyth'in aylık akışını göz önünde bulundurarak salonda uyurken, onun aptalca kurallarını dayatmasına izin verdi: hizmetkârları her gece bir kez yıkanmaya zorlamak; tüm yatakları, paletleri ve yatak çarşaflarını temizlemek; Adamlarının artık yemek yedikten sonra kemiklerini ve diğer çöplerini salondaki tel örgülere atamayacaklarına karar verdi.

Tanrı'nın Kanı! Hatta adamlarının domuz terbiyesine sahip olduğunu söyleyerek, toplum içinde geçirmeye ve nefes kesmeye karşı bir kural koymak istedi.

"Sen kralın sarayında yetiştin. Senin altındakilere toplumun kibar yollarını öğretmek gibi bir sorumluluğun var," diyerek onu azarlamıştı.

İşte o zaman onun otoriter tavırlarına bir son vermişti. "Aklını mı kaçırdın sen? Bazı şeyler benim kontrolümün dışında," diye karşı çıktı. "Adamlarım beni İngiltere'den kovar. Onlarla böyle önemsiz konuları tartışmayı reddediyorum. Hayır, inatçı burnunu çatıya doğru kaldırma. Benim sözüm kesindir."

Bu talebinden vazgeçmiş, ancak daha sonra birçok talepte bulunmuştur. Yeni tarlalar sürün. Koyun satın alın. Bahçeleri temizleyin. Kuyu kazın. Dokuma kulübelerini onarın. Yeni evler dikmek. O cadaloz, ızgaracı Ta ki kadın yeni bir istekle gelene kadar. "Bana

küçük bir iyilik yapar mısın?"

"Lanet olsun! Sanırım bu sözleri şimdi uykumda duyuyorum."

"Lütfen bir merdivene çıkıp büyük salonun üst kirişlerindeki örümcek ağlarının tozunu alabilir misiniz?"

"Hizmetçiler bunu yapabilir. Lambert'i ara."

"Reddetti. Hepsi reddetti. Görünüşe göre yükseklikten korkuyorlar."

Eirik'in gözleri şüpheyle kısıldı. "Nerede bu merdiven?" Eadyth umursamaz bir tavır takınarak elini havalı bir şekilde salladı. "Şurada."

Eirik koridorun sonuna doğru, kadının tavandaki en yüksek kirişlere kadar iki kat uzanan özel yapım bir merdiven yerleştirdiği yere baktı. Hizmetkârlarından hiçbirinin bu köhne şeye tırmanmak istememesine şaşmamalı.

"Vay canına, Eadyth!" diye haykırdı gözlerini kısarak. "Örümcek ağları mı yoksa altın tozu mu olduğunu anlamak için o kadar uzağı nasıl görebiliyorsun?"

Kibirle burnunu çekti. "Bu bana iyilik yapmayacağın anlamına mı geliyor?"

"Aklını kaçırmışsın demek. Cehennem alevleri, bu kale çok temiz Şimdi gıcırıyor. Ayrıca, son üç gündür suçluluk duygumu kuruttun. Hesabımızın tamamen ödendiğini düşünüyorum. Benden iyilik istiyorsan, kendininkileri vermeye başlasan iyi edersin. Ama şimdilik git ve senin için boynunu kıracak başka bir dalkavuk bul çünkü ben yapmayacağım."

Bir kez daha Jorvik'e gidip metresiyle biraz zaman geçirme zamanının geldiğini düşünerek, adamlarıyla birlikte askeri tatbikatlar yaparak sınırını atmak üzere talim alanlarına doğru yola çıktı. Asa'nın bedeninin rahatlığına ve onun iddiasız sessizliğinin huzuruna ihtiyacı vardı.

Ne yazık ki, Eadyth çok geçmeden bu tamamen erkeklere ait alana bile izinsiz girdi. "Lordum, çabuk gelin," diye seslendi Bertha tarlanın kenarından. "Ne oluyor? Saldırıya mı uğradık?" Eirik onun yanına koşarak bağırdı.

"Nöbetçiler neden alarm vermedi?" "Hayır, karınız

Leydi Eadyth."

Eirik inledi.

"Bir ağacın tepesinde arıları yakalamaya çalışıyormuş ve Godric sıkışıp kaldığını söylemiş." "Ağaca mı çıkmış?"

Girta toplanmakta olan kalabalığın arasından kendine yol açtı. "Dedim ki Bertha sizi rahatsız etmesin lordum. Sizi endişelendirecek bir şey yok. Leydim bunu geçmişte birçok kez yaptı. Size söylüyorum, o ne hakkında olduğunu bilir."

"Sıkışmış mı,
sıkışmamış mı?" "Evet,"
dedi Bertha. "Hayır,"
dedi Girta.

Girta abartılı bir sabırla açıkladı: "Bazı arılar kovanlarını terk edip yakındaki bir ağaçta yeni bir oğul oluşturdular. Hanımım sadece sürünün üstündeki ağaca tırmandı. Ağacın dallarını sallıyor ve arıcı yardımcıları da sürüyü aşağıda, yerde bulunan bir arı yakalama kutusuna hapsedecek." Girta kollarını göğsünde kavuşturup ağzını kapattı ve Bertha'ya "sana söylüyorum" der gibi bir bakış fırlattı.

Eirik etrafındaki insanların kıs kıs güldüğünü duydu. Aslında son zamanlarda adamlarından çok fazla dürtme, göz devirme ve garip fısıltılar duymuştu. Birkaç gündür, özellikle de Eadyth'in yanındayken. Hiç şüphesiz, yeni karısının ona emirler yağdırmasına izin verdiği için onu zayıf görüyorlardı. Eh, onun erkeksi tavırlarına yeterince katlanmıştı. Bu sefer ona haddini bildirecekti.

Eirik kalabalığın arasından öfkeyle ilerleyerek dış bayındırlığın hemen ötesindeki meyve bahçesine doğru yürüdü, sonra aniden peşinden gelen ve homurdanan kalabalığa döndü. "Tanrı'nın Kemikleri! Benim işime burnunuzu sokmaktan başka yapacak bir şeyiniz yok mu? İşinizin başına dönün. Hepiniz işinizin başına."

Meyve bahçesine ulaştığında, Eirik şaşkınlık içinde aniden durdu.

Arıcılık peçesini takmış olan Eadyth, yerden yüksekte bir dala tutunmuş, onu şiddetle sallıyordu. Arı kümesi inatla dalın ucuna tutunurken, peçe takmış iki yardımcısı yerde durmuş, ellerinde büyük, perdeli bir kutu tutuyordu.

"Eadyth, hemen o lanet ağaçtan in."

Eadyth onu ilk kez görerek yere baktı. "Eirik, geldiğini görmedim. Ama geri çekil. Arılarımla son karşılaşmandan sonra daha yeni iyileşiyorsun. Tekrarlanmasını istemeyiz."

"Endişelenmen ne kadar hoş," diye mırıldandı, ama onu bilgilendirmeden önce kısa bir mesafe uzaklaştı, "Eadyth, davranışların inanılmayacak kadar yakışksız. Aşağı inmen konusunda ısrar ediyorum."

"Saçmalama. Sadece arıları sallamam gerekiyor."

Onun meydan okuması Eirik'i kızdırdı. "O zaman seni aşağı indireceğim." Ağacın dibine doğru adım attı, tırmanıp karısını kurtarmaya ve kaleye döndüklerinde ona unutamayacağı bir dayak atmaya hazırlanıyordu.

Uzvu sallamaya ve ona cevap vermeye çalışmanın ortasında bir Eadyth dalda biraz daha ilerleyince dengesini kaybetti ve düşmeye başladı. Eirik refleks olarak bölünmüş ağaç gövdesine atladı ve aptal kadını kurtarmak umuduyla tırmanmaya başladı. Eadyth dengesini yeniden sağlamayı başardı ama bu sırada cübbesinin etekleri ve tam boy peçesi bir dala takıldı ve bir bacağının üzerinden yukarı doğru çekildi. Aynı anda başındaki demir düştü ve kıvrıcık sarı saçları hapsedildiği yerden kurtuldu.

Kıvrıcık

!

Sarışın!

Karısının ince, çıplak ayak bileğinden ince baldırına, çukurlu dizine ve muhteşem şekilli kalçasının tepesine kadar açıkta kalan son derece uzun bacağına bakarken ağzı hayretle açık kaldı. Ve Eadyth kıyafetini düzeltmeden önce o anda bir gerçek netleşti.

Karısı yaşlı ya da çirkin değildi.

Lanet olsun! Patlayıcı bir anda, bulmacanın tüm parçaları Eirik'in zihninde bir araya geldi.

Karısının yaşlılıktan buruşmamış bacaklarının pürüzsüzlüğüne dikkat etti. Nazik kıvrımlar ve zayıf, genç kaslar baldırlarını ve uyluklarını güzel bir görsel zevk heykeline dönüştürmüştü. Yaşlanan bir kocakarıdan bekleyeceği gibi hiçbir kemik çıkıntı yapmıyordu. Yaşlanan kocakarı mı? Hah! Hilekâr cadı ondan daha gençti, kesinlikle yirmi beşten fazla değildi.

Eirik hızla ağaçtan indi ve kısa bir mesafe uzaklaştı, o anda Eadyth'in maskeli balosunun sona erdiğini anlamasını istemiyordu. Düşünceli bir şekilde üst dudağını ovuşturdu, tıraş olduğunu unutmuştu

Kaşınan arı sokmalarını hafifletmek için bir gün önce bıyığını kesmişti. Akıllı karışmış bir halde keşfinin sonuçlarını özümsemeye çalışıyordu.

"Eirik, hâlâ orada mısın?" diye sordu gergin bir sesle.

"Evet, ama lanet arılarınızdan kaçınmak için biraz uzaklaştım," diye yalan söyledi.

Bir hışırtı sesi duydu ve kadının giysilerini düzenlediğini anladı. Kılık değiştirmeye devam etmek için. *Lanet olsun ona!*

Kafasının yan tarafına bir şaplak attı, aniden pek çok şeyi anlamıştı: nasıl bu kadar genç yaşta çocuk sahibi olabildiğini, Steven'in neden en başta ondan etkilendiğini. Gözlerini kısarak arıları nihayet gevşetmiş olan ve yerdeki yardımcılara talimatlar yağdıran Eadyth'e baktı. Northumbria'nın Gümüş Mücevheri! Elbette bu unvan onun saçlarına atıfta bulunuyordu; sandığı gibi onca yağın altında yaşlanmış bir gri değil, gümüş sarısının o nadir tonuydu.

Eirik hiç eğlenmemişti.

Aslında, kardeşi Tykir'in düğün ziyafetinde Eadyth'le paylaştıkları bir sırda ilgili sözlerini hatırladığında, kardeşinin Eadyth'in hilekârlığını bildiğini fark etti. Evet, *hilekârlık*. Ve Tykir gülerek bir skald'a bu sırrı bir destana koydurabileceğini söylemişti. Eirik'in öfkesi bir kademe daha yükseldi. Eğer kardeşi buna cesaret ederse ve Kral Edmund'u zahmetten kurtar.

Ve daha da kötüsü, Eirik son birkaç gündür adamları arasında duyduğu kıs kıs gülüşlerin ve yumuşak fısıltıların onların da Eadyth'i bildiği anlamına geldiğinden şüpheleniyordu. Eadyth'in büyük şakasına ve bulanık görüşüne arkasından güldüklerine hiç şüphe yoktu. Dişlerini öfkeyle sıktı.

Eadyth hızla yere düştü ve lanet arı kutusunun kapağını kapattı. Eirik ilerlemeye başladı ama sonra kendini durdurdu. Hayır, ihtiyacı vardı. Eadyth'in nedenlerini anlamak için daha fazla zaman. Ve bu hilekâr cadı karısı için mümkün olan en iyi cezayı düşünmek için.

Kesin olan bir şey vardı. Ravenshire'a girdiği güne pişman olacaktı. Ama bu, onun kılık değiştirmesinin katmanlarını soymadan ve bu gizemli karısında tam olarak neye sahip olduğunu keşfetmeden önce olmazdı. Ve değil onu dize getirmeden önce.

Eirik acımasız bir beklentiyle gülümsedi.

Onuncu Bölüm

"Lanet olsun! Nasıl yürüdüğüne bakar mısın?" Eirik Wilfrid'e, Eadyth'in o akşam salondan kürsüye doğru ilerlerken kasıtlı olarak omuzlarını eğmesini ve biraz topallamasını izlediklerini söyledi.

Eirik masanın üzerinden atlayıp onun kemikli boynunu boğmamak için kendini zor tuttu. Hayır, kemikli değil, daha çok zarif bir şekilde ince, diye kendine hatırlattı.

"Lanet olsun onun hilekârlığına! Onunla işim bittiğinde, iyi bir sebeple topallayacak."

Eirik, Eadyth'in maskaralığını keşfetmesini Wilfrid'le çoktan tartışmıştı. Yakın arkadaşı Eadyth'in ilk başta düşündükleri kadar yaşlı ya da çirkin olmadığından şüphelenmiş olsa da, Wilfrid ona emin olmadığını ve bu nedenle zorlama gibi görünen izlenimlerinden bahsetmekte tereddüt ettiğini söylemişti.

Eirik yakın arkadaşına, "Kurnaz kız beni bu kadar kandırdığına göre görüşüm giderek kötüleşiyor olmalı," diye yakındı. "Çocukken hiç keskin görüşlü olmasam da, bunu hiçbir zaman gerçek bir sorun olarak görmedim. Şimdi o kadar emin değilim."

"Hayır, böyle düşünmeyin. Hanımefendi eşiniz maskeli balosuyla hepimizi kandırdı."

"Bugün onun maskaralığını keşfettiğimde fena halde sarsıldığımı itiraf etmeliyim. Kör bir asker olarak nasıl bir geleceğim olabilirdi ki? Gözleri olmayan bir şövalye sadece bir kabuktur, bir insandan daha azdır."

"Bunu aklından çıkar, Eirik. Onun yaşlı olduğuna inanmak istediğine ve bu nedenle gençlik belirtilerini hiç fark etmediğine gerçekten inanıyorum. Salona bir kış fırtınası gibi girdiği ve köpeği neredeyse tekmelediği o ilk geceyi hatırla. Bunlar genç ve güzel bir kadının yapacağı hareketler değildi."

Eirik, Eadyth yaklaştıkça onu dikkatle inceledi, kılık değiştirdiğinin ne kadar açık olduğunu görünce dudakları tiksintiyle kıvrıldı. Gerçeği itiraf etmeden önce kendisi için ne kadar büyük bir çukur kazacağını merak ediyordu.

"Hâlâ Steven'a komplo kurduğunu düşünüyor musun?"

"Sanmıyorum," diye cevap verdi Eirik, dikkati dağılmış bir şekilde üst dudağını okşarken, bıyıklarını fena halde özlüyordu. Bu da onun suçuydu, diye düşündü mantıksızca. Arılar olmasaydı tıraş etmek zorunda kalmayacaktı. "I

Erkeklerin şehvetli ilgisinden nefret ettiğinden ve beni uzak tutmak için bu durumdan faydalandığından şüpheleniyorum."

"Kusura bakmayın ama lordum, sizi uzak tutabilecek, hatta bunu isteyebilecek bir hizmetçiyle henüz karşılaşmadım."

Eirik omuz silkti. "Bazı kadınlar bu şekilde doğar ve asla değişmezler - her zaman bir erkeğin dokunuşundan nefret ederler." *Ve erkeklerden nefret edenlerden biriyle evlenmek benim şansım!*

Wilfrid bu fikir üzerinde epeyce düşünmüş gibiydi, sonra başını salladı. "Şimdi Leydi Eadyth'le aldatmacası hakkında yüzleşecek misin?"

"Hayır."

"Ne yapacaksın?"

"Ona kendini asmasına yetecek kadar ip vereceğim."

Wilfrid güldü, şüphesiz Eadyth'in masraflarını karşılayacağı bir eğlence bekliyordu. Eirik onu hayal kırıklığına uğratmaya niyetli değildi. O da karısını kıvrandırmak için sabırsızlanıyordu ama önce öfkesini yatıştırmalı ve gergin yüzüne yumuşak bir ifade vermeliydi.

"Eirik sözlerini şöyle sürdürdü: "Aptallığında ne kadar ileri gideceğini görmek ilginç olacak ve şüphelerime rağmen, sinsi bir niyeti olmadığından emin olamıyorum. Bu yüzden, evet, sanırım en iyisi onu bir süre yakından izlemek. Ama emin olabilirsin ki bunu ona ödeteceğim - hem şimdi, kendi özel yöntemimle, hem de daha sonra hilekârlığıyla yüzleştirdiğimde."

Wilfrid sadece sırttı.

Eadyth yeni bacalarıyla büyük salondaki duman sorununu çözdüğüne göre, Eirik onun kılık değiştirirken gösterdiği özeni görebiliyordu; alnını ve yanaklarını örtmek için başındaki tırabzanı hafifçe öne çekiyor, yüz kasları ağrıyacak kadar sert kaşlarını çatıyor ve sesi kısılana kadar kıkırdıyordu. Yüzünü bile biraz küllemişti.

Tanrım, bu kadar kandırıldığımı göre bir ahmak olmalıyım.

Yemek boyunca Eirik, kadeh kadeh bal likörünü yudumlarken vahşi bir yoğunlukla onu incelemeye devam etti. Övündüğü gibi, muhtemelen tüm Northumbria'nın en iyisiydi. Belki de onu kendi içkisinde boğabilirdi.

Eadyth'in kendisini tuzağa düşürmesini istemediğinden, ara sıra gözlerini kısarak masanın üzerindeki nesnelere yakından bakması gerektiğini hatırlattı. *Kılık değiştirdiğini göremediğimi düşünsün. Cadı!*

Kendi kendine zihinsel bir oyun oynadı, ona işkence etmek için kullanacağı yeni, egzotik yöntemler tasarladı. Boğmanın çok temiz ve hızlı olduğuna karar verdi.

Ve onun niyetinden emin olana kadar cezasını ertelemek istiyordu. Ama şimdi onun oyununu bildiğini belli etmeden kibirli yüzünü kızdırmak için ne yapabiliirdi?

Aaah! "Siğilinden çıkan kıl mı o?" diye sordu aniden, dudaklarının yanındaki baştan çıkarıcı bene bakarak. "İstersen senin için koparabilirim. Büyükannem de belli bir yaşa geldikten sonra ara sıra bunlardan alırdı." Eadyth'in elinin benine gitmesini kendini beğenmiş bir zevkle izledi, böyle bir şey olmadığını bilmesine rağmen araştırıyordu.

"Bu bir ben, siğil değil," diye öfkeyle itiraz etti ve ona buz gibi bir küçümseme bakışı fırlattı.

Lanet olsun! Gözlerinin yaştan romatizma olduğunu nasıl düşünebilirdim? Günahkâr derecede güzeller. "Oh. Belki de yanılmışımıdır."

Elini uzatarak bir parmağının ucuyla bene dokundu, ardından parmak ucunu nazıkçe derin bir çukurun bulunduğu ince yontulmuş üst dudağının üzerinde gezdirdi. Bir

Ani bir farkındalık sarsıntısı vücudunun bir bölümüne çarptı.

görmezden geldi. Vücudunda kaynayan ve öfkeyle ona yönelmesi gereken tüm kan, beyninden çok uzaktaki o noktaya aktı ve istemsizce sertleştiğini hissetti.

Elini geri çektiğinde, parmak ucunu hafif bir kül tabakası kaplamıştı. *Demek bu yüzden seni gri görünüyordu. Beni bir yarım akıllı olarak mı görüyor? Hiç şüphesiz öyle,* diye karar verdi hayıflanarak.

İşaret parmağıyla başparmağını birbirine sürttü, sonra abartılı bir titizlikle küllerin tozunu aldı. Ona değerlendirci bir bakış fırlatarak, "Aşçı ateşine çok yakın durmuş olmalısın. Daha dikkatli olmalısın."

Eadyth onun sözleri karşısında neredeyse küçük dilini yutacaktı. "Bana kızgın mısın?"

"Sana kızmak için bir nedenim var mı, Eadyth?"

"Hayır, hayır," diye kekeledi. "Sadece son zamanlarda çok iyi anlaşıyor gibiydik ve şimdi sen... şey, farklı görünüyorsun."

"Evet, son birkaç gündür birlikte uyumlu bir şekilde yaşıyoruz, şimdi sen söyleyince, özellikle de çok iyi, uysal bir koca olduğumdan, tüm emirlerini yerine getirdiğimden, sana verilen tüm işleri yaptığımdan beri."

"Reddedebilirdin. Yardımın için hiç ısrar etmedim."

"Hayır, ama vicdan azabımı neredeyse kuruttunuz. Sözlerimin doğruluğunu kabul et." *Eğer bir daha benden başka bir garderober temizlememi istersen*

Hayatınız, sevgili bayan, sizi baş aşağı çevirebilir ve pisliği temizlemek için saçınızı kullanabilirim. Daha da iyisi, seni pisliğin içine gömebilirim. Bu senin gururlu burnunu bir iki çentik aşağı indirir.

"Ağaca tırmandığım için üzgün müsün?"

Ağaç mı? Ağaç mı? Haftalardır beni kandırıyor ve ağaçlardan bahsediyor!

"Evet, karımın ağaçlara tırmanmasına karşı çıkıyorum. Bunu bir daha yapma."

İnatçı eşinin itiraz etmeye başladığını görebiliyordu ama sonra hiç şüphesiz onun şu anki kötü mizacını sezerek şimdilik dilini tutmaya karar verdi.

Muhtemelen ondan isteyeceği başka sefil bir iyilik vardı. Hah! Yeter artık!

Bir fincan bal likörünü yudumlarken, sarsılan sinirlerine takviye arıyor gibiydi. Ama hayır, yanılıyor olmalıydı. Karısı tecrübeli bir savaşçının cesaretine sahipti. Her damlasını üç yudumda içtikten sonra başını kaldırıp baktı.

"Eirik, sana bir itirafta bulunacağım. Uzun zamandır sana söylemek istediğim bir şey var."

Aaah, demek şimdi ifşa etmeyi seçti. Pekala, benim hilekar küçük cadım, belki de henüz duymak istemiyordumdur. "Ne kadar sürecek?"

"Ne?"

"Ne zamandır bana söylemek istiyorsun... bu şeyi?" Konuşurken ona tembelce baktı, kendini küçük bir fareyle oynayan şişman bir kedi gibi hissediyordu.

Birdenbire, lezzetli bir beklentiyle sırtarak, hanımefendisinin aldatmacasının tüm katmanlarını soymaktan zevk alabileceğini fark etti.

"mücevheri" bu karısının içindeydi. Belki de hoş bir sürprizle karşılaşacaktı.

"Birkaç gecedir. Aslında nişanlandığımızdan beri," diye itiraf etti, solgun yüzlü ve gergin.

Güzel. "Sana gönderdiğim mektupla bir ilgisi var mı?"

İşlerinizi halledeceğimi söylememe rağmen dün sabah Jorvik'teki ticari temsilcinizle görüştünüz mü?"

Yaptığı anlaşmaları nereden bildiğini merak eden Eadyth'in telaşa kapıldığını görebiliyordu. Eadyth mektubu yoldan geçen bir gezgin aracılığıyla gönderirken çok dikkatli davranmıştı ama Steven mektubu kalesine yerleştirdiğinden beri Ravenshire'a yaklaşan ya da ayrılan her yabancıya karşı daha da dikkatli olmuştu. Özellikle de son zamanlarda iblis kontun varlığına dair daha fazla kanıt ortaya çıktığı için -zehirli bir kuyu, yanmış bir çömlekçi kulübesi, bilinmeyen yağmacı kötü adamlar tarafından tecavüze uğramış bir köylü kız.

"Hayır, tartışmak istediğim şey temsilcime yazdığım mektup değil. Ayrıca, size *bundan* bahsetmek niyetindeydim."

Sonunda, belki. "O zaman benden izin almadan sipariş ettiğiniz koyun olmalı."

"Paralarını kendim ödemek niyetindeyim," diye itiraz etti, elini umursamaz bir tavırla sallayarak, itirafını kendi üslubuyla yapmasına izin vermediği için üzüldüğü belliydi. "Wilfrid'e koyunlar hakkında sorular sorup duruyordum ve sen Kuzey'de bu kadar uzun süre oyalanınca, yaz da neredeyse gelmek üzereydi, karar verdim..."

Başını kaldırıp baktığında sesi kesildi, şüphesiz adamın alnındaki ve ağzının kenarlarında derinleşen kaş çatma çizgilerini fark etmişti.

"O zaman köpeklerimin büyük salona girmesine izin vermemenizden kaynaklanıyor olmalı."

Eadyth hayal kırıklığıyla inledi. "Onaylayacağınızı düşünmüştüm. Sizi rahatsız etmek istemedim."

Bela! İlk tanıştığımızdan beri beladan başka bir şey olmadın. şirret. "Aslında seni neyin üzdüğünü biliyorum, karıcığım. Abdul'e öğrettiğin kelimeler. Yakında senin derslerini bana tekrarlayacağını fark etmedin mi?"

Pembe bir allık boğazını bulandırdı ve çekici bir şekilde yüzüne doğru süzüldü - şimdi fark etti ki, teni küllü gri değil, yeni krem kadar lezzetli beyaz olmalıydı.

Çenesini küstahça kaldırdı ve onun kurnazca gizlenmiş suçlamalarına boyun eğmeyi reddetti. "Hangi kelimeler?"

"İğrenç hödük! Kanlı canavar! İğrenç serseri! Birkaç isim vermek gerekirse."

Korku, sert yüzünde kısa bir süre parladı ama geri adım atmayı reddetti.

"Benim olduğumu nereden biliyorsun?"

"Çünkü senin de çok iyi bildiğin gibi o lanet kuşun sesleri taklit etme yeteneği var. Çünkü tüylü yarım akıllı bana iğrenç bir hödük dediğinde, sesinde kesin bir kıkırdama vardı. Ve bu şatoda gıdaklayan sadece bir kişi var."

Onun tereddütsüz, özür dilemeyen tavrına hayranlık duymak zorundaydı. Aslında, günahkâr bir şekilde baştan çıkarıcı dudaklarının kenarları bir gülümsemeyle sinsice seğirdi. Bunun bedelini daha sonra ödeyecekti. Eirik, karısının yüksek sesle güldüğünü hiç duymadığını, hatta herhangi bir şaka karşısında kendiliğinden gülümsediğini bile görmediğini fark edince başını sorgulayarak yana eğdi. O çok katı boyunlu bir kadındı. *Hah! Seni isteğime boyun eğdireceğim ve bu çabadan zevk alacağım, benim sinsi karım.*

"Bu kararları neden sizinle tartışamayacağımızı düşündüğünüzü bilmiyorum. Beni önceden tanıyorsun, Eadyth. Ben bir dev değilim." Eirik kendini tatlılıkla konuşmaya zorladı ve Eadyth ona şüpheyle baktı. "Hayatımı ve evimi kendi standartlarına göre 'idare etmenden' hoşlanmadığım doğru ama evlenmeden önce senden istediğim tek şey dürüstlüktü. Bana *herhangi bir şekilde* yalan söylemediğin sürece, birlikte gayet iyi idare edebileceğimizi düşünüyorum." *Dürüstlük! Hah!*

Yüzündeki kan çekildi. Yüce Tanrım, eğer bu kadar öfkeli olmasaydı bu kedi fare oyunundan zevk alırdı. Aslında, öfkesine rağmen, kendini son derece eğlenirken buldu.

"Şu itirafın -böyle diyordun, değil mi? Sonunda evliliğimizi tamamlamaya karar verdiğin ve utangaç bir kuş olduğun için bunu söyleyecek kelimeleri bulamadığın gerçeği olabilir mi?

Ben mi? Utanmana gerek yok. Bertha'ya sordum ve bana akının sona erdiğini söyledi."

Eadyth'in anlamlı gözleri dehşetle genişledi. Ve sırtışı daha da büyüdü.

"Bunun sizin için endişe verici olduğunu biliyorum... yani zifafın olmaması. Özellikle de Saksonya yasalarına göre, evliliğin ertesi sabah *morgen gifu* verilmedikçe gerçek anlamda geçerli olmayacağı söylendiği için... kelimeler... evlilik yatağında kadının tatmin edici performansı." Eirik, yasanın nadiren uygulandığını bilmesine gerek olmadığına karar verdi.

O sırada Eadyth'in boğazı düğümlendi ve Tykir ona özenle bir fincan daha bal likörü uzattı. Öksürük nöbeti sona erdiğinde, "Ama Tykir senin adına bana 'sabah hediyeni' verdi, bu arada çok değer veriyorum. Arıcılık kitabı şimdiye kadar aldığım en güzel hediye. Daha önce hiç Size doğru dürüst teşekkür etme şansım olmadı ama tahmin etmiştim..."

Eirik ona şaşı ve sorgulayıcı bir tavırla baktı. "Bu kadar çok hareket etme Eadyth, seni net görmekte zorlanıyorum." Öfkesini kontrol etmek için yumruklarını sıkıca sıktı. Bu sessiz sinema oyununu iki kişi oynayabilirdi.

İlk başta kendinden memnun görünüyordu, şüphesiz onu aptal yerine koymayı başardığı için kendini kutluyordu. Sonra önceki sözlerine geri döndü. "Tykir'in senin adına bana verdiği hediyenin evliliğimizi onaylamak için yeterli olacağını düşünmüştüm."

"Niyetim buydu elbette, ama mahkemeler ve kilise evliliğimizi şimdi bile, zifaf olmadan sona erdirebilir. Düğün gecemde burada olmadığımı ve yalnız uyuduğumu bilenler var. Eğer

Steven Witan'dan önce evliliğe itiraz etseydi, bu işin yapıldığına dair yemin etmemiz gerekirdi."

Cesurca ona baktı ve onun rahatsızlığından son derece keyif aldı. "Bu almak istediğin bir risk mi?"

Eadyth başını sallamadan önce sadece bir an tereddüt etti.

"Güzel. O halde hizmetkârlara eşyalarınızı yatak odama taşımalarını emrettiğime aldırmazsınız."

"Şimdiden mi?" Yüzünde panik belirtisi olmamasına rağmen -Efendim, karısı mükemmel bir oyuncuydu!- ince parmakları kucağında gergin bir şekilde büküldü.

"Evet. Gecikme için herhangi bir neden düşünebiliyor musunuz?"

Eadyth'in zihni boşalmış gibiydi. Sorduğu soru onu şaşkına çevirmişti.

"Belki de haklısındır," diye isteksizce kabul etti. "Ne de olsa sadece bir gece. Ve hiç şüphesiz, en iyisi yatak takımını alıp bu iğrenç işi bitirmektir-"

"Aşağılık bir iş mi?" diye sordu kuşkuyla. "İlk defa bir kadının benimle çiftleşmekten 'aşağılık bir iş' olarak bahsettiğini duyuyorum. Beni aşağılıyorsunuz leydim."

"Oh, şehvet dolu oyunların bazı kadınlar için tatsız olmadığından eminim, ama ben-" "Eadyth, Steven ile sevişmekten zevk almadın mı?"

"Eğlenmek mi? Kan ve acı arasında zevk alacak ne vardı?" "Ama kızlığını kaybettikten sonra, Steven sana zevk vermedi mi? diğer zamanlarda?"

"Diğer zamanlar mı? Aptal mısın sen? Neden böyle iğrenç bir eyleme birden fazla kez katılayım ki?"

Eirik o zaman gülümsedi ve şaşkınlıkla başını salladı. "Düşündüm ki-"

"Yuvarlak topuklu ayakkabılar geliştirdiğimi ve kalçalarımı bir liman fahişesi gibi açtığımı mı düşündün?" dedi tiksintiyle. "Oh, sen de tüm erkekler gibisin, özellikle de John'un doğumundan sonra bana ahlaksız teklifleriyle yaklaşan şehvet düşkünleri." Kadın ona düşmanca baktı ama o aptal gibi sırtmaya devam etti. "Neyse, en azından bunu bir kez daha yapmam gerekecek ve bu iş bitecek."

Eirik hayretle başını salladı. Bazı konularda son derece bilgili olan Eadyth, bazı konularda ise tamamen saftı. Kadının bundan sonra ne söyleyeceğini duymak için sabırsızlanıyordu. Gerçekten de bu yeni karısından her geçen gün daha fazla keyif alıyordu.

"Ne... ne?" Eadyth şüpheyle sordu.

Eirik işaret parmağını üst dudağının üzerinde ileri geri hareket ettirerek onu yakından izliyor, ne kadar genç ve güzel olduğunu hayal etmeye çalışıyordu.

gerçekten de o hacimli giysilerin ve gülünç kırıksıklıkların altındaydı.

"John, Larise ve Godric ortalıkta çok dolaştıklarından beri çocuklardan hoşlanmaya başladım," dedi usulca. "Belki bir çocuğum daha olur, belki de bir oğlum olur diye düşünüyordum."

Doğrusu, bu düşünce aklına ilk kez geliyordu. Ancak bu fikrin yeniliği geçtikten sonra, başka bir bebek sahibi olmaya o kadar da karşı olmadığını fark etti. Elizabeth'in ölümünden ve bir daha evlenmemeye karar vermesinden sonra, asla meşru bir çocuk sahibi olamayacağı fikrine alışmıştı. Larise ve Emma'yı da çok özlemişti. Artık Larise Ravenshire'a döndüğüne göre, Emma'yı da geri getirmeye kararlıydı.

"Bir bebek mi?" Eadyth şaşkınlıkla keskin bir nefes aldı. Sonra o da bu fikrin doğruluğunu düşünmüş gibiydi. "Steven'in ihanetinden sonra başka çocuk doğurmama fikrine alışmıştım. Bu cazip bir olasılık ama..." İhtiyatlı bir şekilde sordu: "Sence kaç kere yapmam gerekecek? Daha önce sadece bir kez hızlandım."

Eirik onun yatak takımından hoşlanmadığını belli etmesine rağmen başka bir çocuk için duyduğu özlem karşısında kıkırdamasını bastırdı. "Bunu söylemek zor," diye cevap verdi, yüzünü asmamaya çalışarak. "İlerlemiş yaşıınızda tohum o kadar çabuk tutmayabilir." Devam etmeden önce bir kahkahayı zorlukla bastırdı, "Bazıları için bir kez yeterlidir. Diğerleri içinse elli, altmış ya da daha fazla deneme gerekir."

"Elli mi?" diye ciyakladı, böylesine iğrenç bir ihtimal karşısında dehşete kapıldığı belliydi.

Vücudu istemsizce tiksintiyle ürperdiğinde Eirik ona kızgın bir bakış fırlattı.

"Eminim siz de yaşlı bir kadınla yatma ihtimalinden, benim herhangi bir erkekle yatma ihtimalinden tiksindiğim kadar tiksiniyorsunuzdur."

Eirik kuru bir sesle, "Eğer yatak odası yeterince karanlıksa, sanırım performansımı sergileyebilirim," dedi. "Yüzündeki kırıksıklıklar gülümseme çizgileriymiş gibi davranabilirim. Ve belimi saran bacakların kemikli ve topuzlu değil, sıkı ve iyi kavisli olduğunu hayal edebilirim."

Eadyth onun aşağılayıcı ve samimi sözleri karşısında nefesini tuttu ama adam sanki onun utandığını hissetmemiş gibi devam etti. "Belki de erkekliğimin harekete geçmesi için herhangi bir dürtüye ihtiyaç duyuyorsan yatak için hevesliymiş gibi bile davranabilirsin.

Arada sırada tutkuyla inleyebileceğinizi düşünüyor musunuz?"

Eadyth'in ağzı onun kabalığı karşısında hayretten açık kaldı. "Ah, gerçekten de iğrenç bir hödüksün."

"Şimdi, şimdi, Eadyth. Karı koca arasında utangaçlığa gerek yok. Eğer tutkulu aşk sesleri çıkarmayı bilmiyorsan, sana öğretebilirim." Sonra, sahte bir kadın sesiyle, "Oh, oh, evet, ah, bu çok iyi hissettiriyor," diye inledi.

Eadyth öfkeyle ayağa kalktı ve kahkahalarla gülen Wilfrid'e dehşet dolu bir bakış fırlattı. Eirik seneschal'ının hâlâ orada olduğunu ve onun kışkırtıcı sözlerini duyduğunu unutmuştu. Komplocu bir tavırla arkadaşına göz kırptı.

"Benimle böyle konuşmaya nasıl cüret edersin?"

"Otur, Eadyth," dedi Eirik, Wilfrid'i uslu durması için dirsekleyerek. "Ben sadece şaka yapıyordum."

"Gülmüyorum."

"Belki de yapmalısın. Bu senin sert yüz ifadeni gevşetebilir. Çoğu zaman kışınızda bir mızrak varmış gibi görünüyorsunuz."

Wilfrid neşeyle kıkırdadı ama alev alev yanan öfke Eadyth'in yüzünü küllerin arasından bile kan kırmızısına çevirdi. Sanki onu öldürmek istiyormuş gibi görünüyordu.

onu çıplak elleriyle boğacak.

"Seni pis ağızlı, kötü adam!"

Eirik omuz silkti. "Ve sen de huysuz bir kocakarısın, hanım karım. Belki de iyi bir çift oluruz."

"Kanlı canavar!" "Dour
dowd!"

"Zampara dalkavuk!"

"Cırtlak cadalo!"

"İğrenç serseri!"

"Orospu!"

"Sefil!"

Eirik karşılıklı konuşmalarından ve onun öfkesinden sonuna kadar zevk alarak genişçe gülümsedi. Kolundan tutarak onu zorla koltuğuna geri çekti.

Öfkesini kontrol etmek için gözle görülür bir mücadele veren Eadyth, sonunda sakın bir ses tonuyla konuşmayı başardı: "Bana böyle kaba bir şekilde davranılmasını hak etmiyorum."

"Öyle değil mi? Ah, peki, o zaman özür dilemeliyim sanırım." Hiç de özür diler gibi görünmediğini biliyordu. Eadyth Wilfrid'e döndü ve ona ters baktı.

devam eden neşesinden hoşnutsuzluk duyuyordu. Wilfrid utangaç bir tavırla başını eğme nezaketini gösterdi.

"Al, karıcığım. Bence kendi içkinden bir fincan içsen iyi olur."

Eirik onun önünden geçerek diğer tarafındaki fincana uzandı ve bu sırada yanlışlıkla eliyle sol göğsünü okşadı. Eirik'in gözleri, bu dokunuşun uyandırdığı duygusal his karşısında fal taşı gibi açıldı. Testiyi tekrar önüne getirirken bu hareketi gizlice tekrarladı.

Eadyth'in göğüs ucunun ön kolunun kıllarına değdiğini hissetti ve parmak uçlarına, Eadyth'in sıkı göğüslerinin şeklini ve dokusunu incelemek için can atan, kızgın bir his mızrağı fırladı. Aniden kuruyan dudaklarını yaladı ve sıkı sütyeninin kısıtlayıcılığının altındaki uyarılmışlığının sertleşen kanıtını görmezden gelmeye çalıştı.

Ve Eadyth'in vücudunun da onun dokunuşuna istemsizce tepki verdiğini fark etti, belli ki anlayamadığı bir şekilde. Kollarını, gunna'sının ince kumaşında açıkça belli olan meme uçlarının üzerinde çaprazlamadan önce şaşkınlıkla ona baktı.

Eirik'in içler acısı davranışına, kadın ve erkeğin birlikte yaptığı eylemden nefret etmesine rağmen, vücudu onun okşaması için ağrıyor muydu? Kanı yoğunlaşıyor muydu? Uzuvarları özlemle ağırlaşıyor muydu?

"Sen sapık bir adamsın," diye bağırdı Eadyth, onu duygusal hayallerinden kopararak. "Beni, senin erkek kokunu duymak için kalçalarını açacak bir hizmetçi ile karıştırma."

"Anne... erkek kokusu?" Eirik ağzından kaçırıldı.

"Kutsal olmayan yöntemlerinizle beni büyüleyebileceğinizi sanmayın."

"Karı koca arasında kutsal olmayan hiçbir şey yoktur."

Eadyth hiç de kadınsı olmayan bir şekilde homurdandı. "Jorvik'e git ve hanımını rahat bırak, ama beni yalnız bırak."

Eirik gülümsedi, yeni karısının ona karşı koymakta zorlandığını fark etti. hatırı sayılır bir cazibesi vardı. Adamın bu konuda herhangi bir söz hakkı olsaydı, o kendini beğenmiş kontrolünü tamamen kaybedecekti.

Ayağa kalktı, kürsüden ayrılmaya hazırlanıyordu. "Bebeğinizi emzirdiniz mi?"

"Ne dedin sen?" Eadyth sandalyesine geri oturarak sordu. Sonra adamın gözlerini göğüslerine diktiğini dehşetle fark etti.

Eirik bayıldı.

Kollarını tekrar kavuşturdu ve ona menekşe rengi bir ateşle baktı. "John'u bebekken emzirdin mi?"

"Neden?" diye sordu nefis yumuşaklıktaki dudaklarının arasından.

Eirik omuz silkti, onun baştan çıkarıcı cazibesi karşısında öfkelerini tutmakta gittikçe zorlanıyordu. "Sadece meme uçlarının hâlâ yerinde olup olmadığını merak ettim. Pembe ya da bazı kadınların çocuk doğurduktan sonra olduğu gibi esmer bir gül. Ve-"

"Argh! Gerçekten iğrençsin." Eadyth ayağa fırladı ve mağrur soğukkanlılığının kabuğunu nihayet kırabildikleri için neşeyle kıkırdayan Eirik ve Wilfrid'e aynı şekilde kaşlarını çattı. Bu kez Eirik'in onu koltuğuna geri çekmesine izin vermeyecekti. Kürsünün basamaklarından inip büyük salona doğru ilerlerken kahkahalarının melodisi onu takip etti.

Eirik, Tykir'in onun kalçalarının salınımı konusunda haklı olduğunu fark etti. Gözleri, kız ikinci kata ve yatak odasına çıkan merdivenleri tırmanmaya başlayana kadar onun şeklini takip etti.

Birkaç saat sonra Eirik karanlık yatak odasına girdiğinde bir mum yaktı ve yatağa doğru baktığında yüksek sesle kıkırdadı. İnatçı karısı nevresimlerin altında yatıyordu, şüphesiz Mayıs sıcaklığında bunalıyordu. Karyolanın kenarına sarılmış, uyuyormuş gibi yapıyordu.

Eirik sırttı.

Önce, evlilik hayatının bu mahrem yönünün huysuz karısını rahatsız edeceğinden emin olarak, odanın kenarındaki bir paravanın arkasındaki lazımlığa gürültülü bir şekilde işedi. Yüzünü ve kollarını bir tas suda yıkadıktan sonra tüm giysilerini çıkardı ve çıplak bir şekilde odanın ortasına hakim olan büyük yatağa girdi.

Çıplak bacağı Eadyth'in yattığı tarafa doğru kaydırды ve ayak başparmağıyla onu dürttü. Kadın sarsıldı ve neredeyse yataktan düşüyordu. Kendi kendine gülümsedi ve sonra şöyle haykırdı: "Tanrı aşkına, Eadyth! Neden bu kadar çok giysiler?"

"Üşüttüm," dedi zayıf, boğuk sesi şimdi burnuna kadar çekilmiş yatak örtülerinin altından.

"Bana bacaklarını göster," diye seslendi Eadyth'inkinden biraz daha ciyaklayan bir başka boğuk ses, kafesinin üzerine koyu renkli bir kumaş atılmış olan köşeden. Sonra, "Kıçımı görmek ister misin?"

Eadyth inledi ve papağan lapası yapmakla ilgili bir şeyler mırıldandı. Eirik, kasvetli hayatının son zamanlarda aldığı komik hal karşısında şaşkınlıkla başını salladı. Sonra bunu hatırlayınca kendini küçümseyerek yüzünü buruşturdu. en büyük şakanın hedefiydi - hanımefendinin büyük maskaralığının.

"Çıkar şu lanet örtüyü, Eadyth. Vücut ısınsızla yatağı uyuyamayacağım kadar sıcak yapacaksınız."

Nefesinin altında bir şeyler homurdandı ve Eirik, Abdul'ün kıs kıs güldüğünü duyduğuna yemin edebilirdi.

"En azından mumu söndür. Bu çok utanmazca," diye bağırarak talepte bulundu. Adam hemen emrini yerine getirmeyince, hiç şüphesiz kafasına iyi bir yumruk indirmeyi planlayarak kederle döndü. Kadın sertçe soluduğunda Adamın çıplak bedeninin, ellerini başının arkasında kavuşturmuş, kayıtsızca yanına uzandığını gördü. Çabucak, utanç içinde yüzünü çevirdi.

"Ah, şey, bir gelinin yeni kocası karşısındaki utangaçlığını anlayabiliyorum," dedi şefkat dolu bir sesle, sonra da Eadyth'in emrini yerine getirmek için ayağa kalktı. Oda tamamen karanlığa gömüldüğünde yatağa döndü ve Eadyth'in rekor bir sürede elbisesini çıkardığını, çıplak olduğunu ama çoktan örtünmüş olduğunu fark etti

bir kez daha yatak çarşafı tarafından.

Eadyth, benden saklanabileceğini sanıyorsan çok yanılıyorsun. Aldatmacanızın bedelini ödeyeceksiniz. Zamanı gelince. Kendi yöntemlerimle.

Sırtını ona dönerek yan yattı, soğuk bir demir gibi kaskatı kesilmişti. Adam yavaşça bacağını onunkine yaklaştırarak tepkisini test etti. Kürklü bacağının onun pürüzsüz baldırına en ufak bir dokunuşuyla sarsıldı. Eirik de bir sarsıntı hissetti ama onunki bacağından yukarı fırlayan ve vücudundaki tüm önemli şehvetli noktalara -özellikle de ağrıyan asasının merkezine- seken ham bir arzuydu.

Birden, mumu söndürmemiş olmayı diledi. Bu yeni karısını daha iyi görmek istiyordu. Ve bu öğleden sonra zar zor gördüğü o uzun, kıvrırcık saçları. Beyaz yatak çarşaflarının üzerinde nasıl görünürdü acaba?

Eirik elini yastığının yakınına doğru uzattı ama hiçbir şey hissetmedi. ipeksi saç telleri. Yaklaştığını hissederek sonunda başını buldu ama kurnaz cadı saçlarını örmüş ve başının etrafına sıkı bir taç şeklinde sarmıştı. Ve daha da kötüsü, saçları kalın bir yağ tabakasıyla kaplıydı. Parmaklarını kokladı. *Domuz yağı. Demek bu yüzden gümüş sarısı saçları yaşlandıkça ağarmış gibi görünüyordu. Eadyth beni kandırmak için çok zahmete girmiş. Neden?*

Eadyth aniden tiksinti dolu bir sesle ellerini itti ve yatakta doğruldu, çarşafların yukarı çekildiğinden emin olarak göğüslerini onun incelemesinden sakladı. Zaten loşlukta onları göremiyordu.

"Dinle, ne kadar tatsız olursa olsun kaçınılmaz olanı ertelemeye inanmıyorum. Yarın yapacak çok işim var. Kovanlarımdan bal toplama zamanı geldi. Bertha ve ben hepsini süzüp pazar için konteynerler. Şu yatak işini halledelim de biraz uyuyabileyim."

"Ha?"

"Sadece...yap."

Yüce Tanrım! Cadaloz karı koca arasındaki ilişkiyi de "yönetebileceğini" sanıyor.

Bir kumaş hışırtısı duydu ve ne olduğunu görmek için yaklaştı. Yakın duvardaki iki ok yarığından gelen ay ışığında, sadık karısının sırtüstü yattığını, kollarının iki yanında kaskatı kesildiğini, gözlerinin kapalı olduğunu ve bacaklarının bir kurban gibi açılmış olduğunu zar zor görebiliyordu. Ve çırılçıplaktı!

Eadyth'in şehit gibi duruşundaki duygusallık eksikliğine rağmen, Eirik kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Parmak uçları tüm gizemli şeyleri incelemek için can atıyordu.

Karısının uzun zamandır sakladığı yerleri. Dudakları onun ince dudaklarını öpücükleriyle şekillendirmek için can atıyordu. Dili onun ağzını emmeye, esnek teninin tadına ve hatta Tanrım, bacaklarının arasındaki nektara susamıştı.

Ve asası! Kaya gibi sert asası, onun bakir vücudunun derinliklerine dalmaktan ve kadınlığının iç kıvrımları tarafından okşanmaktan başka bir şey istemiyordu.

Eirik kendisini tüketmekle tehdit eden öfkeli ateşi yavaşlatmak için derin bir nefes aldı ve sonra bacaklarının arasına diz çöktü. Odadaki tek ses onun ağır nefes alıp verışı ve Abdul'ün uykuda yer değiştirirken ara sıra kanat çırpışlarıydı. Eadyth nefes almayı tamamen bırakmış gibi görünüyordu.

Ellerini kızın geniş ayak bileklerinin her birine koyan Eirik, parmak uçlarını yavaşça kızın baldırlarında gezdirdi ve neredeyse karanlıkta sadece dokunarak vücudunun şeklini ve dokusunu öğrenmeye çalıştı.

Bu gece evliliklerini tamamlamaya hiç niyeti yoktu, ta ki Onun kendisini kandırmaktaki amacından kesinlikle emindi. Ama yine de onunla dalga geçmekten zevk alabilirdi, yine de bu geceki oyundan yara almadan çıkamayacağından şüphelenmeye başlamıştı.

Gezinen parmakları kızın düzgün dizlerinin kıvrımlarını inceledikten sonra uyluklarının kaslı hatlarında yukarı doğru ilerlemeye başladığında, Eadyth boğuk bir protesto sesi çıkardı, sonra bir eliyle ağzını kapattı.

Elleri kadının kalçalarının tepesine doğru ilerledi. Keşke mumu yanık bıraksaydı da orada nem olup olmadığını görebilseydi diye düşündü. Mümkün değildi! Buz sarkıtları daha olasıydı. Bir dahaki sefere hazırlıklı olacaktı. Odayı düzinelerce değerli balmumu mumuyla dolduracak ve onun sahte alçakgönüllülüğüyle lanetlenecekti.

Parmak uçları ipeksi tüyleri zar zor sıyırdığında Eadyth, "Kes şunu," diye inledi.

"Ne?" diye sordu masumca.

"Bana dokunmak."

"Neden?"

"Dokunulmaktan

hoşlanmıyorum." "Bu seni sinirlendiriyor mu?"

Adamın sorusu karşısında yumuşak bir şaşkınlık sesi çıkardı. "Evet... Yani, hayır... Tanrı aşkına, şu işi bitir de uyuyayım."

"Sana dokunmalıyım," diye fısıldadı boğuk bir sesle. "Hayır."

"Evet."

Eirik'in keşfe çıkan parmaklarına tokat attı ama Eirik göğsünün altından gülmekle yetindi, elleri kelebek kanatları gibi vücudunda gezinirken Eirik'in itirazlarını duymazdan geldi. İnce kalçalarının kıvrımlarını, belinin kadınsı girintisini, karnının üzerini, sonra da kalbinin vahşi atışını hissedebileceği göğüslerinin altını izlediler. Bir an için ellerini sert tümseklerin altında dinlendirdi. Küçük göğüslerini avuçlarının içine alıp ağırlıklarını ve şekillerini test ettiğinde, Eadyth daha da sertleşti ve nefesini tutar gibi oldu. Göğüslerini alttan avuçlarının içinde tutmaya devam ederken Her iki ucunu da başparmaklarının nasırlı pedleriyle tutarak meme uçlarını anında dikleştirdi.

Göğüsleri çok büyük olmasa da, meme uçları büyük ve çakıl taşları kadar sertti. Bu hoşuna gitmişti.

İnledi, yumruklarını yanındaki nevresimlere sıkıca bastırdı ve onu uzaklaştırmaya çalıştı. "Oh, sen aşağılıksın. Sapıklıklarını al ve beni rahat bırak."

Eirik onun her şeyini bilmek istiyordu. Parmak uçları gözlerine dönüştü, düz karnını, koltuk altlarını, ayaklarının yüksek kemerini, örümcekli kirpiklerini - evet, gözleri hâlâ sıkıca kapalıydı- dizlerini, sırtının küçük kısmını keşfetti. Kulağına usulca üfleyip dilinin ucuyla narin kıvrımların izini sürdüğünde, Eadyth başını öne arkaya savuruyor, vücudu gerginlikten kaskatı kesiliyordu.

Eirik karısının teninin tadını, hatta terinin tuzunu bile sevdiğini keşfetti. Hafifçe balmumu ve kendi kadın kokusu ve korku kokan boynunun pürüzsüz derisini yaladı.

Aslında Eirik bu yatak oyununu bu gece için planladığından çok daha ileri götürmüştü. Eğer bu aşk oyununa bir an önce son vermezse, bir daha durması mümkün olmayacaktı.

Ama yapmak istediği -hatta yapması gereken- tek bir şey vardı. Eğilerek sol meme ucunu dudaklarının arasına aldı ve diliyle fiskeledi, ardından ağzının çatısına doğru ıslak bir şekilde emdi. Meme ucunu sadece bir an ağzında tuttu. Dayanabildiği tek şey buydu.

Ama kız iç çekip içgüdüsel olarak daha fazlası için yukarı doğru kalktığında neredeyse çözülyordu. Kulaklarında kan uğuldadı ve Eirik onun istemsiz tepkisi karşısında kontrolünün hızla kaydığını hissetti.

"Oh," diye fısıldadı.

"Oh mu?"

"Steven'la hiç böyle olmamıştı."

Steven! Nefret ettiği düşmanından bahsetmesi Eirik'i sarsıcı bir şekilde şimdiki ikilemine geri götürdü. Eadyth'in son birkaç gecedir yaptığı maskaralığın Gravely'li Steven'la bir şekilde bağlantılı olması gibi en ufak bir ihtimal bile varken onunla sevişmeyi ve muhtemelen tohumlarını rahmine ekmeyi göze alabilir miydi? Hayır, diye karar verdi, kalçalarının arasında zonklayan sertliği ve sadece onun bedeninin sağlayabileceği tatmini arzulayan kanının çalkalanmasını görmezden gelmeye kendini zorlayarak. Kararlılıkla yatağın kendi tarafına doğru yuvarlandı.

"Ne... ne?" Eadyth sordu.

Eirik yüksek sesle esnedi ve yalan söylerken etkilenmemiş gibi görünmeye çalıştı, "Bu gece tüm bu yatak sporlarını yapacak durumda olmadığımı fark ettim. Belki başka bir gece." Sonra ona sırtını döndü ve uyuyormuş gibi yaptı.

Bir kez olsun, cadaloz karısının nutku tutulmuştu. Muhtemelen yaşının ve rahatlığının onu ittiğini düşünüyordu. Hah! Biraz daha çekilirse yatak alev alabilirdi. Gülümseyerek, rahatlamak için kendi elleriyle rahatlama fikrini düşündü, sonra vazgeçti.

Güçlü ereksiyonunun acısı. Eadyth'e bir gün için yeterince şok vermişti.

Eadyth sırtüstü yattı, uzunca bir süre aynı pozisyonda donakaldı, Eirik'in reddedişiyle sersemlemişti. İnanılmaz derecede aşağılayıcıydı.

Sonunda bir adamın şehvet dolu yaklaşımlarına boyun eğmişti ve adam onu... eksik bulmuştu.

Eirik gürültülü bir horlama sesi çıkardı. Kocasının çıplak sırtını görmek için döndüğünde dudakları tiksintiyle kıvrıldı. Vahşi herif! Bir insan nasıl bu kadar çabuk bu kadar derin bir uykuya dalabilirdi? Kocasının çıplak kıcını tekmelemek için can atıyordu.

Ama Eadyth onun uyanmasını istediğinden emin değildi. Özenle koruduğu otokontrolünün çözüldüğünü hissediyordu ve bu ihtimal hiç de hoşuna gitmiyordu. Hassaslaşan bedeninin bilincinde olarak, Eirik'in dokunuşunun birkaç dakika önce ateşlediği tuhaf zevkleri anlaması gerekiyordu. Görmediğinden emin olmak için ona doğru bir bakış atan Eadyth, parmak uçlarını kalçalarında, düz karnında ve göğüslerinin hâlâ kabarık olan meme uçlarında gezdirdi. Eirik'in hissettiklerine yaklaşabilecek hiçbir şey hissetmiyordu. parmaklar uyandırdı.

Eirik'in nefret dolu parmakları okşarken neden bu kadar farklı, bu kadar acı verici bir şekilde harika hissettiriyordu? Dudakları ve diliyle onun üzerinde o kötü şeyleri yapmaya devam etseydi nasıl olurdu? Meme ucu mu? Bu görüntü karşısında göğüsleri tuhaf bir şekilde şişti ve sızladı. Ve eğer onun dudaklarını öpmüş olsaydı, özellikle de onu diliyle öpmüş olsaydı Bunu tam da bu odada bir kez yapmıştı ve aynı anda o tüylü okşamalarla vücuduna dokunuyor olsaydı... Eadyth tepkisini gizleyebilecek miydi, bilmiyordu.

Sonunda sıkıntılı bir uykuya dalmadan önce bulmaca saatlerce onu rahatsız etti.

Eadyth ertesi sabah uyandığında Eirik çoktan kalkmış ve gitmişti. *Tanrı'ya şükür! Steven* ve hizmetkârlarının, yeni bir buğday tarlasını çiğneyen atlı yabancıların haberlerini araştırmak için malikânesinin uzak bölgelerine gitmeyi planladıklarını hatırladı. Eadyth, Ravenshire'a musallat olan bu son belanın arkasında hiç şüphesiz Steven'in olduğunu bilerek ürperdi.

Gravely'nin şeytani Kontu onlarla oynuyordu; son hamlesini beklerken sinirlerini germek için tasarlanmış ürkütücü bir oyun. Bunun ne olacağını tahmin edemiyordu ama oğlu John'u içermeyeceğine yemin etmişti.

Eadyth ayrıca Eirik'in bugün onu tekrar ertelemesine izin vermemeye karar verdi. *O yapmalı* gülünç maskeli balosunu daha fazla ilerlemeden itiraf etmeliydi. Özellikle de Yestereve'le konuşmalarında dürüstlüğü bu kadar vurgu yaptığından beri. *Oh, Tanrım!*

O sabah daha sonra mutfak masasında oturup Bertha ve Britta'nın bir sepet erkenci bezelyeyi ayıklamasına yardım etti. Yemek için büyük masayı temizlemek istiyordu.

O sabah topladığı düzinelerce bal peteğini. Onları kendi tasarladığı küçük çömlek kaplarda pazar için hazırlamayı planlıyordu. Sıcak su kazanları ve özel süzme aletleri hazır bekliyordu.

"Lord Raven'ın büyük masada seninle nasıl alay ettiğini duydum yestereve," Britta arkadaşıca yorum yaptı. "Erkekler bazen çok kaba yaratıklar olabiliyor."

Eadyth ağzına birkaç bezelye attı ve soru sormak için kaşlarını kaldırırken çıtırdattı.

"Bilirsin işte, meme uçlarının rengi falan."

Eadyth boğuldu ve bezelyeler yanlış kanaldan aşağı gitti. Bertha sonunda ona bir bardak su getirene kadar öksürdü de öksürdü.

"Eirik'in bana ne dediğini biliyor musun?" Eadyth sonunda kurnazca açık sözlü hizmetçiye sordu, özel konuşmasının kale hakkında tekrarlanmasına daha fazla inanmadığından mı yoksa kızdığından mı emin değildi. Ama hizmetkârlar hep böyle olur, diye düşündü.

"Evet, Wilfrid... yani Efendi Wilfrid... bazen bana bir şeyler söyler."

Eminim öyledir. Sefil herif!

"Utanmayın leydim. Bütün erkekler nadiren de olsa böyledir, özellikle de içki içerken ya da özel olarak... uh...'özel olarak şehvetli olduklarında." Son kelimesinde güzelce kızardı.

Oh, Yüce Tanrım! Böyle bir konuşmaya nasıl dahil oldum?

Bertha bilgece, "Her zaman işe yarayan şey memelerdir," dedi. "Erkekler güzel göğüslere bayılır, özellikle de sallanıyorsa."

"Wobbles mı?" Eadyth ve Britta şaşkınlıkla ona dönerek sordular.

Bertha omuzlarını geriye atarak iri göğüslerini gururla öne doğru itti. Sonra iri ellerini iki memenin altına koyarak onları daha yukarı kaldırdı ve gülünç bir şekilde salladı.

"Gördün mü? Benimki sallanıyor. Bu yüzden ben geçerken erkeklerin dilleri dışarı sarkıyor."

Eadyth'in ağzı, bir erkeğin Bertha'nın şişirilmiş formuyla ilgilenebileceği düşüncesi karşısında hayretten açık kaldı, ama düşününce, müstehcen aşçının sürekli bir yatak arkadaşı kaynağı varmış gibi görünüyordu. Britta'nın Britta'nın gözleri de ilgiyle açıldı ve sonra ikisi de kendi göğüslerine baktı. Britta'nın dolgun göğüsleri, yanında bir kadınla yürürse sallanabilirdi.

Eadyth abartılı bir salınımla zıplasa bile küçük göğüslerinde en ufak bir sallanma olmayacağını biliyordu.

Eadyth'in zihninin bir tarafı Bertha'nın dünyadan ve erkeklerden bihaber, cahil bir kocakarı olduğunu söylerken, diğer tarafı belki de Eirik'in evliliklerini bu yüzden tamamlamadığını sinsice fısıldıyordu. Onun kadınsı yanlarını eksik buluyordu.

Hâlâ kendi göğsünü incelemekte olan Britta'ya baktı. Sonra gözleri ani bir anlayışla temas etti ve küçük çocuklar gibi kıkırdarlar.

Sallanan göğüsler! Sırada ne var?

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

Günün geri kalanında Eadyth, bal toplama işine yardım etmeleri için kaledeki tüm hizmetkârları görevlendirdi. Bahar çiçeği hasadı her zaman en bol ve en kaliteli balı ürettiyordu, ancak bal üretimi en iyi ihtimalle zorlu, bazen de dağınık bir süreçti.

Bir chatelaine'in tüm işleri arasında en çok sevdiği bu işin tadını çıkaran Eadyth, mutfağına giren herkesi ellerini güçlü bir sabunla ovmaya ve temiz tulumlar giymeye zorladı. Hatta mutfaktaki petekleri temizlemiş ve tüm kir ve böcek parçacıklarını titizlikle temizlemiştir.

Bazı petekleri parçalara ayırır ve ballarını hala petek içinde tercih eden müşterileri için özel çömlek kaplara yerleştirirdi. Ancak Eadyth çoğunlukla mumlu petekleri kendi kullanımı için saklamayı ve sadece nektarı satmayı tercih ediyordu.

Uzmanlık gerektiren bazı işleri kendisi yapmakta ısrar etti. Eleştirel bir gözle önce peteklerdeki balın rengini inceledi ve buna göre tasnif etti.

"Ne fark eder ki? Bal baldır," diye yakınan Bertha, tüm işçilerin bir an önce yemek pişirme alanından gitmesini istiyordu. Artık Eadyth şatoya temizlik kurallarını dayattığı için Bertha pırıl pırıl mutfağıyla gurur duyuyordu.

"Bu büyük bir fark yaratır, Bertha. Şu parlak sarı balı görüyor musun? Karahindiba çiçeğinden. Beyazımsı sarı ise Yonca. Kiraz ağaçları gibi meyve çiçekleri açık, altın sarısı bir renk üretir. Balımı satın alanların ne tür bal aldıklarını bilmeleri için saksılarımı etiketlemeyi seviyorum."

Bertha homurdandı, "Bana öyle geliyor ki toplam insanlar çok perticya-ler."

Eadyth ateşte ısıtılmış keskin bir bıçakla peteklerin kapaklarını keserken sadece gülümsedi. Değerli balı kaybetmemek ya da çalışma alanında yapışkan bir dağınıklık yaratmamak için işlemin hızlı ve ustaca bir dokunuşla gerçekleştirilmesi gerekiyordu.

Petekleri hemen Britta'ya verdi; o da onları, tatlı nektarın süzülerek akması için ateşin sıcaklığına yakın büyük toprak çömleklerin üzerine asılı gevşek dokunmuş bezlerin içine yerleştirdi.

Geriye sadece balmumu tarakları kalıyordu. Daha sonra, Bertha süzölmöş balmumunu püre haline getirirdi.

petekleri büyük bir kaseye koyarlardı. Sonra onlar da ateşin yanındaki ikinci bir çömleğın üzerindeki temiz bir süzme bezine yerleştirilirdi. Bu ikinci öz daha kalitesiz olurdu ama Jorvik'in pazar tezgahlarında satılmak için değıl, mutfakta kullanılmak için uygun olurdu.

Eadyth petek parçalarını ve daha önce kestiğı balmumu kapaklarını ılık suya koyarak iyice temizledikten sonra kurumaya bıraktı. Sonbaharda balmumu mumlarını yaparken kullanmak üzere saklayacaktı.

Sonunda süzme bezlerini şeritler halinde keserek John, Larise ve Godric'e özel bir ikram olarak emmeleri için verdi ve onları avluya doğıru kışkışladı. Çocuklar her zaman Eirik'in muhafızlarından en az ikisinin eşliğinde sabahdan beri mutfakta dolaşıyor, görünüşte yardım ediyor ama daha çok yaramazlık yapıyorlardı.

"Prens ile meyve bahçesinde oynayabilir miyiz?" Eadyth yapış yapış parmaklarını nemli bir bezle silerken John sordu.

"Hayır, tatlım. Baban hepinizin kalenin içinde kalmanızı istiyor. bugün." Eadyth düğün yemeğinden beri Eirik'ten John'un babası olarak bahsetmek için bilinçli bir çaba sarf etmişti ve küçük oğıu onu bu kadar kolay kabul ederek onu şaşırtmıştı.

John, Eirik'inki kadar mavi ve büyüleyici gözlerle ona baktı ve sızlandı, "Ama kimse bizi istemiyor. Hepsi onları rahatsız etmememizi söylüyor. Çok güröltü yapıyormuşuz. Babam döndüğünde bize surların dışına nasıl tüküreceğimizi göstereceğini söyledi ama o zamana kadar hava kararmış olabilir."

Eadyth, John'un tükürmekle ilgili sözleri üzerine tiksinti dolu bir ses çıkardı ve ardından şu tavsiyede bulundu: "Dinle canım, neden 'Amca' Wilfrid'den sana şu masa oyununu oynamayı öğretmesini istemiyorsun? *Hnefatafl*, sanırım İskandinavlar ona böyle diyor."

Hüzünlü yüzü aydınlandı ve sadece birkaç adım ötede olmalarına rağmen Larise ve Godric'e bağırarak yeni planları hakkında bilgi verdi. Onlar da çığılık çığılık mutfaktan kaçtılar.

Wilfrid'in ona yaptığı bu iyilik hakkında daha sonra söyleyecek çok şeyi olacağına şüphe yoktu. Ama mutfaktaki herkes bu kutsanmış sessizlik karşısında rahat bir nefes aldı.

Bertha gülümseyerek, "Tanrım, hayatımda hiç bu kadar çok ciyıklama ve ciyıklama duymamıştım," dedi.

"Godric, John ve Larise gelmeden önce iki kelimedenden fazla konuşmazdı," diye ekledi Britta başını hüzünle sallayarak. "Buçukluk şimdi durmadan gevezelik ediyor."

Eadyth sessiz kaldı, her iki kadının da şikâyetlerine rağmen küçük çocukların kimsesiz şatoya getirdiği sıcaklığa değer verdiklerini biliyordu. Steven'ın başının üzerinde dolaşan tehdidine rağmen, Eadyth de kendini Eirik'in koruması altında rahatlarırken ve onun baştan çıkarıcılığının tadını çıkarırken buldu aile hayatının cazibesi.

Öğleden sonra, nihayet mutfakı temizlediklerinde, Eadyth uzun çömlek kaplar dizisine gururla baktı - yirmi çömlek petekler ve elli adet süzme bal, her birinin üzerinde çeşidini belirtmek için özel bir işaret bulunmaktadır.

"Bu iğrenç koku da ne?"

Eadyth başını kaldırdığında Eirik'in iri gövdesiyle mutfakın kapısını doldurduğunu gördü. Parmaklarını aşırı uzun saçlarının arasından geçirdi. Kıyafetleri kirliydi. Ve odanın öbür ucundan karnının açlıktan guruldadığını duyduğuna yemin edebilirdi.

Kocası sabahın erken saatlerinden beri, yeni kötülükleri araştırmak için malikânesinin uzak kuzey bölgelerine doğru yola çıkmıştı. Ne bulduğunu öğrenmek için endişeyle bekledi ama kocasının çatık kaşlı ifadesi yorgunluktan bitkin düştüğünü gösteriyordu. Sorularını sormak için daha sonraya kadar beklemeye karar verdi.

Bu arada, birkaç mutfak hizmetçisine akşam yemeği için büyük salondaki masaları hazırlamaya başlamalarını işaret etti. Sonra yüksek sesle koklayan kocasına döndü.

"O benim tatlım," dedi savunmacı bir tavırla, hızla atan kalbini sakinleştirmeye çalışarak. Bir gece önce yatağını paylaştığından beri kocasını ilk kez görüyordu, çıplak bedenine bu kadar yakından dokunduğundan beri. Yüzünü ısıttığına şüphe olmayan kızarıklığını gizlemek umuduyla başını öne doğru çekti. "Balı sevmiyor musun?"

"Balı severim ama bir tatlının fazlası insanı tıkayabilir. Bütün kale bal kokuyor. Dış bailey bile. Dışarıda o kadar çok sinek var ki, bazılarının Jorvik'e kadar geldiğine yemin edebilirim."

Eadyth onun alaycı sözleri karşısında kaskatı kesildi. "Şahinlerin İni'nde bir Balımı işlemek için ayrı bir kulübe yapacağım. Her halükarda sinekler bir iki gün içinde yok olacaktır."

"Oh, bundan daha çabuk gideceklerini söyleyebilirim," dedi tembelce, "özellikle de sinekler Northumbria'daki tüm eyaletlerden her kargayı çektiğinden beri. Avluda o kadar çok kuş pisliği var ki, kiri zar zor görebildim." Sonra dikkatle beyaz benekli çizmelerine baktı

yeni fırçaladığı mutfak zeminini kirletiyordu ve hınzırca gülümsedi. "Belki de süpürge ekibini oraya göndermelisin. Cimri kuşlar sizin katı temizlik kurallarınızı henüz duymadım."

Eadyth onun alaycı eleştirisine sinirlendi. Şaka mı yapıyordu? Yoksa gerçekten de Eadyth'in saf davranışlarından hoşlanmıyor muydu?

Bu arada Bertha ve Britta çömlek kaplarını bulaşıklığa taşımaya başlarken Eirik, Eadyth'in masada durduğu yere yaklaştı.

Omzunun üzerinden bakarak, bir avucunu tanıdık bir şekilde sağ kalçasının üzerine koydu ve orada durmasına izin verdi.

Eadyth neredeyse yerden fırlayacaktı. "Bırak beni, seni şehvet düşkününü hayvan," diye tısladı.

Eirik mavi gözlerini masumca kırıpıştırarak, "Ah, affet beni karıcığım," dedi. "Tuttuğum şeyin masa kenarı olduğunu sanmıştım."

Ona inanmayarak ters ters baktı.

"Daha önce bahsetmeyi düşünmemiştim ama bazı şeyleri yakından görmekte sorun yaşıyorum." Gözlerini kısarak ona baktı ve kusurunu vurguladı.

Eadyth ona doğru şüpheli bir bakış fırlattı, yanlışlıkla arkasını kavradığına inanıp inanmayacağından emin değildi. Yanındaki son tencereleri toplamakta olan Bertha'ya baktığında, müstehcen aşçı gözlerini devirdi ve alçak sesle fısıldadı, "Şehvetli erkekler hakkında ne demiştin?"

Önce sallanan memeler, sonra kıç."

Eadyth bir kıkırdamayı bastırdı. *Bir kıkırdama! Tanrı'nın Kemikleri! Bu adam beni delirtiyor.*

Ancak Eadyth, Eirik'in kendisine yaptığı tecavüzü kısa sürede unuttu. balına ne yaptığını gördü. Önce uzun bir parmağını en iyi yonca balının bulunduğu tencereye soktu ve parmağını yalayarak temizledi. Tam başka bir küpü denemek üzereydi ki, kadın elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Sen aptal mısın, dostum? Bunlar Jorvik'teki müşterilerim için. Sen kirli parmaklarını içine soktukten sonra kim onları satın almak ister ki?"

Eirik sırtıttı ve onu duymamış gibi davranarak parmağını bir sonraki tencereye soktu, temiz masanın üzerinde dikkatsizce gezdirdiği balı ağzına götürdü ve tatlı nektarı parmağının ucuyla ona sundu. "Al bakalım, Tadına bakın leydim. Kendi malınızın tadına bakmak her zaman en iyisidir. Ayrıca, tatlandırılmaya ihtiyacınız var."

"Bugünlük yeterince tattım," diye itiraz ederek geri çekildi. Ama adam onu takip etmekte ısrar etti, bal yüklü parmağını dudaklarının önünde salladı ve yanlışlıkla göğsünün üzerine biraz serpti. Dehşete kapılan Eirik

yalayacakmış gibi görünüyordu ama onun yerine parmak ucunu dudaklarına bastırdı.

"Dene bakalım."

"Hayır. Yüce Tanrım, en azından bir kaşık kullan. Hiç terbiyen yok mu senin?"

"Görünüşe göre değil." Hâlâ sırtıyordu ve Eadyth'in kalbi onun baştan çıkarıcı yakınlığı karşısında göğsüne çarptı. Adam at, ter, odun dumanı ve insan kokuyordu. İğrenmek yerine, Eadyth açıklanamaz bir şekilde onun özel kokusu tarafından çekildi. Adam onu son derece rahatsız etmişti ve bu hiç hoşuna gitmemişti. Ve şimdi bıyıklarını da kestiği için daha genç, daha az sert, fazlasıyla baştan çıkarıcı bir yakışıklılığa sahip görünüyordu.

O sırada uzak duvara yaslanmıştı ve daha fazla olay yaratmak istemiyordu, bu yüzden dilinin ucunu adamın parmağının ucuna değdirdi. Bu büyük bir hataydı.

Dikkatli ol, diye kendi kendine sessizce tembihledi, şimdiye kadar bilinmeyen her

Vücudundaki erotik nokta tam olarak dikkatini çekti. *Şeytani yakışıklı bir adam seni daha önce kandırmıştı. Bu da Steven'ın yaptığı gibi seni bir kenara atabilir.*

Ancak Eadyth, dilinin işaret parmağının sert derisine sürtünmesinin verdiği lezzetli hissi görmezden gelememişti. Bu, kendi yumuşak kadınlığını ön plana çıkarmış ve arttırmıştı. Bu ona kendini kötü hissettirdi. Ve harika. Onun tenini tekrar tatmak istiyordu.

Yapmamalı.

O yaptı.

"Umm," diye inledi. "Bu kiraz çiçeği balı." *Şimdi git, seni şeytani sefil, aptalca bir şey yapmadan önce. Saçlarını taramak gibi alnında. Ya da ellerimi kaslı göğsünde gezdirmek. Ya da, Tanrı'nın Tatlı Annesi, daha basit benliğime teslim ol ve dudaklarındaki balı tatmak için uzan.*

Boğuk bir sesle, "Daha fazlasını dene," diye ısrar etti. Parmağı hâlâ ağzının önünde baştan çıkarıcı bir şekilde duruyordu.

"Eirik, ben-"

Diğer elini başının üzerindeki duvara dayadı ve günahkâr bir şekilde ona yaklaştı. Yüzsüzce parmağını ağzına soktu ve kızın parmağını yalamaktan ve emmekten başka çaresi yoktu, özellikle de parmağını birkaç kez sokup çıkardığında.

Açıklayamadığı bir nedenden dolayı, birden aklına o roman geldi. Düğün gecelerinde yatak odasında ona verdiği dil öpücüğü. O kadar utanmazca sevmişti ki.

Kısa süre sonra Eirik'in hareket eden parmağı Eadyth'in vücudunun diğer kısımlarında garip bir tepki yarattığından balı tamamen unuttu. Göğüsleri aniden daha dolgun hissetti. Kanı kalınlaşıyor ve kollarında, bacaklarında ve aman Tanrım, bacaklarının arasındaki o gizli yerde yoğun bir şekilde birikiyor gibiydi. O

Kollarını onun boynuna dolamak ve onu daha da yakınına çekmek istedi. Kendini güçlükle dizginleyerek, benliğinin tamamen şehvet düşkünü olmayan o küçük parçasından güç aldı.

Eirik'i kurtaran tek şey artık sırtıtmıyor olmasıydı. Onun yerine mavi gözleri karardı ve dudakları aralanarak yaklaştı. Açlıktan ölmek üzere olan bir adama aniden ziyafet sunulmuş gibi kızın ağzına bakıyordu.

Bakışlarının çekimine karşı koyan Eadyth, tek bir parmağıyla hislerini ters yüz edebilen bu sinsi büyücü adama direnmeye çalıştı. İffetsiz bir kadına dönüşüyor olmalıydı. Elbette onu burada, mutfakta, herkesin önünde öpmezdi. Ama Eadyth'in umurunda değildi. Anlayamadığı bir nedenden ötürü, tüm iyi içgüdülerine rağmen, daha da yaklaştı, dudaklarına açlık duyuyor, adını koyamadığı ama ona muazzam bir tatmin getireceğini bildiği bir şey istiyordu.

Bertha'nın odanın diğer tarafından gelen müstehcen kıkırdaması ikisini de kendine getirdi ama Eirik onu daha da yaklaştırmadan ve başındaki tırabzanın arasından kulağını ısırarak ipek gibi fısıldamadan önce değil, "Ve bu gece yatak odamıza bir tencere getirirsem dilimden bal da emer misin tatlı karıcığım?"

Eadyth'in kalbi telaşla çarpmaya başladı ve içinden soluksuz bir zevk heyecanı geçti.

"Belki bu sefer o kadar yorulmam," dedi onu önünden, duvardan uzağa iterken, söz verir gibi bir ses tonuyla.

Bu sırada arka tarafına kaba bir çimdik attı. Kadın onu azarlamadan önce, "Sana öğrettiğim aşk inlemelerini çalıştın mı yestereve?" diye sordu.

Eadyth isyan edercesine durdu ve daha fazla ilerlemeyi reddetti. Öfkeyle dönerek iki avucunu da onun göğsüne dayadı ve hoşnutsuzluğunu göstermek için onu güçlü bir şekilde itti. Adam kılını bile kıpırdatmadı.

Bunun yerine elini onunkine bağlayarak mutfaktan dışarı, koridordan kaleye doğru çekti, sonra omzunun üzerinden ona baktı, "Dişlerini kapatsan iyi olur Eadyth, özellikle de etrafta bu kadar sinek varken.

Sen de bal küpü gibi kokuyorsun."

Kendinden iğrenerek ağzını kapattı ve isyan eden duygularını kontrol altına alacağına söz verdi. Keşke kendini onun üzerine yürümekten alıkoyabilseydi.

sürekli yemleme. Büyüleyici haydut onu etkisi altına alıyordu ve yakında baştan çıkarıcı yöntemleriyle ona hükmedecekti. Buna izin veremezdi.

Ama sonra Eirik, "Steven ve bugünkü bulgularımız hakkında seninle özel olarak konuşmalıyım," diye açıklayınca sıkıntısını unuttu.

"Steven! Oh, Kutsal Anne!" Eadyth onu Ravenshire'a getiren tehlikeyi bir anlığına unuttuğu için kendini azarladı. Savunmasını gevşetmekle ne kadar aptallık etmişti! Kötü Steven şimdi ne yapmıştı? Eirik'in kasvetli tavrından, durumun çok kötü olduğunu anlamıştı.

Büyük salonun dışındaki özel odaya girdiklerinde, Eirik bir sandalyeye çöktü ve ona da oturması için el salladı. Eadyth ilk defa Eirik'in durumunu fark etti. Zincir zırhını çıkarmıştı ama hâlâ ağır yün sütyeninin üzerine yastıklı tulumunu giyiyordu. Yüzünü ve kollarını çizikler, çürükler ve is kaplamıştı. *İs mi?* Eadyth düşündü.

"Bir yangın çıktı, değil mi?" Başını salladı.

"Mülkünüzün kuzey ucundaki çömlekçi kulübeleri mi?"

Başını yorgunca salladı ve iki büyük kadehe bal likörü doldurarak birini ona uzattı.

"Hayır," diye reddetti, midesi bulanmıştı. Eirik'in haberleriyle birlikte kalenin bal kokusu midesini bulandırıyordu.

Ama onu kızın ellerine itti. "İç."

Mavi gözleri onu yakından inceledi ama Eadyth artık onun hilesini fark edip etmediği konusunda endişelenmiyordu. Eirik'in halkına sefalet getirmiş olabileceği için karnında ekşi, batan bir his hissetti.

Ve bu suçluluk duygusu onun aptalca maskeli balosundan çok daha ağır basıyordu.

Eirik'in acımasız ifadesi onu korkutmuştu ve içmesi konusundaki ısrarı... bunun tek bir açıklaması olabilirdi. Uzun bir yudum aldı, boğazında hızla oluşan yumruyu geçerken sıvının tadını zar zor aldı, sonra fincanda kalanı hızla içti.

"Hawks' Lair?"

"Evet."

"Bu nasıl olabilir?" diye bağırdı. "Onu iyi korumuştum."

Eirik başını salladı. "O kale değildi. Kale ve duvarları hâlâ güvende."

Eadyth şaşkınlıkla kaşlarını çattı ve kocasının açıklamasını bekledi.

Eirik aniden sandalyesini onunkine yaklaştırdı, böylece neredeyse diz dize oturuyorlardı. Yavaşça, iki elini de kendi ellerinin arasına aldı. Rahatlatmak yerine

Eirik'in endişesi onu dehşete düşürdü. Sonra konuyu değiştirerek onu şaşırttı. "Söyle bana Eadyth, bahçemde kaç tane arın var?"

"Ne?"

"Arılar - şimdiden inanılmaz derecede çoğalmış görünüyorlar. Kaç kişi olduğunuz hakkında bir fikriniz var mı?"

Tahmin etmek ister gibi omuzlarını kaldırdı. "Belki yüz bin."

"Yüz bin arı!" Eirik'in tatlı düşüncesi şaşkınlığı altında kayboldu. "Aklını mı kaçırdın kadın? İstila edecekler tüm mülk."

Eadyth gülümsedi. "Hayır, yüz bin o kadar da büyük bir miktar değil. Tek bir kolonide, tek bir kraliçe ile elli binden fazla işçi ve iki bin dron. Ve gelişen düzinelerce kolonim var." Eirik'in gözleri hayretle açıldı.

Eirik ilk kez onun işine ilgi gösteriyordu ve bu onu çok memnun etmişti. Gururunun parıltısıyla, Eirik'in hâlâ sıcak bir şekilde kavradığı ellerini geri çekme ihtiyacı bile hissetmedi. Hatta Eirik bileğindeki nişan izini başparmağının nasırlı kısmıyla dikkatle okşadığında bile... Eirik'in kolunda, kalbinin hızla çarpmasına neden olan tatlı bir hazzın ince karıncalanmaları belirdi.

"Ne de olsa Eirik," diye devam etti şaşırtıcı derecede düz bir sesle, artan hislerini görmezden gelmeye çalışarak, "kraliçe arı Mart'tan Ekim'e kadar her gün iki bin kadar yumurta bırakır."

İnançsızlıkla başını iki yana salladı. "Bütün bu arılarla ne yapacağız? Kaleyi dev bir kovana mı çevireceğiz?"

"Bitirmeme izin vermediniz. Bu sonsuza kadar artan bir arz değildir. Örneğin, erkek arılar öldükten sonra..." Eadyth, sözlerinin onu nereye götürdüğünü fark ettiğinde sözleri kesildi.

"Onlardan sonra... ne?" diye dürttü.

"Dostum," dedi küçük bir sesle.

Eirik kahkahalarla güldü. "Ah, Eadyth, böyle değil mi Dünya mı? Erkekler ölümüne zina yapıyor. Ve kadınlar, şey, kadınlar sadece başka bir çiçeğe vızıldıyor..." Ona göz kırptı.

Eadyth gülümsememeye çalıştı ama daha kötü haberlerin geleceğini hissetse de kendine engel olamadı. Eirik onun ellerinden birini bıraktı ve parmak uçlarıyla dudaklarına dokunmak için uzandı. "Daha sık gülümsemelisin. Gülümsediğinde o kadar arpa suratlı olmuyorsun."

Arpa suratlı! Eadyth onun elinin tersiyle yaptığı iltifat karşısında kaskatı kesildi, ardından adamın mavi gözlerindeki muzip parıltıyı fark edince gözlerini şüpheyle kıstı.

"Belki de hayatı çok hafife alıyorsun, seni vahşi. Bence çok fazla gülümsüyorsun."

"Hakkını vermeliyim karıcığım. Birkaç saat önce, uzun, çok uzun bir süre tekrar gülümseyebileceğimi düşünmüyordum."

O anda adamın elini dudaklarından uzaklaştırdı ve diğer elini adamın elinden zorla çekerek, "Gizemli sözlerini bana bırak. Bugün ne oldu?"

"Steven, Şahin İni'ndeki tüm arı kovanlarınızı yaktı," diye açık açık söyledi. "Orası ile Ravenshire arasında tek bir arı bile yok."

Eadyth'in nefesi kesildi ve gözleri yaşardı. "Yaralanan oldu mu?" diye fısıldadı.

"Hayır, ama yangınları söndürmek ve enkazı temizlemek korkunç bir karmaşaydı. Yangınlar en az bir hektarlık alana yayıldı."

"Steven neden bu kadar zalim olsun ki? Ben ona hiç zarar vermedim. Bu son hareketinin beni hedef aldığı çok açık."

Eirik başını salladı. "Hayır, sadece sen değil. Bunu hepimize bir uyarı olarak söylüyor ama korkmayın leydim. Sizi ve oğlunuzu koruyacağıma söz veriyorum."

Eadyth onun içtenlikle ifade ettiği bu sözlerden çok etkilendi ve tam bunu ona söylemek üzereyken, "Ve o lanet arıların her birini değiştirmene yardım edeceğim, bunu yapmak için senin lanet peçelerinden birini takmam gerekse bile," diye devam etti.

Eadyth gözlerini kaydırdı ve gülümsemeye çalıştı. "İşte bu, hizmetkârların içini titretecek bir manzara olurdu - ikimiz bu kasvetli koridorlarda peçeler içinde yürüyorduk."

"Özellikle de üzerimizde bir şey yoksa," diye ekledi ve ona baştan çıkarıcı bir sırıtişla baktı.

Onu azarlayamayacak kadar şaşkın olan Eadyth, yıkanmak için yatak odasına gittikten sonra bile oyalandı. Evli çiftler böyle sapıkça şeyler yapar mıydı? Sapkıncaydı, değil mi?

Eirik, su soğuduktan uzun süre sonra yorgun kaslarını büyük ahşap küvette ıslatmaya devam etti. *Yüce İsa!* Keşke Steven'la tanışabilseydi yüzleşmek ve kötülüklerine son vermek. Şüphesiz Tanrı onu bunun için kınamayacaktır. Şüphesiz dünya bunun için ona teşekkür edecektir.

Ya Eadyth? Yalancı karısı ne olacaktı? Şimdi açıkça yapmaktan çekindiği gibi, ikiyüzlülüğünü itiraf etmesine izin vermeli miydi? Yoksa onun gerçek nedenlerini keşfetme umuduyla kendi hilekârlığına kısa bir süre daha devam mı etmeliydi?

Eirik, Steven'in bugün arılarını yakmasına şaşırdığından ve çok üzüldüğünden şüphe duymuyordu. *Tabii...*

Bazı açılardan, Eadyth'in ona çeyiz olarak çok sayıda değerli stokunu vermiş olması ve yangından önce onları Şahinlerin İni'nden çıkarmış olması çok uygundu. Bu bilmece Eirik'in kafasını kurcalıyordu ve hazır bir cevap göremiyordu. Ama bu gizemi aydınlatmaya kararlıydı. Ve yakında.

Kendisi küvette yatarken, Wilfrid'i Sigurd'u getirmesi için gönderdi. İskandinav topraklarından gelen güvenilir dostu onun talimatlarını dikkatle dinledi. Eirik Sigurd'a Şahin İni'ne, civar köylere, hatta Jorvik'e gitmesini ve Eadyth ve son yıllarda Gravely'li Steven'la olan ilişkileri hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmesini söyledi. Eadyth'in Steven'la işbirliği içinde olup olmadığını öğrenebilecek biri varsa o da kurnaz hizmetkârıydı. Sigurd'a mümkün olan en kısa sürede dönmesini emretti.

Tehlikenin yanı sıra, Eirik'in acilen bir cevap almak istemesinin başka bir nedeni daha vardı. Birdenbire, bu evliliği nikâhlı karısıyla tamamlamak için yanıp tutuşmaya başladı. Çok ama çok uzun zamandır bir kadınla yatmamıştı ve vücudu bir kadının kalçaları arasında tatmin olmak için yanıp tutuşuyordu. Ama herhangi bir kadın değil, bunu üzüntüyle fark etti. Alınan Eadyth ile sevişmek istiyordu. Kuzgun'un böyle bir şey yapabileceğine kim inanırdı ki? gerçek karısını mı arzuluyordu? Göründüğü gibi sıkıcı bir serçeye değil, tüm o süslü püslü kıyafetinin altında bulacağından şüphelendiği zarif kuşa.

Eirik gün boyunca onun bir gece önce yatağındaki çıplak bedenini hatırladı ve küller olmadan tam olarak nasıl görüneceğini merak etti ve sıkıcı giysiler içinde, saçlarındaki yağlar yıkanmış. Tutkunun sancıları içindeki bedeninin altında.

Bir gece önce kör bir adam gibi, onun kadınsı şeklini öğrenmeye başlamıştı. Göstermekten hoşlandığı o soğuk yüzün altında Orada sıcak bir duygusallığın közleri yatıyordu, sadece doğru adamın onları hayata geçirmesini bekliyordu.

O adam olabilir miydi? Olmak istiyor muydu?

Tabii ki evet!

Eirik kendi kendine söylenerek başını salladı, sonra saçlarını köpürttü ve durulamak için suyun altına girdi. Hava almak için çıktığında, Eadyth odanın ortasında elinde katlanmış çarşaflardan oluşan bir bohça ile donmuş bir şekilde duruyordu. Sanki nefes deliğinden su üfleyen bir balınaymış gibi şaşkınlıkla ona baktı.

Islak saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için iki elini birden kullandı. Ve ayağa kalktı. Çenesi demir bir ağırlık gibi düştü.

Eirik bir sırtımayı zorlukla bastırdı. "Bana şu kurulama bezlerinden birini uzatır mısın?"

Eadyth vücudunun kendisine bakılmasından hoşlanan bir kısmına bakıyordu. Hem de çok. Anında bir tepki hissetti ve karısının gözleri utanç içinde yukarı doğru fırladı.

"Ne dedin sen?" diye ciyakladı. "Ne zaman?"

"Az önce."

"Elindeki bezlerden birini bana uzatır mısın?" diye sordu eğlenerek.

"Ah." Yaklaştı, adam küvetten çıkarken gözlerini onun göğsünden ayırmamak için bariz bir çaba sarf etti.

Çabucak kalan bezleri bir sandığın üzerine koydu ve gitmek için döndü.

"Sırtımı kurulayabilir misin?" diye sordu, onun gidişini geciktirmeye çalışarak.

Boğulma sesi duyduğunu sandı. "Lütfen?"

Neredeyse ayaklarını sürüyerek onun yanına döndü. İsteksizce bir beze uzandı ve omuzlarından başlayarak sırtını kurulamaya başladı.

"Omzunda kötü bir çürük var. Acıyor mu?"

Parmak uçlarını içeri doğru bastırdı ve adam sarsıldı. "Tanrı'nın Kemikleri! Tabii ki acıyor."

"Nasıl oldu bu?"

Omuz silkti. "Yangınları söndürüyorduk ve yanan bir ağaç dalı üzerime düştü. Birkaç sıyrıktan daha fazlası var, garanti ederim."

"Meyve bahçesi ağaçları da mı yandı?" diye sordu küçük bir sesle.

"Evet, ama dikkatli bir budama ile birçoğu kurtarılabilir. Dünyadaki hemen her konuda uzmanlığınızı bildiğimden, onları yeniden canlandırabileceğinizden hiç şüphem yok."

Onun alaycı sözlerini duymazdan geldi. "Çürüğün üzerine biraz merhem sürmen gerek. Deri kırılmış."

"Saçındaki yağdan biraz almaya ne dersin?" diye sordu kuru bir sesle. Sanki şaka mı yaptığını yoksa ciddi mi olduğunu sorgular gibi parmaklarının tereddüt ettiğini hissetti.

"Atlar üzerinde işe yaradığını söylemişsiniz, değil mi?"

"Evet, öyle ve sen de kesinlikle aynı kategoridesin ama daha çok bir katıra benziyorsun." Güldü ve duyularını alışılmadık derecede tedirgin eden nazik, süpürme darbeleriyle onu kurulamaya devam ederken gerginlik parmak uçlarını terk etti.

"Neden cildin her zaman bu kadar sıcak?" diye ağzından kaçırdı. "Ne?"

Omzunun üzerinden geriye baktı. Eadyth alt dudağını ısıtıyor ve yüzündeki o şeytani gri tabakanın arasından kızarıyordu.

"Vücudunuz bir fırın gibi ısı yayar."

"Öyle mi?" Eirik gülümsedi. "Belki de beni ısıtan sadece sen ve senin sarhoş edici yakınlığındır," diye takıldı.

"Hah! Ben ve buradan Jorvik'e kadar diğer tüm hizmetçiler."

Eirik onun hakaretine aldırmadı ve boğuk bir sesle, "Merak ediyorum, hanımefendi karım, sizi ateşlendirmek için ne gerekir?" diye sordu.

Eadyth'in yüzü kansız kalmış, bu da külü daha da çirkin bir hale getirmişti. Kuruyan bezi tiksintiyle bir kenara fırlattı ve ondan uzaklaştı. "Her zaman hislerimi bulandırmayı bırak."

Eirik sırtıttı. "Duyularını mı karıştırıyorum?" *Çok karıştırmak isterdim. Şu anda duyularından daha fazla, tatlı cadı. Neden biraz daha yaklaşıyorsun? Gel, Eadyth, küçük bir oyun oynayalım.*

Eirik, kabarmaya başlayan tahrikine hayıflanarak bakarken, tek karışık olanın onun duyuları olmadığını fark etti. Dönmeye başladı, sonra ona bir şok daha yaşatmamak için tereddüt etti.

Şok lanet olsun, diye karar verdi sonunda çapkın bir sırıtışla ve yine de döndü.

Eadyth yere baktı, tekrar kızardı, sonra doğrudan gözlerinin içine baktı, belli ki onunla dalga geçtiğini fark etmişti. "En iyisi üzerinize bir şeyler giyin lordum, yoksa merdivenlerin altında bahsettiğiniz o kargalar yeni tüneme noktası."

Boğulma sırası Eirik'teydi. Karısının kıvrak zekâsını takdir etmek zorundaydı, bunu ona karşı kullandığında bile. Kıkırdayarak küçük giysiler ve bir çift soluk sütyen giydi, bir yandan da karısının zarif hareketlerini izliyordu. yatağın ayak ucundaki sandığa koydu ve kirli çamaşırlarını toplamaya başladı.

giysiler ve ıslak kurulama bezleri, küvetin yanındaki nemli telaşları atılmak üzere bir yığın haline getirin.

Adam fildişi tarağını omuz hizasındaki saçlarında gezdirirken arkasından, "Kırpılman gerek," dedi.

"Evet, biliyorum," diye kabul etti, lavabonun üzerindeki cilalı metalde kendine bakarak. "Bunu benim için yapabilirsin."

"Saç kesme konusunda pek iyi değilimdir," diye karşı çıktı.

"Tanrı'nın Nefesi, Eadyth! Sonunda senin usta olmadığın bir şeyi mi ortaya çıkardık?"

Onun alayına gülümsemedi.

"Yüzünü hafiflet, karıcığım. Hayat sürekli surat asmak için çok kısa."

"Kendi saçını kendin kes, dangalak. Senin aptallıklarına ayıracak vaktim yok." Elinde çamaşır demetiyle kapıya doğru ilerledi.

"Hayır, kal ve saçını kes. Arkaya uzanamıyorum," diye kandırdı. "Ayrıca, seninle Steven hakkında konuşmak istiyorum."

Kadın isteksizce geri döndü ve çamaşırları yere serdi. Adam alçak bir tabureye oturup sırtını ona döndüğünde, Eadyth'e bir çift makas uzattı.

"Ne kadar kısa olsun istiyorsun?"

Omuz silkti ve işaret parmağıyla ensesine hayali bir çizgi çekti. "Yeterince kısa. Sadece kulaklarımı çimdikleme." *Ya da vücudunun başka bir yerini.*

Saç tutamlarını bir araya getirip uçlarını makasla keserken arkasından sessizce bakmaya devam etti.

"Eadyth, sen hiç gülmez misin?"

"Evet, güldürücü bir şey duyduğumda gülüyorum. Ama çoğunlukla eğlenceli bulduğunuz şeyler benimle dalga geçmek için yaptığınız kaba şakalar oluyor."

Şey, bu çoğunlukla doğrudu, diye düşündü. "Seni ne güldürür?"

"O çok değer verdiğin bacaklarının arasındaki uzantıya takılıp düşüyorsun," diye karşılık verdi hemen. Aceleyle söylediği sözlerden dolayı duyduğu pişmanlığı parmak uçlarında hissedebiliyordu.

Eirik kıkırdadı. "Benim... büyütme gücümü abartıyorsun," diye hızlıca cevap verdi, karısının bu daha hafif, daha az ilkel yanını sevdiğini fark etmişti.

Karıcığım!

Eirik, Eadyth hakkındaki önceki düşüncelerini ve evlilik yeminlerini tamamlama özlemini hatırladı. Ve bu konuda tereddüt etmesinin nedeni

Gravely'li Steven.

Belki de onu hemen yatağa atmalı ve tüm bu oyunlara bir son vermeliydi. İstekli bir kadınla yatakta bir gün geçirmek çok iyi bir fikirdi. Omzunun üzerinden bakınca Eadyth'in son esprili sözlerine kaşlarını çattığını gördü.

Belki de değil, akıllıca karar verdi.

Kesimi bitiren Eadyth, çabalarının düzgünlüğünü kontrol etmek için bir tarağı saçlarında gezdirdi. "Yeterince iyi," dedi ve elini aletleri bir kenara bıraktı ve saç kırpıntılarını temizlenmesi gereken nemli çalı yığınının üzerine attı.

Sanki ağır bir konuyu düşünüyormuş gibi odanın ortasında duruyordu.

"Eirik, uzun zamandır seninle önemli bir şey konuşmak istiyordum," dedi tereddütle.

Oturdu ve ona yanındaki sandalyeyi işaret etti.

"Yaptığım şeyden gurur duymuyorum ama bunun benim düşünce tarzım için neden gerekli olduğunu bilmenizi isterim."

Maskeli balosunu itiraf etmeyi planladığını bilen Eirik'in vücudu alarma geçti. Artık onun hilesinin farkında olan Eirik, Eadyth'in alışılmadık derecede yakışıklı bir kadın olduğunu açıkça gördü. Daha önce kırıksıklık olarak düşündüğü şeyler geçici kaş çatma çizgilerinden başka bir şey değildi. Ve ağzındaki o büyüleyici ben, işte onu ve vücudunun iyi sakladığı diğer pek çok yerini keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Ama Sigurd raporuyla dönmeden önce itiraf etmesini istiyor muydu? Bir yanı bu itirafı yapmasını istiyordu, böylece onu yatağa götürebilecek ve kanına işleyen bu arzu ateşini söndürebilecekti. Bu kesinlikle belden aşağı olan kısmıydı. Daha mantıklı olan diğer kısmı ise tohumlarını, ölümü için Steven'la komplo kurabilecek başka bir kadına ekme riskine girdiği konusunda uyarıyordu. Hayır, Sigurd'un dönüşüne kadar birkaç gün daha beklemeliydi.

Eirik onun itirafını engellemenin bir yolunu bulmaya çalıştı. Duyuları çiçek açan, kışkırtıcı bir fikir üzerinde tam alarma geçti.

"Eadyth, bana şu zaman ölçen mumlarından biraz daha bahseder misin?"

"Ha?"

"Bana zaman ölçen mumlar konusunda uzman olduğunuzu söylemiştiniz.

Neymiş onlar?

Onları kendiniz mi icat ettiniz?"

"Hayır, onları ilk olarak Kral Alfred tasarladı, yıllar önce. Ama ben deneyler yaptım ve benimkileri mükemmele yakın hale getirdim."

"Daha azına cesaret edebilirler mi?"

"Bilmek mi istiyorsun, yoksa sadece alaycı yorumlar mı yapıyorsun?" *"Gerçekten* bilmek istiyorum."

Eadyth ona ihtiyatla baktı ama sonra açıkladı: "İyi kalpli Alfred, dört saat boyunca yanacak yetmiş iki pennyweight balmumundan mumlar tasarladı, böylece zamanı işaretlemek için art arda günde altı mum. Ben ise üzerinde saat işaretleri olan ve yirmi dört saat boyunca yanabilen ekstra büyük bir mum geliştirdim."

"Böylece birisinin sonraki mumları yakmayı hatırlamasına gerek kalmıyor," diye bitirdi sözlerini, kendisine rağmen onun yaratıcılığından etkilenecek. "Çok büyük olmalılar."

"Aynen öyle. Ve çok pahalı, ama yine de insanlar yapabildiğim kadarını satın alıyor." "Neden mumlarım hakkında bilgi almak istediniz?" diye sormadan önce birkaç dakika onu şaşkınlıkla inceledi.

Yani, onun harika yeteneklerine olan ani ilgimi kabul etmiyor.

Zeki bayan! "Bilmek istemezsiniz." "Evet, istiyorum."

"Madem ısrar ediyorsun." *Seninle işim bitmeden önce, bir daha asla Bana bir daha yalan söyleme. Maskeli balodan tahmin edebileceğinizden çok daha fazla pişmanlık duyacaksınız.* "Merak ediyordum da, bana beş saatlik bir Mum mu?" diye sordu uysalca.

Bir kaşını kaldırdı, şüpheleri artık kesinlikle uyanmıştı. "Ne amaçla?"

Hiç sormayacaksın sanmıştım, benim ilkel ve düzgün küçük karım. Bakalım hislerinizi biraz daha karıştırabilecek miyim? "Hiç duydun mu beş yapraklı lotus?" *Bahse girerim bin yıl geçse de olmaz, özellikle de bunu zihnimde canlandırdığım için.*

"Hayır." Kaşlarını çattı, belli ki adamın zaman ölçen mumlarla ilgili sorusunu lotus çiçeğiyle ilişkilendirmeye çalışıyordu. "Çiçeğin, arıların taç yaprak tozlarını topladığında ortaya çıkan mum türüyle bir ilgisi var mı?"

Eirik ellerini zevkle birbirine sürtmek için kendini zor tutuyordu

"Hayır, bu daha çok mumun yandığı beş saat boyunca yapılanlarla ilgili" demeden önce.

"Oh?"

"İlgilenmeyeceğinize eminim." Sıkılmış bir şekilde tırnaklarını inceledi.
Bana sor. Sor bana. Sor bana.

"İlgimi çektiniz."

Zirve! Buradaki anahtar kelime bu, benim güvenen küçük güvercinim. Ve benim kelime tuzağıma çok güzel düştünüz, çok teşekkür ederim. "Eğer gerçekten bilmek istiyorsan, şu doğu haremlerinden birinde bir halife vardı-"

"Oh, hayır, senin şu harem masallarından biri daha olmasın!"

Kaşlarını masumca kaldırdı. "Bu destanı sana daha önce anlatmış mıydım?"

"Hatırlıyor musun, bir keresinde benim arıcılığım gibi şeffaf kumaşlardan bahsetmiştin.

peçeler, doğu haremlerinde farklı bir amaç için kullanılır."

"Unutmuşum. Hayır, bu başka bir hikâye." Parmaklarını sabırsızca yüzünün önünde havada salladı. "Bu seferki zaman ve belki de mumlarınızla ilgili."

Hayatında gördüğü en güzel menekşe rengi gözlerle ona şüpheyle baktı ve sonunda, "Devam et," diye dürtükledi.

Bayıldım, bayıldım. "Dediğim gibi, doğudaki bir haremde, yatağını paylaşma onurunu takdir etmeyen bir köle kız satın alan bir halife vardı."

"Humph!"

"Adam onu on birinci karısı yapmayı kabul ettiğinde bile, kadın onun bedensel cazibesiyle kendisini rahatlatmasına izin vermeyi reddetti."

"Onbirinci! Hah! Muhtemelen nefes almaktan fazlasını yapamayacak kadar yorgundu."

Eirik sırttı, onun ilgisini çektiği için memnundu ve onu kendi merakının ağına düşürmek için sabırsızlanıyordu. "Hediyeleri, afrodizyakları denedi -"

"Aphro... ne?"

Eadyth'in sorusu Eirik'i bir an için durdurdu ve kafasında her türlü uygunsuz fanteziyi harekete geçirdi. Soğukkanlılığını yeniden kazandığında huysuzca, "Bu açıklamayı başka bir zamana saklayalım. Sözümü kesmeye devam mı edeceksin? Eğer öyleyse, belki de akşam yemeğini kaçıracağız ve ben çok açım."

"Devam et, bir daha bölmeyeceğime söz veriyorum."

Bundan içtenlikle şüpheliyim. "Her durumda, halife her şeyi denedi, ama boşuna. Sonunda bilge bir ihtiyara danıştı ve o da ona beş yapraklı nilüferden bahsetti."

İlgiyle öne doğru eğilmiş olan Eadyth'e baktı. *Bu iyi bir güven kuşu, Eadyth. Sadece biraz daha.*

"Bilge adam, halifeye kabuğunu soymak için beş saat ayırmasını tavsiye etti. lotus çiçeğinin taç yaprakları. İlk bir saat boyunca kesinlikle dokunulmayacaktı. Hem erkek hem de kadın giysilerini çıkaracak ve sadece konuşacaklardı. Belki rahatlamak için bir kadeh şarabı paylaşabilirlerdi ve erkek kadına ne yapacağını söyleyebilirdi. Tabii ki kadın da Ama eğer utangaçsa, belki de sadece kendisine yapılmasından hoşlandığı şeylerden bahsederdi. Ve eğer *gerçekten* çekingense, belki de adam özellikle bir şey söylediğinde başını sallamakla yetinirdi. kışkırtıcı."

"Bana böyle saçma hikâyeler anlattığına inanamıyorum Eirik. Bence Jorvik'teki hanımını ziyarete gitme vaktin geldi de geçiyor bile. Belki Asa seni bu şehvet düşkünlüğünden kurtarabilir."

Eirik kaskatı kesildi. Eadyth'in onu bu kadar kolay gözden çıkarması fikri hoşuna gitmemişti. Ve garip bir şekilde, Eadyth'in metresini kabul etme şeklinden de hoşlanmamıştı. Bu doğal değildi.

"Şu anda Asa ile sevişmek istemiyorum. Aslında bugünlerde seni yatağında daha çok düşünüyorum."

Eadyth'in nutku tutulmuştu. Aslında, gizli eğilimini bu kadar açığa vurduğu için kendisi de afallamıştı. Ama Eadyth'in bir anlık sessizliğinden yararlandı ve o şirret dilini yeniden kazanmadan önce hayali hikâyesine devam etti.

"İkinci saat boyunca sadece öpüşüyorlardı, ama sonra şüphesiz bildiğiniz gibi birçok öpüşme türü var. Vücudun *tüm* bölümlerini içerir."

Eadyth öfkeyle soludu ve onun iğrenç varlığını terk edecekmiş gibi ayağa kalktı. "Sen... sen-"

Onu sandalyesine geri itti ve devam etti, "O zamana kadar, tabii ki, çoktan...uh, zirvelerinden birini yapmış olacaktı ve sonra-"

"Tepeler mi?" Eadyth kekeledi.

Eirik şimdi ne diyeceğini şaşırmıştı. Saf karısı, bir erkekle yatmış ve bir çocuk doğurmuş olsa da, bir kadının cinsel uyarılma dağına tırmanmasının ve erotik zevkle patlamasının ne anlama geldiğini bilmiyordu. Doğru kelimeleri dikkatle aradı ve şöyle dedi: "Şüphesiz bir erkeğin yatak sporu sırasında, çiftleşme zirveye ulaştığında zevkten aklının başından gittiğinin farkındasınızdır. Aynı şey bir kadın için de geçerli olabilir."

"Akılsız! Ve bu aranması gereken bir zevk mi? Hiç sanmıyorum."

Eirik sırtıttı, kız onu boğazlamadan ya da daha kötü bir şey yapmadan önce bitirmek için acele etti. "Üçüncü saat boyunca birbirlerinin vücutlarını okşarlar, hisleri artıran tüm gizli yerleri öğrenirler. Kadın tabii ki başka bir zaman zirveye ulaşır. Ya da iki." *Dinliyor musun, Eadyth? Yoksa açık ağzınla sinek mi yakalamaya çalışıyorsun? Tanrının Nefesi, o tatlı dudaklar için daha iyi bir meslek düşünebilirim.*

Sonunda kendine geldi ve inanamayarak homurdandı. Ama sandalyesinden kalkmadı. Anlaşılan adamın hikâyesi ilgisini çekmişti.

"Dördüncü saat boyunca," diye devam etti pervasızca, "erkek göğüslerini ve bacaklarının arasındaki kadınsı kıvrımları keşfederken kadın kıpırdamadan yatmalıdır."

"Ah, sen korkunç, korkunç bir adamsın," diye bağırdı Eadyth, yüzü kıpkırmızı kesilmişti. "Bana, bir leydiye nasıl böyle sapıkça şeyler söylersin?"

"Bir hanımefendi değil. *Karım,*" diye düzeltti, "ve bir karı koca arasında olanlar sapkınlık değildir. Hayır, ben bitirene kadar gitme."

Ayağa kalktı, küçümseyen burnuyla ona baktı. Sonunda onun kibirli çenesini bir iki çentik aşağı indirecekti. "Beşinci saat boyunca, Adam sonunda kendini onun sıcak kılıfına gömecek ve kadın hiç şüphesiz birkaç kez daha zirve yapacak ve akılsızlığa doğru titreyecekti."

Eadyth kaşlarını çatmış, anlattığı hikâyeye artık inanmadığını belli ediyordu. O anda yüzü öfkeden öylesine morarmış ve kaş çatma çizgileriyle öylesine kırıkmıştı ki, Eadyth neredeyse onun iddia ettiği kadar yaşlı ve çirkin olduğuna inanacaktı.

"Ve tüm bu aşırı yatak oyunları sırasında adam kaç kez 'titriyor' ve 'zirve yapıyor' olabilir?"

"Ah, on ya da on iki kez," diye dürüst bir yüz ifadesiyle yalan söyledi.

Gözleri şaşkınlıkla irileşti. Eirik, genellikle zeki olan karısının abartısının saçmalığını fark etmemesine şaşırdı. *En iyisi sen Dikkatli ol, dostum, diye kendi kendine söylendi, yoksa senden yapabileceğinden fazlasını bekleyecek.*

Eadyth şaşkınlıktan ağzı açık bir şekilde ona bakıyordu.

"Artık halife ve beş yapraklı nilüferin hikâyesini biliyorsunuz," diyerek sözlerini tamamladı.

Eadyth soğukkanlılığını her zamanki demir gibi kendine hakim olmaya zorlayarak iğrenç hödükler hakkında bir şeyler mırıldanırken, kirli giysileri tekrar eline aldı ve öfkeyle kapıya doğru ilerledi.

"Peki bana beş saatlik bir mum yapar mısın?" diye seslendi onun sert sırtına.

"Cehennem donduğunda ve melekler buz pateni giydiğinde," diye cevap verdi soğuk bir şekilde, dönme zahmetine girmeden. Kapıyı arkasından gürültüyle çarptı.

En azından itiraf etmesini engellemiştir. Şimdilik. Ama onu sonsuza dek erteleyemeyeceğini biliyordu.

Peki şimdi onun tüm sırlarını anlatmasını engellemek için ne yapabilirdi? Sigurd dönmeden önce? Ve tabii ki aynı zamanda onun çileden çıkaran, kendinden çok emin gururunu da mı okşayacaktı?

Eirik özellikle lezzetli bir fikir karşısında gülümsedi.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Eirik onu çıldırtıyordu.

"Seninle konuşmalıyım," diye ısrar etti Eadyth o gece onun yatağına sürünerek girerken. Umutsuzca aptalca maskeli balosunu itiraf etmek istiyordu. Aslında, bunu yapmazsa başına geleceklerden her geçen saat daha da korkmaya başlamıştı.

Ancak kocasının çıplak vücudu kendininkinden sadece bir kıl payı uzaktayken ve adam evlilik yeminlerini tamamlamaya kesinlikle ilgi göstermezken konsantrasyon zorlaştı. Eğer bir kez daha ağzı açık ve yüksek sesle esnerse, kadın evlilik anlaşmalarını onun boğazına tıkabilirdi.

"Eirik, şu kaba esnemeyi kes ve bana bak."

"Esnemek kabalık mı? Bunu bilmiyordum. Gördün mü, benim için çok iyisin Eadyth. Bana çok *önemli* şeyler öğretiyorsun."

Eadyth ona şüpheli bir bakış fırlattı. Onunla alay mı ediyordu? "Eirik! Konuyu değiştirmeyi bırak. Sana önemli bir şey söylemek istiyorum."

"Hayır, konuşmak için çok sıcak. Tüm bu nevresimlerle nefes bile alamıyorum." Kadının çıplak bedenini örtene dikkatle baktı. "Ve ne zaman bana söyleyecek 'önemli bir şeyin' olsa, bu daha fazla iş gerektiriyor. Sen Bana dırdır ettiğinde kanım kaynıyor ve burası zaten çok boğucu."

"Belki de yaktığın tüm bu mumlardır." Eirik'in ısrarı üzerine bir düzine mumun boş yere yandığı yatak odasına baktı. Eirik, gece boyunca lazımlığı kullanması gerekirse diye aniden ışığa ihtiyaç duyduğunu iddia etti.

"Ne olursa olsun, dırdır etmeyecektim." Eadyth konuşmaya devam ederken gözlerini onun çıplak bedeninden özenle kaçırmaya çalıştı. "Ben sadece..."

Başarısız oldu.

Cevabının ortasında istemedi de olsa ona bakınca sözleri kesildi ve Tanrım, adam kollarını başının arkasında kavuşturmuş, uzun bacaklarını bileklerinden kavuşturmuş ve o kısmı dimdik ayakta duruyordu.

Çelik gibi sert bir mızrak gibi havaya.

Nefes nefese kaldı ve gözlerini zorla adamın yüzüne dikti.

"Eadyth, *hep* dırdır ediyorsun."

Neyse ki Eirik onun incelemesini ya da ardından gelen utancını fark etmiş gibi görünmüyordu. Mavi gözleri kızın çenesine kadar çektiği yatak çarşafını tedirginlikle tararken, ona kayıtsızca baktı.

"Burası fırın gibi," diye homurdandı yine.

"Bu konuda ne yapmamı istiyorsun?" diye tersledi ve düşüncesizce sorduğu sorudan hemen pişman oldu.

"Yatak çarşaflarından kurtulun. Hepsinden."

Eadyth yutkundu.

Eirik aşağı doğru kaydı ve rahat etmeye çalışarak ileri geri yuvarlandı. Bir keresinde bir kolunu uzattı ve yanlışlıkla kadının sol göğsünü kaba keten kumaşın üzerinden sıyırdı. Kadın ona sırtını döndüğünde, Eirik'in dizi kısa bir süreliğine kalçasına değdi.

Sertleşti. Ancak kısa süre sonra rahatladı ve adamın dokunuşunun tesadüfi olduğunu fark etti. Adam ona kızın şeklinin, yüzünün ve tavırlarının kendisini nasıl ittiğini yeterince sık anlatmıştı. Aslında vücudunda bu çekilmez adam için herhangi bir çekiciliği varmış gibi görünen tek yer dudağının üstündeki beniydi. Kutsal Aziz Bridget! Adam sapıktı. Eğer bir kez daha diliyle onun benine ne yapmak istediğinden bahsederse, kadın onu boğmak.

Ve yine de evlilik yeminlerini tamamlayamadı. *Hmmm.*

Eadyth aniden adamın dikkatini bir kez daha elindeki konudan, yani itirafından başka yöne çekmesine izin verdiğini fark etti. Yatakta aniden doğruldu ve çarşafın göğüslerine doğru hızla inişini güçlkle yakaladı.

Eirik'in gözleri büyüdü ve neredeyse kafasından fırlayacaktı. Bazı şeyler için yeterince iyi görebiliyor gibi görünüyordu!

"Eirik, sana önemli bir şey söylemekte ısrar ediyorum. Kıpırdanmayı bırak ve dinle-"

"Belki de evliliğimizi tamamlamalıyız," diye yumuşak bir şekilde araya girdi. "*Şimdi.*"

"Şimdi mi?" diye ciyakladı. Tanrım, adam bir andan diğerine bir sıcaktan bir soğuğa koşuyordu.

"Evet. Eğer yardım etmek için birkaç şey yaparsan, bu durumun üstesinden gelebilirim," diye yalvarırcasına teklif etti. Eadyth onun sert dudaklarının kenarında bir sırtış gördüğüne yemin edebilirdi ama onu daha yakından inceleme fırsatı bulamadan bu hareket durdu.

"Bana öyle geliyor ki hamurunuz mayalanmaktan fazlasını yapmış," dedi kuru bir sesle, birkaç dakika önce nasıl görüldüğünü çok iyi hatırlıyordu. Erkeklik organına doğru bir el salladı ama tekrar bakmayı reddetti. "Gevşek bir zambak değilsin."

"Ah, demek fark ettiniz. Ama gördüğünüz gibi ekmek yine düştü. Kendiniz bakın."

Hayatım buna bağlı olsa bile olmaz! Eadyth çenesini kaldırıp karşı duvara baktı ve zihnindeki resmi silmeye çalışırken yüzü kızardı.

Garip bir kıkırdama sesi çıkardı. "Tabii ki, eğer biraz denediysen... *bir şeyler...* tekrar yükselmesini sağlayabiliriz."

"Şeyler mi? Ne şeyleri?" diye kuşkuyla sordu, ona bakmak için sırt üstü döndü.

"Bu adamı bir zamanlar tanıyordum-" "Yine mi o lanet halife!"

"Eadyth! Senin dilin! Tsk tsk. Hayır, o başka bir adamdı, halife değil. Micklegaard'dan bir ipek tüccarıydı sanırım," dedi elini havalı bir şekilde sallayarak. "Bu adamın hamurunda da bir 'mayalanma' sorunu vardı. Karısının yüzünün bir katırın arka tarafına benzediğine şüphe yok." Eadyth'e duygusal bir şefkatle baktı.

Eadyth, kocasının onun fiziksel özelliklerine ilişkin değerlendirmeleri karşısında içten içe ürperdi... ya da bunların eksikliğini.

"Ama karısı çok çabaladı, hakkını vermeliyim," diye devam etti. "Dedi ki onu baştan çıkarmak için yatağın ayak ucunda başının üzerinde dururdu. Çıplaktı elbette. Uzun saçları sade yüzünü örtmek için aşağıya sarkardı. Adam bunun her zaman işe yaradığını söylerdi. Ve tabii ki on çocukları oldu. Sanmıyorum-"

"Asla!" Eadyth ağzını kapattı ve kendi üzerine yuvarlandı. çekilmez zavallıdan uzak tuttu. Tabii ki yalan söyledi. Kadınlar böyle şeyler yapmazdı. Eadyth yapmadıklarını biliyordu.

Öyle mi?

Bunun üzerine Eirik onu bir kez daha görmezden gelerek çileden çıkardı. Eirik'in onu istemesini istediğinden değil. Gerçekten, böylesi daha iyi, dedi kendi kendine.

Peki neden garip bir şekilde kendini eksik hissediyordu?

Ertesi sabah uyandığında Abdul'ün ciyak ciyak öttüğünü duydu. Eirik kuşun kafesinin önünde durmuş, siyah sütyen ve botlarını giymiş, yastıklı tulumunu giymiş, belli ki adamlarıyla birlikte tatbikat alanına gitmeye hazırlanıyordu. Aç kuşa bir lokma ekmek uzattı.

"İğrenç hödük! Awk!" diye ciyakladı kuş, Eadyth'inkine çok benzeyen bir sesle. "Can sıkıcı hayvan! Akılsız sefil! Lord Lackwit! Awk!"

Eirik ona doğru baktı ve kaşlarını suçlayıcı bir şekilde kaldırdı. "Belki de çok fazla boş vaktin vardır, Eadyth."

"Kuyruk tüylerimi öpmek ister misin?"

"*Bunu* ona ben öğretilmedim," diye iddia etti Eadyth, alaycı bir kaşını daha kaldırıp sorduğunda.

"Limp lily. Zambak. Zambak."

Kuş, Eadyth'in bir gece önceki sözlerini tekrarlarlarken Eirik'in gözleri tehditkâr bir şekilde kısıldı.

Eadyth yanaklarının utançtan alev alev yandığını hissetti.

"Hmmm. Belki de bir *derse* ihtiyacınız vardır, hanımefendi karım," dedi Eirik ipeksi bir sesle ve kafese uzanarak kuşun döktüğü uzun yeşil bir tüyü aldı. Yatağa doğru yürürken ona spekülâtif bir bakış fırlattı, sonra kalçası karısınıninkine degecek şekilde kenara oturdu, kumaş bariyere rağmen.

Tüyün kenarını kızın benine dokundurarak boğuk bir sesle, "Bir gün... bir gün Eadyth, bu tüyle büyüleyici şeyler yapacağız," dedi.

Boynunda hızla atan nabızdan, solgun gözlerindeki şehvetin ateşli ısıltısından, muhteşem dudaklarının dolgunluğundan büyülenmiş bir halde ona baktı. Bu adam nasıl oluyor da bir anda tamamen ilgisizlikten alev alev bir tutkuya dönüşebiliyordu? Ve Eadyth'in zihninde, şu anda, bir erkeğin bir kadını istediği şekilde onu istediğine dair hiçbir şüphe yoktu. Şu anda sıkı sütyeninin altında mayalanma konusunda hiçbir sorun yaşamadığını garanti edebilirdi.

Gözlerini tutarak, tüyü dudaklarına, çene çizgisine, çıplak omzuna ve, ah, Tatlı Mary, hâlâ örtülü göğüslerinin uçlarına sürmeye başladı. İnce keten kumaşın arasından ikisi de göğüs uçlarının zirveye ulaştığını görebiliyordu.

Eirik keskin bir nefes aldı.

Eadyth, bedenini yeni ve harikulade bir zevk kaplarken yumuşak bir iniltiyle gözlerini kapadı.

Ama tüyün göğüslerinin arasından aşağıya, belini geçip karnının üzerinden uyluklarının birleştiği yere doğru hafif bir çizgi çizdiğini hissettiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. Yıpranmış keten hiçbir koruma sağlamıyordu. Kendini kontrol edemeyen Eadyth umutsuzca bacaklarını ayırmak ve tüy gibi okşamaya doğru eğilmek istedi. Kendini durdurmak için tüm kararlılığını ortaya koyması gerekti.

Ah, utanmaz bir ahlaksıza dönüşüyorum, diye kendini azarladı Eadyth. *Ve bu hoşuma gidiyor.*

Teni, adamın dokunduğu her yerde, hatta kumaşın içinde bile sıcaklaştı - dizlerinin üzerinde, bacaklarından aşağı, ayak bileklerine kadar. Kan kulaklarına hücum etti ve nefesi kesik kesik soluklarla çıktı. Vücudu günahkâr bir şey arzuluyordu.

Anlam veremediği bir şekilde besleniyordu. O daha ne olduğunu anlamadan, Eirik yatak çarşafının alt kenarını yukarı kaldırdı ve ipeksi tüylerle ayaklarının kemerlerini okşadı.

Onun işkencesinin saf coşkusuyla yüksek sesle inledi. Yoksa onun coşkusunun saf işkencesi miydi? Şaşkın zihni birini diğerinden ayırt edemiyordu.

Aralarında yaz şimşegi gibi yoğun bir fiziksel farkındalık çatırdarken Eirik yüzünde sert bir memnuniyet ifadesiyle durdu. Tereddüt eder gibiydi, sonra kapıya doğru yürümeden önce isteksizce ondan uzaklaştı.

"Beni burada bu durumda mı bırakacaksınız?"

Durdu ve yavaşça dönerek ona kalpleri durduran bir gülümseme gönderdi. Eadyth onun duygularının da en az onunki kadar öfkeli olduğunu görebiliyordu. Yumuşak bir sesle, "Durum nedir?" diye sordu.

"İnanç adına, ben bilmiyorum ama senin bildiğini garanti ederim. Kes şunu, sana söylüyorum."

"Neyi durdurayım?"

Eadyth onun rahatsızlığının kendisini eğlendirdiğini anlayabiliyordu. "Benimle oynadığın bu oyunlar."

"Oyun mu? Hayır, karıcığım, oyun oynayan ben değilim." Tüyü ejderha omuz broşunun tokasına soktu ve okşadı. "Tüyü başka bir zamana saklayacağım, Eadyth. O zaman oyunu sonuna kadar oynayacağımıza söz veriyorum."

"Ne oyunu?" diye bağırdı arkasından, ama adam çoktan gitmişti.

Ve vücudu, adamın *tüyler* için kabarttığı iştahla titriyordu.

Evet, adam onu deli ediyordu.

Eadyth onu delirtiyordu.

Eirik kendi bedenini ve adamlarının bedenlerini sınırlarına kadar zorladı. Ama o sabah yatağında yatan karısının görüntüsünü silememişti, vücudu birleşme ihtiyacıyla titriyordu. Kendisinin de şiddetle paylaştığı bir ihtiyaç.

Sadece karısının gerçek görünüşü hakkında yanılmakla kalmamıştı. Ama görünüşe bakılırsa, o da sandığı gibi soğuk bir erkek düşmanı değildi. Soğuk mu? Hah! Eğer biraz daha sıcak olsaydı, alevler içinde kalabilirdi.

Gerçekten de Eirik'in bir sorunu vardı. Bir erkeğin sağlıklı iştahına sahip sağlıklı bir adamdı. Ve on gece önce nişanlanmasından beri kadınsızdı. Ona karşı koyamayacağını biliyordu.

yatak odasının mahremiyetinde bir gece daha cezbedecekti. Ama onun sadakatinden hâlâ emin değilken onu hamile bırakma riskini göze alamazdı.

Hayır, Sigurd casusluk görevinden dönene kadar aralarında bir bariyer oluşturmalıydı. Ama yenik düşmek üzere olduğunu bildiği halde bunu nasıl yapabilir? Bu Eadyth'e bağlıydı. Karısının bir süreliğine kendisine karşı soğuk davranmasını sağlayacak bir şey yapmalıydı; onu bilinçsizce baştan çıkarıcı bir şekilde yatağa davet etmesini durduracak kadar kızdıracak bir şey. Onu taş gibi kızdırmalıydı.

Bu çok zor olmamalı.

Eirik ön kolunu terli alnına sildi ve dikkatle yeni adamlarından Aaron'un, çekik gözlü, zeytin tenli, ufak tefek, güzel bir Mağribi kadın olan genç karısını selamladığı tarafa baktı. Eirik ani bir ilhamla gülümseyerek genç çifte hızla hazırladığı bir planla yaklaştı. İlk başta, onun alışılmadık teklifine şüpheyle yaklaşarak itiraz ettiler, ancak kısa süre sonra, avuçlarının arasından geçen birkaç sikkenin sıcaklığıyla işbirliği yapmayı kabul ettiler.

Eadyth küplere binerdi, diye düşündü Eirik sırtarak. Sadece Sigurd'un dönüşüne kadar sürmesini umuyordu.

Eadyth arıcılık örtüsünü mutfak tezgahının üzerine bıraktı ve yağmur damlalarını mantosundan ve önlüğünden sildi. Dışarıda gök gürültüsü, çalkantılı ama kısa sürecek bir yaz fırtınasının habercisiydi.

"Adamlar döndü mü?" diye sordu, tatlı bir muhallebi için çömlek bir kâsede yumurta kırmakta olan Bertha'ya.

Aşçı başını salladı ama gözleri gizlice kayd. "Yanlış olan ne?"

"Hiçbir şey."

"Yalan söylüyorsun. Belli oluyor. Eirik nerede?"

Bertha'nın tombul yüzü kıpkırmızı oldu. "Nereden bilebilirim ki?"

"Diğer her şeyi biliyorsun."

"Hah! Onu kendin bul o zaman."

Eadyth Bertha'yı, "Terbiyeli olsan iyi olur, yoksa kendini garderoberı temizlemekle görevlendirilmiş bulursun," diye azarladı, ama kaba bir şekilde değil. Açık sözlü aşçıdan hoşlanmaya başlamıştı.

Masadan bir parça peynir alıp düşünceli düşünceli kemirerek uzaklaştı. Eadyth, Eirik'i aramaya karar verdi. Kocasıyla yakında evliliklerini tamamlayacaklarını hissediyordu ve aralarında suçlu bir sır kalmasını istemiyordu. Bunu yapmak için onu bağlayıp ağzını tıkamak zorunda kalsa bile, Eirik'e yaptığı maskaralığı *şimdi* anlatmaya karar verdi. Bu tuhaf ve kışkırtıcı ihtimal karşısında midesinin derinliklerinde alışık olmadığı bir zevkle gülümsedi.

Yağmur çatıda gürültüyle çınılıyordu ve Eadyth geçerken salonun tavanında nem olup olmadığını inceledi. Görünüşe göre işçileri sonunda tüm sızıntıları onarmışlardı, diye düşündü memnuniyetle. Bundan sonra onları şapelin tadilatına yönlendirecekti.

Eadyth merdivenlerden Eirik'in yatak odasına çıkmak üzereydi ki Britta, "Hanımefendi, ben olsam şimdi oraya çıkmazdım," diye seslendi.

"Neden olmasın?"

"Bu akıllıca olmaz," diye mırıldandı Britta, tıpkı Bertha gibi utangaç bir tavırla arkasını dönerek.

Yanlış bir şeyler vardı. Hoşlanmayacağı bir şey. Ve bu Eirik'le ilgiliydi. Gözleri kısıldı ve bu gizeme bir son vermeye kararlı bir şekilde tekrar merdivenleri çıkmaya başladı.

"Tanrım," diye mırıldandığını duydu Britta arkasında uğursuzca. "Şimdi kaz tüyleri uçuşacak."

Eadyth, Eirik'in yatak odasının *kapısını* çalmaya zahmet etmedi -yatak odalarının kapısı, diye düzeltti. Bunun yerine kolu çevirdi ve kapıyı bir hamleyle açtı. Sonra önündeki manzara karşısında öfkeden nefesi kesildi.

Eirik yatakta dirseklerinin üzerinde uzanıyordu. Üzerinde sadece bir peştamal vardı ve vücudu ile geriye taranmış saçları yakın zamanda banyo yapmış olmanın verdiği nemle parlıyordu.

Yalnız değildi.

Genç bir kadın -genç, *güzel* bir kadın- onunla birlikte yatağa diz çöktü, ayağı kucağındaydı.

Eadyth'in gözleri inanamayarak açıldı.

Mağribi kadın Eirik'in ayak tırnaklarını kesiyordu ve Eirik neredeyse çırılçıplak yatıyordu. Kadının kucağında.

"Eadyth, orada olduğunu bilmiyordum. İçeri gel," dedi Eirik masum bir edayla. Uykulu gözleri başka bir duygudan bahsediyordu.

Oh, ne kadar aşağılayıcı! Eirik gerçekten de herkesin önünde evine bir metres getirmişti. Onu öldürecek! Belki de kadının elindeki o küçük soyma bıçağıyla. Belki de ikisini de öldürecek.

Öfkesinin ortasında, Eadyth'in gözleri hayal kırıklığı gözyaşlarıyla doldu. O ana kadar bu adama, kocasına ne kadar güvendiğini ve birlikteliklerini dört gözle beklediğini fark etmemişti. Bu haksızlıktı. Önce Steven, şimdi de bu kadın düşkünü sefil.

Ne kadar da aptal bir hizmetçi olmuştu, bu evliliğe kalbini açarak girmişti. Çenesini öfkeyle kaldırarak mutsuzluğunu Eirik'in araştırarak bakışlarından saklamaya çalıştı. Güçlü bir kadındı, yalnızlığın acımasız gerçekliğine alışkındı. Başka bir adamın ihanetine daha dayanabilirdi. Evet, yapardı.

Hiç düşünmeden, kirli banyo suyunun yanında duran kovayı kaptı ve içindekileri adamın hâlâ yatmakta olan vücuduna boşalttı. Su, onu ve yatak çarşafalarını ıslattı ve yatakta kamburunun üzerine oturmuş dehşet içinde ona bakan fahişenin elbisesine sıçradı.

"Lanet olsun, Eadyth! Su buz gibiydi," diye haykırdı Eirik, kurulama bezine uzanırken. "Bir adamın iyi bedensel alışkanlıklar edinmesini yadırgıyor musun?"

"Bedensel alışkanlıklar mı?" diye zorlukla sustu ve kovayı kirli banyo suyuyla doldurarak tekrar yatağa yaklaştı. Genç kadın telaşla çığlık attı ve yataktan atlayarak etrafından dolaşıp kapıdan dışarı fırladı.

Eirik ayağa kalktı ve ona meydan okurcasına baktı. "O pis suyu bana fırlatmaya cüret etme, yoksa sonuçlarına katlanırsın."

Öfkesine rağmen Eadyth, adamın çıplak göğüslü ve çıplak bacaklı olarak orada dururken muhteşem görüldüğünü kabul etmek zorundaydı. Ok yarığından gelen ışık, omuzlarını ve kollarını şekillendiren ince kasların üzerinde oynuyor, uzun bacakların bilenmiş kaslarını vurguluyordu. yıllarca ata binmiş. Keten bezi yatağın üzerine attı ve

İki elini de büyük bir kibirle kalçalarına dayamıştı. Baştan çıkarıcı dudaklarında eğlence seğiriyordu ve soluk mavi gözleri sapkın bir zevkle parlıyordu.

O anda kırmızı bir öfke sisi Eadyth'in gözlerini kör etti. Adam ona gülüyordu. Kendini başka bir kadınla eğlendiriyor ve onun öfkesinde mizah buluyordu. Nişanlılık anlaşmasında ona sadakat sözü vermiş ve daha evlilikleri tamamlanmadan zina yapmıştı. En kötüsü, o cahil köylüyü çekici buluyordu ve onu... ve onu, gerçek karısını yatağa bile atmaya katlanamıyordu.

Su dolu kovayı Eirik'in yüzüne fırlattı. Saçlarından, kirpiklerinden ve çenesinden sabunlu su damladı. Onun emrine gerçekten itaatsizlik ettiği için şaşkınlıktan afallayan Eirik'in ağzı açık kaldı. Ama sadece bir anlığına. Şaşkınlığı hızla öfkeye dönüştü ve uğursuzca söz verdi, "Uyarımı dikkate almadığın için pişman olacaksın, karıcığım."

Eadyth o zaman Eirik'e hoşnutsuzluğunu gösterme yönteminde aceleci davranmış olabileceğini fark etti. İçindeki öfkeyi bastırana kadar beklemeli ve durumu onunla mantıklı bir şekilde tartışmalıydı. Tanrı'nın Kemikleri! Ravenshire'a gelmeden önceki soğukkanlı, mantıklı kadın neredeydi? Dönüşlüğü bu huysuz kadını tanıyamıyordu.

Eirik ona doğru yürümeye başladı, gözlerinde yırtıcı bir parıltı vardı.

Eadyth topuklarının üzerinde döndü ve yağmurdan kaçıp gelen ve uzun masalarda oturup yemek yiyen şövalyeleri görmezden gelerek merdivenlerden aşağıya ve salona doğru koştu. Avlu kapısından körlemesine dışarı fırladı, gideceği yeri bilmiyordu, sadece kendisini takip ettiğini duyduğu ayak seslerinden kaçması gerektiğini biliyordu.

Eirik'in çıplak ayaklarının dış basamaklarda kaydığını duyduğunda avluya henüz ulaşmıştı. Kaydı ve yüksek sesle küfrederek bailey'in çamurlu zeminine düştü.

Eadyth endişeyle omzunun üzerinden baktı ve iyi olup olmadığını görmek için geri dönmeyi düşündü. Eirik'e bir kez bakması fikrini değiştirdi. Adam çamurun içinde oturuyordu, üzerinde hâlâ sadece kısa bir peştamal vardı ve ona ters ters bakıyordu; Eadyth onun öfkesi yatışana kadar saklanacak bir yer bulması gerektiğine karar verdi.

Neredeyse mutfak bahçesine varmıştı ki Eirik arkasından saldırdı ve belini kavradı. Yüzüstü yere düştü, yüzü çamura gömülmüştü, Eirik de onun üstündeydi. Yağmur ikisinin de üzerine yağıyor ve bir çamur havuzu oluşturunuyordu.

Eadyth avuçlarını ıslak zemine bastırarak başını ve omuzlarını kaldırmaya çalıştı ama hareket edemiyordu. Eirik çok daha büyük olan bedeniyle onu boynundan ayak parmaklarına kadar örtmüştü ve Eadyth nefes almakta zorlanıyordu.

"Bırak beni, seni koca sersem."

Eirik, Eadyth'i sırt üstü yuvarladı ama vücuduyla onu yere bastırmaya devam etti. Bulutların arasından sızan güneş ışığıyla azalan yağmura rağmen, karısının boğulmuş, çamurlu bir sıçana benzemesine rağmen, müthiş öfkesine rağmen, Eirik sert vücudunun Eadyth'in kadınsı kıvrımlarına yaptığı baskıdan keskin bir zevk duyuyordu.

Evet, kıvrımlar, diye fark etti, zevk almadan değil; karısı kesinlikle bir zamanlar hayal ettiği kemikli yaratık değildi.

Bilinçli bir dikkatle vücudunu onunkinin üzerine yerleştirdi ve gelişmekte olan erkekliğini onun merkezine dayadı.

Nefes nefese kaldı ve sorgulayan bir masumiyetle ona baktı. Yağmur damlaları yüzünü sıvayan çamurda izler bırakıyor, ıslak saçları çirkin gri tutamlar halinde peesinden kaçıyordu.

Ama her nasılsa Eirik itilmedi.

İki bacağını ustaca hareket ettirerek ayak bileklerini kadınınkilerle birleştirdi ve bacaklarını ayırdı. Sonra ince, yağmurdan sırlıslıklam olmuş elbisesinin içinden ustalıkla onun zevk merkezine dokundu - en azından tanıdığı diğer kadınların zevk noktasıydı. Ama belki de karısı farklıydı.

Eadyth'in ağzı büyülenmişçesine yumuşak bir i çekişle aralandı. "Oh."

Eirik gülümsedi. Ne de olsa o da farklı değildi. Ve bunda büyük bir memnuniyet ve beklenti nedeni buldu. "Ah?"

"Ah, sen bir hayvansın!" Eadyth her zamanki huysuz ses tonuyla haykırdı ve kendine geldiğinde onu itmeye çalıştı.

"Bir hayvan mıyım ben?" diye sordu. "Leydim, ne kadar kaba olabileceğimi *henüz* bilmiyorsunuz." Sağ elini uzattı ve bir avuç çamur topladı. Sonra da neşeli bir kıkırdamayla suyu kızın yüzüne sürdü. "Bu kirli banyo suyunu yüzüme fırlattığın için."

Tkrd ve tükürdü, yüzüne çamur sıçrattı ve onu penelemeye çalıştı. Ama adam bir eliyle her iki bileğini de başının üzerine çekti. Sonra bir avuç çamur daha alıp her bir göğsüne sürdü ve avucunu yarattığı kaygan yüzeyin üzerinde baştan çıkarıcı bir şekilde ovuşturdu. Büyülenmiş bir halde, ince topuzunun arasından göğüs uçlarının kabarışını izledi.

Ve ona karşı daha da sertleşti.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye inledi. "Çünkü hoşuma gidiyor."

Dikkatli bir şekilde kalçalarını ona karşı ileri geri döndürdü, deneyler yaptı ve tepkisini yakından izledi. Kadın onu hayal kırıklığına uğratmadı.

İçgüdüsel olarak bacakları genişledi ve daha fazlası için yukarı kalktı. Gözlerini baygın bir şekilde kapatarak dudaklarını ayırdı ve kısa, düzensiz nefesler aldı. Vücudu ona gururlu dilinin söyleyemediğini söylüyordu: onu istiyordu. En az onun kendisini istediği kadar.

"Ahem. Ahem."

Eirik hafif öksürük sesiyle yüksek sesle inledi ve başını kaldırıp Britta, Bertha ve birkaç şövalyesini mutfak kapısının yanında görmeden önce bile fırsatını kaybettiğini biliyordu.

Eadyth tutkulu tepkisini anında bastırdı ve onu mahcup bir sesle azarladı: "Sen dünyanın en kötü kocasısın. Seyirciler önünde evliliğimizi tamamlamayı düşünmek. Çamurun içinde. Gün ışığında."

"Yaptığımız şey bu muydu?" diye sordu eğlenerek. "Bunun benim için bir ilk olduğunu itiraf etmeliyim. Üzerimde kötü bir etki bırakmış olmalısın. Beni başka hangi sapkın yollara sürükleyeceksin, karıcığım?"

"Ben mi? Ben mi?" diye çığlık attı ve onu üzerinden atmaya çalıştı. Adam güldü ve hareket etmedi.

Omzunu ısırıldı. "Ah!"

Omzunu ısırıldı.

Daha da yüksek sesle çığlık attı.

Bu arada, izleyicileri ağzı açık bir şekilde bakmaya devam ediyordu. yaptıkları gösteri. Eirik, düğünlerini herkesin önünde yapmadan önce içeriye geçmenin zamanı geldiğini düşündü. Yağmur durmuştu ve bulutların arasından sızan parlak güneş ışığı nemli topraktan buhar yükselmesine neden oluyordu. Hızlıca düşünen Eirik başını kaldırıp emretti: "Britta, bana biraz sabun, bir tarak ve birkaç kurulama bezi getir. Ben ve karım için de temiz giysiler getir. Onları pınara götür."

"Ne?" Eadyth mırıldandı.

"Gölette yıkanacağız..." *"Biz mi?"*

Eirik, Eadyth'in sesindeki paniği fark etti ama umursamadı. Kadın onu çok zorlamıştı. Karısıyla yatmak için çok uzun süre beklemişti ve daha fazla beklemeyecekti. Aslında daha fazla bekleyemezdi.

"Bu özel bir oyun mu, yoksa herkes katılabilir mi?" diye sordu derin bir ses.

Eirik omzunun üzerinden bakınca Sigurd'un destrierine binmiş oturduğunu gördü. Hayvanı mutfak avlusuna doğru sürmüştü. Eadyth, değerli bitkilerini çiğnerse öfkeden deliye dönecekti.

Ama sonra Eirik Sigurd'un ortaya çıkışının önemini fark etti ve ayağa kalkarak Eadyth'i bedeninin baskısından kurtardı. Eadyth'in ayağa kalkmasına izin verdi ama bileğini tutarak çekip gitmesine izin vermedi.

"Ne buldun?" diye sordu Sigurd atından inip atının dizginlerini seyise teslim ederken endişeyle. "Casusluk yapıyor mu, yapmıyor mu?"

Sigurd şaşkınlıkla ondan Eadyth'e baktı, sonra tekrar Eirik'in kalçalarının birleştiği yerde hâlâ devam eden tahrike dikkatle baktı. Sigurd gülerек abartılı bir çaresizlikle başını salladı. "Sanırım beklemek size çok ağır geldi lordum."

"Bence haberi versen iyi olur yoksa çamur banyosunda bize katılırsın."

Sigurd genişçe sırtarak belirsizliği uzattı. Sonunda açıkladı, "O yeni doğmuş bir bebek kadar masum."

O zaman Eirik kulaktan kulağa sırttı. "Emin misin? Nereyi kontrol ettiniz?"

"Şahinlerin İni. Jorvik. Hatta Gravely'nin iki malikanesi. Evet, eminim. O adamdan nefret ediyor. Ona en yakın olanlar bunu biliyor. Ve geçtiğimiz yıl oğlunu aramaya gelene kadar aralarında hiçbir temas olmadı."

"Bana casus mu yerleştirdin?" Eadyth kuşkuyla sordu ve Eirik'in elinden kurtuldu. Yüzü öfkeyle fırtınaya döndü. "Bu ne cüret? Buna nasıl cüret edersin?" Kolunu geriye doğru savurarak geniş bir daire çizdi ve adamın karnına bir yumruk indirdi.

"Oomph!" Hazırlıksız yakalanan Eirik kaydı ve Eadyth'i de yanına alarak çamurun içine düştü.

Bir kez daha tepeden tırnağa örtünerek çamurda debelenirlerken, kadın çırpındı ve adamın kısıtlamalarına karşı öfkeyle mücadele etti.

"Seni kibirli göt!" Adamın yüzüne bir tokat attı ve sürünerek uzaklaşmaya çalıştı.

"Seni inatçı fahişe!" Kadının ayak bileğini yakaladı ve onu zorla kendine doğru çekti.

O anda vücudu kaskatı kesildi ve aniden acı verici bir şey hatırlar gibi olunca yüzü donup acı maskesine dönüştü. "Bana başka bir kadınla ihanet ettin," diye suçladı ve önünde diz çöktü.

"Öyle mi?" Eirik ilk başta çamurda yuvarlanmalarına neyin sebep olduğunu unutmuştu: Aaron'un genç karısıyla çevirdiği dolap. Aaron'ın genç karısını kızdırabileceğini düşünecek kadar ahmak mıydı gerçekten? başka bir kadınla birlikte olup sonuçlarına katlanmayacak mıydı? "Oh, bu sadece seni kışkırtmak için yaptığım bir maskaralıktı," diye itiraf etti utanmadan.

"Neden?" diye sordu, alnı şaşkınlıktan çatlamıştı.

"Yani beni evliliğimizi tamamlamam için kışkırtmayacaksın ta ki..." Eirik'in sözleri, kızın ışıltılı mor gözlerinde kaynayan öfkeyi görünce kesildi. Belki de çok fazla şeyi çok erken açıklamıştı. Bazı kadınlar çabuk öfkelenir ve dikkatle "idare edilmeleri" gerekir. Öfkesinden nezaket göstermeyi unutmuştu.

"Seni baştan çıkarmak mı? Seni baştan çıkarmak mı?" Eadyth tükürdü. Sonra o demir gibi iradeli çenesi göklere yükseldi ve durumu tersine çevirdi. Eadyth'in topladığını görmediği iki avuç çamuru kaldırıp yüzüne fırlattı. Bir an için kör olan adam kalçalarının üzerine oturup onu serbest bıraktı ve gözlerinden sızan çamuru silmeye çalıştı. Nihayet tekrar görebildiğinde, Eadyth önünde durmuş, elleri kalçalarında, ona hakaretle bakıyordu. "Sen gerçekten de kibirli bir piçsin."

"Seçtiğin kelimelerden de, ses tonundan da hoşlanmadım, karıcığım." Hâlâ izleyicileri olduğunu fark eden Eirik, mutfak kapısındaki tüm seyircilere seslendi: "Dağılın! Hepiniz gidin. Karımla yalnız kalmak istiyorum."

Britta kıs kıs güldü ve ahırdaki iki dişi domuz gibi göründüklerine dair bir şeyler söyledi. Bertha şehvet dolu bir kahkaha atarak, bu iki dişi domuzun bile En düz göğüsler bile çamurla kaplandığında sallanıyormuş gibi görünüyordu. Sigurd ve Wilfrid sadece kıkırdadılar.

Sonunda yalnız kaldıklarında ve nefes nefese birbirlerine baktıklarında, Eadyth ona sitem etti, "Doğru olduğuma dair söz verdiğim halde bana casuslar yerleştirdin. En nefret ettiğin düşmanınla komplo kurduğuma inandın. -En nefret ettiğim düşmanım. Ve sırf benim dokunuşumun iğrenç ihtimalinden kaçınmak için başka bir kadınla yatmayı planladın."

"İğrenç mi?" diye boğuldu. "Leydim, vücudunuzu ve dokunuşunuzu arzuladığımı göremiyorsanız sanrılar görüyorsunuz demektir."

"Öyle mi?" Kadının yüzünde bir an için beliren zevk, adamın sözlerinin ne anlama geldiğini anlayınca kayboldu. "Yatak odanızda Mağribi kadınla yaşadığınız o sahneyi kasten sahnelediğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Tekrar ediyorum, bu bir oyundu. Hizmetçiyle çiftleşme niyetinde değildim. O benim adamlarımdan biriyle evli."

"Ne kadar hilekarsın!"

Alaycı bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

Eadyth menekşe rengi gözlerinden süzülen yaşların taşmasını engellemek için gözlerini kırptırdı.

Anlık bir suçluluk duygusu hissetti. "Emin olmam gerekiyordu," dedi savunmacı bir tavırla.

"Neden bana sormadınız? Sana gerçeği söyledim." "Söyler miydin?" diye sordu usulca.

O biliyordu.

O anda Eadyth, Eirik'in soluk mavi gözlerinde tanıma ışığını gördü ve onun maskeli balodan haberdar olduğunu anladı. Birden onun son birkaç gündeki tuhaf davranışlarını anlamıştı.

"Ne kadar zamandır?" diye sordu, savunmacı bir tavırla geri çekilerek. "Ne zamandır tanıyorsun?"

Omuz silkti. "Yeterince uzun."

"Bana... kızgın mısın?"

Başını salladı ve ona bir adım daha yaklaştı.

O da bir adım geri attı.

"Ben de sana kızgıyım." "Öyle mi?" Bir adım daha attı.

Bu sefer iki adım geriye gitti. "Beni gözetledin." "İyi bir sebeple."

"Belki de benim... benim masum küçük zararsız maskeli balom için iyi bir nedenim vardı."

Eirik onun seçtiği kelimeler karşısında sırtıttı ve Eadyth onun konuşurken kendisine iki adım daha yaklaştığını fark etti. Kendisine daha fazla mesafe bırakmak için beş adım geri gitti ve adam ona hiç hoşlanmadığı yırtıcı bir tavırla gülümsedi. Kendini yaşlı ve bilge bir kedi tarafından takip edilen çaresiz bir kuş gibi hissetti.

"Belki beni motivasyonlarınız konusunda aydınlatmak istersiniz," diye sordu çamurlu üst dudağını düşünceli bir şekilde ovuşturarak.

Eadyth hiç düşünmeden, "Orada neredeyse çıplak ve çamur içinde dururken çok gülünç görünüyorsun," diye tersledi. Aslında adam oldukça erkeksi ve endişe verici derecede yakışıklı görünüyordu, diye itiraf etti Eadyth kendi kendine. Yine de bunu ona asla söylemeyecekti.

Eirik'in olağanüstü berrak gözleri muzipçe parlıyordu. "Ah, o zaman, işleri eşitlememiz adil olur."

Eadyth'in kaşları şaşkınlıkla çatıldı. *Çıplak ve çamur* içinde duran adamın gülünç görüldüğünü söylemişti. Aşağı baktığında, kendisinin de tamamen çamurla kaplı olduğunu gördü. Geriye sadece...

Ağzı açık kaldı. Yapmayacaktı! Eirik ona doğru hamle yaptı.

Görünüşe göre öyle.

Eadyth'i omzuna atan Eirik, onun itiraz çılgınlıklarını ve çırpınan kol ve bacaklarını görmezden geldi. Gölete vardıklarında, onun hanımefendilere yakışmayan konuşması karşısında başını sallıyordu.

Tanrım, iyi bir savaşı severdi ve bu inatçı, otoriter, sert karısı ona iyi bir spor sağlayacaktı. Eirik hiç tereddüt etmeden dizlerini kaynakla beslenen göletin buz gibi suyuna soktu. Sıcak güneşe rağmen, yakın zamanda yağan yağmur nedeniyle banyoları soğuk bir şekilde canlandırıcı olacaktı. Genişçe gülümsedi ve Eadyth'i kıyafetleri ve her şeyiyle birlikte suyun derinliklerine bıraktı.

Ağzına gelebilecek her türlü sıfatı sayarak kekeleyerek ayağa kalktı. "İğrenç hödük! İğrenç serseri! Kanlı piç! Şehvetli Lackwit!"

Eirik utanmadan peştamalını çıkardı ve ona yaklaştı. "Bakalım bu evlilik pazarlığında ne satın almışım, karıcığım."

"Satın mı aldın? Satın almak mı? Beni *satın* almadın, seni sefil. Olsa olsa seni çeyizimle satın aldım," diye haykırdı ve sudan ağırlaşmış giysileri içinde mümkün olduğunca vakur bir şekilde adamın yanından kıyıya doğru yürümeye çalıştı.

Başörtüsünü ve pelerinini suya batırırken çoktan kaybetmişti ve giysilerinin geri kalanı vücudunu baştan çıkarıcı bir vaatle şekillendiriyordu.

Eirik, kızın alıngan sözleri karşısında eğlenerek kaşlarını kaldırdı ve gözlerini kızıdan ayırdı.

göğüslerinin, kalçalarının ve uzun bacaklarının net hatlarını görebiliyordu. "O zaman ikimiz de aldıklarımızı inceleyelim."

Adam peşinden sığ suya adımını atarken, kadın aşağı doğru baktı ve adamın peştamalını çıkardığını fark ederek keskin bir nefes aldı. "Hiç utanman yok mu senin?"

"Hem de hiç."

Kadının giysilerini çıkarmaya başladı. Ve bu hiç de küçük bir başarı değildi, kız tekmeliyor, tırmalıyor ve tüm zaman boyunca ona intikam yemini ediyordu.

"Bana dokunmaya cüret etme... ah, elbisemi yırttın, seni sakar hayvan."

"Böyle kıvırmayı bırak. Bir yılan balığı kadar kaygansın. Ahh! Beni tırmaladın. Pençelerinle kan akıttın," diye inanamayarak haykırdı ve onu suyun altına batırdı.

"Seni piç!" diye bağırarak ayağa kalktı ve kendini adamın göğsüne doğru fırlatarak onu yere düşürdü ve göğsünün üzerine diz çökmeye çalıştı. Burnu yandı ve kasıklarına diz çökmeye çalıştığında hadım edilmekten zor kurtuldu.

"Eadyth! Bir balık karısı gibi değil, bir eş gibi davranmanın zamanı geldi."

"Hah! Kaba bir trol gibi değil, şövalye gibi davranmanın zamanı geldi."

"Bir trol!" diye haykırdı. "Burada kimin trol olduğunu göreceğiz. Bir süredir "İnatçılığın ve kadınsı olmayan tavırlarından bıktım artık." Daha sonra şefkati bir kenara bırakarak, elbisesini ve iç çamaşırlarını kabaca vücudundan sıyırdı.

"Ayakkabılarıma ne yaptığına bak. Eşyalarımı verdiğiniz bu zararın bedelini ödeyeceksiniz."

Alçakça yanından geçen yumuşak deri terliklerine bakarak sıırttı ve çoraplarını bacaklarından çekti.

Eadyth çırılçıplak kaldıktan sonra ona bedensel cazibesini görme fırsatı vermedi. Adamın elinden kurtularak suya daldı ve yüzerek ondan uzaklaştı, çıplak kalçalarını ve lezzetli uzun bacaklarını sadece bir anlığına görmesine izin verdi.

Gülümsedi.

Britta'nın kıyıda bıraktığı sabunu kavrayarak onun peşinden gitti ve birkaç kulaçta onu geçti. Saçlarından tutarak onu kıyıya doğru geri çekti ve kıyıya oturarak Britta'yı dizlerinin arasında suyun içinde oturur pozisyona itti. Kadının çığlıkları hiç şüphesiz Jorvik'te duyulabilirdi.

"Bugünden sonra bana sırtını dönme, seni putperest Viking canavarı, çünkü sana on katını geri ödeyeceğim."

"Korkudan titriyorum leydim." Kız dönüp onu gerçekten iktidarsız kılmaya fırsat bulamadan, Eirik hızla kızın uzun saçlarını sabunladı ve ardından başını suyun altına soktu. Bu işlemi üç kez tekrarladı ve kadının vahşice muamele karşısında öfke çığlıkları atıyordu.

Sonunda saçlarındaki tüm yağı temizlediğine ikna olduğunda, Eadyth'in ayağa kalkmasına izin verdi. Kız öfkeyle uzun, ıslak saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve adamın vücudunu tam anlamıyla incelemesine fırsat vermeden hışımla yanından uzaklaştı. Ah, bunun için daha sonra bolca vakti olacaktı.

Daha derin sulara giderek kendi abdestini almaya başladı. Yıkandı. Saçlarını ve vücudunu çamurdan temizlemek için tekrar tekrar suya daldı.

Sonunda sudan çıktığında Eadyth kıyıda durmuş, yumuşak lavanta ipeğinden kemerli bir gunna giymiş, beline kadar uzanan saçlarını tarıyordu.

Ve çok güzeldi.

Tanrılara şükürler olsun ki Britta, karısı için iç çamaşırı getirmemiş olmalıydı, çünkü elbisesinin ince kumaşı kadınsı kıvrımlarını şekillendiriyordu. İlk başta düşündüğü gibi inceydi ama çirkin de sayılmazdı. Bir kez daha, bu kadar dar görüşlü bir aptal olduğu için kendini azarladı.

Dudakları beklenti dolu bir sırıtışla seğirdi. Bir kurulama bezine uzandı ve yavaşça, durgun bir şekilde vücudundaki nemi sildi, tüm bu süre boyunca onu izledi.

Kadın da onu izliyordu. Dikkatle.

Onun sürekli incelemesi altında sertleştiğini hissetti.

Kızardı ve başka tarafa baktı.

"Sonunda evliliğimizi tamamlayacağız. Bunu biliyorsun Eadyth, değil mi?"

Tereddüt etti, alt dudağını ısırdı, sonra isteksizce başını salladı. "Ama senin için başımın üzerinde duracağımı sanma."

Eirik'in gözleri büyüdü. "Artık bir katırın arka tarafına *pek* benzemediğini gördüğüme göre belki de buna gerek kalmayacak."

Eadyth ona, bir katırın kıkına en çok benzeyen kişinin kendisi olduğunu açıkça gösteren bir bakış fırlattı. "Ve sakın sana şehvetli amaçların için şu beş saatlik mumlardan birini vereceğimi sanma," diye ekledi şirretçe.

"Ha?"

Elini umursamaz bir şekilde salladı. "Biliyorsun... şu övündüğün beş yapraklı lotus şeyi. Artık evlilik yatağından kaçamayacağımı biliyorum ama sapkınlıklarınızda bana işbirliği yaptıracağınızı sanmayın."

O zaman Eirik'in kafasında bir şeyler canlanmaya başladı ve yüksek sesle güldü.

Yüce Tanrım, Eadyth onun beş saatlik seks seansları hakkındaki çirkin hikâyesine inanıyordu ve düğün gecelerinde ondan böyle bir performans beklediğine hiç şüphe yoktu.

"Ah... hafızamı tazele, Eadyth... o masaldaki kadının bir akşamda *zirveye ulaştığını* kaç kez söyledim?"

"Hatırlamıyorum," dedi, yüzü güzelce kızararak. "Yedi ya da sekiz kez, sanırım."

"Sev... yedi ya da sekiz mi?" dedi, kendi fantastik hikâyelerine hayret ederek. Sonra aklına başka bir şey geldi. "Ve kaç kere söyledim o adama

o beş saatlik seans sırasında *zirveye ulaştı* mı?" "On iki," dedi tereddüt etmeden.

Eirik boğazının derinliklerinden küçük, boğuk bir ses çıkardı ve bir adım daha yaklaştı.

Tarağı kadının elinden aldı ve yere fırlattı. Sonra ellerini, avuçlarının içine oldukça güzel oturan beline koyarak onu yerden kaldırdı, böylece vücutları buluştu - uyluk uyluğa, göbek göbeğe, göğüs göğüse.

Başını eğerek dudaklarına doğru mırıldandı: "Eadyth, korkarım beş saat şöyle dursun, beş dakika bile dayanamayacağım."

"Ah, bilmeliydim. Erkekler her zaman sahip olmadıkları hünelerle övünürler."

Dilinin ucunu dudaklarının üstündeki bene değdirdi, sonra benin izini sürdü. ince yontulmuş ağzının kenarları zihni parçalayan bir zevkle. "Bana şimdiden meydan mı okuyorsun, karıcığım?"

"Hayır, en azından bu konuda hemfikiriz. Uzun süreli aşk oyunlarını hiç umursamıyorum. Bir an önce bitse de gitsek," dedi başını öne eğerken inandırıcı olmayan savunmacı bir tonda.

Geriye doğru, dudaklarından kaçmaya çalışıyordu. Kadının bu hareketi ona sadece pürüzsüz boynuna erişim sağladı.

"İşte burada yanılıyorsun, karıcığım. Senin beş saatlik mumunu yakacağız," dedi, sıcak tenini okşayarak, "ve ben de senin zevkini sürekli kılacağıma söz veriyorum... ikimiz de doğru yapana kadar tekrar tekrar zirveye çıkmamız gerekse bile."

Eadyth'in ilk kez söyleyecek bir şeyi yoktu. Ama boynunda çılgınca atan nabız dudaklarına haince çarptı.

On Üçüncü Bölüm

Kaleye doğru yürürlerken, Eirik bir kolunu rahatça onun omzuna attı.

Ona ters ters baktı.

Göz kırptı.

Ne tür bir koca karısına göz kırpar?

Eadyth eğildi ve savunmaya geçerek uzaklaştı. "Benimle dalga geçmeyi bırak," dedi ve hızlı adımlarla onun önünde yürümeye başladı.

Vahşi hayvan masum bir edayla arkasından seslendi. "Ben mi? Dalga mı geçiyorsun? Ben sadece bir kocanın yapması gerektiği gibi davranıyordum. Bu arada, Tykir kalçaların konusunda haklıydı."

Omzunun üzerinden arkasına baktı ve adamın gözlerinin çirkin bir şekilde kışına dikildiğini gördü. Kutsal Aziz Hilary, adamın akli sadece tek bir yolda ilerliyordu. Durdu ve onun kendisine yetişmesini bekledi. Çürük ipek elbisesinin içinde ona poposunu göstermeyecekti, özellikle de Britta ona bir kombinezon ya da iç çamaşırı getirmedikten beri.

"Kendini benim dokunuşlarıma alıştırmalısın, Eadyth," dedi parmaklarını onun kilere dolamaya çalışırken.

Onun elini itti. "Neden?"

"Çünkü iyi bir miktar yapmaya niyetliyim."

Kaşlarını çattı, ilk başta onun sözlerini anlamadı. Adamın kendisine aşırı derecede dokunacağını kastettiğini anladığında, aniden dolan göğüslerinden şüphesiz kızarmış yüzüne doğru sıcak bir kızarıklık kendini gösterdi. "Sen... sen... çapkın," diye mırıldandı, onun şakacı tavırlarını takdir etmediğini söyleyecek kelimeleri bulmaya çalışıyordu. Kesinlikle onları kastetmemişti. Sadece öfkesini arttırmak için onu kışkırtmıştı. En azından, adamın gözlerinin takdirle göğsüne baktığını fark edene kadar böyle düşünüyordu.

Aşağı baktı ve neredeyse yüksek sesle inliyordu. Meme uçları sertleşmişti. *Oh, Tanrım.* "Bir ihtimal sapık mısınız?"

Eirik güldü ve gözlerinin etrafındaki küçük kırışıklıklar çok hoş bir şekilde derinleşti. Kalın, siyah saçlarını yüzüne dökmüştü ama güneş saçlarını kurutmaya başlamıştı bile ve kısa kollu, açık yakalı tuniğinin ortaya çıkardığı büyük miktardaki teni de. Yeni fırçalanmış, güneşte bronzlaşmış teni parlıyordu.

sağlık, canlılık ve ham erkeklikle. Gerçekten de kocası günahkâr derecede çekiciydi. Ve zor kazandığı bağımsızlığı için bir tehlikeydi.

"Hayır, Eadyth, ben bir sapık değilim."

"O zaman neden dokunmaktan ve zinadan bu kadar çok bahsediyorsun?" "Belki de ikisini de yapmayalı çok uzun zaman olduğu içindir."

Bu onu şaşırtmıştı. Ne kadar zamandır metresini ziyaret ettiğini sormak istiyordu, nişanlandıkları zamandan eve döndüğü zamana kadar Ravenshire birkaç gün önce, ama yapamadı. Sormak önemsediyiğini gösterirdi. Ve onu ya da herhangi bir erkeği umursamıyordu. Yapamazdı. *Oh, Tanrım.*

"Üç ay," dedi, sanki onun sessiz sorusunu yanıtlıyormuş gibi.

Gözleri büyüdü ve istemediği halde içinde küçük bir sevinç dalgası dalgalandı. Soğukkanlı tavrını yeniden kazanmaya çalışarak, olabildiğince ilgisiz bir sesle, "Sanırım bu bir erkek için uzun bir süre, ama kesinlikle bir erkek ve kadın arasındaki birleşmeye çok fazla önem veriyorsunuz," dedi.

"Bir koca ve bir eş," diye hafifçe sırtarak düzeltti.

Elini umursamaz bir şekilde salladı. "Erkek, kadın. Karı, koca. Sonuçta bu sadece aşırı değer verilen fiziksel bir eylem. Yemek yemek gibi. Ya da esnemek gibi. Böyle bir önemi hak etmek için çok kısa bir süre. Bir erkek için zevkli olduğunu garanti ederim. En azından bununla sık sık övünürler ama pek çok kadın için sıkıntıdan öte bir şey olduğundan kuşkuluyum."

Eirik ona şaşkınlıkla yan yan baktı ve başını yavaşça iki yana salladı. "Esnemek mi? Ah, Eadyth, sana bunu öğretmek büyük bir zevk olacak. Aksi takdirde."

"Senin günahkar derslerini istemiyorum."

"Karı koca arasında *iyi* bir sevişmenin günahı yoktur."

"İyi. Kötü. Benim için pek fark etmez." "Edecek."

"Hah!"

Eirik öne uzandı ve kızın kıvrıkcık saçlarından uzun bir tutamı parmaklarının arasına aldı. Şehvetli bir şekilde başparmağı ve işaret parmağı arasında ovuşturdu, sonra gözlerini kızıdan ayırmadan saç telini dudaklarına götürdü. "Sevişme konusunda bir yanılğı içinde olduğunuzdan şüpheleniyorum, benim zarif ve düzgün leydim. Eğer istediğiniz gibi olsaydı, bahse girerim, hızlı ve sessiz, temiz ve soğuk olurdu. Ev halkınız gibi siz de bunu çok verimli bir şekilde yönetirdiniz."

Çenesini kaldırdı, bu kez inatla onun yemine gelmeyi reddetti.

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı ve devam etti, "Sana şunu söyleyeyim, hayatım, *iyi*

Aşk sporu uzun... ve ıslak... ve dağınık... ve gürültülü... ve çok ama çok sıcaktır."

Sıcak mı? Islak mı? Oh, Tanrım. Eadyth ağzının kuşkuyla açılmasına engel olamadı. "Ne demek istediğimi anladın mı?" diye alay etti sonunda. "Sürekli benimle alay ediyorsun. Tek istediğim oğlumu koruyacak bir koca, yasal bir anlaşmaydı." Bıkkınlıkla gözlerini kapadı ve dişlerini sıktı.

"Ve daha fazlasını istiyorum."

Eirik'in yumuşak bir sesle söylediği sözler Eadyth'i ürküttü ve gözlerini açarak Eirik'in aç bakışlarıyla karşılaştı. *Açlık mı? Ne için? Oh, hayır, olamaz... oh, kesinlikle benim için değil.*

Tökezledi ve Eirik onu belinden kavrayarak dik durmasına yardım etti. Ellerinin ipekli tenine değmesi bile kalbinin güm güm atmasına ve kanının tüm uzuvlarına hücum etmesine yetmişti. Ve Tatlı Mary, Eirik'in dokunuşu o kadar alışılmadık derecede harika hissettiriyordu ki, o anı yakalayıp sonsuza dek avucunun içinde tutmak istedi.

Bu, Gravely'li Steven hayallerini yıkmadan önce, genç bir kızken hayalini kurduğu tatlılıktı. Eirik'in cazibesine karşı gösterdiği direncin kırılmasıyla ağzı çaresizlikten yumuşak bir iniltiyle aralandı.

Eirik keskin bir nefes aldı, görünüşe göre onun kendisine verdiği isteksiz tepkiyi çok iyi anlıyordu.

Kız dönüp kaçamadan, ki kesinlikle kaçmalıydı, Eirik için için yanan gözleriyle onu diri diri yakmadan önce, Eirik onu sertçe göğsüne doğru çekti. Sonra kollarını sıkıca beline dolayarak vücudunu yukarı kaldırdı, böylece çıplak ayak parmakları yumuşak çimlerde sallanıyordu ve onu yakındaki bir ağaca doğru yürüttü.

Sırtını sert ağaç kabuğuna dayamış ve ayakları hala yere zar zor değerken, kalçalarını karnına bastırdı ve ona büyük bir dokunuşla tam olarak ne demek istediğini göstermeye başladı.

"Güzel... çok güzel," diye mırıldandı boynuna karşı, elleri vücudunda oynasırken, ipek elbisesinin kaygan kumaşını kalçalarında, sırtında gezdirirken.

"Yapma... oh, lütfen dur, seni şehvetli keçi," diye soludu, bileklerini yakalamaya çalıştı, ama adam onun için çok hızlıydı. Elleri aynı anda her yerdeydi.

"Duramam Eadyth... Duramam," diye boğuk bir sesle mırıldandı ve kızın kulağını şakacı bir şekilde ısırdı.

"Kendimi utanmaz hissediyorum."

"Utanmaz bir eş," dedi düşünceli bir şekilde. "Hmmm. Sanırım bu ihtimal hoşuma gitti, Eadyth. Hem de çok."

Sonra, patlayan bir baraj gibi, okşamaları dalgalar halinde, kontrolden çıkmış bir şekilde, Eadyth'in mahrem yerlerinin uygunsuzluğuyla ilgili çığlıklarını umursamadan ve yönlendirmeden onun üzerinde hareket etti. Yünle kaplı göğsünü hafifçe bir o yana bir bu yana, ipekle kaplı göğsüne doğru hareket ettirdiğinde, Eadyth ürperdi

Göğüslerinin böylesine baştan çıkarıcı bir şekilde aşındırılmasının saf, enfes hissi. "Bilmiyordum," dedi Eadyth şaşkınlıkla.

"Biliyorum," dedi çıldırtıcı bir kibirle.

Daha fazlasını söylemek istiyordu ama vücudunda orman yangını gibi yayılan erotik karıncalanmaların üstesinden gelemiyordu.

"Böyle hissetmek istemiyorum," diye inledi.

"Evet, biliyorsun," dedi ve sıcak dudaklarını onunkilere yaklaştırdı. At Aynı anda, iri avuç içleri, iğrenç bulması gereken ama bulmadığı skandal bir şekilde kalçalarını kavradı ve onu sertliğine daha da yaklaştırdı.

"Seni öpmemi ister misin, Eadyth?" diye fısıldadı dudaklarına. "Hayır," diye yalan söyledi, hala onu tehdit eden öfkeli ateşle savaşmaya çalışıyordu. onu ve değer verdiği her şeyi tüketti. "O zaman neden böyle titriyorsun?"

"Tiksintiyle."

Kadının direnişi karşısında usulca kıkırdadı ve sağ elini sol göğsüne götürdü. Avucunun topuğu alt taraftayken, nasırlı başparmağını, göğsü ağırlaşana ve anlayamadığı bir tatmin için ağrıyana kadar çakıllı uç üzerinde ileri geri hareket ettirdi. Sonra aynı şeyi sol eliyle sağ göğsüne yaptı.

Bir coşku havuzunda boğuluyordu.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye sordu kalınlaşmış bir sesle.

Kadın konuşmadı, sadece inatla başını salladı.

"Yalan söylüyorsun Eadyth," dedi bilmiş bir sırıtişla. "Dudakların davetkâr bir şekilde kabarıyor. Gözlerin, o güzel menekşe gözlerin tutkuyla buğulanıyor. Ve bacakların bizim birleşmemiz için kendi istekleriyle ayrılmış."

Dehşete kapılan Eadyth aşağıya baktı ve gerçekten de bacaklarını adamın kalçalarının beşiğine yerleştirmek için açtığını gördü.

"Oh...oh...bana ne yaptığını gör. Günahkar bir ahlaksız oldum."

"Hayır, bir ahlaksız değil. Karım," dedi kalın bir sesle, memnuniyetle, sıcak dudaklarını hafifçe karısının dudaklarına değdirerek-daha fazlası için açlığını kışkırtarak, alay ederek. "Bana ne istediğini söyle *karıcığım*... söyle bana... söyle bana," diye yalvardı.

"Öpücüğünü istiyorum ve sen de bunu çok iyi biliyorsun," diye haykırdı sonunda teslimiyetle, sonra dudaklarını onunkilere bastırdı.

Eirik'in nefesinin şaşkın tıslaması onunkine karıştı. Sonra başını hafifçe çevirerek sert dudaklarını kızın ağzına daha iyi oturacak şekilde şekillendirdi. Oh,

derinleşen öpücüğünün katıksız hazzı! Adamın dili dudaklarının arasından kayıp gittiğinde, kollarını adamın güçlü omuzlarına doladı ve tutarsızca inledi, adamın ona verdiklerini ve çok daha fazlasını istiyordu.

Eadyth bir öpücüğün bu kadar erotik olabileceğini, bir kadının direncini yaprak yaprak sıyrabileceğini hiç düşünmemişti. Zihni, ona yaklaşan, onu çevreleyen, onu saran tüm lezzetli hislerle dönüyordu - Eirik'in ağzının tadı, tatlı yonca kokusu taşıyan bir esinti, düzensiz nefeslerinin hışırtılı sesi, bir eşekarısının vızıltısı, Eirik'in saçlarında tünel açan uzun parmaklarının hissi, kocasının güneşin ısıttığı teninin lezzetli kokusu, bir atın kişnemesi-

Bir atın kişnemesi! Eadyth ağzını onunkinden ayırdı ve gözleri faltaşı gibi açıldı. Eirik'in omzunun üzerinden bakarken, dehşete kapıldı, Wilfrid ve Eirik'in birkaç adamı atlarının üzerinde kısa bir uzakta, Eirik'le birlikte onlar için sergiledikleri yozlaşmış gösteriyi eğlenerek izliyordu.

Mahcup bir halde kocasını kendisinden uzaklaştırmaya çalıştı ve boğuk bir tıslamayla "Misafirimiz var" dedi.

Eirik'in puslu mavi gözleri arzuyla uykuya dalmış, dudakları derin öpüşmelerinden dolayı şehvetli bir şekilde şişmiş görünüyordu. Ah, Tatlı Mary, neye benziyor olmalıydı? Bir fahişeye, diye düşündü, içini çekerek.

"Ne?" Eirik, kızın yüzündeki birkaç tutam saç nazıkçe savururken içinden şiddetli bir ürperti geçerek sordu. Gözleri tutkuyla odaklanmamıştı.

"Adamların burada ve bizi süzüyorlar," diye boğuk bir fısıltıyla onu bilgilendirdi.

Birden uyanan Eirik omzunun üzerinden baktı ve sanki karısını açıkça kucaklamak günlük bir olaymış gibi adamlara dostça başını salladı. Sanki özel bir sebepten dolayı orada değillermiş gibi.

"Adamlarınızın gözünde ahlaksız biri gibi görünmeliyim. Oh, beni böyle utandırdığınız için sizi asla affetmeyeceğim!"

"Gerçekten mi?" diye sordu ipek gibi. "O zaman utanmaya alışsan iyi olur çünkü ahlaksız bir eş fikri hoşuma gidiyor." Ona göz kırptı ve adamlarına doğru dönmeye başlamadan önce kızın kışını öfkeyle çimdikledi.

Onu geri çekti.

Sağ kaşını sorgularcasına kaldırdı. "Şimdiden fikrini değiştirdin, değil mi?"

"Hayır, öyle değil, seni ahmak. Arkanı dönme, yoksa ikimizi de küçük düşüreceksin, zaten olduğundan daha fazla."

Utanmadan sütyenine baktı. "Haklısın."

Onu önünden iterek Wilfrid ve diğerlerinin bulunduğu yere götürdü. Diğerleri ise atlarının üzerinde oturmuş, dizginlerini ileri geri sallıyor ve sırıtıyorlardı.

Viking askeri Sigurd kabaca, "Anlaşılan arıya bal yapmayı öğretmişsin," diye yorum yaptı. Arka plandaki bir başka adam yumuşak bir vızıltı sesi çıkardı. Ve Eadyth yerin dibine batmayı diledi.

Ancak Wilfrid, Eirik'e endişeli bir şekilde, bu kez Ravenshire yakınlarındaki bir çiftlikte daha fazla sığırın kesildiğini haber veren bir habercinin geldiğini söylediğinde, Eirik ve adamları kısa sürede onu unuttular. Eadyth o sırada Eirik'in kendisi için getirdikleri eyerli at arabasını fark etti.

Wilfrid özür dilercesine Eadyth'e bakarak, "Hemen bilmek istersiniz diye düşündüm," diye açıklamasını bitirdi.

"Evet, bana gelmekle doğru yaptın. Şimdi araştırmaya gideceğiz." "O zaman ben de kaleye döneyim," diye araya girdi Eadyth. kasıtlı bir rahatlık, Eirik'in sarhoş edici varlığından kurtulduğu için minnettarlık, parçalanmış savunmasını yeniden inşa etmek için bir fırsat.

Ama kocasının farklı planları vardı.

Eirik atının dizginlerini tutarak ona doğru yürüdü. Küçük, gizemli bir gülümseme dudaklarının kenarlarını kaldırdı. "Hayır."

"Hayır mı? Ne demek 'hayır'?" Sesi, dehşetle tiz bir şekilde yükselerek ona ihanet etti.

"Bundan sonra benden bu kadar kolay kaçamayacaksın, *karıcığım*. Bizimle geleceksin. Her halükarda keyifli bir yolculuk olacak. Ama güvenliğinden endişe etme. Seni her türlü kötü adamdan koruyacağım."

Hah! Peki beni senden kim koruyacak? "Seninle gelemem," diye itiraz etti, sonra diğerlerinin duymaması için sesini alçalttı. "İç çamaşırı giymiyorum."

"Biliyorum," dedi ve hınzırca gülümsedi.

Biliyor mu? Tabii ki biliyor, o kadar dokunduğu ve hissettiği için. "Britta'nın sadece dış elbisemi getirerek nasıl bu kadar dikkatsiz davranabildiğini anlamıyorum. Ve bu benim en iyi ipek elbisem!"

Britta'nın niyetinin tam olarak ne olduğunu biliyormuş gibi sıırıttı. Hödük! Üst dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "Bu bir skandal."

"Biliyorum."

Bunu bir daha söyle kocacığım, dilini düğümleyeceğim.

"Başkalarının öğrenmesi umurunda değil mi?"

"Bu kumaş parçasının altında çıplak olduğunu benden başka kimse anlayamaz," dedi yumuşak bir sesle, kızın elbisesinin kolunu parmaklayarak. "Görmüyor musun? Bu kadar kışkırtıcı olan da bu - sadece benim için çıplak olduğunu bilmek."

Oh, Tanrım. Yine yapıyor. Beni ateşlendiriyor ve titretiyor. "Reddediyorum."

"Size bir seçenek sunduğumu hatırlamıyorum."

Eadyth bir çıkmazı yüzüne tokat gibi çarptığında fark etti. Bu Kocasıyla tartışmanın ne yeri ne de zamanıydı. Adamlarının önünde yerinden kıpırdamayacaktı. "O zaman atımı getir," diye isteksizce kabul etti.

"Vakit yok," dedi Eirik, kollarını göğsünde kavuşturup ona meydan okurken uğursuzca gülümseyerek.

Şimdi ne yapıyorsun, kocacığım?

Kadın çok istediği gibi karşılık vermeyince, "Benimle geleceksin," diye ekledi.

"İpek elbiseyle mi? Kafayı mı yedin sen?"

"Tsk tsk! Ne biçim konuşuyorsun. Sana daha iyi yollar öğretmem gerekecek, karıcığım."

Evet, kesinlikle dilinde bir düğümle iyi görüneceğini düşünüyorum.

Sonra, kız gözünü kırpmadan yere eğildi, elbisesinin arka eteğini öne ve yukarı doğru çekerek bel hizasında ona uzattı. Kadın dehşetle aşağıya, çamaşırıcı elbisesi gibi kabarık tozluklara baktı. Bir kez daha, kadın itiraz edemeden, adam onu belinden tutup ata bindirdi ve arkasından ata bindi.

Bacakları devasa destrierin üzerinde genişçe açılmıştı ve çıplak, ayakkabısız ve çorapsız bacakları baldırlarına kadar açıktaydı. At koşmaya başladı

O zaman hareket etti ve Eirik onu sabit tutmak için sol kolunu sıkıca beline doladı. Dizginler sağ elindeydi.

"Oh, nasıl yaparsın? Herkes çıplak tenimi görebilir."

"Sigurd, uzun mantomu getir. Salondaki askıda asılı duruyor. Leydim aniden üşüttü." Daha alçak bir sesle kulağına fısıldadı, "Gördün mü Eadyth, ne kadar uyumlu olabiliyorum? Sanırım örnek bir koca olacağım. Gerçekten öyle."

Belki iki düğüm daha iyi olurdu. Eadyth ona tam olarak onun hakkında ne düşündüğünü söylemeye başladı, ancak erkekliğinin sert çıkıntısının kışına bastırması ve devasa at ilerlerken en özel kadın kısımlarının eyere doğru sallanmasıyla dili tutuldu.

Ve Eirik uzun mantosunu omuzlarına ve onunkine sararak ikisini de boyundan ayak bileğine kadar örttüğünde, örümceğin ağına düşen alçakgönüllü bir karıncanın nasıl hissettiğini anladı.

Wilfrid atını Eirik'in sağına, Sigurd'u da soluna yönlendirdi; beş asker de arkalarından geliyordu.

Wilfrid, "Bu, son üç ay içinde karkasları yemek için alınmadan kesilen beşinci sığır vakası," diye yorum yaptığında, Eirik'in sol eli mantonun örtüsü altında sağ göğsüne gitti.

Eirik başını sallayarak, "Gravelyn'in Steven'in işi olduğuna şüphe yok," diye yorum yaptı. Bu sırada uzun parmakları kadının göğsünü ustaca manipüle ediyordu: avucuyla alttan tartıyor, bütünüünün üzerinde geniş daireler çiziyor, ucunu baş ve işaret parmaklarının arasına alıp hafifçe büküyordu. *Oh, Tanrım.*

Omzunun üzerinden Eirik'e baktı ama Eirik Sigurd'a bakıyordu ve Sigurd'un söylediklerini dikkatle dinliyordu: "Sanırım şimdilik topraklarınız boyunca aralıklarla muhafızlar yerleştirme planınızı uygulamamız gerekiyor."

"Evet, haklısın Sigurd," dedi Eirik sakince, görünüşe göre Pelerinin altında yarattığı tahribat. "Korkarım Şahin İni'nde yaptığı gibi benim topraklarımda da yakıp yıkmaya başlayacak ve o zaman sadece sığırlarla değil, insan cesetleriyle de uğraşmak zorunda kalacağız." Bu arada dizginleri sol eline geçirmiş, kadının sağ göğsüne eşit ve baştan çıkarıcı bir muamele yapıyordu.

Wilfrid ve Sigurd, Eirik'in yaptıklarından tamamen habersizdi.

"Kral ya da Witan hiçbir şey yapamaz mı?"

"Edmund'la görüştüğümde denedim ama Witan'ın ona karşı harekete geçmesini istiyorsam Gravely'nin yaptığı kötülükleri kanıtlamam gerektiğini söyledi - sadece bir köylünün sözü değil."

"Ve Gravely asla kanıt bırakmaz," diye bitirdi Sigurd onun yerine.

"Babamın eski yoldaşları olan bazı Jomsviking şövalyelerini, Steven'ı yakalayana kadar kaleyi korumamıza yardım etmeleri için gönderdim. Ancak birkaç geceden önce gelmeyecekler; bu yüzden şu anda sahip olduğumuz adamlar fazladan olmalı. gayretli."

"Peki ya Jorvik'te daimi üçlünüzün bir parçası olarak kiraladığınız ek adamlar?"

"Kuzenim Kral Haakon'un İskandinav topraklarından gönderdiği Viking savaşçılarıyla birlikte birkaç gün içinde burada olacaklar."

Eadyth aldığı haber karşısında şaşırmıştı. Ona asker göndereceğini söylememişti. Ama şimdi düz göbeğine bastıran iri el karşısında daha da şaşırmıştı; uzun parmakları aşağıya, kadınlığının zirvesine doğru iniyordu. Adam onu yakından kavradığında, küçük bir protesto sesi çıkardı.

"Bir şey mi dediniz leydim?" Wilfrid kibarca sordu. "Hayır," dedi kadın, "sadece rahatsız edici bir sivrisinekti."

Döndü ve omzunun üzerinden Eirik'e baktı.

O da ona masumca gülümsedi. Ve elinin topuğunu ona sürtmeye başladı. Isı yüzüne hücum etti ve vücudunu sardı. Atın geniş sırtına yayılmış bacaklarıyla kendini açık ve savunmasız hissetti. Ve sonra onun nazik, ritmik dokunuşunun altında garip, şişen bir ağrı zonklamaya başladı.

"Senden nefret ediyorum," diye tısladı usulca.

"Belki bunu düzeltebilirim," diye fısıldadı ve kadın onun kendisine ne yaptığının başından beri farkında olduğunu biliyordu.

"Bakalım şimdi ne kadar iyi bir oyuncu olabileceksin, sessiz sinema leydim." Wilfrid'e döndü. "Görüyorum ki batıdaki tüm tarlalar yeni buğdayla ekildi." Ve eli kızın kalçasına uzandı, elbisesini demet demet topladı, ta ki etekleri kucağına uzanıp çıplak tenini ortaya çıkarana kadar.

Wilfrid Eirik'e, "Bu senin hanım karının işi," diye bilgi verdi. "Sen kralın işleri için uzaktayken bahar mahsulünü nasıl yetiştirdiğimi ona sor."

Eirik'in uzun parmakları uyluklarının pürüzsüz derisini sıyırdı, sonra utanç verici bir şekilde aralarında biriken sıcak sıvının içine girdi.

Bacakları. Eğer Eirik'in dizginleri tutan sol eli beline sıkıca bastırıp onu yerinde tutmasaydı, o anda attan yukarı doğru fırlayacaktı.

"Bu doğru mu, karıcığım?" diye ipek gibi sordu. Kadın konuşmadı, sadece başını salladı.

Maskesi düştüğü için diğer tüm adamlar gizlice ona bakmaya devam ediyordu.

"Neden, Eirik, hanımın alçakgönüllülükten kıpkırmızı oldu. Karının böyle alçakgönüllü bir yanı olduğunu biliyor muydun?" Wilfrid alay etti.

"Hayır, söylemedim," dedi Eirik gülerek. "Genelde bana ne kadar aptal olduğumu ve ona öğretebileceğim hiçbir şey olmadığını söyler. Öyle değil mi karıcığım?" Orta parmağı kadının vücudunda daha önce varlığından bile haberdar olmadığı bir nokta buldu ve kadının her şeyi bilmediğini kanıtladı.

Çok nazıkçe dokunduğu o his tomurcuğundan tatlı, neredeyse acı verici bir ihtiyaç oluşmaya başladığında kırmızı bir pus görüşünü bulanıklaştırdı. Yeni ve beklenmedik bir sıcaklık tüm vücuduna yayıldı. Yüksek sesle inledi.

"Leydim," diye bağırdı hem Wilfrid hem de Sigurd aynı anda. "Yanlış olan ne?"

Hasta mısın?"

Eirik elini çekti ve kadın kendini bir beklenti uçurumunda asılı kalmış gibi hissetti. İşkence eden parmaklarını çektiği için sevinmişti. Onları geri çekmek istedi.

"Bu onun aylık zamanı," diye utanmadan yalan söyledi.

Eadyth öfkeyle tükürdü ve bilinçsizce başını eğdi. Eğer bu çileden sağ çıkarsa, kocasını yavaş yavaş öldürmekten büyük zevk alacaktı.

"Siz ikiniz neden diğer adamlarla birlikte önden gitmiyorsunuz? Daha çok kısa bir mesafe var," dedi Eirik şefkatle. "Leydimi şuradaki dereye götüreceğim. Belki sizi takip etmeden önce bir yudum su içmek onu ferahlatır."

Uh oh. Eadyth, Eirik'in şehvet dolu dokunuşuna, yalnız kalırlarsa başının daha da büyük bir belaya gireceğini bilemeyecek kadar kapılmamıştı. "Hayır, şimdi iyiyim. Sadece... mideme kramp girdi," dedi çabucak.

Ama adamlar çoktan önlerinde ilerlemeye başlamıştı ve Eirik atı dereye doğru yönlendirirken büyük bir memnuniyetle ona gülümsüyordu. Ama orada durmadı. Bunun yerine dereyi geçerek atı diğer taraftaki تنها bir noktaya taşıdı. Ustalıkla attan indi ve atın dizginlerini suyun kenarındaki küçük bir ağaca bağladı.

Eirik artık mantonun koruyucu örtüsüyle sırtında olmadığı için elbisesinin eteklerini aşağı doğru çekmeye başladı ama Eirik bir elini kaldırarak onu engelledi.

"Hayır, sana bakmak istiyorum," dedi boğuk bir sesle ve Eadyth şimdi onun sandığı kadar soğukkanlı ve sakin olmadığını gördü. Solgun gözleri tutkuyla parlıyordu ve sert dudakları kabarmış ve özlemle aralanmıştı.

Oh, Tanrım.

Zorla ellerini yanlarına itti, sonra elbisesinin eteğini beline kadar kaldırdı. Sessizce kadının garip, nemli bir nemle parlayan en mahrem yerlerine baktı. Muhtemelen onun bu kaba görüntüsü karşısında şok olmuş olacak ki sertçe soludu.

Eadyth utanç içinde başını eğdi ve sıcak bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülerek adamın açıkta duran kalçasının üzerinde duran eline kaydı.

"Eadyth! Neden ağlıyorsun?" diye yumuşak bir sesle haykırdı ve onu attan belinden tutup kaldırarak karşısına dikti. Parmak ucunu çenesinin altına koyarak yüzünü kaldırdı ve şaşkın bir ses tonuyla tekrar sordu: "Neden ağlıyorsun?"

Gözlerinden yaşlar süzülüyordu şimdi. "Çünkü utanıyorum."

"Neyden?" diye sordu şaşkınlıkla. "Sana dokunma şeklimden mi?"

"Evet, ama bundan daha fazlası..." Sözleri kesildi. Utanç verici itirafını bitirememişti.

Eirik şaşkınlıkla başını eğdi ve sonra yüzü anlayışla aydınlandı. "Oh, Eadyth, bir kadının tutkusunda utanılacak bir şey yoktur, özellikle de evlendiği eşine karşı. Bak vücudum sana olan ihtiyacını nasıl da gösteriyor ve ben bundan hiç utanmıyorum."

"Bu kadar zevkli olan her şey günah olmalı. Ve ben de senin kadar sapığım, çünkü kadınlar bir erkeğin dokunuşundan bu kadar... bu kadar... zevk alıyor olsalardı kesinlikle dünyaya haykırırlardı. Tatlı Meryem Ana, şeytani parmaklarıyla beni akılsızlaştırıyorsun. Akılsız! Diğer kadınlar kadar zayıf olduğumu bildiğim için bir daha asla iyi bir sohbet kadını olamayacağım ya da iş ilişkilerimi akıllıca yönetemeyeceğim."

"Dokunuşumun seni akılsız yaptığını bilmek beni son derece memnun ediyor." Eirik yumuşak bir sesle ve ilk kez övünerek gülmediğini söyledi. "Ve bir şekilde her zamanki gibi iradeli olmayı başaracağımı düşünüyorum."

Onu dereden uzaktaki düz, çimenli bir araziye doğru çekti ve geniş mantosunu yere attı. Sonra gümüş kemerini çıkardı ve oturdu.

Kısa deri çizmelerini çıkararak aşağı indi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, son gözyaşlarını elbisesinin koluyla silerek.

Tuniğini başının üzerine çekti ve çıplak göğüslü, yalınayak kadının önünde durdu. "Giysilerimi çıkarıyorum."

Sütyeninin bağcıklarını çözdü ve tam aşağıya çekmek üzereydi ki kadın telaşla, "Neden?" diye bağırdı.

"Böylece karımla güzelce sevişebilirim," dedi ve tozluklarını yere bıraktı.

"Burada mı?" diye ciyakladı. "Açık havada mı? Gün ışığında mı?"

Sadece sırttı ve başını salladı, sonra çıldırtıcı bir cesaretle tamamen çıplak bir şekilde önünde durdu. Geniş omuzlarından sivrilen beline ve ince kalçalarına, patlayabileceğini düşündüğü kadar dik bir asadan uzun kaslı bacaklara ve dar ayaklara kadar bir erkekte hiç görmediği kadar çıplak ten gördü. Adam davet edercesine kollarını ona doğru uzattı ve Eadyth ölebileceğini düşündü.

Adam aşırı derecede yakışıklıydı. Ve onun kocasıydı. Ve vücudu, onun alevli dokunuşuyla tutuşturduğu sıcak ateşle titriyordu. Ve onu istiyordu. Ve onu istemiyordu. Ve, Tanrım.

Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi ve bir parmağını kıvrarak onu daha da yaklaştırdı.

Aralarında oluşan yoğun fiziksel farkındalık, sessiz vadinin dinginliğinde yankılanıyordu.

Nasıl teslim olabilirdi? Nasıl teslim olmaz?

Eadyth tereddütle bir adım daha yaklaştı. "Beni büyüledin," diye fısıldadı.

"Evet, ama bu tatlı bir büyü." Ona nabzını hızlandıran yumuşak bir gülümseme verdi ve kadın biraz daha yaklaştı.

Adamın onu kendisiyle çiftleşmeye zorlamamasını, ona seçim şansı vermesini seviyordu. Gerçi artık başka seçeneği de yoktu. Yeni bir iç heyecan onu merakla doldurdu. "Sen beni... sınır tanımaz yapıyorsun.

Kontrol."

Eirik'in dudakları mizahla kıvrıldı. "Ah, Eadyth, bu günahı benim kapıma yıkma. Biz tanışmadan çok önce de sınır tanımazdın. Sadece tutkunu başka yönlerle kanalize etmiştin."

"Oh."

"Bu utanılacak bir şey değil leydim. Bir kadının çekingenliği bir erkeğin zevkidir."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?"

Eirik karısına baktı ve konuşma zamanının geçtiğini anladı. Onun Sabrı ve özdenetimi tükeniyordu. "Gel, Eadyth, zamanı geçti." Aralarındaki boşluğu kapatmak için elini uzattı ve Eadyth sonunda onu kollarının arasına almasına izin verdi. Adam memnuniyetle derin bir iç çekti.

"Sanki midemde bir milyon kelebek canlanmış gibi hissediyorum ve derimi parçalamakla tehdit ediyor," diye titreyerek itiraf etti, sıcak nefesi boynunu okşuyordu.

Eirik bacaklarının arasında kendi sarsıntısını hissetti. Kızın gümüş sarısı buklelerden oluşan vahşi yelesine bakarak kıkırdadı ve kızın güzelliğine nasıl bu kadar kör olabildiğini düşündü. "Kelebekler iyidir," dedi, ona bakmak için geri çekilerek. "Onları serbest bırakmak için ne yapabileceğimize bir bakalım."

Önlüğünü yavaşça çıkardı ve güzelliğiyle ziyafet çekerken onu hareketsiz durmaya zorladı. Saçları omuzlarına ve düz sırtının pürüzsüz tenine doğru dikkatsizce dökülüyor, alt kısmındaki tümseğin sıkı bukleleriyle uyum sağlıyordu. Eadyth uzun boylu ve uzun bacaklıydı, dar bir beli vardı ve Bir erkeğin elini dolduracak kadar büyük göğüsler. İnce dudaklarını sinirli bir şekilde birbirine bastırarak dikkatleri nefis benine çekti.

"Çok güzelsin," dedi Eirik hayretle, "ve sen benimsin."

"Karnımda doğumdan kalma izler var," dedi Eadyth utangaç bir şekilde, adamın yoğun incelemesi altında kusurları hakkında dürüst olmaya çalışarak.

"Evet, ama göğüslerin muhteşem."

"Meme uçları çok büyük."

Eirik neredeyse dilini yutacaktı. "Hayır, çok büyük olduklarını sanmıyorum," dedi ona, tohumlarını yere dökmeyecek kadar sakinleştiğinde.

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Emzirmek için bir bebeğin ağzını doldurmaya tam uygunlar. Ya da bir erkeğin."

Bunun üzerine gözleri parladı, ama sonra tereddütle alt dudağını ısırды ve üzüntüyle ekledi: "Ama göğüslerim sallanmıyor."

"Yalpalamak mı?" Sonra bir kahkaha patlattı. "Ne demek yalpalamak?"

"Bertha erkeklerin göğüsleri sallanan kadınlardan hoşlandığını söylüyor."

"Ve birden Bertha'dan tavsiye mi almaya başladın? Ah, Eadyth, sanırım senin gibi bir e e sahip olmak hoşuma gidecek."

"Belki ben de senin gibi bir kocaya sahip olmaktan nefret etmem," diye ekledi ani bir acelecilikle.

 ne doğru uzandı ve kızın dolgun a zının üzerindeki baştan çıkarıcı bene dokundu, ardından ba parma ının ucuyla kızın ayırık dudaklarında gezindi. Dudaklarını onun dudaklarına indirdi inde tüm  akalar sona erdi.

 lk başta  p c   nazarık ve ikna ediciydi ama Eadyth onu açık ve istekli bir merakla kar ılayınca dudakları sertle ti ve araştırmaya ba ladı. Eadyth onun  p c  ne pervasızca karşılık verdi, hatta dilini onun nemli derinliklerine daldırdı ında bile. Zevk, saf ve patlayıcı bir şekilde bedeninden ta tı ve Eirik, Eadyth'i de yanına alarak yerdeki örtüye uzandı.

Sırt  st  yatmı , beklentiyle ona bakıyordu ve Eirik kalbinin uzun zamandır  l  olan bir parçasının kıpırdanmaya ba ladı ını hissetti. "Oh, Eadyth, seni ne kadar çok istedi imin farkında mısın?"

A zı, asırlık bir kadınlı ın bilinçsiz gülümsemesine dönüştü.

"Beni parmağının altına almak hoşuna gidiyor, değil mi?" diye homurdanarak sordu, açık avucuyla karnının pürüzsüz derisini sıyırarak. Sonra eli daha a a ıya, onun gizli derinliklerine doğru hareket etti.

Nefesi kesildi. "Bu daha çok senin ba parma ını kontrol etmene benziyor, sanırım."

Gülümsedi. "Bacaklarını benim için a , tatlım."

Bacaklarının arasına diz çöküp kadınlı ının bal rengi kıvrımlarına baktığında Eadyth kızardı ve başını yana çevirdi. "Beni acıtıyorsun."

" yle mi?"

Başını salladı, sonra parmakları merkezindeki  i en tomurcu u bulduğunda nefesi kesildi.

"Peki bu ağrı acıtıyor mu?"

Sessiz bir ink rla başını sallayarak bacaklarını kapatmaya çalıştı. "Bu kadarı da fazla," diye haykırdı adam parmak uçlarının  i ek açmış yumruya çarpmasını durdurmayı reddedince.

"Hayır, neredeyse yeterli değil," dedi  i  bir sesle, kendisinin daha ne kadar "acıya" dayanabilece inden emin değildi. "Yüce Tanrım, parmak u larımdan akan ılık bal gibisin."

Uzun bir parmağını kılıfının kaygan sıklığına soktu unda, onun artan uyarılmasının titremelerini hissedebiliyordu. Arzu kulaklarında k krerken

Kalçaları yukarı doğru kalkmış, onun arzuladığını bildiği ama anlamadığı tatmini arıyordu.

Sertleşmiş asasını eline aldı ve kadının girişine yerleştirdi. Diğer elini kalçasının altına koyarak, onu penetrasyonu için kaldırdı.

Asasının başı kadının kapılarından içeri girer girmez Eadyth kendi itici ihtiyacıyla ürperdi. Küçük spazmlar onu açlıkla kavradı ve neredeyse daha başlamadan onu etkisiz hale getirdi.

"Benimle gel sevgilim," diye ikna etti. "Yolculuğu birlikte yapalım."

Tutkuyla parlayan gözlerle ona baktı, adam aç bir şekilde ağzını kapatıp uzun bir vuruşla kendini onun sıkı kılıfına sokana kadar tam olarak anlayamadı.

"Oh...oh...o-o-h." Sıcak, ipeksi iç kıvrımları onu şöyle karşıladı. Tatminin ilk zirvesine ulaştığında gittikçe güçlenen ritmik kasılmalar, başını bir yandan diğer yana savuruyordu. İhtiyacı içinde çaresizce inledi.

Titremeleri sonunda küçük dalgalara dönüştüğünde gözlerini açtı ve ilk kez onu fark eder gibi oldu. Utangaç bir şekilde ona gülümsedi, sonra başını sorgulayıcı bir şekilde eğdi. "Neden acı çekiyormuş gibi görünüyorsun?"

"Çünkü öyleyim," diye homurdandı, hâlâ bir mızrak kadar sertti ve kabzasına kadar içine gömülmüştü, ama kıvranmaya devam ederse uzun sürmeyecekti.

Sorununun farkına vardığı an Eadyth'in aklına geldi. "Bu şu zirve yapma işiyle ilgili, değil mi?"

Başını salladı. "Kımıldama... henüz."

Aksi cadı alçak sesle mırıldandı ve tıpkı bir kedi gibi göğüslerini yukarı doğru kaldırdı.

Bir iniltiyle kendini neredeyse tamamen dışarı çekti ve kadının ağzı şaşkınlıktan açık kaldı. Adam tekrar içine girdiğinde, kadın büyük bir şaşkınlıkla nefes verdi. Erkekliğinin onun sıcaklığına yaptığı her lezzetli işkenceyle, karısının içindeki uyuyan cinselliği yavaşça uyandırdı.

"Söyle bana," diye soluk

soluğa bağırdı.

"İstiyorum..."

"Anlat bana."

"İstiyorum... oh, Eirik, beni hissettiriyorsun..."

Vuruşları sertleşip kısaldı ve ilk karısının verdiği tepkinin boyutu onu şaşkına çevirdi. Başını bir o yana bir bu yana sallayarak

İhtiyacını kırık dökük fısıldadı. En ezici bir sel dalgası
O güne kadar tattığı zevkler o anda üzerine çöktü ve karısını doymak bilmeyen
bir sertlikle yumrukladı.

"Lütfen," diye
yalvardı. "Yakında,"
diye söz verdi.

"Benimle gelir misin?"

"Kesinlikle. Ah, Eadyth, kadın ateşinle beni yakıyorsun."

"Ateşi sen yaktın, aşkım."

Aşkım mı? Eirik o anda ilkel bir erkek tatmini kükremesiyle patladı, erkekliği
Eadyth'in sarsılan bedenine hayat tohumunu akıtırken boynu geriye doğru eğildi.

İlk başta Eadyth hareket edemedi, üzerinde dalgalanmaya devam eden yeni
ve muhteşem zevk dalgaları onu öyle sersemletmişti ki.

"Eadyth... ah, Eadyth... harikaydın," diye mırıldandı Eirik onun boynuna
karşı. "Verebileceğim her şeyi alıyorsun ve sana daha fazlasını vermek istememi
sağlıyorsun. Her şeyi."

"Ben... O zaman tatmin edici miydim?" diye sordu, Steven'ın sevişmesini
sert bir şekilde değerlendirdiğini hatırlayarak.

Eirik başını hafifçe kaldırdı. "Nasıl sorabilirsin? Sen bir erkeğin
isteyebileceği her şeysin, hatta daha fazlası."

"Gerçekten mi?" diye sordu, olağanüstü bir memnuniyetle.

"Gerçekten." Başını eğdi ve dudaklarını onun boynuna dayadı. Yakında
uykusunun ılık nefesini teninde hissetti. Alınmamıştı. O kadar "zirve" yaptıktan
sonra kendini tuhaf bir şekilde uyuşuk hissetti ve bir anlığına uyumasına izin
verdi.

Dakikalar sonra, Eadyth uyandı, hala harika bir şekilde doygun
hissediyordu, hala sırt üstü yatıyordu, kocasının ağırlığı onu yere bastırıyordu,
yarı gevşek erkek kısmı ona gömülmüştü.

Sevişme sona erdiğine ve duyuları normale döndüğüne göre artık iğrenmesi
gerekirdi. Ama öyle olmadı.

Hayatında istemediği bir adamın kaba ağırlığı altında ezildiğini
hissetmeliydi. Ama hissetmedi. Onun yerine, kendisini sımsıkı tutan kollarının
beşiğinde garip bir şekilde el üstünde tutulduğunu hissetti.

Kendisiyle yatan şehvet düşkünü hödüğe karşı gösterdiği ahlaksız tepkiden
dolayı dehşete düşmesi gerekirdi. Ama değildi.

*Demek sevilme*k böyle bir Őey, diye dűűűűűű Eadyth. Hayatında ilk kez, kadınların boyun eđdiklerinde sahip oldukları gücü biliyordu. Kalçalarını Őehvetli bir Őekilde yukarı kaldırarak gülűmsedi.

Őehvetli hödüğü ve onun harika Őehvetli erkeklik organını uyandırmanın zamanı gelmiűti.

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

Karım.

Eirik atının dizginlerini salladı ve kucağının karşısında oturan, başı göğsüne yaslanmış kadına hayretle baktı. Kadın son yarım saattir, neredeyse at hareket etmeye başlar başlamaz derin bir uykuya dalmıştı.

Eadyth daha da yaklaştı -Tanrı'nın Kemikleri, eşek arısı kadın gerçekten *de sarılıyordu*- ve yumuşak, mırıltılı bir memnuniyet sesi çıkardı. Onu ikinci kez neredeyse kuruttuktan sonra tatmin olmalıydı. Kıçında ot lekeleri ve sırtında pençe izleri olduğuna şüphe yoktu.

Evlendiği ilkel ve düzgün hanımefendiyi, aşk sporunda kendisine fazlasıyla uygun olduğunu kanıtlayan sirenle uzlaştırmakta zorlanıyordu. Onun masum coşkusu izlemek büyük bir keyif olacaktı.

Bu evliliğe direnmişti ama şimdi farklı bir gözle bakıyordu.

Başını arkaya eğerek onu daha iyi görmeye çalıştı. Saçları başının etrafına gümüşten örülmüş çileler gibi dağılmıştı. Dudakları, ince hatlı dudakları, onun birçok öpücüğünden dolayı şişmiş ve morarmıştı. Krem rengi yanaklarında pembe, cinsel bir kızarıklık vardı. Aşırı alçakgönüllü Eadyth kendini görebilseydi utancından titrerdi, diye düşündü kıkırdayarak, ama karısının iyi tatmin olmuş görüldüğünü ve sevgisinin izlerini taşıdığını bilmek hoşuna gidiyordu.

Karım. Eirik kendi kendine gülümsedi; iyi talihine inanamıyordu. Bir gübre yığınının içine düşüp de onun gerçekten altın olduğunu fark etmek gibiydi. Eadyth'in bu karşılaştırmayı takdir edeceğinden şüpheliydi. Belki de ona yine de söylemeliydi, diye karar verdi ters bir kıkırdamayla.

Sonra daha ciddileşti. Bugün gördüğü Eadyth, yıllar önce özlemini çektiği türden bir eştı.

Onun için bir ev ve aile, aynı zamanda şehvetli ve istekli bir yatak partneriydi. Eirik iyimserliğini dizginlemeye çalıştı. Ne de olsa Elizabeth'le evlenmeden önce de böyle hissetmişti. Ve Elizabeth onu büyük bir hayal kırıklığına uğratmıştı. İnsanın umutlarını fazla yükseltmesi iyi bir şey değildi. Evet, dikkatli davranmalıydı.

Eadyth bacaklarının altındaki atın ritmi ve Eirik'in kulağına çarpan kalp atışlarıyla yavaşça uyandı. Gözlerini açmadı

İlk başta, zamanın dışındaki bu tatlı anın tadını çıkarmak istiyordu.

İnsanın umutlarını fazla yükseltmesi iyi bir şey değildi. Bunu çoğu kadından daha iyi biliyordu. Ama, ah, Tatlı Mary, bir erkekle bir kadının çiftleşmesinin bu kadar görkemli olabileceğini hiç hayal etmemişti. *Bir koca ve bir karı*, diye düzeltti kendini hemen, hoşnut bir gülümsemeyle.

Benim kocam.

Eadyth, içinde dalgalanan tüm bu yeni, harika duygular karşısında sevinçle yüksek sesle şarkı söylemek istedi. Ve aynı zamanda, kırılğan ve gerçek dışı olduklarını kanıtlamasınlar diye, onları incelemek ve beslemek için özel olarak yakınında tutmak istedi.

Çıplak ayak parmaklarını atın yan tarafına doğru kıvırdı ve Ravenshire'a dönmeden önce duygularını ve görünüşünü kontrol altına alması gerektiğini biliyordu. Ravenshire gibi kötü durumda olsa bile, bir kalenin başkadinına yakışan belirli bir davranış seviyesini korumayı başaramazsa hizmetkârlar ona asla saygı duymayacaktı. Ama yine de Şimdilik bu kısıtlamalardan kurtuldum.

Memnuniyetle esnemesini bastıramayan Eadyth, Eirik'in dikkatini çekti. "Uyanma vaktin geldi. Adamlarım az ileride bizi bekliyor."

Eadyth hemen doğruldu ve atın üzerinde elinden geldiğince kırıksıklıklarını gidermeye ve saçlarını geriye doğru toplamaya çalıştı. "Nasıl görünüyorum? Yani, öyle mi görünüyorum?"

"İyi görünüyorsun," dedi Eirik sıcak bir sesle, omzundaki birkaç ot parçasını fırçalayarak. Sert dudaklarının kenarlarında küçük, kendinden memnun bir gülümseme belirdi. Dudakları onun birçok öpücüğü yüzünden erotik bir şekilde morarmış görünüyordu.

Eadyth parmak uçlarını kendi dudaklarına götürdü ve kendisinin de muhtemelen aynı ya da daha kötü göründüğünü fark etti. Yanaklarında sıcak bir kızarıklık hissetti.

Oh, Tanrım.

Eirik muzaffer bir edayla sırıttı.

"Utancım seni memnun ediyor, değil mi?"

"Hayır, ama sen biliyorsun." Ona hızlı bir öpücük verdi ve daha fazlasını söyleyecek gibiydi ama at durmuştu ve Wilfrid yaya olarak yaklaşıyordu.

Eirik atından indi. "Burada kal," diye sertçe emretti, çoktan Wilfrid'e doğru yürümeye başlamıştı ki Wilfrid duyamayacağı kadar alçak sesle fısıldayarak onunla hararetli bir şekilde konuşmaya başladı.

Wilfrid sözlerini bitirdiğinde, Eirik'in yüz hatları endişeyle kazındı. Ve Eadyth'i önsezi içinde bir telaş sardı. Eirik bir kez daha ona döndü. "Burada kal, Eadyth. Birazdan döneceğim." Uzaklaşmaya başladı.

"Hayır, ben de seninle geleceğim."

Topuklarının üzerinde döndü ve sabırsızca, "Burada kalmanı söyledim ve söylediğimde de ciddiym," diye tersledi. Kısa süre sonra gözden kayboldu.

Aynen böyle, onu kovdu ve sanki bir eşyasıymış gibi ona emirler yağdırdı. Eadyth öfkeleni. Ona yaklaştığı ve dudaklarından bir iki iç çektiği için, şimdi onun kendisine karşı şehvetle dolup taşıdığını düşünüyordu. Diğer tüm ahlaksız kadınları gibi.

"Pek olası değil," diye mırıldandı, yemyeşil bir ot yığınının üzerinde memnuniyetle otlayan devasa hayvandan beceriksizce indi. Ellerinde iki küçük hayvanla küçük bir grup rençper karısının yanına doğru ilerledi. Çocuklar ve bir bebek kulübelerden birinin yanında toplanmıştı. Onun gibi hepsi yalınayaktı.

"Ben Ravenshire'dan Leydi Eadyth. Neyin var?" diye sordu düzgün bir başlığın altında ağarmış saçları olan yaşlı bir kadına. Kadın ağlamaya başladı, kırmızı çerçeveli gözleri herhangi bir gösterge ise zaten bir süredir yaptığı bir şeydi.

"İblisler bütün sığırlarımızı öldürdü. Oh, kesinlikle, Şeytan kendi adamlarını gönderdi. Hayvanlara bu şekilde işkence etmeleri insanlık dışıydı."

Eadyth endişeyle ürperdi. Aşağılık olay Steven'ın elini kokladı. "Bunun olduğunu gördün mü?"

"Evet, gördük ve hayatım boyunca bundan daha korkunç bir manzara görmedim."

"Hayvanların iç organlarını henüz canlıyken çıkarıyorlardı," diye konuştu genç bir çocuk, "ve kanlı parçaları vahşi köpeklerine atıyorlardı. Kurt gibiydiler, adamlar ve köpekler. Ve yaşlı Bess'i yere yatırdılar ve ölmeden önce kuduz bir canavarın onunla ziyafet çekmesine izin verdiler." Çocuğun iri kahverengi gözleri yaşlarla parlıyordu.

"Sus, Howag," dedi yaşlı kadın, kaba olmayan bir sesle.

"Kış nasıl atlatacağız?" diye feryat etti genç bir kadın. "Efendimiz etini bile yiyemeyeceğimizi, köpekler tarafından kirletileceğini söyledi."

"Efendiniz sizinle ilgilenecek. Sığırların yerini alacak ve zarar gören malınızı onaracak," diye güvence verdi Eadyth, ağlayan bebeği kadının kollarından kaldırırken. Bebek kirli kundak bezleri ve ekşi süt kokuyordu ama kadın buna aldırmadı. John'un küçüklüğünden beri bir bebeği kucağına almamıştı ve bu alışılmadık derecede iyi hissettiriyordu. "Yapabileceğimiz en iyi şey, adamlar ölü hayvanlarla ilgilenirken buradaki pisliği temizlemeye başlamak."

"Ama efendi söylediklerinizi kabul edecek mi?" diye sordu yaşlı kadın. "Daha önce bizimle hiç bu kadar ilgilenmemişti."

Eadyth kısık bir sesle, "Bunun yapılacağını söylüyorum," dedi, "ve benim sözüm yeterlidir."

Kadın Eadyth'in bu kadar çok komuta etmesine şüpheyile baktı ama başka bir şey söylemedi.

Eadyth açıklığı inceledi, vandalların geri çekilirken hunharca tahrip ettikleri kırık sabanlara ve devrilmiş arabalara tiksintiyle baktı. Eirik ve adamları katledilen hayvanları ateşe verirken yanan etin keskin kokusunu şimdiden alabiliyordu. Ne büyük bir kayıp!

Bebeği annesine geri verdi ve ona önce bebeğin ihtiyaçlarıyla ilgilenmesini söyledi. Ardından kadınlara ve çocuklara, küçük ev kümesini düzene sokmak için kendisine yardım etmelerini emretti. Howag'ı Ravenshire'a göndererek güvenlik için açık yoldan gitmesi konusunda uyardı ve Bertha'ya bir inek ile bir araba dolusu yem ve yiyecek malzemesi göndermesini söylemesini istedi.

Adamlar bir saat sonra geri döndüğünde, tüm enkaz iki yığın haline getirilmişti; biri onarılabilir eşyaları içeriyordu, diğeri ise adamların çalışmasına ihtiyaç duyacaktı. Tavşan kemikleri ve sebzelerden oluşan kocaman bir kazan, lezzetli bir et suyunda haşlanmış ve açık ateşin sıcak kömürlerinde pişirilmiş yassı, mayasız manchet ekmeği.

Eirik kanlı ellerini kuyunun yanındaki kovada yıkadı, sonra yüzüne avuç avuç su sıçrattı ve parmaklarıyla saçlarını geriye doğru taradı. Eadyth'in açıklığın karşısındaki varlığını fark ettiğinde aniden gözleri şaşkınlıkla açıldı. Ancak yaşlı kadın aceleyle konuşarak ona yaklaştığında şaşkınlığı kısa sürede yerini hoşnutsuzluğa bıraktı. Kadın onunla konuşurken Eirik ara sıra Eadyth'e baktı.

Kadın gittiğinde, Eirik ona sorgulayıcı bir şekilde baktı. Sonra tembelce Eadyth'e doğru yürüdü, öfkesini sadece burun deliklerinin parlaması ele veriyordu. Kolunu Eadyth'in omzuna doladı ve onu kendi tarafına çekerek saçlarına doğru fısıldadı: "Atın yanında kalma emrime itaat etmedin."

"Gideli bir saatten fazla oldu. Bunca zamandır toynak yetiştirmemi ve otları kemirmemi mi bekliyordun?"

"Asıl noktayı kaçıırıyorsun. İstedığın zaman emirlerime itaatsizlik ediyorsun ve ben buna tahammül edemem."

"Emirlere pek uymam," diye kabul etti, Eirik'le tartışmak istemiyordu, özellikle de son sevişmelerinden sonra.

"Bu yetersiz bir ifade," diye hırladı. "Çömlekçilerin karılarına benim adıma söz mü verdin?" Görünüşe bakılırsa, kadının

Eirik ile tartışıyordum.

"Evet, ettim," diye itiraf etti, birden bunun Eirik'e ne kadar uygunsuz görüneceğini fark etti, "ama sizi temin ederim, itiraz edeceğiniz hiçbir şey için söz vermedim lordum."

"Öyle mi? Şimdi de aklımı mı okuyorsun?"

Eadyth, Eirik'in onu sıkıca yanında tutan kolunu silkmeye çalıştı. "Bu kadar sinirli olma. Yapılması gerekeni yaptım. Sen sadece çok inatçısın. bir kadının kendi adına düşünebileceğini kabul edin."

Eirik'in gözleri açıklığı taradı ve onun yokluğunda yaptığı iyi işi fark etmiş gibi görünüyordu. "Emirlerime karşı gelmiş olsan da, kadınlara yardım ettiğin için sana teşekkür ederim."

Eadyth, ona teşekkür ederkenki isteksiz tavrına rağmen, onu bu küçük şekilde memnun ettiğini bilmekten alışılmadık bir memnuniyet duydu.

"Bu kanlı suçu işleyen Steven miydi?" Başını salladı.

"Ravenshire'a bu kadar yaklaştıkça daha da cüretkârlaşıyor. Bu bize bir meydan okuma, sence de öyle değil mi?"

"Evet. Sanırım Gravely ve benim aramdaki bu çetin savaş yakında bir sonuca ulaşacak."

"Bu sadece senin savaşın değil, Eirik. Unutma, o *benim* çocuğumu istiyor. Witan'a yaptığım başvuruyu geri çekmemi istiyor."

"Evet, ama artık senin korunmandan ben sorumluyum. Bunu hatırlasan iyi olur, karıcığım." Eirik onu daha yakına çekti, konuşurken büyük avuç içi onun omzunu okşuyordu. Ve Eadyth aniden herkesin onları hayretle izlediğini fark etti; şüphesiz Eirik düşündükleri gibi cadaloz bir kocakarı olmadığı için değil, aynı zamanda bu sert sırtlı hanımefendinin efendisi tarafından bu kadar sahiplenilmesine izin verdiği için.

Eirik bunu onun üzerindeki hâkimiyetini göstermek için kasten mi yapmıştı? Eadyth gözlerini şüpheyile kıсарak ona yan gözle baktı. Adam ona küstahça gülümsedi. Züppe!

Onun kafasına vurmali mıydı, asi birine karşı alışkanlığı olduğu gibi Hizmetçi mi? Ah, toplum içinde bu kadar cüretkâr davrandığı için onu azarlamak isterdi elbette, ama burada değil, diye karar verdi. O da muhtemelen ona karşılık verecekti. Ya da onu öpebilirdi.

Oh, Tanrım.

Daha sonra. Daha sonra, ondan intikamını alacaktı.

Eirik'in adamları ve köylüler artık onlara aldırış etmeden kazandan kendilerine servis yapmaya başlamışlardı.

"Bırak beni, seni vahşi," diye tısladı, adamın elinden kurtulmak için kıvranıırken.

Neşesiz bir şekilde güldü. "Artık benimle eve geleceksin, karıcığım," dedi Eirik ipek gibi ve ona elini uzattı. "Kendi salonumda yemek yemeyi tercih ederim."

"Bana emir mi veriyorsun... yine?" diye sordu sınırcasına, adamın kendisine uzattığı cazip eli görmezden gelmeye çalışarak.

"Ya öyleysen?"

Dudakları küçümseyici bir gülümsemeyle kıpırdadı ve Eadyth bunu bir tokatla ya da bir öpücükle silip atmak arasında kaldı.

Oh, Tanrım.

"O zaman cevabım 'hayır'," dedi çenesini meydan okurcasına kaldırarak.

"Bir kadın kocasına itaat etmelidir," dedi soğuk bir sesle, artık eğleniyordu. Elini hâlâ ona doğru uzatmıştı. "Kim demiş?"

"Kutsal Kilise, birincisi."

Eadyth, "İnsanlardan oluşuyor," diye alay etti.

"Bir kadın için doğal olanla neden savaşıyorsun?" "Kadının erkeğe teslim olması benim doğal anlayışıma uymuyor."

"Tek yaptığım benimle eve gelmeni istemektir," dedi başını yorgun bir şekilde iki yana sallayarak.

"Hayır, sen yapmadın. Bana emrettiniz."

"Bu her zaman aramızda bir irade mücadelesi mi olacak?" "Bu sana bağlı."

Eirik bir an için onu dikkatle inceledi ve düşünceli bir şekilde üst dudağını ovuşturdu. "Benimle eve gelir misin?" diye sordu sonunda taviz verircesine.

"Elbette," diye cevap verdi parlak bir sesle ve parmaklarını onunkilere doladı. Adamın nefesinin altından şöyle mırıldandığını duyar gibi oldu:

"Yüce Tanrım,

beni aykırı bir kadından koru."

Eirik o akşam yemekten sonra adamlarıyla birlikte yıkanmak için gölete gitti ama Eadyth odasına bir küvet getirtti. Adam döndüğünde Eadyth banyosunu bitirmek üzereydi. Ufak bir utanç ciyaklamasıyla sabunlu suyun derinliklerine gömüldü.

Eirik döndüklerinden beri karısıyla akşam yemeği sırasında ufak tefek hoşbeşler dışında konuşmamıştı. Ama şimdi ona söyleyecek çok şeyi vardı ve ona karşı yapmak zorunda hissettiği hareketlerden hoşlanmayacaktı.

"Gelin," dedi arkasından gelen iki erkek ev kadınına.

Eadyth dehşetle haykırdı, "Çıkarın şu adamları buradan! Kendini de çıkar buradan, seni beyinsiz. Artık yalnız başıma banyo bile yapamayacak mıyım?"

Eirik onun çığlık çığlığa itirazlarını duymazdan geldi ve Eadyth'in tüm giysilerini hizmetkârların uzanmış kollarına yığmaya başladı - gunnaları, entarileri, hortumları, mantoları, bulabildiği her giysi parçası. Sonra adamlara kendi giysilerini ve yatak çarşaflarını verdi. Adamlara eşyaları bitişikteki yatak odasına koymalarını söyledikten sonra kapıyı kilitledi ve anahtarı kemerindeki halkaya yerleştirdi.

"Aklını mı kaçırdın sen?" Eadyth yalnız kaldıklarında bağırdı.

"Hayır," dedi Eirik, alçak bir tabureyi küvete yaklaştırarak. Ellerini çenesine dayayıp dirseklerini dizlerinin üzerine koyarak karısına baktı. Eadyth'in küvetin kenarına dökülen nemli buklelerini ve bulanık suyun zar zor gizlediği göğüslerinin kıvrımlarını görmezden geldi. Sonunda şöyle açıkladı: "Ben sadece biz bu odayı terk edene kadar senin bu odadan çıkmamanı sağlıyorum.

bir gece sürse bile bir anlaşılmaya vardık. Ya da daha fazla." "Bir yıl!"

Eadyth ona inanamayarak kaşlarını çatı. Onun otoriter davranışları karşısında yaşadığı şaşkınlığın önce incinmeye, sonra da öfkeye dönüştüğünü gördü. O anda Eirik, aralarında yeşermesini hayal ettiği yeni ve harika ilişkinin tomurcuklanmakta olduğunu gördü.

"Bunu yapma Eirik," diye yalvardı usulca, sanki aniden gelen bir acıyla gözlerini kapatır gibi. "Seni asla affedemeyeceğim ve ben... uyumu arzuluyorum."

"Zorundayım, Eadyth. Beni bu pozisyona sen zorladın," dedi. anlamasını sağlamak. "Tanıştığımız günden beri hem özel hayatımda hem de halkımın önünde bana meydan okudun. Maskeli balon sadece bir örnek. Bugün emirlerime karşı gelmen ve benim adıma karar vermen, artık tahammül edemeyeceğim bir dizi eylemin sadece bir parçasıydı."

Ve Eadyth'e açıklayamayacağı bir başka neden daha vardı. Çobanlarından biri bu sabah Gravely'li Steven'ın Ravenshire Leydisi'ni kaçırma ve onu rehin tutma planını övünerek anlatırken kulak misafiri olmuştu.

oğlunu. Şu anda bile, Gravely'nin tuzağındayken Eadyth için planladığı ağza alınmayacak eylemler karşısında Eirik'in kanı kaynıyor ve yumrukları sıkılıyordu.

Eirik, Steven'ın ahlaksız ellerini Eadyth'e bulaştırma riskini göze alamazdı ve inatçı karısının kendisini asla kalenin içinde. Kendi güvenliği söz konusu olduğunda çok gevşek davranıyordu. Dikkat edeceğine söz verirdi ama yeni bir kuzu ilk kez doğduğunda ya da Arıların üşüşüğünü ya da Jorvik'te önemsiz bir ürün için pazarlık yapıldığını duyduğunda, Ravenshire'ın savunmasını sağlığını düşünmeden terk edecekti.

"Benim inatçı yönlerimi çok abartıyorsun," diye karşı çıkarak onun düşüncelerini böldü. Kadın serin banyo suyuna dalmış yatmaya devam ediyordu ve adam ona inatçı tavırlarının cazibesinin bir parçası olduğunu söylemeyi o kadar çok istiyordu ki. Onu küvetten çıkarıp kollarına almak ve o gün vadide kaldıkları yerden devam etmek istiyordu.

Ama yapamadı. Henüz yapamadı. "İnatçı! Mizacınızı hafife alıyorsunuz leydim. Ravenshire'da kalacaksam, adamlarımın ve halkımın saygısını kazanmalıyım."

"Ama-"

Eirik bir sonraki sözlerini durdurmak için elini kaldırdı. "Bir kalenin sadece tek bir efendisi olabilir. O da benim leydim."

Ona ihtiyatla baktı. "Demek inatçı tavırlarım yüzünden cezalandırılacağım. Bu hapisane bununla mı ilgili?" diye sordu ve eliyle kilitli odayı işaret etti.

"Sadece sen istersen hapisane olur."

Kuşkuyla bir kaşını kaldırdı. "Benden tam olarak ne istiyorsunuz?"

"Ayrıntıları daha sonra konuşabiliriz," diyerek kurulama havlusuna uzandı. "Soğuktan maviye dönüyorsun."

Adamın uzattığı havluyu yere düşürdü. "Söyle bana." Gözleri öfkeyle parladı ve ayrılmış dudaklarının arasından nefes nefese kaldı. Lezzetli bir şekilde ayrılmış dudaklar.

Ona Steven hakkındaki gerçeği ve onun için duyduğu korkuları anlatabilir miydi? Hayır, diye karar verdi, onun itaatini sağlamak için daha fazla zamanı olana kadar bu çok tehlikeli bir riskti. Ne pahasına olursa olsun onu korumalıydı. Kendini toparlayarak devam etti: "Ravenshire'la ilgili tüm kararları ben vereceğim; savunması, çiftlikleri ve ekinleri, çobanları ve köleleri. Senin karar vermene gerek kalmayacak.

kalenin duvarlarını terk edin. Eğer bu konuda önereceğiniz bir şey varsa.

Ravenshire yönetimi, elbette dinleyeceğim, ancak nihai karar olması gerektiği gibi benim olacak."

"Peki senin yokluğunda?"

"Gerçekten, Eadyth, bunu çok abartıyorsun." "Peki ya senin yokluğunda?" diye sordu buz gibi bir sesle.

Bu konuşma hiç de Eirik'in planladığı gibi gitmiyordu. Eadyth'in yeni kurallarına itiraz edeceğini biliyordu ama kendini bu kadar suçlu hissedeceğini tahmin etmemişti. "Benim yokluğumda Wilfrid ile görüşeceksin."

"Görüşmek mi, ertelemek mi?"

Eirik yüzünün kızardığını hissetti ve cevap vermeyi reddetti.

"Peki ya arıcılık işim? Onu da mı elimden alacaksın?" "Eadyth, senden hiçbir şey almıyorum. Memnun olmalısın.

Bu yükleri omuzlarınızdan kaldırın." Doğru kelimeleri bulmakta zorlanırken o bile argümanlarının kulağa ne kadar zayıf geldiğini fark etti. "Özgür olacaksınız için-"

"Sana bir soru sordum kocacığım. Lütfen bana cevap verme nezaketini göster," diye alay etti. "Arıcılık işim ne olacak?"

"Arılarınıza bakmaya, bal, bal likörü ve mum yapmaya devam edebilirsiniz ama işlerinizi yürütmek için Jorvik'e gitmenizi istemiyorum. Bu çok tehlikeli. Ve yakışksız."

"Seni piç!"

Öfkeyle küvetin içinde durdu, çıplaklığını umursamadan suyu kenarlarda çalkaladı. Kısa bir an için Eirik'in kanı tüm hayati organlarına hücum etti ve kalbi göğüs kafesine çarparak Eadyth'in heykelsi bir güzellik.

Ama sonra küçük kurutma bezini kaptı, vücudunun önünde tuttu ve sakın, buz gibi bir sesle, "Çık dışarı. Seni çıplak ellerimle öldürmeden önce bu odadan çık. Beni hayatımın sonuna kadar bu odaya kilitleseniz de umurumda değil. Bu şartları asla kabul etmeyeceğim. Asla."

Işıl ışıl gözleri yaşlarla doldu ama inatla akmalarına izin vermeyerek gözlerini tekrar tekrar kırptırdı. Eirik sanki karnına tekme yemiş gibi hissetti.

"Bu evliliği hiç istemedim. İlk tanıştığımızda sana kadınların evlendiklerinde bağımsızlıklarını kaybettiklerini söylemiştim. Senin farklı olduğunu sanmıştım, lanet olsun sana." Sonra daha yumuşak bir sesle ekledi: "Ben de senin farklı olduğunu sanmıştım."

Ona bir el uzattı.

Onu uzaklaştırdı.

"Eadyth, lütfen bana güven. Sadece kısa bir süre için olabilir ve sonra-"

"Sana neden güveneyim?" diye haykırdı. "Ve neden sadece kısa bir süre için Zaman mı? Yani inek gözlü bir bakire gibi teklifsiz olduğumu kanıtlarsam mı? Ya da eğer

Her odaya girdiğinizde eğilir misiniz? Ya da ağzınızdan çıkan her bilgelik sözcüğü karşısında yüzünüzü buruşturuyor musunuz?"

Eirik dişlerini sıktı, artık o kadar uzlaşmacı hissetmiyordu. "Hadi yatağa gidelim, Eadyth. Uzun bir gün oldu. Bunu sabah daha sakın olduğunda daha fazla tartışabiliriz."

"Yukarıda Tanrı var! Bu gece senin yanında uyuyacağımı düşünüyorsan beynin lapa olmuş olmalı..." O anda aklına ani bir düşünce geldi ve "...ya da senin için kalçalarımı açarım, seni sefil zavallı." diye devam etmeden önce yüzü kıpkırmızı oldu.

"Birlikte uyuyacağız karıcığım," diye güvence verdi Eirik ona, kadın geri çekilirken ona doğru bir adım attı, hâlâ gülünç derecede küçük kumaşı vücuduna sarıyor, uzun bacaklarını ve çok daha fazlasını açıkta bırakıyordu. Beline sarılmış bacakları ve öpücükleri altında inleyen ağzı hissetmek için ani bir istek duydu. "Evet, birlikte uyuyacağız. Üstelik sana bıraktığım tek giysiyi de sen giyeceksin."

"Giysi mi? Ne giysisi?" Odayı taradı ve bir askıda asılı duran arıcılık örtüsü dışında hiçbir şey göremedi. Anlamaya başladığında, "Şunu kastetmiş olamazsınız-" diye boğuk bir ses çıkardı.

"Evet, yapabilirim." Bir eline duvağı, diğer eline de bir makas aldı ve kumaşa kaba bir yaka çizgisini ustalıkla kesti. Duvağı ona uzattı. "Ya sen takarsın ya da ben takarım."

Eadyth kendisinden uzaklaşan kocasını izledi. Gözleri odanın içinde geziniyor, bir kaçış yolu arıyordu. Ya da bir silah. İkisi de yoktu.

İsteksizce, hiç giysisi olmamasından daha kötü olan ince elbiseyi giydi. Boynundan ayak bileğine ve bileğine kadar onu örtüyordu, ama narinliği çıplak teninden daha çıplak hissetmesine neden oluyordu.

Eirik pahalı balmumu mumlarından en az üç düzinesini yakmaya devam etti. Dudakları vahşice kıvrılan Eadyth, israf ettiği sayının zihinsel bir hesabını yaptı ve birkaç gün içinde bunlar için ona fatura kesmeye karar verdi. Hah! Muhtemelen artık onları kendi malı olarak görüyordu. *Tıpkı benim gibi.* Bu iğrenç düşünce karşısında gözlerinden akan yaşları durdurmak için alt dudağını ısırıldı.

Çırayı masanın üzerine bırakan Eirik döndü ve ağzı açık kaldı. Gözleri açıktaki bırakan giysinin üstünden altına doğru gezinirken açık bir takdirle ona baktı.

Eadyth'i tatmin edecek şekilde, Eirik artık o kadar soğukkanlı ve öfkeli görünmüyordu. Dudaklarında hüzünlü bir gülümseme belirdi. "Uzun zamandır seni bu giysinin içinde hayal ediyordum, güzelliğini bilmeden önce bile."

"Hayal kurmaya devam et eksik beyinli, çünkü yapacağın tek şey bu." "Öyle mi düşünüyorsun?" diye meydan okuyarak yaklaştı.

"Seni istemiyorum, Eirik."

"Bugün erken saatlerde beni istedin... tutkuyla," diye hatırlattı ona.

Eadyth üzüntüsünden yüzünün kızardığını hissetti. "O zamanlar şehvetle yanıp tutuşuyordum. Artık gerçek niyetini bildiğime göre, bu bir daha olmayacak."

"Olacak diyorum."

"Yani tecavüz ve hapis benim cezam olacak."

"Hayatımda hiçbir kadını zorlamadım ve şimdi de zorlamaya niyetim yok," diye hırladı, yumruklarını iki yanında sıkarak. "Ama Tanrı aşkına, cadaloz dilinle bir erkeği şiddete teşvik ediyorsun."

"Bugünkü şirret dilime aldırış etmediniz."

Eirik onun bu hızlı sözleri karşısında şaşkınlıkla başını salladı. "Ah, ama sonra dilin daha hoş görevlerle meşgul oldu. Aslında bu akşam sana dilin için yeni bir egzersiz öğretmeyi planlıyordum." Ve ona erkeklerin ve kadınların dilleriyle birbirlerine yapabilecekleri en skandal şeyleri anlatmaya başladı.

"Oh...oh...sen gerçekten kötü bir adamsın. En son ne zaman Günah çıkarma mı? Günah çıkarmaya geldiğinizde rahipler sevinçten ellerini ovuşturuyor olmalı. Hiç şüphe yok ki, sonrasında haftalarca ağır cezalar çekiyorsunuz."

"Her zaman," diye yanıtladı utanmadan.

Eadyth suskun bir şekilde ona baktı ve itiraf etmek zorunda kalabileceği skandal günahları hayal etmemek için kendini zor tuttu.

Eirik ellerini saçlarında gezdirerek uygun kelimeleri arar gibi yaptı. Sonunda, gözlerini dikerek ona baktı. "Eadyth, seninle sevişmek istiyorum. Hem de çok. İzin verir misin?" diye sordu kısık, hırıltılı bir sesle.

"Hayır." *Sevgili Kutsal Anne, beni ayartılmaktan koru. Sevgili Kutsal Annemiz, beni ayartılmaktan koru. Sevgili Kutsal...*

"Lütfen."

Eadyth alt dudağını ısırđı ve tırnaklarını yumruk yaptığı ellerinin avuçlarına geçirdi, bu kötü adamın o gün ona hissettirdiklerini hatırlamamak için umutsuzca çabaladı.

Eirik biraz daha yaklaştı ve onun ayırık dudaklarında gördüğü tatlı ihtiyaç karşısında neredeyse yüksek sesle inleyecekti. Soluk mavi gözleri onun neredeyse çıplak bedenini lezzetli, duygusal bir okşayış gibi taradı. Ve dokundukları her nokta sıcak ve özlem dolu bir hal aldı. Eadyth zayıfladığını hissetti ve onun cazibesine direnmek için daha da çok çabaladı.

"Başının üzerinde, çırılçıplak durup bacaklarının arasında dikkat çeken kuyruğunu sallasan bile olmaz," diye küstahça iddia etti, kabalığıyla onu şok etmeyi umuyordu.

Onun yerine takdirle güldü. "Halife ve onun çirkin karısı hakkında anlattığım hikâyeyi unutmama asla izin vermeyeceksin, değil mi?"

"O halife hikâyesi değildi, seni ahmak. O Mickleggaard'lı tüccardı ve karısı bir katırın arka ucuna benziyordu," diye düzeltti onu.

Eirik iki kaşını da kaldırdı. "Hafızanızın parlaklığı beni hayrete düşürüyor."

"Seni sersemletmek isterdim, tamam mı? Sen ve bana anlattığın tüm o saçma hikayeler. On iki kez! Saflığıma gülmekten yerlere yatmış olmalısın."

"On iki ne?" diye sordu şaşkınlıkla ve biraz daha yaklaştı.

Eadyth sola doğru yanaştı, onu yatakta zorlamayacağına söz vermiş olmasına rağmen yakınlığından rahatsız olmuştu. "Evet, on iki kez, seni aptal. Bana bir adamın... bilirsin... şu tepe şeyini... on iki kez yapabileceğini söylemiştin. Hah! İki kez senin için bir çileydi."

"Şimdi de benim erkeklik yeteneklerimle alay ediyorsun, öyle mi? A Tehlikeli bir oyun, Eadyth. Çok tehlikeli. Belki de Ravenshire'a döndüğümüzde 'zirve' olayını tamamlamayı planlamışımıdır. Ne de olsa günde yirmi dört saat var ve biz o vadide sadece bir saat geçirdik."

Eadyth kaşlarını çatı, adamın ciddi mi yoksa yine onunla dalga mı geçtiğinden emin değildi. Her zamanki gibi tüysüz üst dudağını ovuşturuyordu, bıyığı hâlâ yoktu ve Eadyth onun dudaklarındaki ifadeyi göremiyordu. On iki kez! Bu gerçekten mümkün müydü? "Bir ya da elli kez homurdanıp inlemen benim için pek fark etmez, benimleyken bir daha olmayacak."

"Homurdan ve inle! Gerçekten Eadyth, kelimelerle bir kadına yakışmayacak şekilde konuşuyorsun."

"Benimle evlenmeden önce konuşmamın uygunsuz olduğunu biliyordun."

"Ama ne kadar güzel olduğunu bilmiyordum ve şimdi bildiğim için seninle sevişmek istiyorum."

Baştan çıkarıcı sözleri karşısında Eadyth'in kalbi küt küt atmaya başladı.
"Cahil kurallarını kaldıracak mısın?"

Eadyth, Eirik'in dişlerinin gıcırdadığını duyduğunu sandı.

"Hayır, benim 'cahil kurallarım' geçerli... şimdilik. Bana güvenecek misin Eadyth, neyin en iyi olduğunu bildiğime... şimdilik?"

"Çok fazla şey istiyorsun," dedi yumuşak bir iniltiyle

Ellerini teslimiyetle uzattı. "Yalvarmayacağım." Sonra döndü ve ondan uzaklaşarak yatağa doğru yürüdü.

Adam oturup deri çizmelerini çıkardıktan sonra yün tuniğini başına geçirdiğinde gözleri büyüdü ama arkasını dönemedi. Ayağa kalkıp sütyeninin bağcıklarını çözerek ayaklarının dibine bırakırken de gözlerini ondan ayırmadı.

Eadyth, kas ve sinirin tüm sert yüzeyleri, ipeksi saçları ve erkeksi kıvrımlarıyla harika vücuduna hızlı bir nefes verdi... ve sert, sert erkeklik ona davetiye çıkarıyordu. Bu cazibeyi bastırmak için gözlerini kapatması gerekiyordu. Ama yapmadı.

"Havva'nın Cennet Bahçesi'nde nasıl hissettiğini biliyorum," diye itiraf etti üzüntüyle, daha iyi düşünmesine rağmen.

"Baştan mı çıkarıldın, Eadyth?" diye sordu boğuk bir sesle. "Beni Âdem'e mi benzetiyorsun?"

Hemen aklı başına geldi. "Hayır, yılan."

Hafifçe kıkırdadı ve yumuşak şiltenin üzerine uzanıp onu izledi. "Senin yanında uyuyamam."

"Seçim senin. İster taburede, ister yerde, ister yatakta uyu. İsteğiniz dışında size dokunmayacağıma söz verdim zaten."

Eadyth yatağa yaklaştı ve peçesini çıkardı. Sonra kendini yatağın uzak tarafına attı ve "Yatak çarşafı yok. Hava soğursa ne kullanacağım?" Sözlerinden hemen pişman oldu.

"Belki benim vücut ısıımı arayabilirsin. Yemin ederim şu anda benim Hades'ten daha sıcak."

"Burnumda buz sarkıtları büyümesini tercih ederim," dedi inatla. "Ve en iyisi sen o buz sarkıtını yatağın kendi tarafında tut."

Güldü. "Şu anda daha çok sıcak bir maşaya benziyor."

Tiksinti dolu bir ses çıkardı ve yüzüstü döndü, rahat etmeye çalışırken yatağın içine gömüldü. "Üzerimi örten bir çarşaf olmadan uyuyamıyorum."

"Soğuk vücudunu sıcak sopamla kaplayabilirim."

"Kızıışmış bir domuz kadar bayağısın."

"Domuzlar kızgınlık dönemine girer mi? Yoksa dişi domuzlar mı? Hmmm. Bunu bilmiyordum. Ama sen bu ev işleriyle ilgili çok daha fazla şey biliyorsun."

"Domuzların kızgınlık dönemine girdiğini nereden bileyim?" diye sertçe bağırdı, gerginliği duygularının önüne geçmişti.

Kıkırdadı.

Hödük.

"Domuzların bükülmüş, spiral bir delik şeklinde bir horozları olduğunu ve ereksiyon halindeyken bir erkeğin kolu kadar uzadığını biliyor muydunuz?"

"Yalancı."

"Yemin ederim, gerçek bu. Herhangi bir çiftçiye sorun. Bir de kaplumbağalar var tabii. Çiftleşme sırasında erkek kısımlarının ters döndüğünü biliyor muydunuz? Ve Tykir bana bir keresinde iki tane olan bir adamla tanıştığını söylemişti ama buna inanır mıyım bilmiyorum."

"Oh, çok çirkinsin! Artık seni dinlemeyeceğim. O yüzden git uyu," dedi ellerini kulaklarının üzerine koyarak. "Git ve horla."

"Belki de onun yerine kendimi tatmin ederim."

Nefes nefese kaldı ve öfkeyle ona döndü, elleri kulaklarının üzerindeyken bile onun sözlerini duyabildiğini gösterdi.

Ellerini başının arkasında kavuşturmuş, küstahça sırtarak ona bakıyordu, erkekliği havadaydı. "İzlemek ister misin?"

Ağzı bir karış açık kaldı. Aslında adamın ne demek istediğini tam olarak bilmiyordu ama sapıkça bir şey olduğundan emindi. "Aptal... görünüyorsun," dedi, elini adamın alt kısımlarına doğru salladı ama bir daha bakmayı reddetti.

"Öyle mi düşünüyorsun? Bazı kadınlar seninle aynı fikirde değil."

Eadyth tekrar ondan uzaklaştı, garip bir yırtılma hissi kalbini sızlatıyordu. Başka kadınlardan o kadar kolay bahsediyordu ki. Şimdi onu geri çevirdiğine göre metresi Asa'ya mı gidecekti? Yoksa eve daha yakın bir başkasını mı bulacaktı? Eadyth umursamamaya çalıştı. Ama umursuyordu.

Eadyth isteksizce, Eirik'in o öğleden sonra başlattığı tatlı sevişmeyi hatırladı. Vahşi, vücuduna tutkuya nasıl karşılık vereceğini öğretmişti, bunun mümkün olabileceğini hiç düşünmemişti. Ve o da kendine izin vermişti.

Genç bir kızken hayalini kurduğu gibi gerçek bir evlilik yapabileceklerini umuyordu.

"Eirik?" diye sordu usulca.

"Evet," diye cevap verdi, sesi de aynı derecede yumuşaktı.

"Uzlaşamaz mısınız? Bu evlilikte eşitliğe izin veremez misiniz? Kendi aklı olan bir eşe sahip olmak çok mu kötü olurdu? I yetkinizi gasp etmek istemem, sadece paylaşmak isterim. Bunu kabul edemez misiniz?"

Bunu uzun bir sessizlik izledi.

Sonunda Eirik yüksek sesle nefes verdi. "Hayır, şimdi değil. Belki bir gün, ama şimdi değil, Eadyth. Şimdi değil."

Eadyth'in kalbi duracak gibi oldu. Yatağın kenarına tutunarak sessiz gözyaşlarının yüzünden aşağı akmasına izin verdi. Demek hayatının geri kalanı böyle olacaktı.

Eadyth kendine uzun süre acımasına izin vermedi. Gerçekte, onun kaderi - sevgisiz bir evlilik- çoğu kadınıkinden daha kötü değildi. ve bazılarında daha iyi biliyordu. Kendini bırakarak uyumaya çalıştı ama uyuyamadı. Bir o yana bir bu yana savruldu. Döndü. Sonunda yan yattı ve derin bir uykunun habercisi olan nefes alış verişleriyle kocasına baktı. Dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. Tam bir erkek gibi! Bir kadını kızdırır, onu sinirlendirir ve üzerler, sonra da tartışmanın ortasında çekip giderler ya da horlayan bir uykuya dalarlardı. Eirik henüz horlamıyordu ama muhtemelen horlayacaktı. Katır!

Ve şu çiftleşme meselesi, diye düşündü Eadyth, bütün gün başka pek az şey düşündüğü için üzüntüyle. Neden sevişmek ya da sevişmemek bir erkeğin seçimiymi?

sevişmek? Neden sevişmeyi başlatan erkekler olmalı ve kadınlar uysalca onların kaprislerini beklemeliydi? Eirik'in o gün ona hissettirdiği o zevkler... şüphesiz erkekler bunu eşlerinden bir sır olarak saklıyorlardı ki onlardan daha fazlasını talep etmesinler. Eadyth, bunun erkeklerin kadınları kontrol etmesinin bir başka yolu olduğuna karar verdi.

Ama ya...hmmm. Hayır,

yapamazdım.

Neden olmasın?

Uyanabilir.

Çok dikkatli olabilirim.

Böylece Eadyth, her zamanki gibi idareci bir kişi olarak, meseleyi kendi ellerine aldı.

On Beşinci Bölüm

Eadyth büyük bir dikkatle, bir kolunu başının üzerine atmış, sırtüstü uyuyan Eirik'e yaklaştı. Yanan mumların ışığında, Eadyth onun ayırık dudaklarının arasından derin derin nefes alışını büyülenmiş bir halde izledi. Nefes alış veriş bile baştan çıkarıcı ve seksiydi, diye düşündü Eadyth alaycı bir ifadeyle. başını salladı.

Başını bir dirseğine yaslayan Eadyth kocasının yüzünü inceledi. İnce gülme çizgileri gözlerinin kenarlarını ve sert dudaklarının köşelerini kırıştırıyordu. Onları sevdi. Evet, sevdi. Kırıksıklıklar yüzüne karakter katıyordu.

Artık Eirik'in bıyıksızlığına alıştığına göre, bunun da hoşuna gittiğine karar verdi. Bazı erkekler bıyıklı daha iyi görünürdü. Çünkü ince ve zayıf dudakları gizliyordu. Eirik'in dudakları dolgun ve duyguluydu, kesinlikle zayıf değillerdi. Onu uyandırmadan onlara dokunabilir miydi? Belki de çok hafifçe. İşaret parmağının ucuyla yontulmuş kenarların izini sürdü ve dudaklarını onunkilere bastırabilmeyi çok istedi. Çünkü Kendi kendine, sadece sertlikleriyle ilgili merakını gidermek için hayvanı öpmek istediğini söyledi.

Eadyth isteksiz bir hayranlıkla Eirik'in hafif kürklü göğsünden büyük, dar ayaklarına kadar vücudunun geri kalanını değerlendirdi. Sayısız yara izine rağmen, kalın kasları ve erkeksi kıvrımlarıyla ince ince işlenmiş bir asker vücuduydu bu. Çok güzeldi. Ama iğrenç hödük şüphesiz bunu çok iyi biliyordu. Bu yüzden kadınlar arasında bu kadar ünlüydü, diye düşündü. Bu ve "zirve yapma" konusundaki yeteneği.

Kocasının vücudunu incelemek bile Eadyth'in kanının yoğunlaşmasına ve uzuvlarının ağırlaşıp ağrmasına neden olmuştu. Önce kendi göğüslerine, sonra da Eirik'in düz erkek meme uçlarına baktı. Ne kadar farklıydılar ama yine de aynıydılar.

Eadyth parmak uçlarından biriyle onun meme uçlarından birine dokundu. Tek bir dokunuş yeterli değildi. Hâlâ uyuyor olduğundan emin olmak için öne doğru eğildi ve sert tomurcuklardan birini dudaklarının ıslaklığıyla çevreledi. Sonra dilinin ucuyla hafifçe sapladı. Onun inlediğini duyduğunu sandığında hemen geri çekildi. Ama çabucak kontrol ettiğinde, ayırık dudakları kapanmış olmasına rağmen onun eşit bir şekilde uyuduğunu ve şimdi burnundan eşit bir şekilde nefes aldığını gördü.

Eadyth dikkatle doğruldu, sonra kalçalarının üzerine diz çöktü. Eirik'in vücudunda biraz daha yakından bakmak istediği bir kısım vardı. Uyanmadığından emin olduktan sonra öne doğru eğildi ve merakla "ona" baktı. Erkek keselerinin üzerine yerleşmiş olan gevşek insan-şey, hazır olda dururken olduğundan kesinlikle daha farklı görünüyordu.

Parmak uçlarıyla dokundu ve sanki yanmış gibi elini hemen geri çekti. Neredeyse yüksek sesle kıkırdıyordu. Çok yumuşak ve yumuşacıktı, dev bir solucan gibiydi.

Daha cüretkâr davranarak ileri uzandı ve bu kez parmaklarını hafifçe derinin etrafına doladı. *Oh, deri gevşek... ve hareket edebiliyor. Ne kadar tuhaf!*

Sonra "o" parmaklarının altında büyümeye başladı. Eadyth nefesini tuttu ve "onu" dikkatlice serbest bıraktı. Yana doğru bir bakış atarak Eirik'in mışıl mışıl uyumaya devam ettiğini gördü. Akşam yemeğinde onun bal liköründen epeyce içmiş olmalıydı.

Sonra dikkatini tekrar aşağıya çevirdi ve erkeklik organının büyümeye devam ettiğini, daha kalın ve daha uzun olduğunu gördü. Şimdi deri pürüzsüz bir mermer gibi gerilmiş ve parlıyordu. Sihir gibiydi.

Aslında sihir değil. Eadyth, "sabah şehveti" ya da "sert işeyen" erkek uzuvlarını duymayacak kadar uzun yıllar kaba erkeklerin yaşadığı bir evde yaşamıştı. Görünüşe göre, "o" sadece çiftleşmek için değil, birçok nedenden ötürü büyüyordu.

Bu çiftleşme işi Eadyth için bir bulmacaydı, henüz kavrayamadığı harikulade bir bulmaca. Eirik'in vücuduna bakmak bile onu tuhaf, oldukça huzursuz hissettiriyordu. Arzu dolu. Onun tüm vücuduna dokunmak, gizli yerlerini, ona neyin zevk verdiğini öğrenmek istiyordu. Ve onun da kendisine aynısını yapmasını istiyordu.

Neden saçma kurallarıyla her şeyi mahvetmek zorundaydı ki?

Eadyth pişmanlık dolu derin bir iç çekişle dizlerinin üzerine çöktü ve tam uzanıp tekrar uyumaya çalışacaktı ki Eirik'in yüzüne baktı ve gözlerini kocaman açmış ona baktığını gördü.

Bakışları uzun, bitmek bilmez bir an boyunca devam etti. Hiçbir şey söylemedi ama buğulu gözleri ve ayırık dudakları ona arzusunu anlatıyordu. Yine de ona uzanmadı ya da kendisiyle sevişmesini istemedi. Sonra kadın hatırladı. Ona yalvarmayacağını söylemişti.

"Seninle sevişmek istemiyorum," dedi savunmacı bir tavırla, sonra onun önünde çıplak bir şekilde diz çöktüğünü fark etti. Oturdu ve dizlerini göğsüne doğru çekerek kollarını baldırlarına doladı.

Eirik hiçbir şey söylemedi ama kesik kesik aldığı nefesler onun yerine konuşuyordu.

Ona bir bakış fırlattı. "Erkekler vücutları hakkında böyle saçmalıyorlar. Sadece tüm bu yaygaranın ne olduğunu görmek istedim." İnançsızlıkla hafifçe kıs kıs güldü.

"Evet, bu doğru. Ayrıca, erkekler her zaman kadınlara saldırıyor, onlara iyilik yapmaya zorluyor, boyun eğmelerini sağlıyor. Düzeni tersine çevirmenin, kontrolü ele almanın nasıl olacağını görmek istedim."

"Peki neden şimdi durdun?" diye sordu kalın bir sesle, sanki konuşmakta zorlanıyormuş gibi. "Ha?"

"Sevişmek kontrolle ilgili değildir, Eadyth. Ama eğer saldırgan olmaktan hoşlanacağını düşünüyorsan, *lütfe... lütfe*, misafirim ol."

Kadın anlamayarak ona göz kırptı. Sonra öne doğru eğildi ve dizleri kalçalarının her iki yanında olacak şekilde onu vücudunun üzerinden yukarı kaldırdı. Eadyth itiraz edemedi, onu sert aletin üzerine indirdi, içini doldurdu ve kadınlığının duvarlarının kaymasına ve genişlemesine neden oldu. O zamana kadar, Eadyth hayatı buna bağlı olsa bile itiraz edemezdi.

Hafif bir uykucu olan Eirik, Eadyth yatağın kendi tarafına geçtiği anda anlamıştı. Sıkı bir otokontrolle nefes alış verişini düzenli bir ritme sokmuş, gözlerini kapalı tutmaya zorlamıştı.

Eirik zihninde yüze kadar saymış, karısının hafif dokunuşuna umutsuzca tepki vermemeye çalışmıştı. *Sakin ol, sakin ol*, demişti kendi kendine ve saymaya üç kez baştan başlamak zorunda kalmıştı.

Eadyth asasını eline aldığı anda, Eirik dişlerini sıkmıştı. Şüphesiz, gözleri kapalı kapaklarının ardında daireler çiziyordu. Bedeninin hareketsiz kalmasını istemişti ama asasının kendine ait bir aklı vardı.

Eirik yıllar önce sayısını unuttuğu kadar çok kadınla yatmıştı ama bu karısıyla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Eirik'in üzerine oturmuştu, kadınlığının sıcak kılıfı Eirik'i kucaklıyordu, tutkulu çiyleri Eirik'in üzerine ılık bir bal gibi akıyordu ama soluk menekşe rengi gözleri korku ve şaşkınlıkla açılmıştı.

"Sanırım kazandığınızı düşünüyorsunuz," dedi.

"Neyi kazandın?" diye sordu inleyerek, vücudunun öfkeli ihtiyacını dizginlemekte zorlanıyordu.

"Aramızdaki bu savaş. Beni kontrol etme ihtiyacın."

"Eadyth, kadın ateşinle beni yatağa bağladın. Benim Kemiklerim sana olan ihtiyacım yüzünden eriyor. Eğer yakında sana dokunmazsam ya da seni tatmazsam, korkarım zihnim parçalanacak. Şimdi size soruyorum, burada kim kimi kontrol ediyor?"

Memnuniyetle gülümsedi. Fingirdek! Sonra daha ciddileşti. "Bana ne yaptığınızı anlamıyorum. Zorlukla düşünebildiğim kadar tutkularımı çarpıtıyorsun."

Güzel. "Eadyth, buraya gel," diye ikna ederek onu göğsüne çekti. "Öp beni, Eadyth... beni duyuyor musun, sadece bir öpücük, hepsi bu."

"Hah! Sadece bir öpücük! Henüz karnımda titreyen sıcak bir demiri fark edemeyecek kadar kendimden geçmedim."

Kadının düşmanlığındaki bir anlık durgunluktan yararlanan Eirik, kalçalarını kadının ıslaklığına doğru salladı.

Küçük bir inleme sesi çıkardı. Adam

sırıttı. *Şimdiye kadar çok iyiydi.*

Ellerini kızın beline koyan Eirik onu yavaşça yukarı kaldırdı, sonra tekrar aşağı indirerek ritmi gösterdi.

"Oh."

Bir parmağını vücutlarının arasına soktu ve kadının kayganlığıyla ritmik bir melodi çaldı.

"Ben... bunu... istemiyorum," diye homurdandı, ama bacaklarını onun bakımları için daha geniş açtı.

Ellerini kaldırdı ve yanlarına doğru itti. "O zaman kendini üzerimden çek. Seni zorlamayacağım," diye hatırlattı ona.

"Bu seferlik kabul edersem, bunun bir kalıp oluşturduğunu düşünmeyin. Sadece bu seferlik olacak. Daha fazla değil."

Bir kere! Hah! Şey, bir seferde bir kez, belki. Saatte bir kez. Saatte bir, her saat, seni doyurana kadar. "Sen nasıl istersen Eadyth," dedi uysalca, içten içe gülümseyerek.

Başını eğerek itaat etti. Ve adam da onunla birlikte olmasına izin verdi.

Eadyth çabuk öğrenen biri olduğunu kanıtladı ve ona da birkaç ders verdi. Ritimde ustalaştığında, ona vahşi bir şekilde bindi. Kızın hevesi onu son derece heyecanlandırmıştı. Çekingenlikten yoksun oluşu görülmeye değer bir mucizeydi. Ve Eirik tanrılar tarafından kutsanmış hissediyordu.

Adam onun altında bitkin ve son derece tatmin olmuş bir halde yatarken, Eadyth usulca sordu, kulağını memnuniyetle kemirirken, "Seni incittim mi?"

Ve Eirik güldü, güldü ve güldü... Ta ki Eadyth onu omzundan ısırana kadar. Bu da onu dişleriyle yapabileceği başka şeyler düşünmeye itti.

Birbirlerinin kollarına sarılarak sonunda uyudular. Gece boyunca, Eirik karısını tekrar aradı. Bu sefer yavaşça, nazikçe bir araya geldiler. vuruşlar ve yumuşak sözler. Tutku dağına yavaş bir tempoyla tırmandılar, beklentiyi tatlı bir işkenceyle uzattılar. Sonra ikisi de akılsızca yoğun kasılmaların girdabına yuvarlandılar.

Sonunda zaferle haykırdı, "Sen benimsin." Ve tabii ki Eadyth buna karşı çıkarak, "Hayır, sen benimsin," dedi.

Eirik şafak sökmeden önce yüzünde bir gülümsemeyle uyandı. Kollarında uyuyan, sıcaklığına sarılmış kadına baktı. Öptü ipeksi saçlarının tepesini hafifçe okşadı ve onu "diğer" saçlarından bir öpücükle uyandırmayı düşündü. Bu, yeni karısını henüz tanıştırmadığı bir zevkti. Hayır, karısı uyanıncaya kadar bekleyecek ve onun bu lezzetli skandal egzersize vereceği tepkiyi görebilecekti.

Ayrıca, başka bir açlık da onu çekiyordu. Eirik mutfağa inmeye ve karısıyla paylaşmak için biraz yiyecek getirmeye karar verdi. Sonra konuşacaklardı. Hayır, diye düzeltti kendini gülümseyerek. Tekrar sevişecekler, sonra da konuşup anlaşıp olacaklardı.

Bir çift sütyen giydi ve karanlık, sessiz koridorlarda yalınayak yürüdü. Mutfaka girdiğinde, Bertha'nın köşedeki paletinden gelen yüksek sesli horlamalarına aldırmandan duvar fenerine bir konik taktı. Tahta bir siperin üzerine biraz ekmek, sert peynir ve birkaç dilim soğuk geyik eti koydu ve büyük bir kadeh bal likörü doldurdu. Sonra kapalı koridordan geçerek büyük salona doğru ilerledi.

"Demek yeni karın tüm açlıklarını gidermiyor kardeşim." Eirik sıçradı ve neredeyse elindeki tabağı düşürüyordu.

"Lanet olsun Tykir, bu karanlık koridorlarda sinsice dolaşarak ne yapıyorsun? Haakon'un sarayına uzun zaman önce gittiğini sanıyordum."

"Jorvik'te geciktim," dedi gözlerini devirerek, bir duvar meşalesi yakarken. "Jorvik'teki yetimhane Rain's House'dan acil haberlerle geldim."

"Rain'in Evi mi? Oh, hayır, Emma olmadığını söyle! Kızım hasta mı? Bir sorun mu var?"

Tykir başını salladı. "Acil bir sorun var. Yetimhanede ateş yayılıyor, belki de kanlı çiçek hastalığı. Rain ve Selik, Emma'yı ve diğer çocukları Gyda'nın evine gönderdi, sizden haber bekliyorlar."

"Emma'da da çiçek hastalığı var mı?" Eirik korkudan titreyerek sordu. "Hayır.

En azından henüz değil. Onu burada isteyip istemeyeceğini bilmiyordum. Ravenshire. Çocuğu burada doğurmakla ilgilendiğinizi belirtmediniz.

Daha önce. Ama kardeşim, ailemiz için iyi bir dost olan Gyda'nın evinde onu bırakmak haksızlık olur. Hemen ona gitmelisin."

"Evet. Gyda bu kadar çocukla uğraşmaktan çok yorulmuş olmalı. Yetimleri buraya getireyim mi?"

"Hayır, yapamazsın," dedi Tykir çabucak, "Steven'ın tehdidi ortadayken olmaz. Bir şey daha var Eirik. Rain, Emma'nın sesini ve hafızasını yeniden kazanmaya başladığını söylüyor. Kendisine ve annesine olanları hatırladığında onu zor günler bekliyor olabilir."

Eirik anlayışla derin bir nefes aldı. "Benimle Jorvik'e dönecek misin, Tykir?"

Tykir başını salladı. "Ben atları hazırlayayım. Bir saat içinde yola çıkabilir miyiz?" "Evet."

Eirik mutfağa geri döndü ve Bertha'yı uyandırarak ona talimatlar verdi ve akşama kadar dönmesini beklediğini söyledi. Sonra Eirik, Eadyth'in hâlâ derin bir uykuda olduğu yatak odasına döndü. Hendek kazıcıyı masanın üzerine koydu ve sessizce giyindi.

Karısını uyandırıp ona kızından ve endişelerinden bahsetmeyi düşündü. Ama Eadyth'in onunla birlikte seyahat etmek ya da yokluğunda bu yatak odasını terk etmek isteyeceğini biliyordu. Her ikisine de izin vermeden önce konuşmaları gerekiyordu ve bunun için zamanı yoktu. Bu yüzden onu dudaklarından hafifçe öptü ve yatak odasının kapısını arkasından kilitleti.

Eadyth o sabah geç saatlerde uyandı ve tembelce gerindi. Eirik'in artık yanında yatmamasına şaşırılmamıştı. Ok yarıklarından sızan güneşin eğiminden şafağın çoktan söktüğünü anlayabiliyordu. Tanrı aşkına, çocukluğundan beri hiç bu kadar geç uyumamıştı, diye düşündü Eadyth, genişçe esneyerek.

Tek giysi tercihi olan arıcı peçesini yüzünü buruşturarak taktı. Orucunu bozduktan sonra diğer giysilerini de yakında geri alacaktı. O sırada masadaki yiyecekleri fark etti ve Eirik'in düşüncesine gülümsedi.

Yemeğini yedikten sonra, gecenin harikulade olaylarını zihninde yeniden yaşadı

Eadyth, Eirik'in kollarında önce kapıya doğru yürüdü, görünmeden yan odaya geçmeyi ve giysilerini toplamayı umuyordu. Kapı açılmadı. Döndü kolu tekrar, boşuna.

Farkına yavaş yavaş vardı. Piç kurusu onu yatak odasına kilitlemişti.

Onu öldürecekti. Bu lanet arıcılık önlüğüyle onu boğacaktı. Ah, ne büyük bir aşığılanma! Kocası Yestereve'e kendi isteğıyle "teslim" olmasına rağmen, Yestereve hala kocasını zorlamaya niyetliydi. iğrenç kurallar.

Kapıya vurmaya başladı, avazı çıktığı kadar bağııyordu. Kapı nihayet açıldığında Bertha elleri kalçalarında öylece duruyordu. Koridorda arkasında duran bir muhafız Eadyth'in çıkışını engelliyordu.

Eadyth şeffaf elbisesini saklamak için kapının arkasına geçti. Sonra Bertha'ya baktı. "Nerede... benim... kocam?" diye sordu, kelimelerini eşit aralıklarla sıralayarak. Rancor sesine keskin bir ton kattı.

Bertha ona, "Jorvik'e gitti," diye bilgi verdi.

"Jorvik mi?" Eadyth bunu beklemiyordu. "Neden?"

Bertha omuz silkti. "Nereden bilebilirim ki? Akşama döneceğini ve seninle konuşma fırsatı bulana kadar seni yatak odasında kilitli tutacağını söyledi. Biraz dinlenmen gerektiğini söyledi." Bertha son sözleriyle alay etti.

"Eirik'in aniden Jorvik'e gitmesi hakkında ne biliyorsan anlat bana," diye sertçe emretti.

"Sana zaten söyledim, onun niyetleri hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Yine de gözleri ani bir kavrayışla genişledi ve utangaç bir şekilde başını eğdi.

"Ne? Aklından ne geçiyor?"

"Şey," dedi Bertha isteksizce, "metresi Asa orada yaşıyor. Belki de onu ziyaret etmek için ani bir istek duymuştur."

Yüzüne çarpan buzlu su gibi, ani ve yıkıcı bir farkındalık Eadyth'in üzerine çöktü. Çarpmanın etkisiyle sarsıldı.

Bertha ve muhafızın üzerine kapıyı kapatarak, anahtarın kilidin içinde dönmesini umursamadan dinledi. İçini çiğ ve ezici bir keder kapladı ve yenilgiyle boğazı ağrıdı.

İhanet! Yine ihanet! Ne zaman öğreneceğim? Önce şehvet dolu büyüleriyle beni parmağının altına aldı. Sonra beni dünkü lapa gibi bir kenara fırlatıyor. Bu acıya nasıl dayanacağım?

Ve en önemlisi, nasıl kaçacağım?

Eadyth tam iki saatini kendisi için üzülererek geçirdi. Biliyordu ki Çünkü Eirik'in bir gece önce yaktığı 24 saatlik pahalı mumlardan biri hâlâ boş yere yanıyordu.

Ağladı.

Aptal olduğu için kendini azarladı.

Paramparça olmuş kalbinin bir daha asla eskisi gibi olamayacağı konusunda umutsuzluğa kapıldı.

Eirik'i sevmeye başlamıştı. *Hödük!* Eirik'ten nefret etmeye başlamıştı.

Hödük!

Birbiriyle çelişen duygularına ağladı. Hayalini kurduğu o tatlı hayatı düşünmeden edemediğinde saçlarını yoldu. Geçici bir armağan; bir an için sevildi, sonra kaybedildi.

Sonra Eadyth sinirlendi.

Eirik'e aklına gelen her kötü ismi söyledi ve sonra Abdul'ün her kelimeyi çileden çıkarıcı bir hassasiyetle ona tekrarlamasını dinlemek zorunda kaldı.

Odun siperini ve içinde kalan tüm yiyecekleri duvara fırlattı. Sonra atacak başka bir şey bulamayınca şilteyi parçaladı ve saman dolgusunu odanın dört bir yanına fırlattı.

Saatler sonra nihayet sakinleştiğinde, Eadyth yine eski haline dönmüştü. Havalı. Mantıklı. Biraz daha akıllı. Ve öldürmeye uygun.

Eirik'in yatağının kalıntıları üzerine uçan bir saman vızıltısıyla otururken, öğleden sonra gölgeleri ok yarıklarında dans ediyordu. Ve plan yapmaya başladı.

Bir kez daha aldatıcı bir adamın yumuşak sözlerine kandım. Demek ki düşündüğümünden daha zayıfımışım. Ama artık zayıflığımı bildiğime göre, savunmamı güçlendirmeliyim. Bunu nasıl yapacağım? Hmmm. En azından bir süreliğine Eirik'ten ve onun baştan çıkarıcı dilinden... ve dudaklarından... ve ellerinden... ve... Tanrım!

Belki Şahin İni'ne geri dönebilirim. Yanıma yeterince muhafız alırsam güvensiz olmaz. Sonra, daha güçlü olduğumda -kemiklerim onun sadece bakışında eremediğinde, kalbim onun en ufak dokunuşunda sıçramadığında -O zaman Eirik'in karşısına, aslında bir evlilik olmayan bu evliliğimiz için yeni şartlarla çıkabilirim. Önce Eirik'in hapishanesinden kaçmam gerekecek. Ama Tatlı Mary, kırılan kalbimin açısından nasıl kaçacağım?

Yenilenmiş bir kararlılıkla, ağır yan parçalardan birini aldı. Eirik'in tiradı sırasında karyolasından kopan destekleri alıp kapıya doğru yürüdü.

"Brian...Brian, dışarıdaki sen misin?" diye seslendi tatlı tatlı.

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdi muhafız tereddütle. "Aldın mı Kapının altından geçtiğim mesajını mı? O kadar çok gürültü yapıyordun ki beni duyup duymadığını anlayamadım."

"Mesaj mı? Ne mesajı?" Eadyth yere baktı ve yerde, yarısı çalı çırpının arasına gömülmüş bir parşömen parçası gördü. Mührü açtı,

Eirik'in ona Jorvik'ten gönderdiği notu okudu.

Eadyth,

Geciktim. Yarın öğleden sonra dönmemi bekleyin. Yanımda güzel bir kız getirdim. Hizmetçinin beni olduğu gibi seni de büyüleyeceğini biliyorum. Her şeyi açıklayacağım Eadyth ve çözemediğimiz diğer meseleleri de konuşacağız. Güven bana, sevgilim.

Kocan,

Eirik

Eadyth kapıya yaslandı ve kalbini paramparça eden zalim acıya karşı gözlerini kapattı. *Güzel bir kız! Büyülenmiş! Zalim herif patavatsızlıklarını gizlememişti bile.* Eadyth elindeki notu ufaladığında boğucu bir his göğsünü daralttı ve gözlerinden bir kez daha yaşlar süzüldü.

Ona güvenmek mi? Bunu nasıl yapabilirdi? Metresiyle birlikte olmak ve aynı zamanda Ravenshire'da onu uysalca bekleyen bir karısı olmasını istiyordu. Daha da kötüsü, adamını Ravenshire'a getirecekti.

Ve ona bu kadar ihanet ettikten sonra nasıl olur da ona "sevgilim" demeye cüret ederdi? Elinin tersiyle gözlerini sildi ve nefes nefese Asa'nın ona hangi hitapları kullandığını merak etti.

Kararlılıkla kuşanan Eadyth kendini kapıdan uzaklaştırdı. "Brian, Bertha'yı bir süpürge ve biraz temizlik malzemesiyle buraya gönderir misin? Giysiler?" diye seslendi kapalı kapıdan. "Yatak odamdaki küçük bir dağınıklığı toplamam gerekiyor."

Bir şeyler mırıldandı, ama sonra onun tepinerek uzaklaştığını duydu.

"İşte bela geliyor," diye ciyakladı Abdul ve Eadyth ona ters ters baktı. Papağan onun hırıltılı uyarısını duymazdan gelerek kibirli burnunu kaldırdı. "İşte büyük bela geliyor."

Eadyth gözlerini tehditkâr bir şekilde kıstı. Bu kaba ve fazla anlayışlı kuş hakkında bir şeyler yapması gerekecekti. Ama şimdi değil.

Eadyth sabırsızlıkla ayağını yere vurarak Bertha'nın gelmesini bekledi. Çok geçmeden anahtar kilidin içinde döndü. Bertha geniş kıcıyla kapıyı açık tuttu ve temizlik malzemelerini taşıyarak içeri girdi. Kapı büyük bir gürültüyle arkasından kapandı.

Bertha'nın ağzı açık kaldı ve gözleri inek turtası kadar büyüdü, dönüp Eadyth'in şeffaf elbiseyle örtülü çıplak bedenine baktı. "Aman Tanrım! Alt kattakiler efendinin sana ne yaptığını duyana kadar bekle! Kurnaz şeytan! Sert sırtlı hanımını kilitlemekle kalmıyor

Yatak odasında kendi zevklerini tatmin ediyor, ama onun sıksa bedenini harem kölesi gibi giydiriyor." Bir kahkaha patlattı.

"Elbette," diye boğuldu, "eğer göğüslerin daha fazla sallansaydı, metresine gitmek yerine muhtemelen seninle evde kalırdı. Bahse girerim *onun* göğüsleri tatlı bir muhallebi gibi sallanıyordur." Bertha çileden çıkarıcı bir neşeyle eğiliyordu.

Eadyth o anda tahtayı arkasından çekip geveze kadının kafasına vurmaktan hiç çekinmedi. Darbe gerçek bir hasar vermeyecek kadar yumuşaktı ama güçlü kuvvetli kadının baygınlık geçirerek yere yığılmasına neden olacak kadar da sertti.

Yorgunluktan homurdanan Eadyth, Bertha'nın devasa bedenini köşeye çekmeyi başardı ve burada hızla eski püskü elbisesini çıkardı. Gülünç arıcı önlüğünü çıkaran Eadyth, onu şeritler halinde yırtarak aşçının kollarını ve bacaklarını bağladı ve ağzını tıkadı. Aceleyle Bertha'nın elbisesini giydi, koridorlarda çıplak görülme riskini göze almak istemiyordu.

Sonra da Brian'dan Bertha'yla birlikte bir sandığı taşımalarına yardım etmesini isteyerek onu akıllıca odaya çekti. Ona da Bertha ile aynı kaderi yaşattı.

"Büyük, büyük bela," dedi Abdul.

Eadyth elleri kalçalarında, sinir bozucu kuşa döndü. "Kediler hakkında ne düşünüyorsun, benim güzel tüylü dostum? Bana öyle geliyor ki ahırda kocaman bir fare avcısı gördüm, lezzetli kanatlara ve minik dillere düşkündü."

Görünüşe göre Abdul gagasını ne zaman kapatacağını biliyordu.

Şu ana kadar yaptığı işten memnun olan Eadyth ellerini güzelce çırpıttıktan sonra odadan çıktı ve kapıyı arkasından kilitleti.

Ertesi gün geç saatlerde Eirik ve yorgun muhafızı Ravenshire'daki avluya at sürdüler. Emma eyerde ona sokulmuş, mışıl mışıl uyuyordu. Doğrusu, Gyda'nın evinde onu ilk gördüğünden beri gözünün önünden ayırmamıştı onu, sırayla "Baba" ve "ev" diye inliyordu -iki tane daha son üç yılda konuştuğundan daha fazla kelime söyledi. Bunun iyiye işaret olduğunu düşündü.

Neyse ki yetimhaneyi etkileyen çiçek hastalığı değil, çok daha az ciddi bir ateşti. Eirik kızıyla birlikte geri dönmeden önce Selik ve Rain'in çocukları şehir dışındaki evlerine taşımalarına yardım etmişti.

Wilfrid yürüyerek ona yaklaştı ve konuşmaya başladı. "Lordum, söyleyeceğim-"

"Sus," diye uyardı Eirik usulca, dikkatle attan inerken parmağını dudaklarına götürdü. Emma'nın garip bir şekilde uyanmasını istemiyordu. Eadyth'i önceden uyarma fırsatı bulana kadar etrafı kolaçan etti. Heyecanla şatoya doğru baktı ve kollarında Emma ile merdivenleri hızla çıktı.

"Lütfen lordum, bilgi vermem gerekiyor-"

"Sonra, Wilfrid, önce çocuğu yatırayım." Ve karımı gör. *Karımı!* Eirik kızı için endişeleniyordu ve Eadyth'in tavsiyesini almak istiyordu. Ayrıca, son iki gün boyunca Eadyth ve filizlenmekte olan ilişkileri hakkında çok düşünmüştü. Ona söyleyecek çok şeyi vardı ve en önemlisi, karısını beklediğinden çok daha fazla, şiddetle özlediğini fark etti. Henüz bu yeni duygulara aşk diyemeyecek kadar tüm kadınlara karşı güvensizdi ama karısını derinden önemsemeye başlamıştı

yeni bir eş. Zamanla, belki...

Kızını ikinci kattaki misafir odasında yatağa yatırdıktan sonra Eirik bitişikteki kendi yatak odasına geçti.

"Eadyth," diye seslendi usulca kapının kilidini açarken. Şafak sökmek üzere olduğu için muhtemelen uyuyordu.

Cevap gelmedi ve oda Hades'ten daha karanlık görünüyordu. Koridordaki aplikten bir fener alarak içeri girdi.

Her yer darmadağındı. Yiyecekler, yatak dolguları, kırık çömlekler ve parçalanmış yatağının parçaları yerlere saçılmıştı.

Ama karısı yok.

"EADYTH!"

Kükremesi bailey ve ötesine kadar duyulabiliyordu. Ve Emma korku içinde yüksek sesle ağlamaya başladı.

Abdul ciyaklamaya başladı, "Büyük bela, büyük bela, büyük bela. Awk. Oh, Tanrım. Awk. Büyük bela, büyük bela..."

Eirik kötü bir söz söyledi ve kızının yanına gitti. Onu rahatlatıp tekrar uyuttuktan sonra, büyük salonda bol miktarda bal likörüyle kendini güçlendirmekte olan Wilfrid'i aradı.

"Eee?" diye sordu buz gibi bir sesle.

"Şahin İni'ne geri döndü ve oğlunu da yanında götürdü," dedi Wilfrid, sanki kelimeleri prova etmiş gibi tek nefeste.

"Peki kilitli yatak odamdan nasıl kaçtı? Pencereden mi uçtu?"

Wilfrid inledi ve başını ellerinin arasına aldı. "Hayır, Bertha ve Brian'ın kafataslarını kırdı."

Eirik'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. "O ne? Boş ver. Henüz bilmek istediğimi sanmıyorum. Peki tüm bu kafatası kırma olayları yaşanırken sen neredeydin?"

"Peatshire yakınlarında bir muhafızla birlikte devriye geziyordum. Etrafta dolaşan bazı garip adamlar gördüm." Eirik'in kaşlarının sorgulayıcı bir şekilde kalkması üzerine Wilfrid başını salladı. "Biz vardığımızda gitmişlerdi."

"Ve Eadyth Ravenshire'dan ayrılmak için kendisinin ve John'un hayatını riske mi attı?
Neden?"

"Kendisine eşlik etmeleri için çok sayıda adam görevlendirdi. Adil olmak gerekirse, Gravely'ye karşı önlemler aldı. Neden gittiğine gelince... Bertha, belki de hanımefendiyi buna inandırmış olabileceğini ima etti..."

"Ne?" diye sordu sabırsızlıkla.

"...Asa ile birlikte olmak için Jorvik'e gittiğini."

"Lanet olsun! Eadyth buna neden inansın ki?"

Wilfrid omuz silkti. "Bir kadının aklından geçenleri kim anlayabilir ki? Ama Bertha'ya aceleyle gidişinle ilgili hiçbir açıklama yapmadan gittin ve ben de açıklama yapmak için burada değildim, ayrıca aceleyle Jorvik'e gittin ve Asa orada yaşıyor ve-"

"Bertha'ya nedenini söylediğimi sanıyordum... hmmm... belki de acelemden bahsetmeyi ihmal ettim..." Bertha'ya Jorvik'e neden acele etmesi gerektiğini tam olarak bildirmeyi ihmal etmiş olabileceğine karar vererek düşünceli bir şekilde üst dudağını okşarken sözleri kesildi. "Yine de Eadyth emirlerime karşı gelerek Ravenshire'dan ayrılmamalıydı."

"Kesinlikle," diye onayladı Wilfrid, kadehini vurgulamak için masaya vurarak.

"Onu yine çıplak kıcını örtecek bir harem örtüsüyle yatak odana mı kilitleyeceksin?" Bertha umutla arkasından sordu.

Eirik aşçısının şirret sesi karşısında şaşkınlıktan neredeyse yerinden sıçrayacaktı. "Tanrı aşkına, Bertha! Bir adamın arkasından sinsice yaklaşmak zorunda mısın?
uyarı?"

"Elleri ağır, kötü kalpli karın gibi mi? Bana ne yaptığını görüyor musun? Görüyor musun?"

Bertha'nın başı, Eirik'in seyahatlerinde bir kez gördüğü bir fili saracak kadar büyük bir keten parçasıyla örtülmüştü.

"Tanrım! Tek yaptığım onun giysisine gülmektir!" Bertha şikayet etti.

Eirik açık sözlü aşçısına bön bön baktı. "Bertha, leydinle alay etmek sana düşmez."

"Şey, hanımefendinin biraz yardımcı tavsiyeyi takdir edeceğini düşünürsünüz. Sırf göğüslerinin bir kadının gibi sallanmadığını söyledim diye, o rezil giysinin içinde bile, kafamı yarmak için bir neden yoktu."

"Sallanmak mı?" Eirik ve Wilfrid'in ikisi de ağzından kaçırıldı.

"Evet, sallanıyor. Erkekler göğüslerin biraz sallanmasından hoşlanır, bilirsiniz," diye bilgece bilgi verdi. "Bayan karınıza da bunu birden fazla kez söyledim."

Wilfrid, Eirik'e gözlerini devirdi ve ikisi de sırıttı.

Bertha'nın şikâyetlerinin devamını dinledikten sonra Eirik onu yatak odasını temizlemeye gönderdi. "Ve Eadyth'in kıyafetleriyle ilgili o masalları tekrarlamayı bırak. Hiç hoşuna gitmeyecek."

"Hah! Herkes zaten biliyor. Hepimiz bir sonraki hamlenizi bekliyoruz. Bence onu bailey'de bir kafese koymak iyi bir fikir olabilir. dokun."

Eirik, Bertha'nın istenmeyen tavsiyesini duymazdan geldi ve Wilfrid'e döndü, Şimdi daha ciddiydi. "Emma'yı bırakamam. Annesinin ölümüyle ilgili anıları parça parça geri gelirken en ufak bir şeyde çılgılık atmaya başlıyor. Yirmi adamımı al ve Eadyth'in peşinden git."

"Şimdi mi?"

"Evet, bu gece onu buraya geri istiyorum, bu işi başarmak için onu bir ata bağlamanız gerekse bile."

Wilfrid isteksizce ayağa kalktı, belli ki bu görev için sabırsızlanıyordu.

"Ona ne söyleyeceğim?"

"Ona sadece kocasının geri dönmesini istediğini söyle. Kendi açıklamamı kendim yapabilirim."

Wilfrid, efendisinin emrini yerine getirmek için uzaklaşırken, "Şüphesiz onun ağzını tıkamak zorunda kalacağım," diye mırıldandı. "Ve zamanı gelince öyle ya da böyle postumu alacak. Hiç şüphesiz beni garderoberları temizlemekle görevlendirecek. Yine."

Şafak sökmek üzereyken Ravenshire'a vardıklarında Eadyth'in ağzı kapatılmış ve atının eyerine bağlanmıştı. Wilfrid onun bağlarını çözmeye başladığında, ona buz gibi baktı. O sersemle daha sonra ilgilenecekti. Şu anda öldürmesi gereken bir düzenbaz vardı. Siyah saçlı, mavi gözlü bir düzenbaz. Ve adam görünürde yoktu.

Eirik'in onun geri dönmesini bu kadar sert bir şekilde talep etmesi yeterince kötüydü, ama kendisi onun için gelecek kadar umursamamıştı. Gerçekten de onu sadece bir eşya olarak görüyor, diye düşündü Eadyth, umutsuzluk iniltisini bastırmak için büyük çaba harcayarak. Kadın

öfkeli kalmalı, iğrenç hödüğün ihaneti ve umursamazlığıyla onu ne kadar incittiğini görmesine izin vermemeliydi.

Yeni güneş ufukta yükselip gökyüzünü parlak bir kırmızıya boyarken Eadyth basamakları hızla çıktı. Hizmetkârlar onun çıkışını izlemek için toplanmıştı, gözleri merakla açılmıştı ve birçoğu kıkırdıyordu. Bazılarının peçelerden ve sallanmalardan bahsettiğini duydu ve Bertha'nın dilinin her zamanki işinde olduğunu anladı.

Kapıyı çalmadan Eirik'in yatak odasına girdi. Boş oda toparlanmış, yeni onarılmış yatağı dolgun bir şilte ve örtü süslüyordu. Kullanılmış tüm mumlar kaldırılmış ve yenileri, yanmayanları-

Düzinelercesi tutucularına yerleştirilmişti. Zorlukla kazandığı malların bu şekilde ziyan edilmesi konusunda birilerine söyleyecek bir şeyleri olacaktı.

Eadyth topuklarının üzerinde dönerek merdivenlerden aşağı inmek ve iğrenç kocasını aramak üzereydi ki yaralı bir kedi gibi yumuşak, miyavlayan bir ses duydu. Ses misafir odasından geliyor gibiydi. Geri dönen Eadyth bir elini kapıya koydu ve yavaşça açtı.

Eirik yüksek arkalıklı bir sandalyede oturmuş, göğsüne sokulmuş, neredeyse uykuya dalmış, usulca ağlayan altın saçlı, güzel bir çocuğu kucaklıyordu. Kötü kalpli, iğrenç kocası şefkatle mırıldanıyordu: "Sus, tatlı Emma. Artık kimse sana zarar veremez. Şimdi sus. Sus."

Eadyth o anda, Eirik'in mektubunda bahsettiği "güzel kızın" biricik kızı olduğunu fark etti. Eadyth yaptığı hata karşısında dehşet içinde elinin tersini ağzına götürdü.

O zaman Eirik başını kaldırdı, öfkeli gözleri onunkileri sabit bir şekilde tutuyordu. Ve Eadyth bunun bedelini ağır ödeyeceğini biliyordu.

Eadyth sessizce, tek kelime etmeden kapıyı arkasından kapattı ve Eirik'in yatak odasına geri döndü. Yatağın kenarına oturarak, geleceği kesin olan cezasını bekledi. Onun otoritesine bir kez fazla meydan okumuştı.

Eirik kısa bir süre sonra yatak odalarına girdi, kapıyı kapatıp kilitledikten sonra tembelce arkasına yaslandı. Tüm bu süre boyunca gözlerini Eadyth'den ayırmadı, sert yüzü hiçbir duygusunu ya da niyetini ele vermiyordu. Ama Eadyth onun kızgın olduğunu biliyordu. Hem de çok kızgın.

Sessizliğin içinde, Abdul bilgece bilgeliğiyle katkıda bulunmaya karar verdi. "Zampara hödük. Awk. Bakireleri baştan çıkarın. Awk. Hain trol. Awk. Şeytanın zayıf iradeli oğlu. Awk. İpek dilli yalancı. Awk." Hepsisi de Eadyth'in sesini mükemmel bir şekilde taklit ederek söylenmişti.

İnledi.

"Kocaman bir kedi. Kocaman kedi. Awk. Yakında geliyor. Yakında geliyor.

Awk. Ölü kuş.

Ölü kuş. Awk. Awk. Awk."

Eirik'in yüzü öfkeyle kaskatı kesilmişti.

"Eirik, açıklamama izin ver-"

"Evet, bu bir başlangıç olur," dedi taş gibi bir kurulukla ve kapıdan uzaklaştı. İki kadeh şarap doldurdu ve birini ona uzattı. Saatin ilerlemesine rağmen Eadyth boğazında bir sıkışma hissederek içkiyi kabul etti.

Bir omzunu yatağın yanındaki duvara dayadı ve elindeki kadehin sapını korkutucu bir rahatlıkla çevirerek bekledi.

Eadyth şarabının geri kalanını üç yudumda içti ve ardından kadehi ayaklarının dibinde yere bıraktı. "Beni yatak odana kilitlediğin için kızgındım..."

Yutkundu.

Bekledi.

"...seviştikten sonra," dedi zayıf bir sesle.

"Yani gece beni baştan çıkarırsan özgürlüğünü satın alabileceğini mi düşündün?"

Eadyth öfkeyle dikkat kesildi. "Seni baştan *çıkarmadım*. Yani... ah, ne gerek var!" Omuz silkti. "Mesele kimin neyi başlattığı değil. Ben bu odadan neden çıktığımı açıklamaya çalışıyorum-"

"-ve sadık hizmetkârlarımdan ikisinin kafatasını kırarak onları ölüme terk etti."

"Asla yapmadım! Tahta kafalarına zar zor vurdum ve ikisi de bunu biliyor. Aksini söylüyorlarsa yalan söylüyorlar demektir."

"Öyleyse hikayene devam et. Kızgındın... ve?"

"Beni içeri kilitlediğin için kızgındım ve sonra Bertha dedi ki belki... belki..."

"Neden şimdi fikrini söylemekten çekiniyorsun, karıcığım? Bu karakterine uygun değil. Her zamanki cadalog tavrınla konuş ve beni günahlarımla suçla. Çünkü sana yükleyeceğim birkaç günahdan daha fazlası olduğu kesin."

Onun kınayıcı ses tonuyla alay etti. "Metresinle zina yaptığını sanıyordum," diye tersledi.

"Ama Eadyth," dedi alaycı bir tatlılıkla, yırtıcı bir tavırla yanına oturarak, "bana birden fazla kez

Jorvik'e ve metresime. Birdenbire başka kadınlarla sevişip sevişmediğimi umursamaya mı başladın?"

Hararetle akmaya başlayan gözyaşlarına karşı gözlerini kapadı ve tırnaklarını sıkılı yumruklarına geçirdi. *Tatlı Meryem*, diye dua etti, *onun önünde yıkılmama izin verme*. Boğazındaki kocaman yumru yüzünden konuşamıyordu.

Eirik'in parmak ucu kadının titreyen dudaklarının kenarlarında soru sorarcasına gezindi ve gözlerinden kaçan iri bir damla yaşı yakaladı. Sonra bir tane daha.

"Umurunda mı? Başka bir kadınla birlikte olmam umurunda mı?" diye mırıldandı.

Sesi yumuşaklıkla mı yoksa bastırılmış bir öfkeyle mi çıkıyordu? Eadyth merak etti. Gözlerini açtı ve başını salladı.

"Neden?"

"Bilmiyorum," diye feryat etti belli belirsiz, ellerini dehşetle sıkarak. "Keşke bilseydim. Beni ağlamaklı ve ağlamaklı yapan bu zayıflıktan nefret ediyorum."

"Jorvik'teyken Asa'yı gördüm," diye itiraf etti Eirik utanmadan, kızın bir elini kendi eliyle birleştirip sıkıca bastırarak.

Onun sözleri karşısında sertleşti ve geri çekilmeye çalıştı. "Başından beri suçlu olduğun halde burada oturup özür dilememe izin verdin. Ah, sen bir zalimsin!" diye bağırdı ve boştaki eliyle ona tokat atmaya çalıştı.

Eirik onun iki elini birden tutarak kendisine doğru dönmeye zorladı. Birbiriyle çelişen duygular içini parçaladı. İnatçılığı yüzünden Eadyth'i sarsmak istiyordu. Aynı zamanda onu sonsuza dek öpmek ve kendisini aşağı çeken tüm sorunları unutmak istiyordu.

"Asa ile neden buluştuğumu bilmek ister misin? Ona vermem gereken önemli mesajı duymak ister misin?"

"Hayır," dedi inatla.

Ellerini aniden bıraktı. "Böylesi daha iyi. Sana şimdi söylemek istemiyorum. Bir açıklamayı hak etmiyorsun."

"Bir açıklamayı hak etmiyorum! Neden, sen-"

Eirik bir sarsıntıyla yataktan fırladı ve ileri geri adım atmaya başladı. Bu zavallı kızla arasındaki mesafeyi korumalıydı. Kadının yakınlığı onu rahatsız ediyor, tatlı dudaklarının yanındaki tatlı ben onu kışkırtıyor, lavanta kokulu sabununun kokusu onu daha da yaklaşıtıyordu.

"Sana hâlâ kızgınım Eadyth." *Bedenimin bir kısmı nedenini unutmuş olsa da.*

"Ben de sana hâlâ kızgınım."

"Oh?" *Kucağıma oturup beni tekrar "kontrol etmek" ister misin, Eadyth?*

"Beni hapsettin."

"İyi bir sebeple." *Belki de bana sallanan bu dil daha iyi kullanılabilir. Şuna ne dersiniz?*

"Bir eşi hapsetmek için iyi bir neden düşünemiyorum, özellikle de... bilirsiniz işte."

Sırıtmasını zorlukla bastırdı. *Yapabilirim.* Kadın onun sırtışını fark etti ve yüzü birden kızardı. Görünüşe göre, hayal gücü onunkiyle aynı erotik zihin resimlerini çiziyordu. Sonra onun ne yaptığını hatırlayınca ruh hali değişti. Onun sert suçlamalarına bir son vermeye karar verdi.

"Steven oğlu için fidye olarak sizi kaçırmayı planlıyor," diye açıkça duyurdu. "Ve onun 'bakımı' altındayken sizi eğlendirmek için neler planladığını tekrarlamaya gerek yok."

Eadyth'in nefesi kesildi. "Nereden biliyorsun?"

"Sığır katliamı sırasında böbürlenirken duyulmuş."

Eirik'in sözlerinin imaları Eadyth'in körelmiş duyularına sızmaya başlayınca kaskatı kesildi, sonra ellerini onun avuçlarından çekip avuçlarını göğsüne bastırdı. "Seni kalın kafalı, aptal, beyinsiz... ah, seni tarif edecek hiçbir kelime yok! Benimle mantıklı bir şekilde konuşmak yerine beni hapsetmeyi mi seçtin?"

Eirik kıpırdamayınca ya da sataşmalarına karşılık vermeyince, ona tokat atmak için elini kaldırdı ama Eirik iki bileğini de tuttu ve onu sıkıca kavradı.

"Kendi güvenliğiniz için 'hapsedildiniz', eğer öyle diyebilirsiniz."

"Argh! Bana gerçeği söylemek yerine beni ürkek, yün beyinli bir hizmetçi gibi kilitlemeye nasıl cüret edersin?"

"Kalenin içinde kalma emirlerime uymayacağını biliyordum. Ve en ufak bir provokasyonda Şahin İni'ne gitmen beni haklı çıkardı. Doğru."

"En küçük provokasyon! Sadakatsizliğe 'en küçük tahrik' demem pek mümkün değil."

Omuz silkti ve onun ilgisizliği karşısında yüzünün öfkeden neredeyse morardığını görmekten memnun oldu.

"Eğer karın... eğer ben... başka bir adamla birlikte olmaya gitseydim nasıl tepki verirdiniz? Ve seni bir yatak odasına kilitleyip her isteğimi bekleseydim?"

O zaman sırtışını bastırmaya bile çalışmadı. "Şimdi, bu bazı ilginç olasılıklar ortaya çıkarıyor."

Onlar konuşurken başparmakları Eadyth'in bileklerinin yumuşak iç derisinde şehvetli daireler çiziyordu. Konuşurken parmak uçlarının altında Eadyth'in nabzındaki hain artışı hissetti. Ve şu anda yüzünü kaplayan kızarıklık şüphesiz devam eden öfkesinden değil, onun yakınlığından kaynaklanıyordu. Onu göğsüne doğru çekti ve kollarını beline doladı.

İfadeli yüzünü ondan uzaklaştırmaya çalıştı ama adam bir eliyle çenesini kavradı ve kızın sırtını kendisine çevirdi.

"Benim adıma karar vermeye devam edemezsin," diye zayıf bir sesle itiraz etti. "Ben bir çocuk değilim. Ne de güvenilir bir eş."

"Aldığım her kararı görmezden gelmeye devam edemezsiniz," diye karşı çıktı, "sanki kendi mülklerimi yönetme ya da himayem altındakilere bakma yeteneğim yokmuş gibi."

Birbirlerine ters ters baktılar.

"Cezalandırılmanız gerekecek."

Çenesini kibirle kaldırdı. "Zevkiniz için kendimi bir daha o ince tülün içinde sergilemeyeceğim."

Sırıttı. "Bu bir ceza değildi."

"Benim içindi. Beni zaten hizmetkârların alay konusu yaptınız. Beni yine bu yatak odasına mı kilitleyeceksin?"

"Burada seninle birlikte olmadığım sürece olmaz," dedi kadife bir sözle. Böyle ortak bir hapsedilmenin olasılıklarını düşündü ve Belinde ani bir kalınlaşma oldu. "Aslında bu hiç de fena bir fikir değil," dedi ipek gibi. "Gördün mü Eadyth, bazen senin tavsiyelerini dinliyorum."

"Bir yatak odasına kapatılmamızı önermedim," diye öfkeyle itiraz etti.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Ama kabul etmelisiniz ki, bunun kesin olasılıkları var."

Hmmm. Bunun üzerinde biraz daha düşünmem gerekecek."

"Arılarımla ilgilenmem ve Bertha'nın benim yokluğumda mutfakta ne gibi tahribatlar yarattığına bakmam gerekiyor."

"Henüz demek istemedim, Eadyth. Tsk, tsk. Fazla telaşlanmayın. Geliştirdiğin kaşıntıyı dindirmek için bir yol aradığını biliyorum ama-"

"Aşırı endişeli mi? Benim için bunu söyleyecek kadar alçaksın! Ne kaşıntısı?" Kulaktan kulağa genişçe sıırıttı.

Eadyth şaşkınlıkla Eirik'in kızgın gözlerine ulaşmayan gülümsemesine baktı. Sonra dudakları hayretle aralandı ve yüzü anlayışla ısındı. "Oh...boşver. Anladığım kadarıyla sadece benimle dalga geçiyorsun. ceza."

"Hayır, değilim. Şartlarıma göre ödeyeceksin, hem de iyi ödeyeceksin Eadyth. Ama önce Emma konusunda yardımına ihtiyacım var. Bu yatak odasının kapısını kilitlediğimde -ki bunun senin 'cezalandırılman' için pek çok fırsat yaratacağına karar verdim- günlerce rahatsız edilmek istemiyorum, muhtaç kızım tarafından bile."

Günlerce! Eadyth'in içini lezzetli bir ürperti kapladı. *İki insan günlerce ne yapabilirdi ki?* Ama sonra diğer sözleri araya sızdı. "Nesi var bunun Emma?" diye sordu.

Üç yıl önce annesinin hayatını kaybettiği yangından bu yana altı yaşındaki çocuğun sessizliğini anlatmaya devam etti. "Hafızası geri geliyor, şüphesiz yetimhanedeki ateşin ve yanan kirli giysi ve yatak çarşaflarının etkisiyle. Bazı kelimeleri konuşmaya bile başladı.

Ama günün ve gecenin her saatinde çığlık atıyor ve ağlıyor."

Eadyth o anda kendi sorunlarını ve Eirik'in ona karşı devam eden öfkesini unuttu. "Bana nasıl yardım edebileceğimi söyle."

Eirik işini bitirdiğinde başıyla onayladı ve onunla birlikte kapıya doğru ilerledi.

Emma'ya gitmeden hemen önce Eadyth'e dönerek, "Seninle aramızda bitmemiş çok iş var, karıcığım. Yaptıklarınızı unutacağımı sanmayın. Benim uzun, çok uzun bir hafızam var ve senin çetelen günden güne büyüyor."

On Altıncı Bölüm

O öğleden sonra, Eirik adamlarıyla birlikte tatbikat alanından döndü. Fiziksel cezanın yanı sıra son günlerde hem Emma hem de Eadyth için çektiği zihinsel ıstıraptan ve Witan'dan haber alamamaktan dolayı terlemiş ve bitkin düşmüş olan Eirik yavaşça merdivenlerden yukarı çıktı.

Yatak odasının açık kapısında durdu, evdeki tablo karşısında afallamıştı. Eadyth yatağında sırtını dayamış oturuyordu. yatak başlığına yaslanmıştı. Bir kolu Emma'ya, diğeri de John'a sarılmıştı. Larise ve Godric yatağın ayakucunda bağdaş kurmuş, karısına bakıyorlardı. Uyuz köpek Prince ise yerde iki büküm yatıyor ve Eadyth'e hayranlıkla bakıyordu.

Çocuklar Eadyth'in bir zamanlar tüm Norveç'in kralı olan büyükbabası Harald Fairhair hakkında anlattığı masalı dikkatle dinliyorlardı. "Ve Harald, Hordaland kralının kızı Gyda'ya delicesine aşık olmuş. Ama Gyda, daha önce hiç kimsenin başaramadığı bir şeyi, tüm Norveç'i fethetmediği sürece onunla evlenmeyi reddetti."

"Ve büyükbabam Thork, Harald'ın oğlu muydu?" Larise hayretle sordu.

"Evet, pek çok oğuldan biri. Bazıları onun yirmi altı oğlu ve bir o kadar da kızı olduğunu söyler."

Emma Eadyth'in kolunu çekiştirdi. "Daha fazla," diye dürterek Eadyth'i hikâyeye devam etmeye teşvik etti. Ve Eirik bir kelime daha olduğunu fark etti. Dilsiz kızı düşünmeden konuşmuştu. Eadyth'in yüzündeki ışığı gördü. ve onun da ilerlemeyi fark ettiğini biliyordu. Eadyth Emma'yı çabucak sıktı ve devam etti.

"Ve Harald güzel Gyda'yı o kadar çok sevdi ki, tüm Norveç'e hükmedinceye ve Gyda'yı karısı olarak alıncaya kadar asla saçını kesmeyeceğine ve vücudunu yıkamayacağına söz verdi. Böylece yıllarca daha kıllı ve daha kirli olarak maceralarına devam etti. Bazıları ona Paspas Saçlı Harald diyordu."

"Lanet olası bir domuz gibi kokuyor olmalı," diye kıkırdadı John.

"John! Küfürlü diline dikkat et."

"Yıllarca ve yıllarca banyo yapmaktan ve saçımı kesmekten vazgeçebilir miyim?"

"Hayır, yapamazsın."

"Bize daha fazlasını anlat," diye yalvardı Larise. O ve Emma açıkça büyülenmişlerdi.

Eirik şaşkınlıkla başını salladı. Eadyth kızlarının aileleri hakkında duyduklarının hoşuna gideceğini nereden bilebilirdi ki, özellikle de hiç aile hayatları olmamışken? Karısı bu cesur eylemler ve romantik ilişkilerle ilgili hikâyeleri nereden öğrenmişti?

Atalarımız mı?

"Ve Tykir bana büyük büyükbabanın, güzel prenses onunla evlenmeyi kabul edene kadar saçlarını hiç kesmediğini söyledi," diye haykırdı ve masalını bir çırpıda bitirdi. "İşte Harald Fair-Hair adını böyle almış."

Kardeşim benim! Tykir'in kana susamış büyükbabamız hakkında hayali bir destan yazacağını bilmeliydim. Eadyth, Harald'ın bu kadar çok çocuk doğurmak için kaç tane eş ve metres edindiğinden bahsetmeyi ihmal ediyor. Tahtı ele geçirmek için birbirlerini öldüren vahşi adamlara dönüşen bebekler.

Ama Eirik ne çocukların ne de Eadyth'in havasını bozdu. Bunun yerine kapının çerçevesine yaslandı ve şirret karısının bu yeni yönüyle büyüledi.

Ve Eirik göğsünün içinde kalbinin genişlediğini ve yerinden oynadığını hissetti ve neredeyse acı verecek kadar yoğun bir özlem vücudunda dalgalandı. Çocukken bile hiçbir zaman bir evi olmamıştı. Babası Jomsviking görevlerini sürdürürken ve onları intikamcı amcalarından korumaya çalışırken, o ve Tykir her zaman başkalarının evlerinde misafir olmuşlardı.

Oh, bakacak bir karım ve çocuklarım olsaydı! Karşılığında onunla ilgilenen! Bu ne büyük bir mucize olurdu!

İçinde bir duygu savaşı sürüyordu. Zenginlik için yanıp tutuşmuyordu ve aslında bolca serveti vardı. Geniş topraklara ve unvanlara göz dikmemiştii, sadece güvenlik ve kendi küçük arsasında huzur. Bu 31 yıl boyunca, tam karşısında gördüğü o sıcak manzarayı fark etmeden nasıl ilerleyebilmişti?

Hayatı boyunca aradığı şey şimdi miydi? Gözyaşları gözlerini buğulandırdı ve fark edilmeden önce arkasını dönmeye başladı.

Ama Yuhanna onu gördü ve "Baba" diye seslendi.

Çocuğun kendisini kolayca kabul etmesi karşısında kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ve John uçarcasına bir sıçrayışla kucığına atılıp sıksa bacaklarını Eirik'in beline, kollarını da boynuna dolayınca Eirik kollarını uzatmak zorunda kaldı. Emma ve Larise de yataktan fırladılar ve kollarını onun bacaklarına dolayarak koştular. Yetim çocuk Godric utangaç bir tavırla bir kenarda durmuş, kuyruğunu bir yelpaze gibi sallayarak havlayan Prens'i tutuyordu.

Boğazı daraldı ve ilk başta konuşamadı.

"Şimdi bize nasıl tükürme yarışması yapacağımızı mı öğreteceksin baba? Huh? Ha?" John dürtükledi. "Söz vermiştin."

Günler önce, John'un yaşında bir çocukken kale kulesinden motte kadar en düz akıntıyı tükürebileceğine dair şakacı övünmesini kıkırdarak hatırladı.

"Ah, John, sen ve tükürüklerin!" Larise küçümseyerek haykırdı. En büyük kızı John'dan sadece bir yaş büyük olmasına rağmen ona hükmetmeyi severdi. "Babam bana nasıl dans edileceğini gösterecek."

Eadyth soru sorarcasına kaşlarını çattı. "Dans mı?" diye sessizce mırıldandı.

Çocuklar dikkatini çekmek istediklerinden ona cevap verme fırsatı olmadı. Kısa süre sonra çocukların gençlik neşesi etrafını sıcak bir koza gibi sararken o da içtenlikle gülmeye başladı.

"Larise, bir saman parçasını elinizle kaldırabileceğinize inanmıyor. John, Larise'e küçümseyen bir bakış fırlatarak, "Ayak parmakları," diye onu bilgilendirdi. O anda Eadyth'e çok benziyordu. Eirik, kibir şüphesiz kanlarında vardı, diye karar verdi.

Başını kaldırdı ve yataktan kalkıp onun aptallığı karşısında başını sallayan inatçı karısının eğlenen gözlerini yakaladı. Gözleri birleşti ve tutuştu. Ve bir an için, Şahin İni'ne kaçtığı için ona kızması gerektiğini unuttu. Sadece onu kovmak istiyordu.

Çocukları odadan çıkardı ve karısını yataklarına yatırdı. Onları esaret altında tutan kırılgan iplik gerginleşti, sonra şekil değiştirdi ve daha da güçlendi, onları garip, yeni, zorlayıcı bir şekilde çekti ve bağladı.

"Ya da sidik yarışması yapabiliriz," diye teklif etti John. Ve

Eirik'in körelmiş duyuları yeniden canlandı.

"John!" Eadyth haykırdı. "Bunu nasıl yaparsın?"

Larise, Emma ve Godric kıkırdadı.

Eirik seğiren dudaklarını kontrol etmeye çalışarak sert bir sesle, "Kadınların önünde böyle konuşmak uygun değil," dedi.

John utanarak başını öne eğdi.

Abdul bilgeliğiyle katkıda bulunmaya karar verdi ve çığlık atarak, "İşemek. Awk. İşemek. Awk. İşemek. Awk." Ve Eirik, üzüntüyle fark etti ki, bu kelime kuşkusuz sersem kuşun diline kalıcı bir şekilde eklenecekti. kaba kelime dağarcığı.

"Zaten adil bir yarışma olmazdı," dedi Larise Emma'ya otoriter bir tavırla, "çünkü erkeklerin fiçı muslukları vücudun dışındadır. Bu da haksız bir avantaj sağlar."

Eirik önce kızına, sonra da Eadyth'e şaşkınlıkla baktı. Sonra hepsi birden kahkahayı patlattı.

Bir gece sonra, Eadyth öğle yemeğinin ardından Eirik'le birlikte yüksek masaya oturdu. "Son günlerde Emma'ya yaptığın yardımlar için teşekkür ederim," dedi elini Emma'nın elinin üzerine koyarak. "Her gün daha fazla gelişme görüyorum." Kucağında yarı uykulu bir halde yatan kızına baktı.

Eadyth telaşla Eirik'in kendisinin üzerinde rahatça duran eline baktı. Metresi Asa'ya yaptığı ziyaret yüzünden devam eden öfkesine rağmen, sadece dokunuşu bile nabzının hızlanmasına neden oldu. Elinin sıcaklığını görmezden gelmeye çalıştı.

Özellikle de Eadyth'in o sefil kocasını baştan çıkardığı geceden beri aynı yatağı paylaşmadıkları düşünüldüğünde, gün geçtikçe daha da güçlenen ve ısınan özlemler.

Elini çekmeli. Bu artan çekime karşı koymalıydı. O an için hiçbir şey yapmadı.

"Emma'nın tamamen iyileşebileceğini düşünüyor musun?" diye sordu.

Eirik dikkati dağılmış bir şekilde üst dudağını yokladı ve Eadyth onun da bunu yapabilmesini diledi

aynıydı. Dudakları dolgun ve sertti, erkeksiydi. Ve Eadyth dudaklarının onunkilere karşı ustalıklı hareket ettiğinde, yer değiştirdiğinde, şekillendirdiğinde, kandırdığında nasıl hissettirdiğini çok iyi biliyordu...

"Ne düşünüyorsun?" "Ha?"

"Bana Emma'nın iyileşeceğini düşünüp düşünmediğimi sordun, ben de her geçen gün daha fazla ilerleme gördüğümü söyledim. Sonra ne düşündüğünü sordum ama gözlerin donuktu ve bana tuhaf tuhaf bakıyordun."

Eadyth bulanık zihnini toparlamak için başını salladı. "Sadece yorgunum. İkimiz de yorgunuz. Emma'yla sırayla onun yatağında uyuyoruz. Rüyalarında çılgılık attığında birkaç saatte bir uyanmak. Günün her anında ikimizden birine ya da diğerine sarılması. Çok yorucu oluyor. Ve evet, artık daha çok konuşuyor ve çoğu zaman mutlu görünüyor. Yine de..."

"...yine de bize tutunmaya devam ediyor ve kâbuslar devam ediyor," diye bitirdi Eirik onun yerine.

Başını salladı. "Keşke onu yangın hakkında konuşturabilseydik."

"Denedim ama ne zaman annesinden ya da köyünü yok eden baskından bahsetsem, ellerini kulaklarına götürüyor ve konuşmayı reddediyor. dinle."

"Nasıl bir dehşete tanıklık etmiş olabileceğini bir düşün, Eirik. İçinde annesi ve büyükannesi ile büyükbabasının bulunduğu evinin alevler içinde kaldığını görmek. Ve o kadar gençti ki yardım edemedi."

"Tanrıya şükür kötü adamlar gidene kadar ağaçların arasında saklanabildi. İyileşecek Eadyth ve sonra normal işimize geri dönebileceğiz. Ve unutma karıcığım," diye ekledi elini sıkarak ve kulağına fısıldamak için yaklaşarak, "aramızda bitmemiş bir iş var."

Kalbi küt küt atmaya başladı ve soru sorarcasına ona baktı. O da göz kırptı.

Hödük! "Tabii ki Asa'dan ve neden ona gitme ihtiyacı hissettiğinden bahsediyorsun."

Güldü. "Ben değilim. Ben senin cezandan bahsediyorum."

"Ah, şu." Eadyth boştaki elini salladı, sanki bu artık onu ilgilendirmiyormuş gibi.

"Unuttuğumu sanma, karıcığım. Ve gazabımdan kaçacağını da sanma. Çok tatlı bir işkence planlıyorum."

Eadyth dudaklarını endişeyle ıslattı ve adamın gözlerinin açlıkla dilinin hareketlerini takip ettiğini gördü. Adamın "tatlı işkence" derken neyi kastettiğini tahmin edebiliyordu. "Hanımının yatağıyla benimki arasında gidip gelebileceğini sanma. Azgın bir kurbağa gibi."

"Azgın kurbağa! Şimdi, bu bazı ilginç zihin resimleri oluşturuyor. Ama söyle bana sevgili karıcığım, beni yatağında tutmak için ne yapacaksın?"

Kadın adama tam bir inançsızlıkla yan yan baktı ve elini adamın elinden çekmeye çalıştı ama nafiye.

"Bana yine 'saldıracak mısın'?" diye alay

etti. "Ben sana saldırmadım."

"Haklısın. Baştan çıkarıcıydı." Ve hiç de hoşnutsuz görünmüyordu.

Yüzünün kızardığını hissetti, iddiasını reddedemedi ve yaptığı skandal şeylerin zihninde dönen görüntülerini kontrol etmek için savaştı. "Artık Asa'nın yatağı için benim yatağımı terk ettiğini bildiğim için bir daha olmayacak. Seninle şimdi sevişmeyeceğim, hatta... hatta..."

"...başımın üzerinde, çırılçıplak dursam bile mi?" diye bitirerek ona hikâyesini bir kez daha hatırlattı.

"O zaman bile," dedi inatla.

Eirik'in ağzının kenarlarında rahat bir gülümseme belirdi. "Peki ya sana yapmadığımı söyleseydim?"

Kafası karışmış bir halde ona baktı. "Ne yapmadım?" "Asa ile sevişmedim."

Eadyth'in kalbi, Eirik'in kalbinin acısını kelimelere dökmesi karşısında acıyla çarptı. "Bu konuyu açtığına sevindim, Eirik. Sana haksızlık ettiğimi düşünüyordum."

"Oh?"

"Evlenmeden önce, ağzını sıkı tuttuğun sürece metreslerine aldırmayacağımı söylemiştim. Kuralları şimdi değiştirmemeliydim. Eğer gerçekten ihtiyaç hissediyorsan-"

Eirik sert bir şekilde, "Dilini çıkar," dedi.

"Neden?" diye sordu, koltuğunda geriye, ondan uzağa doğru kayarak.

"O geveze ağzından çekip alabileyim diye, seni dalkavuk karı."

"Pekala! Burada sana karşı son derece cömert davranıyorum ve sen takdir ediyormusun? Hayır. Sen sadece-" "Kapa

çenenin, Eadyth."

"Özür dilerim."

"Etmelisin."

"Humph!"

"Asa'ya artık onu göremeyeceğimi söyledim. Eğer dilini dinleyecek kadar uzun süre sallamayı bıraksaydın, bunu bilirdin."

Eadyth'in kalbi umutla göğsüne çarptı. "Onunla yatmadan önce mi sonra mı?"

Sırıttı ve kızın sorusu karşısında başını hayıflanarak salladı. "İkisi de değil. Kendi işini satın alması ve evinin bakımını üstlenmesi için onunla bir miktar para anlaşması yaptım. Ve onun baştan çıkarıcı vücuduna bir kez bile dokunmadım." Öne doğru eğildi ve dudaklarını hafifçe onunkilerin üzerinde gezdirdi, alay etti, duyularını kışkırttı.

Eadyth'in kalbi çılgınca çarpmaya başladı. Eirik'in başparmağı, elini tutmaya devam ettiği bileğinde erotik daireler çizdi. Şüphesiz onun hızla atan nabzını hissedebiliyordu.

"İtirazınız var mı?"

Başını salladı ve boğazını temizledi. "Masrafları karşılamak için çok daha fazla mum, bal ve bal likörü satmak zorunda kalacağıma şüphe yok," dedi, adamın parmaklarının ve yalvaran gözlerinin baştan çıkarıcı büyüüne kapılmamak için kendini zor tutarak.

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Her zamanki gibi cadalozsun, Eadyth! Hayır, o paralar benim cebimden çıktı."

Sonra Eirik'in sözlerinin başka bir kısmı acı verici bir şekilde aklına geldi. "Yani Asa'nın baştan çıkarıcı bir vücudu var, öyle mi?" *Göğüslerinin inek memesi gibi sallandığına şüphe yok.*

Vahşi sırttı ve Eadyth iyi haberden duyduğu sevince rağmen sırtışı bir tokatla silmek için alışılmadık bir dürtü hissetti.

"Eee?" dedi sonunda kendinden memnun bir sırtışla. "Asa ile bağlarımı neden kopardığımı bilmek istemiyor musun?"

Eirik'in solgun gözlerinin manyetik çekimi onu kendisine çekti, ancak savunmasının parçalandığını hissederek güçlü bir şekilde savaştı. "Çünkü başka bir

Hanımfendi?" diye zayıfça teklif etti.

"Hayır," dedi, dudaklarının kenarları yukarı doğru eğilmişti.

"Çünkü Asa şişmanladı ve pasaklı oldu... ve... ve göğüsleri artık sallanmıyor mu?"

Eirik'in ağzı onun kaba sözleri karşısında şaşkınlıktan açık kaldı. Sonra kendini toparladı. "Hayır, Asa muhteşem bir güzelliğe sahip."

Ağzına bir tokat atma fikri giderek daha çekici hale geliyordu. "O zaman neden?"

"Çünkü yatakta ve dışarıda beni çok memnun eden bir karım var. Emirlerime itaatsizlik etmediği, yaşlı bir kocakarı kılığına girmediği, bana arılarla saldırmadığı, cadalozca dırdır etmediği, emirlerini yerine getirmemi talep etmediği, yetkimi gasp etmediği, bana kötü isimler takmadığı ya da-"

Eadyth elini onun avuçlarından çekti ve parmak uçlarını dudaklarına götürerek sözlerini kesti. "Ama bu her zaman böyle," dedi inleyerek.

Parmaklarını dudaklarında tuttu, sonra her seferinde bir tane olmak üzere uçlarını ısırıp ve emdi, kadının zevkle yumuşak bir şekilde nefes almasına neden oldu.

"Evet, öyle," diye kabul etti, "ama eşek arısı gibi davranmanı değiştirmen için sana zaman tanımaya karar verdim, eğer-"

"Eğer?"

"-eğer beni diğer tüm şekillerde memnun etmeye devam edersen," dedi yumuşak bir sesle.

Ve Eadyth *bunun* o kadar da acı bir kader olmayacağını düşündü.

O sırada John, Larise ve Godric kürsünün basamaklarını koşarak çıktılar ve hep bir ağızdan konuştular. Yalınayak ve kir içindeydiler.

Ahırlar. Normalde Eadyth onları azarlardı. Bugün o kadar da önemli görünmüyordu.

Emma Eirik'in kucağında doğruldu ve zevkle parladı, açıkça diğer çocuklarla birlikte olmak istiyordu ama babasının kollarının güvenliğinden ayrılmaktan korkuyordu. Ama sonra, birdenbire Emma Eirik'in kucağından atladı ve çocukların arkasından gelen figüre doğru koştu. Bu Tykir'di.

İnce yün sütyen ve kısa kollu, diz hizasında yumuşak kahverengi bir tunik giymiş olan Tykir, vahşi bir Viking savaşçısı gibi görünüyordu. Uzun sarı saçları omuzlarına kadar sarkıyordu ama altın halka küpesini vurgulamak için bir tarafa doğru örülmüştü. Geniş metal kolluklar üst kollarındaki devasa kasları çevreliyordu. Gösterdiği yakışıklı imajın farkında olarak onlara doğru yürüdü.

"Yüce Tanrım, en iyisi kaledeki tüm hizmetçileri kilit altına alayım," diye mırıldandı Eadyth.

"Ve sen bana şehvetli bir hödük diyorsun!" Eirik cevap verdi, ama kardeşine sevgi dolu bir saygıyla.

"Tykir Amca!" Emma mutlulukla bağırdı ve kendini Tykir'in açık kollarına attı. Tykir onu bir çemberin içinde döndürürken ince kollarını onun boynuna dolayan Emma her normal çocuk gibi kıkırdadı. Kahkahaları etraflarında neşeyle dalgalanıyordu, bir arpçının müziğinden daha tatlıydı. Ve Eadyth sonunda Emma'nın gerçekten iyileşebileceğine inanmaya başladı.

Eadyth ve Eirik birbirlerine minnettar bakışlar attılar.

Eadyth ayağa kalktı ve Tykir'e bir hoş geldin öpücüğü verdi, ardından Tykir onun kışını çimdiklemeye çalıştığı anda elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Buraya günler önce döneceğini sanıyordum," diye homurdandı Eirik. "Yeni adamları eğitmek ve Ravenshire'ın kuzey bölgelerinde devriye gezmek için yardımına ihtiyacım olabilirdi."

Tykir omuz silkti. "Jorvik'te şiddetli bir fırtına vardı ve işçilerim gemimdeki işleri bugüne kadar tamamlayamadılar."

"Geminiz artık denize elverişli olduğuna göre, bu bizi bir kez daha terk edeceğiniz anlamına mı geliyor?" Eadyth sordu. Evliliğinden olan kardeşini seviyordu ve Eirik'le Emma'yla yaşadıkları onca sorundan, kendi anlaşmazlıklarından ve Witan'dan gelen uğursuz sessizlikten dolayı çektiği acıdan bahsetmeye gerek bile yoktu, hepsinin hayatında biraz Tykir'in neşesi işlerine yarayabilirdi.

Tykir her zamanki yaramazlığıyla sırıttı. "Bu kadar özlemediğimi bilseydim, uzun zaman önce dönerdim. Görünüşe göre

Eirik'e bir kadını nasıl mutlu edeceğini yeterince iyi öğretti." Kaşlarını çatan kardeşine doğru salladı.

"Otur Tykir," diye mırıldandı Eirik, "sana kardeşçe saygı konusunda birkaç ders vereyim."

"Hah!" Tykir yanlarındaki sandalyeye rahatça oturmaya çalıştığını söyledi. Emma vücuduna sarılmış, kolları boynunu çevrelemiş, bacakları beline kilitlenmişken bunu yapmak zordu.

Eadyth ayağa kalktı ve Emma'ya kollarını uzattı ama küçük kız başını şiddetle salladı ve "Tykir Amca" diye inleyerek daha da sıkı tutundu.

"Kadınlar yaşları ne olursa olsun beni sever," diye övündü Tykir utanmadan. "Ama dinle tatlım," diye ekledi nazikçe, küçük kızın kemikli omuzlarını okşayarak, "garderobu ziyaret etmem gerekiyor. Şimdilik bırak."

O reddetti.

Ve Eirik Eadyth'e baktı, sanki aniden aydınlanmış gibi ona hızlı ve etkileyici bir gülümseme sundu. Ayağa kalktı ve kolunu onun beline dolayarak Tykir'e baktı. "Yalnız uyumaktan ne kadar nefret ettiğini biliyorsun kardeşim," dedi Eirik yumuşak bir sesle. "Yatak çarşaflarını paylaşacak yeni bir *hanımın* var." Parlak bir şekilde gülümseyen Emma'yı işaret etti, görünüşe göre gayet iyi anlıyordu ve Tykir Amca'sının yatağını almasına hiçbir itirazı yoktu. babasının ya da üvey annesinin yerine.

Eirik, Eadyth'e dönerek, "Ve siz, benim leydi karım," dedi. "Senin için bir şeyim var." Ceketinin ve tuniğinin çeşitli kıvrımlarını ararken, sonunda yıpranmış yeşil bir tüy çıkardı.

"Ne?" Eirik papağan tüyünü avucuna bırakırken Eadyth başını soru sorarcasına eğerek sordu.

Eirik'in gözleri muzipçe parıldadı. "Evlendiğimiz gece seni terk ettiğime ve o zamandan beri kendimize ayıracak vaktimiz olmadığına göre," dedi alçak ve boğuk bir sesle, kulağına yakın bir yerde, "bu geceyi düğün gecemiz olarak kabul etmene izin veriyorum."

"İzin mi?" Eadyth yutkundu, sonra tüye baktı. "Peki ya bu?"

"Bu senin gelin hediye."

"Gelin hediyesi mi?" Tykir kıkırdadı. "Ne tür bir gelin hediyesi bu? Yaşlandıkça eli sıkı biri oldun kardeşim."

Eirik kardeşinin alaylarını duymazdan geldi ve elini Eadyth'in elinin üzerine koydu. Gözleri gizli bir mesajla parlıyordu. "Bir gün yatak odamızda sana gösterdiğim tüyü ve sana verdiğim sözü hatırla."

egzersiz devam eder miydi?" dedi yumuşak bir sesle ve tüy kalemini kızın üzerinde gezdirdi.

Dudakları daha önce yaptıklarını hatırlatıyordu. "Zamanı geldi, Eadyth. Geçmiş zaman."

Sonra da kız itiraz etmeye fırsat bulamadan onu kollarına aldı ve kürsüden aşağı taşımaya başladı. Tykir ve adamları tezahürat yapıp müstehcen önerilerde bulunurken kadın kıvrandı ve bağırarak itiraz etti.

"Sen gerçekten iğrenç bir hödüksün." "Evet, öyleyim."

"Ve iğrenç bir hödük."

"Evet."

"Şehvet düşkünü bir çapkın." "Kesinlikle."

"Ve bir...bir..."

"Azgın kurbağayı unutma."

Eadyth onu kucaklamaktan vazgeçmeye çalıştı ama o kollarını sıkıca tuttu. Sonra omzunun üzerinden seslendi: "Herkesi iyi akşamlar. Yarın görüşmek üzere."

"Yarın!" Eadyth ciyaklayarak çırpınmaktan vazgeçti ve sıcak yüzünü onun boynuna gömdü. "Şu anda öğlen oldu."

"Evet," dedi, üstün bir erkek memnuniyetiyle gülümseyerek. Sonra ipeksi bir vaat sesiyle ekledi, "O zamana kadar tırmanmam gereken on iki 'zirve' var ve erken bir başlangıç yapmak istiyorum."

"On iki... on iki! Oh, çok çirkinsin."

"Evet. Kadınların bende sevdiği şeylerden biri de bu."

Yatak odasına girdiklerinde Abdul ciyaklamaya başladı, "İğrenç hödük. Awk. Büyük bela. Awk. Kıcıımı öp. Awk." Eirik hiç tereddüt etmeden kafesi aldı ve kuşun öfkeli itirazlarını görmezden gelerek salona bıraktı.

Sonra kapı arkalarından kilitlenirken, Eirik odanın etrafına serpiştirilmiş balmumu mumlarını yakmaya başladı. Eadyth'in kalbi o kadar yüksek sesle atıyordu ki, odanın öbür ucundan duyulabileceğinden emindi. Kapalı kapıya yaslandı, yoğunlaşan kanı ve ağırlaşan uzuvları yüzünden neredeyse başı dönüyordu.

Oh, Tanrım.

"Artık mumlara ihtiyacınız yok. Dışarıda gün ışığı var," dedi endişeyle, hâlâ kapıya dayanmış bir halde.

"Evet, ama biliyorsun benim görme sorunum var. Ve bugün *her şeyi* gördüğümden emin olmak istiyorum." Ona kemik eriten gülümsemelerinden birini daha gösterdi.

Oh, Tanrım.

"İstedğin zaman yeterince iyi görebiliyorsun. Ne kadar biliyor musun? O mumlar kaç para?" dedi, zayıf bir şekilde konuşacak bir şeyler ararken, kapı kapandığında kendisini ele geçiren ani suskunluktan nefret ediyordu.

"Ne kadar umursamadığımı biliyor musun?"

Eirik'i savurganlığı yüzünden azarlamaya başladı, ama onun önce bir ayağının, sonra diğerinin üzerinde zıplayıp çizmelerini çıkardığını görünce durdu. Sonra tuniğini başının üzerine kaldırdı. Gözleri vahşi bir iç ateşle parlıyordu ve kızın gözlerini esir almıştı. Başka tarafa bakamayan kadın, adamın sütyeninin bağlarını çözüp aceleyle yere bırakmasını ve kolayca dışarı çıkmasını izledi.

Cesurca, sertleşmiş erkekliğini eline aldı ve kısık, boğuk bir sesle, "Seni ne kadar çok istediğimi görüyor musun, karıcığım? Sen beni bunun yarısı kadar istiyor musun?"

Eadyth, merkezinde sıcak bir sıvı biriktiğini hissederken iki kat daha fazla diye düşündü. Göğüslerinin uçları sızladı ve ağrıdı. Ve adam henüz ona dokunmamıştı bile.

Oh, Tanrım.

"Benim için soyun, Eadyth," diye yalvardı alçak, gırtlaktan gelen bir sesle. "Ben izlerken giysilerini çıkar."

Ve Eadyth onun dediğini yaparak kendini şaşırttı. Utangaç bir tavırla kapıdan birkaç adım uzaklaştı ve silahlığının kemerini çözerek yere bıraktı. Ayak parmaklarının kenarlarıyla deri terliklerini çıkardı, ardından overtunik ve kombinezonunu çıkardı.

Bir erkeğin önünde çıplak durmaktan utanması gerekirdi ama utanmadı. Eirik sadece bir erkek değildi. Onun kocasıydı. Ve bu zevk Gözleri vücudunu tararken adamın yüzünde gördüğü ifade onu memnun etti.

"Çok güzelsin Eadyth," diye fısıldadı çiğ bir sesle. Ve Eadyth uzun yıllar sonra ilk kez kendini güzel hissetti.

"Parmak uçlarınla göğüslerinin uçlarına dokun, Eadyth," diye ikna etti, hâlâ ondan kısa bir mesafede duruyordu. "Aldığın zevki görmek istiyorum. Onların benim ellerim olduğunu hayal et."

"Ah," dedi yumuşak bir fısıltıyla, ama adamın istediğini yaptı ve meme uçlarından neredeyse acı verici bir şekilde yayılan yoğun özlemle neredeyse bayılacaktı.

"Şimdi bir elini göğsünün üzerinde bırak ve diğer elini de saç diplerine koy. Ve bana ne hissettiğini söyle."

Eadyth yüzünü ve omuzlarını sıcak bir kızarıklığın kapladığını hissetti. "Arzu," diye fısıldadı utanç içinde.

"Bedenin kendini benim için hazırlıyor, Eadyth," diye güçlükle boğuldu ve aralarındaki mesafeyi kapattı.

Kollarını adamın boynuna dolayıp onu kucağına çekmeye çalıştı ama adam buna henüz izin vermedi. "Hayır tatlım, bu sefer yavaş gideceğiz... Çok yavaş." Dudaklarını hafifçe öptü ve elini tutarak onu pencere kenarına götürdü. "Burada dur," diye yönlendirdi. Sonra onu duvara, pencerenin ışığına yakın bir yere yerleştirerek, kollarını parmakları boynunun arkasında kenetlenecek şekilde konumlandırıdı.

"Ah, bundan hoşlanıp hoşlanmadığımı bilmiyorum," diye itiraz etti. "Yatağı uzanalım, Eirik."

"Hayır, henüz değıl.  nce bir oyun oynayacağız." "Oyun mu?" diye yutkundu.

"Evet, tüy oyunu."

"Anlamıyorum."

"Yapacaksın. Yapacaksın."

"Peki kazanırsam ne alacağım?"

"Ben."

Alaycı bir şekilde güldü. "Peki kazanırsan ne alacaksın?" "Sen."

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Aynı şey, değıl mi?" "Hayır, arada çok büyük bir fark var. Hepsi oyunu oynamak için. şimdi, öncelikle, ellerinizi boynunuzun arkasından  ekmemelisiniz. Biraz bile. Yoksa kaybedersin. Ve ben de sana t yden başka bir şeyle dokunamam, ne ellerimle ne de dudaklarımla, yoksa kaybederim."

"Peki kazanıp kazanmadığımı nasıl anlayacağım?"

"Zirveye ulaştığında." Sanki dünyanın en zeki adamıymış gibi genişçe gülümsedi.

"Zirve mi?" diye ciyakladı. "T ylerle mi? Emin misin? Bunu daha önce yaptın mı?"

"Asla, ama kesinlikle eminim."

Sonra kızın yere düşürdüğü tüyü aldı ve kaşlarını, burnunun çizgilerini, benini, dudaklarının kenarlarını çizmeye başladı. Lezzetli okşamalar ilerledikçe kadın i  çekerek gözlerini kapattı.

"Hayır, gözlerini açık tutmalısın," dedi. "Bu da kurallardan bir diğeri."

"Oh," dedi şüpheyle. "Biz ilerledikçe kurallar değişiyor mu?"

"Belki." Kaldırdığı kollarının alt kısmına, yanlarından aşağıya doğru ilerledi ve göğüslerinin etrafında dolaştı. Kadın nefesini tutmuş, bekliyordu. Adam tüyü göğsünün ortasına yaklaştırdıkça daireler gittikçe küçüldü.

"Sana dokunmamı ister misin?" diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı. "Eğer yapmazsan öleceğim."

"Düğün gecesini ölü bir gelin olmaz, değil mi?" diye kıkırdadı ve tüylü kenarları çakıllı meme ucunun üzerinde ileri geri oynattı. Kadının elleri, içine dolan ezici zevkle neredeyse boynunun arkasından kayacaktı.

"Söyle bana," diye ısrar etti tutkulu bir sesle, aynı şeyi diğer göğsüne de yapmaya başlarken. "Bana nasıl hissettirdiğini söyle."

"Ağrım var. Zonkluyorum.

Özlem duyuyorum..." "Ne için, tatlım?"

"Ağzın üzerimde... emiyorsun, sanırım... ah, bilmiyorum."

"Yakında, Eadyth, yakında. Hayır, gözlerini kapatma. Kuralları unutma."

Gözlerini zorla açtı ve aşağıya doğru baktı.

İşkence karnına ve uyluklarının iç kısmına kadar ilerlemişti. "Bu mavi damarlar neden erkek şeyinde göze çarpıyor? Acıyor mu?"

Eirik boğazının derinliklerinden garip bir boğuk ses çıkardı ve bir kolunu duvara yaslayarak güç kazanmak istercesine bir anlığına gözlerini kapattı. Gözlerini tekrar açtığında Eadyth bilmiş bir gülümsemeyle sordu: "Kurallara göre sen gözlerini kapatabilirken ben kapatamaz mıyım?"

"Evet, seni fındırdek," dedi başını sallayarak.

Eirik tüyünü Eadyth'in kadın saçlarında kullandığında Eadyth'in artık onu kızdırmaya niyeti yoktu. Önünde diz çökerek ondan bacaklarını ayırmasını istedi ve Eadyth itaat etti, vücudundaki tüm kaynayan kan küçük bir his yumrusunda toplanmış gibi görüldüğü için şimdi özleminden akılsızdı. Tüyü kullanarak kadının kıvrımlarını ayırdı ve ona nasıl görüldüğünü anlattı.

Oyunu ilerledikçe, Eadyth çaresizce sızlanmaya başladı, özellikle de kuş tüyünü kuş kanatları gibi çırpmaya başladığında. İçindeki ağrı Göğüsleri ve kadın kıvrımları büyüdükçe büyüdü, neredeyse patlayacaktı ve Eadyth kalçalarını dışa doğru kavislendirdi, bacakları sertleşti. Eirik titreyen tüyün hızını artırdı, hızla, hızla.

Eadyth ellerini boynunun arkasından çekip destek için Eirik'in omzuna koyarken dizleri güçsüzleşti ve küçük kasılmalar Zevk çekirdeğinden dışarı doğru dalgalandı. Kapalı gözlerinin arkasında parlak ışıklar patladı ve inledi, "Artık yok, Eirik. Daha fazla olmaz. Bu çok fazla."

Tüyü bıraktı ve yüzünü kadının gergin karnına dayadı. Sonunda ayağa kalktığında, Eadyth tutkuyla parlayan gözlerinin arasından erkekliğinin kocaman olduğunu ve ucunda tohumundan küçük bir boncuk belirdiğini gördü. Gözleri kızın bedenini açıklıkla taradı ve ayrılmış dudaklarından düzensiz nefesler geldi.

Eadyth onu istediğini görebiliyordu ve bu onu memnun etmişti.

"Kaybettim mi?" diye sordu kendinden emin bir şekilde, adam yaklaşıırken.

Ona göz kamaştırıcı bir gülümseme fırlattı ve onu kollarının arasına aldı. "İkimizin de kazandığını söyleyebilirim tatlım. Ama şimdi ödül için benim zamanım."

Onu yatağa fırlattı ve hemen peşinden gitti. Ellerini her iki ayak bileğinin üzerine koyarak yukarı ve dışarı doğru itti. Sadece bir an için takdirle ona baktı, sonra uzun bir vuruşla onun derinliklerine daldı. Eadyth, kocası tarafından doldurulmanın verdiği yoğun zevkle inlerken, ikisi bir bütün haline geldi.

"Çok ateşlisin," diye mırıldandı Eirik, kollarını dikleştirip onun üzerine eğilirken, boynu acı veren kontrolüyle kamburlaşıyordu. "Kadın sıcaklığın beni diri diri yakıyor. Seni öpmek, göğüslerini emmek ve sana tatlı sözler fısıldamak istiyorum ama bekleyemem... Bekleyemem..."

Sonra giderek kısalan ve sertleşen uzun vuruşlarla vücudunu yumrukladı. Yukarı kaldırdığı avuçlarını yatak başlığına dayadı ve onun vuruşlarına ayak uydurmaya çalıştı. Kadınlık organlarında tekrar titremeler başladığında, bacaklarını daha geniş açtı ve kalçalarını yataktan yukarı kaldırdı. Eadyth başını bir o yana bir bu yana sallayıp uzanırken.... çırpınışlar önce spazmlara sonra da tam gelişmiş kasılmalara dönüştü. "Zirvesine" ulaşp binlerce zevk parçasına bölündüğünde, Eirik boynunu geriye attı ve son bir kez daha ona çarptı, çiğ, erkeksi bir zafer iniltisiyle haykırdı.

Eirik ağır bir şekilde onun üzerine düştü, göğsü çabalarından dolayı kabarıyor, düzensiz nefesleri boynunu gıdıklıyordu. Eadyth bacaklarının arasında bir ıslaklık hissetti; adamın tohumu ve kadının nemi. Adamın gevşek erkeklik organı hâlâ kadının içindeydi.

Ve Eadyth'in içinden bahar güneşi gibi bir sıcaklık aktı. Parmak uçlarını hafifçe adamın omuzlarında ve sırtında gezdirdi. İçinde

Şiddetli sevişmelerinin ardından Eadyth huzur ve doğruluk hissi duydu.

"Seni seviyorum Eirik," diye fısıldadı onun saçlarını okşayarak.

Birkaç dakika sessizlik hüküm sürdü. Sonra sırtarak başını kaldırdı. "Yatak sporu için bir yeteneğim var, değil mi?"

"Seni *sevdiğimi* söyledim Eirik," dedi onu şefkatle iterek. "Bu duyguya karşılık vermeni istemiyorum ama sevgimi de hafife alma."

"Ben olsam bunu yapmazdım. Ah, Eadyth, artık aşka inanıp inanmadığımı bilmiyorum. Kadınlara duyduğum güvenden daha fazlasını gerektiriyor. Senden hoşlanmaya başladım ve evlendiğimiz için mutluyum ama bundan daha fazlası için söz veremem. Şimdilik."

Hayal kırıklığı Eadyth'in hislerine dokunuyordu ama ona karşı dürüst davranıyordu ve bu çok şey ifade ediyordu. "O zaman sana bana güvenmeyi öğretmem gerekecek." Ama aslında kastettiği şey sevgiydi.

Gülümsedi ve onun benini öptü. "Her zaman yönetici kadın oldun, değil mi?" Sonra aşağı kaydı ve göğsüne doğru üfledi. "Daha önce emzirmek hakkında ne diyordun?"

Eadyth o anda tek bir kelime bile edemedi.

Daha sonra Eadyth, Eirik'e tüy oyununun "silahı" kendisi kullanırken oynanıp oynanamayacağını sordu ve Eirik, "Kesinlikle. En iyi yol bu."

Sabah olduğunda şilteyi birkaç yerinden yırtmışlardı. Taburenin bir ayağı kırıktı. Aceleler odanın her tarafına öbek öbek saçılmıştı.

Eirik'in dizleri fırça yanığı gibiydi ve omuzlarında diş izleri vardı. Eadyth'in yüzü ve göğüsleri Eirik'in bıyıkları yüzünden sızlıyordu.

Bir gözünü açıp Eirik'e baktı, Eirik bir kadeh bal liköründen derin derin içiyordu. Ona göz kırptı ve kız orada bir davet gördü. Tekrar!

"Hayır, artık yok. Bunu tekrar yapamam. Olsa bile..." Genişçe esnedi ve uykulu bir şekilde gözlerini kapattı.

"Ead-yth," diye seslendi Eirik kısa bir süre sonra tuhaf bir ses tonuyla. Kız onu duymazdan gelince, "Ead-yth, bak sana ne getirdim," diye kandırdı.

Gözlerini daha sıkı kapattı. "Benim için ne düşündüğünü zaten biliyorum ve bu kadarı bana yeter."

"Biliyorum, biliyorum, çırılçıplak başımın üzerinde dursam bile olmaz. Ama bana merhamet edin. Buna inanmayacaksınız. Gerçekten."

Ve haklıydı.

Eadyth'in ağızı bir karış açık kaldı ve inanmamaktan giderek büyüyen gözlerini açtı.

Eirik başının üzerinde duruyordu. Ve çırılçıplaktı.

Kadın gülmeyi bıraktıktan ve adam tekrar ayağa kalktıktan sonra, kollarını ona doğru uzatarak, "Belki de fikrimi değiştirmişimdir. Biraz erkekçe egzersiz ödülünü hak ediyor."

OceanofPDF.com

On Yedinci Bölüm

Daha sonra kapıya vurulan gürültülü bir sesle uyandılar.

"Git buradan," diye homurdandı Eirik ve Eadyth'i kollarının arasına daha sıkı çekti. Başlı Eirik'in göğsüne yaslanmış, bir bacağını da Eirik'in iki bacağını üzerine ahlaksızca atmıştı. Eirik şaşkınlıkla başını salladı mantıksız bir resim... ve onun iyi talihi.

Eadyth uykulu bir sesle, "Yine mi Eirik, çok yorgunum," diye mırıldandı.

Eirik'in dudakları muazzam bir memnuniyetle yukarı kalktı, onu yormak için üstün bir iş çıkardığını biliyordu.

"Eir-rik," diye sızlandı Tykir, kapıyı tekrar çalarak, "aç kapıyı. Şafak söktü ve yatağında dört can sıkıcı çocuk var.

Gürültüden başım ağrıyor. Sen ve Eadyth'in görevi devralma zamanı geldi."

"Defol, Tykir. Ve kale saldırıya uğramadığı sürece geri gelme."

Eirik, Tykir'in birkaç küfür mırıldandığını duydu ve sonra tepinerek uzaklaştı. Bir elini Eadyth'in saten gibi pürüzsüz kalçasına koydu ve bir kocanın bunu yapmaya hakkı olduğu fikrinden zevk aldı. Karısına baktıkça yeni, harika duygular kapladı içini ve onları çok yakından incelemekten korktu, uhrevi olup rüyalar gibi kaybolmasınlar diye. Tekrar uykuya dalmaya hazırlanarak gözlerini kapattı.

Ancak Eadyth'in başka planları olduğu, kısa süre sonra yer değiştirip göğüslerini onun kürklü göğsüne sürttüğünde ve ardından bir elini onun bitkin erkeklik organının üzerine koyup mırıldanarak, "Hayatında biraz mayalanmaya ihtiyacın var gibi görünüyor, sevgilim," dediğinde anlaşıldı.

O zaman Eirik inleyerek itiraz etti: "Şimdi olmaz Eadyth, çok yorgunum."

Ancak kızın küstahça, "Başımın üzerinde dursam bile, çıplak-" diye sorması üzerine kısa süre sonra fikrini değiştirdi.

"Yapmazsın!" dedi şaşkınlıkla, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Öyle mi?" Gözlerindeki ilgi pırıltısını gizleyemedi.

"Hayır, seni vahşi, yapmam." Ama sonra vücudunu onunkinin üzerinde sallayarak meydan okudu: "Bu kadar çabuk mu 'zirve' yaptın? Bana on iki 'zirve' sözü vermiştin ama şu ana kadar sadece altı zirve yaptın."

Eirik artık o kadar da yorgun olmadığını fark etti.

Bir saat sonra Tykir yine kapılarına dayanmış, ısrarla vuruyordu. "Eirik, kardeş sevgisinin sınırlarını zorluyorsun. Kaldır kıcını da gel ve şu yavruları elimden al. John beni sidik yarışına davet etti. Larise dans etmekten ayaklarım ağrıyor. *Dans etmek! Thor aşkına, kim bir İskandinav savaşçısının dans ettiğini duymuş ki?* Emma'nın saçında bal var. Godric, Bertha'nın tereyağı yayığına ok atıyor. Abdul t   d  kmeye başladı. Ve senin lanet k  peğın yatağıma sıçtı."

Eirik ve Eadyth aynı anda "Defolun!" diye bağırmadan   nce birbirlerine eğlenen bakışlar attılar ve ardından kahkahalara boğuldular.

"Bana mı g  l  yorsun?" Tykir, sesini huysuzlaştıran bir hakaretle sordu.

"Neden   ocuklara sihir numaralarından bazılarını   ğretmiyorsun?" Tykir dışarıda, koridorda y  ksek sesle mırıldanmaya devam edince Eirik sonunda sustu. Tykir ona "sihirbazlık numaralarıyla" tam olarak ne yapabileceğini s  yledi ve sinsice uzaklaştı.

Zaten uyanık olduklarından, Eirik Eadyth'e birkaç "sihir numarası"   ğretmeye karar verdi.

"  nl   Viking 'S' noktasını hi   duydun mu?" diye sordu karısına, g  ğ  slerinin dekoltesine sırtarak ve bir   p  c  k iziyle aşağı doğru ilerleyerek.

"Hayır. Bu da şu halife hikayelerinden biri mi?"

"Tabii ki hayır," dedi k  stah  a. "Amcam Selik bana 'S' noktasından bahsetti. İşin zor tarafı, sadece-"

"Neyle?" Eirik bacaklarının arasına diz   k  p dizlerini omuzlarının   zerine kaldırırken Eadyth soluk soluğa sordu.

"-dil," diye cevap verdi yumuşak bir şekilde, g  z kırparak.

Ve Eadyth ona daha sonra,   ok daha sonra, sihir numaralarını istediği zaman onun   zerinde uygulayabileceğini s  yledi.

Tykir     nc   kez kapılarına dayandığında, g  n ortasına doğru, "Eirik,   abuk gel. Britta kayıp ve Steven'in onu almasından korkuyoruz."

Eadyth korkmuş   ocukları etrafına toplarken, Eirik ve adamlarının kayıp hizmet  iyi aramak i  in tam savaş te  hizatıyla yola   ıkışını izledi. Hem Eirik ve Tykir i  in hem de   zellikle Steven'la olan savaşlarının i  ine   ekilmiş olan   aresiz Britta i  in duyduğu dehşeti gizlemeye   alıştı.

Eirik atına binmeden önce Eadyth'i kollarının arasına almış ve dudaklarına fısıldamıştı: "Senden çok memnunum karıcığım. Sana sevincimi göstermek için daha fazla zamanım olmasını umuyordum."

"Ben de bu evlilikte mutluyum," diye itiraf etti boğuk bir sesle, parmak uçlarını okşarcasına kocasının yanağında gezdirirken. "Kendine iyi bak kocacığım. Kendine iyi bak."

O ve Bertha çocukları ellerinden tutup vücutlarındaki tüm kiri yıkamaya zorladıktan sonra onları mutfak masasının etrafına oturttu ve Eadyth onlara derslerini öğretmeye başladı. Zaman zaman huzursuzca yer değiştirseler de, Godric de dahil olmak üzere hepsi hevesli öğrencilerdi ve atların sesini duymadan önceki üç saat içinde çok şey başarıldı. Bailey'e dönüyordu. Eadyth çocuklara Bertha'yla kalmalarını emretti, sonra da önseziyle koridora doğru koştu.

Eadyth kapıyı açtığı anda Wilfrid Britta'nın topal ve hırpalanmış bedenini merdivenlerden yukarı taşıyordu. Eirik ve adamları çoktan şeytani Gravely ve suç ortaklarını aramak üzere yola çıkmışlardı.

"Yaşıyor mu?" Eadyth Wilfrid'e sordu.

"Zar zor," dedi dişlerini sıkarak.

"Onu misafir odasına götürün," diyerek yolu gösterdi ve Girta'ya seslendi: "Bertha'ya söyle, sıcak su ve bez göndersin."

Britta yatağa uzandığında ve parçalanmış giysilerini çıkardıklarında, Eadyth ve Wilfrid, Britta'nın alnından ayaklarına kadar neredeyse tüm derisini kaplayan korkunç kesikler ve çürükler karşısında korkuyla haykırdılar.

Uyluklarında kan ve erkek tohumu kurumuştu. Tek gözü çoktan şişmiş ve alt dudağı çatlayarak açılmıştı. Sol kolu bileğinden kırılmış gibi görünüyordu.

Wilfrid haykırdı, "Lanet olası piç. Bunun için onu öldüreceğim, yemin ederim."

Eadyth sonunda koluna nazik bir el koyarak, "Git Wilfrid," diye yalvardı. "Vücudunu özel olarak temizlememe izin vermeniz en iyisi olacaktır. İstersen köydeki şifalı bitkilerle uğraşan kadını bul ve onu bana gönder. draughts."

"Yaşayacak mı?" diye sordu kırık bir sesle.

Eadyth omuz silkti. "Umarım öyledir. Elimden gelenin en iyisini yapacağım. Söz verebileceğim tek şey bu."

Britta'yı temizlemeyi bitirdiğinde hizmetçi kız kendine gelmişti ve "Ah, hanımım, canavarlar... bana yaptıkları şeyler... canım çok yanıyor..." diye inliyordu.

"Sus Britta, artık güvendesin." Ama sormak zorundaydı, "Gravely'li Steven mıydı?"

Britta gözlerini dehşetle açarak ona baktı. "Evet. O ve beş adamı sırayla... ah, sapıklıklar... bana yaptırdıkları korkunç şeyler... asla unutmayacağım... ve bana senin için bir mesaj verdi."

Eadyth endişeyle kaskatı kesildi.

"Dedi ki... dedi ki... sıranın sende olduğunu söylemek için. Ve sana karşı o kadar nazik olmayacağını söyledi."

Eadyth Britta'nın bir zamanlar altın gibi parlak olan gür kızıl saçlarını hırpalanmış yüzüne sürdü. Sonra genç hizmetçiyi kollarına aldı ve onu bir çocuk gibi salladı.

O gün hala masumiyetini koruyordu. Ve gözyaşları tatlı hizmetçinin gözyaşlarıyla karıştı.

Eirik ve maiyeti o akşam döndüğünde Britta, köylü kadının getirdiği şifalı bitkiler sayesinde mışıl mışıl uyuyordu. Eadyth hizmetçinin zamanla iyileşeceği konusunda iyimserdi; ruhen olmasa da en azından beden.

Eirik'in fırtınalı yüz hatlarına ilk bakışı ona Steven'ı bulamadığını söylemişti. Şeytani kont bir kez daha yakalanmaktan kurtulmuştu.

Hemen hizmetkârlara Tykir ve kocası için banyo hazırlamalarını ve akşam yemeği için masaları hazırlamaya başlamalarını emretti. Lambert'a, "Ve birkaç tulum bal likörü getir," dedi. "Sanırım adamlar çok susayacak."

Eadyth nihayet yukarı çıktığında Eirik ve Tykir banyolarını tamamlamış, Eirik'in yatak odasında oturmuş günün olaylarını konuşuyorlardı. Onlara Britta'nın yaralarından ve iyileşme umutlarından bahsetti.

Geniş omuzları yorgunluk ve hayal kırıklığıyla çökmüş bir halde oturan kocası için Eadyth'in yüreği sızladı. Yakışıklı profili gerginlikten kaskatı kesilmişti. O gün tıraş olmamıştı ve koyu renkli kirli sakalları yüzünü gölgeliyordu. Güçlü bir adamdı... gerçekten de öyleydi... ama o gün çok zorlanmıştı.

Eadyth tereddüt etti, sonra elini tanıdık bir şekilde kocasının omzuna koydu. Adam önce şaşkınlıkla ona baktı, sonra elini onunkinin üzerine koydu. Eadyth yatma telaşının dışında bu küçük sevgi gösterisi karşısında heyecanlandı.

Eirik, "Artık Witan'dan velayet dilekçesiyle ilgili bir karar bekleyemeyiz," dedi.

Steven kötülüklerinde daha da cesurlaştıkça tehlikenin her geçen gün arttığını bildiğinden başını salladı.

Tykir, "Hâlâ Eadyth ya da John'u kullanırsak piçi açığa çekebileceğimizi söylüyorum," diye homurdandı.

"Tykir, bu konuyu Eadyth'in yanında açmaman konusunda seni uyarmıştım." Eirik ayağa kalktı, kardeşinin üzerinde tehditkâr bir şekilde yükseldi.

Eadyth Eirik'i nazikçe sandalyesine geri itti. "Şimdi, Eirik, bırak Tykir fikrini söylesin. Bir kez olsun bana bir kadın gibi davran, bir çocuk gibi değil."

"Bir çocuk!" İçinde bulundukları durumun ciddiyetine rağmen, Eirik ona sırtıttı. Eadyth kızardı, onun bütün gece boyunca kendisine nasıl kadınca davrandığını düşündüğünü biliyordu.

"Cevabım 'hayır' ve bunu bir daha tartışmayacağız, Tykir," dedi Eirik kesin bir ifadeyle. "Başka bir yol bulacağız. Yarın Gravely'nin Essex'teki malikanesine gitmeye niyetliyim ve ne kadar uzun sürerse sürsün, o dönene kadar orada saklanacağım."

Ancak ertesi sabah Kont Orm gelip onlara haberi verdiğinde çözüm ellerinden alındı. "Kral Edmund Gloucestershire'da öldürüldü. Aziz Augustine'in bayramıydı. O ve maiyeti Puckle kilisesinde ziyafet çekerken, kötü Leofa kralı karnından bıçakladı. kalp."

Eadyth ve Eirik şaşkın bakışlar attılar. Bu ne anlama geliyor olabilirdi?

"Kralın adamları saldırıdan sonra Leofa'yı lime lime ettiler ama artık çok geçti. Edmund çoktan ölmüştü," dedi Orm, bal liköründen derin bir yudum alarak.

"Çok gençti," diye mırıldandı Eadyth dehşetle. "Yirmi dört kıştan fazlasını görmüş olamaz."

"Evet," diye onayladı Eirik, "ve oğulları Edwy ve Edgar henüz kundaktan yeni çıktılar, sadece dört ve iki yaşındalar. Kardeşi Edred, hiç şüphesiz, şimdi onun yerine geçecek ve Edmund'dan çok daha genç değil... sadece yirmi iki, sanırım."

Tykir ayağa kalktı ve huzursuzca volta attı. "Ama gençliğini etrafını bilge danışmanlarla çevreleyerek telafi eden Edmund'un aksine Edred, Gravely gibi kötü arkadaşlarla büyüyor. Britanya'nın üzerinde kötü bir rüzgâr esiyor, diyorum."

"Kardeşinin ölümünden Edred mi sorumluydu?" Eadyth konta sordu.

Orm omuz silkti. "Şüpheli ama şu ana kadar herhangi bir kanıt yok. Onun Destekçiler şu anda bile Wessex'e akın ediyor, muhtemelen cenaze için ama daha çok ganimet peşindeler."

"Peki ya Witan?" Eirik tedirgin bir şekilde sordu ve Eadyth'in, kral öldüğüne göre Steven'in velayet talebiyle ilgili sessiz endişesini dile getirdi.

"Witan cenaze töreninden ve kısa bir yas döneminden sonra değiştirilemez. En az bir ay," diye tavsiyede bulundu Orm. "Yine de mevcut üyelerin strateji planlamak için üç gün içinde Gloucestershire'da toplanacağı söyleniyor. Ama Edred daha şimdiden Mercialılar tarafından kabul edilmeyi talep ediyor ve Danelaw'ın Danimarkalıları. Sırada Northumbrialılar var ve hiç şüphe yok ki Eirik, sen ve ben sadakat yemini etmek zorunda kalacağız. Oradan Tadden Uçurumu'na gider ve tüm kuzeyli Danlardan saygı bekler. krallar."

"Hiç vakit kaybetmiyor," dedi Eirik küçümseyerek, "ama hepimiz bunu bekliyorduk. Evet, ona bağlılık yemini edeceğiz Orm. Başka ne seçeneğimiz var ki? Ama belki de şimdiki Witan'la birlikte çalışarak yönetim organında kapsamlı değişiklikler yapılmasını önleyebiliriz."

"Ben de aynen öyle düşünüyorum. İki gün içinde benimle buluşabilir misin, böylece birlikte Gloucestershire'a gidebiliriz?"

Eirik başını salladı.

Daha sonra, Orm gittikten sonra, Eirik ve Tykir oturup Eadyth ile bu yeni gelişmeyi tartıştılar.

Eadyth dikkatini çekmek için elini Eirik'in elinin üzerine koydu. "John'un herhangi bir şekilde kullanılmasına izin vermeyeceğim ama beni Steven için bir yem olarak kullanmaktan başka çaren yok gibi görünüyor," dedi kocasına. "Şimdi gecikmek daha tehlikeli. Edred kendi adamlarını Witan'a gönderdiğinde, Steven'in velayet talebinin kabul edilmesinden korkuyorum."

Eirik ona inatla baktı ama sonunda başını sallayarak onayladı. "Bunu benim yöntemimle yapacağız, Eadyth ve sen de kendini tehlikeye atacak hiçbir şey yapmayacaksın. Duydun mu?"

"Söz veriyorum. Ama sana şunu söyleyeyim, kocacığım. O şeytan oğlunun John'u ele geçirmesine izin vereceğime kendimi ve oğlumu öldürürüm. Bir çocuğu ona emanet etmek, onu cehennem çukurlarına atmak gibi bir şey olur."

Eirik kolunu onun omzuna doladı ve onu koruyucu bir şekilde yanına çekti. Şimdilik kendini güvende hissediyordu. Ama yarının ne getireceğini kim bilebilirdi ki?

O günün ilerleyen saatlerinde Eirik, Gravely'li Steven'a karşı planlarında kullanabilecekleri gizli bir çıkışı göstermek için onu kalenin yeraltı katına götürdü. Büyük salondaki bir panelin arkasından yeraltı katına gizli bir giriş olduğunu hiç fark etmemişti.

Odalarda çoğunlukla eski silahlar ve atılmış mobilyalar vardı. Eadyth kırık sandalyelere, masalara ve karyolalara dikkatle baktı, bazılarının çobanların kulübeleri için kurtarılabileceğini düşündü.

"O kilitli odada ne var?" diye sordu.

"Hazineler," dedi Eirik hazırlıksız bir şekilde. Loş ışıktaki gözlerini kısarak paslanmış bir kılıcı aldı ve zarar görmemesi için kaldırdı.

"Hazineler mi? Ne hazinesi?"

Eirik ona baktı ve omuz silkti. "Paralar. Mücevherler. Kumaşlar."

Eadyth'in içinden bir kızgınlık dalgası geçti. "Bakabilir miyim?" diye sordu tatlı bir sesle.

Eirik'in kafası kızın ses tonuyla havaya kalktı ama belindeki yüzükten büyük bir anahtar çıkardı ve gıcırdayan kapıyı açtı. Sonra bir meşale alarak duvar apliklerinden birine yerleştirip yolu gösterdi.

Eadyth'in nefesi kesildi. Gözlerine inanamıyordu. Baktığı her yerde inanılmaz zenginlikler gördü; mücevherler ve altın paralarla dolup taşan sandıklar, ince ipekler ve zengin yünler, birkaç fildişi diş, şarap fiçileri, kokulu yağlar, duvar halıları, ağır tabaklar ve gümüş çatal bıçak takımları.

Kocasına döndü ve iki elinin avuç içleriyle göğsünü itti. "Seni eli sıkı troll! Bunu nasıl yaparsın?"

"Ne?" dedi, geri çekilerek.

"Yetersiz çeyizime içten içe gülüyor olmalısın. Yoksul olduğunu düşünmeme izin verdin, seni hödük."

"Şey, güldüm. Ama sadece biraz."

Kadın hiç eğlenmemişti ve adama hoşnutsuzluğunu kükreyerek gösterdi. Adam duvara yaslanmış, hiç pişmanlık duymadan ona sırıtıyordu. *Hödük.*

"Şimdi, Eadyth, sinirlenme. Bana zenginlik gibi şeylerin umurunda olmadığını söylemiştin."

"Beni aptal yerine koyma, kocacığım. İyi biliyorsun ki, zenginliği umursamamak başka bir şey, zengin olmak için köle olmak başka bir şeydir. İki yakamız bir araya gelsin."

"Köle mi? Abartıyorsun."

"Nereden biliyorsun ki? Birkaç küçük koyun sipariş ettiğim için beni nasıl suçlu hissettirdiğini düşününce-"

"Yirmi."

"Ne?"

"Yirmi koyun sipariş ettin Eadyth, birkaç tane değil."

"Ah." Eirik'in onun malikâne yönetimini bu kadar yakından takip ettiğinin farkında değildi.

"Ve inek! Ben geldiğimde bu ambarda sadece bir inek vardı."

"Şimdi sekiz kişi oldular. Buraya nasıl geldiklerini merak ediyorum," dedi kuru bir ifadeyle ve kaşlarını kaldırdı. Ve Eadyth bir kez daha Eirik'in sandığından daha dikkatli olduğuna şaşırdı.

Sonra utangaç bir tavırla başını eğdi. "Ben de daha fazla inek alacaktım. Ama bir türlü fırsat bulamadım."

Üst dudağı aşağılayıcı bir şekilde kıvrıldı. "Söyle bana Eirik, neden bu kadar cimri yaşıyorsun?"

"Bir İskandinav için, hatta benim gibi yarı Viking biri için bile Sakson komşularının kıskançlığını kışkırtmak akıllıca değildir."

Eadyth o zaman anlamıştı ama bu Eirik'in ona, yani karısına söylememesini açıklamıyordu.

"Ravenshire'a getirdiğim onca yeni askerin parasını nasıl ödediğini sanıyordun?" Kızın kıvrıcık saç tellerinden birini şakacı bir şekilde çekiştirdi. O konuşurken, parmağına doladı.

Eadyth yüzünün kızardığını hissetti. "Bunu hiç düşünmemiştim. Şüphesiz, o sırada düşüncelerimi karıştırıyordun."

"Evet, karıştırma konusunda oldukça iyiyimdir. Değil mi?" Ona sırtıttı ve hâlâ parmağına sarılı olan saç tutamını çekerek onu daha da yakınlaşmaya zorladı. Adamın sadece yakınlığıyla körüklediği tatlı ateşi görmezden gelmeye çalıştı.

"Oh, çok çirkinsin! Ve Asa, metresin, ona böyle ödeme yaptın, değil mi?" Eadyth elini odanın içindekilere doğru salladı ve bu düşünce boğazını sıktı. Aptal olduğu için, Eirik'in kazancının bir kısmını metresine ödeme yapmak için kullanmasını bile beklemişti. Bunun yerine, hiç şüphesiz, büyük bir serveti onun ayaklarının altına sermişti. Belki de onunla olan ilişkisini bitirmemişti bile.

"Bu iğrenç düşünceyi aklından hemen sil," diye tersledi Eirik. "Aletimi neredeyse bir yumruya kadar giydikten sonra beni sadakatsizlikle suçlamaya cüret edersen, yemin ederim dilini çıkarır ve çatık kaşlarına çivilerim. alın."

Eadyth keskin bir nefes aldı. "Çok kabasın."

"Evet, öyleyim." Sonra muzipçe sırtıttı. "Bu ipeklerden birinin üzerine uzanıp benimle kabalaşmak ister misin?"

Ona tiksinti dolu bir bakış fırlattı ama dudaklarına yayılan gülümsemeye engel olamadı. Orada büyümüş bir çocuk gibi durup mutlu bir şekilde sırıtarak çok ilgi çekici görünüyordu. "Hayır, güzelim samitin üzerinde yuvarlanarak onu mahvetmek istemem. seninle birlikte yere."

"Ah, her zamanki duyarlı eş!" Ona sevgiyle baktı, sonra gözleri parlayarak ekledi: "İyi bir yün düşünür müsün?"

Kendine rağmen güldü.

Kollarını ona uzattı ve o da kucağına adım attı. Yine de ona olan tüm öfkesini kaybetmediğini göstermek için karnını çimdikledi.

Daha sonra, kale duvarlarının hemen dışındaki bir çömlekçi kulübesine açılan gizli tünelden kol kola çıktıklarında, Eadyth şimdi daha ciddi bir ifadeyle, "Eirik, Edred kral olduğuna göre John'un akıbetinden korkuyorum ama bilmeni istedim ki..." dedi. Sesi duygusallıktan kırıldı.

"Ne var hayatım?" diye sordu işaret parmağıyla çenesini yukarı kaldırarak.

"Sadece şu anda hayatım boyunca hiç olmadığım kadar mutlu olduğumu bilmenizi istedim."

"Evet, seni mutlu etmekte oldukça iyiyim, değil mi?" diye takılarak onun ciddi ses tonunu hafifletmeye çalıştı.

Ama onun duygularını önemsizleştirmesine izin vermeyecekti. "Seni seviyorum, Eirik. Hayır, gözlerini kaydırma ve aşağıya bakma. Senden duygularıma karşılık vermeni istemiyorum." *En azından şimdilik.* "Belki de kadınlar farklıdır.

Tek bildiğim, kalbimi de vermediğim sürece kendimi sana verdiğim gibi veremeyeceğim."

"Bunlardan bahsetmek benim için zor, Eadyth. Güven bana zor geliyor ve o olmadan kimseyi sevebileceğimi sanmıyorum. Bana zaman ver."

"Yapacağım," dedi ona gülümseyerek. "Sadece zor zamanların gelmesinden korkuyorum ve nasıl hissettiğimi bilmeni istedim." Sonra konuyu değiştirmek istercesine etrafına bakındı ve "Şuradaki yeşil meraya bak. Daha önce hiç görmemiştim. Sence... hmmm... acaba birkaç tane... sadece birkaç tane... keçi satın alabilir miyiz?"

"Keçiler mi?" diye boğuk bir ses çıkardı.

Sonra onun yüzündeki alaycı ifadeyi görünce güldü. "Gülümsediğinde çok güzel oluyorsun, Eadyth. Yaşlı ve çirkin taklidi yaparken bir ya da iki kez gülümseseydin, maskaralığın bir anda sona ererdi."

"Öyle düşünüyorsun, değil mi?"

"Biliyorum, sevgilim. Lanet olası gözlerimle bile gülüşünün güzelliğini kaçırmam mümkün değil."

"Oh, Eirik, gözlerin hakkında böyle konuşma. Gözlerini seviyorum." Ne de olsa onu Ravenshire'a çeken ilk şey bu soluk mavi gözler olmuştu.

"Öyle mi? Ah, şey, onlar benim zayıflığım, ama-"

Parmak uçlarını onun dudaklarına götürdü. "Senin zayıf bir yanın yok kocacığım. Görme sorununuzu neredeyse en başından beri fark ettim, çünkü babam da aynısını yaşadı ve bu onu asla daha az erkek yapmadı."

"Şey..." dedi adam, onun güven dolu sözlerine omuz silkmış gibi görünerek ama Eadyth onun memnun olduğunu anlayabiliyordu. Kör görüşü -tek zayıf noktasıydı ya da öyle olduğunu düşünüyordu- kocası için hassas bir noktaydı. Ve o da aptalca maskeli balosuyla bu zaafın üzerine oynayarak kocasının gururunu incitmişti.

Ona hayranlıkla bakıyor, kocası olarak bu adamı kazanmış olmanın ne büyük bir şans olduğunun farkına varıyordu.

"Ne? Neden bana öyle bakıyorsun?" "Nasıl?"

"Lanet köpeğiniz gibi, Prens."

Eadyth usulca kıkırdadı. Ne kadar yerinde bir tanımlama!

"Sanmıyorum ki Eadyth, sen... ah, boş ver..." Sözlerini kasıtlı olarak keserek onun merakını uyandırdı. Üst dudağını okşadı ve tüm bu süre boyunca onu inceledi. Gözleri muziplikle parıldıyordu.

İki elini kalçalarına koyan Eadyth soru sorarcasına başını eğdi.

"...kuyruğunu salla," diye kahkahalarla bitirdi.

"Senin benden daha iyi sallanacak yerlerin var," diye karşılık verdi, şakacı bir şekilde göğsüne vurarak. Adam geriye doğru düştü ve onu da kendisiyle birlikte yere çekti.

Yüzünü iki elinin arasına alan Eirik onu derinden öptü. Doğrusu, Eadyth onun dudaklarına, dişlerine ve diline asla doyamıyor gibiydi. Öpüşmenin bu kadar zevkli olabileceğini neden hiç bilmiyordu?

"Yine hülyalı gözlerle bakıyorsun, Eadyth," dedi, dudaklarının ıslaklığına usulca üfleyerek.

"Ve hiç şaşırmadım! Öpücüklerinizle bir hizmetçinin aklını başından alıyorsunuz ve bunu çok iyi biliyorsunuz."

"Sadece senin, Eadyth. Sadece senin. Şimdi bana neden Prens'in sulu bir kemiğe baktığı gibi baktığını söyleyecek misin?"

"Sadece seni nasıl bu kadar çabuk sevebildiğimi merak ettim."

"Erkekliğimden kaynaklandığına şüphe yok," diye övündü utanmazca.

"Sanırım sen bana dokunmadan çok önce seni seviyordum."

"Gerçekten mi?" Gözleri ilgiyle parlıyordu.

Başını salladı. "Evet, dün yemeğimizde John'u oğlun olarak kabul ettiğin zamandı şüphesiz. Ve aynı gece yatak odanızda beni dilinizle öptüğünüzde, cazibenize uzun süre karşı koyamayacağımdan şüphelenmiştim."

"Evet, cazibem müthiş."

Omzunu ısırdı ve devam etti, "Bir de arılarım tarafından sokulduğun ve beni dövmediğin zaman vardı."

"Baştan çıkarıldım."

"Ama yapmadın."

Gözleri birbirine kilitlendiğinde uzun bir sessizlik oldu ve Eadyth, Eirik'in ona kendisini sevdiğini de söylemediği için içten içe ağladı. Kendine bunun önemli olmadığını söyledi ama elbette önemliydi.

"Deniyorum Eadyth," dedi yumuşak bir sesle.

"Biliyorum," diye fısıldadı acısını gizlemeye çalışarak ve onun nazik öpücüğüne doğru eğildi.

"Siz ikiniz yine mi yapıyorsunuz?" Başlarını kaldırdıklarında Tykir'in tünel girişinden çıktığını gördüler. "Lanet olsun Eirik, ne zaman arkamı dönsem dilinle Eadyth'in dişlerini sayıyorsun."

"Otuz iki," dedi Eirik gözlerini kırpmadan. "Ha?" dedi Tykir.

"Eadyth'in otuz iki dişi var." O

zaman hepsi kahkahalara boğuldu.

Neşeleri sona erdiğinde Tykir yanlarına, yere düştü.

"Çocuklar nerede?" Eadyth sordu. "Onları büyük salondaki direklere bağladım."

"Bunu nasıl yaparsın!" Eadyth onun acımasızlığı karşısında dehşete düşerek haykırdı ve ayağa kalkmaya başladı.

"Sinirlenme kardeşim. Otur yerine. Bunun bir oyun olduğunu sanıyorlar. Ben güçlü bir Viking savaşçısıyım ve onlar da benim esirlerim. En azından bana nefes alacak bir an veriyor." Komik bir şekilde yüzünü buruşturdu.

"Döndüğümde onların esiri olacağıma söz verdim. Cehennem alevleri, sanırım Ravenshire'dan ayrıldığımda dinlenmek için bir Viking olabilirim."

Steven'ı tuzaklarına çekme planını tartışırken hepsi daha ciddi bir hal aldı.

"Yarın kalabalık bir adam grubuyla yola çıkacağım," dedi Eirik. "Eğer Reis Orm bunu henüz yapmadıysa, ben de bu haberi yayacağım. Gloucestershire'a Witan'la konuşmak için."

Eadyth endişeyle, "Elbette Steven seni dikkatle izleyecektir," dedi.

"Evet, ama miğferim de dahil olmak üzere tüm savaş teçhizatımı giyip gideceğim.

saçımı örtüyor. Ravenshire'dan birkaç post aldığımda, Sigurd'un beni bekleyeceği ormanlık bir alan var. Sigurd benimle hemen hemen aynı boyda. O ve ben giysilerimizi değiştireceğiz. Birlikler hareket ettikten sonra Ravenshire'a geri döneceğim ve gizli tünelden gireceğim."

Eadyth endişeyle alt dudağını ısırdı.

"John için endişelendiğinizi biliyorum. Larise ve Emma ile birlikte onu ağır bir koruma altında Şahinlerin İni'ne gönderiyorum. Bu gece tünelden ayrılacaklar. Planımızda bir terslik olması ihtimaline karşı onları kalenin içinde istemiyorum."

Eadyth endişeyle bir elini ağzına götürdü. "Peki ya Tykir?"

"Bu gece Jorvik'ten yola çıkacak, Humber boyunca Kuzey Denizi'ne gidecek. Sonra kara yoluyla buraya dönecek. Şahinlerin İni'nde çocuklarla kalacak olan kişi o olacak. Emma'nın bizden biri olmadan uzun süre idare edilebileceğini sanmıyorum."

"Kulağa çok... mantıklı geliyor... ama Steven'ın normal bir insan gibi düşünmediğini biliyorsun. Onun ihanetinden korkuyorum."

"Dikkatli olacağız, Eadyth. Benim olanı korurum." Vurgulamak için bir kolunu onun omuzlarına doladı.

Eirik'in jesti Eadyth'i sözlerinden bile daha çok ısıttı. Onu sevmiyordu... henüz, Eadyth bunu görebiliyordu. Ama onun kendisini önemsedğine inanıyordu. Bu da bir şeydi. Bir başlangıç.

"Son bir şey daha, Eadyth. Kalenin içinde bir casusumuz olması muhtemel. Bu yüzden bu planı hizmetkârlardan hiçbirisiyle konuşmamalıyız ve Ravenshire'dan ayrıldıktan sonra bir daha buraya gelmemeliyim. Yeraltındaki odaları benim ve bazı adamlarım için yatak, yiyecek ve içeceklerle hazırlayacağız. Atların bile bizimle kalması gerekecek."

Kadının hoşnutsuz bakışları karşısında ekledi, "Sadece bir ya da iki gece için olmalı. Eminim Steven, John'la birlikte kötü korunuyor gibi görünen bir yerde olmanızın cazibesine kapılacaktır."

İki gün geçti ve Steven'dan hâlâ bir haber yoktu. Eadyth yatak odasında ve Bertha'nın "Tanrım!" diye yakındığı mutfakta volta atıyordu.

Yerde bir oyuk açıyorsun ve sürekli şikayet ederek muhallebimdeki sütün kesilmesine neden oluyorsun."

Eirik, Eadyth'i hiçbir koşulda kaleden dışarı adım atmaması konusunda uyarmıştı ve plandan sadece Wilfrid ile Atmaca İni'ndeki güvenilir taş işçisi Jeremy'nin haberi vardı. Steven'ın ya da herhangi bir yabancı'nın kale içindeki varlığına dair ilk işaretle Eirik'le temasa geçilecekti. Görünüşe bakılırsa, kale yetersiz personel ve kötü korunuyor olmalıydı.

"Steven seninle temas kurduğunda Wilfrid ya da Jeremy'nin menziline olmalısın ki bana ve adamlarıma işaret verebilsinler. Emirlerime tamamen itaat etmelisin, beni duyuyor musun Eadyth?" Eirik gitmeden önce ona defalarca söylemişti.

Üçüncü gün, Eadyth o kadar gergin ve sinirliydi ki, oyalanmak için bir şeyler yapması gerektiğine karar verdi. Bertha ve Girta'ya "Bugün balım üzerinde çalışacağız," dedi.

Aşçı mutfağı ne hale getireceği hakkında bir şeyler mırıldandı ama Eadyth'in hızlı bir bakışıyla susturuldu. Britta Aldığı darbelerden sonra yavaş yavaş iyileşse de hâlâ yatalak olduğu için yardım edemiyordu. Eadyth, Şahinlerin İni'nden getirdiği arıcılık yardımcılarından Oslac'a kovanlarından hazır olduğu kadar çok petek toplaması talimatını verdi. Eirik onun meyve bahçesine bile gitmesini yasaklamıştı. Kovanlarının bulunduğu yerde, Steven'ın gizleniyor olma ihtimaline karşı.

Oslac kısa bir süre sonra arıcılık peçesini yüzünden iterek geri döndüğünde, yanında üç düzine petek getirmiş ve getirmesi gereken en az bir o kadar daha olduğunu söylemişti. "Bal hasadını yapmayalı çok uzun zaman oldu hanımefendi, arılar ziyafetten büyük keyif aldılar."

Eadyth başını salladı ve son birkaç gündür başka şeylerle meşgul olduğunu fark etti. Oslac'ı daha fazla bal peteği alması için gönderdi ve ateşin yeterince sıcak olduğundan ve tüm kapların masaya konulduğundan emin oldu.

Girta bulaşıkhaneden başka çömlek kapları getirmeye gitti. Bertha alnındaki teri ön koluyla sildi ve homurdandı: "En iyisi bu işi bitirelim."

Kısa bir süre sonra Eadyth üç düzine peteğin kapaklarını açmış, ateşin yanındaki süzme bezlerinden nektar damlatmaya başlamıştı bile. Oslac henüz dönmemişti. Kıpırdandı ve sabırsızca mutfağa baktı, işini tamamlamak istiyordu.

"Benim için bütün boş tarakları yıka Bertha," dedi ve mutfak avlusuna açılan kapıya doğru adım attı.

Oslac yaklaşıyordu, kucağında arı kovanı kutularından birindeki peteklerden kocaman bir kucak dolusu taşıyordu - en az altı düzine. İlk başta düşündüğünden çok daha fazla olmalıydı. Kuyunun yanında durdu ve kutusunu yere bıraktı. Eadyth ilk başta onun bu davranışına şaşırdı ama sonra onun bir kayanın üzerine oturup ayakkabısını çıkardığını ve ardından birkaç gevşek taşı silkelediğini gördü.

Gülümseyerek avluya çıktı ve yüzünü öğle güneşinin sıcaklığına doğru kaldırdı. Açık havada olmayı, arılarıyla çalışmayı, atına binip tarlalarda dolaşmayı ya da Jorvik'in pazarlarına gitmeyi özlemişti. Oslac'a yaklaştı ve şöyle dedi: "Görünüşe göre arılarımız çok çalışkanmış. Bu yıl mumlarım için bol miktarda balmumumuz olacak, sence de öyle değil mi?"

Çürük ayağının altını ovalarken başını salladı, sonra ayakkabısını yerine giydi ve ayağa kalktı.

Garip bir karıncalanma Eadyth'in kafa derisini diken diken etti, sonra ensesindeki ince tüyleri kaldırdı. Oslac'ın boyuydu. Onun bu kadar uzun olduğunu fark etmemişti, ya da-

Kız uyarı sinyallerini özümsemeye fırsat bulamadan Oslac arıcılık peçelerini attı ve kolunu kısaç gibi kavradı. Kadın çılgılık atmaya başladı ama Oslac onu vücuduna doğru geri çekti, bir kolu göğsüne demir bir çubuk gibi sarılmış, diğer kolu da ağzını kapatmıştı.

Gravely'den Steven'dı.

"Seni lanet sürtük! John'u nereye sakladın? Oslac onu günlerdir kalede görmediğini söylüyor."

Eadyth omzunun üzerinden Steven'ın yüzüne bakmak için başını çevirdi. Steven onu çalılıklara doğru sürüklüyordu, böylece gözden kaybolacaklardı.

Son karşılaşmalarından bu yana adamın görünüşündeki muazzam değişim karşısında kanı dondu. Hâlâ yakışıklı bir adam olmasına rağmen çok kilo kaybetmişti ve yanakları çökmüştü. Hastalık bir zamanlar sağlıklı olan cildini grimsi bir solgunluğa bürümüştü. Kan çanağına dönmüş gözleri hararetle onu tarıyor, mutfak avlusunda arayışla dolaşıyordu. Vahşi gözlerinde delilik de vardı ve Eadyth erkeklik organlarındaki hastalığın beynine taşındığından şüpheleniyordu.

"Sana bir soru sordum, kaltak," dedi ve kadının kolundan bir kumaş parçası koparıp ağzına tıkaç bağlamak için kullandı. Aynı şeyi diğer koluna da yaptı ve ellerini arkadan, ayak bileklerini de birbirine bağladı. Sonra onu dizlerinin üzerine itti ve yüzüne sert bir tokat attı. "Şimdi ağzındaki tıkaçı çıkaracağım ve eğer bağırmaya cesaret edersen, yemin ederim o kanlı boğazını keserim." Kemerinden bir hançer çıkardı ve diğer eliyle tıkaçını çözerken boynuna dayadı.

"John nerede?" diye bir kez daha sordu.

Görünüşe göre Oslac'ın ihaneti sayesinde John'un kalenin içinde olmadığını zaten biliyordu. Oslac aralarındaki casus olmalı.

"Jorvik'te," diye yalan söyledi.

"Oğlumu benden saklayamazsın, biliyorsun. Edred geçmişteki sadakatime karşılık olarak onu bana vereceğine söz verdi bile. Bu sadece bir zaman meselesi."

"O zaman neden buradasın?"

Steven'in gözleri öfkeyle parladığında ve diğer yanağına ters bir yumruk attığında hatasını anladı. Kadın darbenin etkisiyle sarsıldı ve neredeyse yere düşüyordu ama Steven onu acı içinde boynundan yakaladı ve dik tuttu.

"Biz konuşurken büyükbabam Frankland'da ölümcül bir hastalıktan ölüyor, Eadyth. Anlaşılmaz bir nedenden ötürü benden nefret ediyor, ancak mülklerini varisime devretmeyi kabul etti. Eğer oğlumu ona getirmezsem Ölümünden önce tüm toprakları kiliseye geçecek. Buna izin veremem." "Kendi karına git, Steven. Ondan oğullar doğur," dedi Eadyth, emin olmadan. Eirik'in Steven'in kısırlığı hakkındaki hikayesi doğruysa.

Önce ona tekrar vuracak gibi oldu, ama sonra elini indirdi. "Karımın iki gece önce öldüğünü bilmiyor muydun?" diye sordu kırmızı çerçeveli gözlerini sinsice kısarak. "Korkunç bir mide rahatsızlığıydı.

Birdenbire Eneda... zavallı ruh." Hiç de sempatik olmayan bir şekilde kıkırdadı ve cübbesinden küçük bir şişe çıkarıp kızın yüzüne doğru tuttu. "Sonunda ona verdiğim bu uyku ilacı sayesinde fazla acı çekmedi."

Eadyth göğsünde boğucu, sıkıcı bir his hissetti ve vücudundan bir korku dalgası geçti. Söylenmesine gerek kalmadan şişenin içinde adamın karısına verdiği zehir olduğunu biliyordu. Ama neden?

Çok geçmeden sorusuna cevap verdi.

"Kocanıza vereceğiniz iksirin aynısı."

Eadyth keskin bir nefes aldı. Adam gerçekten de aklını kaçırmıştı. "Bunu neden yapayım ki?"

"Artık evlenmekte özgür olduğuma göre, sen de öyle olmalısın."

Bir gelgit dalgası gibi siyah ve ölümcül olan keskin korku onu sardı ve Eadyth titremelerini güçlkle kontrol edebildi. "Ama Witan'ın velayeti sana vereceğini söylemiştin. Neden eş olarak bana ihtiyacın olsun ki?"

Sorusuna dudak büktü ama yine de cevap verdi. "Witan'da yeni kralın emirlerine kulak asmayan birkaç kişi var. Kocanızın babalık iddialarına inanıyorlar... ya da onun iyiliğini istiyorlar. Sonunda Witan velayeti bana verecek, bundan emin olabilirsiniz ama zaman çok önemli. Bekleyemem. Basitçe söylemek gerekirse, Eirik ölmeli ve sen de bu işi yapacaksın."

Sonra onu ayağa kaldırdı. "Ama önce oğlumu almak için Jorvik'e gidiyoruz."

"Sanmıyorum," dedi arkalarından sert bir ses.

Eadyth dönüp baktığında Eirik'in mutfaktan çıktığını, kılıcını kaldırdığını ve arkasından bir düzine adamın geldiğini gördü. Diğerleri bailey'den ve daha da fazlası meyve bahçesinin ötesinden geliyordu.

Steven kızın bağlı bedenini daha sıkı tuttu ve hançeri boğazına daha sert dayayarak kan akıttı. Eadyth, Eirik'in gözlerinin öfkeyle boynuna dikildiğini gördü ve aceleci davranacağından korktu.

"John burada ya da Jorvik'te değil. Onu bir daha asla göremeyeceksin Gravely. Gerçekte, bir gün daha yaşayamayacaksın," dedi Eirik sert ve acımasız bir sesle.

yavaşça ilerlerken.

Steven sertçe güldü. "Sanmıyorum, seni piç kurusu, tabii tatlı karının ödülüne benimle birlikte gitmesini istemiyorsan." Bıçağı daha derine bastırdı ve Eadyth boynundan aşağıya ve tuniğinin altından ıslak damlaların aktığını hissetti.

Eirik'in incelmış dudakları gerginlikle seğirdi ve onlara doğru ilerleyişini durdurdu.

"Bir takas o zaman," diye teklif etti Eirik bariz bir isteksizlikle. "Eadyth'in özgürlüğüne karşılık senin kaçışın."

"Takas gücün yok. Kaltak benimle geliyor. Sanırım Eadyth'in hayatını riske atmazsın, yine de bunun değerini anlayamıyorum."

"Benim için çok değerli," dedi Eirik boğuk bir sesle ve bir an için Eadyth'in gözlerini anlamlı bir şekilde tuttu. Sonra tekrar Steven'a baktı. "Ama onu benden almana izin vermeden önce seni öldürürüm ve onun hayatını da tehlikeye atarım. Çek o iğrenç ellerini karımın bedeninden."

Tehlikeyi umursamayan Steven şeytanca kıkırdadı ve bıçağı daha sıkı bastırdı, diğer elini de tanıdık bir şekilde göğsünün üzerine koyup sıkı. Eadyth acıyla inledi ve Eirik'in öfkesini dizginlemek için umutsuzca çabalarken ellerini iki yanında sıkıca kenetlediğini gördü.

Steven onu da yanına alarak geri çekilmeye başladı. Onun geriye doğru attığı her adımda Eirik ve adamları dikkatle ilerledi.

"Sana yemin ederim," dedi Eirik sonunda, neredeyse Steven'ın atının bir ağaca bağlandığı noktaya geldiklerinde, "eğer Eadyth'i şimdi serbest bırakırsan, en az bir saat boyunca seni takip etmeyeceğim. Ne de adamlarımdan biri."

Steven duraksadı, Eirik'in yeminini düşünüyor gibiydi.

"Yeminlerime sadık olduğumu biliyorsun Steven. Şimdilik teslim ol."

Sonunda Steven başını salladı ve eyerine sıçrayarak Eadyth'i acımasızca tekmeleyip yere düşürdü. Steven atını sürüp giderken Eadyth onun kendisine verdiği endişe verici mesajı duymamış olamazdı.

"Geri döneceğim, Eadyth."

On Sekizinci Bölüm

Eirik onu kaleye geri götürmekte ve yatak odalarına taşımakta ısrar etti; burada boynundaki kanı nazik bir dikkatle sildi ve yaranın etrafına bir çarşaf sarmaya çalıştı. Gıdaklayan Girta'yı kovarak uzaklaştırdı ve Eadyth'e bakma teklifini reddetti. "Ben kendi karıma bakabilecek kapasitedeyim," dedi boğuk bir sesle. "Git ve Britta'ya bak. O çok acı çekiyor. perişan."

Eadyth, Eirik'e bunun sadece derin bir sıyrık olduğunu söyleyip durdu ve bağlatmayı reddetti. "Kutsanmış Aziz Beatrice!" diye bağırdı sonunda, Eirik'in telaşını tokatlayarak.

Ellerini çek. "Beni fil sargılı Bertha'ya benzeteceksin. Ayrıca kesiği en iyi hava iyileştirir."

"Bir süre sessizce uzan Eadyth ve her şeyi 'idare etmeye' çalışmayı bırak. Bugün büyük bir şok yaşadın," diye yumuşak bir gülümsemeyle onu azarladı. Yatağın kenarına onun yanına oturarak, konuşurken yüzündeki kıvrıkcık saç tellerini fırçaladı ve parmak uçlarını öptü. Eadyth onun sert çenesindeki ve fırtınalı gözlerindeki endişeyi görmezden gelemedi. Adamın nazik hizmeti kocalık görevinden daha fazlasını ifade ediyordu ve Eadyth onun kendisine daha fazla değer vermeye başladığını umuyordu.

"Tykir ve Sigurd hizmetkarlarımı yola çıkmaya hazırlıyorlar," diye devam etti, "ama döndüğümde konuşmamız gereken başka konular var. Bugün Steven'ın o bıçağı boğazına dayadığını gördüğümde, ben... ben..." Soğukkanlılığını korumak için açıkça mücadele ederken sözleri kesildi.

Beni önemsiyor, diye düşündü Eadyth sevinçle.

"Steven'ın peşinden mi gidiyorsun?"

Başını salladı. "Ona söz verdiği saati vereceğim, ama bir dakika daha fazla değil."

Eadyth kocasının onuruyla gurur duydu ve uzanıp bıyıklarla kaplı çenesini parmak uçlarıyla okşadı. Üç gündür o kasvetli yeraltı odasında yaşıyordu ve bir banyoya, sıcak bir yemeğe ve yumuşak bir yatağa ihtiyacı vardı. Ama şu anda bunun için zamanı yoktu. Daha değil.

"Piç kurusu şimdiye kadar kaçmıştır herhalde," diye homurdanarak aniden ayağa kalktı.

"Başka bir zaman olacak."

"Kesin olarak." Kelimeleri gıcırdatarak söylerken solgun gözleri mavi buz parçaları gibi parlıyordu.

Bir süre yatakta onun yanına uzandı, sanki son birkaç yıldır olmaya zorlandığı sert kaya değil de kırılğan bir cam parçasıymış gibi ona sarıldı. Ve aşk, ruhunu daha iyi bir hayat için umutla doldurdu. birlikte yaşayabilecekleri bir hayat.

Sonunda isteksizce ayağa kalkarken onu usulca öptü. Bastırarak onun Parmak uçlarını dudaklarına götürerek, onun söylemek üzere olduğunu bildiği aşk sözcüklerini durdurdu. Gözlerinden pişmanlık dolu ılık yaşlar süzüldü.

O gittikten sonra, Eadyth uykuya dalarak kendini şaşırttı. Uyandı Saatler sonra kule çanının çaldığını duydu, kaleye gelen ziyaretçileri haber veriyordu.

Elleriyle giysisindeki kırıksıklıkları çabucak temizledi ve yüzüne soğuk su çarptı. Girta'nın yatıp dinlenmesi yönündeki ricalarını duymazdan gelen Eadyth, yumuşak, beyaz bir pelerin taktı, ardından da başını Boğazındaki ince, kanla kaplı çizgiyi.

Büyük salondan bailey'e çıkan dik taş basamaklara çıktığında, Earl Orm ve maiyetinin kapılardan girdiğini, Eirik ve adamlarının da hemen arkalarında olduğunu gördü.

"Yolda karşılaştık," diye açıkladı Eirik attan indiğinde, kadının başörtüsüne ve başındaki tırbazana tiksintiyle bakarak. Ona birden fazla kez güzel saçlarını örtmesinden ne kadar nefret ettiğini söylemişti. "Şimdi de bir rahibeyle mi evlendim?" diye fısıldadı kulağının dibine.

"Bacaklarını beline dolamış bir rahibe gibi mi hissettin, kocacığım?" diye cesurca karşılık verdi.

Eirik kahkahalarla güldü ve birkaç dakika önce Eadyth'in aklına bile gelmeyecek bir yakınlıkla kolunu onun omzuna doladı.

bir gece önce. Sonra onu da beraberindekilerle birlikte salona çekti.

Eadyth aniden Eirik'in yüzündeki endişeyi ve vücudunu tutuşundaki sertliği fark etti. Durdu ve dehşet içinde elini göğsüne götürdü. "Ne oldu? Ne oldu şimdi? Steven başka bir şey mi yaptı? Kötülüğü hiç bitmeyecek mi?"

Eirik başını salladı. "Steven değil. Kont Orm Gloucestershire'dan yeni döndü ve bize... haberler getirdi," dedi acımasızca. "Ama izin verin Bu yeni konuyu özel olarak görüşelim."

Alarm Eadyth'in teninde kelebek kanatları gibi dalgalandı ve kalbi çılgınca çarpmaya başladı. *Gloucestershire mı? Witan'ın bulunduğu yer.*

Toplantı. John'la ilgili bir karar verdi mi? Oh, Kutsal Anne, lütfen... lütfen bize yardım et.

Girta onları salonun dışındaki özel odaya kadar takip etti; elinde birkaç dilim manchet ekmeği, soğuk et dilimleri ve sert peynirler vardı. Bir hizmetkâr da elinde bal likörü kadehleriyle onu takip etti.

Eadyth sehpa masasında Eirik'in yanına korkuyla oturmuş, ellerini gergin bir şekilde kucağında sıkarken, Orm, Tykir ve Wilfrid masanın karşısında oturuyordu. Genellikle onun için küstah ve alaycı sözler söyleyen Tykir bile uğursuz bir sessizlik içindeydi.

Eirik'in önüne koyduğu içkiyi reddetti ve Eirik de ısrar etmedi. Başka bir uğursuz işaret.

Hiç vakit kaybetmeden Eirik onu yatıştırdı. "Sakın korkma Eadyth. Kulağa geldiği kadar kötü değil."

Konuşmadan, sorgulayan gözlerle ona baktı.

"Witan, John'un benimle birlikte Edmund'un Glastonbury Manastırı'ndaki cenaze törenine katılmasını talep ediyor. Sonra John Winchester'a gidecek ve kral ona geçici bir vasi atayacak."

"Bir gardiyan! Oh, Tanrının tatlı annesi!" Sonra boğuk bir sesle, "Geçici mi?" dedi.

"Yeni Witan gelecek ay resmi olarak toplanana kadar."

"Oh, Eirik, bu haberin görüldüğü kadar kötü olmadığını nasıl söyleyebilirsin? Bu olabilecek en kötü haber."

Ellerini uzattı ve onun titreyen iki elini de avuçlarının içine aldı. "Güven bana, Eadyth. John'a zarar gelmesine izin vermeyeceğim."

"Nasıl?"

Earl Orm bal liköründen derin bir yudum aldı ve ön kolunu ağzına sildi. "Witan'ın birkaç üyesiyle zaten konuştum- Essex'li Sancakbeyi Byrhtnoth ve Mercia'lı Elfhre. Edred kral olsa bile Witan'da kalacaklarından eminler. Hampshire ve Doğu Anglia'dan Ethelwold. Hepsi de yeni kralın Gravely'li Steven'la ittifak kurmasındaki tehlikeyi gören güçlü soylular. Destek sözü verdiler."

Eadyth, Eirik'in sözlerindeki bilgeliği gördü ve bu adamlardan bazılarını kendisi de tanıyordu - dürüst niyetli iyi adamlar. Belki de velayet savaşında ona ve Eirik'e yardım edebilirlerdi.

Wilfrid, "Gençliğine rağmen Edred'in nasıl bir siyasi ip üzerinde yürüdüğünün farkında olması gerekir," dedi. "Kardeşi Edmund tüm Britanya'yı

onun hakimiyeti altında. Tek bir hata Edred'in muhalif krallar karşısındaki gücünü kaybetmesine neden olabilir."

Tykir, "Edred'in de kendi topraklarında arkasını kollaması gerekiyor," dedi. "Soyluları bu refah dönemlerinde çok zengin ve nüfuzlu hale geldiler. Kendi çıkarları, efendilerine olan sadakatlerinden daha ağır basıyor. Ve Edred, kardeşi Edmund kadar popüler değil. Onların beğenisini kazanmak için daha çok çalışması gerekecek."

"Evet, söylediklerinin hepsi doğru," dedi Eirik, sırayla her bir adama bakarak. Sonra tüm dikkatini Eadyth'e verdi. "Endişelerimiz için daha önemli olan

-Glastonbury Manastırı'na, oradan da John'la birlikte Winchester'a gideceğim. Edred'den beni çocuğun geçici vasisi olarak atamasını isteyeceğim," diye güvence verdi Eirik. "Edred'in kuzeni Başpiskopos Dunstan orada olacak ve kralı herkesten çok o etkileyebilir. Dunstan uzun zamandır Wessex Hanedanı yöneticilerinin gözde danışmanı. Ayrıca Dunstan, Frankland'da ona yaptığım bir iyilik için bana borçlu. *Çok büyük* bir iyilik. Şimdi işaretçimi çağıracağım."

"Larise ve Emma'yı da yanımızda götürebilir miyiz?"

"Hayır, Eadyth, burada Ravenshire'da onlarla kalmalısın. Sigurd'u onları eve getirmesi için gönderdim bile."

Kızgınlıkla ayağa kalkmaya başladı ama Eirik onu nazikçe sandalyesine geri itti. "Kendini sarayda göstermemen en iyisi. Önyargıdan ne kadar hoşlanmasanız da Witan bir kadının müdahalesine içerleyecektir. Ve sen de zaman zaman kendini kaybedip şirretleşmeye meyillisin." Sonuncusunu hafif bir gülümsemeyle söyledi. "Bu işi bana bırakmanız gerekecek."

Eadyth kocasının muhakemesine güvenmesi, sorunlarını çözebileceğine inanması gerektiğini biliyordu. Öyle olsa bile, onu bir yere yerleştirmek zordu. endişeleri başkalarının ellerinde.

Ama sessizce onaylayarak başını salladı.

Bir gece geçmesine rağmen Eirik dönmemişti ve Eadyth onu ve oğlunu umutsuzca özlüyordu. Ancak Eirik her gün gönderdiği mektuplarla ilerlemesini ya da ilerleyemediğini bildiriyordu. Kont Orm'un bahsettiği sancak beyleri Davalarını destekliyordılar ama kralın büyük konseyinin küçük bir parçasıydılar.

Eirik umutlarını daha çok Başpiskopos Dunstan'a bağlamıştı ama kurnaz din adamı bu iyilik için Eirik'le sert bir pazarlık yapıyordu. Diğer şeylerin yanı sıra,

Dunstan, Eirik'in kralın danışma konseyinde sancak beyi olarak görev yapmayı kabul etmesini talep ediyordu ki bu Eirik'in uzun zamandır küçümsediği siyasi bir pozisyondu. Dunstan kendi emirlerini yerine getirecek daha fazla piskoposun atanmasını umuyordu.

Ne yazık ki Eirik Kral Edred'le doğrudan konuşamamıştı, çünkü ailesinin kanından gelen fiziksel bir rahatsızlıktan, eklemelerindeki zayıflatıcı ve çok acı verici şişliklerden muzdaripti. Son zamanlardaki yağışlı hava yüzünden, kardeşinin Glastonbury'deki görkemli cenaze töreninden sonra günlerce yatalak kalmıştı.

Gravelly'den Steven da yoktu.

Bir gece daha geçti ve Eadyth'in sinirleri o kadar gergindi ki patlayacağından korkuyordu. Ağır fiziksel emeğin uyuşturuculuğunu ararken, her gün şafaktan gün batımına kadar canla başla çalıştı ve hoşnutsuzluğunu hizmetliler de aynı şeyi yapacak.

Eirik'in hazine odasındaki duvar halıları şimdi büyük salonu kaplıyordu ve özel odalar. Tüm kumaşları nemli alt kattan çıkarıp ikinci kattaki depoya taşıdı. Sonra da ince yünlerin kesilip dikilerek Eirik, Tykir ve Wilfrid için giysiler haline getirilmesini denetledi.

Mum yapımı için genellikle sonbahara kadar beklemesine rağmen o, Bertha, Girta ve yavaş yavaş iyileşen Britta önceki gün altı düzine taper ve on zaman tutucu mum üretti. Bugün Gilbert'a bal likörü yapmak için bir imbik inşa etmesine yardım etmeyi planlıyordu. Eirik'e mutfak avlusu ve ön bailey dışına çıkmayacağına dair söz verdiği için, kalenin yakınında geçici bir tesis inşa etmesi gerekecekti.

Emma önlüğünü çekiştirdiğinde Gilbert'ın kulübenin temel taşlarını yerleştirmesini izliyordu. "Godric," dedi Emma, kocaman mavi gözleri Eadyth'e yalvarıyordu. "Godric'e yardım et."

Eadyth çocuğun yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Ne oldu? Tatlım? Godric'i bulmana yardım etmemi ister misin? Yine senden mi saklanıyor?"

Emma başını sertçe salladı. "Hayır. Godric gitti."

Ani bir önseziyle Eadyth'in içini bir telaş kapladı. "Gel," dedi Emma'nın elini tutarak. Mutfakta Britta'nın bezelyeleri ayıklamasına yardım eden Larise'i aradı. "Godric nerede?"

Larise ve Britta şaşkınlıkla ona baktılar.

"Yestereve'den beri çocuğu görmedim," dedi Britta. Sonra, saldırıdan sonra olduğu gibi şişip kapanmamış olan gözleri endişeyle büyüdü. "Şimdi sen söyleyince, bu sabah ateşi yakmak için mutfağa gelmedi."

"John gittiğinden beri somurtuyor," diye ekledi Larise, umursamaz bir tavırla. "Boş yatak odalarından birinde Prince'le oynadığına şüphe yok."

"Burada kal Emma," diye uyardı Eadyth. Sonra bulaşıkhaneden ikinci kattaki yatak odalarına, bailey'den mutfak avlusuna kadar kaleyi aradı. Godric hiçbir yerde bulunamamıştı.

Eadyth Wilfrid'i bailey'de, yeni gelen bir ulaktan bir paket alırken buldu. Wilfrid ona mühürlü bir parşömen uzattı ve o da hemen açtı. Hızla Eirik'in sözlerini taradı.

Eadyth,

İyi haberlerim var. John ve ben yarın Ravenshire'a gidiyoruz. I sonunda Edred'le bir görüşme yaptı. Dunstan'ın gücü müthiş. Edred, John'un geçici vasiliğini kabul etti. Karşılığında çok şey bekliyor ama hepsini seninle konuşacak. Steven'ı görmedim ama çok kızgın olduğu söyleniyor. Kendine iyi bak.

*Kocan,
Eirik*

Heartling! Eadyth sevinçle gülümsedi ve haberini Wilfrid ile paylaştı. Sonra tartışmayı tekrar kayıp Godric'e çevirdi.

Wilfrid, "Köye gitmiş olabilir," dedi ve birkaç adamla birlikte kayıp çocuğu aramaya gitti. O gittikten sonra Eadyth mutfağa doğru yöneldi. Salonda Emma ile karşılaştı.

"Elma," dedi Emma ilgisiz bir tavırla. "Ne? Elma mı istiyorsun? Şimdi mi?"

"Hayır. Godric elmaları sever," dedi Emma tereddütle, sonra da düşüncelerini söze dökmeyi başardığı için gurur duyarak Eadyth'e baktı.

Eadyth birden Godric'in elmaya olan tutkusunu hatırladı, özellikle de ekşi erken çeşit. Eadyth küçük kıza doğru eğildi. İki elini omuzlarına koyarak ciddiyetle sordu: "Emma, canım, ne diyorsun?"

Godric elma toplamak için kalenin dışına çıkmış olabilir mi?" Emma şiddetle başını salladı.

Emma'yı mutfağa, Larise'e bezelyeleri hazırlamasında yardım etmesi için gönderdikten sonra Eadyth ayakta durdu ve bir deri ayakkabısını yere vurarak dalgın dalgın boşluğa baktı

sabırsızca. Godric kaleden ayrılmış olsaydı mutlaka görülürdü. Tüm kapılara ve kale duvarının belirli aralıklarına muhafızlar yerleştirilmişti.

Derin derin düşünerek Ravenshire yakınlarında gördüğü her elma ağacını gözünün önüne getirmeye çalıştı, sonra varış noktası olarak birbiri ardına ellediğinde başını salladı. Yol boyunca her yerde muhafızlar vardı.

Ama...

Eadyth gülümsedi, birden aydınlanmıştı. Yeraltı tünelinin çıkışının hemen dışındaki ağaç hariç, terk edilmiş koter kulübesinin yanında. Ve şimdi Düşündü, o elmalar özellikle ekşiydi ve Godric'in damak tadına uygundu.

Boş salonda Godric'in peşinden gönderecek birini aradı. Wilfrid dönene kadar bekleyebilirdi ama... hmmm. Tereddütle alt kata açılan kapıya doğru ilerlerken, belki de aşağı inip Godric'in orada olduğuna dair herhangi bir kanıt olup olmadığına bakabileceğini düşündü.

Bir fener yakarak nemli koridorda ilerledi ve dış girişin yanında bir elma çekirdeği gördüğünde memnuniyetle sırttı. Kapının kapalı olduğunu görünce gülümsemesi daha da arttı. Küçük şeytan dışarı çıkmış olmalıydı ve kapı arkasından kapandığında, kalenin etrafından dolaşıp ana girişten geçmekten başka geri dönüş yolu yoktu. Emirlerine itaatsizlik ettiği için Wilfrid'den dayak yemekten korktuğuna şüphe yoktu.

Küçük çocuk için böylesine ağır bir cezayı kolayca önleyebilirdi. Kapıyı hafifçe aralayarak dışarı baktı ve hatasını hemen fark etti.

Gravelly'li Steven tam zırhı ve altı sert görünüşlü adamıyla orada duruyordu. Tembel tembel bir ağaca yaslanmış, bir elmayı kemiriyordu. Godric görünürde yoktu.

"Gümüş Fahişe ile tanışmak ne büyük bir zevk. Northumbria!" Çığlık atmasına fırsat vermeden onu yakaladı ve gözlerini bağlayıp ağzını tıkadı, el ve ayak bileklerini bağladı. Sonra onu önündeki atın üzerine attı ve dörtnala uzaklaştı.

Eadyth'in aklına ilk olarak Eirik ve onun emirlerine bir kez daha karşı geldiği için ne kadar kızacağı geldi. Ama hemen ardından daha acil endişeleri olduğunu fark etti; kendisinin ve Godric'in güvenliği.

Eadyth'e doğru bir saat gibi görünen bir süre at sürdüler. Sonunda durduklarında Steven onu kabaca attan indirdi ve ayak bileğindeki bağları çözdü. Kadın dizlerinin üzerine düştü. Parmakları üst kolunu ısırdı ve onu bir dizi taş basamaktan yukarı ve uzun bir koridora doğru itti.

Ancak içeriye iyice girdiklerinde göz bağını çözdü. Sonra Eadyth tanımadığı küçük bir malikânede olduklarını gördü.

Steven onu hâlâ önünden iterek, aşağıda meşalelerle aydınlatılmış küçük bir odaya bakan bir galeriye götürdü. Eadyth gördükleri karşısında dehşetle irkildi ve Steven'ın kollarını tutuşundan kurtulmaya çalıştı ama nafile. Gözlerinden yaşlar süzülüp taşarken ağzındaki tıkacın arkasından sessizce cıgılık attı.

İnleyen bir Godric odanın ortasında duruyordu, kolları başının üzerine kaldırılmış ve açıkta duran bir kirişin üzerindeki ipe bağlanmıştı, ince vücudu odanın serinliğine maruz kalmıştı. Bir muhafız, kucağında bir kılıçla yakındaki bir sandalyede kayıtsızca oturuyordu. Eadyth adamın üzerinde hiçbir yara görmemişti.

Değerli bir çocuktu, sadece birkaç çürüğü vardı ama gözleri korkudan kocaman açılmıştı ve vücudu titriyordu.

Steven yeterince gördüğünü hissettiğinde, onu iterek başka bir koridora doğru çevirdi, sonra da küçük bir odaya götürdü. Eadyth etrafta hiç hizmetçi görmemişti. Malikâne terk edilmiş gibi görünüyordu. İçeri girdiklerinde, Steven asılı duran birkaç sabuntaşı muma bir meşale tuttu. Ona oturmasını işaret etti. Sonra ağzındaki tıkacı çıkardı ama hâlâ arkadan bağlı olan bileklerini çözmedi. Bir sandalyeye çöktü.

ve ona kötü niyetle baktı.

Steven'ın görünüşü Ravenshire'dan kaçtığından beri geçen birkaç gecede daha da kötüleşmişti. Bir zamanlar tanrısal bir yakışıklılığa sahip olan zayıf ve kaslı vücudu hastalıklı bir zayıflığa dönüşmüştü. Gri bir solgunluk, sağlıklı cildini renklendiren bronz rengi silmişti. Eskiden siyah ipek gibi gür ve parlak olan saçları bile yüzüne doğru sarkmıştı.

"İyi değilsin," dedi hiç düşünmeden.

"Evet, ama yakın gelecekte bu hayatı terk edeceğimi sanma. Önümde uzun yıllar var kaltak ve oğlumuz aracılığıyla mirasımı güvence altına aldıktan sonra Kutsal Topraklar'a gideceğim. Hastalığıma çare bulacağına söz veren Sarazen bir doktor var."

Eadyth omuz silkti. "Steven, Godric'i serbest bırak. Çocuk sana zarar vermedi."

"Hayır, çocuk için planlarım var." Kötü kötü kıkırdadı, sonra öksürük krizine girdi ve sonunda kanlı balgamını keten bir beze tükürdü.

"Ne tür planlar?" diye sordu, korkusunu Steven'dan saklamaya çalışarak, onun acısından zevk alacağını hissederek.

Öne doğru eğildi ve Eadyth kendisine doğru gelen kötü nefesten neredeyse sersemleyecekti.

"Eadyth, sana kocanı öldürmeni ve evliliğimize yol açmanı söylemiştim. Onun yerine, piç eşini üzerime saldın. Tsk, tsk! Emirlerime böyle itaatsizliğe tahammül edemem. Gerçekten, Eadyth, ne yapmalıyım günahların için seni cezalandırmak mı?" Sanki birden aydınlanmış gibi işaret parmağını başının yan tarafına vurdu. "Ah, çocuk!"

"Hayır, benden öç almak için Godric'i öldüremezsın," diye bağırarak ayağa fırladı.

Steven öne doğru eğildi ve onu sandalyesine geri itti. "Öldürmekle ilgili hiçbir şey söylemedim," dedi sakince, soğuk mavi gözleri onu küçümseyerek bıçaklıyordu. "En azından, henüz değil."

Eadyth, Steven'ın neşesiz gülümsemesi altında sandalyesinde huzursuzca kıpırdandı. Sonunda ölümcül soğuklukta bir sesle, "İşte böyle olacak *müstakbel karım*. Sana bir şişe daha zehir vereceğim, tıpkı daha önce yapamadığın gibi.

daha önce kullan. Bunu kocanıza vereceksiniz. Bu özel zehir hiçbir iz bırakmaz ve ölümün acısız olduğunu bilmek sizi memnun edecektir, neredeyse Derin bir uyku gibi. Sonra, uygun bir zaman geçtiğinde... mesela dört gece, evleneceğiz. Ve sonsuza dek mutlu yaşayacağız." Şeytani bir memnuniyetle sıırttı.

"Bunu neden yapayım ki?"

"Çünkü seni baş belası sürtük, başka seçeneğin yok. Eğer planlarımızdan birine, özellikle de kocana bahsetmeye cüret edersen, çocuk acı çekecek. Akla hayale gelmeyecek acılar, hayal bile edemeyeceğiniz işkenceler." Nefes nefese kaldı ve başını salladı.

"Eğer Eirik üç gün içinde ölmezse, özel bir Ravenshire'da sana bir paket getirdim. Çoğu kadın gibi siz de sürprizleri seviyorsunuz, değil mi?" diye sordu. "Kafası kapınıza teslim edilecek" demeden önce birkaç uzun dakika bekledi.

Steven'a dehşet içinde bakarken Eadyth'in yüzünden yaşlar süzülüyordu. Şeytani ele geçirilmeye hiç inanmamıştı ama artık inanıyordu.

Steven ayağa kalktı ve köşedeki küçük bir paleti işaret etti. "Bu gece burada uyuyabilirsin ya da kararını vermek için kaç gece gerekiyorsa o kadar uyuyabilirsin. Sonunda, başka bir yol olmadığını kabul edeceğinizden eminim."

Kapıyı arkasından kilitledi ama adam uzaklaşırken şeytani kahkahasını duyabiliyordu.

O günün geri kalanında ve uykusuz geçen gecede Eadyth tüm alternatifleri düşündü ve çoğunu uygulanamaz olduğu için bir kenara attı.

Umutsuzca Eirik'e söylemek istedi ama yapamayacağına karar verdi. Steven'ın içinde hâlâ bir casus olup olmadığını bilmeden Godric'in hayatını nasıl riske atabilirdi?

Ravenshire mı? Eirik'in öfkesi kaledeki herkes tarafından görülebilirdi.

Ama elbette Eirik'i öldürmeyecekti. Kimseyi öldürmezdi ama severek büyüdüğü kocasını kesinlikle öldürmezdi. Ancak Steven bunu bilmiyordu. Görebildiği kadarıyla, onların bir mantık evliliği idi, Kocasının koruma ihtiyacına ve Eirik'in toprak ve servet ihtiyacına uyacak şekilde ayarlandı.

Kendisi gitmeyi, hatta belki de Kilise'ye sığınmayı düşündü. Ama bu John'u Eirik'le bırakmak anlamına geliyordu. John'un güvenliğini sağlayacaksa bu acı verici ayrılığa bile katlanabilirdi. Ama öyle olmayacaktı. Steven, John'a ulaşmak için Eirik'i öldürme çabalarını daha da yoğunlaştıracaktı. Oğlunu.

Steven'ı kendisi öldürebilseydi, öldürürdü. Ama onunla olan temaslarında bir kez olsun kendisini saldırıya açık bıraktığını düşünememişti. Eğer Eirik şimdiye kadar iblisi öldürmekte başarısız olduysa, Steven'ı nasıl öldürebilirdi? başarılı olmayı umuyor musun?

Eadyth kafasındaki ikilemi bir ileri bir geri tartıştı. Eirik'e söylediği, kendisini ve oğullarını asla ama asla Steven'ın pis ellerine teslim etmeyeceğine dair sözlerini tekrar tekrar hatırladı. Önce kendisinin öleceğine yemin etmişti.

Sonunda, Eadyth'in John'la birlikte yapmaya karar verdiği şey de tam olarak buydu: ölmek.

Ertesi sabah Steven odasının kilidini açmak için geri döndüğünde Eadyth duyularını kontrol altına almıştı. Eirik'i görünüşü konusunda kandırırken oldukça iyi bir oyuncu olmuştu. Şimdi de bu uzmanlığından yararlanıyordu.

Steven'a tahta gibi bir sesle, "Katılıyorum," dedi.

"Yapacağını biliyordum," dedi kendinden memnun bir sırıtişla. Tuniğinden zehir şişesini çıkardı ve ona uzattı. Eadyth onun banyo yapmış ve tıraş olmuş olduğunu fark etti. Neredeyse eski haline benziyordu. Ve Eadyth, eski cazibesini kullanmayı seçerse muhtemelen hâlâ onu cezbedebileceğini biliyordu.

bazı güvenen kadınları baştan çıkarıcı tuzaklarına düşürebilir. Ya da Edred'in Witan'ının soylularını kandırabilir.

"Ravenshire'a mümkün olduğunca çabuk dönmeniz en iyisi," diye tavsiye etti. "Muhbirlerimin söylediğine göre Eirik henüz John'la birlikte dönmemiş. Size önerim

Ona benimle burada olduğunu söyleme. Ormanda kaybolduğunu ya da öyle bir şey olduğunu söyle. Bir şeyler düşüneceksin. Kadınlar Yalan söylüyorsun."

Ve erkekleri de. Seni hilekâr sefil. "Benimle dönmesi için Godric'i serbest bırakmalısın."

Başını sertçe salladı. "Eirik'in ölümünü kanıtlayana kadar burada kalacak."

Eadyth'in kalbi dehşetle doldu. "Ama zavallı çocuğu işkence görmesi için burada bırakmam."

"Ona işkence yapılmadı, görevinizde başarısız olmadığınız sürece de yapılmayacak."

"Sana neden inanayım ki?" diye fevri bir şekilde bağırdı.

Steven'in incelmış dudaklarının yanında bir kas seğirdi ama Eadyth'in beklediği gibi ona vurmadı. "Çocukken bana kötü davranıldı.

Aynı yaştayız," diye açıkladı Steven onu şaşırtarak. "Buna inanmakta güçlük çekebilirsiniz ama aynı acıyı başka bir çocuğa çektirmekten hiç zevk almıyorum. Evet, Eirik'in çocukken onu nasıl dövdüğümü anlattığını biliyorum, ama o zaman bile çocuklara işkence etmekten zevk almadığımı biliyordum. Bir yetişkin... işte bu farklı bir konu."

Eadyth, Steven'in kan çanağına dönmüş gözlerinde yakıcı bir acı gördü, bir an için kendini unutup uzak geçmişindeki bazı olayları hatırlayarak boşluğa baktı. Çocukken başına ne gelmiş olabilirdi ki zihnini bu kadar çarpıtmıştı?

"Tuhaf bir ahlak anlayışın var Steven. İnsanlara korkunç, korkunç şeyler yapıyorsun. Ama yine de sırf Godric'e zarar vermeyeceğini iddia ediyorsun-"

Tatsız geçmişini temizlemek istercesine başını sertçe salladı ve tersledi, "Yeter! Sana kendimi açıklamama gerek yok. Gel bakalım. Aşağıda bir çiftçinin arabası bekliyor. Ravenshire'a şık bir şekilde dönün leydim."

Eadyth'in göz bağı ve ağız tıkacı da dahil olmak üzere tüm bağları tekrar takıldı ve bir vagonun yatağı olması gereken bir yere zorla sokulup üzeri samanla örtüldü. Ayrılmadan önce Steven ona şöyle dedi: "Üç gün, Eadyth. Yoksa sana 'hediyemi' alırsın."

Ravenshire'dan birkaç post ötede çiftçi arabasını durdurdu ve onu serbest bıraktı. Ona yolu işaret etti, sorularına cevap vermeyi sert bir şekilde reddetti, sonra döndü ve ters yöne gitti. Eadyth yola koyuldu

eve doğru uzun bir yürüyüş yaptı ve gizli tünelden kaleye girdi. Steven'dan gelebilecek habersiz ziyaretleri engellemek için içeriden tüneli kapattı.

Neyse ki Eirik ve John henüz Wessex'ten dönmemişlerdi. Kendini toparlamak ve planlarını yapmak için zamanı vardı. Ve her ne kadar şüpheli olsalar da, telaş içindeki Wilfrid ve Ravenshire çalışanları onun açıklamasını kabul ettiler. ormanda Godric'i ararken kaybolur.

O akşam Eadyth planında kendisine yardımcı olması için Britta'yı aradı. Steven'ın elinden bizzat acı çekmiş olan hizmetçi, Eadyth'in böylesine sert bir adım atma ihtiyacını anlayabilirdi. En azından Britta'nın anlayacağını umuyordu.

"Sen salak mısın?" Britta, Eadyth'in hikâyesini dinledikten sonra haykırdı. "Kendinin ve John'un ölümünü planlamana yardım etmemi mi istiyorsun?"

"Gerçek ölümlerimiz değil, sadece sahte ölümlerimiz. Söylediklerinde ciddi olduğunu herkesten çok sen biliyorsun. Eğer emrettiği şeyi yapmazsam Godric'in kellesini uçuracak."

"Ve sana Ravenshire Lordu'nu öldürmeni mi emrediyor?"

"Evet, sonra da onunla evlen."

Britta bu ihtimal karşısında tiksintiyle ürperdi. "Ama başka bir yolu olmalı. Eğer bunu efendiyle konuşursanız-"

"Hayır, yapamam. Steven bunu öğrenir ve Godric'e zarar vererek benden intikamını alır. Dahası, Eirik daha da büyük bir öfkeyle Steven'ın peşine düşer ve ben onun hayatı için de endişeleniyorum." Son sözleri çıplak bir fısıltıyla söylenmişti ve gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

"Ravenshire Lordu'nu seviyorsun o zaman?" Britta şefkatle elini Eadyth'in elinin üzerine koyarak sordu.

Eadyth konuşmadan başını salladı.

"Ölümünü öğrenmek efendinin kalbini kırar. Seni çok seviyor."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Eadyth umutla sordu.

"Gözleri olan herkes onun önemseydiğini görebilir. Eğer onu seviyorsan, onu nasıl bu kadar incitebilirsin?"

"Onu seviyorsam bunu nasıl yapmayabilirim? Herkes için en iyisi bu. Tek yol bu." Boğazındaki umutsuzluğun acı tadını yuttu ve Britta'nın iki elini de kendi ellerinin arasına aldı. "Wilfrid'i sevdiğini biliyorum ve o da seninle evlenmek istiyor. Hayır, itiraz etmeyin. Farklı geçmişlerinizle ilgili endişelerinizi biliyorum... bunu daha sonra tartışacağız. Ama bir düşünün.

Siz bu durumda olsaydınız ve Wilfrid'in hayatından endişe etseydiniz, ne yapardınız?"

"Ah, hanımefendi!" dedi usulca, Eadyth'in başka seçeneği olmadığını tamamen anlamıştı. "Ne kadar süre saklanmanız gerekiyor?"

Eadyth omuz silkti. "Steven sonunda ölene kadar."

"Ama bu yıllar yıllar sürebilir."

Umutsuzca başını salladı.

"Peki ya Eirik yeniden evlenmeye karar verirse?"

Eadyth'in nefesi kesildi. Bu olasılığı hiç düşünmemişti. Önündeki yılları hayal etti... yalnız, kimsesiz ve ıssız. Güçlü olmak için kendini hazırladı. "O zaman sonsuza dek 'ölü' kalmam gerekecek, ancak John reşit olduğunda Hawks'un İni'ni devralmak için geri dönebilir."

"Peki o zaman ölümden döndüğünde kendi 'ölümünü' ve sizin ölümünüzü nasıl açıklayacak?"

"Oh, bilmiyorum. Tüm bu sorular! Zamanı geldiğinde bunun için endişeleneceğim. Bana yardım edecek misin Britta? Sen benim tek umudumsun."

Britta isteksizce kabul etti.

"Yakında yapılmalı. Belki yarın. En geç ertesi gün. Steven bana sadece üç gün verdi."

"Peki ya Godric?"

"Bence Steven, John ve benim öldüğümüzü öğrenince onu serbest bırakacak. Söylediği bir şey bana çocuğa gereksiz yere işkence etmeyeceğini düşündürüyor. Steven'in çocukken kötü muamele gördüğüne inanıyorum."

Britta ona şüpheyle baktı. "Peki nasıl 'öleceksin'? Sana verdiği zehirle."

"Hayır, Eirik'in incelemesi için 'ölü' bedenler olamaz. Ateşi düşünmüştüm ama bu Emma'nın tekrar yaşayamayacağı kadar yıkıcı olurdu. Beni ve John'u kaybetmek onun ve Larise için yeterince zor olacak."

"Boğulmak mı?"

"Bunu düşünmüştüm ama yakınlarda büyük su kütleleri yok, Kanıtları alıp götürecektir kadar güçlü akıntıları olanları. Eirik de cesetlerimizi arayacaktı."

"Sonra ne olacak?" Britta dehşet içinde ona bakakaldı.

"Tepelerde yağmacı kurt sürüleriyle ilgili sorunlar olduğunu duydum. Sizce vahşi hayvanların kurbanı olmuş gibi davranabilir miyiz?"

"Kanıt olması gerekirdi, değil mi?"

"Evet, ama kanlı giysilerimizin parçaları ve bazı kemikler olsaydı
."

"Kemikler! Ne tür kemikler?" Britta Eadyth'den uzaklaşırken
akıl sağlığını kaybettiğinden korkup korkmadığını sordu.

Belki de öyleydi. "Düşünüyordum da, belki siz-"

"*Ben mi?* Ne? Ne planlıyorsun? Tanrım," dedi, farkındalık bir şimşek gibi
üzerine çakarken, "birkaç mezar soymamı istiyorsun, değil mi?"

Eadyth neşesiz bir şekilde gülümsedi. "Hayır, ben bile *o kadar* ileri
gitmezdim. Bence mutfaktaki kasaplardan aldığımız hayvan kemiklerini
kullanırsak ve onları biraz parçalarsak, Eirik çok fazla sorgulamayabilir."
Britta'ya umutla baktı. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Bence sen aptalsın."

Planı tartışacak zamanları kalmamıştı çünkü Girta odanın kapısını çaldı ve
sevinçle, "Ravenshire renklerini taşıyan atlılar yaklaşıyor. Bunlar
Glastonbury'den dönen Eirik ve genç John olmalı. Acele edin."

Eadyth Britta'yı kucakladı ve ona içten bir fısıltıyla teşekkür etti. "Benim
için yaptıklarını asla unutmayacağım."

Britta kemik toplamaya giderken, "Sanırım ben de bunu asla
unutmayacağım," diye homurdandı.

Eirik ve hizmetkârları içeri girdiğinde Eadyth henüz bailey'e varmıştı. John
atından atladı ve heyecanla konuşarak onun kollarına atıldı.

Anne ona sarılıp defalarca öperken, o haykırdı: "Cenazeyi görmeliydin anne.
Çok fazla insan vardı ve hepsi kral için ağlıyordu. Ve altın dizginli iki yüz beyaz
at vardı. Prens Edwy ve Prens Edgar'ın kendi midillileri vardı. Ve ben zar
oynamayı öğrendim..."

Eadyth atından inmekte olan Eirik'e ters ters baktı. "Dice?"

Ama John biraz da utanarak devam eden kucaklamadan kurtulmaya çalıştı,
"...ve Kral Edred ve Dunstan adında bir rahip benimle Peder hakkında konuştular
ve bana bir adam hakkında sorular sordular, Steven, sanırım... en azından, kral ve
bu..."

John konuşmaya devam etti ve sonunda Eadyth onu kale merdivenlerinden
yukarı kışkırttı

Larise ve Emma'nın beklediği yere. Eadyth o anda döndü ve kocasının kollarına
girerek ona sıkıca sarıldı. Gözyaşlarını durduramıyordu

Yüzünden aşağı akıyordu. Eirik'le geçireceği her an çok değerliydi.

Eirik şaşkınlıkla Eadyth'e baktı. O hiç böyle olmamıştı. Daha önce de toplum içinde gösteriş yapmıştı. Oğlunun akıbeti hakkında endişelenmişti ve John'la birlikte Dunstan'ın manevraları yüzünden uzun süre gecikmişlerdi. Ciğerlerindeki nefesi sıkmasının ve tuniğinin önünü ıslatan gözyaşlarının nedeni şüphesiz rahatlamaydı.

Bundan da öte, ona sarılmasının kendisini özlediği anlamına geldiğini umuyordu.

Onu ne kadar özlemiş olsa da.

Onu seviyorum, diye düşündü Eirik hayretle. Artık aklında hiçbir soru işareti yoktu. Eirik'in bu gerçeğe ulaşması için ondan uzakta geçirdiği sadece bir gün yetmişti ama bunu ona mektuplarında söylemek istememişti. Ona aşkını ilk kez söylediğinde yüzünü görmek istiyordu.

Onu seviyorum.

Eirik hıçkırarak ağlayan karısına baktı ve gülümsedi. Arada sırada -aslında arada sırada olduğundan daha fazla- cadalozluk yapmasının bir önemi yoktu, diye düşündü alaycı bir gülümsemeyle. Ve bir noktaya kadar onun otoriter tavırlarına katlanabiliyordu. Dudaklarında alaycı bir gülümseme daha belirdi. Yatak sporunda onunla eşleşmeye devam ettiği sürece... ve ona onu sevdiğini söylediği sürece... ve ona ve çocuklarına sıcak bir aile sağladığı sürece... ve....

Eirik'in düşünceleri, *onu sadece sevdiğimi* fark etmesiyle son buldu. *Mantıklı bir nedeni yok. Beni iyi ve güzel bir şekilde tuzağa düşürdü. Sivri dilli, eşek arısı cadı!*

Eirik onun saçlarının tepesini öperek ve bir kolunu omzuna atarak onu kendi tarafına çekerek, "Sus, canım," dedi.

Wilfrid bir adım öne çıktı. "Bildirmem gereken çok şey var. O açgözlü Godric-"

Eirik ona el salladı. "Daha sonra. Önce karımı rahatlatırdım." "Ama-"

Eirik, Wilfrid ve diğer hizmetkârları görmezden geldi. Larise ve Emma koridorun diğer tarafındaydı ve Girta tarafından geride tutulmuşlardı. Sonra... sonra selamlayacaktı

Çocuklarını iyi ve düzgün bir şekilde. Şimdilik karısıyla yalnız kalmak istiyordu... hayır, buna *ihtiyacı vardı*.

Yatak odasının kapısı arkalarından kapanır kapanmaz Eirik kollarını Eadyth'in başının üzerine koyarak onu kapıya doğru bastırdı. Kızın gözleri vahşiydi ve Eirik'in gözleriyle buluşmayı reddederek sağa sola bakıyordu. Ve sanki acı çekiyormuş gibi inliyordu.

"Eadyth, sevgilim," dedi boğuk bir sesle, çenesini yerinde tutarak onu kendisine bakmaya zorladı, "benim seni özlediğim kadar sen de beni özledin mi?"

"Umutsuzca. Seni umutsuzca arzuladım," diye itiraf etti her zamanki çekingenliğiyle.

Eirik'in kalbi göğsünde neredeyse patlayacak kadar genişledi ve asası ona karşı sertleşmeye başladı. Kendisinin de onu ne kadar çaresizce "arzuladığını" göstermek için karnına bastırdı.

"Edred'in sarayında çok güzel kadınlar olduğuna şüphe yok," dedi, işaret parmağıyla onun çenesini sevgiyle çizdi, sonra küçük öpücüklerle yolunu takip etti.

"Hiç şüphesiz," dedi acımasızca. Kanı yoğunlaştı ve teni ısındı. Belleri istekle ağırlaşırken, karısını gereksiz bir aceleyle yataklarına atmamak için kendini zorlamak zorunda kaldı.

Kalçalarını ona karşı yukarı doğru kaldırdı ve Eirik'in nefesi kesildi. Onun kendisini istediği kadar, kızın da kendisini şiddetle istediğini gördü.

"Ve hiç şüphe yok ki o kadınlar sizin için... müsaitti."

Gerçekten de onu doğurduktan sonra başka kadınları fark ettiğimi mi düşünüyor? "Hiç şüphesiz." Memnuniyetle, onun gözlerinin öfkeyle parladığını gördü.

"Peki tatlı ve nazik miydiler?"

Savunmasız ve güvensiz görünen benim şirret Eadyth'im mi? "Hiç şüphesiz," dedi ipek gibi, dudaklarına gülümseyerek.

Hoşnutsuzluğunu göstermek için dişleriyle adamın alt dudağını ısırdı.

Aynı şeyi onunkine de yaptı ve devam etti: "Ama tuhaf bir ekşilik arzum vardı... ve *beni* baştan çıkarabilecek bir kadın. Böyle bir kadın tanıyor olabilir misin?"

"Belki." Ve onun dudaklarına karşı gülümsedi.

Dilinin ucuyla onun baştan çıkarıcı benine dokunarak, istemsiz bir iç çekişle ayrılan dudaklarının kenarını yokladı. "Söyle bakalım, benim pek de tatlı ve *teklifsiz* olmayan karım, senin için ne yapmamı istersin?"

"Ağrımı dindir," dedi usulca, onu şaşırtarak. "Beni ele geçiren bu tatlı, sıcak ağrıdan beni kurtarabilir misin?"

Eirik'in dizleri neredeyse bükülüyordu. Onu belinden tutarak ayak parmakları yere değecek şekilde kaldırdı ve bacaklarının arasına yaslandı.

İnledi ve boynunu geriye doğru kaldırdı.

"Neredeyse körüm Eadyth, bunu biliyorsun-"

İnanmadığına dair hırıltılı bir ses çıkardı.

"-bu nedenle bana nerenizin *acıdığını* göstermeniz gerekecek."

Yarı aralık, tutkuyla parlayan gözlerle ona baktı. Onun gözlerini tutarak, ellerinden birini cesaretle kalbinin üzerine koydu.

Ve neredeyse hızla kayan kontrolünü kaybediyordu. İki eliyle başını kavrayarak onu vahşi bir yoğunlukla öptü ve son iki gecenin bastırılmış tüm özlemine açığa çıkardı. Aceleyle dudaklarına yapışarak onu kendisine açması için yalvardı, ardından diliyle ağzını keşfetti. Kız, onun güçlü hâkimiyetine boyun eğdiği ve öpücüklerine aynı ölçüde karşılık verdiği açlığıyla onu neredeyse paramparça ediyordu.

Onu yutmak istiyordu. Onun kendisini yemesini istiyordu.

Onu, kendisini yakıp kavuran sıcaklıkla kavurmak istiyordu. Onu kendi sıcak ateşle sarmasını istiyordu.

Onu zamanın sonuna kadar sevmek istiyordu. Ve onun da bu sevgiye karşılık vermesini istiyordu.

Ama tek söyleyebildiği, "Eadyth," oldu yumuşakça, merakla, tekrar tekrar, öpücükler, çılgınca okşamalar ve gittikçe büyüyen bir uyarılma arasında. Sonunda ağzını onunkinden ayırdı ve hırıltılı bir şekilde nefes aldı. Yapabilirdi daha fazla dayanamadı. Onu kollarına alarak birkaç kısa adım yürüdü ve yavaşça yatağa yatırdı.

Sarsıntılı, acil hareketlerle birbirlerinin soyunmasına yardım ettiler, Bazen aceleyle kumaşları yırtıyorlardı. İkisi de çırılçıplak, nefes nefese kaldıklarında Eirik, Eadyth'in üzerine eğildi ve vücuduna sarıldı. Bir elini aralarına koyarak kızın nemli saçlarına aşinalıkla dokundu.

"Benim için hazırsın, Eadyth," diye mırıldandı.

"Günlerdir senin için hazırım kocacığım. Belki de bir ömür boyu," diye itiraf etti kırık bir fısıltıyla.

"Günlerdir bizi böyle düşünüyordum," dedi dişlerini gıcırdatarak, kadının nemli ipeğine yavaşça girerken, o kadar yavaş ki zar zor nefes alabiliyordu. Sıcak kılıfı onu karşılamak için etrafında kasıldı, kıvrımları büyüyen boyutuna uyum sağladı. Ve ateşli kadın çiyleri vücudundan fışkırarak onu zevkiyle meshetti.

Eadyth yavaş bir zevk-acı sesi çıkardı ve uzun bacaklarını adamın beline doladı.

Onu uzun, dayanılmaz derecede yavaş vuruşlarla Çılgınlık -hem onun hem de kendisinin- sonra durdu ve her şeye yeniden başladı. Diz çöktü, hâlâ onu kazığa oturtuyordu ve göğüslerinin susamış ağzıyla buluşması için vücudunu yukarı doğru kaldırdı. Emerken, sonra dişleriyle hafifçe koparıken

Ağrıyan tomurcuklar, şiddetli titremelerle onun etrafında sarsıldı. Ama o kendini bırakmadı.

Onu doldurdu. Onu tüketti. Vermek zorunda olduğu her şeyi ve daha fazlasını istedi.

Yanında, üstünde, altında, çevresindeydi; dokunuyor, öpüyor, bastırıyordu. Kadının kaygan vücudunun nerede bitip kendisinininkinin nerede başladığını kestiremiyordu. Onun çırpınan, inleyen bedeni ruhunun ilkel bir yanını çağırıyordu.

"Bırakın olsun," diye tutarsızca yalvardı.

Arzu, fırtınalı bir denizdeki vahşi rüzgâr gibi kulaklarında kükredi.

Kollarını dikleştirdi ve omuzlarını geriye doğru kaldırdı. "Bana bak Eadyth," dedi kalınlaşmış bir sesle. Eadyth göz kapaklarını hafifçe kaldırıp ona hülyalı hülyalı baktığında, "Hayır, aç gözlerini. Bana *gerçekten* bak."

Eirik onun tüm dikkatini topladığında kendini neredeyse tamamen onun bedeninin dışına çekti. "Seni seviyorum, Eadyth. Beni duyuyor musun? Ben... seni... seviyorum."

Gözleri büyüdü, yaşlarla buğulandı ve sonra gülümsedi. Güzel, yumuşak, kalpleri durduran bir gülümseme, bir okşayış gibi. "Ben de seni seviyorum. Oh, Eirik, ben de seni seviyorum. Bunu her zaman hatırla."

O zaman kendini tutkusuna özgürce bıraktı, kendini onun kalbine gömüp tohumuyla doldurana kadar daha sert ve daha kısa vuruşlarla onun istekli, spazm geçiren bedenini yumrukladı. Bir kez daha, "Seni seviyorum Eadyth," diye haykırdı ve sonra ağır bir şekilde onun üzerine düştü.

Yavaşça kendine geldiğinde inanılmaz bir bütünlük hissi onu sardı, yan tarafına yuvarlandı ve Eadyth'i de yanına aldı. Az önce başlarına gelen bu harika şey fiziksel bir eylemden çok daha fazlasıydı. Eadyth'in pürüzsüz omzunu, ipeksi saçlarını okşarken duygularını anlatacak kelimeleri bulmaya çalıştı. Ama sonra Eadyth'in sessizce, bolca ağladığını fark etti.

Karısına, *sevgili* karısına bakmak için bir dirseğinin üzerine eğildi. "Yani Sana ilk aşk sözlerime böyle mi tepki veriyorsun Eadyth?" diye alay etti, gözyaşları tuhaf bir şekilde incitmişti.

Gülümsemeye çalıştı ama başaramadı. Adamın yanağını okşayarak mırıldandı, "Sevgin benim için dünyadaki her şey demek, Eirik. Bunu her zaman bil."

Her zaman mı? Bu kelime Eirik'in kulaklarında uğursuz bir çınlama yaptı. Gözlerini kısarak onu daha yakından inceledi. Lanet olsun buğulu gözlerine! Gözlerini kısıtı ve daha iyi görebilmek için hafifçe geri çekildi. Gözlerinin alt kısmında koyu gölgeler belirmiş, gergin dudakları parantez içine alınmıştı. Adam ona bakarken de böyle mi görünüyordu?

geldi mi? Yoksa sevişmeleri onu dehşete mi düşürmüştü? Ya da daha kötüsü, aşk sözleri mi?

"Seni neyin rahatsız ettiğini söyle bana Eadyth," diye sordu oturduğu yerden. "Seni nasıl rahatsız ettim?"

"Hayır, sen değilsin," diye onu rahatlattı Eadyth, sonra da sanki bir sırrı saklıyormuş gibi gözlerini suçlulukla başka yöne çevirdi. Zayıf görüşüne rağmen, kızın aklını başına toplamaya çalıştığını görebiliyordu. Ona Godric'ten bahsetti

ve ormanda nasıl kaybolduğunu anlattı. Ama adam ona itaatsizliği hakkında buz gibi sorular sorduğunda gözlerini kasıtlı olarak kaçırdı.

emirleri, kaleden ayrılışı ve ormanın tam olarak hangi bölümünde kaybolduğu hakkında.

"Godric'i bulacağız," diye söz verdi ona ve kızın gözlerinin endişeyle parladığını gördü. Onun titreyen ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve "Hepsi bu kadar mı?" diye sordu, Eadyth?"

Başını salladı ama gözlerinde uzak, ulaşılmaz bir ifade vardı.

"Ve Steven'la başka karşılaşmanız olmadı mı?" diye sordu, tekrar yanına uzandı, bir parmak ucunu tembelce kolunda gezdirdi, sonra bileğinin iç kısmını öptü.

Dokunuşundan mı yoksa sorduğu sorudan mı bilinmez, kadın titredi. Sonra başını salladı. Eirik daha yakından baktı ve yüzünün kızardığını gördü.

"Neden Steven'ı soruyorsun?" diye sordu kararsızca ve yumruklarını iki yanında sıkıca kavuşturdu.

Eirik omuz silkti, ensesinde sıkıcı bir önsezi sızısı hissediyordu. "Bir nedeni yok. Sadece gergin ve... korkmuş görünüyorsun."

Nabzının bileğinde atmaya başladığını hissetti. Ona yakından bakarak her bir tepkisini inceledi. "Hepsi bu kadar mı?"

Tereddüt etti. "Evet."

Ve Eirik karısının yalan söylediğini biliyordu. Az önce sonsuz aşk yemini ettiği kadın yine sır saklıyordu. Ham ve ilkel bir keder onu sardı.

Kadınlar ve yalanlar, eskimeyen kombinasyon! Lanet olsun! Hiç öğrenemeyecek miydi?

On Dokuzuncu Bölüm

"İkisi de bir şeyler saklıyor," dedi Wilfrid Eirik'e, ertesi sabah şafak sökerken, büyük salonda yalnız başlarına oruçlarını açarlarken. Güm güm vurdu kadehini öfkeyle indirdi ve masaya biraz sulandırılmış bira döktü. "Britta ve hanımefendi eşiniz dün boyunca kafa kafaya verdiler. Britta'ya ne zaman ne hakkında olduğunu sorsam, neredeyse tir tir titriyordu."

"Eadyth de aynı," dedi Eirik sefilce. Dün geceki öfkesi yüzünden karısıyla yeniden sevişme düşüncesine katlanamamıştı. Karısının yeni bir hileye karıştığını anladıktan sonra, özellikle de ona gerçeği söylemeyi inatla reddettiğinde, cazibesini kaybetmişti. Gözyaşları içindeki itirazlarına rağmen yatağını bile paylaşmamıştı. Bunun yerine başını salondaki paletlerden birine koymuştu. Ama uyumamıştı.

Wilfrid inandırıcı olmayan bir ifadeyle, "Belki de sadece Godric için endişeleniyorlardır," dedi.

"Hepimiz öyleyiz, ama daha fazlası olduğunu biliyorum. Tanrı'nın Kemikleri, duydunuz mu?"

Eadyth'in ben yokken kaleden ayrıldığı için öne sürdüğü bahane ne kadar kötü? Hayatım boyunca hiç bu kadar kekeleme, kekemelik ve düpedüz yalan duymamıştım."

"Yani onun ormanda kaybolduğuna inanmıyorsunuz?"

Eirik homurdanarak inanmadığını belli eden bir ses çıkardı. "Eadyth'in emirlerime karşı gelerek kaleyi terk etmesine çok kızdım. Kadının inatçılığı insanın aklını başından alıyor. Ama daha da kötüsü, kaleye yakın hiçbir orman yok ve hiçbir bir insanın kısa sürede bir çıkış yolu bulamayacağı kadar sık değil."

"Eirik, kızgın olduğunu biliyorum ama bunun bir açıklaması olmalı."

"Yalan söylemenin hiçbir mazereti yoktur. *Hem de hiç*. Eadyth dürüstlüğü benim için ne kadar önemli olduğunu biliyor ama *yine de* beni kasıtlı olarak aldatıyor."

Wilfrid daha dik oturdu. "Aklıma başka bir şey geldi. Leydi Eadyth döndüğünden beri başka şekillerde de garip davranıyor. Kalenin etrafında çılgınca bir şekilde dolaşıyor-"

"Her zaman vızıldar," dedi Eirik, "ya da dırdır eder, ya da emir verir, ya da 'yönetir'."

Wilfrid elini umursamaz bir tavırla salladı. "Hayır, demek istediğim herkes için tuhaf listeler hazırlıyordu. Her biri için bir ev işleri takvimi Ravenshire hizmetkarı gelecek yıl için tamamlayacak. Kalede ve çobanların kulübelerinde yapılması gereken tamiratların listesi. Jorvik'ten sipariş edilecek ürünler. Talimatlar

arılarına ve arı ürünlerine nasıl bakacağı konusunda. Sanki..." Wilfrid'in gözleri şokla irileşti.

"Ne?"

Wilfrid, "Neredeyse ölmek üzere olan bir insanın işlerini yoluna koyması gibi," dedi.

Eirik neşesiz bir şekilde güldü. "Eadyth bir katır kadar sağlıklı. Huysuz, inatçı, anıran bir katır." *Bir yılanın ahlakına sahip.* Yine de derin düşüncelere dalmış bir halde üst dudağını okşarken Wilfrid'in sözlerini değerlendirdi. "Onunla Britta'nın komplo kurması, Godric'in yokluğu, onun liste yapması ve... bunu söylemekten nefret ediyorum... Gravely'li Steven arasında bir bağlantı olduğuna eminim. Bu bulmacanın temeline ineceğimden emin olabilirsiniz ama bu kadına bir daha asla ama *asla* güvenmeyeceğim."

Wilfrid ciddiyetle başını salladı.

"Ne bulabileceğine bir bak."

Eirik yatak odasına çıkıp Eadyth'le bir kez daha yüzleşmek üzereydi ki Wilfrid ona bailey'e açılan kapıya gelmesini işaret etti.

"Lanet olsun!" Eirik, Eadyth'in Şahinlerin İni'ndeki taş işçisi Jeremy'nin aşırı yüklü bir arabayı kapıdan geçirdiğini görünce haykırdı. O ve Wilfrid taş basamaklardan inerek arabanın durduğu binaya kadar yürüdüler. Burada yeterince dokuma arı kovanı, bal için çömlek kaplar, süzme bezleri, mum kalıpları ve mutfak gereçleri vardı.

Ravenshire'a bir yıl yetecek kadar erzak. "Tüm azizler adına bu da ne böyle?" Eirik ürkmüş hizmetkâra sordu.

Jeremy omuz silkerek Eirik'in fırtınalı yüzünden uzaklaştı. "Leydim beni dün sabah uzun bir listeyle Jorvik'e gönderdi."

"Bir liste!" Eirik ve Wilfrid birbirlerine konuşur gibi baktılar. "Şafak sökerken buraya gelmek için bütün gece araba mı kullandınız? Ne oldu? Acelenizin nedeni nedir?"

Jeremy kararsızca başını salladı. "Hanımım aciliyet olduğunu söyledi." "Bal küpleri için mi?"

Jeremy sabırsızlıkla, "Lordum," dedi. "Leydim ne emrederse onu yaparım. Sorgulamak bana düşmez."

Eirik Jeremy'ye arabayı boşaltmasını söyledi ama hizmetkâr ona ketenle sarılmış büyük bir paket uzatmadan önce değil.

"Bu da ne böyle?" Eirik tersledi.

"Arıcılık örtüleri için daha fazla kumaş. Hanımefendiye verir misin? Ve ona menajerinin bunun tüm Jorvik'te bulabildiği son şey olduğunu söylediğini söyle. Ve talep ettiği için ona çok kızgın-"

Eirik, kibar olamayacak kadar öfkeli bir şekilde, cümlesinin ortasında hizmetkârdan kabaca uzaklaştı. Kaleye doğru yöneldi. Eadyth'e "kızgın" olan tek kişi temsilcisi değildi. Karısıyla bir kez daha yüzleşmek ve bu sefer bazı cevaplar almak niyetindeydi.

Eirik yatak odasına girdiğinde Abdul, "İşte bela geliyor," diye ciyakladı. İster papağandan ister karısından gelsin, cadaloz ciyaklamalara hiç tahammülü olmayan Eirik kafesin üzerine bir örtü örttü. Ama lanet kuş son sözü söyleyerek mırıldandı: "İğrenç hödük! Awk!"

Eirik, Eadyth'in huzursuzca dönüp durmasına rağmen hâlâ uyuduğunu gördü. Eirik, şüphesiz son aldatmacalarından dolayı sıkıntılıdır, diye düşündü. Bir sandalyeyi yatağa yaklaştırdı ve bacaklarını bileklerinden kavuşturup, parmaklarını ağzının önünde birleştirerek eğildi.

Loş ışıktaki onu çok iyi göremiyordu, sadece yatak çarşaflarının zar zor örttüğü çıplak vücudunun ana hatları ve gölgeli kıvrımları vardı. Bir kez olsun baştan çıkmamıştı - ne aşırı uzun bacakları, ne göğüslerinin kıvrımı, ne de dudaklarının üzerindeki baştan çıkarıcı ben. Karısına baktığında gördüğü tek şey aldatmacaydı.

Nefes aldığı kadar sık yalan söyleyen bir kadınla nasıl yaşayabilirim? Doğrusu, artık onunla yaşayabilir miyim?

"Eirik?" Eadyth gözlerini uykulu bir şekilde açıp yatakta doğrulduğunda belli belirsiz konuştu. Çarşafı göğüslerinin üzerine çekerek gümüş rengi saçlarını omuzlarının üzerine savurdu. "Yatağa hiç dönmedin," diye azarladı onu titreyen bir sesle.

Hiçbir şey söylemedi, sadece ona baktı, onun sinsi zihnini anlamaya çalıştı.

"Eirik, yatağa gel. Lütfen."

"Seninle bir daha asla yatmayacağım Eadyth," dedi, öfkesine rağmen bu kadar sakin konuşabilmesine hayret ederek.

Nefesi kesildi ve küçük bir inleme sesi çıkardı.

"Bana doğruyu söylemezsen," diye devam etti sert bir sesle. *Ve belki o zaman bile,* diye ekledi kendi kendine.

Gözlerini kapadı ve acı içinde ileri geri sallandı ama konuşmadı. Aslında, kelimelerin dökülmesini engellemek istercesine alt dudağını ısırdı.

İssız ruhları daha da alçaldı.

Sonunda gözlerini açtığında, yalvaran gözyaşlarıyla dolu olduklarını gördü. Duygulanmamıştı.

"Seni seviyorum," dedi küçük bir sesle.

Ayağa kalktı ve buz gibi bir küçümsemeyle ona baktı. "Umurumda değil." *Tanrı yardımcım olsun, keşke öyle olsaydı.* Jeremy'nin ona verdiği kumaş paketini yatağın üzerine fırlattı. "Al bakalım. Bu senin için geldi."

Eadyth keten pakete dehşetle baktı ve onu kendinden uzaklaştırdı. Aceleyle yere düştü. Sonra yüksek sesle bağırmaya başladı, "Ah, hayır, lütfen, böyle olmasına izin verme. Tanrım, daha ikinci gün. Oh, Tanrım-"

"Lanet olsun, Eadyth, neyin var senin? Bu sadece Jorvik'ten sipariş ettiğin kumaş. Jeremy getirdi." Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Bunun ne olduğunu sandın, kefen mi?"

Gözyaşlarıyla buğulanmış menekşe rengi gözleri şaşkınlıkla kırıştı. "Kumaş mı?" Sonunda anladığında, Eadyth elini kalbinin üzerine koydu, sanki vahşi atışını durdurmak istercesine. Sonra dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı ve meydan okurcasına onun sorusuna cevap vermeyi reddetti.

Eadyth'in sessizliğinin yenilgisiyle yıkılan Eirik kapıya doğru yürüdü ve arkasından gürültüyle çarptı. Sigurd ve Tykir koridorda onu bekliyorlardı.

"Sonunda iyi haberler geldi Eirik," diye bilgilendirdi Tykir onu. "Kont Orm bir mesaj gönderdi. Gravely'nin Northumbria'da saklandığı yeri artık kesin olarak biliyoruz. Buradan yaklaşık iki saat uzaklıkta, Lord Cyril'in mülklerinin yakınında küçük bir malikane."

Eirik gözlerini kapadı ve sonunda kötü Gravely'yi yakalayabildiği için sessizce şükretti. Hayatındaki başka hiçbir şey doğru gitmiyordu. En azından bu tatmini elde edecekti.

Sigurd, "Şansımız yaver giderse Godric'i de aynı anda bulacağız," dedi. Hepsi başıyla onayladı.

O sırada Wilfrid Eirik'e doğru koştu. "Lordum, hemen gelin. Ne bulduğuma inanamayacaksınız."

"Zamanım yok-"

"İnan bana Eirik, bunun için zamanın var."

Eirik, Tykir ve Sigurd'a atlarını hazırlamalarını emretti. "Birazdan size katılacağım." Sonra boşa harcanan zaman için homurdanarak seneschal'ının peşinden gitti. Mutfaktan geçip avluya çıktılar, kendilerine merakla bakan hizmetçileri görmezden geldiler. Avluya vardıklarında

Eadyth'in bal likörü yapmak için kullandığı derme çatma barakanın kapısını Wilfrid bir hamleyle açtı.

Eirik'in ağzı şaşkınlıktan bir karışık açık kaldı.

Ortada, natürmortun yanında yerde bir yığın kanlı kemik duruyordu. Her türden kemik - inek bacakları, sığır omuz kemikleri, bir koyunun kalça kemiği, domuz kafatasına benzeyen bir şey, gözbebekleri... gözbebekleri! Neredeyse bellerine kadar yığılmışlardı ve kötü bir koku yaymaya başlamışlardı.

"Bütün bunların anlamı ne?" Eirik haykırdı. "Sigurd ve Tykir'le birlikte Gravely'yi yakalamaya gitmeliyim. Neden hayvan kalıntılarıyla vaktimi harcıyorsun? Ve bunlar neden çöplükte değil de burada?" Hoşnutsuzlukla burnunu kırıştırdı.

"Bu bir ipucu," diye açıkladı Wilfrid, kendinden memnun bir şekilde sırtarak.

"Bu kaledeki herkes gibi sen de aklını mı kaçırdın? Ne tür bir ipucu?"

"Leydi Eadyth ve Britta'nın komplosuna dair bir ipucu."

Eirik ellerini kalçalarına koydu ve seneschal'ına ters ters bakarak ayağını test edercesine yere vurdu.

"Görmüyor musunuz? Kemikleri burada sinsi bir amaç için saklıyorlarmış. Bence bunun Godric'le bir ilgisi var."

"Bence bu sabah kafana darbe aldın. Bence bunlar Eadyth'in içkisindeki gizli malzemeler."

Wilfrid'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" "Hayır, seni dalkavuk, hiç sanmıyorum. Britta'yı al ve buraya getir."

Bir kere. Tüm bu saçmalıklardan bıktım usandım artık. Cevapları alacağım ve şimdi alacağım."

Kısa bir süre sonra, Britta kulübede korkmuş bir halde karşılarına dikildi. Kızıl saçları karmakarışık ve önlüğü sanki acelesi varmış ya da telaşlıymış gibi yamuk duruyordu.

"Sorularına cevap vermen için sana bir fırsat vereceğim Britta," dedi Eirik sertçe. "Tek bir yalan... sadece tek bir yalan... ve Ravenshire'dan sürgün edileceksin. Ve sakın metresinin sana yardım edeceğini düşünme, çünkü o da seninle birlikte yollara düşebilir."

Britta yardım için Wilfrid'e doğru baktı ama Wilfrid kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Ona kaşlarını çatmış, yardımına gelmeyi reddetmişti. "Doğruyu söyle Britta," dedi Wilfrid sert bir sesle, "eğer sürgün ediliyorsan, seninle ya da senden sonra gelemem."

Gözleri kapana kısılmış bir tavşan gibi barakanın etrafında umutsuzca dolanıyordu.

"Sen ve Eadyth neden bu kemikleri topluyordunuz?" Eirik sabırsızca kelimeleri yırtarak sordu.

Hizmetçi cesaretle derin bir nefes aldı, sonra teslimiyetle yüksek sesle nefes verdi. "Böylece o ve John ölebilecekler," diye itiraf etti Britta fısıltıyı zor geçen bir sesle.

Eirik'in ağzı açık kaldı ve Wilfrid'in gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Ölmek mi? Ölmek mi?" Eirik Britta'yı kollarından yakaladı ve sarstı. "Saçma sapan konuşmayı kes. Bu kemikler neden burada?"

"Sana söylemiştim," dedi Britta dişlerini gıcırdatarak. "Hanımefendinin, John'la birlikte vahşi kurtlar tarafından öldürülmüş gibi davranması gerekiyordu ve bu kemikler de kanıt olacaktı. Oh, Kutsal Meryem, şimdi Godric ölecek. Ve siz de Lord Eirik." Kendini sersemlemiş Wilfrid'in kollarına attı ve yüksek sesle zehirler, boğulmalar ve insan kafaları hakkında feryat etti.

Britta biraz sakinleşince hep birlikte yakındaki bir banka oturdular. Eirik Britta'yı her şeyi açıklamaya zorladı. Uzun ve inanılmaz hikâyesinden sonra, Eirik öfkeden kaskatı kesilmiş bir halde aniden ayağa kalktı. "Beni inekle kandırmayı düşündü

Kemikler ve domuz gözbebekleri mi?" diye sordu inanamayarak. "Görüşümün o kadar zayıf, beynimin o kadar donuk olduğunu mu düşünüyor?"

"Hayır efendim, onları biraz hırpalayacaktık. Kemikleri çekiçle birkaç kez ezdikten sonra fark edemezsiniz..." Adamın hızlı nefes alışını duyunca sözleri kesildi. Adam ona yan gözle tamamen güvensiz bir bakış attı.

"Britta, bunu nasıl yaparsın?" Wilfrid ağzından kaçırıldı. "Sana güvenmiştim. Senden karım olmanı istedim. Nasıl yapabildin?"

Tekrar feryat etmeye başladı.

"Peki nereye gidiyordu?" Eirik sözlerini eşit aralıklarla sıralayarak buz gibi bir sesle sordu.

"Normandiya."

Eirik çenesini sıkı.

"Hanımefendinin temsilcisine gönderdiği mektupta -malzeme siparişlerini içeren mektupta- kendisi ve John için geçiş rezervasyonu yapılması talimatı da vardı."

"Peki nasıl yaşamayı planlıyordu?"

Britta zayıf bir sesle, "Arılar," dedi. "Yeni bir koloni kurmak için yanında küçük bir kovan götürüyordu."

Eirik gözlerini göğe doğru devirdi. "Son bir şey daha. Steven'ın benim üzerimde kullanması için ona verdiği zehir nerede?"

Britta kararsız görünüyordu. "Yatak odanızdaki kapı pervazının üzerine, çocukların ulaşamayacağı bir yere saklanmıştı ama hanımefendi şimdiye kadar atmış olabilir. Oh, efendim, onu gerçekten sizin üzerinizde kullanacağını hiç düşünmediniz, değil mi?"

"Hayır. Yine de bunu onun üzerinde kullanmayı düşünüyorum." Wilfrid'e döndü ve "Britta'yı bu aptalca komplodaki rolü için cezalandırmanı bekliyorum. Tıpkı benim kendi sadakatsiz leydime yapacağım gibi."

Wilfrid başıyla onayladı ve Eirik dönerek kaleye ve inatçı, hilekâr, beyinsiz karısına doğru ilerledi. O anda, hiç vicdan azabı çekmeden onu öldürebilirdi.

Liste yapma konusunda yetenekli olan tek kişi Eadyth değildi. Son eylemi yapmadan önce ona işkence edebileceği tüm yolların bir listesini zihninde yapmaya başladı. Belki de işe kızın yüzünü kanlı hayvan parçalarıyla ovalayarak başlayacaktı. Ya da ona bir iki domuz gözü yutturabilirdi.

Neyse ki Eirik içeri girdiğinde Eadyth yatak odasında bir paravanın arkasına saklanmıştı. Kapı pervazının üzerine uzandı ve zehir şişesini aldı. Sonra da kapıyı arkasından kilitledi. Şişenin içindekileri çabucak bir lazımlığa boşalttı, sonra çalkalayıp suyla doldurdu.

Yerde hâlâ sarılı duran keten paketi fark etti ve onun Godric'in kafası olduğunu düşünmüş olabileceğini fark ettiğinde Eadyth'e bir anlık sempati duydu. Ama onun ve John'un ölümlerini öğrendiğinde hissedeceği acının yanında onun acısı önemsiz kalırdı. *Bunu nasıl yapabilirdi?*

Eadyth paravanın arkasından tamamen giyinik bir şekilde çıktığında ve onu kapıya yaslanmış bir şekilde beklerken gördüğünde adeta yerinden sıçradı.

"Geri döndün," dedi umutla ve kollarını açarak ona doğru uzandı.

Onun kucaklamasından kaçtı. "Sigurd ve Tykir'le gidiyorum," dedi ona eşit bir şekilde, ona fırlatmak istediği öfkeli kelimeleri zar zor kontrol altında tutarak. "Nihayet Gravely'i elimize geçirdik. Umarım seni bilgilendiririm Bu gün sona erdiğinde iblis de nihayet ölmüş olacak."

"Hayır, şimdi Steven'ın peşinden gidemezsin."

"Peki neden?" Adam ona bir kaşını kaldırdı.

Dudaklarına bastırıldığı eli titredi ve sarsılarak hareket etti. Kadının aşırı gergin olduğu belliydi. Sonunda boğuk bir sesle, "Lütfen. Eğer bana değer verdiyseniz, bugün gitmeyin."

"Neden?"

"Çünkü... çünkü felakete işaret eden bir rüya gördüm." Konuşurken onun gözlerinin içine bakamıyordu.

Yalancı!

"Ve kendimi iyi hissetmiyorum." Gözleri ondan başka her yere bakıyordu.

Yalancı! "Gravely'li Steven ile bir yarışmada eşit olamayacağımdan mı endişeleniyorsun?"

"Hayır."

Yalancı!

"Godric'i yakalamış olabileceğini ve benim aceleci davranışlarımın çocuğun hayatını tehlikeye atabileceğini mi düşünüyorsunuz?"

Nefes nefese kaldı ve gözleri, ona apaçık bir şekilde anlayışlı görünmesi gereken sözleri karşısında korkuyla açıldı. "Tabii ki hayır, yine de nasıl Steven sinsi olabilir ve *eğer* Godric *elindeyse*, çocuğu her şekilde kullanabilir..." Saçmaladığını ve adamın kendisine buz gibi bir küçümsemeyle baktığını fark edince sözleri kesildi. "Eirik, sana yalvarıyorum, bugün Ravenshire'da kal. Steven'in peşinden gideceğin başka günler de olacak."

"Kalmam için bana iyi bir sebep ver." "Çünkü seni seviyorum."

Eadyth'in sözleri Eirik'i derinden yaraladı çünkü artık onun bir yalan ustası olduğunu biliyordu. Eğer bir konuda yalan söylediyse, başka bir konuda da söyleyebilirdi. Onun yalvarışlarına karşı kendini sertleştirdi. "Aşk ve yalan asla yan yana gelmez, Eadyth."

Omuzları yenilgiyle çöktü. "Neden titriyorsun Eadyth?"

Sertleşti ve yumruklarını sıkarak vücudunu titremesini durdurmaya zorladı. Kadının iradesi müthişti. Ve cesareti de, kabul etmek zorundaydı. Eirik bir adım öne çıktı ve az önce çalıların arasına koyduğu şişeyi itti. "Bu nedir?" diye sordu, kabı alaycı bir şaşkınlıkla kaldırarak.

"Oh!" diye haykırdı, beti benzi atmıştı. "Ver şunu bana. Düşmüş olmalı..." Kapının pervazına yorgan gibi baktı.

Eirik onu yüzüne yaklaştırıp kokladı. "Ne tuhaf bir koku!"

"Ver onu bana," diye neredeyse histerik bir sesle talep etti, yaklaşarak. Adam elini onun ulaşamayacağı bir yerde tuttu ve başını sorgulayıcı bir şekilde eğdi.

"Köydeki şifalı otçu kadının bana verdiği bir baş ağrısı iksiri. Size iyi olmadığını söylemiştim."

Yalancı! Zoraki bir sevinçle gözlerini açtı. "Harika! Benim bir Korkunç bir baş ağrısı." Sonra, kızın tepki vermesine fırsat vermeden şişenin tıpasını açtı ve içindekileri uzun bir yudumda yuttu.

Sonra çığlık attı. "Oh, hayır! Oh, hayır! Zehirdi, sevgilim! Çabuk, kusmaya çalış!"

"Beni zehirlemek mi istedin?" diye sordu, hilekâr karısına karşı kasıtlı bir acıyla gözlerini kırptırarak.

"Hayır, Gravely'ydi." İksiri kusması için parmaklarını adamın ağzına sokmaya çalıştı ve adam onu sertçe ısırdı.

Onu kabaca kenara iterek yatağa doğru sendeledi ve sırt üstü yere yığıldı. Abartılı bir iç çekişle gözlerini kapadı, "Sevgili karım, seni çok özleyeceğim," diye inledi ve tüm dramatikliğiyle ölüyormuş gibi yaptı.

Abdul'ün kıs kıs güldüğünü duyduğuna yemin edebilirdi.

Ama Eadyth pes etmedi. Kendini onun bedeninin üzerine attı ve umutsuzca onu kaldırmaya çalıştı. Sonra bir kez daha ağzını zorla açmaya ve parmaklarını boğazına sokup midesindeki ölümcül içeriği çıkarmaya çalıştı. Bütün bu süre boyunca ağlıyor ve ona ne kadar üzgün olduğunu söylüyordu. olduğunu ve onu çok sevdiğini söyledi.

Dişlerini sıkarak kaslarının ölümcül sertleşmesini taklit etti. Parmaklarını ağzına sokmayı başaramayınca, yüzünü tokatlamaya başladı ileri geri, onu ölümden uyandırmaya çalışıyordu. Hatta her iki kulağını da ellerinin arasına almış ve başını yatağın üzerinde bir aşağı bir yukarı şiddetle sallıyordu. Kulakları kadının çığlıklarından ve başının yatağa çarpmasından dolayı çınlıyordu. Cehennem alevleri, gerçekten de Şimdi baş ağrısı.

Kapı yüksek sesle çalınmaya başlayınca Tykir, Wilfrid ve Sigurd'un endişeyle bağırdıklarını duyabildi. Görünüşe göre Eadyth'in çığlığını duymuşlardı. Jorvik'teki güvercinler de muhtemelen onun çığlıklarını duymuştu.

Eadyth hepsini görmezden geldi ve bir ölüm perisi gibi inleyerek onun bedenine binmeye ve kendi havasını onun ağzına üflemeye çalıştı. Bir elinin parmaklarıyla burnunu kapatıp ağzını onunkinin üzerine koyarak ciğerlerine hava üflemeye çalıştığında ve kalbini yeniden çalıştırmak için kıçını göğsünde aşağı yukarı zıplattığında, yeterince acı çektiğine karar verdi. Eğer bu fahişeyi durdurmazsa, onu gerçekten öldürecekti.

Nefes nefese kalarak onu göğsünden itti ve yataktan yuvarlandı.
"Bakımlarını kendine sakla, Eadyth. Onları istemiyorum."

Kadın ona bakakaldı. "Sen ölmedin."

"Ne kadar da dikkatlisiniz!" Kapının dışında hâlâ bağırان adamlara seslendi:
"Her şey yolunda. Birazdan yanınızda olacağım." Homurdanarak uzaklaştıklarını duydu.

Eadyth kafasını ıslak bir köpek gibi salladı, sanki aklını başına toplamak ister gibiydi.

Ne olduğunu anladığında ona doğru hamle yaptı ve göğsüne vurmaya başladı.

"Seni canavar! Bana nasıl böyle zalimce bir şaka yaparsın?"

"Zalim mi? Zalim mi?" diye vahşice bir öfkeyle çıkıştı ve kızın bileklerini iki elinin arasına alarak onu bedeninden uzak tuttu. "Sana neyin zalimce olduğunu söyleyeyim. Bir kocaya ve onun seni koruma yeteneğine hiçbir şekilde güvenmemek. İşine geldiği zaman yalan söylemek. Kendinin ve oğlunun sahte ölümünü planlamak. Sevdiğini iddia ettiğin adamı belki bir yıllığına, belki de sonsuza dek terk etmek. Düşüncesiz manevralarınızın ardından bıraktığınız kederi umursamamak. İşte zalimlik budur, benim sürtük leydim." Adam kadının ellerini bıraktı ve tiksintiyle onu itti.

Eirik biliyor. Mesaj sonunda Eadyth'in bulanık beynine sızdı.

Tanrım, şimdi beni affedecek mi?

"Gravely'nin peşinden gidiyorum. Artık nerede olduğunu biliyoruz. Sonunda. Ve, evet, benim hilekar karım, sanırım bu görevi yapabilecek kapasitedeyim, senin eksikliğine rağmen inanç."

"Eirik, senin yeteneklerinden asla şüphe etmedim-"

Sözlerini durdurmak için bir avucunu kaldırdı. "Şu anda söyleyebileceğin hiçbir şey yaptıklarını silemez. Onları mazur göstermeye çalışma. Ve beyinsiz komplonu itiraf ettiği için Britta'yı suçlama. Onu bu işe bulaştırmakla haksızlık ettin."

Eadyth başını salladı ve endişeyle ellerini sıktı. "Senin güvenliğin için endişeleniyorum, Eirik. Yaptığım her şeyi sen ve Godric için endişelendiğimden yaptım."

"Artık senden hiçbir şey istemiyorum, Eadyth. Ne ilgini. Ne de sevgini."

Ona doğru yaklaştı ve yüzüne bir parmağını soktu. "Ben dönene ya da Gravely'li Steven'ın artık bir tehdit olmadığına dair haber alana kadar bu odadan dışarı adım atmayacaksın. Seni yatağa bağlamama gerek var mı? Ya da kapıya bir nöbetçi mi koyayım?"

Umutsuzluk gözyaşları yüzünden aşağı süzülürken başını iki yana salladı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı onun uzaklaşan sırtına.

"Umurumda değil," dedi arkasını dönmeden.

Eirik, Eadyth'i ve onun ihanetinin acısını düşünmeyi reddederken Gravely'nin saklandığı yere doğru sürdü. Dikkatini elindeki göreve odaklaması gerekiyordu. Tykir ve Sigurd, hepsi at sırtında üç düzine silahlı adamla birlikte ona eşlik etti.

Terk edilmiş malikâneye dolambaçlı bir yoldan yaklaştıklarında, Eirik adamlarına dörde bölünmelerini ve çok iyi korunduğu anlaşılan kalenin her tarafını tutmalarını işaret etti. Sigurd öndeki ana kapının yakınında bir şaşırtmaca yaratırken, o arkadan tek başına girmeye çalışacaktı.

Atını biraz uzaktaki bir ağaca bağladı ve gizlice arka duvara doğru süründü. Arka tarafta giriş olmadığı için ön taraftaki kadar yoğun asker yoktu, sadece sağlam bir taş vardı. Nöbetçi devriyeye çıkana kadar bekledi ve sadece birkaç dakikası olduğunu düşündü. Bir ip ilmeğini yukarı fırlatarak mazgallardan birine takmaya çalıştı. Yakalayabilmesi için üç deneme yapması gerekti.

Uzaktan bağırışlar ve metal sesleri duydu ve adamlarının ön girişi aşmaya çalıştığını anladı. Çabucak, kapıyı çekti. İpi gerdi ve dikkatlice arka duvara doğru yürüdü. İçinde bulunduğu durumun ciddiyetine rağmen gülümsedi. Duvara tırmanmak, Tykir'le birlikte Ravenshire'da büyükbabalarının gözetimi altında gençken sayısız kez çalıştıkları bir beceriydi. Kısa sürede ustalaştıkları bir oyundu. Tanrı'ya dua et de bu yetenek bugün de onu taşısin.

Tepeye tırmandı ve kendini hemen tehlikenin içinde buldu. Gravely'nin muhafızlarından ikisi, küfürler savurarak korkuluğun farklı yönlerinden yaklaştı. Kılıcını çıkaran Eirik, hemen

Biri kocaman karnına bir yumruk attı. Diğeri daha dengeli bir maçı ve Eirik sadece ön kollarına ve kalçalarına birkaç çentik atmayı başardı. Eirik özellikle sert bir saldırıdan sonra geri çekildiğinde, düşen askerin bacağına takıldı ve kısa süre sonra geçidin duvarına sırtını dayadı.

Kılıcını Eirik'in boğazına bastırarak kan akmasını sağlayan iri yarı asker hırladı: "Kimsin sen? Ravenshire'dan mı geliyorsun?"

Eirik cevap vermeyi reddetti ve bıçağın daha da sıkıldığını hissetti. "O zaman yaratıcınla tanışmaya hazırlan," diye tehdit etti muhafız.

Eirik ölümünün yakın olduğunu düşünerek ölümsüz ruhu için sessizce dua etti ama sonra Gravely'nin bir kez daha kaçacağını anlayınca kararlılıkla sertleşti. İntikam ihtiyacından doğan yenilenmiş bir güçle askerin hayati organlarını tekmeledi. Askerin bir anlık soluğuyla

Eirik şaşkınlıkla iki kolunu birden kaldırıp devasa göğse doğru savurdu. Saniyeler içinde muhafız, Eirik'in kılıcı göğsüne saplanmış ve hayatının kanını akıtmış bir halde, yüzü yukarı bakacak şekilde Eirik'in altında yatıyordu. Eirik kılıcını tiksintiyle çekip çıkardı ve aceleyle adamın tuniğine sildi.

Döndü ve neredeyse yerinden fırlayacaktı.

Tykir korkuluğa yaslanmış, geniş bir gülümsemeyle duruyordu. "Seni kurtarmak zorunda kalmadığım için çok mutluyum."

"Lanet olsun, Tykir, burada ne işin var? Sigurd'la birlikte olman gerekiyordu."

"Bensiz bir duvara tırmanmana izin verebileceğimi mi sanıyorsun? O yarışmada kazanan hep ben oldum."

Eirik kardeşinin alayına umutsuzca başını salladı, kötü zamanlanmış mizahın onun iyiliği için derin bir endişeyi maskeleyişini biliyordu. Eirik aynı şeyi Tykir için de yapardı.

Kısa bir süre sonra Gravely'nin düzinelerce adamı bailey'de, salonun içinde ve koridorlarda ölü ya da ölmek üzere yatıyordu ama iblis lordundan hiçbir iz yoktu.

Eirik bir odadan diğerine girip aramaya başladığında, sonunda Godric'i uzak bir odada bağlı olarak buldu. Onu serbest bıraktıktan sonra, ağlayan çocuk korku içinde ona sarıldı, konuşmıyordu. Dehşete kapılmak dışında, çocuk yaralanmış gibi görünmüyordu. Belki de Eadyth, Britta'ya Steven'in küçük çocuğa zarar vermeyeceğini söylerken haklıydı.

Onu kucağına alan Eirik usulca, "Gravely'nin nereye gittiğini biliyor musun?" diye sordu.

Godric'in küçük bedeni şiddetle titremeye başladı ve Eirik'e daha da sıkı sarıldı, ama gözleri istemsizce odanın uzak tarafındaki örtülerle kaplı oyuğa kaydı. Eirik görünüşte sakin bir tavırla Tykir'e işaret etti gözlerine baktı ve çocuğu ona uzattı. "Godric'i eve götürmeden önce ona biraz yiyecek bulsan iyi olur. Şüphesiz John ve diğer çocuklar ona fetheden bir kahraman gibi davranacaklardır." İkisini de kapıya doğru itti ve kınından kılıcını, kemerinden de bir hançer çıkardı.

Örtüyü yana savurduğunda, Gravely bir savaş baltası sallayarak üzerine atladı. Mavi gözleri kocaman ve çılgına dönmüştü. Ağzının kenarlarından köpükler akıyordu.

"Sonunda!" Steven çığlık attı ve şaşkınlığın avantajıyla baltayı başının üzerinden Eirik'in yüzüne doğru savurdu. Eirik savruldu ama bıçak omzundan bir parça et koparmadan önce neredeyse

Kemik. Eirik bir lanet okuyarak acıyı görmezden geldi ve rakibinin bir sonraki hamlesini savuşturarak Steven'ı karnının üst kısmından yaralamayı başardı.

Steven'ın bir zamanlar iyi olan vücudunu harap eden hastalığa rağmen, en azından başlangıçta, Eirik'in uzman becerisine karşı koyabilecek güçlü bir savaşçıydı. Bir ileri bir geri, savuşturdular ve ittiler. Steven baltayı bıraktı ve gözünü bile kırpmadan bir kılıç aldı. Ama sonra Hastalığının tahribatı etkisini göstermeye başladı ve Gravely'nin dayanıklılığı azaldı. Dikkatsiz ve beceriksiz oldu.

Ve Eirik öldürme zevkini kaybetti. Şeytani düşmanını yok edecekti. Yoluna çıkan herkese yaptığı anlamsız saldırıları durdurmak için başka bir sebep olmasa bile bunu yapmak zorundaydı. Ama adam açıkça delirmişti. Gözleri doğal olmayan bir şekilde genişti ve çılgın bir kan arzusuyla parlıyordu. Ağzı yaşlı bir adamınki gibi gevşek ve titrekti. Belki de her zaman deliydi ama bunu sakın bir dış görünüşün altında saklıyordu.

Beni bu kadar inciten bu adama nasıl acıyabilirim?

Çünkü bu üzücü duruma gelebilmek için çok acı çekmiş olmalı, diye kendi kendine cevap verdi.

Eirik güçlü bir hamleyle onu duvara doğru itti ve kılıcını yatay olarak Steven'ın boğazına dayadı. "Bitti, Gravely," diye hırladı. "Sonunda kötülüğün sona erecek."

Steven çılgınca kıkırdadı. "Evet, ama benim ölümümle yaşayabilecek misin? *Kardeşim?*"

Eirik'in üzerine soğuk bir ürperti çöktü. Oda uğursuz bir sessizlikle çınladı. Ölümle yüz yüze gelse bile Steven'ın bir yolunu bulacağını bilmeliydi. ardında yıkım bırakır.

"Eirik, onu dinleme," diye seslendi Tykir arkasından. "Sadece öldür şu piçi."

Gravely tekrar güldü, artık kurtulmaya bile çalışmıyordu. "Aramızdaki benzerliği hiç düşünmedin mi Eirik? Siyah saçlar. Mavi gözler. Aynı boy. Benim kanımı paylaşıyorsun *kardeşim*. Ve bunu biliyorsun."

Eirik inkâr edercesine başını sallayarak, "Öyle olamaz," dedi.

"Baban tohumunu annemin içine, çoğu insanın gerçek babam olduğunu düşündüğü kötü şöhretli Gravely Kontu olan kocasından kaçabildiği tek seferde ekti. Damızlık olduğunu öğrendiğinde Gravely'ye geri döndü."

Eirik başını iki yana sallayarak Steven'ın iddialarını yalanladı. Kılıcını hâlâ düşmanının boğazına dayamıştı.

Steven inanılmaz hikâyesini anlatmaya devam etti. "'Babam' beni hiç istemedi ve önce annem sonra da o öldükten sonra, on yaşındayken tüm Britanya'daki en kötü adamın, Gravely kastellanı Jerome'un himayesine bırakıldım. Kardeşim Elwinus ise kundak bezinden yeni çıkmıştı. Ah, Tanrım," diye inledi ve düşünmeye bile dayanamayacağı kadar acı veren bir anıyla gözleri yuvalarından fırladı.

Sonra Steven sakinleşir gibi oldu. Eirik'in gözlerinin içine baktı, bir an için akli başına gelmişti ve kırık bir sesle, "Kardeşim..." diye fısıldadı. Aynı anda başını öne doğru salladı ve kasıtlı olarak kendi boğazını kesti. Her yere kan sıçradı ama yine de dehşete kapılan Eirik Steven'ı kollarından tutarak dik tuttu.

Ve Eirik, en nefret ettiği düşmanı için gözlerini buğulandıran yaşları göremiyordu.

Yirminci Bölüm

Eadyth elindeki parşömene baktı ve anlamaya çalışarak tekrar okudu:

*Eadyth,
bitti.*

Eirik

Bu ne anlama geliyordu? Wilfrid o akşam adamlarıyla birlikte dönmüş ve Tanrı'ya şükür Godric'i sağ salim eve getirmişti. Ama Eirik, Tykir'le birlikte Jorvik'e gitmiş ve Ravenshire'a ne zaman döneceğine dair hiçbir haber bırakmamıştı.

Bitti. Bu, Gravely'li Steven'la olan mücadelesinin nihayet bittiği anlamına mı geliyordu? Yoksa evliliklerinin bittiğini düşündüğü anlamına mı geliyordu?

Eadyth Wilfrid'i defalarca sorguladı ama hiçbir cevap alamadı. Wilfrid, Eadyth'e Steven'ın son sözlerinden bahsetmişti ve Eadyth'in kalbi, böyle bir iblisle aynı kanı paylaştıklarını bilerek büyük acı çekmiş olmaları gereken kocasına ve Tykir'e gitti. Belki de onlar da Steven'a çocukken, istismar yüzünden aklı karışmadan önce hiç yardım edemedikleri için kederlenmişlerdi.

Eadyth son birkaç günde yaşananları zihninde tekrar tekrar canlandırdı. Godric'in ve kendisinin hayatını tehlikeye atsa bile Eirik'e gidip ona her şeyi anlatmalı mıydı? Görünüşe göre Eirik de öyle düşünüyordu.

Yeniden yapma şansı olsaydı her şeyi farklı yapar mıydı? Muhtemelen hayır, diye itiraf etti Eadyth kendine. Tıpkı Eirik'in söylediği gibi, inatçı biriydi.

Belki de değişebilirdi. Belki de tüm bu şeyleri ortadan kaldırabilseydi. Eirik'in işaret ettiği sakıncalı özellikler, Eirik'in hoşuna gidecek ve onu yeniden sevmeye başlayacaktı. Sonraki birkaç gün boyunca, Eirik Jorvik'te kaldığı ve ona hiçbir haber göndermediği için, Eadyth malikâneyle ilgili pek çok konuda, kendisine tuhaf tuhaf baktığında bile Wilfrid'i dinledi. Görevlerini tatmin edici bulmadığı ya da kendisinin daha iyi yapabileceği bir şekilde yerine getirdiğinde bile.

Bertha salonda yüksek sesle geçirdiğinde bile sesini bir kez bile cadalozca yükseltmedi.

Çocuklarla daha fazla zaman geçiriyor, onlara ders veriyor ve masallar anlatıyordu. Bu onu daha kadınsı, daha az erkeksi yapmaz mıydı? Bu onu

Kocasını etkilemek mi?

Keşke Eirik geri dönseydi, bir şekilde ona yaptığı tüm yanlışları telafi edebilirdi. Kocasının dönüşü için, görünüşe göre kaybettiği aşkı için acı çekiyordu.

Ve başka nedenlerden dolayı da ağrıyordu. Çünkü Eirik'in uzak kaldığı günler boyunca Eadyth her sabah kusuyor, günün geri kalanında doymak bilmeden yiyor ve en ufak bir kışkırtmada kendiliğinden ağlıyordu.

Eirik'in çocuğunu taşıyordu. Görkemli bir şekilde mutluydu. Ve bu güzel haberi kocasıyla paylaşmadığı için son derece mutsuzdu. Artık bunu iyi bir haber olarak kabul edecek miydi?

"Jorvik'teki dalkavuğa bir mesaj gönder ve ona bebekten bahset," diye öğüt verdi Girta. "Durumunuzu öğrendiğinde gelecektir."

"Hayır. Beni sevdiği için gelmesini istiyorum, çocuğum için değil."

"Peki ya geri dönmezse?"

"Ah, Girta," diye bağırdı Eadyth, kendini yaşlı hemşiresinin kollarına atarak. "Eğer bana hiç geri dönmezse buna dayanamam."

Aradan bir gece geçmesine rağmen serseri kocasından hâlâ haber alamayan Eadyth'in aklına sinsi bir düşünce üşüşmeye başladı.

Asa'yla birlikte olabilir mi?

Hayır, ona gitmeyecekti. Bana ondan vazgeçtiğini, beni tercih ettiğini söyledi, diye karşı çıktı zihninin diğer tarafı.

Ama bu ona yalan söylemeden önceydi.

Eğer piç başka bir kadını tercih ediyorsa, bırak gitsin.

Eadyth bu son olasılığı sadece bir an için düşündü. *Hayır! Lanet olsun, hayır! Başka bir kadının kocamı almasına izin vermeyeceğim.*

Ve Eadyth eski yöntemlerine geri döndü. Hızlı bir şekilde Wilfrid'e atını ve ona eşlik edecek iki muhafızı getirmesini emretti. Jorvik'e gidiyordu.

Ve sonra, her zaman olduğu gibi pratik bir iş kadını olarak, pazar kasabasına yaptığı bir yolculuğu, acentesine biraz bal ve mum getirmeden boşa harcamanın bir anlamı olmadığına karar verdi. Belki biraz yün de satabilirdi. Bu nedenle Wilfrid'e bir araba ve şoför bulmasını söyledi.

Wilfrid'e, "Fazladan kirazlar ve Girta'nın üzerinde çalıştığı işlemeli kumaşlar için de bir alıcı çıkabilir," dedi. Çok geçmeden

Seneschal gözlerini göklere dikmişti ama mırıldandı: "Sizi eski halinize dönmüş görmek güzel leydim."

Akşama doğru Jorvik'e vardığında, Eadyth doğrudan, şehre yaptığı seyahatlerde genellikle kaldığı temsilcisinin evine gitti. O gece Bertrand'la iş meselelerini görüştü ve ertesi gün Eirik'in "Amcası" Selik ve çocuklarının kaldığı şehir dışındaki yetimhaneye gitti.

Eirik ve Tykir'in üvey kız kardeşi olan ikinci karısı Rain yaşıyordu.

Mutlu çift, Eadyth kendini tanıttıktan sonra, çılgık atan, ağlayan ve gülen onlarca çocuğun gürültüsü arasında onu sıcak bir şekilde karşıladı. Eadyth bu çarpıcı çifte sadece şaşkınlıkla bakabildi. Rain neredeyse Viking kocası kadar uzundu. İki de sarı saçlı ve güzeldi. Günlük işlerini yaparken sürekli birbirlerine dokunuyorlardı, aralarındaki sevgi herkes tarafından görülebiliyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, Rain bir şifacıydı, bir kadın için alışılmadık bir meslekti ve yetimhane arazisinde kendi küçük hastanesini işletiyordu. Selik, dünyanın dört bir yanındaki pazar şehirlerine seyahat eden ticaret gemilerine sahipti. Eadyth çok geçmeden arı ürünlerinin bir kısmını taşımak için onunla avantajlı bir anlaşma yapabileceğini fark etti.

"Düğününüze gelemediğimiz için üzgünüm," dedi Yağmur. "O sırada kendimi iyi hissetmiyordum ve Selik bu seyahatim konusunda endişeliydi. Hamileliğimin sonlarında." Karnını okşadı ve Eadyth Yağmur'un kocaman karnına bakmaktan kendini alamadı. Selik karısının arkasından gelip ellerini sevgiyle doğmamış çocuklarının üzerine koyarak Yağmur'un boynunu öptüğünde Eadyth'in gözleri yaşardı. Eadyth daha önce hiç evli bir çift görmemişti.

daha önce aşklarını bu kadar aleni bir şekilde göstermişlerdi ve kendini kıskançlıkla dolu buldu.

Eadyth'in dehşetini gören Rain, Eadyth'ten onlarla birlikte oturmasını istedi. "Sorun nedir, Eadyth? Sana nasıl yardımcı olabiliriz?"

"Eirik'i gördün mü?" Eadyth ağzından kaçırdı.

"Yaklaşık beş gün önce," dedi Selik başını sallayarak. "Gemisini yenilemek için yardımcılar aramaya geldi."

"Onun gemisi mi?" Eadyth sıkıntıyla kaskatı kesildi. Yani kocasının sadece evde bir hazine odası değil, Jorvik'te bir gemisi de vardı. Ve o iş girişimleri hakkında gevezelik edip dururken, kocasının kendi ticaret gemisi vardı. Azizler adına! Eğer o cimriyi bu kadar çok istemeseydi, onu kulağının üstüne atmayı düşünebilir.

Sonra aklına başka bir tedirgin edici düşünce geldi. "Kendisi yelken açmaya niyetli mi?"

Selik kararsız görünüyordu. "Söylemedi." Sonra Eadyth'e dikkatle baktı. "Bize kocanızı neden aradığınızı söyleyin."

Eadyth yüzünün kızardığını hissetti ama şimdi gururlanacak zaman değildi. Aptalca maskaralılığıyla en başından başlamış ve Gravely'nin Steven'ın ifşasıyla sona ermişti.

Selik ve Rain birbirlerine tuhaf tuhaf baktılar, sonra sıkıca sarıldılar. Rain gözleri dolu dolu, "Selik ve benim -diğer pek çok kişi gibi- Steven'ın ölümüne sevinmek için nedenlerimiz var," diye açıkladı.

"Hmmm. Şimdi Eirik'in neden bu kadar üzgün görüldüğünü anlıyorum," dedi Selik. "O her zaman çok hassas, kasvetli bir çocuktur. Her şeyi çok ciddiye alırdı. Ve hiç şüphesiz duygularımızı incitmemeyi umuyordu."

"Eirik? Somber?" Eadyth güldü. "Hayır, Tykir'den bahsediyor olmalısın. Kızgın olduğu zamanlar dışında, Eirik hep alay ediyor, sırtıyor ya da göz kırıyor." Yağmur ve Selik şaşkınlıktan ağızları açık bir şekilde ona baktılar. Sonra da

Yağmur Selik'e döndü. "Eirik'in hiç biriyle alay ettiğini duydun mu?"

"Asla," dedi Selik kesin bir ifadeyle. "Ve ben bu çocuğu kundakta olduğu günlerden beri tanırım."

"Ve göz kırıyor!" Yağmur yüksek sesle güldü. Sonra Eadyth'in iki elini de avuçlarının içine aldı ve sıcak bir şekilde sıktı. "Karakterinin bu yönünü ortaya çıkardığına göre seni seviyor olmalı canım."

Eadyth'in kalbi umutla ısınmıştı ama yine de bu onu Eirik'e ve bir uzlaşmaya yaklaştırmadı. Selik ve Rain, Eadyth'i onlarla kalmaya davet etti, ancak Eirik'e daha yakın olmak için şehrin içinde olmak isteyen Eadyth bunu reddetti.

Jorvik'e döndüğünde henüz öğlen olmuştu, bu yüzden limanda Eirik'i aramaya karar verdi. Kısa bir mesafe gitmişti ki Tykir'in bir gemiyi yükleyen bir grup denizciyle konuştuğunu gördü. Tykir'in bir ticaret yolculuğuna hazırlandığını üzüntüyle fark etti. Acaba Eirik de onunla birlikte mi gidecekti?

Tykir onu gördüğünde gözleri parladı ve konuşmasını bitirerek denizcileri bir iş için gönderdi. "Eadyth! Onu görmek ne güzel Sen!" Kollarını açarak Eadyth'i kucağına çekti. Sonra Tykir bir kolunu omzuna dolayarak onu yanında tuttu ve gemisine götürdü.

"Nerede o?" diye sordu hemen. "Eirik'i gördün mü?"

"Evet, elbette onu gördüm. Buraya yakın bir yerde gemisinde çalışıyor. Ama Eirik Kral Edred'i görmek için Wessex'e gitti ve henüz dönmedi."

"Bugün dönecek mi?"

Omuz silkti. "Eirik kendinde değil, Eadyth. Bana hiçbir şey söylemiyor."

"Onun için endişeleniyorum. Yalanlarım ve Steven'ın ona söylediği şeyler..." Devam edemeyerek sözünü kesti.

Tykir kardeşçe bir özenle kızın alnındaki birkaç tutam saçı fırçaladı.

"Gravely'nin ifşası karşısında şok oldu. Bunu inkâr etmeyeceğim. İkimiz de şok olduk. Ancak Steven'ın hayatının gidişatını değiştirmek için hiçbir şey yapamayacağını kabul etmeye başladı. Biz çocukken Steven'ın varlığından haberimiz yoktu ve Steven doğduğunda Eirik sadece beş yaşındaydı. yetim kaldı."

Başını salladı. "Peki ya benim yalanlarım? Onları da affedecek mi?"

"Eadyth, gerçekten, Eirik'e biraz zaman tanı. O kasvetli bir adam, ama-"

"Somber! Somber! Neden herkes Eirik'ten kasvetli diye bahsediyor? Neden? Adam alçağın teki ve sen de bunu biliyorsun."

"Bir serseri mi? Eirik mi?" Uzun bir süre onu inceledikten sonra, "Sana başka bir şey değil de serseri bir yanını gösteriyorsa seni seviyor olmalı," dedi.

Selik ve Yağmur'un ona söylediklerinin hemen hemen aynısıydı. Ama sonra Eadyth Tykir'i telaşlandırdı ve gözyaşlarına boğularak kendisini bile şaşırttı. Burnundan gelen bir hıçkırıkla kendi kendine, bu sabah midesindekileri zaten kustuğunu söyledi. Şimdi hüngür hüngür ağlıyordu. Ve çok geçmeden, Tykir'in güvertesinde bir şarap fıçısının üzerine oturup içindekileri dökerken Kayıp kocasıyla ilgili olarak üç elma, dört ballı kek ve on iki kuru incir yedi.

İştahına hayret ederek aval aval ona baktı. "O iğrenç hödük biliyor mu?"

"Neyi biliyorsun?"

"Onun 'iğrenç hödük oğlunu' taşıdığınızı mı?"

Tykir'in anlayışlı sözleri karşısında şaşkınlıkla başını hızla kaldırdı. "Hayır, ona söyleme. Mecburiyetten bana dönmesine izin vermeyeceğim."

Bir saat sonra Tykir onu temsilcisinin evine geri götürdü. Yolda Tykir aniden doğulu bir tüccarın tezgahında durdu, gözleri muzipçe parlıyordu.

"Sanırım kocanızı eve çekecek şeyi biliyorum." "Ne?" diye sordu kadın kuşkuyla.

Tüccar Omar, Tykir'in istediği ürünü gösterdiğinde, Eadyth'in ağzında şaşkınlıktan küçük bir "o" harfi belirdi. "Sence...hayır, yapamam...asla...şey, eğer gerçekten öyle düşünüyorsan."

Eirik ne o gece ne de ertesi sabah Jorvik'e dönmedi ve Eadyth paniklemeye başladı. Tykir ona Eirik'in Jorvik'e dönmesini sağlayacağını söylemişti.

Onu bağlayıp taşımak zorunda kalsa bile, gelir gelmez yanına geldi. Eadyth, sevecen evlilik kardeşine oldukça düşkün olmaya başlamıştı. Eirik'in Jorvik'e dönmüş ve onu görmeyi reddetmiş olması mümkün müydü? Ne de olsa Tykir, Eirik'i yapmak istemediği bir şeyi yapmaya zorlayamazdı. Ya da belki de şehre geri dönmüş ve gemisine hiç gitmemişti. Peki ya...

Eadyth, Eirik'in eski metresi Asa'yla birlikte olma ihtimali karşısında acıyla sarsıldı. Daha fazla oturup bekleyemezdi. Eadyth krem rengi bir kombinezon üzerine soluk lavanta rengi bir gunna giyerek dikkatlice giyindi. Pelerinini çıkarmadı ama düğününde taktığı şeffaf menekşe rengi başörtüsünü taktı. İnce altın bir halka, belini saran altın bağlantılı kemerle uyumlu bir şekilde başörtüsünü yerinde tutuyordu. İçindeki kargaşayı göz önünde bulundurarak oldukça iyi görüldüğünü düşünüyordu... ta ki Coppergate'e varıp Asa'nın mücevher tezgahını bulana kadar.

Ufak tefek, kuzguni saçlı güzel bir mücevher gibiydi. Eadyth kendini onun yanında bir granit yığını gibi hissediyordu. Sefalet içinde debelenen Eadyth, onun yanında

Böyle güzel bir yaratıkla yarışmak.

Eadyth kendini tanıttığında Asa'nın gözleri büyüdü ve Eadyth'i pazar tezgâhının arka tarafındaki evine davet etti. Eadyth hızla etrafına bakındı, küçük ama tertemiz ev, birkaç ince oyma sandalye ve masa ile dekore edilmişti - muhtemelen Eirik'in hazine odasından, diye düşündü acımasızca. Eirik'i burada Asa'yla birlikte, şöminenin önünde otururken, yemeğini yerken ve ikinci kattaki rahat yatak odasına çıkarken hayal etmeye çalıştı. *Oh, Lordum.*

Utancından gözyaşlarına boğuldu.

Eirik iyice iğrenmişti. Edred ve danışmanlarıyla Northumbria'yı ve kendisine karşı komplo kuran tüm eyaletleri işgal etme planları hakkında tartışarak bir gün geçirdiği Winchester'dan yeni dönmüştü Başpiskopos Wulfstan ve amcası Eric Bloodaxe ile. Argümanları kulak ardı edilmişti. Edred kanlı bir savaş yürütecekti ve Northumbria

kaybeden olacaktı. Ravenshire hedeflerden biri olmasa da, Eirik'in komşularının çoğu vurulacaktı ve Eirik kendini

Dostlar arasında taraf seçmek zorunda kalmak gibi nahoş bir durum.

Ravenshire'a bir an önce dönmesi gerekiyordu ve bunun tek sebebi Edred'in yarattığı tehditler değildi. Eirik, Eadyth'e yaptığı muamele yüzünden kendini suçlu hissetmeye başlamıştı.

Cehennem alevleri, bu kadın onu delirtiyordu. Onun işgüzar, şirret ve idareci tavırlarından nefret ediyordu. Ve özellikle de Gravely'li Steven hakkında ona yalan söylemesinden nefret ediyordu. Ama Tanrım, kadını çok seviyordu. Sorunlarını çözmenin bir yolunu bulmak zorundaydılar.

Limana yaklaştı ve Tykir'in gemisini yüklediğini gördü. Kardeşinin yarın Hedeby'ye gideceğini hatırladı. Onu çok özleyecekti.

Ona seslendiğinde Tykir başını kaldırıp bakmadı bile. Tykir'in sert tavrı, sarmal bir öfkenin habercisiydi.

"Şimdi ne olacak?"

"Karın Jorvik'te seni arıyor," dedi Tykir, birkaç fıçıyı mürettebatına teslim etmeyi bitirdiğinde.

Eirik şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Eadyth? Jorvik'te mi? Beni mi arıyorsun?" "Şimdi de papağanından ders mi alıyorsun, Eirik?"

"Evet, senden iğneleme dersi almaya ihtiyacım yok kardeşim. Karım neden beni arıyor?"

Tykir ellerini kalçalarına koydu ve ona ters ters baktı. "Sen bir dalkavuksun. Seni neden aradığını sanıyorsun? Arılarına bakmak için mi?" "Sesinin tonu umurumda değil."

"Peki bu konuda ne yapmayı planlıyorsunuz?"

Eirik yumruklarını öfkeyle sıktı ve öz kardeşine vurmak üzere olduğuna inanamadı. Derin derin nefes alıp vererek öfkesini yatıştırdı. ve zoraki bir nezaketle, "Sevgili kardeşim, karım neden Jorvik'te?" diye sordu.

"Çünkü akılsız kız kocasının iğrenç hödüklüğünü özlüyor, *Sevgili kardeşim*," diye karşılık verdi Tykir aynı tatlılıkla. "Ve senin için çok endişelendiği için." Tykir tiksintiyle yüksek sesle nefes verdi ve şu tavsiyede bulundu: "Evine git Eirik. Evine git ve Eadyth ile bir aile kur. Neden bilmiyorum ama hanımefendi seni seviyor."

Eirik sırtıttı. "Evet, ben sevimli bir hödüğüm, değil mi?"

"Aileden geliyor," diye onayladı Tykir, Eirik'in koluna şakacı bir yumruk atarak. "Ah, bu arada," diye ekledi kayıtsızca, "Eadyth'in neden

başının üzerinde durma alıştırmaları mı yapıyor?"

Eirik şaşkın bir şekilde havayı yuttu ve üç sert Tekrar nefes alamadan Tykir sırtına vurdu. "Yalan söylüyorsun, Tykir. Bunu senin uydurduğunu biliyorum."

"Öyle mi yaptım?" Tykir sıkılmış bir halde tırnaklarını inceleyerek konuştu. "Belki de onu yanlış duymuşumdur."

İki kardeş kollarını birbirlerinin omuzlarına dolayarak güldüler. Tykir'in gemisine gittiler ve Eadyth'in Tykir'in yolculuğu için getirdiği mükemmel bal liköründen içtiler. Kısa bir süre konuştuktan sonra Eirik, Tykir'e Edred'in planlarından bahsetti ve Tykir'in Britanya'dan ve yaklaşan savaştan ayrılacağı için teşekkür etti. Tykir ona şafak vakti yola çıkacağını, dolayısıyla yola çıkmadan önce kardeşini bir daha göremeyeceğini söyledi.

Tykir parmaklarını şıklatarak, "Ah, bir şey unuttum," diye haykırdı. Bir sandığın yanına gitti ve elinde bir paketle geri döndü.

"Ne oldu?" Eirik şüpheyle sordu.

Tykir kaşlarını oynattı. "Bu benim sana düğün hediyem. Eadyth'in izniyle dün pazar tezgahlarından birinden satın aldım."

"Benim için mi? Bana bir şey almak için neden onun iznine ihtiyacın olsun ki? Ayrıca, düğün hediyesi olarak zaten o lanet papağanı bize vermiştin."

"Hayır," diye düzeltti Tykir gülerek Eirik. "Papağanı Eadyth'e ben verdim. Bu senin için özel bir ikram."

"Beğenecek miyim?"

"Eirik, bu hediye için ölene kadar bana teşekkür edeceksin."

Kardeşler rıhtımın yanında tekrar kucaklaştılar. Eirik tam da Tykir parmaklarını tekrar şıklatığında oradan ayrılıp Eadyth'in temsilcisinin evine gitti. "Unuttuğum bir şey daha var."

"Ne? Başka bir gizli alışveriş mi?"

"Hayır. Sadece Eadyth'in şu anda nerede olduğunu bilmek istersin diye düşündüm." Tykir uzun bir halat sarmalına yaslanmıştı ve Eirik kısaca onu kaldırıp nehre atmayı düşündü. Tykir'in ona söyleyeceklerinin hoşuna gitmeyeceğini biliyordu.

"Eee?"

"Asa'yı ziyarete gitti."

Eirik Coppergate'e vardığında Asa'nın mücevher dükkânı kapalıydı ve kapıyı çaldığında ilk başta cevap veren olmadı. Sonunda bir hizmetçi cevap verdi. Onu tanıyarak geniş salona girmesi için işaret etti. Eirik

Hizmetçinin onu yönlendirdiği koridordaki küçük güneşliğe yaklaştı ve sonra Eirik dehşetle adımlarının ortasında durdu.

Eadyth ve Asa pencere kenarındaki bankta yan yana oturuyorlardı. Eadyth ağlıyordu ve Asa kolunu onun omzuna atmış, teselli edici sözler fısıldıyordu.

"Eadyth?" Eirik yaklaşırken sordu.

"Eirik!" Eadyth ve Asa ayağa kalktıklarında ikisi de aynı anda konuştu; Eadyth, Asa'nın çok daha kısa boyunun üzerinde yükseliyordu. Her zaman Asa'nın dünyanın en güzel kadını olduğunu düşünmüştü. Şimdi ne kadar güzel olduğunu

Yanılmıştı. Karısı Eadyth çok daha güzeldi. Muhteşem güzellikte. Ve onun kızıydı.

Ve onu seviyorum.

Eadyth'e sıcak bir şekilde gülümsedi ve onun da gülümsemesini bekledi. Bunun yerine, acı dolu gözlerle ondan Asa'ya baktı. Menekşe rengi gözleri ısırl ısırl öfkeye dönüştü. "Ah... ah..." diye mırıldandı ve onu bir kenara iterek koridordan geçip kapıdan dışarı koştu.

"Ne?" diye sordu Asa.

Asa sanki dünyanın en kalın kafalı aptalıymış gibi başını salladı.

Eirik topuklarının üzerinde döndü ve aceleyle karısının peşinden gitti ama o çoktan kalabalık caddede gözden kaybolmuştu. Atını aldı ve menajerinin evine doğru sürdü. Rahatsız edici kalabalığın arasından manevralarla sıyrıldığında ruh hali bozulmuştu. Kapıyı çalmadan menajerin evine girdi.

Şaşkın bir kadın -muhtemelen Bertrand'ın karısı- başını kaldırdı ve Eirik kabaca, "Eadyth hangi cehennemde?" diye sordu.

"Ve siz...?" diye sordu dolgun kadın, elinde bakır bir kepçeyle yaklaşarak.

"Kocası."

"Ah. İğrenç hödük."

Eirik kadının sözleri karşısında yüzünü buruşturdu.

Silahını indirdi ve başını üst kata çıkan merdivenlere doğru salladı. Onun, "Belki şimdi hizmetçi sürekli ağlamayı keser," dediğini duyduğunu sandı.

Eirik, Eadyth'i misafir yatak odalarından birinde, eşyalarını toplarken buldu. eşyalarını deri bir çantaya koydu. "Müjdeler olsun karıcığım," dedi ipeksi bir sesle, sanki bir gece önce Ravenshire'daki egzersiz alanlarından yeni dönmüş gibi, tüm öfkeli konuşmalarından ve ayrılıklarından önce, Steven'in ölümünden önce. O

Kapıyı arkasından çekip kapattı ve rahatsız edilmemeleri için kilidi çevirdi. Sonra tembelce duvara yaslandı ve onu yakından izledi.

Kırmızı çerçeveli gözleriyle ona baktı ve kınayan, küçümseyen bir bakış fırlattı - Eadyth'in en iyi yaptığı şeydi bu, aptal hizmetçilere ve beyinsiz kocalara fırlattığı türden bir bakış. Tanrım, bu kadını seviyordu.

"Eve mi gidiyoruz?" diye sordu, dikkatle seyahat çantasına bakarak. "Nereye gittiğinizi bilmiyorum ama ben Ravenshire'a dönüyorum." "O zaman birlikte seyahat edeceğiz, sanırım."

"Senin arkadaşlığına ihtiyacım yok."

"Ama benim seninkine ihtiyacım var," dedi usulca.

Bunun üzerine gözleri yukarı fırladı. "Ne zamandan beri?"

"Evime girdiğin, köpeğimi tekmelediğin ve hayatımı yönetmeye başladığın günden beri."

"Köpeğinize hiç tekme atmadım," diye itiraz etti. "Yumuşak bir dürtmeydi." Sonra adamın diğer sözleri kafasına dank etti ve yüzü renklendi. "Peki ya Asa?"

"Peki ya o?"

"Benimle oyun oynama, Eirik. Onun evine gittin." "Ve...?"

"Eirik, ilk tanıştığımızda sana söyledim.

Ravenshire'a getirmediğiniz sürece metresler. Peki... peki, eğer istediğiniz buysa..."

"Eadyth... Eadyth... Eadyth," dedi usulca, başını sallayarak. "Eğer bir daha metresimin olup olmasını umursamadığını söylersen, sanırım sadece..."

"Önemsemediğimi hiç söylemedim," diye sertçe açıkladı. "Önemsediğim ve senin mutlu olmanı istediğim için şirret bir eş rolünü oynamayacağım."

Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Bu fikir hoşuma gitti mi bilmiyorum. Şirret dillerden oldukça hoşlanmaya başladım."

Her zamanki gibi bir gıdak sesi çıkardı. Sevinçten onu sıkmak istedi. "Eadyth, Asa'yla tanıştığımızdan beri onunla birlikte olmadım. Nişan."

Kadın aniden sustu ve Eirik ellerinin titrediğini fark etti, çünkü kadın onu incelemek için bavulunu bir kenara bırakmıştı. "Neden buradasın, Eirik?"

"Jorvik'e neden geldin?" diye karşı çıktı.

Kirpiklerini aşağı doğru kırıştırdı ve fısıltının biraz üzerinde bir sesle, "Seni eve dönmeye ikna etmek için," dedi.

"Peki, beni ikna et."

Yan gözle ona baktı, ruh halini tahmin etmeye çalışıyordu. "Eve gelecek misin?" diye sordu, sanki olumsuz bir cevap bekliyormuş gibi mağrur çenesini tavana doğru kaldırarak.

Sorusunu düşünüyormuş gibi yaptı ve kapıdan uzaklaşarak ona doğru ilerledi. Seyahat çantasını yatağın üzerinden alıp yere bıraktı, sonra da yorgun bir şekilde şiltenin üzerine oturdu. Onu yanına çekti.

Eadyth kocasından bir cevap koparmak ve gururlu bir şekilde sessiz kalmak istiyordu. Her şeyden çok evliliğini kurtarmak istiyordu. "Eirik, hatalar yaptım," diye boğuk bir sesle konuştu, "ama değişebileceğimi düşünüyorum."

Eirik ona inanmaz bir şekilde sırttı. Ve Eadyth'in kalbi ters döndü. Yüce Tanrım, yakışıklı bir adamdı.

"Sana güvenebilmem gerek Eadyth. Yalanlara tahammül edemem. Yapamam işte."

"Biliyorum ve özür dilerim. Doğru şeyi yaptığımı sanıyordum."

"Her zaman yapıyorsun." Gözlerini ve ağzının kenarlarını ince çizgiler kaplamıştı. Bitkin ve kalbi yorgun görünüyordu ve Eadyth ona bu kadar acı çektiirdiği için içten içe ağladı.

Eirik onun elini tuttu ve bileğindeki nişan izini takip etti. Eadyth'in nabızı bu şefkatli okşayışla sıçradı. Sonra parmaklarını iki yara izi birleşecek şekilde birbirine doladı. "Kalbimin kalbi," diye mırıldandı, nişan yeminlerini tekrarlayarak. Ve Eadyth'in kalbi sanki göğsünde genişliyordu. Duyguları arasında o kadar çok duygu dalgalanıyordu ki. Hepsini ifade etmenin bir yolu yoktu.

Tabii ki ağlamaya başladı.

"Ne yapmalıyız Eadyth?" Eirik boştaki elinin parmak uçlarıyla gözyaşlarını silerek sordu.

"Bilmiyorum," dedi hıçkırarak. "Ne istiyorsun?"

Adam kadına dürüstçe baktı. "Seveceğim, karşılığında beni sevecek bir eş. Bir aile. Sıcak bir yuva." Bakışlarını uzun bir süre onun üzerinde tuttu, sonra fısıltıyla ekledi: "Sen."

Eadyth'in kalbi bir an için durdu. Sonra kendini ona doğru fırlattı, yüzünü, boynunu, kulaklarını ve saçlarını öperken onu yatağa düşürdü ve bu sırada ağlamaya başladı. Başındaki tırabzan kaydı ve altın halkası metalik bir çınlamayla yere düştü.

"Oh, Eirik, söz veriyorum pişman olmayacaksın. Dünyanın en iyi karısı olacağım."

Avuçlarını kadının sırtında, omuzlarından kalçalarına kadar tekrar tekrar gezdirirken, boynuna karşı duyduğu güvensizlikle güldü.

"Bu doğru ve sana bir daha asla yalan söylemeyeceğim."

Eirik kızın yüzünü iki avucunun arasında tuttu. "Eadyth, tutamayacağın sözler verme."

Eadyth onun harika mavi gözlerindeki acıyı görebiliyordu, ne kadar iyi niyetli olursa olsun sahtekârlığıyla neden olduğu acıyı. "Denemek istiyorum," dedi.

Sözünü kabul ederek başını salladı. "Şimdilik bu kadar yeter." Daha sonra onun başını kendine doğru çekti ve ayrı kaldıkları son bir gecenin tüm bastırılmış tutkusuyla onu öptü. Sonunda nefes nefese kalarak ağzını onunkinden ayırdığında, duygu dolu kalın bir sesle, "Seni tahmin edemeyeceğin kadar çok özledim, sevgilim," dedi.

"Seni asla kaybetmek istemiyorum, Eirik. Yine de bana yardım etmelisin. Tıpkı senin de sık sık şikayet ettiğin gibi, işleri devralmaya ve yönetmeye çalışma eğilimim var. Ve... neden sırtıyorsun?"

"Çünkü sizin 'yönetiminize' uymanın çok da zor olmadığı birkaç zaman oldu."

Bir gece kocasını baştan çıkarmayı "nasıl başardığını" hatırlayınca gözleri fal taşı gibi açıldı. Ve bu adamın onun soğuk hayatında ve mizacında yarattığı değişikliklere hayret etti. İyi değişiklikler, diye karar verdi.

Bu sırada Eirik'in parmakları da kendi işlerini halletmekle meşguldü. Kadının kemerini çözdü, tuniğini ve kombinezonunu başının üzerinden kaldırdı, orada burada durup bir omzunu öptü, bir göğsünü mıncıkladı, elinin ucuyla dilini onun benine soktu.

Çırılçıplak kaldığında, onu karşısına dikti ve kendi giysilerini çıkardı, tüm bu süre boyunca gözlerini tuttu. "Bu loş ışıktaki beni görebiliyor musun?" diye sordu, onun görme konusunda ne kadar hassas olduğunu bildiği için çekingen bir tavırla.

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Göğüslerinin hızla yükselip alçaldığını göreceksin kadar iyi. Meme uçlarının kendi tatlı acılarıyla zirve yaptığını göreceksin kadar. Dudaklarının öpücüklerimi beklerken ayrıldığını göreceksin kadar iyi. Çiğ tanelerini göreceksin kadar."

Bir adım öne çıktı ve parmak uçlarını adamın dudaklarının üzerine koyarak bir sonraki sözlerini durdurdu. Sonra kollarını onun boynuna dolamaya çalıştı ama adam nazik bir öpücükle onu kendisinden uzaklaştırdı. "O kadar çabuk değil. Önce Tykir'den gelen düğün hediyesi açmak istiyorum."

"Düğün hediyesi mi? Ah!" dedi, Tykir'in dün pazarda kendisi için yaptığı alışverişi hatırlayınca yüzü kızardı. "Benim için bir hediye olduğunu söylemişti."

Eirik ipek harem giysisini ambalajından çıkardı ve Eadyth'e uzattı. Aslında sadece kenarlarında minik çanlar bulunan bir dizi şeffaf eşarptan ibaretti. "Benim için dans eder misin, Eadyth?" diye sordu aniden çiğleşen bir sesle.

Eadyth utangaç bir şekilde kocası için çürük kostümü giydi, elleriyle kendini örtmek istedi ama Eirik'in gözlerindeki zevk ifadesini görünce bunu yapmaktan kendini alıkoydu.

"Ben dans edemem. Nasıl yapıldığını hiç öğrenmedim," diye itiraf etti. "Ama sen bana halife hikâyelerinden birini anlatırken kucağına oturabilirim."

Eirik bunun harika bir fikir olduğunu düşündü.

Ancak hikâyenin başlangıcını, yer ipek eşarplarla dolmadan önce tamamlayabilmişlerdi. Kocasının kıvrımlarına gömüldüğünde, onu yakınında tutarak, yakında onları ele geçirecek olan tutkunun saldırısını önledi. Kocasıyla olan bu birlikteliğe değer veriyordu, Sadece erkek ve kadının, erkek ve kadının, karı ve kocanın var olduğu zamanın dışında bir an.

Eirik de bu özel anın tadını çıkarıyor gibiydi. Kollarını dikleştirerek ona hayranlıkla baktı ve içten bir fısıltıyla, "Seni seviyorum Eadyth," dedi.

"Ben de seni seviyorum, Eirik. Hayır, henüz hareket etme... oh!" Onu yerinde tutmak için ellerini her iki kalçasına koydu, ancak birleştikleri yerdeki tatlı zevk spazmları durana kadar bir an için gözlerini kapattı. İç çekerek adamın ellerinden birini kendi ellerinin arasına aldı ve karnının üzerine koydu. Duygu yüklü bir sesle ona şöyle dedi: "Sen ve Tykir'in bana verdiği onca düğün hediyesine rağmen ben sana henüz bir hediye vermedim. İşte burada ve umarım sen de bana verdiklerine verdiğim değer kadar değer verirsin."

İlk başta şaşkınlıkla ona baktı. Anlamaya başladığında, ona öyle açık bir sevgiyle gülümsedi ki Eadyth Tanrı tarafından kutsandığını hissetti. Sonra Eirik yavaş, yavaş vuruşlarla, tatlı öpücüklerle ve usulca söylenen sevgi sözcükleriyle ona, kendisine verdiği sevgi hediyesine ne kadar değer verdiğini gösterdi.

Çok sonraları, Eadyth kocasının kollarında beşikte yatıyordu, onu izliyordu Parmak uçları ince göğüs kıllarında geziniyor, ona bu şekilde dokunmaya hakkı olduğu fikrinden çok hoşlanıyordu. Eirik'in bakışları ve okşamaları, birlikte bir çocuk yaratabilmiş olmalarının şaşkınlığı içindeymiş gibi, sürekli olarak onun düz karnına yöneldi.

Sonra, saatin geç olmasına rağmen Ravenshire'a dönmeye karar verdiler, kendi evlerinde, çocuklarıyla birlikte olmak istiyorlardı. Kısa bir süre sonra Eirik'le birlikte vagonun koltuğuna oturmaya hazırlanırken Arkalarında bağlı atlar ve peşlerinde Eirik'in birkaç muhafızı varken Eadyth kocasına şöyle dedi: "Düşünüyordum da Eirik, artık bir ticaret gemin olduğunu bildiğime ve pazarlamak için bu kadar ürünüm olduğuna göre, merak ediyordum da-"

"Çok fazla merak ediyorsun, Eadyth," diye homurdandı ve vurgulamak için hafifçe poposuna vurdu. "Seni daha fazla girişimde bulunamayacak kadar meşgul etmek niyetindeyim."

Adam vagonun koltuğunda yanına oturduğunda ona yan gözle kederli bir bakış attı. Nefesinin altında, "Sanırım ikisini de idare edebilirim," diye mırıldandı.

Ama Eirik onu duydu ve gülerek başını geriye attı. "Bundan hiç şüphem yok, Eadyth. Sonra kolunu kızın omzuna doladı ve onu kendine çekti. "Evet, *birlikte* idare edeceğiz."

Yazar Hakkında

Penn State mezunu olan **SANDRA HILL**, 10 yılı aşkın bir süre New Jersey ve Pennsylvania'daki yayınlarda yazar ve eğitim editörü olarak çalıştı. Ciddi konular hakkında yazmak ona en karanlık hikayelerin bile aydınlık tarafını aramanın erdemlerini öğretti. Bir borsacının eşi ve dört erkek çocuk annesidir.

En sevdiğiniz HarperCollins yazarı hakkında özel bilgiler için www.AuthorTracker.com adresini ziyaret edin.

OceanofPDF.com

**ROMANTIC TIMES KARIYER BAŞARI ÖDÜLÜ SAHİBİ
SANDRA HILL'E ÖVGÜ YAĞIYOR!**

LEKELİ KADIN

"İlgi çekici bir mizah, dokunaklı duygular, şehvetli bir romantizm ve heyecan verici bir macera ile dolu. *Lekeli Kadın*, okunması gereken bir mücevher."

-*Affaire de Coeur*

SICAK VE AĞIR

"Çok az yazar erotizm ve ölümcül mizahı Hill gibi birleştirebilir."

-*Publishers Weekly*

AŞK İKSİRİ

"Çok yetenekli Sandra Hill, bu keyifli, komik ve seksi hikâyeyle zaten etkileyici olan okuma cevherleri listesine bir yenisini daha ekliyor."

-*RT BOOKreviews*

BENİ SEV ŞEFKATLİ

"Bu modern peri masalını alıp çılgınca seksi ve komik bir boğuşma haline getirmeyi Sandra Hill'e bırakın. Hayranları çok sevinecek."

-*RT BOOKreviews*

"Sandra Hill'in mizah konusunda kesin bir yeteneği var."

-*All About Romance*

DAHA TATLI VAHŞİ AŞK

"Hızlı tempolu, duygulu ama bir o kadar da alaycı bir hikâye, bolca dinamit gibi aptal-erkek şakaları ve bilmecelerle süslenmiş. Bu komik ve canlandırıcı kitap her günü aydınlatacak!"

-*RT BOOKreviews*

DESPERADO

"Hill'in nüktedan fakir bir çocukla sevdiği aristokrat kadının hikâyesinde esprili hazırcevaplık ve yüksek derecede duygusallık bir arada."

-*RT BOOKreviews*

"Kahkahalarla gülün, kitabı elinizden bırakın ve gözünüzdeki neşeyi silin.... Sandra Hill komedinin mutlak kraliçesi. Hiç kimse onun gibi sayfalarca diyalog yazıp.... karakterlerle uyum içinde komedinin dozunu koruyamaz. Gerçek bir dahi."

-*A Romance Review*

Sandra Hill tarafından yazılan diğer kitaplar:

**SICAK VE AĞIR
ISLAK VE VAHŞİ
İKİ VIKING'İN ÖYKÜSÜ ÇOK
ERKEKSİ VIKING BENİM
GÜZEL VIKING'İM
MAVI VIKING
GERÇEKTEN, ÇILGINCA
AŞK IKSIRI VIKING
MAVİ NOEL (Antoloji)
BENİ SEV ŞEFKATLİ
BÜYÜLENMİŞ VIKING SON
VIKING
DAHA TATLI VAHŞİ AŞK DESPERADO
NOELDEN ÖNCEKİ GECE (Antoloji)
LOVESCAPE (Antoloji)
FRANKLY, MY DEAR... THE
OUTLAW VIKING
GÖNÜLSÜZ VIKING**

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Penn State mezunu olan **SANDRA HILL**, 10 yılı aşkın bir süre New Jersey ve Pennsylvania'daki yayınlarda yazar ve eğitim editörü olarak çalıştı. Ciddi konular hakkında yazmak ona en karanlık hikayelerin bile aydınlık tarafını aramanın erdemlerini öğretti. Bir borsacının eşi ve dört erkek çocuk annesidir.

En sevdiğiniz HarperCollins yazarı hakkında özel bilgiler için www.AuthorTracker.com adresini ziyaret edin.

OceanofPDF.com

Telif Hakkı

Bu kitap bir kurgu eseridir. Karakterler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücünden alınmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

LEKELİ KADIN. Telif hakkı © 1995 Sandra Hill'e aittir. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size münhasır olmayan, bu e-kitap metnine ekrandan erişmek ve okumak için devredilemez hak. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins e-books'un açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

ePub Baskısı© Mayıs 2010 ISBN: 978-0-06-202505-0 10

9 8 7 6 5 4 3 2 1

OceanofPDF.com

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd. 25
Ryde Yolu (Posta Kutusu 321)
Pymble, NSW 2073, Avustralya
<http://www.harpercollinsebooks.com.au>

Kanada

HarperCollins Publishers Ltd. 55
Avenue Road, Suite 2900
Toronto, ON, M5R, 3L2, Kanada
<http://www.harpercollinsebooks.ca>

Zelanda

HarperCollins Publishers (Yeni Zelanda) Limited
P.O. Kutusu 1
Auckland, Yeni Zelanda
<http://www.harpercollins.co.nz>

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
77-85 Fulham Palace Road
Londra, W6 8JB, Birleşik
Krallık
<http://www.harpercollinsebooks.co.uk>

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc. 10
Doğu 53. Sokak
New York, NY 10022
<http://www.harpercollinsebooks.com>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

